

شہدِ رحی سونندہ
بہ ربہ ہاری

وہر گیارہ
عبدالحمید عبدالحمید

نار

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.afhamontada.com

منتدى اقرأ الثقافى

www.igra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناتین

شهرجی سوننه‌ی به‌ربه‌هاری

شەرحى سوننەى بەربەھارى

نووسىنى

پېشەۋاى ئەھلى سوننەو جەماعە لە سەردەمى خۇيدا

أبو محمد الحسن بن علي بن خلف البرهاري

راقە كەردنى

زانای پایەدار صالح بن فوزان بن عبدالله الفوزان

وەرگێرانی

عبدالمجيد عبدالحميد

ناشر

پيشهكى

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وكفى والصلاة والسلام على نبيه المصطفى وصحبه المجتبى.

أما بعد:-

ههروهكو ناشكرايه له پاش كۆچى دوايى پىغەمبەرى نازدار (ﷺ) ئوممەتى ئىسلامى بوون بە چەند گرووپ و كۆمەللىكه وه به تايبەتى له پاش شههيد كردنى ئىمامى عوسمان، هەر گرووپه و خۆى به حق دەزانى و ئەوانىترى به گومرا دەزانى، كىشهكه قوولتر و زياتر بوو كاتى له سەردەمى خەليفەى عەبباسى مەئموندا كىتیبە فەلسەفییە یۆنانى و بیانییەكان وەرگێردرانە سەر زمانى عەرەبى، جا لەو تاقم گرووپانە كه لەو سەردەمەدا پەيدا بوون گرووپى خەوارىچ و موعتەزىلە و شیعە و المرجئة و القدريه و المعطلة و الروافض و المفوضة و المشبهة و الجبرية و.... هتد.

رەنگە تۆ بلى ئەو مەزەب و تاقمانە ئىستا نەماون، راستە.. رەنگە هەندى لەو تاقمانە وەكو كۆمەللىكى سەربەخۆ نەماين بەلام هەندى لە بیروكه و بۆچوونەكانیان زۆر بلاوه، جا ئەگەر تۆ بیروكهى ئەوان بزانی ئەو كاتە دەزانى كى فیکرى خەوارىچ و مورجیئە و صوفى.. هتد هەیه، ههروهها له بواره فيقهيكاندا چەندین مەزەب و تاقم پەيدا بوون كه هەر يەكە دەمارگيرى بۆ مەزەبەكەى خۆى هەبوو، تاكو واى لىهاتبوو كەسى عەوام و سادە نەیدەزانى كى حەقە و شوینى كى بکەوى؟

ئەمەش پشت راستكردنەۋەى ئەۋفەرموۋدانەى پېغەمبەرى خوايە (ﷺ) كە باسى جىاۋازى و دوۋبەرەكى ئوممەتى (محمد) دەكات، جا پېغەمبەرى خوا (ﷺ) كاتى باسى ئەۋنەخۇشپىيەى كىردوۋە چارەسەرەكەشى لەگەلدا باس كىردوۋە، ئا لەۋكاتە ناسكەدا كە خەلگى تىنۋوى زانين و فېرىۋونى حەق بوون ئىمامى بەرەھارى ئەم كىتپەى نوسىپەۋە (كتىبى: شرح السنة) تىيدا مەزەبى ئەھلى سوننە و جەماعەى روون كىردەۋەۋ راۋ بۆچۈونى گىروپە گومپراكانى دىارى كىرد، ھەرۋەكو دەلئىن: خالى خستە سەر پىتەكان، لە ھەموو جىاۋازىيەكاندا مەزەبى ئەھلى سوننەى دىارى كىردوۋونى كىردەۋە.

ئەمروش دەبىنين ئەۋ جىاۋازى و دوۋبەرەكىيەنە پەيدا بوۋەۋ لە ناۋموسلماناندا بوونى ھەيە، دەبىنين ھەر گىروپوۋ تاقمە خۆى بە حەق دەزانى و ئەۋانئىتر بە گومپرا دەزانى، جا چۆن لە ناۋ ئەم گىزاۋە دەرچىن؟

ۋەلامى ئەم پىرسىيارە بە جوانى و بە پوونى لەم كىتپەدا باسكراۋە و رىگا راستەكەى روون كىردەۋەتەۋە بۆيە حەقى خۆيەتى بە گويىرەى خۆى بايەخى پى بدرىت و بخويىرئىتەۋە ۋدەمارگىرىمان نەبىت بۆ ئەۋرايەى لە سەرىن بە تايپەتى كاتى بەلگەى پوون و ئاشكرا ھەبوۋ، ھەرگىز مەلئى: ئەمروۋ زەمانىكى ترەۋ ئەۋ سەردەمە زەمانىكى تر بوۋە، چونكە دۇنيابە كەۋا ئەم ئىسلامە، ئەم قورئانە، ئەم فەرموۋدە جوانانە بۆ ھەموو سەردەمىك و ھەموو شوئىئىك و ھەموو ئوممەتىك دەگونجىت، ئەگەر باۋەرت ۋا نەبىت ئەۋا گومانىت لە ئىمانەكەت ھەبىت.

چەندىن زانا ئەم كىتپەيان راڧە كىردەۋە ۋ شى كراۋەتەۋە، ئەم كىتپەى بەردەستت يەككە لەۋ راڧانە زانانى پاىەبەرز شەيخ (صالح الفوزان) بە جوانى راڧەى كىردەۋە بەلگەى بۆ قسەكانى ئىمامى بەرەھارى ھىئاۋەتەۋە ئەگەر بەلگە ھەبىت لە سەرى.

لە كۆتاييدا داواكارم لە بەرپزتان ھەر كەم و كووپىيەك ھەبوو لەم كىتەبەدا ئاگادارم بکەنەو (بى گومان كەم و كووپى تىدايە) بە رەخنەكانتان كىتەبەكە دەولەمەنتر بکەن و خواى گەورە پاداشتان بداتەو.

داواكارم لە خواى گەورە و بە بەزەيى ئەم كارە بچووكەم لى وەرگى و ئىوھش لە دوعاى خەير بى بەشم مەكەن، خواى گەورە مال و منال و كەس و كارمان بپارىزى و لە تاوانەكانى من و ئىوھش خۆش بىت.

(رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ)

وەرگى: عبدالمجيد عبدالحميد / كفرى

Kfree_۱۹۷۰@yahoo.com

تەنھا بە ناوی خوا

ژياننامەى ئىمامى بەر بەهاری^۱

ناو نەسەب و لە داىكبوونى:

ناوى ئەم پيشەوا بە پيژە (أبو محمد الحسن بن علي بن خلف البربهاري) يە.

بەر بەهاری لە وشەى (بەر بەهەر) وە هاتووە کە ئەویش بریتىيە لە و دەواو دەرمان و چارەسەرانی لە ولاتی هیندە وە دەهینرا و ئەوانەى دەیانەینا پێیان دەگوت: (بەر بەهاری).

پيشەنگ و گەر وە شەيخى حەنبەلىيەکانى سەردەمى خۆى بوو، لە دەورووبەرى سالى (۲۵۲) ی کۆچى لە دایک بوو، و دەر دەکەوت لە شارى بەغدا لە دایک بوو و هەر لە ویش ژیاو، سەرەتا لە رۆژئاوای بەغدا بوو و ئەمجار خۆى شار دۆتە وە رۆشتو و بۆ رۆژەلاتى بەغدا.

لە گەل کۆمەلێک لە قوتابیانى ئىمامى ئەحمەدى کوپى حەنبەل هاو پیتی کردو و لەوانە وە زانستى وەرگرتو و قوتابى ئەوان بو، ئەمەش بەلگەى کە هەر لە مندالییە وە لە ناو کۆمەلێک زانا و قوتابى زانستى ئەهلى سوننەدا ژیاو کە زۆر کاریگەرى لە سەر کەسایەتى هەبوو.

۱ / لە نوسینی ئەم ژياننامەى دەسوودم لە کتیبى (اتحاف القارى بالتعليقات على شرح السنه للبربهاري) بەر بەهاری بە رافە کردنى شەيخ صالح الفوزان و کتیبى (عون الباري ببيان ما تضمنه شرح السنه للامام البربهاري) نوسینی شەيخ رەبيع بن هادى المدخلی وەرگرتو، بۆ زانیارى زیاتر تەماشای ئەم کتیبانە بکە: (طبقات الصائبة) ی ابن ابى يعلى، (المنتظم) ی ابن الجوزي، (الكامل) ی ابن اثير، (تاريخ الاسلام) و (سير اعلام النبلاء) و (العبر في خبر من غير) ی ئىمامى الذهبى، (الوافي بالوفيات) ی الصفدي، (البداية والنهاية) ی ابن کثیر، (المقصد الارشد) ی ابن مفلح، (شذرات الذهب) ی ابن عماد.

مامۇستاكانى:

له كۆمەلەك له قوتابيانى ئىمامى ئەحمەدەو زانستى وەرگرتو له وانه:

۱/ أحمد بن محمد بن الحجاج بن عبدالعزيز ابو بكر المروزي.

۲/ سهل بن عبدالله بن يونس بن عيسى ابو محمد التستري.

هەر وه ها فەرموودهى له (الفتح بن أبى الفتح شخرف بن داود ابو نصر) وه وەرگرتو.

پېگەى زانستى:

ئىمامى بەرىهەرى پېشەوايهكى ناسراو بووه، هەردەم حق وێژ بووه و بانگەوازى بۆ سوننە و شوپىنكەوتنى فەرمووده كردو، لای دەسەلاتداران ناو بانگى هەبووه و مەجلىسەكەى هەردەم ئاوەدان بووه بە فەرمووده و زانست و فېقهى ئىسلامى، زۆرىك له زانايانى فېقه و فەرمووده ئامادەى ئەو مەجلىسە دەبون.

وتەى زانايان دەريارهى ئىمامى بەرىهەرى:

ابن بطة دەفەرموئەت: (ئەگەر كەسێكى بەغدادىت بىنى (أبو الحسن بن بشار) و (ابو محمد البربهارى) خۆش دەويست بزانه ئەو كەسێكى ئەهلى سوننەيه).

ابن كثر دەفەرموئەت: (زانا و زاھید و فەقیهێ حەنبەلییەكان و ئامۆزگاریكار... كەسێكى زۆر توند بووه بەرانبەر بە بیدعەكاران و سەرپېچىكاران، رێزو حورمەتێكى زۆرى هەبووه لای خەلكى تايبەت و عوام و بە مەزنىان دەزانى).

ابن ابى يعلى دەلێت: شەخى كۆمەلەى (حەنبەلییەكان) له سەردەمى خۆیدا و له پېشى هەموویانەو بووه له ئىنكارى كردن له ئەهلى بیدعە....)

ئىمامى (الخطيب البغدادي) بە (رئيس الحنبلية) ناوى بىردوھ.

ابن الجوزى دەلىت: عىلم و زوھدى كۆكردبوھوھ.

ئىمامى (الذهبي) دەلىت: (شەيخى ھەنبەلىيەكان، پېشەنگ، پېشەوا).

دەستگرتنى بە سوننەتەوھو دژايەتى كىردنى ئەھلى بىدعە:

ئەم پىاۋە بەرئىزە زۆر ھەوللى دەدا دەست بە سوننەتەوھو بگىرىۋ ھانى خەلگى دەداۋ دژايەتى بىدعەو بىدعەكارانى دەكرد، بە تايبەتى لەو سەردەمەدا كۆمەلئىك كۆمەلۋ گىروپ پەيدا بوون ۋەكو شىعە ۋ خەۋارىج ۋ موعتەزىلە ۋ جەھەمى ۋ ئەشعەرى ۋ صوفى... ھتە، جا ئەم پىاۋە ھەرچەندە زانايان دەلئىن: كەسىكى زاهىدو خاۋەنى ۋەرعو لە خواتىرس بووھ كەچى زۆر توند بووھ بەرانبەر بىدعەكاران دژايەتى ئەۋانى كىردوھ ئەمەش بەلگەيە كە دژايەتى كىردنى بىدعەكاران ۋ توندى نواندن بەرانبەريان بەشىكە لە ۋەرعو زوھد ۋ لە خواتىرسى، بۆيە بە جوانى تىفكرە.

ابن الجوزى دەلىت: كەسىكى زۆر توند بووھ بەرانبەر بە بىدعەكاران.

ئىمامى (الذهبي) دەلىت: كەسىكى ھەق وىژ بووھو بانگەۋازى بۆ ئەسەر دەكرد ۋ لە پىناۋى خوادا لە لۆمەى لۆمەكاران ترسى نەبوو.

ھەرۋەھا دەلىت: كەسىكى زۆر توند بووھ بەرانبەر بە بىدعەكاران.

قوتابيانى:

ئەم پىاۋە زۆرىك قوتابى ناۋدارى ھەبووھ كە زۆربەيان بوونەتە پېشەۋا ۋ زانا ۋ ناۋبانگيان دەر كىردوھ، لە ديارترىنيان:

۱. الحسين بن عبدالله أبو علي النجاد.

۲. عبدالعزيز بن جعفر بن أحمد بن يزداد أبو بكر ناسراو بە (غلام الخلال).

۳. عبید الله بن محمد بن بطة أبو عبدالله العکبری ناسراو به (ابن بطة) که به‌کئیکه له زانا به ناویانگه‌کان له سالی (۳۸۷) ک کۆچی دواپی کردوه.
۴. محمد بن أحمد بن اسمعیل ابو الحسن ناسراو به (ابن سمعون) زانا و نامۆزگاریکار له سالی (۳۸۷) ک کۆچی دواپی کردوه.
۵. محمد بن محمد بن عثمان ابو بکر المغربی.

کێشه‌و میحنه‌ته‌که‌ی:

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م پێشه‌وا به‌پێژه له ناو خه‌لكیدا و لای سولتان رۆلێکی بالایی هه‌بوو بۆیه بیدعه‌کاران هه‌رده‌م له دژایه‌تی ئه‌ودا بوون بۆیه هه‌ولیان ده‌دا وا له سولتان بکه‌ن به‌رانبه‌ر به‌ربه‌هاری په‌ست بی‌ت بۆیه خه‌لیفه‌ی موسلمانان (القاهر بالله) له سالی (۳۲۱ک) فه‌رمانی دا به (ابن مقله‌ی) وه‌زیری به‌ ده‌ستگیر کردنی به‌ربه‌هاری و هاورێکانی بۆیه ئه‌ویش خۆی شارده‌وه، به‌لام کۆمه‌لێک له گه‌وره هاورێکانی ده‌ستگیر کران و بران بۆ به‌صره، خوای گه‌وره سزای ابن مقله‌ی دا به‌وه‌ی که خه‌لیفه لێی په‌ست بوو له وه‌زارته‌که‌ی ده‌رکرا ئه‌ویش هه‌لات و ئاگر له ماله‌که‌ی به‌ردرا، هه‌روه‌ها له سالی (۳۲۲ک) القاهر بالله خۆی ده‌ستگیر کراو هه‌ردوو چاوی ده‌ره‌ینرا.

جاریکێتر فه‌زلی خوای گه‌وره رڤا به سه‌ر به‌ربه‌هاریدا واته‌وه جێگا و پێگای خۆی و خه‌لکی زۆرتری له ده‌ور کۆ بونه‌وه، ته‌نانه‌ت کاتی (نفطویه) کۆچی دواپی کرد له سالی (۳۲۳ک) خه‌لکێکی زۆر ئاماده بوو له زانایان و ناودارانی دین و دنیا ئیمامی به‌ربه‌هاری پێشیان که‌وت و پێش نوێژی بۆ کردن.

له‌م ساله‌دا حیشمه‌تی به‌ربه‌هاری زیاتر بوو، هاوه‌لانی ده‌رکه‌وتن و بلاوبونه‌وه و ئینکاریان له بیدعه‌کاران ده‌کرد و دژایه‌تی ئه‌وانیان ده‌کرد، بۆیه بیدعه‌کاران جاریکێتر

لە خەلىفە نزيك بوونەوہ بۆ دژايەتى کردنى بەرەهارى، توانيان دلى خەلىفە (الراضى) پازى بکەن، ئەویش فەرمانى کردە (بدر الخرشنى) بەرپرسى پۆلىس کە بە ناو بەغدادا بانگ بکړیت و بللو بکړیتەوہ کەوا نابیت بە هیچ شتوہ يەك دوو کەس لە ھاوہ لانی بەرەهارى بە يەکەوہ کۆبينەوہ.

بۆيە ئەویش جارێکتر خۆى شار دەوہ و رۆيشت بۆ بەشى رۆژە لاتی بەغدا و ھەر لەویش -واتە: بە شاراوہى لە سالى (۳۲۹ک) - کۆچى دوايى کرد، رەحمەتى خواى لى بىت و لە تاوانەکانى خۆش بىت و بە بەھەشتى بەرىن شادى بکات.

سبحان الله.. ئەم پياوہ دەسەلاتداران بەو شتوہ مامەلەيان لە گەلدا کردوہ کەچى لە ناو کتیبە کەيدا دەلێت: (ئەگەر کابرایەکت بينى دوعاى لەسولتان دەکرد بزانە ئەوہ خاوہن ئارەزووہ، بەلام ئەگەر کەسێکت بينى دوعا بۆ سولتان دەکات بەچاکسازى ئەوا بزانە خاوہنى سوننەتە (ان شاء الله) بە پاستى ئەو زانايانە قسەيان بۆ خوا کردوہ نەک بۆ سەرخستنى خۆيان. ئايە ئەم ھەلويستە پيويستى بە تيفکرىن و تيرامان نيبە؟؟

محمدى كوپى مەھدى دەلێت: لە سالى بيست و سى (مەبەستى ۲۲۳ ك) كەوتنە دەستگير کردنى ھاوريكانى بەرەهارى ئەویش خۆى شار دەوہ، بە دواى ھاوريكانىيەوہ دەگەران و مالەکانيان تالان کرا.

پەحمەتى خواى لى بىت جار بە جارێ توشى ئيبتىلا دەھات، ھەرگيز سەلامەت نەبوو لە دەست و دەمى بیدەکاران کەچى ئەویش ھەردەم دامەزراو بوو.

ابو يعلى لە ابن بطه وە دەگيرتەوہ دەلێت: يەكێك لەوانەى (بەرەهارى)يان خۆشدەويست کە ھەندى جار لە مەجلىسەکانى بەرەھاریدا ئامادە دەبوو کەسێكى

عەوام بوو رۆژنىك - لە كاتىڭدا سەرخۆش بوو- بە تەنەشت كەسىكى بىدعە چىيەو
تەدەپەرى گۆيى لى بوو كەبرى بىدعە چى دەلەت: ئەو حەنبەلىيانە (قەسەى بە
حەنبەلىەكان گوت). ئەوئىش كەراپەو پى گوت: حەنبەلىيەكان سى بەشن:

بەشىكىان زاهىدن: رۆژوو دەگرن و نوژ دەكەن.

بەشىكى تریان: دەنووسن و خەرىكى فىقهن.

بەشەكەى تریان: دەدەن لەو كەسانەى جىاوازه لە گەلئاندا نمونەى تۆ، بۆيە
زەلەيەكى بە بنا گوئیدا دا ئازارى پى گەياند.

رەحمەتى خوا لە بەربەھارى، بە پاستى كەسىكى زانا و لە خواترس بوو، ھەردەم
ژيانى لە گەياندى دىنى خوادا بەسەر بردوو و ھەرگىز كەمتەرخەم نەبوو لە دژايەتى
كردنى بىدعە و بىدعەكاران، داوا لە خوا دەكەين نمونەى ئەو پياوانە زۆر بىت.

بەناوى خواى گەورە و مېھرەبان

چەمكىك لە ژيانى شەيخ (صالح الفوزان)

ناوى تەواوى: شەيخ (صالح بن فوزان بن عبدالله آل الفوزان) لە قەبىلەى (الدواس)ە.

لە (۱ ی مانگى رەجەب) ی سالى (۱۳۵۴)ك بەرانبەر (۱۹۳۵/ ۹/ ۲۸) لە پارىژگای (القصيم) و لە شارى (الشماسيه) لە دايك بوو، لە تەمەنى منداڵیدا باوكى كۆچى دواى دەكات، ھەر لە منداڵیەو ھەيىرى قورئانى پىرۆز بوو و ھەيىرى بنەماكانى خویندەنەو و نوسین بوو لە سەر دەستی پێشەواى مزگەوتى شارەكەى خۆى، كە پێشەوايەكى زۆر زىرەك و لێھاتوو بوو لە خویندەنەو ھەيى قورئاندا ئەویش شەيخ (حمود بن سليمان التلال) ھەرحەمەتى خواى لى بێت، كە لە شارى (ضریة)ى ناوچەى (القصيم) قازى بوو.

لە سەرھەتای ژيانیداو لە سالى (۱۳۶۹)ك چوو ھەتە قوتابخانە نىزامىكان و قوناغەكانى خویندنى بپو ھەتە تاكو گەيشتو ھەتە زانكو و لەوى كۆلێژى شەریعەى لە شارى (ریاض) تەواو كرده و بپوانامەى (بكالوريوس)ى بە دەست ھێناو ھەتە پاشان بپوانامەى ماستەرى بە دەست ھێناو ھەتە سەر (كتاب المواريث) لە زانستى میراتدا بوو بە ناوى (التحقيقات المرضية في المباحث الفرضية) پلەى نایاب (الامتيان)ى بە دەست ھێناو، ھەمان كۆلێژ ھەستا بە چاپكردنى ریسالەكەى و ھەكو سەرچاویەك، تاكو ئیستا لەبەر دەستى قوتابیانداو ھەتە كۆلێژەكانى شەریعەدا دەخوینرێت و ئەمجار بپوانامەى دكتورای بە دەست ھێناو ھەتە ھەمان كۆلێژ لەسەر بابەتى (خواردنە ھەلال)

ھەرامەكان بە بەلگەوھ) بە ناوى (أحكام الأطعمة في الشريعة الإسلامية)، لېژنەى گفت وگۆكۆش بىرىتى بوون لە ھەرىك لە زانای پایەدار (عبدالله بن محمد بن حميد) رەحمەتى خواى لى بىت و زانای پایەدار (د. عبدالله بن عبدالمحسن التركي) تىیدا ئەندام بوون ریزدار (شەيخ عبدالرزاق عفيفى) سەرپەرشتیار بووھ و پلەى (شرفى) بە دەست ھىناوھ.

مامۇستاكانى:

لە سەر دەستى كۆمەلێك مامۇستا و زانای ناودار دەرسى خویندوھ لەوانە:

۱. سماحة الشيخ محمد الأمين الشنقيطي - رحمه الله
۲. سماحة الشيخ عبدالرحمن السعدي - رحمه الله
۳. سماحة الشيخ إبراهيم بن عبيد العبد المحسن - رحمه الله
۴. سماحة الشيخ عبدالعزيز بن باز - رحمه الله
۵. سماحة الشيخ عبدالله بن حميد - رحمه الله
۶. فضيلة الشيخ عبدالرزاق عفيفى - رحمه الله
۷. فضيلة الشيخ صالح السكيتي - رحمه الله
۸. فضيلة الشيخ صالح البليهي - رحمه الله
۹. فضيلة الشيخ محمد السبيل - حفظه الله
۱۰. فضيلة الشيخ عبدالله بن صالح الخليفي - رحمه الله
۱۱. فضيلة الشيخ إبراهيم بن عقلاء الشعبي - رحمه الله
۱۲. فضيلة الشيخ محمد بن صالح المنصور - رحمه الله
۱۳. فضيلة الشيخ صالح العلى الناصر - رحمه الله

جگە لەوانە لە سەر دەستى چەندىن زانا لە زانایانى ئەزھەر وانەى فەرمودە و

تەفسىر و زمانى عەرەبى خویندوھ.

كاره فەرمىيەكانى:

لە پاش دەرجونى لە كۆلىژى شەرىعە وەكو مامۇستايەك لە پەيمانگاي زانستى لە رياض دادەمزيّت، ئەمجار دەگوازىتەوہ بۆ كۆلىژى شەرىعە بە مەبەستى وانە وتەوہ، ئەمجار بۆ (الدراسات العليا) لە كۆلىژى (أصول الدين) ئەمجار لە (المعهد العالى القضائي)

ئەمجار بووہ تە ئەندام لە (اللجنة الدائمة للافتاء والبحوث العلمية) و ئەندام لە (هيئة كبار العلماء) ھەروہا ئەندامە لە (المجمع الفقهي) لە مەككەى پىرۆز و ئەندامە لە لیژنەى سەرپەرشتى بانگخوازان لە ھەججدا و پيشەواو وتارییژە لە مزگەوتى (الأمير متعب بن عبدالعزيز) و ئەندامە لە زانکۆى (الإمام محمد بن سعود الإسلامية).

ھەروہا بەشداری دەکات لە ولامدانەوہ لە بەرنامەى (نور على الدرب) و بەشداری دەکات لە گۆڤارە زانستییەکاندا و سەرپەرشتى قوتابیانی ماستەر و دکتۆرا دەکات، سەدان قوتابى لە ژێر دەستى پەرەدە بوون.

نوسینەكانى:

نوسینەكانى شەيخ دەگاتە نزیکەى (۵۸) بەرھەم و ئیستاش بەردەوامە لە نوسین، لە دیارترینیان:

۱. (التحقيقات المرضية في المباحث الفرضية) لە زانستى میراتدا، ھەر ئەویش ريسالەى ماستەرەكەيەتى.

۲. (أحكام الأطعمة في الشريعة الإسلامية) كە ريسالەى دکتۆراکەيەتى.

۳. (الإرشاد إلى صحيح الاعتقاد) بەرگىكى بچووكە.

۴. (شرح العقيدة الواسطية) بەرگىكى بچووكە.

۵. (البيان فيما أخطأ فيه بعض الكتاب) بەرگىكى گەورەيە.

۶. (مجموع محاضرات في العقيدة والدعوة) دوو بەرگە.

٧. (الخطب المنبرية في المناسبات العصرية) چوار بەرگە.
٨. (رسائل في مواضيع مختلفة).
٩. (مجموع فتاوى في العقيدة والفقه) لە بەرنامەکانى (نور على الدرب) وەلامى داووتەو چوار بەرگى لى نوسراووتەو.
١٠. (نقد كتاب الحلال والحرام في الإسلام).
١١. (شرح كتاب التوحيد - للشيخ محمد بن عبد الوهاب)
١٢. (التعقيب على ما ذكره الخطيب في حق الشيخ محمد بن عبد الوهاب).
١٣. (الملخص الفقهي)
١٤. (إتحاف أهل الإيمان بدروس شهر رمضان).
١٥. (الضيء اللامع من الأحاديث القدسية الجوامع).
١٦. (بيان ما يفعله الحاج والمعتم).
١٧. (كتاب التوحيد) دوو بەشە لە قوناغى ئامادەى وەكو مەنەج دەخوینریت.
١٨. (فتاوى ومقالات نشرت في مجلة الدعوة).
١٩. (البدع والمحدثات وما لا أصل له).
٢٠. (مجالس شهر رمضان المبارك).
٢١. (عقيدة التوحيد).
٢٢. (أضواء من فتاوى ابن تيمية).
٢٣. (بحوث فقهية في قضايا عصرية).
٢٤. (محاضرات في العقيدة والدعوة).
٢٥. (شرح كتاب كشف الشبهات).
٢٦. (فقه وفتاوى البيوع).
٢٧. (دروس من القرآن الكريم).
٢٨. (زاد المستقنع).

۲۹. (الملخص في شرح كتاب التوحيد).
۳۰. (إعانة المستفيد بشرح كتاب التوحيد).
۳۱. (شرح مسائل الجاهلية).
۳۲. (حكم الاحتفال بذكرى المولد النبوي).
۳۳. (المنتقى).
۳۴. (لمحة عن الفرق).
۳۵. (الإيمان بالملائكة وأثره في حياة الأمة).
۳۶. (مجمال عقيدة السلف الصالح).
۳۷. (البيان بالدليل لما في نصيحة الرفاعي ومقدمة البوطي من الكذب الواضح والتضليل).
۳۸. (حقيقة التصوف).
۳۹. (من مشكلات الشباب).
۴۰. (وجوب التحاكم إلى ما أنزله الله).
۴۱. (الفرق بين البيع والربا).
۴۲. (مسائل في الإيمان).
۴۳. (التعليقات المختصرة على متن العقيدة الطحاوية).
۴۴. (تدبر القرآن).
۴۵. (من أعلام المجددين في الإسلام).
۴۶. (وجوب التثبت في الأخبار واحترام العلماء).
۴۷. (من أصول عقيدة أهل السنة والجماعة).
۴۸. (دور المرأة في تربية الأسرة).
۴۹. (معنى لا إله إلا الله).

۵۰. (شرح كتاب شرح السنه للإمام البربهاري).

۵۱. (شرح نواقض الإسلام).

۵۲. (التوحيد في القرآن).

۵۳. (التحذير من الفوضى والفتن والمظاهرات).

۵۴. (كتاب مناسك الحج والعمرة).

۵۵. (مختصر أحكام الجنائز).

۵۶. (أسئلة وأجوبة في مسائل الإيمان والكفر).

تەزكیە كەردنى لە لاىەن زانا پانەو:

۱/ كاتىك پرسىيار كرا لە (شەيخ عبدالعزیز بن بان): لە پاش تۆ پرسىيار لە كى بکەين؟ فەرمووی: شەيخ صالح الفوزان، وتیان: ئایە پرسىيار لە فلان بکەين؟ فەرمووی: فلان فەقیهه، پرسىيار لە شەيخ صالح بکەن.

هەروەها شەيخ (بن بان) فەرموویەتى: شەيخ (صالح الفوزان) و شەيخ (صالح بن غصون) لە باشتەين زاناكانن و خاوەنى عەقیدەىەكى پاك و چاکن و لە ئەهلى فەزڵن و لە فەقیهەكانى ئەم دینەن.

۲/ هەروەها شەيخ (محمد المنجد) پرسىيارى لە (محمد العثيمين) کرد - لە كاتى ئەو نەخۆشییەى كە كۆچى دواى کرد -: ئامۆزگارىم دەكەیت پرسىيار لە كى بکەم لە پاش تۆ؟ شەيخ ابن العثيمين هەندى بیری کردەو و ئەمجار فەرمووی: پرسىيار بکە لە شەيخ صالح الفوزان چونكە ئەو كەسێكى فەقیهه و خاوەنى دینە.

۳/ زانای پایەدار (ابن غديان) ی تەزكیەى کردووە بە خاوەن زانست ناوی بردووە.

۴/ شەيخ رەبیع بن هادی المدخلی دەلێت: (سویند بە خوا خۆزگە دەخوازم پێش شەيخ صالح الفوزان و شەيخ صالح اللحيدان بمرم، سویند بە خوا ئەگەر سەرپشك بکرایەم ئەوا مردنى پێش ئەوانم هەلدەبژارد، جا نازانم دنیا چى بە سەر دیت ئەگەر ئەوان بمرن.

بە ناوى خواى گەورەو مېھرەبان

ئىمامى (بەربەھارى) دەفەر مویت: (الحمد لله الذي هدانا للإسلام، وَمَنْ عَلَيْنَا بِهِ، وَأَخْرَجَنَا فِي خَيْرِ أَمَةٍ، فَسَأَلَهُ التَّوْفِيقَ لِمَا يُحِبُّ وَيَرْضَى، وَالْحَفِظَ مِمَّا يَكْرَهُ وَيَسْخَطُ).

واتە: سوپاس و ستایش بۆ ئەو خوايەى پېنمویى کردوویى بۆ ئىسلام و بەو ئىسلامە منەت و فەزلى خۆى پڑاندووە بەسەرمانداو لە باشتەین ئوممەت دەریچواندوویى، بۆیە داواى لى دەکەین تەو فایقان بەدات بۆ ئەوێ پێى خۆشەو پێى پارزێیە و بەمانپارێزى لەوێ پێى ناخۆشەو پێى توورپە دەبێ).

پاڤە:

ئەم چەند وشانەى سەرەو دەستپێک و پێشەکی کتیبەکە، سەرەتا بە (الحمد لله) دەستی پێکردووە، وەکو کارکردنێک بە سوننەتى پێغمەبەرى خوا (ﷺ)، چونکە پێغمەبەرى خوا (ﷺ) لە نووسین و وتارەکانیدا بە سوپاس و ستایشى خوا دەستی پێ دەکرد، بەم شێوەش سەلەفى صالح و زانایان لە نووسین و وتارەکانیاندا دەستیان پێ دەکرد، کتیبەکانیان بە (بسم الله الرحمن الرحيم) دەست پێ دەکەن، وەکو شوینکەوتنى قورئانى پیرۆز، ھەر ھەبە (الحمد لله رب العالمين) دەستی پێ کردووە وەکو شوینکەوتنى پێغمەبەرى خوا (ﷺ) چونکە ئەو ئەگەر ببووستایە وتاریک بەدات یان قسەیک بەکات یان لەشتى خەلکى ئاگادار بکردایە تەو ئەو سوپاس و ستایشى خواى دەکرد و ئەمجار ئەوێ ببووستایە پوونى بەکاتەو پوونى دەکردووە، جا نوسەرى ئەم

کتیبه‌ی ئه‌م به‌رنامه‌ی گرتوه‌ته به‌ر وه‌کو شوینکه‌وتنی پیشینی خۆی ئه‌ویش ده‌ست پیکردنه به (الحمد لله).

مانای (الحمد لله) واتا: هه‌موو جۆره سوپاس و ستایشیک ته‌نها بۆ خوایه، (الحمد): بریتیه له مه‌دح و سه‌نا بۆ ئه‌و که‌سه‌ی مه‌دح ده‌کریت، جا خوای گه‌وره سوپاس و ستایشی ده‌کریت له‌به‌ر زاتی خۆی، سوپاس و ستایش ده‌کریت له‌به‌ر ناو و سیفه‌ته‌کانی، سوپاس و ستایش ده‌کریت له‌به‌ر کاره‌کانی، بۆیه هه‌موو جۆره سوپاس و ستایشیک بۆ ئه‌وه، چونکه هه‌موو نیعمه‌ته‌کان له‌ ئه‌وه‌یه، جگه له‌ خوا ستایش ده‌کریت به‌گوێره‌ی ئه‌و چاکه‌ی کردویه‌تی، به‌لام ستایشی په‌هاو بێ که‌م و کووپی و گشتگیر ته‌نها بۆ خوایه، بۆیه دروست نییه بلاییت: (الحمد لفلان) به‌ مانای (الاستغراق) ئه‌مه دروست نییه بۆ هیچ که‌سیک ته‌نها بۆ خوا نه‌بێ، هه‌روه‌کو له‌ قورئاندا هاتوه: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۲) الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۳) الْفَاتِحَةِ) واته: (ته‌واوی جۆره‌کانی سوپاس و ستایش ته‌نها هه‌ر بۆ خوایه په‌روه‌ردگاری ئاده‌می و فریشته و گشت ئاسمانه‌کان و زه‌ویی و بوونه‌وه‌ره، په‌روه‌ردگاری ته‌واوی جیهانه‌کانه (۲) به‌خشنده‌ی به‌به‌زه‌یی میهره‌بانه، به‌زه‌یه‌یه‌که‌ی ئیجگار فراوانه، میهره‌بانیه‌یه‌که‌ی به‌رده‌وام و نه‌پراوه‌یه (۳) ۲.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ (۱) الْأَنْعَامِ) واته: هه‌موو جۆره سوپاس و ستایشیک ته‌نها و ته‌نها بۆ ئه‌و خوایه ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌ده‌یتناو تاریکایه‌کان و پووناکیشی داهیتنا).

۲ / له‌ ته‌فسیر کردنی ئایه‌ته‌کاندا پشتم به‌ ته‌فسیری (رامان) به‌ستوه له‌ دانانی ریزدار (ئه‌حمده‌ کاکه‌ مه‌حمود) خوا له‌ تاوانه‌کانی ئیعمه‌ و ئه‌ویش خوش بیته، بۆیه ته‌فسیر کردنی هه‌موو ئایه‌ته‌کانی ناو ئه‌م کتیبه له‌و ته‌فسیره‌وه وه‌رگیراوه .

ده‌فه‌رموئیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (۱) فاطر) واته: (سوپاس و ستاییش و شوکرانه هه‌ر بۆ خوای به‌دیه‌ینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی).

به‌لام بلئیت: (أشکر فلان) (سوپاسی فلان که‌س ده‌که‌م) یان (أحمدُ فلانا علی کذا وکذا) (سوپاسی فلان که‌س ده‌که‌م له‌سه‌ر ئه‌و شته‌و ئه‌و شته) به‌مانای تاییه‌تمه‌ندکردن و دیاریکردنی ئه‌و شته‌ی به‌هۆیه‌وه سوپاس و ستاییشی که‌سه‌که‌ت کردوه ئه‌وا ئاساییه به‌لام نه‌گه‌ر بلئیت: (الحمد لفلان) ئه‌وا دروست نییه، ته‌نها له‌حه‌قی خوادا نه‌بیّت.

(الله): ناویکه له‌ناوه‌کانی خوای که‌وره‌و ماناکه‌ی (په‌رستراو) ده‌گرێته‌وه، چونکه (الالهیه) مانای په‌رستنه.

ئه‌مه‌ش ناویکه ته‌نها به‌خوای که‌وره ده‌گوتریت، هه‌رگیز هیچ که‌سیکی تر ئه‌و ناوه‌ی له‌خۆی نه‌ناوه، ته‌نانه‌ت زۆرداره‌کان و کافره‌ بۆ بی‌پرواکانیش، هیچ یه‌کێک له‌وان ناوی خۆی نه‌ناوه (الله)، فیرعه‌ون نه‌یگوت: (انا الله) به‌لکو گوتی: — (أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى (۲۴) النازعات) (واته: من په‌روه‌ردگاری به‌رزو بلندی ئیوه‌م) جا ئه‌م ناوه تاییه‌ته به‌خوداوه.

(رب العالمین): (الرب) مانای: خاوه‌ن و فه‌رمانپه‌واو سه‌ردار دیت، (العالمین) کۆی وشه‌ی (عالم)ه، ئه‌ویش بریتییه له‌هه‌موو دروستکراوه‌کان، خوای که‌وره‌ش په‌روردگار و دروستکارو به‌پێوه‌به‌رو په‌رستراو و خوای ئه‌وانه.

مەبەست لە: (الحمد لله الذي هدانا للإسلام):

ئىسلام گەرەتەرىن نىعمەتە، خەلى گەرە دەفەرەمۆيت: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا) (المائدة) واتە: ۋا لە ئەمپۆۋە بەرنامە ۋا ئاينە كە تانم بە پايان گە ياندوۋە نىعمەت ۋ بەخشى خۆم بۆ تە ۋا ۋا كەردن، ئىسلامىشەم بە بەرنامە ۋا ئاين بۆ ھەلبەردن).

جا بە ئىسلام نىعمەتە كان تە ۋا ۋا بۆ مۇسلمانان، خەلى گەرە دەفەرەمۆيت: (قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا) (يونس) واتە: (بلى: دەبى تەنھا بە بە ھەرە مېھرەبانى خەلى ۋا تە بە قورئان ۋ ئىسلامى پېرۆز _ خەشخەلى ۋ دىلشاد بېن).

(فضل الله): بىرىتىيە لە ئىسلام، (الرحمة): بىرىتىيە لە قورئان، بۆيە با دىلخەش ۋ بەختە ۋە رەبب بە ئىسلام ۋ قورئان.

ئەمەش دانىپىدانانىكە لە تۆۋە كە ۋا تەنھا فەزلى خەلى لە ھىدايەت دانت بۆ ئىسلام بە پىنموى كەردن بۆ ۋا دامەزرا ۋ بونت لە سەرى، ئەمە فەزلىكە لە خەداۋە، نەك بە تە ۋا ۋا ھىزى خەت، بەلكو ئەۋە تە ۋە فەقىكە لە خەداۋە، ھەر ئەۋە ھىدايەت تۆى داۋە، بۆيە ئەھلى بە ھەشت كاتى دەچنە بە ھەشتەۋە لە پۆزى قىامەتدا دەلەين: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ (٤٣) الْأَعْرَاف) واتە: سەپاس تەنھا بۆ ئەۋ خەلى لە دۇنيادا ئىمەى خەستە سەرى ئەم رىگەيە ۋ رىنمەي كەردن بۆ كارۋ كەردەۋەى باش ۋ لىرەش پاداشى ئاۋاى داينەۋە، خەت گەر خەلى رىنمەي نە كەردەبەين ھەرگىز رىمان دەرەنە دە كەردو بەختىار نە دە بۆين).

مەبەست لە: (وَمَنْ عَلَيْنَا بِهِ):

ئىسلام مەتەنەىگە لەخوداوە، ئەگەر ناخوای گەرە پێویست نىيە لەسەرى هەيچ شەيتەك بۆ هەيچ كەسەك بەكات، بەلكو ئەو فەزلى خوێ داوە بە سەر بەندەكانى بە ئىسلام و نىعمەتەكان و لەش ساغى و تەندروستى و پزىق و پۇزى.

مەبەست لە: (واخرجنا فى خير امة).

لەو ئايەتەو وەرەگرتووە كە دەفەر مۆيت: (كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ) (۱۱۰) آل عمران) واتە: ئێو چاكترين ئومەت و كۆمەلەن، هەنراو نە ئەم سەرزەوييە بۆ كەك گەياندن بە مەردم و رێنمايى كردنيان).

جا مەبەست لە: (كُنْتُمْ) ئەمە بە مۆسلمانان دەلێت: (خَيْرَ أُمَّةٍ) واتە: باشترين ئومەتەكان و (الامة) مەبەستى كۆمەلە و جەماعەتە، (خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ) تەفكەرەو لەو وشەيە: (لِلنَّاسِ) چاكە و خەيرى ئەم ئومەتە تەنھا بۆ خوێ نىيە، بەلكو تەدەپەپى بۆ خەلكى تر لە بانگەواز و جيهاد و فێركردن و پێنمويى، تەنھا بەس نىيە بۆ مۆسلمان فێربىيت و كاربكات بۆ خوێ و واز لە خەلكى بەيئى، بەلكو دەبى ئەم بانگەوازە بۆ بۆبكاتەو، زانست و زانيارى بۆبكاتەو، خەيرو چاكە بۆبكاتەو، بانگەواز بەكات بۆ خوا و فەرمان بەچاكە و نەهەى بەكات لە خراپە، ئەو كاتە دەبێتە ئەندامىكى كارا لە كۆمەلگای مۆسلماناندا، ئەو ئايەتەى دەفەر مۆيت: (أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ) واتە: تەنھا بۆ خويان دەرەنەچوون، بەلكو خوای گەرە ئەوانى بۆ خەلكى دەرەكردووە (ناردووە).

مەبەست لە: (فَنَسَّأَلَهُ التَّوْفِيقَ لِمَا يَحِبُّ وَيَرْضَى):

مۆسلمان داواى دامەزرەوى لەخوا دەكات، هەرچەندە حەق بناسىت و كارى پى بكات و باوەپى پى هەبىت، هەرگىز دۇنيا نىيە دەترسىت دلى لەسەرى لارەبىتەو و

لاچیت و توشی فیتنه بییت، به وهی به ره و فیتنه بپوات و بیهوی لیتی تیپه پ بییت و له پێگای خوای گه وه گومرا بییت، بۆیه پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده یفه رموو: (یا مقلب القلوب ثبت قلبي علی دینک) واته: ئەو که سه ی دله کان نه مدیو نه ودیو ده که ییت دلم له سه ر دینه که ت دامه زراو بکه (خۆشه و یستی خوا ئیبراهیم (علیه الصلاة والسلام) له دوعا که ییدا ده یفه رموو: (وَاجْتَنِبْنِي وَبَنِيَّ اَنْ نَعْبُدَ الْاَصْنَامَ (٣٥) رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ (٣٦) ابراهیم) واته: خوايه! خۆم و کوپه کانم له بته پهرستی وه دورخه (٣٥) ئەو په ره ردگارم! به راستی نه و بتانه خه لکیکی زۆریان سه ر لێشیواو و گومرا کردوه (٣٦).

له خۆی ترسا، ئا به م شیوه یه هه رکاتیک که سیک ئیمانی به هیزتر بییت به خوا نه و ده ترسیت و دلتیا نابیت له فیتنه، هه رگیز ته زکیه ی خۆی ناکات، به لکو داوا له خوای گه وه ده کات دامه زراوی بکات، هه موو کاتیک داواى ئاخو خه ییری ئی ده کات و له ئاخو شه پی ده ترسیت و له فیتنه کان ده ترسیت و له پی لادان و گومرا بوون و بانگه وازکارانی خراپه ده ترسیت.

مه به ست له: (والحفظ مما یکره ویسخط):

خوای گه وه ته وفیقمان بدات بۆ ئەوه ی پیی خۆشه و پیی پازییه له کرده وه کان و قسه کان و بیروبا وه په کان و دورمان بخاته وه له وه ی توو په ی ده کات له قسه کان و کرده وه کان و بیروبا وه په کان، هه رخۆی پێنمویی کاره وه هه ر نه و ته وفیقمان ده دات و هه رخۆی پێنیشانده رو پابه ره.

﴿۱﴾ نوسەر دەئیت: (اعلموا أن الإسلام هو السنة والسنة هي الإسلام، ولا يقوم أحدهما إلا بالآخر).

واتە: بزانی ئىسلام بریتىيە لە سوننەت و سوننەتیش بریتىيە لە ئىسلام و ھىچ يەككىيان بە بى ئەويتەر راست نابىتەو.

پاڤە:

مەبەست لە: (اعلم).

ئەم وشەيە بۆ بايەخدانە، مانای (اعلم) واتە: بزانه، فێربە، چۆن دەزانیت ئىسلام سوننەتە؟ ئەگەر فێر بويت ئەو کاتە ئەو دەزانیت.

جا (اعلم) وشەيەكە دەيھێنن بۆ ئەوێ بزانی ئەوێ لەپاش ئەو دیت بايەخدارە، ھەروەکو خوای گەورە دەفەرمویت: (فَاعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ (۱۹) محمد) واتە: بزانه بى گومان جگە لە (اللہ) ھىچ پەرستراویكى ھەق نىيە مافى پەرستنى ببى، دەسا تۆش لە سەر ئەو بیروباوەرە سابت بەو ھەرگیز نەگوریت، بۆ خۆت و ئیمانداران لە پیاوان و ژنان داواى لێبووردنى گوناھان بکە).

واتە: مانای (لا اله الا الله) فێربەو بزانه و کارى پى بکە، (اعلموا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۹۸) المائدة) واتە: دەبى ئەوێش بزانی بەراستى خوا لە سزاداندا زۆر توندو سەختگیرە بۆ کەسێ لەبەربەرەکانى سەرپێچى بکات بى گومانیشبن ھەر خوايە تاوان پۆشە، دلۆقان و مېھرەبانە).

جا وشەى (اعلم) یان (اعلموا) دەيھێنن بۆ بايەخدان بەوێ پاش خۆى دیت.

مەبەست لە: (الاسلام هو السنة والسنة هي الاسلام).

واتە: ئىسلام ئەو پىگايە پىڧەمبەران ھىناويانە (عليهم الصلاة والسلام)، ھەموو پىڧەمبەرانىش (عليهم الصلاة والسلام) ئىسلاميان ھىناو، جا ھەموو پىڧەمبەرىك بانگەوازى بۆ خوا كىردو، لەلايەن خوداو شەرىعەتتىكى ھىناو، ئەو ش ئىسلامە، كەواتە ئىسلام برىتتىيە لە پەرسىنى خوا بە تاكو تەنھايى لە ھەموو كاتىكدا بە پىتى ئەو شەرىعەتەى خۆى داپىژاوه، خواى گەورە بۆ پىڧەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) شەرىعتىكى داناو بۆ كاتىكى (ماوہىەكى) ديارىكراو پاشان نەسخى دەكاتەو، جا ئەگەر ھەر شەرىعتىك نەسخ كرايەو ئەو كار كىردن بە (ناسخ) كە (واتە ئەو شەرىعەتەى ھەم پاشا ھاتو پىشى خۆى نەسخ كىردو تەو) برىتتىيە لە ئىسلام، تاكو خواى گەورە (محمدى ﷺ) پەوانە كىردو بە شەرىعەتەكى ھەموو شەرىعەتەكانى پىش خۆى نەسخ كىردو، خواى گەورە دەفەرموئى: (لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ (۳۸) يَخُودُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ (۳۹) الرعد) واتە: بۆ ھەموو سەردەم و بۆ ھەموو كارىك برىارو نامەيەكى تاييەتى ھەيە (۳۸) خوا ھەر كامىكىيانى ويستبى لای بدا ئەو لايداو سىرپويەتتەو ھەر شتىكىشى ويستبى دەيھىلتەو دايك و سەراچاوى ھەموو كىتبە ئاسمانىيەكان لای خواى گەورەيە (۳۹).

ھا ئىسلام برىتتىيە لەو شەرىعەتەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) ھىناويانە لە بانگەوازو كار كىردن لە ھەموو سەردەمىكدا بە گوپىرەى خۆى، تاكو خواى گەورە (محمدى ﷺ) رەوانە كىرد، چىتر ئىسلام برىتتىيە تەنھا لەو شەرىعەى ئەو ھىناويەتى، جا ھەر كەسبەك لە سەر دىنەكانى پىشوو بىمىننەتەو باوەر بە (محمدى ﷺ) نەكات ئەو موسلمان نىيە، چونكە ملكەچى خوا نەبوو گوپرايەلى ئەم پىڧەمبەرە (ﷺ) نەبوو،

چونکہ ئۇوھى ئۇو لەسەرى بۇو تەواو بۇو نەسخ کرایەو، مانەو لەسەر دینە نەسخراوہ کہ دینی خوا نییە بەلکو کارکردن بە دینە (ناسخ) ەکہ دینە.

مەبەست لە: (والسنة هي الاسلام).

جیاوازی لە نۆوانیاندا نییە، ئەگەر (سوننەت) مان بە پێگا پافە کرد ئۇوا هیچ جیاوازییەك لە نۆوان ئۇو و ئیسلامدا نییە.

مەبەست لە: (ولا يقوم احدهما الا بالآخر).

ئیسلام پاست نابیتەو و دروست نابیت تەنھا بە سوننەت نەبیت، سوننەتیش پاست نابیتەو تەنھا بە ئیسلام نەبیت، جا ئۇو کەسەى بانگەشەى ئیسلام دەکات و کار بە سوننەت ناکات _ واتا پێگاگەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) _ ئۇو مۆسڵمان نییە، ئۇو کەسەش فێرى سوننەت دەبیت و تەسلىمى خوا نابیت ئۇو مۆسڵمان نییە ەەرچەندە سوننەتیش بناسیت، بۆیە پێویستە ەردوکیان لە کەسە کەدا ەبیت.

﴿۲﴾ نوسەر دەئیت: (فمن السنة لزوم الجماعة، فمن رغب غير الجماعة وفارقها فقد خلع ربقة الإسلام من عنقه وكان ضالا مضلا).

واتە: ھەر لە سوننەتدايە دەست گرتن بە جەماعەتەو، جا ھەر کەسێ ھەزى لە جەماعە نە کردوو لێى جیا بوو وە ئەوا گری ئىسلامى لەملى خۆى دامالێیە و دەبێتە کەسێكى گومراو گومراکەر).

پاڤە:

مەبەست لە: (فمن السنة لزوم الجماعة).

کەوابوو لەبەر ئەوەى ئىسلام بریتىيە لە سوننەت و سوننەتیش بریتىيە لە ئىسلام، ئەوا سوننەت چەند جوړیکە، (فمن السنة لزوم الجماعة) واتە: دەستگرتن بە جەماعەتى موسلمانانەو، مەبەست لە جەماعەت لێرەدا: جەماعەتى موسلمانانە ئەوانەى لە سەر ھەقن.

بەلام ئەو کۆمەلانەى لە سەر ھەق نین ئەوا لە پاستیدا پێیان ناگوتریت جەماعەت، ھەر جەماعەتێک لە سەر گومرايى کۆبوونەو، یان لە سەر بەرنامەى ک جیاواز لە ئىسلام یان لە سەر پێگایە ک جیاواز لە ئىسلام ئەوا لە پاستیدا پێى ناگوتریت ئەو جەماعەتەى پێویست و خوازراو و مەدحکراو.

جا ئەو جەماعەتەى لێرەدا مەبەستى: ئەوانەن لە سەر ھەقن، پێویست و مەرج نییە ئەو جەماعەتە زۆرین، بەلکو ئەگەر تەنھا یە کەسێش لە سەر ھەق بوو ئەو بریتىيە لە جەماعەت، کەواتە جەماعەت: ئەوانەن لە سەر ھەقن، جا ئەگەر کەم بن یان زۆر، پێویستە دەست بگرن بەو کەسانەو لە سەر ھەقن، جیاوازو ناکۆک نەبیت لە گەڵ ئەو جەماعەتەى لە سەر ھەقن، بەلکو دەبێ تۆش لە گەڵ ئەواندا لە سەر ھەق بیت، جا ھەر کەسێک جیا بوو وە لە جەماعەت ئەوا لە پاشاندا پوونى دەکەینەو (إن شاء الله).

دەستگرتن بە جەماعەتەو، واتە: دەرئەچىت دژى ئەوانو جىاواز نەبىت
لەگە ئياندا.

مەبەست لە: (فمن رغب غير الجماعة وفارقها فقد خلع ربة الاسلام من عنقه).

ئەمە دەقى ئەو فەرموودەىە كە دەفەر مویت: (من فارق الجماعة قيد شبر فقد خلع ربة
إسلام من عنقه) واتە: ھەر كە سىڭ لە جەماعەت جىابوو، بە ئەندازەى بىستىڭ ئەو
گرتى ئىسلامى لە ملى خۆى دامالئو.

بەراستى ئەمە ھەر پەشەىەكى توندە، جا ئەگەر جىاوازييەكە لە عەقیدەدا بوو، بە
شىئوہەك جگە لە خوا بپەرستىت ئەو كوفرە، ئەگەر ھاتوو جىاوازييەكە شتىكى تر
بىت ئەو گومرايىيە، جا جىاوازي كەردن لەگەل جەماعەتدا (لە جەماعەت جىابونەو)
ھىچ خەيرىكى تىدا نىيە، لە فەرموودەىە كەدا ھاتو: (عليكم بالجماعة فان يد الله على
جماعة) واتە: دەست بگرن بە جەماعەتەو، چونكە دەستى خوا لە گەل
جەماعەتدايە.

كاتىڭ پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەوالى دا بە (حذيفة ي كوپى يەمان) دەر بارەى
بوودانى فیتنەو جىاوازييەكان، (حذيفة) پىى فەر موو: چى فەرمانىڭم پىى دەكەيت
نەگەر كە بىشتمە ئەو پۆژە؟ فەر مووى (ﷺ): (أن تلزم جماعة المسلمين وإمامهم) واتە:

۵ / صحيح : أخرجه الترمذي (۲۸۶۳) وأحمد (۱۳۰/۴، ۲۰۲) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۱۷۲۴).

۶ / رواه أحمد والحميدي والترمذي والنسائي وابن حبان والحاكم قال الترمذي : (حسن صحيح غريب من هذا الوجه) وصححه ابن حبان والحاكم ووافقه الذهبي.

۷ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۴۱۱، ۶۶۷۳) ومسلم (۱۸۴۷).

دەست بە جەماعت و پېشەواى مۇسلمانانەو بەگرە) كەواتە: جەماعت دروست نابىت و نىيە بەبى دوو مەرج:—

يەكەم: دەبى بەرنامەيان قورئان و سوننەت بىت، بەرنامەيان مەزەبى فلان و قسەى فلان نەبىت بەلكو تەنھا قورئان و سوننەت بىت.

دووەم: دەبى پېشەوايەكى مۇسلمانى ھەبىت سەرکردايەتى بىكات و بەگپېتەو ەبۆ لای، ناکرىت جەماعت كۆ بېتەو ەبە بى پېشەوا، دەبى پېشەوايەك ھەبىت و بېتە سەرچاوەيان، بۆيە بە (حذیفە) ەفەرموو: دەست بە جەماعت و پېشەواى مۇسلمانانەو بەگرە) حذیفە ەفەرموو: (فإن لم يكن لهم جماعة ولا إمام؟) واتە: ئەگەر مۇسلمانان جەماعتىك و پېشەوايەكيان نەبوو؟ پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ەفەرموو: (تعزل تلك الفرق) واتە: دووربەكەو ەلو كۆمەلانى ەفرمانى پېكرد دووربەكەو ەلو كۆمەلانى تەنھا دەبىت ەگەل جەماعتى مۇسلماناندا بىت، ەگەل ھىچ جەماعتىكدا نەبىت جگە ە جەماعتى مۇسلمانان، بەلكو تەنھا خۆى بمىننیتەو ەسەر ەق تاكو مردن يەخەى پى دەگرى ئەو ھىشتا بەو شىو ەبى.

ەمەدا ئەو ەردەكەو ەبى مۇسلمان ەگەل ئەو كۆمەلانىدا نەبىت جىاوازن ە بەرنامەى ەق، جەماعتىش نابىت بەبى دوو مەرج:— دەبى بەرنامەيان قورئان و سوننەت و مەنەجى سەلەفى صالح بىت، دەبى پېشەوايەكى مۇسلمانان ەبىت سەرکردايەتبان بىكات و بەگپېتەو ەبۆ لای، جا دىن نابىت و نىيە بەبى جەماعت، جەماعتىش نابىت و نىيە بەبى پېشەوا، پېشەواش نابىت و نىيە بەبى گوپرايەلى، ئەمە بەرنامەى مۇسلمانانە، ئەمەش ئەو سوننەتە پاقەى دەكات _ پەمەتى خواى لىبىت _.

ئەمەش ئەوئەى تېدا بەدى دەكرىت ئەمى لىكراوئە لە ناوازەىى (الشذوذ) لە بۆچوون و جىاوازيەكاندا، دەبىي مۇسلمان دەست بەجەماعەتەوئە بگرىت چونكە ئەوان لەسەر گومرايى نىن.

مەبەست لە: (خلع ربة الاسلام من عنقة).

لە نەرىتى عەرەبدا ئەوئە ھەبوو پەتەكيان (گورىسەكيان) دەكرەە مىلى مەپەكانەوئە بۆ ئەوئەى جىاوازەبن و بىزەبن و گورگ نەيانخوات، ئەم پەتانە (گورىسانە) ھەموويان بەستراپوونە پەتەكەوئە ھەموويان كۆدەكانەوئە بەمەبەستى پاراستنيان، جا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەستگرتنى بەجەماعەتەوئە بەو كارەى شوبھاندوئە، بۆيە جەماعەت پارىزەرە لەو شتانەى بەھەلاكەتدا دەتەبن، وەكوئە پەتەى دەكرىتە مىلى مەپەكانەوئە لە گورگ دەپيارىزىت و لەبىزىوون دەپيارىزىت.

مەبەست لە: (وكان ضالاً مضلاً).

خودى خۆى گومراپە لەسەر پىگا، گومراكەرى جگە لەخۆيەتى، گومراپە لەخودى خۆيدا، گومراكەرە بۆ ئەو كەسانەى چاوى لى دەكەن و شوپىنى دەكەن، خواى گەورە دەفەرموئە: (وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا (۱۱۵) النساء) واتە: ھەركەسەك پاش ئەوئەى پىگەى ھەق و پاستى بۆ دەركەوت و شارەزای دىنى خوا بوو دزايەتى پىغەمبەر (ﷺ) بكاو پىنگاو پىيانى بگرىتە بەر، پىگای پاستى باوئەرداران نەبىت، ئىمەيش پووى ئەكەينە ئەو بەرنامەو پىگايە بە ئارەزووى خۆى لەدونيادا ھەلىبىژاردوئە، ئاى كەدۆزەخ جى و پىيەكى رۆر سامناك و خراپەو بۆيان ئامادەكراوئە.

بۆيە پىويستە لەسەر مۇسلمان شوپىنى پىگای ئىمانداران بكەوئەت و جىاوازەبىت لەگەلىاندا و لەوان نامۆ (شاذ) نەبىت.

﴿٣﴾ نوسەر دەلئیت: (والأساس الذي تبني عليه الجماعة: هم أصحاب محمد ﷺ) ورحمهم الله أجمعين، وهم أهل السنة والجماعة، فمن لم يأخذ عنهم فقد ضل وابتدع، وكل بدعة ضلالة والضلالة وأهلها في النار^۸.

واتە: ئەو بنەمايەى جەماعەتى لەسەر بنیات دەنرئەى برىتئىيە لە: ھاوہ لائى (محمد ﷺ) رەزاو رەحمەتى خوا لە ھەموویان بئەى، ئەوانىش ئەھلى سوننەو جەماعەتن، جا ھەر كەسئەك لەوانەو ھەرنەگرت ئەوا گومراپووەو بىدعەى كردو، ھەموو بىدعەى كەش گومراپىيەو گومراپى و ئەھلەكەيشى لەئاگردان.

پاڤە:

مەبەست لە: (والاساس الذى تبني عليه الجماعة).

ئەو جەماعەتە كامەيە ئەمە ئاكارو سىفاتيانە؟ ئەوانە ھاوپرۆ ھاوہ لائى (محمد ﷺ) ئەوانەى لە پاش ئەوان ھاتن لە شوئىنكەوتوانو شوئىنكەوتەى شوئىنكەوتوانو سئى سەدە چاكەكە، ئەوانە برىتئىن لە جەماعەت، ئەو كەسانەى شوئىنى ئەوان دەكەونو لەوانەى پاش ئەوان ھاتن، ئەوانە ئەو جەماعەتەن كە (واجب) ھەو پئوىستە لەسەر موسلمان لەگەلئاندا بئەى، ھەرچەندە تووش ئەو ئازارە بئەى كە تووشى دەبئەى، تووشى ھەپەشە بئەى، تووشى تانە لئەدان و ھىرش كردنەسەر بئەى لەلايەن ئەوانەو، كەچى ئارام دەگرت، بەرگە دەگرت، چونكە ئەو لەسەر ھەقە، بۆيە ھەرگىز لائادات لەھەق، بەلكو ئارام دەگرت لەسەر ئەو ھەى تووشى دەبئەى، ئەگەر نا ئەو دەبئەى ئامانجك بۆ نەياران و بانگەوازكارانى خراپەكارى و بانگەوازكارانى گومراپى.

۸ / ھەروەكو لە ھەرمودەى : (كل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار) أخرجه النسائي (١٥٧٨) وابن خزيمة

(١٧٨٥) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (١٣٥٣) .

خوای گەورە دەفەر مۆیت: (وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِحَسَنِ رِضَى اللَّهِ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ (۱۰۰) التوبة) واتە: - لە دەستەى یەكەمى پێشەنگى كۆچەران و پشتیوانان و چاك پەڕەوانى ئەوانیش خوا پازى بوو لیان و ئەوانیش لە خوا پازى بوون).

خوای گەورە كاتى باسى كۆچەران و پشتیوانان دەكات لە سورەتى (الحشر) دەفەر مۆیت: (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (۱۰) الحشر) واتە: ئەوانەش لەوای ئەوانەو هاتوون دەلێن: ئەى پەرەردگارەكەمان! لە ئێمەو لەو برايانەمان پێش ئێمە باوەرپیان هێناوێ خۆش ببەو هیچ بوغزو قینێك مەخە دڵمانەو بەرامبەر بەو كەسانەى باوەرپیان هێناوێ ئەى پەرەردگارى ئێمە! بەپاستى تەنها ئەتۆى بەسۆزى مێهرەبان).

جا پاشینەكان شوێنى پێشینەكان دەكەون لە ئەهلى حق و ئەهلى خەيرو چاكە هەرچەندە لە نێوانیاندا سەردەم و زەمانێكى دوورو درێژە بێت، پێویستە لەسەرى دەستى پێوە بگرتێ هەرچەندە لەو پێناویدا تووشى هەرچى بێت، ئەو بەردەوام ئارام دەگرت.

مەبەست لە: (أصحاب محمد ﷺ).

لە كۆچەران و پشتیوانان، چونكە ئەوانەن هاوێلى پێغمەبەرى خوايان كرد (ﷺ)، جیهادیان لەگەڵدا كرد، سەریان خست و پشتیوانى بوون، ئەم دینهیان وەرگرتوو گەياندىانە ئێمە، ئەوانە هۆكارو واسیتەن لە نێوان ئێمەو پێغمەبەرى خوادا (ﷺ) جا ئەوانەى جۆین بە هاوێلان دەدەن یان بە كەمیان دەزانن و لە ئاستیان كەم دەكەنەو

ئەوانە دەيانەوئە ئىسلام بېروختىن، بەلام ئەوان ئەم قىللەيان بە كارمىناو، چونكە ئەگەر قەسەيان بە ھاوۋەلان كىردو نىرخيان كەم كىردەوۋە ئەوان ئەو كاتە چى ھۆكارو واسىتەيەك لە نىئوان ئىمە و پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) دەمىنى؟ ئەوان مەبەستىيان بىچراندنى ئەو پەيوەندىيە لە نىئوان پىشىنان لە كۆچەرەن و پىشتىوانان و ئىمەدايە، تاوۋەكو ئەم ئوممەتە گومرا بىت، ئەگەر نا چى شتىك وايان لى دەكات جويىن بە ھاوۋەلان بدەن؟

ئايە لە نىئوان ئەوان و ھاوۋەلاندا ھىچ دەمەقالى و دژايەتتەك ھەيە لە سەر سەرۋەت و سامان يان لەو شىئو؟

ئايە ھاوۋەلان ئازارى ئەوانيان داوۋە لە كاتىكدا لە نىئوان ئەوان و ھاوۋەلاندا چەند سەدەيەكى دوورو درىژ ھەيە؟

ئەوۋى پالى بەوانەوۋە ناوۋە ئەو كارە بىكەن بىق و كىنەى دلەكانە، چونكە ھاوۋەلان ئەم دىنەيان ھەلگرتوۋە جا ئەوان دەيانەوئە ئەو پەيوەندىيە بىچرپىن لە نىئوان پىغەمبەرى خواو (ﷺ) ئوممەتەكەيدا بۆ ئەوۋى ئەم دىنە بېروختى (بىكەوئە) ئەمە مەبەستى ئەوانە.

مەبەست لە: (وهم اهل السنة والجماعة).

ھاوۋەلانى پىغەمبەرو (ﷺ) ئەوانەى لە پاش ئەوان دىن، ئەوانەى بەچاكە شوئىنى ئەوان كەوتن، ئەوانە ئەھلى سوننەن، واتە ئەھلى پىگەى پاستن، ئەوئىش بىرىتتە لەو سوننەتەى لەم كىتابەدا پافە كراو.

ئەوانەش جەماعتى پاستن، بەلام كۆبۈنەوۋەى جگە لەوان لەسەر ناپەوايىيە، ئەوانە پىيان ناگوتىت جەماعت ھەرچەندە ژمارەيان زۆر بىت، خواى گەرە دەفەرموئە:

(تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى (١٤) الحشر) واتە: وادەزانیت هەموو پێکەوهن و کۆن لە کاتی کدا دڵەکانیان لێک جیان و یەک ناگرن).

جا جەماعەت ئەوانەن لە سەر حەقن، ئەو کەسەى دەلێت: - من لە گەل فلان حزیم و ئەم حزبە جەماعەتەو ئێوەش دەلێن: دەست بە جەماعەتەو بە گەرن و ئەوانە جەماعەتن، ئەو پێیان دەلێن: کێ بە ئێوەى گوتووە ئەوانە جەماعەتن؟ جەماعەت بریتییە لەوانەى لە سەر حەقن، ئەوانەى لە سەر سوننەتن، بە پراستی ئەوانە جەماعەتن.

مەبەست لە: (فمن لم يأخذ عنهم فقد ضل و ابتدع).

هەر کەسێ دینەکەى لە هاوێلانەو وەر نەگرێت، ئەوانەى قورئان و سوننەتیان بۆ گواستوینەتەو، ئەو لە سەر حەق نییە، جا ئەگەر تانە لەوان بەدرێت ئەو گواستنەو کەیان پووچەل دەبیتهو - پەنا بە خوا -، مەبەستى دۆژمنانى خواو پیغەمبەرەکەى (ﷺ) پووچەل کردنەو و نیسلامە، بەلام ئەم فێلە پیسەیان هێناو، بۆ ئەو و پێشینان و پاشینانی موسڵمانان لە یەک بێچرێن، تا کۆ بە ئاسانى پاشینەکان قووت بدەن، بە ئاسانى بیانخۆن، بەلام ئەگەر لە گەل جەماعەتى یەکەمدا پەيوەست بوون، پەيوەست بوون بە قورئان و سوننەتەو ئەو ئاسان نابێت بە لکو ئەستەمە بتوانن بیانخۆن بە ئیزنى خوا.

مەبەست لە: (فقد ضل) واتە: لە حەق بزر دەبیته.

(وابتدع):

(البدعة): بریتییە لە پەرستەن و بیروباوەڕو قسەکان هیچ بە لگەى لە سەر نەبیته (له قورئان و سوننەتدا، پیغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر مۆیت: (من عمل عملا ليس عليه

أمرنا فهو رد^۹ واته: ھەركەسىڭ كاريڭ بىكات فەرمانى ئىمەى لەسەر نەبىت ئەوا پەد دەكرىتەو (لەپىوايەتىكى تردا ھاتو: (من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد)^{۱۰} واته: ھەركەسىڭ لەم كارەى ئىمەدا شىتەى نوئى دابھىنەت و تىيدا نەبىت ئەوا پەد دەكرىتەو (ھەروەھا دەفەرموئەت: (وإياكم و محدثات الأمور فإن كل محدثة بدعة و كل بدعة ضلالة)^{۱۱} واته: دوور بىكەونەو لەكارە نوئىەكان، چونكە ھەموو كاريكى نوئى بىدەىەو ھەموو بىدەىەكش گومپايىە).

جا بىدەىە: ئەو ەىە لەدىندا داھىنراو بىت و لە كاتىڭدا بەشىڭ نەبىت لەو، چۆن دەزانرەت بەشىڭ نىيە لەو؟

ئەگەر بەلگەىەك لەسەرى نەبىت ئەو بەشىڭ نىيە لە دىنەكە، چونكە خواى گەورە دەفەرموئەت: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ (۲) المائدة) جا دىنەكە كامىلە و بىى كەم و كووپىيە _ سوپاس بۆ خوا _ ھىچ زىادەىەك وەرناگرەت، بۆىە تەنھا پىئويستمان بەو ھەىە ئەو دىنە بناسىن خواى گەورە كامىل و تەواوى كىردو و دەستى پىئو بەگرىن، واز لەجگە لەو بەھىنەن لە زىادەكان و لە بەچاك زانىن و خستەسەر و جگە لەوانە، چونكە لەخوا دوورت دەكاتەو و لەپاشدا ئەو رووندكرىتەو كە (ھىچ كاتىڭ قەومىڭ بىدەىەك داناھىنن ئىللا وەكو ئەو سوننەتيان ئى دەسەنرەتەو)^{۱۲} جا ئەمە پىڭا پاست و تەواو كەىە، دەستگرتن بەجەماعەت و دەستگرتن بەسوننەت و وازھىنان لە بىدەىە.

۹ / أخرجه مسلم (۱۷۱۸) .

۱۰ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۲۵۵۰)، ومسلم (۱۷۱۸) .

۱۱ / صحيح : أخرجه أبو داود (۴۶۰۷) والترمذي (۲۶۷۶) وصححه الشيخ الألباني في (المشكاة) (۱۶۵) .

۱۲ / قال حسان بن عطية - رحمه الله-: (ما ابتدع قوم بدعة في دينهم إلا نزع الله من سنتهم مثلها ثم لا يعيدها إليهم الى يوم القيامة) رواه الدارمي وابو نعيم واللالكائي .

مەبەست لە : (وكل بدعة ضلالة).

بە ھىچ شىۋەيەك بىدعەى ھەسەنە نىيە ھەروەكو ھەندى كەس دەلىت، بەلكو بىدعە ھەموو گومپايىيە بەدەقى ھەرمودەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، لە ھەرمودەيەكدا دەلىت: (فإن كل محدثة بدعة و كل بدعة ضلالة)^{۱۳} واتە: ھەموو داھىنراوىك بىدعەيەو ھەموو بىدعەيەكش گومپايىيە).

جا بىدعە لەدیندا بەھىچ شىۋەيەك چاکی تیدا نىيە، بەلكو ھەموو گومپايىيە ئەمەش قەسەى پىغەمبەرى خوايە (ﷺ) كە ھەرگىز ھىچ قەسەيەك لە خۆو ناکات.

مەبەست لە : (والضلالة واهلها في النار).

گومپايى و گومپاكاران لەئاگردان يان لەبەر كوفر كردنيان، يان لەبەر سەرپىچى كردنيان، بىدعەكان ھەموو وەكو يەك نین، تىياندا ھەيە كوفرە، خاوەنەكەى بەھەتا ھەتايى لەئاگردا دەمىنیتەو وەكو ھاوارکردن بەمردووەكان و داواکردن و پارانەو لەمردووەكان و سەرپىچى بۆ جگە لەخواو نزرکردن بۆ جگە لەخوا، ئا ئەم بىدعەنە كوفرن، ھەروەھا نكۆلى كردن و نەفیکردنى ناو و سىفەتەكانى خوا ھەروەكو كۆمەلى (جھمیة) دەليئن ئەوانەى نكۆلى لە ناو و سىفەتەكانى خوا دەكەن، جا ئەمە كوفرە پەنا بە خوا، چونكە وەسفى خواى گەورەيان كردو بەو ھىچ ناو و سىفەتێكى نىيە، كەواتە خواى گەورە نەبوو (معدوم)، چونكە ئەو ھىچ ھەبىت دەبى سىفاتى ھەبىت، ئەو ھىچ سىفاتى نەبىت نەبوو (مەعدومە)، بۆيە پىشەوايان ھوكمیان داو بە كافربوونى (جھمیة) ئەوانەى دەليئن: قورئان دروستكراو. ئەوان ئەو قورئانەى – كە قەسەى خواى

گەرەپە و سەرووش و دابە زىنراوى ئەو - کردوویانە تە دروستکراویک وە کو دروستکراوە کانی تر، دەلێن: خوا قسە ناکات، بۆیە بە (جماد) یەک دەیشوبهێتن، ئەو ھى قسە ناکات نابێتە خوا، خواى گەرە دەفەر مویت: (وَأَتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَغْدِهِ مِنْ خَلِيَّتِهِمْ عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا (١٤٨) الاعراف) واتە: پاش چوونە کەى موسا بۆ کتۆى (تور) گە لە کەى _ لە خەشڵ و زێرە کە یان _ گوێرە کە یە کى بە بۆرە یان بۆ خۆیان سازداو پەرستیان! مەگەر نە یاندی ئەو گوێرە کە یە قسە یان لە گەل ناکات و بۆ پێى پاستیش پێنمایان ناکات).

ئەمە ئەو دەگە یە نیت ئەو ھى قسە ناکات نابێتە خوا، (الجهمية) دەلێن: _ خوا قسە ناکات، کە واتە ئەو خودا نییە، بەرزى و پیرۆزى بۆ خودای گەرە لە قسەى ئەوانە کە دەیکەن، لە سورەتى (طە) دا ھاتووە: (أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا (٨٩) طە) واتە: ئاخۆ ئەوانەى ئەو گوێلکە ئە پەرستەن نابینن ئەو گوێلکە یە نە وەلامیان دەداتەو ئەگەر داوا یە کى لى بکەن و نە دەسەلاتى زیانیکی بۆیان ھەبو نە دەتوانن ھیچ جۆرە کەلکیکی لى وەر بگرن).

واتە گۆلکە کە، ئەگەر قسەى لە گەلدا بکەن ئەو وەلامیان بۆ نە دەگێرێتەو، ئایە ئەمە بە کەلکی ئەو دیت ببیتە خودا؟

ئىبراھیم بە بت پەرستانى گوت: (فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ (٦٣)) واتە: دە ئەو تانى لێیان بپرسن ئەگەر قسە ئەکەن)

ئەوان پێیان گوت: (لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ (٦٥)) واتە: ئەى ئىبراھیم، بى گومان بۆ خۆت دەزانیت ئەوانە گۆیاو قسە کەرن، ئیتەر چۆن دەلێى لەوان بپرسن؟).

ئەوئىش بەوانى گوت: (أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ) (٦٦) أَفْ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (٦٧) الانبياء) واتە: وتى: ئاخۇ _ غەيرە خوا _ شتى ئەپەرستەن نەھىچ كەلكتان پى دەگەينى و نەھىچ زىانىشتان لى دەدا؟! (٦٦) بىزارى و ئۆف لەئىوھ و لەو شتانەش لەجىي خوا ئەى پەرستەن ئايا ئاۋەز ناخەنە كار؟ (٦٧).

خوای گەورە دەفەر مویت: (وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ) (٦٠) غافر) واتە: پەرورەدگار تان فەر مووی: داوا لە من بکەن و لە من بپاړینهو، منیش وەلامتان دەدەمەو.

خوای گەورە وەصفى خۆى کردووە بەوہى قسە دەکات و دەئیت، جا ئەوہى قسە ناکات خوا نىيە، بۆيە زۆربەى پيشەوايان پيشەوايانى (الجهمية) يان بەکافر داناو، نەك چاولیکەران و شوینکە و توانیان ئەوانەى حەقیان بۆ پوون نەبۆتەو، بەلکو بە نەقامى چاویان لىکردوون، ئەوانە قسەى تریان لەسەر، چونکە دەبى بۆیان پوون بکړیتەو، جا ئەگەر سوور بوون لەسەرى ئەو حوکم کوفرى ئەوانیش دەدریت.

﴿٤﴾ نوسەر دەئیت: (قال عمر بن الخطاب رضي الله عنه: (لا عذر لأحد في ضلاله ركبها حسبها هدى ولا في هدى تركه حسبه ضلاله فقد بينت الأمور وثبتت الحجة وانقطع العذر))^{١٤}.

واتە: عومەرى كۆرى خەتتاب فەرمووێتە: (هیچ كەسێك بیانووی نییه لەگومراییەك ئەگەر سواری بوو (شوێنی كەوت) بە هیدایەتی بزانیت و لە هیدایەتدا وازی لێبەنیت و بە گومرایی بزانیت، چونكە هەموو كارەكان پوون كراوەتەو و حوججەكان دامەزراوە و جێگیربوون و بیانوو ئەماوە و بچراوە).

پاڤە:

مەبەست لە و قسەییەى عومەر دەئیت: (لا عذر لأحد...).

چونكە خوای گەورە حەقى پوونكردووەتەو و لەقورئان و سوننەتدا ئاشكراى كردووە، بۆیە هیچ كەسێك ئەو كاتە بیانووی گومراییونی نییه، چونكە كەمتەرخەمى لەلایەن خۆیەو پوویداوە، چونكە بەدوای حەقدا نەگەراوە و پرسىارى نەكردووە لە زانایان، جا گومرایی لەلایەن خۆیەو هاتووە چونكە ئەو كەمتەرخەم بووە.

مەبەست لە: (حسبها هدى).

پوونكردنەوێ ئەوێ تێدايە گومان هیچ سوودێك ناگەيەنیت (هیچ حەقیكى لى دەرناچیت) لەكاتێكدا خوای گەورە دەفەرموێت: (وَأَنَّهُمْ لَيَصْذُوثُنَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ

١٤ / رواه ابو يوسف وابن شبة وابن بطة والخطيب البغدادي وابن حزم وابن الجوزي وابو نعيم .

أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ (۳۷) الزخرف) واتە: بەپراستی ئەو شەیتانانە پېشگىريان دەكەن لە پېچكە وايش ئەزانن بۆ پراستەپى پېنموني كراون! !).

جا ئەوھى كە خۇيان وادەزانن ھېچ شەفاعەتيان بۆ ناكات، چونكە ھېچ بيانوويەكيان نىيەو نەگەپاۋنەتەوھ بۆ قورئان و سوننەت تاكو حەق و ناحەق لەيەك جيا بگەنەوھ، بەلگە ئەوان شوين ئارەزووھەكانى خۇيان كەوتون، (وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ (۳۷) الزخرف) لەگەل ئەمەيشدا خواى گەورە ھوكمى بەسەرياندا داوھ بەكوفرو گومپايى، بەتەنھا كەسەكە وابدانيت لەسەر حەقە ئەوھ نابيتە بيانوو بۆى، ئىللا مەگەر سروسىكى خوايى پى نەگەيشتبىت لەخوداۋە بۆ سەر پىغەمبەرانى دايەزاندىت چونكە پىويستە لەسەرى ئەوھىە بگەپتەوھ بۆ قورئان و سوننەت، لەسەر گومان و بۆچوونى خۆى نەمىنى، لەسەر ئەوھى كەسانى تر پىتى بلين ئەوھ حەقە، ئەوھ بيانوو نىيە.

لە ئايەتتىكى تردا ھاتوھ: (إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ (۳۰) الاعراف) واتە: چونكە ئەوان لەباتى خوا شەيتانان كرده ياريدەرو دۆستى خۇيان و وايشيان ئەزانى لەسەر پى ھەقن و پىنمان).

تەماشاكە چۆن شەيتانەكان لەجنۆكەو مەرفىيان كەردۆتە دۆست و خۆشەويستى خۇيان جگە لەخوا، شوينيان دەكەون و كەچى وادەزانن ھىدايەت دراون؟! ئايە شەيتانەكان خەيرو چاكەيان بۆيان دەو؟ خواى گەورە دەفەرمويت: (وَمَنْ يَغْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ (۳۶) الزخرف) واتە: ھەركەسىك لە راست يادى خوا روو ھەرگىپى ئەوا ئىمە شەيتاننىكى بۆ دەسازينين ھەردەم ھاوپى دەبيت و لىتى جيانابيتەوھ).

ته‌ماشای نه‌و‌ئایه‌ته‌ بکه به جوانی: (وَمَنْ يَغْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفِضَ لَهُ شَيْطَانًا) نه‌مه سزاکه‌یه‌تی (فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ (۳۶) وَإِنَّهُمْ) واته شه‌یتانه‌کان (لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ (۳۷) الزخرف) واته: به‌پاستی نه‌و‌شه‌یتانه‌ پی‌شگیریان ده‌که‌ن له‌پ‌چکه وایش نه‌زانی که‌بق پاسته‌پ‌ی پ‌نمونی کراون!!).

شوینکه‌وتوه‌کان واده‌زانی هیدایه‌ت دراون، که‌چی نه‌وه هیچ سودیکی پی‌ نه‌که‌یاندوون، هیچ بیانویه‌کیان نییه، چونکه نه‌وانه بانگه‌وازی پی‌غه‌مبه‌رانیان (علیهم الصلاة والسلام) پی‌گه‌یشت که‌چی وه‌ریان نه‌گرت.

به‌لکو بیانوو بق مه‌سه‌له ئیجتیهادی‌ه‌کان ده‌بی که‌جی‌گه‌و‌پ‌گه ئیجتیهادی تیدا ده‌بیته‌وه، بویه که‌سه‌که ئیجتیهاد ده‌کات، نه‌وه‌ی له‌توانایدا هه‌یه هه‌ولی بق ده‌دات له‌گه‌پان تاکو گومانی نه‌وه ده‌بات نه‌مه حه‌قه، نه‌م که‌سه بیانویی هه‌یه‌و (معذور)ه، به به‌لگه‌ی نه‌و‌فه‌رموده‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که‌ده‌فه‌رمویت: (إذا اجتهد الحاكم فأصاب فله أجران وإذا اجتهد فأخطأ فله أجر واحد)^{۱۵} واته: نه‌گه‌ر حاکمیک ئیجتیهادی کردو پی‌کای نه‌وه دوو پاداشتی هه‌یه‌و نه‌گه‌ر ئیجتیهادی کردو نه‌پی‌کا (هه‌له‌ی کرد) نه‌وه یه‌ک پاداشتی هه‌یه).

نه‌مه له‌مه‌سه‌له ئیجتیهادی‌ه‌کاندا، به‌لام مه‌سه‌له (ته‌وقیفیه‌کان) نه‌ویش بریتییه له‌بابه‌ته‌کانی عه‌قیده نه‌وا هیچ که‌سیک بوی نییه ئیجتیهادی تیدا بکات، به‌لکو واجب (پ‌یوست) نه‌وه‌یه شوینی به‌لگه بکه‌و‌یت، هیچ ده‌رفه‌تیک ئیجتیهادی تیدا نییه. مه‌به‌ست له: (ولا في هدي تركه حسب ضلالة).

کاره‌که له‌سه‌ر وادانان و گومان بردن نییه، گومرایی وه‌رگریت وایزانیته‌ هیدایه‌ته‌ یان واز له‌حه‌قیک به‌نیته‌ وایزانیته‌ گومراییه، نه‌و‌گومانه‌ دادی نادات (شه‌فاعه‌تی بق

ناكات) چۈنكى ھىدايەت و گومرايى خىواي گەورە لە قورئاندا پوونى كىردۈتەو، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لە سوننەتدا پوونى كىردەتەو و سەلەف لە زىيان و عەقىدە ياندا پوونيان كىردەتەو، جا حەق پوون و ئاشكرايە سوپاس بۆ خوا، ھەر لە پەھمەتى خىوايە حەق پوون و ئاشكرايە لە قورئان و سوننەت و ھىدايەتى سەلەفى صالح، ھىچ شاراو و ئاپوونىيەكى تىدا نىيە، ھەرەكو چۆن لە ئوممەتەكانى پىششودا پوويدا كاتى ماوہىيەكى زۆر تىبەپىو حەقىيان لى شىواو تىكەل بوو، كىتەبەكانيان تەحرىف كراو لىي كۆپرە، بەلام ئەم ئوممەتە ئەوا بە ئاشكرايى دەمىننەتەو، قورئان و سوننەت پارىزراو دەبىت لە تەحرىف و كۆپان بۆيە ھىچ كەسك ئەوا كاتە بىيانووى نىيە.

مەبەست لە: (فقد بينت الامور).

بەلى كارەكان پوون كراونەتەو، بەلام پىويستى بەگەپان و داواكردنە، بەوھى مەرفەكان فەيرى بىن و لىي تىبگەن و زانست و زانىارى لە زانايانەو وەرگىن، لە خۆيەو و زانست وەرنەگىرەت يان لە ھاوشىوھى خۆي لە نەفامەكان يان ئەوانەى خۆيان بە زانا دەزانن يان لە كىتەبەكانەو، بەلكو زانست و زانىارى دەبى لە خواو نەكانيان وەرگىرەت - لە زانايانەو - چۈنكى ئەم زانستە لە زانايانەو وەردەگىرەت، زانست بەوەرگىرنە (التلقى) يە نەك بە وەرگىرنە لە كىتەبەكانەو، كىتەبەكان تەنھا ئامرازىكن بۆ گەپان، زانايان پافەى دەكەن، بەلام گەيشتن بۆ حەق ئەمە لە زانايانەو وەردەگىرەت و لەوانەو پىوايەت دەكەيت، پاشىنان لە پىششىنانەو.

مەبەست لە: (وثبت الحجة وانقطع العذر).

ھىچ كەسك بىيانووى نىيە، ئەم دىنە خىواي گەورە پاراستى لە تەحرىف و كۆپان، حەق پوون و ئاشكرابوو ھىچ شاراوہىيەكى تىدا نىيە، بە جىاواز لەگەل ئوممەتەكانى

پیشودا، ئەوان کاتێک ماوه یەک زۆر بەسەریاندا تێپەڕی کیتابەکانیان تەحریف کردو دەستیان بەگۆران کرد، بۆیە حەقیان لێ شارایەووە تیکەڵ بوو.

نوسەر دەلێت: (وذلك أن السنة والجماعة قد أحكما أمر الدين كله وتبين للناس فعلى الناس الاتباع).

واتە: چونکە ئەهلی سوننە و جەماعەت هەموو کاروباری دینەکیان مەحکەم کردووە بۆ خەڵکی پوون بووەتەو، بۆیە پێویستە لەسەر خەڵکی شوینی بکەون).

پاڤە/

مەبەست لە: (وذلك أن السنة والجماعة قد أحكما أمر الدين كله).

(ذلك): ئاماژەیە بۆ ئەوەی لەپیشدا باسکرا لەهاندان بە دەستگرتن بەپێگای ئەهلی سوننە و جەماعەتەو.

لە پیشدا باسکرا مەبەست لە ئەهلی سوننە ئەو کەسانەن دەستیان بەسوننەت و پێگاکەى پێغەمبەرى خوداوە (ﷺ) گرتووە، بەپاستی ئەوانە ئەهلی سوننەن.

جەماعەت: بریتییه لەو کەسانەى لە سەر حەق کۆبونەتەووە و جیاوازو پارچە پارچە نین هەروەکو خوای گەورە فرمویەتى: (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا) آل عمران/ ۱۰۳) واتە: بەتێکرا گشتتان دەست بەپشتەى ئایینی خواو قورئانەکیەو بەگرن و قەت لێی نەتازین).

لەسەر حەق كۆبۈنەتەۋە جىاۋاز نىن و پارچە پارچە نىن، بەپاستى ئەۋانە ئەھلى سوننە و جەماعەتن بەلام: (الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا) واتە: بېگومان ئەۋەكەسانەى دىنى خۇيانىيان پەرت و بلاۋكردو بوونە چەند دەستە و بەستەيەكى جىاۋازو لىكترازو).

جا خۋاى گەرە بە پېغەمبەرەكەى (ﷺ) دەفەرموئەت: (لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (١٥٩) الأنعام) واتە: تۆ كارىكت بەۋان نىيە، بەپاستى بېپارى چارەنوسىيان ھەر لای خۋايە پاشانىش بەھەر كارى كىردوويانە ئاگادارىيان دەكات).

مەبەست لە: (وذلك أن السنة والجماعة قد أحكما).

واتە: قايمكردن و تۆكمەكردن، جا (الإحكام) ماناى (قايمكردن و تۆكمەكردن و چەسپاندنە)، كارۋىارى ئەم دىنە بەجۋانى قايم كراۋە و تۆكمەكراۋە، چونكە دىن ھەموۋى لەسوننە و جەماعەت كۆكراۋەتەۋە، ھەرۋەكو پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموۋىيەتى: (فإنه من يعيش منكم فسرى اختلافاً كثيراً، فعليكم بسنتي) ^{١٦} واتە: ھەر كەس لەئىۋە _ لەپاش من _ بىزىت ئەۋە جىاۋازى و دوۋبەرەكى زۆر دەبىنى، جا دەست بەسوننەتەكەى مەۋە بگرن).

ھىچ شىتەك لەم دوۋبەرەكى و جىاۋازىيە ناتپارىزى تەنھا دەست گرتن بەسوننەتى پېغەمبەرەۋە (ﷺ) نەبىت، ئەۋىش برىتتىيە لەۋ پىگەيەى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ھاۋەلانى لەسەر بوون لەعەقىدە و پەرستىن و مامەلە و پەۋشت و ئادابەكان، ھەر ئەۋانىش كۆمەلى پىزگار بوون لە نىۋە ھەفتا و سى كۆمەلەكەدا كە ھەر ھەموۋى لە ئاگردان تەنھا

بەككیان نەبیت، وتیان: ئەو كۆمەلە _پزگار بوو_ كى یە ئەى پتفەمبەرى خوا (ﷺ)؟ ئەو كۆمەلەى لە نێو ئەو كۆمەلەنە جیاتكردهوه كێیه؟ پتفەمبەرى خوا (ﷺ) لە پوونكردهوى ئەو كۆمەلەدا فەرمووی: (من كان على مثل ما انا عليه وأصحابي)^{١٧} واتە: ئەو كەسەى لە سەر ئەو پزگایەى من و هاوێلانم لە سەرین) ئەوێ پتفەمبەرى خواو (ﷺ) هاوێلان لەسەرى بوون بریتییه لەسوننەت، هەر كەسێك دەستى پتفەمبەرى كرت رزگارى دەبیت، بۆیه پتفەمبەرى (الفرقة الناجية) واتە: كۆمەلەى پزگاریبوو.

مەبەست لە: (وتبين للناس، فعلى الناس الاتباع).

واتە: بۆ خەلكى پوون بوو ئەو كاروبارى ئەم دینە هەمووی لەدەستكرتنە بە سوننەت و جەماعەتەوه، بۆیه هێچ كەسێك جیاوازییە لەوێ ئەهلى سوننەت و جەماعەت لەسەرین ئیلا ئەهلى گومراپى نەبیت: (فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ) (یونس) واتە: جا ئیتر بەدەر لەگومراپى _پاش هەق و راستى، كە هەر لەپەرستنى خوادایە _چى تر هەیه؟).

هەر كەسێك واز لەهەق بەیتى دەكەوێتە ناو گومراپى، هەقیش بریتییه لەوێ ئەهلى سوننەت و جەماعەت لەسەرە نەك هێچ كەسێكى تر.

١٧ / صحيح : أخرجه أبو داود (٤٥٩٦) والترمذي (٢٦٤٠) وابن ماجه (٣٩٩١) وأحمد (٢٣٢/٢) وصححه الشيخ

الألباني في (الصحيحة) (٢٠٣) .

﴿٥﴾ نوسەر دەلالت: (واعلم -رحمك الله- أن الدين إنما جاء من قبل الله - تبارك وتعالى- لم يوضع على عقول الرجال وآرائهم وعلمه عند الله وعند رسوله (ﷺ) فلا تتبع شيئا بهواك فتمرق من الدين فتخرج من الإسلام فإنه لا حجة لك فقد بين رسول الله (ﷺ) لأمته السنة وأوضحها لأصحابه وهم الجماعة وهم السواد الأعظم، والسواد الأعظم الحق وأهله فمن خالف أصحاب رسول الله (ﷺ) في شيء من أمر الدين فقد كفر).

واته: بزانه -په حمه تی خوات لی بیټ- ئەم دینه له لایەن خودای گەورە وه هاتوه، له سەر عه قلاو بۆ چوونی مۆفقه كان دانه نراوه و زانسته كه ی لای خواو پیغه مبه ره كه به تی (ﷺ)، بۆیه شوینی هیچ شتیك مه كه وه به چه زو ئاره زووی خۆت له ئاین یاخی ببیت و له ئیسلام ده رجیت، چونكه هیچ حوجه به كت نییه، پیغه مبه ری خوا (ﷺ) سوننه تی بۆ ئوممه ته كه ی پوونكر دوه ته وه و بۆ هاوه لانی پوونكر دوه ته وه ئه وانیش جه ماعه تن ئه وانیش زۆربه ی خه لکن و زۆربه ی خه لك: بریتییه له حق و ئه هلی حق، هه ر كه سیتیك جیاواز بیټ له گه ل هاوه لانی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له شتیكدا له كاروباری ئەم دینه ئه وا كوفری كردوه).

پاڤه /

ئەم دینه له لایەن خوداوه هاتوه، هه ر ئەوه ئەم دینه ی دارپژاوه، هیچ كه سیتیك بۆی نییه دینیك دارپژیت خوای گه وره ئیزنی پی نه دابی، خوای گه وره ده فه رمویت: (أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ (٢١) الشوری) واته: ئاخۆ ئه وانه ریگه ی خواناسین ده گرن یا خۆ چه ند هاویه شتیك بۆ خوا داده نین چه ند یاساو به رنامه یه کیان بۆ داهینابن له ئاین به هیچ شیوه یه خوا مۆله تی نه دابن).

ئەمە ناپەزائىي و ورياکردنەوھىيە، جا دىن ئەوھىيە خوا دايرىژاۋەو پىغەمبەرەكەى (ﷺ) گەياندى، ئەمە ئەو دىنەيە خۋاى گەورە دەربارەى دەفەرەمۆيت: (شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا) (۱۳) شورى) واتە: ھەر ئەو دىن و ئايىنەى بە (نوح و ئىبراھىم و موسا و عيسا)ى (تولولەزم) (عليهم الصلاة والسلام) و لىپراۋو نەبەزاۋمان سپارد کردمانە دىن و ئايىن بۇ ئىۋەش كە پەرتەۋازەو كۆمەل كۆمەل مەبن تىيدا).

ئەمە شەرىعەتى پىغەمبەرەنە (عليهم الصلاة والسلام) بەتايىبەتى ئەو پىنجەى پىيان دەگوتريت (اولو العزم) ئەمە دىنەكەى ئەوانە، جا ھەر كەسىك لىي لادا يان لىي جىاۋاز بوو ئەو بەھەلا كەتدا دەچىت و گومرا دەبىت، ئەۋىش بىيات نراۋە لەسەر يەكتاپەرستى خوداۋ ۋازەيتان لەپەرستى جگە لەئەو و پابەندبوون بەو شەرعەى خۋاى گەورە دايناۋەو دوركەۋتنەو لەۋەى خوا ھەرامى كىدو، بەپاستى ئەمە دىنە.

مەبەست لە: (لم يوضع على عقول الرجال وآرائهم).

دىن ئەو نىيە پىاۋان (خەلكى) بە چاكىيان زانىۋە يان ۋا بىنيانە چاكە، چونكە ئەمە دىنى خوا نىيە، ئەمە دىنى ئەو خەلكەيە دايانەتتاۋە، بەلام دىنى خوا ئەۋەيە خۋى شەرعەكەى دايرىژاۋە، بەلام ئەۋەى پىاۋان (خەلكى) بە بۆچۈۋنى خۋيان دايانناۋە ئەۋە دىنى خوا نىيە، بەلكو ئەۋە دىنى ئەو كەسەيە خۋى بەچاكى داناۋە، بۆيە دەبى ئەۋە دىنە نەدرىتە پال خۋاى گەورە ئىللا ئەۋە نەبىت لە سەر زارى پىغەمبەرەكەى (ﷺ) ھاتوۋە، بەلام ئەۋەى جگە لە ئەۋ دايرىژاۋە ئەۋە نابىت بدرىتە پال خوا، بەلكو دەدرىتە پال ئەۋە كەسەى دايرىژاۋەو خۋاى گەورە لىي بەرىيە، خۋاى گەورە دەفەرەمۆيت: (أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ) (۲۱) شورى).

مەبەست لە: (وعلّمه عند الله وعند رسوله ﷺ).

بابەتەکانى ئەم دینە تەوقیفییە، پێویستە لەبابەتەى دیندا بەلگە ھەبێت لەخودا و پێغمەبەرەکە یەوہ (ﷺ)، دەبێ پابەندبێن بەوہى لە قورئان و سوننەتدا ھاتوہ لەبابەتەکانى دیندا واز لەداهێنراوہکان و ببەدەکان بەیئین کە خواى گەرە ھیچ بەلگەیکى لەسەر دانەبەزاندوہ، ھەرچەندە خاوەنەکەى (ئەھلەکەى) بەدینی بزانی، خوێان لەخودا پێى نزیک دەکەنەوہ، ئیمە ئاوپى لى نادەینەوہ و باوەرمان پێى نییە، چونکە دینی خوا ئەوہیە خوا و پێغمەبەرەکەى (ﷺ) دایانپێژاوہ.

چونکە دین بنیات نراوہ لەسەر ئەو زانستەى لەلایەن خودا و پێغمەبەرەکە یەوہ (ﷺ) ھاتوہ، شوێنى ھەزۆ ئارەزووى خەلکى مەکەوہ، شوێنى بۆچونى خەلکى و ئەوہى ئەوان بەباشى دەزانن و شوێنى دەکەون مەکەوہ، چونکە ئەوہ ھیچ بنەمایەکى لە قورئان و سوننەتەى پێغمەبەرەکەیدا (ﷺ) نییە، ھەرۆھەکو پێغمەبەرى خوا (ﷺ) فەرمویەتى: (من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد) ^{۱۸} واتە: ھەرکەسێک لەم کارەى ئیمەدا شتێکى نوێ دابھێنێت و تێیدا نەبێت ئەوا پەد دەکریتەوہ) لەپێواپەتییى تردا ھاتوہ: (من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد) ^{۱۹} واتە: ھەرکەسێک کارێک بکات فەرمانى ئیمەى لەسەر نەبێت ئەوا پەد دەکریتەوہ).

جا ھەرکەسێک دەیەوێت کارەکەى چاک و سوود بەخش بێت ئەوا پێویستە لەسەرى بەئەنجامدانى دوو کار:—

۱۸ / صحیح : سبق تخريجه .

۱۹ / صحیح : سبق تخريجه .

كارى يەكەم: (الاخلاص) دلسۆزى و نيازپاكى دىنەكەى بۆ خواو دورىكە وىتەو ە لە شىرك.

كارى دووھم: (الاتباع) شوپىنكەوتنى سوننەتى پىغەمبەرەكەى (ﷺ) بىت و پاكى بىكاتەو ە لەبىدەو داھىتارەكان.

موسلمان جىاوازى لە ەقەدەو جىاوازى لە پەرستندا نۆر دەبىنىت، خەلكى ەزو ئارەزوو بۆچوون و پىگايان ەبە، ئىمە شوپىنى خەلكى ناكەوین بەلكو ئەو ەى خەلكى لەسەرە بەراوردى دەكەین لەگەل قورئان و سوننەتدا، ئەو ەى لەگەل قورئان و سوننەتدا گونجا ئەو ەقەو ئەو ەى جىاوازىو لەگەلئانداو نەگونجا ئەو ە (باطل) و ناحەقە.

مەبەست لە: (فلا تتبع شيئاً بهواك).

شوپىنى ەىچ شىك مەكەو ەبە ەزو ئارەزووى خۆت، بەلام دەبى ەزو ئارەزوت شوپىنى ئەو ەكەو یت لە لاىەن خودا و پىغەمبەرەكەىو ە (ﷺ) ەاتوون، بۆيە ئارەزووى ەىچ شىك مەكە ئىللا لەو ەى لەخودا و پىغەمبەرەكەىو ە (ﷺ) ەاتو، ئەمە پىگای پىزگار بوونە.

ئەگەر شوپىنى ئارەزووى خۆت كەوتىت ئەو دەبىتە يەكك لەوانەى شوپىنى ئارەزووكانيان دەكەون و شوپىنى ئەو سىرووشە نەكەوتوون لە لاىەن خودا و دابەزىو، خواى گەرە دەفەر مویت: (فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ) (۵۰) القصص واتە: خۆ ئەگەر وەلاميان نەدايتەو، ئەو ەبزانە ئەوانە ەر پەپرەوى لە ئارەزووى خۆيان ئەكەن، چ كەسى گومارتە لەو كەسەى پەپرەوى ەواو ئارەزووى خۆى كردو، بى

ئه‌وه‌ی هیچ پێنویڤنکی له‌خواوه هه‌بێ؟ به‌راستی خواش پێنویڤنی گه‌لی سته‌مکار ناکات).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: (فَاخُكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ) (٤٨) المائدة) واته: ده‌سا تۆش له‌نیوان گشت خه‌لكاندا هه‌ر به‌پێی ئه‌و به‌رنامه‌یه‌ کاریکه‌و بریار بده خوا ناردووێتی و له‌وه‌ق و راستیه‌یه‌ له‌خواوه بۆت هاتوو له‌مه‌ده‌و مه‌که‌وه شوێنی هه‌واو ئاره‌زوویان).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: (ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ (١٨) إِنَّهُمْ لَن يَغْنَوْا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ (١٩) الجاثية) واته: له‌پاشدا ئێمه ئه‌تۆمان خسته سه‌ر به‌رنامه‌و شه‌ریعه‌تێک له‌تایین، جا تۆیش شوێنی بکه‌وه به‌پوختی په‌یره‌وی بکه‌و شوێن هه‌واو هه‌وه‌سو ئاره‌زووی ئه‌و نه‌زانانه مه‌که‌وه (١٨) بێ گومان ئه‌وانه هیچ شتێک له‌خواوه له‌تۆ دوور ناخه‌نه‌وه بێ گومان سته‌مکاران یارو یاوه‌ری یه‌کترن له‌دونیا‌داو (الله) یارو دۆستی پارێزکارانه ((١٩)).

جا تۆ له‌نیوان دوو مه‌سه‌له‌دای: یان ده‌بێ شوێن دینه‌ی راسته‌که بکه‌ویت، یان ده‌بێ شوێن ئاره‌زوو بکه‌ویت کاری سی‌یه‌م نییه‌.

مه‌به‌ست له: (فتمرق من الدين فتخرج من الاسلام).

هه‌رکه‌سێک شوێنی ئاره‌زه‌وه‌که‌ی که‌وت ئه‌وا له‌دینه‌که‌ی یاخی ده‌بێت، هه‌رچه‌نده بۆ ماوه‌یه‌کی دووربێت، یه‌که‌م شت ئه‌وه‌یه نه‌رم‌و‌نیان ده‌بێ له‌جیاوازی و ئاره‌زوودا، ئه‌مجار شوێنکه‌وتنی ئاره‌زووی لامه‌زن ده‌بێته‌وه تاكو له‌دین ده‌رده‌چێت، ئه‌مجار

دینه‌کەى دەبیته ئارەزووەکەى، ھەرۆھەکو خۆای گەورە دەفەر مۆیت: (أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً (۲۳) الْجَاهِلِيَّةِ) واتە: ئایا تۆ ئەو کەسەت دیتوو ھەواو ئارەزووی خۆی دەکردە خواو دەپپەرست؟! خوا _ لەسەر زانینیکی کە بەرامبەر ئەو کەسە بوویەتی، پیش ئەو دەروستی بکات _ گومرای کردوو ھەمۆریشی بەسەر گوێ و دلیدا ناو ھەردەپەکیشی بەسەر چاویدا ھیناوە).

جا ئارەزوو خۆدایەکی ترە، ئەو ھەش بزانە شیرک تایبەت نییە بەپەرستنی بت و پەیکەر، بەلکو لیژەدا شتیکی تر ھەیە ئەویش ئارەزوو، مۆفەکان تەنھا بت ناپەرستن و دارو بەردو گۆرەکان ناپەرستن، بەلام شوینی ئارەزوو دەکەوێت، ئەم کەسە بەندەى ئارەزووەکەیتى بۆیە پێویستە مۆف لی ئاگاداریبێت و شوینی ھیچ نەکەوێت تەنھا ئەو ھەى لەگەڵ قورئان و سوننەتدا دەگونجێت.

مەبەست لـ: (فإنه لا حجة لك فقد بين رسول الله ﷺ لأمته السنة وأوضحها لأصحابه).

ھیچ حوججە یەك نییە بۆ کەسێک جیاوازیبێت و شوینی ئارەزووی بکەوێت، چونکە ئەو گومرا بوو لەپاش پوونکردنەو، لە پاش زانست و زانیاری: (أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ (۲۳) الْجَاهِلِيَّةِ) ئەو نەفام نییە، بەلکو قورئان و سوننەت دەناسیت، قەسەى زانا یان دەزانیت، بەلام لەگەڵ ئارەزووی ئەودا ناگونجیت، وازی لى دەھینی و ئەو ھەردەگریت کە لەگەڵ ئارەزوویدا دەگونجی، بەپاستی ئەمە گومراییە - پەنا بەخوا - چونکە شوینکەوتنى ئارەزوو نۆز ترسناکە، بۆیە پێویستە لەسەر مۆفەکان ئاگاداری شوینکەوتنى ئارەزوو بن، خۆای گەورە بە پێغەمبەرەکەى (داود) -علیه الصلاوة والسلام- دەفەر مۆیت: (وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ

سَبِيلِ اللَّهِ هُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَمَّا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ (۲۶) ص) واتە: شوین ھەواو ئارەزوو مەكەو ھە ھوكم كردندا تا بە ھۆیەو ھە رێگای خوا گومرات بکات بى گومان ئەو كەسانەى ھە رىى خوا لادەدەن و گومرا ئەبن سزاو جەزەبەى توندو سەختیان بۆ ھەبە ھۆى ئەو ھى رۆژى حیساب و پاداشت و تۆلەیان ھە بىرکردو ھە.

(ابن الجوزى) كَتَبْتُ هَذِهِ لِمَنْ يَكُونُ لَهُ بَعْزُ الْغَنَى (ذم الهوى) يه، تپیدا چەندىن بەلگە و قسەى زاناىان و حىكمەتى ھىناو ھەموو ئاگادارمان دەكاتەو ھە نوور كەوتنەو ھە شوینكەوتنى ئارەزوو.

بۆبە پىوستانە ھە سەر مەزۇ ئاگادارى ئارەزوو كەنى بىت، چونكە ئەو پەنگە پارىزراو بىت ھە پەرسىنى بت و بەردو دارو گۆپو بە جوانى يەكتاپەرسىنى و سوننەت بناسىت، بەلام خۆى نە پاراستو ھە شوینكەوتنى ئارەزوو كەى، بەپاستى ئەمە موصىبەتتىكى گەرە و مەزە، بۆبە پىوستانە ھە سەر مەسلمان ئاگادارى شوینكەوتنى ئارەزوو كەى بىت، دەبى ئارەزوو كەى شوینكەوتەى ئەو ھە بىت پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھىناو ھە ھەروەكو ھە فەرموودىو ھە پىغەمبەردا (ﷺ) ھاتو ھە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرمووت: (لا يؤمن أحدكم حتى يكون هواه تبعا لما جئت به)^{۲۰}.

پىغەمبەرى ئەكرەم (ﷺ) ھىچ شتىكى بەجى نە ھىشتو ھە ئىلا بۆ ئومەتەكەى پەون كەدو ھەو ھە نەنەت ھەندى ھە ھەو ھەلان دەفەرموون: (ما توفي رسول الله ﷺ) وضائر يقلب جناحيه في الهواء إلا وذكر لنا منه علما^{۲۱} واتە: (پىغەمبەرى خوا (ﷺ)

۲۰ / ضعيف : أخرجه ابن أبي عاصم في (السنّة) وضعفه الشيخ الألباني في (ظلال الجنة) (۱۵) .

۲۱ / رواه وكيع وأحمد وابن سعد والبخاري والطبراني والصيداوي وابن حبان والدارقطني وغيرهم (إسناده جيد) .

كۆچى دواىى نە كىردو ھىچ بالئىدە ھەك بە ئاسماندا نە دە فېرى ئىللا پېئە مېرى خوا (ﷺ) دەربارەى ئەو باسى شىتېكى بۆ كىردووين).

ھىچ شىتېكى بە جى نە ھىشتو ھە ھەى مۇفایەتى پېوئىستىان پېى ھەبىت، ئە ھەى لە خوا نىكىان بىكەتە ھەو لە كوفرو گومپاىى دوورىان بىكەتە ھە ئىللا پوونى كىردەتە ھە، پېئە مېرى خوا (ﷺ) ھەرموئەتى: (إني تارك فيكم ما إن تمسكتم به لن تضلوا بعدي: كتاب الله وسنتي)^{۲۲} واتە: (من لە ناوتاندا بە جىم ھىشتو ئەگەر دەستى پېو بگرن ئەوا ھەرىگىز گومپا نابن لە پاش من: - كىتابەكەى خواو سوننەتەكەى من).

ئوممەتەكەى لە سەر پىگایەكى سېى بە جى ھىشتو شە ھەكەشى ھەكو پۆژە، كاتىك خۇاى گە ۋرە دىنەكەى پى كامىل كىردو نىعمەتەكەى خۇى تە ۋا كىرد گە پايە ھە بۆلای پەروەردگارەكەى، پاش ئە ھەى پاگە ياندر ۋە پوونەكەى پاگە ياند، سوننەتەكەى بۆ ھاۋەلەكانى ئاشكرا كىرد، لە ۋتارى ھە جى مائىئاۋايدا ھەرموۋى: (ألا هل بلغت؟ قالوا: نشهد أنك قد بلغت ونصحت، فقال: اللهم اشهد)^{۲۳} واتە: ئايە دىنەكەم گە ياند؟ ھەرموۋىان: شاىەتى دەدەين گە ياندت و ئامۇزگارەيت كىرد، ئە ۋىش ھەرموۋى: ئەى خۇدايە بە شاىەت بە).

مەبەست لە: (وهم الجماعة، وهم السواد الاعظم).

ھاۋەلانى پېئە مېر (ﷺ) جەمەتەن، واتە: ئە ۋان بىنەماى جەمەتەن، ئەمجار ئە ۋانەى پاش ئە ۋان دىن، ئەمجار ئە ۋانەى پاش ئە ۋان دىن، ھەروەكو پېئە مېرى خوا

۲۲ / حسن : حسنه الشيخ الألباني في (منزلة السنة في الاسلام) ص (۱۸) وعزاه للحاكم .

۲۳ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۱۶۵۴) ومسلم (۱۶۷۹) .

(ﷺ) ھەرموویەتى: (خیرکم قرنی ثم الذین یلونھم ثم الذین یلونھم)^{۲۴} واتە: (باشترینى ئىیوھ ئەوانەى ئەم سەدەھەن، پاشان ئەوانەى پاش ئەوان دین، پاشان ئەوانەى پاش ئەوان بىن) ھاوھ لآن (الصحابۃ) و شوینکە وتووان (التابعین) و شوینکە وتەى شوینکە وتووان (أتباع التابعین) ئەوانەش سى سەدە چاکەکن، ئەوانە بەپاستى جەماعەتن، ئەوانەى پاش ئەوان دین ئەوھ شوینکە وتەى ئەوانن، شوینی بنەماکە (ئەصلەکە) دەکەون ئەوھى ھاوھ لانی پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لەسەرى بوون، خواى گەورە دەفەرمویت: (وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ (۱۰۰) التوبة) واتە: لەدەستەى بەکەمى پىشەنگى کۆچکەرەن و پىشتیوانان و چاک بەپەرەوانى ئەوانیش).

ئەوانە ئەو جەماعەتەن خواى گەورە ھەرمانى پى کردوون لەگەل ئەواندا بىن، پىغەمبەرى خواش (ﷺ) ھەرمانى پى کردوون لەگەل ئەواندا بىن و ئەمى لى کردوون لىیان جیا بىبەنەوھو جیاوازیبىن، ئەوانیش زۆرىنەى خەلکەن کە لەسەر حەقن، لەسەر ھىدايەتن، ئەوانەى وا سەلەف بە نەقام دەزانن و لەپایەى ئەوان کەم دەکەنەوھو دەلین: - ئەوانە پیاو بوون و ئیمەیش پیاوین، دەلین: - ھىچ پىگىرک نىبە شتى نوئى لىھیتىن و پىوېست نىبە لەسەرمان شوینی سەلەف و قسەى سەلەف بکەوین، بەپاستى ئەوھ گومپایە پەنا بەخوا، ئەمە بچراندنى کۆتایى ئەم ئوممەتە بەسەرەتاکە یەوھ، جە ئەگەر کۆتایەى کەى لەگەل سەرەتاکەیدا بچرا ئەوا بەھەلاکەتدا دەچیت، ئەوانش دەیانەویت ئەم ئوممەتە بەھەلاکەتدا بىن، بۆیە ئەم قىللەیان ھىنايە کایەوھ: ئەویش برىتیبە لەبچراندنى دواىبىنى ئەم ئوممەتە لەگەل سەرەتاکەیدا.

خەلگانىڭ ھەن ئىستى ئاڭادارى خەلگى دەكاتەۋە لەمەزەبى سەلەف، ئاڭادارى خەلگى دەكاتەۋە لەگەپانەۋە بۇ قسەكانيان و دەلئىت: ئەو سەردەمە بەسەرچوو، بۆيە ئاڭادارى خەلگى دەكاتەۋە لەۋەى سەلەف لەسەرى بوون، ھانى خەلگى دەدات بۇ دروستکردن و داهىئان لە دىندا.

دىن تەۋقىفبە، ئەۋىش شوئىنكەۋتنە، داهىئان و دروست کردن نىيە، داهىئان لەپىشەسازى و شتە سوود بەخشەكانى دونىادا دەبىت، بەلام دىن ھىچ شتىكى تازەى تىدا داناھىئىت لەپاش كۆچى دوايى پىڭەمبەرى خوا (ﷺ)، چونكە شەرى دانان تەۋاۋ بوو بە مردنى پىڭەمبەرى خوا (ﷺ) بۆيە ئەۋەى لەسەرمانە تەنھا شوئىنكەۋتنە و شتى تازە لە خۆمانەۋە نەھىئىن، دەلئىن: ئەمە ئەو مەنەجەيە بە كەلگى ئەم سەردەمە دىت.

ئىمامى مالىك دەفەرمويت: (لا يصلح آخر هذه الأمة إلا ما صلح أولها) ^{۲۰} واتە: (كۆتايى ئەم ئوممەتە چاك نابىت ئىللا بەۋەى سەرەتاكەى چاك كىردو) ئەۋەى سەرەتاكەى ئەم ئوممەتەى چاك كىردو كىتاب و سوننەتە، بۆيە ھىچ شتىك كۆتايى ئەم ئوممەتە چاك ناكاتەۋە ئىللا كىتاب و سوننەت و شوئىنكەۋتنى پىگە و ھىدايەتى سەلەفى صالح نەبىت.

مەبەست لە: (والسواد الاعظم: الحق واهله).

(السواد): برىتىن لە ئەھلى حق، ئەھلى حق ئەۋانەن دەستيان پىۋە گرتو، مەبەست لە (السواد الاعظم) تەنھا زۆرىنە نىيە، ماناى (السواد الاعظم) ئەۋانەن لەسەر

حەقن، ھەرچەندە كەمىش بن، ئا ئەوانە (السواد الاعظم)ن، ھەرچەندە تەنھا ئەگەر يەك پىاۋ بىت، ھەر كەسى لەسەر حەق بىت ئەو (السواد الاعظم)ە، تە ماشاى زۆرى ناكەين، بەلكو تە ماشاى ئەو دەكەين ئەوان وان لەسەرى، چونكە پەنگە زۆرەكە لەسەر گومپاى بن، خۋاى گەورە دەفەرموئىت: (وَإِنْ تُطِغَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ (۱۱۶) الانعام) واتە: ئەگەر لە زۆربەى خەلكانى ئەم سەرزەويە - كە بى باۋەپن - پەپرەوى بىكەيت لە رىگەى خۋا لات ئەدەن و چە واشەو سەر لىشىئاۋات ئەكەن).

خۋاى گەورە دەفەرموئىت: (وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ (۱۰۳) يوسف) واتە: زۆربەى ئەو مەردمە، ھەرچەندە تۆ زۆرىش سووربى و تىكۆشى بۆ باۋەپ ھىنانيان، ئەوان باۋەپ ناھىيەن).

خۋاى گەورە دەفەرموئىت: (وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ (۱۰۲) الاعراف) واتە: خۆ زۆربەى ئەوانە شىمان بە ۋەفادارو بەئەمەك نەدى بى گومان زۆربە شىانمان بەفاسق و سنور بەزىن دىت).

خۋاى گەورە دەفەرموئىت: (وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ (۴۹) المائدة) واتە: بى گومان زۆرىنەى خەلك لەپى دەرچوون و لايانداۋە).

كەواتە زۆرى ژمارە پىى ھەلناخەلەتتىن، شوئىنى ناكەوين ئىللا ئەگەر لەسەر حەق بىت، ھەر كەسبىش لەسەر حەق بىت ئەو جەماعەتە جا ئەگەر ھاتوو زۆربوون يان كەم، مەرج ئەو ەيە لەسەرىن، ئايە ئەو ە حەقە يان ناحەقە، جا ئەگەر حەق بوو ئەوا

جەماعەتەن ھەرچەندە تەنھا يەك كەس لەسەرى بوو، ئەگەر ناحەق بوو ئەو گومرايىيە ھەرچەندە ئەگەر زۆرىنەى خەلكى لەسەر بێت.

مەبەست لە: (فمن خالف أصحاب رسول الله ﷺ في شيء من أمر الدين فقد كفر).

(كفر) پەنگە كوفرى گەورە بێت و پەنگە كوفرى بچوك بێت، بەپێى جياوازييەكە، جا مەبەست لە (فقد كفر) مەبەستى ئەو نىيە كوفرىكى كردووە بە پەهاى لەئىسلام دەريكردووە، پەنگە ئەمە بێت و پەنگە كوفرى بچوك بێت، گرنگ ئەو يە جياوازی لەگەڵ سەلەفدا كوفەر، پەنگە گەورە بێت و پەنگە بچوك بێت بەپێى جياوازييەكە.

يان پەنگە مەبەستى ئەو بێت ئەگەر لەسەرەتادا جياوازی لەگەڵياندا كرد بەشتىكى كەم پاشان كەم دەبیات بەرەو ئەو ی بەگشتى لەدین دەری دەكات، كارەكە بەرەو كوفر دەبات، ئەگەر جياوازييەكەى بەردەوام بوو ئەوا كارەكەى بەرەو كوفرى گەورە دەبیات و بەگشتى لە ئىسلام دەردەچێت، شەیتان و ئارەزوو نەفسەكەى فەرمانى پێ دەكات بە خراپە دەیبەن تاوێكو بەگشتى لە ئىسلام دەری دەكەن.

﴿٦٦﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أن الناس لم يبتدعوا بدعة قط حتى تركوا من السنة مثلها فاحذر المحرمات من الأمور فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة والضلالة وأهلها في النار).

واتە: بزانه خەلکى ھەرگىز ھىچ بىدعەيەکیان دانەھىناوہ تاوہکو سوننەتیکيان وەکو ئەوہ بەجى نەھىشتبىت، بۆيە ئاگادارى ھەرامکراوہکان بە لەدینەکەتدا، چونکە ھەموو داھىنراویک بىدعەيەو ھەموو بىدعەيەکش گومرايیەو ھەموو گومرايیەکش لە ئاگردايە).

رافە/

ئەمە ھیکمەت و دانايیەکی مەزنە، ئەمەش لەسەلەفەوہ ھاتوہ: (ان الناس ما أحدثوا بدعة إلا فقدوا مثلها من السنة) واتە: خەلکى ھىچ بىدعەيەکیان دانەھىناوہ ئیلا بە ئەندازەى ئەوہ سوننەت بزر دەکەن) چونکە ھەرگىز سوننەت و بىدعەت کۆ نابنەوہ ئیلا یەکیکیان ئەویتريان دەرەدەکات، بۆيە موسلمان نابىت لەھەمان کاتدا سوننى و بىدعەچى بىت، بەلکو یان دەبى بىدعەچى بىت یان دەبى سوننى بىت، ھەرگىز کۆنابنەوہ، بۆيە دەبى یەکیکیان ئەویتەر دەرکات، ئەمەش لەزەرەرو زیانەکانى بىدعەيە.

ئەم ھیکمەتەش ھاتوہ وجیگیرە بەئەزمون، بەلگەو شاھتەى ئەم قەسەى ئەوہیە: دەبینى بىدعەچییەکان رقیان لەفەرموودە (صحیح) — ھەکان دەبىتەوہ و رقیان لەسوننەتەکانەو دوژمنترین شتە بەلایانەوہ، ناخۆشترین شت دەبییس ئەوہیە بلین: —

فلان فەرمووده نەهى لەمە دەکات یان ئەوە حەرەم دەکات، نایانەوى گوتیان
 لە فەرمووده سوننەتەکان بێت کە ناگونجی لە گەڵ ئەوەى ئەوان لە سەرین، جا ئەمەش
 نیشانەى کە هەرگیز سوننەت و بیدعەت یە کناگرن، بەلام ئەو کەسەى لە سەر سوننەتە
 ئەگەر فەرمووده یەکی بیست لە پیغەمبەرى خوداوە (ﷺ) ئەوە دڵخۆش دەبێت بەو
 فەرمووده یە خەیر و چاکە دەخاتە سەر خەیرەکانى و زانست و زانیاری دەخاتە سەر
 زانیاریەکانى، کەسێ لە سەر سوننەت بێت خوشحال و بەختەوەر دەبێت
 بە فەرموودهکانى پیغەمبەرى خوا (ﷺ) بەلام کەسێ لە سەر بیدعە بێت
 لە فەرموودهکانى پیغەمبەرى خوا (ﷺ) هەلدى، ئەمە شتێکی پوون و ئاشکرایە لە
 بیدعە چییە کانهو کەوا ئەوان دزایەتى سوننەت دەکەن چونکە زال دەبێت بە سەر ئەو
 بیدعە یە ئەوان لە سەرین و نایهێلێ.

ئەم بابەتەیش دوورکەوتنەووە هەلاتنى تێدا یە لە بیدعە، ئەویش دەبێتە هۆى ئەوەى
 خوشویستی سوننەتەکان لە دڵە کاندایەریکەن و نەمیتنى.

مەبەست لە: (فاحذر المحرمات من الامور).

چونکە حەرەمکراوەکان هیچ خەیر و چاکەیان تێدا نییە جا ئەگەر حەرەمکراوەکان
 شیرک بێت یان کوفر یان سەرپێچی چونکە خواى گەورە هیچ شتێک حەرەم ناکات
 خەیری تێدا بێت، بەلکو شتێک حەرەم دەکات شەپۆ خراپەى تێدا بێت، یان خراپە یە ک
 زیاتر زال بێت بە سەر خەیردا یان خراپە یە کى یە کسان بێت لە گەڵ خەیردا، جا ئەگەر
 لە شتێکدا خەیر و شەپۆ تێدا کۆبۆوە ئەوا ئەگەر خراپە کە زیاتر بوو یان یە کسان بوو

ئەوا لێی دوور بکەو، بەلام ئەگەر خەیرەکە زیاتر بوو ئەوا هیچ پێگرتیک نییه
وهریبگریت و خوای گەورە لەو خراپە کەمە دەبۆریت لەگەڵ خەیرێکی زۆردا.

مەبەست لە: (فإن كل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة).

ئەمە دەقی فەرموودەکە ی (العرباض) ^{٢٦} ی کوری (ساریه) یه، دەلێت: (وعظنا رسول
لَهُ ﷺ) موعظة وجلت منها القلوب، وذرفت منها العيون،، فقلنا: يا رسول الله ﷺ،
كأنها موعظة مودع فأوصنا. قال: أوصيكم بتقوى الله و السمع و الطاعة، و إن تأمر عليكم
عبدٌ -وفي رواية: عبد حبشي كأن رأسه زبيبة - فإنه من يعش منكم فسيرى اختلافا كثيرا،
فعليكم بسنتي و سنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي، تمسكوا بها، و عضوا عليها
بالتواجد، و إياكم و محدثات الأمور، فإن كل محدثة بدعة، و كل بدعة ضلالة) واتە:
پێغه مبهری خوا ﷺ ئامۆزگارییه کی کردین دڵه کانی پی راجله کین و چاوه کانی پی
فرمیسکاوی بوون، وتمان: ئە ی پێغه مبهری خوا ﷺ دەلێی ئەمە ئامۆزگاری
مالئاواییه (دوانامۆزگارییه)؟ بۆیه ئامۆزگاریمان بکە. ئەویش فەرمووی: ئامۆزگاریتان
دەکەم بەو هی له خوا بترسن و ته قوای خواتان بیت و گوێبیسست و گوێپرایه ل بن،
هەرچه نده ئەگەر کۆیله یه ک بوو به ئەمیرتان - له ریاوایه تیکدا هاتوه: کۆیله یه کی
حه به شی سه ری وه کو میوژ بیت - چونکه هه رکه س له ئێوه _ له پاش من _ بژیت ئەوا
جیاوازی و دووبه ره کی زۆر ده بینێ، جا ئامۆزگاریتان ده کەم ده ست به سوننه ت
رێگا که ی منه وه بگرن و ده ست به سوننه ت و رێگای جێنشینه رێنمووی کراوه کانه وه

بگرن، توند دەستی پتوھ بگرن، بە ددانە کانتان توند بیگرن، ئاگاداری کارە نوێیەکان بن، چونکە ھەموو داھینراویک گومپاییەو ھەموو گومپاییەك لە ئاگردایە).

ھەموو شتیکی تازەو داھینراو بیدعە، مەبەست لە تازەو داھینراو لە دیندا، بە لام شتە تازەو داھینراوەکان لە کاروبارو نەریتەکان و سوودبەخش و خواردن و خواردنەو و جل و بەرگدا ئەو بیدعەى زمانەوانییەو بیدعەى شەرعى نییە، بە لام شتە تازە داھینراوەکان لە دیندا بیدعە یەکی حەرەمە، ئەمەش وەلامێکە بۆ ئەو کەسانەى بیدعە دا بەش دەکەنە بیدعەى حەسەنەو بیدعەى (سینە) و بیدعەى (مباح) و دەلێن پێنج حوکمە کە دەیگرێتەو، ئەمە ھەلە، چونکە بیدعە لە دیندا ھەمووی گومپاییە بەدەقی فەرموودەکەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) کە دەفەر مویّت: (فان كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة)، من گومان وادەبەم ئەوانە بیدعەى زمانەوانیان تیکەڵ کردووە ناویان ناوھ بیدعەى حەسەنە، بیدعەى زمانەوانى حەلّالە وەکو دروستکردنى قوتابخانەو دروستکردنى رێکخراو بۆ قوتابیانی زانست و زانیاری ھەروەھا وەکو خال دانان بۆ قورئان و نمونەى ئەوانە، ئەوان ناویان لێناوھ بیدعەى حەسەنە کە چى ئەوانە بیدعە نین، چونکە ئەوانە پاشکۆى سوننەتن و زیندووکردنەو ھى سوننەتن جا دروستکردنى قوتابخانەو رێکخراو بۆ قوتابیانی زانست و زانیاری، چاپکردنى قورئان و خال دانان بۆ، ئەمانە ھەموو یارمەتیدەرن بۆ زانست و زانیاری، جا ئەوانە چاکن ئەوانەش سوننەتن، جا ئەوان یان سوننەتە چاکەکانیان بردووە ناویان لى ناوھ بیدعە، یان کاروبارە ئاساییەکانیان ناوناوھ بیدعە، بە ھیچ شتێو ھەك بە شێك لە دین نییە، چونکە ئەوانە کاروبارى دونیان و پەيوەندیان بە دینەو نییە.

٢٨ / صحيح : سبق تخريجه .

﴿٧﴾ نوسەر دەئیت: (واحذر صغار المحدثات من الأمور فإن صغار البدع تعود حتى تصير كبارا وكذلك كل بدعة أحدثت في هذه الأمة كان أولها صغيرا يشبه الحق، فاغتر بذلك من دخل فيها، ثم لم يستطع الخروج منها فعظمت وصارت دينا يدان بها، فخالف الصراط المستقيم فخرج من الإسلام).

واتە: ئاگادارى شتە تازە داهىتئراوہ بچووکەکان بە، چونکہ بیدعە بچووکەکان رادىیت لەسەرى تاوہ کو گەورە دەبى، ھەرودھا ھەموو بیدعەيەک لەم ئوممەتەدا داهىتئراوہ لەسەرەتاوہ بچووک بوو ھەو بەحق دەکات (دەشوبەیت) ئەوانەى تووشى دەبن پىی ھەلەدەخەلەتین، ئەمجار ناتوانى لىی دەرباز بىت و پاشان گەورە بوو ھەو ھەتە دىنیک و خەلکى دىندارى پتوہ دەکەن، بۆیە لەپىگا راستەکە جیاواز بوو ئەمجار لەئىسلام دەرجو).

پافە/

مەبەست لە: (واحذر صغار المحدثات من الأمور).

دەئیت: ھەرگىز نەرم و نىان مەبە لەگەل بیدعەدا ھەرچەندە بچووکىش بىت، چونکہ ئەو گەورە دەبىت، شتى ترى بۆ زیاد دەکرىت، ئەمەش لە خراپە و مەفسەدەى بیدعەى، چونکہ ئەگەر دەرگای بیدعە بکرىتو ھەو ئەوا زیاد دەکات، بۆیە نابىت نەرم و نىان بىت لەگەلیدا، دەلین: ئەم بیدعەى بچووکە و زىانى نىیە، بیدعە ھەو سکل (پشکۆ) وایە ھەرچەندە بچووکىش بىت ئەوا گەورە دەبىت تاوہ کو مالىک دەسوتینى يان دوکانیک يان شاریک بە تەواوى دەسوتینى:

(ومعظم النار من مستصغر الشرر) واتە: نۆزىيەى ئاگرەكان لەبروسكەى ئاگرى بچووكەوہ پەيدا بووہ (لە پرىشكەوہ پەيدا دەبىت).

بۆيە نابىت لەگەلدا كەمتەرخەم بىت، بەلكو بە يەكجارى دەركاى بىدعەكان دەبى بگىردىت، لەكاتىكدا پىڧەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموئەت: (اياكم ومحدثات الامور)^{٢٩}، (اياكم): ئاگادار كەندەوہ و رىا كەندەوہ يە لەھەموو بىدعەيەكى داهىنراو بەگشتى و بەپەھايى، جا ھەرچەندە ئو داهىنراوانە بچووك بىت يان داهىنراوہكان گەورە بىت، پىڧەمبەرى خوا (ﷺ) ھىچ بىدعەيەكى بەدەرنەكردوہ، جا نەھى كەندەكەى گشتگىرەو ھەموو بىدعەيەك دەگرىتەوہ، فەرموويەتى: (وشر الامور محدثاتها)^{٣٠}.

مەبەست لە: (وكذلك كل بدعة أحدثت في هذه الأمة كان أولها صغيرا يشبه الحق فاغتر بذلك من دخل فيها ثم لم يستطع الخروج منها).

فەيتنەكان بۆ جارى يەكەم پەوياندا لەم ئوممەتە ھۆكارەكەى كەمتەرخەمى بووہ لەگەل ئەھلى خراپەكارىدا، تاكو لەسەر زەويدا خراپەكارىيان بۆلۆكردەوہ و مەيشكى كەنجان و خەلكى عەواميان شۆردەوہ و پەريان كەردوہ لەشەر و خراپەكارى تاكو ئو ھەموو فەيتنەيە لەئىسلامدا پەويانداوہ و لەنىوان مۇسلماناندا ھەرەكەى ئاشكراو ديارە.

ئەمە ھەرھەموو بەھۆى چاوپۆشى كەندە لەئەھلى شەرپو خراپەكارى و واھىنانە لىيان تاكو كارەكان بۆلۆبووہ، بۆيە پەيوستمان بە برىارى يەكلایى ھەيە و داخستنى دەركايە لەو بارەوہ، ھىچ شەيتەك لەپاش خواى گەورە ناتپارىزى لە بىدعە ئىللا زانستىكى سوودبەخش نەبىت، بەلام ئو كەسەى عىلمى پى نىيە ئوہ لەگەل بىدعەدا

٢٩ / سبق تخريجه .

٣٠ / سبق تخريجه .

تەكەل دەبەت و وادەزانەت شەتەكى باشە، چەنكە دەربارەى بیدە نازانەت، بۆیە هیچ شەتەك پزگارت ناكات لە بیدە ئیلا ئەو نەبەت پەغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمانى پەكردوو لە و فەرمودەىەى كە دەفەر مەوت: (فعلیكم بسنتى وسنة الخلفاء الراشدين المهديين)^{٣١} ئەمە ئەو شەتەىە لە بیدە دەتبارەى، ئەمەش پەوىستى بەفەربوون و تەگەشتە لە دینەكەى خواى گەرە، لەبەر ئەوەى پەشینی ئەم ئومەتە لەمەموو كەس تەگەشتوتەر بوونە بۆیە لەمەموو كەس زیاتر خۆیان لە بیدە پاراستوو، لە مەموو كەسەك زیاتر خەلكیان وریا كردووە ئەو لە بیدە، چەنكە دەزانن بیدە خەلكى بەرەو كۆى دەبات.

فەتە ئەگەر گەر بگرت ئەو تەپو و شك پەكەو دەسوتەنى، گەرەو بچوك پەكەو دەسوتەنى، تووشى زانایان و جگە لە زانایان دەبەى، مەموو خەلكى دەگرتەو، ناتوانن خۆیانى لى دەرباز بكەن، ئەگەر خۆیانیان لى دەرباز كرد ئەو مندال و كەس و كارو ئەوانەى دەورو بەریان پزگاریان نابەى، چەنكە وەكو ئاگرە ئەگەر گەر بگرت لە دارو چەلكەىەكى وشكد، چەتر كۆژاندنەوەى گرانە، بەلام زال بوون بەسەرىدا و نەهەشتەنى لەسەرەتاو ئەو كارەكى ئاسانە، كەچى زال بوون بەسەرىداو نەهەشتەنى لەپاش ئەوەى گەرەو مەزن دەبەت ئەو گرانە، بۆیە دەبەى بە توندی و بە یەكلا كردنەو لەگەلیدا بچولەیتەو و هەرگیز نەرم و نییان نەبەى لەگەلیدا.

لەبەر ئەوەى سەلەف لەسەى سەدە چاكەكەدا توانیبویان بیدە ئابلووقە بدەن و پزگایان بە هیچ بیدەىەك نەدەدا، ئەو ئەو سەى سەدە چاكە پاكترین سەردەم و سەدەكانى ئەم ئومەتە بوون، بۆیە پەغەمبەرى خوا (ﷺ) ستایشى ئەو سەى

سە دەیهى کردوو و فەرموێهێ: (خیرکم قری ئم الذین یلوعهم ثم الذین یلوعهم)^{٣٢} چونکە ئەوان نەرم و نیا نەبوون لەگەڵ بیدەدا، ئەوان ئابڵوقەیان دەدا و نەیان دەهێشت بڵاوه بکات، ئەهلی بیدە لەو سەردەمەدا خۆیان دەشاردوو و لەبەر بەهیزی ئەهلی حەق، کاتێ ئەو سەردەمە چاکە بەسەرچوو بیدە و بیدەکاران و خراپەکاران گۆرج بوون و وە چست و چالاک بوون و فیتنە لەنێوان موسلماناندا گێری سەند و هەلگیرسا، بەلام خوای گەورە خۆی پاراستنی ئەم دینەى گرتووە ئەستۆ، جا ئەم دینە پارێزراوه _ سوپاس بۆ خوا _ بەلام ئەوانەى بە هەلاکەتدا دەچن ئەهلی ئەم دینەن، ئەوان بەهەلاکەتدا دەچن، بەلام دینەکە پارێزراوه بەپاراستنی خوای گەورە، خوای گەورە خۆی کەسانى بۆ دیاری دەکات سەرى بخەن و جێ بەجێ بکەن، خوای گەورە دەفەرموێت: - (وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ) (٣٨) (محمد) واتە: نەگەر لەم دینە پشت هەلکەن خوای گەورە نێوه دەگۆڕێ بەقەوم و گەلێکى تر ئەوسا ئەوانیش وەك نێوه نابن).

دەفەرموێت: (فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ) (المائدة/ ٥٤) واتە: جا خوا لەمەولا کەسانىك دینىت خۆشى دەوێت و ئەوانیش ئەوان خۆش دەوێ).

خوای گەورە دینەکەى خۆى بزر ناکات، بەلام ئەوه ئێمەى بزر دەبین ئەگەر دینەکەمان بزر کرد، لەگەڵ ئەهلی بیدەدا نەرم و نیا نەبووین، لەگەڵ خواوەن شتە داھێنراوەکاندا، نەرم و نیا نەبووین لەگەڵیاندا ئەوا ئێمە بزر دەبین، پەنگە فیتنە و کوشتار بەرپا بێت و خوێن بپێژرێت بە ھۆیەوه، نەتوانین خۆمانى لێ دەریاز بکەین.

مەبەست لە: (فعظمت وصارت دينا يدان بها).

واتە: ئەگەر بیدعە وازی ئی بەیئى ئەوا ئەو لەپاشاندا دەبیئە دین، لە پیشدا باسی ئەو قسە یەى نوسەرمان کرد: (ما أحدث الناس بدعة إلا رُفِعَ مثلها من السنة) تاكو بیدعەكان دەبنە دین، سوننەتەكان نامیئن و بیدعەكان لەم كۆمەلگایەدا دەبیئە دین، مانای ئەو نییە هەموو ئەم ئوممەتە وای بەسەر دیت، بەلام ئەو كۆمەلگایەى پێگا بە بیدعە دەدەن بۆ بێتەو تیایدا ئەو بیدعەكە دەبیئە دین تیایدا، مانای ئەو نییە دین نەماوە لەناوچو، بەلكو كەسانىكى تر هەن لەجیگایەكى تردا یان لەولاتىكى تردا پێى هەلەستەن، خۆای گەورە خۆی كەسانىكى بۆ تەرخان دەكات سەرى بخات و بیپاریزى و پارىزگارى ئی بكات.

لەفەرموودە یەكدا هاتو^{۳۳} لەكۆتا زەماندا سوننەتەكان دەكرێنە بیدعەو بیدعەكانیش دەكرێنە سوننەت، تاكو كاتىك بگۆردرێت دەلێن: دینەكە یان گۆپی، ئەگەر نكۆلى ئی بكەیت پێت دەلێن: نكۆلى لە دین دەكەیت !

مەبەست لە: (فخالف الصراط المستقيم فخرج من الاسلام).

واتە خاوى بیدعە وای ئی دیت كارەكە جورئەتى پێ دەكات تاوەكو دینەكە هەمووی دەبیئە بیدعەو لەئىسلام دەردەچێت كاتى لە دینەكەیدا هیچ شتێك لە سوننەتەكان نەما.

﴿۸﴾ نوسەر دەلئیت: (فانظر -رحمك الله- كل من سمعت كلامه من أهل زمانك خاصة فلا تعجلن ولا تدخلن في شيء منه حتى تسأل وتنظر: هل تكلم فيه أحد من أصحاب النبي (ﷺ) أو أحد من العلماء؟ فإن أصبت فيه أثرا عنهم فتمسك به، ولا تجاوزه لشيء، ولا تختبر عليه شيئا فتسقط في النار).

واتە: تەماشاکە _ پەحمەتى خوات لئبئیت _ ئەگەر گویت لەقسەى ھەرکەسێک بوو بەتایبەتى لەو سەردەمەى تۆى تێداى ئەوا ھەرگیز پەلە مەکە و مەچۆ ناو ھیچ مەسەلە یەکەوہ تاکو تەماشای نەکەیت و پرسىار نەکەیت: ئایە ھیچ کەسێک لە ھاوہ لانی پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەربارەى قسەیان کردوہ؟ یان یەکێک لەزانایان؟ جا ئەگەر لەوانەوہ شتێکت دەستکەوت ئەوا دەستى پێوہ بگرە، لەبەر ھیچ شتێک وازى لى مەھێنە، ھیچ شتێک ھەلمەبژێرە بەسەرىداو بکەویتە ناو ئاگرەوہ).

پاڤە:

پەلە مەکە لەوہى دەیبیسى لەخەلکییەوہ بە تايبەتى لەم سەردەمە دواپینەکانداو رۆزى ئەوانەى قسە دەکات و فەتوا دەدات و خۆى دەکاتە خاوەن عیلم و قسە، بەتایبەتى کاتێک ھۆکارەکانى پاگەیانندن رۆزبوون، وای لێھاتووہ ھەرکەسە لە خۆیەوہ قسە دەکات بەناو عیلم و بەناو دینەوہ، تەنانەت گومراکان و کۆمەلە گومراکان و ئەوانەى لەپێى لایاندوہ وایان لى ھاتووہ ئیستای بەناو دینەوہ قسە دەکەن لەکەنالە ئاسمانیەکاندا، جا ترسەکە رۆزگەورەى، بۆیە ئەوہى لەسەر تە _ بەتایبەتى براى موسلمان و قوتابى زانست و زانیارى _ پەلە نەکەیت و بەدواداچوون بکەیت لەگەڵ ھەر شتێکدا دەیبیسى، لەسەر تە دلتیا بیت لەوہى دەیبیسى...

بزانیت کى ئەو قسەىەى کردوہ ؟

ئەم بیرۆکەىە لە کوێوہ هاتوہ ؟

ئەمجار بەلگەو پشت بەستنى بە چىیە لەقورئان و سوننەتدا ؟

ئەمجار خاوەنەکەى لە کوێ فێربوو ؟

لە چ کەسێکەوہ عىلمى وەرگرتوہ ؟

جا ئەم بابەتانە پێویستى بەدەلنیا بوونە بەتایبەتى لەم سەردەمەدا، چونکە هەرکەسە قسەدەکات تەنانت ئەگەر زمان پاراوو پەوانبێژو قسەزان و وابیت خەلکى گوێى لێبگرێت، پێى هەلەمەخەلەتێ، تاکو نەیبینی تا چەند عىلم و فیهى پێیە، چونکە پەنگە کەسێک قسەى کەم بێت بەلام (فەقیه) بێت، پەنگە کەسێک قسەکانى زۆربیت بەلام نەفام بێت هیچ تێگەشتنێکى نەبێ، بەلکو سىحرى قسەکردنى پێى بێ تاوہکو خەلکى هەلەتێنێ، بەشیوہیەک خۆى دەرەخات زانایە، ئەو تێگەشتووەو ئەو بیرمەندە، ئا لەو جۆرە شتانە، تاکو خەلکى پێى هەلەمەخەلەتێ و لەحق دەریان دەکات، جا عیبرەت بە قسە زۆرى و قسەى بریقەدار (چەنەبازى) نییە، بەلکو عیبرەت بەوہیە چەند عىلمى پێیە، تا چەند قسەکان بەبنەمان، پەنگە قسەىەکى کەمى بە بنەما زۆر سوودبەخشتەر بێت لە قسەى زۆرى بریقەدار هیچ سودێکى لى وەرناگرى کەمێکى نەبێ، بەپراستى ئەمە واقیعى سەردەمى ئێمەىە قسەى زۆر دەکری و عىلم کەم بوو، خوێنەرەن (قورئان خوێنەر) زۆربووەو فەقیهەکان کەم بوونە، فیهى بەزۆرى قسەکردن نییە یان زۆرى خوێندنەوہو جوانى قسەو رەوانبێژى نییە، شاعیر دەلێت:—

والحق قد يعثره سوء تعبیر

فى زخرف القول تزین لباطله

وان تشأ قلت ذا قى الزنايیر

تقول هذا مجاج النحل تمدحه

ئەگەر بىتەۋىت مەدھى ھەنگوین بىكەيت ئەۋا دەلىتت: ئەمە (مجاج النحل) واتە: ھەنگوینى مېشەنگە، ئەگەر بىتەۋىت بەخراپە باسى بىكەيت دەلىتت: (قىء) ۋە لە جىئى (النحل) دەلىتى: (الزنايىر) واتە: رشانەۋەى زەنگە زۆرەيە، كەسى پەۋانبىژى حق دەكاتە ناحەق و ناحەق دەكاتە حق بەپەۋانبىژى خۆى، جا ورياي ئەۋكەسانەبە، بۆيە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئاگادارى كىرىنەتەۋە لەزمان پاراۋ بەزمانى دەم و لىۋى پاك دەكاتەۋە ھەروەكەر چۆن مانگا بەزمانى پاكى دەكاتەۋە^{۳۴}، ئاگادارى كىرىنەتەۋە لەۋ جۆرە ۋە ھەرموۋىيەتى: (إن من البيان لسحرا)^{۳۵} واتە: لە رەۋانبىژىدا سىحر ھەيە، بىستەنەكان سىحراۋى دەكات.

مەبەست لە: (فانظر -رحمك الله - كل من سمعت كلامه من أهل زمانك خاصة فلا تعجلن ولا تدخلن في شيء منه).

ئەمە لەسەردەمى نوسەردا، نوسەر نىزىكە لەۋەى ھاۋسەردەمى ئىمامى ئەحمەد بىت، چۈنكە ئەۋ قوتابى قوتابىيەكانىتى ھىشتا ئەۋ دەلىت: پەلە مەكە لە ۋەرگرتنى قەسى ئەھلى سەردەمى خۆت تاكو دلىيا نەبىت لىتى، ئەى ئەۋ چى دەلىت دەر بارەى سەردەمى ئىمە؟! سەردەمى ئارەزو، سەردەمى نەقامى، سەردەمى تىكەل بۈۋى جىهان لەگەل يەكتەردا، تاۋەكو ۋاى لىھاتەۋە فەتتەۋ خراپەكارى و بىرۋەكان زۆر بۈۋە، بوزمىش ئىستا دەيەۋىت دىنەكەمان ئەمدىو ئەۋدىو بىكات، دەيانەۋى ئىمە شوئىنكە ۋتەى ئەۋان بىن، بىرۋەكانى خۆيان بەسەرماندا بسەپىنن، سىياسەتى خۆى بەسەرماندا بسەپىننى، بۆيە دەبى ئىمەش دلىيا بىن لەم بابەتەندە، لەزۆرەى ئەۋ

۳۴ / رواه احمد وابن ابى شيبة وابو داود والترمذي والطبراني والبخاري وغيرهم .

۳۵ / أخرجه البخاري (۴۸۵۱) .

کارانەدا بوەستین، پوو بکەینە تیگەیشتنی قسەکانی خواو پیغەمبەرەکی (ﷺ)،
لەدینی خوادا باش تیگەین و شارەزا بین.

تیگەیشتن لەدینەکە پاراستن لە فیتنەکانی تێدایە، (الفقه) بریتییه لە تیگەیشتن،
پەنگە کە سێک لە بەرکردنی زۆر بیّت بە لām تیگەیشتنی نەبیّت، بۆیە ئێو و کە سێکی
عوام وەکو یەکن، بە لکو پەنگە کە سە عەوامە کە باشتر بیّت لە و چونکە پادە وەستیت و
قسە ناکات، چونکە دەزانی نەقامە، بە لām ئێو وێتر نازانی نەقامە، مەسەلە کە لە سەر
زۆری لە بەرکردن و قسەى زۆری نییه، مەسەلە کە مەسەلەى تیگەیشتن، بۆیە
پیغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر مویّت: (رُبَّ مُبْلَغٍ أَوْعَى مِنْ سَامِعٍ)^{٣٦} پەنگە کە سێک لە بەر
بکات و بگوازیتە وەو پێوایەت بکات، بە لām کە سێک هەبێ لە و تیگەیشتنوتر بیّت (رُبَّ
حَامِلٍ فَفَهٍ لَيْسَ بِفَقِيهٍ)^{٣٧} ئێو تەنھا هەلگرە و دەگوازیتە وە بە لām تیگەیشتنو (فەقیه) نییه،
جا تیگەیشتن بە خششیکە لە خواو، خواى گەرە بیهوێت دەیداتە هەربەندەیهکی
بیهوێت، بە لām ئەگەر بایەخى پێ بدات و گەشەى پێ بدات ئێو سوودی ئی وەر دەگرێ،
ئەگەر فەرمانۆشی کرد ئێو بزر دەبێ.

مەبەست لە: (فلا تعجلن ولا تدخلن في شيء منه حتى تسأل وتنظر: هل تكلم فيه أحد
من أصحاب النبي (ﷺ)).

ئەمە ئامۆژگارییهکی زۆر مەزنە، ئەگەر قسەى کە سێکت بە دل بوو لە دیندا - بە لām
ئەو قسانەى لە کاروباری دنیا دا یە ئەو بابەتەى باسە کەى ئێمە نییه - بە لām ئەگەر
لە دیندا قسە یەکت بە دل بوو ئەو پەلە مە کە تاكو بە جوانی تەماشای نەکەى، ئایە ئێو
قسە یە لە سەر حەق و بە لگە بنیات نراو، یان لە سەر بیرۆکە و مێشکە کان بنیات نراو

٣٦ / متفق عليه : أخرجه البخاري (١٦٥٤) ومسلم (١٦٧٩) .

٣٧ / السلسلة الصحيحة للألباني : صحيح (٤٠٤) .

ئەو كە فى سەرئاوى لافاۋەكانە وازى لى بېيئە، بەلام ئەگەر بنىات نرابو لەسەر قورئان و سوننەت ئەو حەقە، بۆيە پەلەمەكە لەوەرگرتنى قسە لە ئەفامانەو، ھەر چەندە بەزمان پاراوى پەوانبىژى وھىژو نۆرى قسەكانى سەرسام بىت، پەلەمەكە تاكو تەماشائى نەكەيت و بەراوردى نەكەيت لەگەل قورئان و فرمودەدا، تەماشائى بکەيت ئەو كەسەى قسەى تىدا کردوہ فەقیہە يان نا؟ تاكو پرسىار نەكەيت لەزانايان دەربارەى، تەماشائى بکەيت ئايە يەكەك لەزانايانى سەلەف وتويانە يان نەيانگوتوہ؟ ئەمەيە چەندىن جار ئاگادارم کردونەتەو، دەلیم: - ئىجتىھادو بۆچوون و قسەو دەستەواژەى تازە دامەھىنن لە پىش ئىوہ كەس نەيگوتبىت، پىشەنگى خۆتان لە سەلەف و لە قسەى سەلەفەوہ وەرگرن، چونكە ئەگەر شتىكت ھىنا ھىچ كەس پىشت نەكەوتبىت ئەوا دەبىتە شتىكى نامۆ و زيانەكەى لە سوودەكەى زياتر دەبىت.

جا قسەى ھاوہلان تەرازوہ، چونكە ئەوان قوتابى پىغەمبەرى خوان (ﷺ)، تەماشائى قسەى ئەوان دەكەين لەئايەتەكەدا، بەچى تەفسىريان کردوہ، لە فرمودەكاندا چۆن پافەيان کردوہ، قسەو تەفسىرى ئەوان وەردەگرن چونكە ئەوان لەحەقەوہ نزىكترن لەوانەى پاش ئەوان ھاتوون چونكە ئەوان قوتابى پىغەمبەرى خوان (ﷺ) و تەفسىرو پافەيان لەپىغەمبەرى خواوہ (ﷺ) بىستووہ و لەئەوہ وەريانگرتوہ، ئەوان نزىكترن كەسن لە حەقەوہ، عىبەت لەو قسانەدا نىيە دەلەين: لە ھاوہلانەوہ عىبەت وەرنەگرن، ئەوان تەنھا پىاون و بىرۆكەى خۆيان ھەيەو ئىمەيش پىاوين و بىرۆكەى خۆمان ھەيە، زەمانەيش گۆپانى بەسەردا ھاتوہ.

دەنەكە ماوہ تاكو ھەستانى قىامەت و ناگۆرپىت بەگۆرپىنى زەمانە، چونكە ئەو گشتگىرە بۆ ھەموو كات و شوپىنىك، بەلكو ئەوہى دەگۆرپىت ئەو ئىجتىھادانەيە لە مرقفەوہيە كە ھەلەو پاستى تىدايە، بەلام خوودى دىنەكە ئەوا ناگۆرپىت چونكە ئەو

بەكەلكى ھەموو سەردەم و جىڭايەك دىت، چونكە ئو لەلايەن خوداى داناو دلۇفانەو ە
دابەزىو، بۆيە ئامۇزگارى دەكەن و دەلئىن: - دەست بگرن بەقورئان و سوننەتەو ە
بەتىگە يىشتنى سەلەفى صالح، تىگە يىشتنىكى نوئى دامەھىنە لەخودى خۆتەو ە يان
لەپاشىنەكانەو ە.

مەبەست لە: (أو أحد من العلماء).

واتە يەككە لەزانا موعتەبەرەكان (باوەر پىكراوەكان) وتبىتى، لەو پىشەوايانى
لەسەر بەرنامەى ھاوەلانى پىغەمبەر (ﷺ) دەپۇن چونكە ئەوان ئەم دىنەيان
لەھاوەلانىو ە وەرگرتوو ە ھاوەلانىش لەپىغەمبەرى خوداو ە (ﷺ) رىوايەت يان كردو ە.

مەبەست لە: (فان اصبحت فيه أثراً عنهم فتمسك به).

ئەگەر بىنىت لەگەل قەسەى ئەواندا كۆك بوو ئەوا دەستى پىو ە بگرە.

مەبەست لە: (ولا تجاوزه لشيء).

واز لە قەسەى سەلەف مەھىنە لەبەر بۆچوونى فلان و فلان، ئەوانەى لەپاش ئەوان
ھاتوون.

مەبەست لە: (ولا تختار عليه شيئاً فتسقط في النار).

قەسەى ئەوانەى لەپاش سەلەف ھاتوون پىشى مەخە بەسەر قەسەى سەلەفداو بىيىتە
ھۆى ئەو ەى بکەو يىتە ئاگرەو ە، چونكە تو لەپىگاي بەھەشت لاتداو ە، پىگاي بەھەشت
ئەو پىگايە ئەوان لەسەرى بوون: (الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا (۶۹) النساء) واتە: ئەو كەسانە خوا چاكەو بەھرەى خۆى

بەسەرا پۈشتۈن لەپە يامبەران و پاستگۆيان و شەھيدانى پۈگەى خواو صالحان و كارچاكان ديارە ئەمانە چ ھاودەم و ھاوپۈتتەكى چاك و بى وپنەن).

ئەمە پۈگەى بەھەشتە، ئەوھى لەگەل ئەو پۈگەدا ناكۆك بىت ئەوھ پۈگەى ئاگرە، خواى گەورە دەفەرموئىت: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ (۱۵۳) الانعام) واتە: ئەم ھىللە شاستەيە بەرنامە و پۈيازەكەى منە، دەسا ئىوھىش ئەى ئيمانداران! ھەمىشە شوپنى بگەون و ھەربەودا بچن مەكەونە شوپنى پۈچكەكانى تر، ئەوسا لەشاپۈگەكەى خوا بترازىن و پەپاگەندە ببن).

پۈگەى خودا يەك پۈگەيە، بەلام جگە لەو پۈچكەى نۆن، ھەرشەيتاننىك پۈگەيەكى خۆى ھەيە و شەيتانى مەرۆف و جىنۆكە پۈگەيان ھەيە، ئەوانە پۈچكەى نۆن، ئەوھى دەچىتە سەرى دەكەوئتە دلە پراوكتۈھ، بەلام پۈگە پاستەكە (الصراط المستقيم) يەك پۈگەيە و ھىچ ناكۆكەكى تىدا نىيە، ھەرگىز بىز ناىبىت ئەگەر بىگىرەتە بەر.

﴿٩﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أن الخروج عن الطريق على وجهين: أما أحدهما فرجل قد زلَّ عن الطريق وهو لا يريد إلا الخير فلا يُقتدى بزلته فإنه هالك ورجل عاند الحق وخالف من كان قبله من المتقين، فهو ضال مضل، شيطان مرید في هذه الأمة، حقيق على من عرفه أن يحذر الناس منه ويُبَيِّن للناس قصته لئلا يقع في بدعته أحد فيهلك).

واتە: بزانه دەرچوون لە پێگا دوو شیوەیە: -

یەکیکیان کابرایە کە لە پێگاکە هەڵخیسکاوه، لە کاتی کدا ئەو تەنها خەیر و چاکەى دەوی، بۆیە ناکرێتە پێشەنگ لە خلیسکانە کەى چونکە ئەو بە هەلاکتدا چو، کابرایە ک بەرەهە ئاستی لە گەڵ حەقدا دەکات و لە گەڵ لە خواتر ساوانی پێش خۆى ناکۆکە، ئەو گومرایە کى گومراکەرە، شەیتانیکی سەرکەشی یاخییە لەم ئوممەتەدا، پێویستە لە سەر هەرکە سێک ناسییەو خەلکی لێ ئاگادار بکاتەو و خەلکی لە چیرۆکە کەى ئاگادار بکاتەو، بۆ ئەوێ هیچ کە سێک نەکەوێتە بیدعە کە یەو و بە هەلاکتدا بجێت).

پاڤە /

کاتی ک شە یخ - پەحمەتى خۆای لێبێت - لە قسەکانی پێشوویدا ئەو پێگا راستەى پوون کردەو کە پێویستە موسلمان لە سەرى بێت لە عەقیدەو دینە کەیدا: - ئەمجار باسی ئەوێ کرد کەوا ئەو کە سەى لە سەر ئەو پێگایە لادەدات یەکی کە لەو دوو کە سە: -

- پیاوی یە کە م: - کە سێک دەرچووه بەبێ ئەنفەست، بە لکو خەیر و چاکەى دەوێت بە لام پێگایە کى گرتووە تە بەر خەیر و چاکە نییە، ئیجتیهاد تەنها بەس نییە،

ھەرچەندە نىيەتى خاۋەنەكەى چاك بىت، مەبەستى چاك بىت، دەبىي لەگەل ئەو نىيەت چاكەيدا لەسەر پىڭگاي پاست بىت، ئەمە بەكەسىكى ھەلەكار دەژمىردىت، ھەر كەسىك كۆك بوو لەگەلدا لەو ھەلەبەى كرديوپەتى و لەگەلدا لەسەر پىڭا ھەلەكە دەپوات و لەكاتىكدا بە ھەلەكەى دەزانى ئەوا بەھەلاكتدا چوۋە، چونكە ئەو پىڭايە پىڭاي بەھەلاكت چوۋنە ھەرچەندە خاۋەنەكەى بە ئەنقەست لەپىڭا دەرنەچوۋىي بەلكو بەدوای خەيرو چاكەدا گەپابىت.

ئەمەش حالى زۆرىك لەو كەسانەيە لەخۆيانەو ھەيئەت تازە دادەھيئەن لەزانستى عەقىدەدا، ئەوا ئەم كارە دروست نىيە، نابىت كەس شوپىيان بەكەويت، خاۋەنەكەشى لەسەر پىڭگاي پاست نىيە، خاۋى گەورە دەفەرموئىت: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ (۱۵۳) الانعام) واتە: ئەم ھىلە شاستەيە بەرنامەو پىبازەكەى منە، دەسا ئىۋەيش ئەى ئيمانداران! ھەمىشە شوپىنى بەكون و ھەر بەودا بچن مەكەونە شوپىنى پىچكەكانى تر، ئەوسا لەشاپىڭكەكەى خوا بترازىن و پەپاگەندە (بىن).

جا ھەر پىڭايەك لەپىڭا پاستەكە (الصراط المستقيم) دەرمان بكات، ئەوا ئىمە پەدى دەكەينەو، ھەرچەندە خاۋەنەكەى مەبەستى چاك بىت و نىيەتى باش بىت، ئەوا ئىمە لەودا شوپىنى ناكەوين، ئەۋىش ئەگەر لەسەر ھەلەكەى بەردەوام بىت ئەوا بەرەو ھەلاكت دەيبات، چونكە ھەركەسىك لەسەفەرەكەيدا وازى لەپىڭا راستەكە ھىئاۋە پىڭايەكى تىرى گرتە بەر ئەوا بەھەلاكتدا دەچىت.

● بەلام پىاۋەكەى تر: بە ئەنقەست لەپىڭا دەرچوۋە، ئەو حەق دەناسىت، دەزانىت، ئەۋەى بۆى دەرچوۋە ناحەقە بەلام بە ئەنقەست لەسەر پىڭگاي حەق دەردەچىت، بەمەبەستى گومراكرىنى خەلكى.

يەكەم كەس مەبەستى چاكردنى خەلگىيە بەلام پىگاي پاستى نەگرتوۋەتە بەر، كەسى دوۋەم مەبەستى گومراكردنى خەلگىيە و لادانيانە لەسەر پىگاي پاست، ئەو شەيتانە، چونكە شەيتانەكان خەلگى لەپىگاي پاست دەردەكەن، ئىبلىس بە پەرۋەردىگارەكەى خۆى دەلىت: (لَأَقْعُدَنَّ هُم صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ (۱۶) (الأعراف) واتە: شەرت بى پى پاستەكەى تۆيان لى بگرم).

ئىبلىس دەيەوئى خەلگى لەپىگا پاستەكە لادات بەرەو پىگا چەوت بيانبات، پىغەمبەرى خواش (ﷺ) نمونەيەكى بۆ ئەم مەسەلەيە ھىناۋەتەو كاتىك خەتتىكى پاستى كىشا، چەند خەتتىكى تىرى لە دەورو بەرى كىشا، بەخەتە پاستەكەى فەرموو: (هذا صراط الله) واتە: ئەمە پىگاگەى خوايە، بە خەتەكانى تىرى گووت: (وهذه سبل، على كل سبيل منها شيطان يدعو الناس إليها)^{۳۸} واتە: ئەمە پىچكەكانە، لەسەر ھەر پىچكەيەك شەيتانىك ھەيە خەلگى بۆ بانگ دەكات) ئەمە نمونەيەكى پوون و ئاشكرايە، دەگونجى لەگەل ئەوئى لىرەدا شەيخ باسى كىردە، چونكە ئەو كەسەى خەلگى لەپىگاي پاست (الصراط المستقيم) دەردەكات و بەرەو پىگا تازە داھىنراۋەكان، خەيرو چاكەى بۆيان ناوئى بەلگە ھەلاكەتى بۆيان دەوئى ئەوئى شەيتانە، جا ھەرچەندە لەشەيتانە جنوكەكان بىت يان لەشەيتانە مەوڧىيەكان (الإنس)، بۆيە پىۋىستە لەسەرمان لەم كەسە زياتر وريا و ئاگادارىين لە كەسى يەكەم، چونكە ئەم كەسە بە ئەنقەست دەيەوئى خەلگى گومرا بكات.

مەبەست لە: (فهو ضال مضل، شيطان مريد).

واتە: ئەو لەخودى خۆيدا گومرايە و گومراكەرە بۆ جگە لەخۆى، ئەو كەسە شەيتانىكى سەرەكەشى ياخييە، دەيەوئى خەلگى لەسەر پىگاي پاست لادبات.

۳۸ / حسن : أخرجه النسائي في (الكبرى) (۳۴۳/۶) وأحمد (۴۳۵/۱) والدارمي (۲۰۲) وابن حبان (۷، ۶) وحسنه

الشيخ الألباني في (المشكاة) (۱۶۶) .

مەبەست لە: (حقیق علی من عرفه أن يحذر الناس منه ويبن لهم قصته لئلا يقع في بدعته أحد فيهلك).

واتە: ئەو کەسە لەسەر پێگا راستە کە بە ئەنقەست دەرچوو، دروست نییە لێی بێ دەنگ بیت، بە لکو دەبێ باسە کە ی ئاشکرا بکەیت، شەرمەزارییە کە ی ئابرو بپریت تا کو خەلکی لێی ئاگادارین، نابێت بگوێزیت: خەلکی ئازادن لەبەر و بۆچووندا، ئازادی لەقسەکردندا، پێزگرتن لەبۆچوونی بەرانبەر، ھەرۆھ کو چۆن ئیستا باسی دەکەن، پێزگرتن لەبۆچوونی بەرانبەر، ئەم مەسەلە یە مەسەلە ی بیرو بۆچوون نییە، بە لکو مەسەلە کە مەسەلە ی شوێنکەوتنە، ئیمە خۆی گەورە پێگایە کە ی پوون و ئاشکرای بۆ کێشاوین، بە ئیمە ی فەرموو ھەسەر ئەم پێگایە پرۆن کاتی فەرمووی: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ) (الانعام ۱۵۳) جا ھەرکە سێک بیت بۆ لامان بیەوی ئیمە لەسەر ئەم پێگا راستە دەرکات ئەوا ئیمە:—

یە کەم: قسە کە ی پەتدە کەینەو ھەو پەفزی دەکەین.

دووەم: پوونی دەکەینەو ھەو خەلکی لێ ئاگادار دەکەینەو، نابێت لێی بێدەنگ بین چونکە ئەگەر ئیمە لێی بێدەنگ بین ئەوا خەلکی پێ ھەلەدەخەلەتی، بەتایبەتی ئەگەر کەسە کە خاوەن زمانیکی پاراوو پۆشنگیری و قەلەم بوو، ئەوا خەلکی پێی ھەلەدەخەلەتین و دەلێن: ئەم کەسە لێھاتو، ئەمە کە سێکی بیرمەندە، ھەرۆھ کو ئیستا بوودەدات، بۆیە مەسەلە کە زۆر ترسناکە.

ئەمەش بە لگە ی (واجب) بوونی پەدی کەسی بەرانبەر و جیاوازی تێدایە، بەپێچەوانە ی ئەو کەسانە ی دەلێن: واز لە پەدو پەدکاری بەینن، واز لە خەلکی بەینن ھەرکەسە و بۆچوونی خۆی و پێزی خۆی ھە یە، ئازادی قسە و ئازادی بۆچوون ھە یە، بەم شێو یە ئەم ئوممەتە بە ھەلاکەتدا دەچێت، چونکە سەلەف دەربارە ی ئەو جۆرە کەسانە ھەرگیز بێ دەنگ نەبوون، بە لکو ئابرویانیان بردو ھەو پەدیان داو ھەتو، چونکە

دەزانن ترسيان چەندە زۆرە لەسەر ئەم ئوممەتە، ئىمەش بۆمان نىيە بى دەنگ بىن لە خراپەى ئەوان، بەلکو دەبى ئەوەى خواى گەرە دايبە زاندو پوون بکرىتەو، ئەگەر نا ئەوا ئىمە دەبينە ئەو کەسانەى زانستيان شاردۆتەو، ئەوانەى خواى گەرە دەربارەيان دەفەر مويىت: (إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ (۱۵۹) البقرة) واتە: بەراستى ئەوانەى ئەو بەرنامە و پىنمايە دەشارنەو لەو کتیبەدا ھەيە بۆ شارەزايى خەلک دواى ئەوەى پوونمان کردۆتەو خوا نەفرينيان لى دەکاوتەواى نەفرينکەرانىش نەفرينيان لى دەکەن).

ئەمە تەنھا کەسى بىدعەکار (المبتدع) ناگرىتەو بەلکو ئەو کەسانەش دەگرىتەو کەوا لىيان بى دەنگ دەبن، ئەوا ئەو زەم و سزايە دەىگرىتەو، چونکە پىويستە بۆ خەلکى پوون بکرىتەو و ئاشکرا بکرىت، ئەمەش کار و پىشەى ئەو پەدە زانستيانەيە ئىستا لەکتىبخانەکانى موسلماناندا بەزۆرى ھەيە ھەمووى پىگا پاستەکە پاک دەکاتەو و خەلکى ئاگادار دەکاتەو لەو جۆرە کەسانە، بۆيە ئەو بىرۆکەيە پەواجى پى نادات - بىرۆکەى ئازادى بۆچوون و ئازادى قسە و پىزگرتن لە بۆچوونى بەرانبەر - ئىللا کە سىکى گومراکەرى شار دەرەو ھەى حەق نەبى.

ئىمە مەبەستمان حەقە، مەبەستمان برىندارکردنى خەلکى نىيە يان قسە بەخەلکى بکەين، مەبەست لى پوونکردنەو ھەى حەقە، ئەم ئەمانەتە خواى گەرە داويەتى بە کۆلى زاناياندا، بۆيە نابىت لەو جۆرە کەسانە بى دەنگ بىن، بەلام بەداخەو ئەگەر يەکىک لە زانايان ھاتو پەدى ئەو جۆرە کەسانەى دايبەو ئەوا پى دەلین: - ئەمە پە لە دەکات... جگە لە چەندىن وەسوەسەى تر، ئەمە زيانى نىيە بۆ زانايان (ساردیان ناکاتەو) ئەگەر ھاتو بۆ خەلکيان پوون کردەو لەخراپەى بانگەوازکارانى گومرايى، ھەرگىز زيانى نىيە و ساردیان ناکاتەو.

﴿۱۰﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم -رحمك الله- أنه لا يتم إسلام عبد حتى يكون متبعاً مصداقاً مسلماً، فمن زعم أنه قد بقي شيء من أمر الإسلام لم يكفناه أصحاب رسول الله ﷺ) فقد كذبهم، وكفى بهذا فرقةً وطعناً عليهم، فهو مبتدع ضال مضل، محدث في الإسلام ما ليس منه).

واتە: بزانه _پەحمەتى خوات لىبىت_ ئىسلامى بەندەيەك تەواو نابىت تاوہكو شۆيىنكەوتەو بەپاستزان و تەسلىم نەبىت، ھەركەسىك وابزانىت دەربارەى ئىسلام شتىك ماوہ ھاوہلانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) نەيانگەياندووە ئەوا ئەوانى بەدروخستووەتەو، بەسە بۆ ئەو قەسەيە ناكۆكبوون و تانەدان لەوان، ئەوہ كەسىكى بىدعەكارى گومراى گومراكەرە، شتى تازەى لەئىسلامدا داھىتاوہ تىيدا نەبووە).

رافە /

ئەمە تەواوكردنى قەسەكەى پىشووہ، مەبەست لە: (لا يتم إسلام عبد حتى يكون متبعاً مصداقاً مسلماً).

شۆيىنكەوتە بىت و داھىنەر نەبىت، بەپاستى بزانىت و گومان و دوو دل نەبىت، (مسلم) واتە تەسلىمى كىتاب و سوننەت بىت، چونكە ئەم كارانە جىگای تەسلىم بوونە، جىگای مشت و مې نىيە، تەسلىمى خواو پىغەمبەرەكەى (ﷺ) دەبين، لەم كارەدا مشت و مې (موجادەلە) ناكەين يان بۆچوونى خۆمان باس بكەين_ھەرەكو دەلەين_لەگەل قەسەى خوا و پىغەمبەرى خوادا (ﷺ).

مەبەست لە: (فمن زعم أنه قد بقي شيء من أمر الإسلام لم يكفناه أصحاب رسول الله ﷺ) فقد كذبهم).

واتە: ھەركەسىك وابزانىت ھاوہلان كەمتەرخەم بوونە لەپوونكردنەوہو شىكردنەوہى ھەقداو ھەلگرتنى ئەو ئەمانەتە لەپىغەمبەرى خوداوہ (ﷺ) بۆ خەلكى، وابزانىت نەويش بۆى ھەيە قەسەبكات يان شتىك زياد بكات، ئەوا ئەو كەسە شەپو خراپەى بۆ

خەلكى دەۋىت، چونكى ھاۋەلەن ھىچ شىتېكىيان بەجى نەھىشتوۋە لەۋەى لە پىڭەمبەرى خوداۋە (ﷺ) بېستويانە، يان شىتېكىيان بېنيوۋە، ئىللا بەئەمانەتەۋە گە ياندويانەتە ئەم ئوممەتە، بۇ ئەم ئوممەتە يان پوونكردۆتەۋە، بۆيە لەتەفسىردا تەفسىرى ئەۋان پىش تەفسىرى جگە لەۋان دەكەۋىت، چونكى ئەۋان قوتابى پىڭەمبەرى خوداۋە (ﷺ)، قورئانيان لە ئەۋەۋە بېستوۋە، فەرموودە يان لە ئەۋەۋە بېستوۋە، پوون كىردنەۋەى قورئانيان لە ئەۋەۋە بېستوۋە كىردەۋەى پىڭەمبەريان (ﷺ) بېنيوۋە ئەۋەۋە يان بەئەمانەتەۋە گواستۆتەۋە، ئەۋان ھىچ شىتېكىيان بەجى نەھىشتوۋە.

جا ھەركە سىك وابدانېت ئەۋان كەمتەرخەم بوونە يان شىتېكىيان بەجى ھىشتوۋە نەيانگە ياندوۋە ئەۋە كەسىكى درۆزنەۋە بوختانى بۆيان كىردوۋە (مفتىرى)، گومپاۋ گومپاكەرە، گومان دەخاتە دلى خەلگىيەۋە لە دىنى خوداۋە لە ھەلگىرانى دىنى خوداۋە لە ھاۋەلەنى پىڭەمبەرى خوا (ﷺ)، ئەۋ ھاۋەلەنى بەخيانەتكار تۆمەتبار كىردوۋە، ھەروەكە چۆن لە رېڭاى بېدەكاراندا ھەيە، ھاۋەلەن بە ناپاك (خائىن) دەزانن و تۆمەتباريان دەكەن، بەمەبەستى ئەۋەى ئەۋ ھۆكارەى لەنئۆان ئىمەۋە پىڭەمبەرى خوداۋە (ﷺ) بېچرېنن و نەيھىلن، بۆيە دەبى ئاگادارى ئەۋ جوۋرە كەسانە بېن و دەبى پېزو پلەۋ پايەى ھاۋەلەن بزانن.

ئەم قورئانە لەكۆيۋە پىمان كەشت؟

ئەم فەرموودانە؟

ئەم فىقھ و تىگەشتنە؟

ئىللا لەۋەرگىرنى ھاۋەلەنەۋە نەبى ئەۋانىش لە پىڭەمبەرى خوداۋە (ﷺ)، ئەۋان بوون ھەلىانگرت بۆ ئىمە، بەتەۋاۋى بۆ ئىمە يان پىۋايەت كىرد، ھەريەكەۋ بەگۆيرەى ئەۋەى خۋاى گەۋرە پېى بەخشىۋە، ھەريەكەۋ بەگۆيرەى تواناى خۋى، ھىچ شىتېكىيان بەجى نەھىشتوۋە لە دىنى خوداۋە ئىللا گە ياندوۋىانە بەۋ شىۋەيەى لە پىڭەمبەرى خوداۋە (ﷺ) ۋەريانگرتوۋە، ئەۋانىش جېى متمانەن، چونكى خۋاى گەۋرە خۋى

ئەوانى ھەلبۇزارد بۆ ھاوپپىتى پىغەمبەرەكەى (ﷺ) و ھەرگىرن لەئەۋەۋە و پىۋايەت كىرن لەئەۋەۋە، خۋاى گەۋرە بۆ ئەۋە ھەلبۇزاردوون، ئەمجار كەسىك دىت و بە كەمتەرخەم تۆمەتباريان دەكات! يان بەكەم و كوپى تۆمەتباريان دەكات! ئەم قەسە ھىچ كەسىك نايكات مەگەر كەسىكى گومپاى گومپاكەر، دەيەۋى پەيۋەندى نىۋان ئەم ئومەتە ھاۋەلەن بىچرپىت، بەم شىۋەيە پەيۋەندى نىۋانيان و پىغەمبەرى خودا (ﷺ) دەبچرپى، ئىمە ئامادەى مەجلىسەكانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) نەبوين و گويمان لى نەبۈ، لەنىۋان ئىمە ئەۋدا چەندىن سەدە ھەيە، جا ئەۋ ھاۋەلە بەپىزانە بوون دەربارەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بۆ ئىمەيان گەياند، پلەۋ پاىەى ھاۋەلەن لەدىندا پلەۋ پاىەيەكى مەزە، ھەرگىز تۆمەتبار ناكىرن بەۋەى ئەۋان شىتىكيان شاردۆتەۋە يان شىتىكيان شاردۆتەۋە و پوونيان نەكردۆتەۋە.

مەبەست لە: (فہو مبتدع ضال مضل محدث في الإسلام ما ليس منه).

ئەمە مەبەستىەتى، شىتىكى نوئى لەئىسلامدا دروست بىكات لەئىسلامدا نەبىت، بەۋەش ناتوانىت ئىللا مەگەر تانە بدات لەھاۋەلەن و بەخىانەت كارو درۆزن بىانزىمىرى، لەۋكاتەدا ئەۋ لەخۆيەۋە شتى نوئى دادەھىنىۋ دەلىت: ئەمە ئەۋ دىنەيە پىۋىستە لەسەرمان لەسەرى بىرۆين، ئەمە ئامانجى ئەۋانە لە بەدرۆخستەۋەى ھاۋەلەن و بەخىانەت ژماردن و بەكەمزانىيان، ھەر كە ھەلىكيان بۆ پەخسا ئەۋا دىنىكى نوئى لەخۆيانەۋە دادەھىن بۆ خەلكى، بەگوپرەى عەقل و بۆچوونى خۆيان و لە شەيخە گومپاكان و پىشەۋا گومپاكانەۋە ھەرگىرن، ئەۋانەى سوننەتەكەى پىغەمبەرى خۋايان (ﷺ) گۆپىۋە بەدرۆ، چەندىن شەيخ و سەنەدىان ساختە كىردەۋ لەخۆۋە دروستيان كىردۋە بۆ سەرچاۋەكانى ئىسلام، ئەم شتەش ئاشكرايەۋ لەكەلتور و بىرەكانىندا ھەيە. بەلام _ سوپاس بۆ خوا _ ئەۋە گومپاىيەى بەدەستيانەۋە ماۋە ئابلوقە دراۋە، پوناكى حەق و پۆشنابى ۋەحى ھەموو ئاشكرا دەكات، ئەۋ ھەموو درۆ زۆرەى لەكتىبەكانىندا تۆماركراۋە ھەموو ئاشكرا دەبىت.

﴿۱۱﴾ واعلم -رحمك الله- أنه ليس في السنة قياس ولا تضرب لها الأمثال ولا تتبع فيها الأهواء بل هو التصديق بآثار رسول الله (ﷺ) بلا كيف ولا شرح، ولا يقال: لم؟ ولا كيف؟).

واته: بزانه _پەحمەتى خوات لىبىت_ ھىچ (قياس) نىك لەسوننە تدا نىيە، نمونەشى بۇ ناھىيىرىتە ۋە شۇنى ئارەزوۋەكان ناكەۋىن، بەلكو ئەۋە تەنھا باۋەپكردن و بەپاست زانىنى شوپنەۋارى پىغەمبەرى خودايە (ﷺ) (فەرموودەكانى)، بە بى چۆنىەتى و بەبى راقە، ھەرگىز ناگوتريت: بۇ؟ چۆن؟

راقە:

مەبەست لەسوننەت لىرەدا: عەقىدەيە، چونكە ئەم كىتەبە دەربارەى عەقىدەيە، عەقىدەش سوننەتە، ئەم كىتەبەش ناۋى (شەرحى سوننە)يە، ناۋى لى نراۋە سوننەت چونكە سوننەت برىتەيە لە پىگا، عەقىدەش تەۋقىفەيە، ھەرگىز جىگاي زيادەى تىدا نايتەۋە، ھەموو تەۋەرى باسەكە برىتەيە لەۋەى لەلايەن خوداۋ پىغەمبەرى خوداۋە (ﷺ) ھاتوۋە، ھەرشىك ناكۆك بوو لەگەل ئەۋەى لە خوداۋ پىغەمبەرىۋە (ﷺ) ھاتبوو ئەۋە ناھەق و گومپايە، ئەمە ماناى قسەى زانايانە كە دەفەرموون: (إن العقيدة توقيفية)، ھەرگىز (قياس)ى تىدا بەشدار نىيە، چونكە (قياس) لە بابەتە فىقھىكاندا ھەيە، ئەۋە (قياس)ى تىدايە، ئەۋىش لەھوكمەكانى ھەلال و ھەرامدا، بەلام مەسەلەكانى عەقىدە (قياس) يان تىدا نىيە، بەلكو ئەۋە برىتەيە لەتەسلىم بوون و ملکہ چ بوون بۇ ئەۋانەى لەلايەن خوداۋ پىغەمبەرىۋە (ﷺ) ھاتوۋە بەبى خۆتەلەقورتاندىن.

مەبەست لە: (ولا تتبع فيها الأهواء).

واتە لەعەقیدەدا ناگوتیڤت ئەوەى لەگەڵ ئارەزوودا گونجاو وەردەگیرى و ئەوەى لەگەڵ ئارەزوودا نەگونجا وەرنەگیرى، ھەروەھە پێگای گومراکاران، بۆیە پێیان دەگوتیڤت (أهل الأهواء)، خوای گەورە دەفەر مویت: (فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ (۵۰) القصص) واتە: خۆ ئەگەر وەلامیان نەدایتەو، ئەو بزانە ئەوانە ھەر پەپرەوى لە ئارەزووى خۆیان ئەکەن، چ کەسى گومراترە لەو کەسەى پەپرەوى ھەواو ئارەزووى خۆى کردووە، بى ئەوەى ھیچ ریتوینىكى لەخواوە ھەبى؟).

جا ھەر کەسێک تەسلىمى عەقیدە جیگرو سابتەکە نەبیڤت کە لە کىتاب و سوننەتدا ھاتووە ئەوا ئەو کەسە شوینى ئارەزووى خۆى کەوتووە، بۆیە بە بیدعەکاران لەعەقیدەدا دەگوتیڤت: (أهل الأهواء) چونکە ئەوانە شوین ئارەزووەکانیان کەوتوون ھەروەھە لەئایەتەکەدا ھاتووە: (وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ (۵۰) القصص).

مەبەست لە: (بل هو التصديق بآثار رسول الله ﷺ) بلا کىف ولا شرح ولا یقال لم ولا کىف).

واتە: تەسلىم بوون بۆ قسەکانى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لەناوو سیفەتەکانى خواداو لەبابەتەکانى عەقیدەدا.

(بلا شرح) واتە بەبى پافەیکە لەگەڵ مانا تەواوہ کەیدا ناکۆک بیڤت، ئەویش پافەیکە لەگەڵ مەبەستى دەقەکاندا جیاواز بیڤت، ئەمەش لای (الجهمية) و (المعتزلة) و (الاشاعرة) بلاقو، وەکو ئەوەى دەلێن: مەبەست لە دەست (الید): توانایە، مەبەست لە پوو (نوحه): زاتە، مەبەست لە (الاستواء): دەست بەسەرا گرتنە، ئەمە پافەیکەى ناپەرەوايە، ئەمە مەبەست و مانای ئەو دەقانە نییە، مەبەست لە: (بلا شرح) واتە: بە بى پافەیکەى ناپەرەواو ناحەق، بەلام پافەکردنى بە مانای پوو نەکردنەوہى مانا تەواوہ کەى ئەوا حەقە.

﴿۱۲﴾ فالكلام والخصومة والجدال والمراء يحدث يقدح الشك في القلب، وإن أصاب صاحبه الحق والسنة).

واتە: جا قسە و تن (الكلام) و ناكۆكى و دوژمنايه تى (الخصومة) و گفتم و گوو (الجدال) مشت و مپ (المراء) هەموو داهيتراون گومان دەخەنە دلەو، هەرچەندە خاوەنەكەى حەق و سوننەت بپيكي.

رافە:

ئەم كارانە: قسە و تن (الكلام) و ناكۆكى و دوژمنايه تى (الخصومة) و گفتم و گوو (الجدال) كە لە نىوان گروپ و كۆمەلەكاندا پوويانداهە هەموو داهيتراون، ئەوەى بوەتە هۆكارى _ پەيدا بوونى _ شوينكە و تنى ئارەزووكانە، هەر كەسەى ئارەزوو كەى شوينكە و تنەى ئەوە بىت پيغەمبەرى خودا (ﷺ) هيتاويه تى ئەوە هەرگيز هيچ گومان و مشت و مپ (مراء) و ناكۆكى و دوژمنايه تى (الخصومة) و گفتم و گوو (الجدال) ى بۆ دروست نابيت، چونكە ئەو تەسليم بوو و گوپرايه لە، خواى گەورە دەفەرمويت: (فَأَمَّا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا فَلَا تُقَدِّحُوا بِاللِّسَانِ أَيْمَانَكُمْ فَكَانَ وَدَّعَاءِ اللَّهِ خَالٍ بِكُمْ حَتَّىٰ أَتَاكُمْ رَسُولُ اللَّهِ قُلْ لَا يَمْلِكُ عِنْدَ اللَّهِ مَنَافَعُ بَشَرٍ أَلِيَّتُهُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۳۸) البقرة) واتە: ئەوسا هەر كە لەلايهن منەو پى نيشاندەريكتان بۆ هات دەبى پەيرەوەى لى بكن جا هەر كە سىك پەيرەوەى لە هيدايت و پى نيشاندەرى منى كرد ئيتەر نە هيچ ترس و بيمىكيان دەبى و نە چاو لە دوايش دەبن و خەفەت بخۆن بۆ پاشە پوژيان).

دەفەرمويت: (فَمَنْ أَتَّبَعَ هُذَاهُ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى (۱۲۳) طه) واتە: ئەوەى پەيرەوەى لە پيتمايى منى كرد ئيتەر نە لە دۇنيادا گومرا ئەبى و نە لە قيامەتيشدا بەدبەخت ئەبى (بەسزا).

مەسەلەكە مەسەلەى شوئىنكە وتىن و ملكەچ بوون و تەسلىم بوونە بۆ فەرمانەكانى
خوای گەوردەو پىغەمبەرەكەى (ﷺ) بەبى ناكۆكى و دوژمنایەتى (الخصومه) وگفت و
گرو(الجدال).

گومراكاران نەكە وتونە تە ناو (الخصومات) و(الجدال) ھو تەنھا ھۆكارى ئەو ھە
تەسلىمى فەرمانەكانى خودا و پىغەمبەرەكەى (ﷺ) نەبوون، ھەروەكو چۆن ئەھلى
سوننە و جەماعەت تەسلىمى بوون، بۆيە دەبىنى ئەھلى سوننە و جەماعەت _ سوپاس
بۆ خوا _ يەكگرتوون و لەنئوانياندا ھىچ ناكۆكىەكيان نىيە لەبابەتەكانى عەقىدەدا،
بەلكو جىاوازى و ناكۆكى لە ناو گروپە گومراكاندا بوونى ھەيە، خوای گەوردە
دەفەرەمۆيت: (وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
(۱۳۷) البقرة) واتە: خو ھەر لە ھەق پشتیان ھەلکردو باوەريان نەھيئا، ديارە لە ھەق
و راستى لا يانداوە لە دژايەتيدان ئەوسا تۆش ئەى موخەمەد (ﷺ)! ھەر خوات
بەسەر، لە ئازارو بىزاريان دەتپاريزيت و زالت دەكات بە سەرياندا، زۆریش بيسەر و فرە
زانە، واتە بە ھەموو سەرپە و چرپەيەكيان ئاگادارە.

پشت راستكەرەو ھى ئەمە ئايەتێكى ترە كە دەفەرەمۆيت: (وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ
بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكَمُ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۱۵۳) الانعام) واتە: مەكەونە شوئىنى
رېچكەكانى تر، ئەوسا لەشارپىگەكەى خوا بترازين و پەراگەندە ببن ئەوانە گشت
وەسەيت و پاسپاردەو ئامۆزگارى خوان، دەسا بەلكو ئىوھيش بيانپاريزن و سنوور
شكيتنى نەكەن).

مەبەست لە: (وَإِنْ أَصَابَ صَاحِبَهُ الْحَقُّ وَالسَّنة).

واتە: ئەو ھەلەى كردو، چونكە راستەكەى پىكا بە پىگايەك جگە لەرېگا راستەكە،
چونكە رېگای راست برىتييە لە: تەسلىم بوون و نەچوونە نئو (الجدال و المراء) ھو كە

دەلەكان پەق دەكەن و پق و كینه دروست دەكەن، شتى تر دروست دەكات لە ھەموو ئەوانە توندترە ئەویش بریتییه لە: (بەكافردانانی یەكتر)، چونكە گروپە گومراكان یەكتر كافر دەكەن و یەكتر گومرا دەكەن (كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ (۳۲) الروم) واتە: ھەر پارت و گروپێك بەبەرنامە و بیرو باوەڕى خۆیان دلخۆشن).

ھەر یەكە لەوانە وادەزانیت تەنھا ئەوێ ئەو لە سەریەتى راستە، بەلام ئەھلى سوننەت و جەماعەت ئەوانەى تەسلىم بوونەو ملەكەچ بوون ئەوانە _ سوپاس بۆ خوا _ دووبەرهكى و ناكۆكى لە نینوانیاندا پووى نەداو و یەكتر بەكافر نازانن و یەكتر گومرا ناكەن، بەلكو ستایشى یەكتر دەكەن، چا و لە یەكتر دەكەن، چونكە ئەوان لەسەر پێگای راستن، ئەو ھەموو پق و كینه و بەكافر دانانی یەكتر بەگومرا زانین یەكتر دروست بوە بە ھۆى جیاوازیانە لەگەڵ ھەقداو شوین كەوتنى بۆچوون و بیرۆكەكانە، گومانى تێدا نییە ھەریەكە دەیەوێت بۆچوونەكەى خۆى سەربخات و پازى نییە بەوێ پێى بڵێ: تۆ ھەلەى، ئەگەر وا بڵێیت ئەو مانای ئەوێە تۆمەتبارى عەقلى ئەوت كردووە بەكەم و كووپى، ئەویش بەمە پازى نابێت، بەلام ئەگەر بە خاوەن ھەقیك گوت _ ئەگەر ھەلەىەكى كرد _ تۆ بە ھەلە لە بەلگەكە تێگەشتووى، بە ھەلە لەسوننەت تێگەشتووى، ئەوا ئەو پازى دەبێت، چونكە مەبەستى ئەو تەنھا ھەقە، مەبەستى سەرخستنى پاو بۆچوونى خۆى نییە، ئەگەر گوت: ئەى فلان تۆ ھەلەت كردووە لەسوننەتدا، ھەلەت كردووە لە بەلگەكەدا، ئەوا ئەو پازى دەبێت و لەقسەى خۆى دەگەپێتەو، بەلام ئەگەر بە خاوەن ئارەزووت گوت: تۆ ھەلەت كرد، ئەوا ئەو توو پرە دەبێت و پەست دەبێت، ئەمەش نیشانەى ئەھلى ئارەزووەكانە، ھەریەكە لەوانە دەیەوێ ئارەزووەكەى خۆى سەربخات، بەلام شوینكەوتەى ھەق دەیەوێت ھەق سەربخات و بەدوای ھەقدا دەگەپێت، ھیکمەتیش شتە بزەرەكەى ئیماندارە ھەركاتێك دۆزییەو دەبیات.

﴿۱۲﴾ نوسەر دەلّیت: (واعلم -رحمك الله- أن الكلام في الرب تعالى محدث، وهو بدعة وضلالة، ولا يتكلم في الرب إلا بما وصف به نفسه -عز و جل- في القرآن وما بين رسول الله (ﷺ) لأصحابه فهو -جل ثناؤه- واحد (لینس) كمثله شيء وهو السميع البصير (۱۱) الشورى).

واتە: بزانه _ پەحمەتى خوات لیبیت _ کەوا قسەکردن دەربارەى پەرورەردگار باسیکی نوئیە، ئەویش داهینراوو گومپراییه، نابیت دەربارەى پەرورەردگار قسە بکریت نیللا بەو شیۆە نەبیت خۆی وەصفی خۆی کردووە لە قورئانداو پیغەمبەرى خوا (ﷺ) بۆ هاوەلانی پوونى کردووەتەو، ئەو _ ستایشى بەرزو پیروز بیت _ تەنهایە (لینس) كمثله شيء وهو السميع البصير (۱۱) الشورى).

﴿١٤﴾ ربنا أول بلا متى، وآخر بلا منتهى، يعلم السر وأخفى، وهو على عرشه استوى، وعلمه بكل مكان، ولا يخلو من علمه مكان.

واتە: پەرەردگارمان بەکەمینە، بەبى كەى؟ دوايىنەو بەبى كۆتايى، نەيىنى و ئاشكرىكان دەزانى، ئەو لەسەر عەرشەكەى خۆى ئىستىواى كرووەو ئاگادارە بەهەموو جىگايەك و هېچ جىگايەك نىيە لەعىلمى ئەودا نەبىت).

پاڤە:

مەبەست لە: (أَن الكلام في الرب تعالى محدث، وهو بدعة وضلالة).

واتە: قسەکردن دەربارەى زاتى خۆى گەرە لەناوو سىفەتەكانىدا كارىكى داهيىنراوە، گومپاكان دايا نەيىناوە ئەوانەى تەسلىمى دەقەكان نەبوون و لەخوا ناترسن، ئەوانە قسە دەكەن دەربارەى زاتى پەرەردگارو دەربارەى ناوو سىفەتەكانى، نكۆلى و نەفى ئەو دەكەن خۆى گەرە بۆ خۆى سەلماندووەتى يان ئەو سىفەتەمبەرەكەى (ﷺ) بۆى سەلماندووە، لەخۆيانەو پابۆچوون دەهيئن و دەلێن: ئەمە پاستەكەى، دەربارەى تەفسىرى دەقەكان قسەدەكەن بەبى تەفسىرەكەى خۆى، يان ئەوان دەلێن: ئىمە لى تىناگەين و دەيگىرپىنەو بۆلاى خوا، واتە قسەى خواو قسەى پىڤەمبەرەكەى (ﷺ) واى لى دىت وەكو قسەى كەسىكى عەجەم كە كەسىكى عەرەب لى تى ناگەن، جا پىويستە لەسەر مۇسلمانان بەردەوام بن لەسەر پىگا پاستەكە، لەسەر پىگاي سەلف، پوو نەكەنە ئەو گومپاكارانە، ئەوانەى مۇجادلە دەربارەى خوا دەكەن بەبى هېچ زانستىك هەيانبىت، مۇجادلە دەكەن دەربارەى قورئان، مۇجادلە دەكەن دەربارەى سوننەت، ئىش و كاريان تەنها مۇجادلەى، ئەوانە پىويستە لىيان بە ئاگابىن، ئەوانە شوپىنكەوتە نىن، بەلكو ئەوان داهيىنەرن و شوپىنى ئارەزوەكانيان كەوتوون.

مەبەست لە: (ولا يُكَلِّمُ فِي الرَّبِّ إِلَّا بِمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ عَزَّ وَ جَلَّ فِي الْقُرْآنِ).

كاتى ئەمى کرد لە موجدە لە کردن دەربارەى خواى گەورە و مشت و مەر کردن ئەناوەکانى خواو سیفەتەکانى، ئەمجار ئەوەى پێویست بێت پوونى کردەو، ئەویش بریتىبە لە: - دان بەوەدا بنیین لە قورئان و سوننەتدا ھاتو، بەو مانایەى لە زمانەوانىبەو وەرگیراوە ئەو زمانەى قورئان و سوننەتى پێ دابەزیو، جا (عیلم) ماناکەى لە زماندا دیارە، ھەرۆھا مانای (الوجه) پوون و ئاشکرایە، چاوە دەست و ئیستوا و بەرزى، ھەموو ئەمانە و ھاوشیوہەکانیان ماناکانیان دیارە لە زمانى ەرەبیدا، ئەو زمانەى قورئانى پێ دابەزیو، بەلام گومراکاران دەلێن: مانای ئەم قسانە بەپوالەتەکەى نییە، پوون بەدوو بەشەو:

- بەشیکیان وتیان: پادەوہستین و دەلێن: مەبەستى پوالەتى ماناکەى نییە، مەبەستى تێناگەین، جا ئەوانە پێیان دەگوێرێ (المَقْصُود).

- بەشیکی تر (المُؤَلِّئ) - ئەوانەش زۆرتەن - مانا پاستەکەى تەئویل دەکەن بە مانایەکی ناراست.

بۆیە خۆیان گومراپوون و خەلکیشیان گومرا کرد و خەلکیان سەرقال کردو، کتیبەکانیان پەر کردووە لەو چەلەحانێ و تێپوانینانە بەبێ ھیچ سوودێک.

بۆیە پێویستە تەسلىمى ئەوہ بین لەقورئان و سوننەتدا ھاتو لەناوو سیفەتەکانى خوا، بەپێى مەبەستى خوا و پێغەمبەرەکەى (ﷺ)، چونکە خواى گەورە خۆى ئەمەموو کەس زیاتر دەربارەى خۆى دەزانێ، لە ھەموو کەس زیاتر دەربارەى جگە و خۆیشى دەزانێ، ھەرۆھا شارەزاترین دروستکراو دەربارەى خواى گەورە بزانی پێغەمبەرى خوايە (ﷺ)، بەلام ئیمە زانستەکەمان کەم و نوقسانە، ئیمە تەنانەت زۆر

نازانىن دەربارەى خۆمان لەو دەمارو ھەست و وردەکاریانە، شتى زۆر ھەيە ئیمە نایزانىن، ئایە دەزانى (پوچ) چیبە؟ عەقل چیبە؟ ئەگەر دەربارەى جەستەى خۆت و نەفسى خۆت نەزانى، چۆن قسە دەکەیت دەربارەى زاتى خوا؟ کە ھیچ کەسێک دەربارەى نازانىت تەنھا خۆى نەبیت: (يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا) (طە) ۱۱۰ واتە: خوا بە ھەموو ئەو شتانە دەزانیت ئەوان پیشیان خستوو و کردیانە لەدوونیدا، ھەروەھا بەو شتانەش چاک دەزانیت لەپۆڤى دوایدا چاوەڕێیانە ئەوان بەزانىن و عیلم ناتوانن دەورە بدەن بە بەرپۆڤەبردن و ھیکمەتى خوا).

ئەمە لەدەرەوھى زانیارى و بۆچوونى ئەوانە، خواى گەرە بەدروستکراوەکانى (قیاس) ناکریت، ئەمە لەکەمکردنەوھى ریزو شکۆمەندى و قەدرى خواى گەرە، جا ئەو لە ھەموو کەس شارەزاترە دەربارەى خۆى و جگە لەخۆى، لە ھەموو کەس راستگوترە، قسەکانى لە ھەموو دروستکراوەکانى چاکترە، ھەروەکو (شیخ الاسلام) لە کتیبى (الواسطیة) دا ھەرمووھى تی.^{۳۹}

مەبەست لە: (وما بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لِأَصْحَابِهِ).

تەوھرى باسکردنى ناوو سیفەتەکان تەنھا قورئان و سوننەتە، تەفسیری ناوو سیفەتەکان تەنھا لەقورئان و سوننەتدا ھەيە و لە زمانى عەرەبیدا کە قورئانى پى دابەزیو، ئیمە ناپۆین بۆ لای مەنتىقى ئەرستۆ ئەفلاتۆن و فلان و علان، چونکە ئەمە جۆریکە لە تاوانکردن بەرانبەر شەریعەتەکەى خواى گەرە.

لە گۆرپىنى وەحى بە مەنتىق و عیلمى کەلام، عیلمى کەلام و مشتومر چى بەرھەمیکی ھەبوو بۆ ئەوانە جگە لەگومرایی و خەسارەتمەندى؟ کە چى نەگەشتنە ئەنجام، ئەمەش بەپى دان پێدانانى خۆیان.

هه‌موو ته‌مه‌نی خۆیان به‌سه‌ربرد به‌مشت‌ومپو دژایه‌تی و له‌ کۆتایی باسه‌که‌یاندا
دانیان به‌وه‌دانا به‌ئە‌نجام نه‌گه‌یشتون، جا نه‌گه‌ر نه‌وان ته‌سلیمی خواو
پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) بن نه‌وا ده‌ریاز ده‌بوون.

بۆیه‌یه‌کیکیان ده‌لێت که (الفخر الرازی) ^{٤٠}یه:-

وأغلب سعي العالمين ضلال	نهایه‌ی إقدام العقول عقال
وحاصل دنیانا أذی ووبال	وأرواحنا في وحشة من جسمنا
إلا أن جمعنا فيه قیل وقالوا	ولم نستفد من بحثنا طول عمرنا

نه‌وان هه‌ر له‌ دوودلێ و گوماندا مانه‌وه، به‌لام نه‌وانه‌ی ته‌سلیمی خواو
پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) بوون نه‌وا له‌وه‌ ده‌ریاز بوون.

هه‌روه‌ها یه‌کیکی تر له‌ گومراکان ده‌لێت:-

وسیرت طرفي بين تلك المعالم	لعمري لقد طفئت المعاهد كلها
على ذقت أو قارعاً سن نادم ^{٤١}	فلم أرَ إلا واضعاً كف حائر

هه‌موو په‌یمانگاكان گه‌پاوه، په‌یمانگای که‌لام و مه‌نتیق و جیدال، چاوی بریوه‌ته
نیوانی و که‌چی شتیکی نه‌دۆزیوه‌ته‌وه‌ ده‌روونی ئارام بکاته‌وه‌ (وه‌لامی پرسیاره‌کانی
بداته‌وه‌) ده‌لێت ^{٤٢}:- زۆر به‌پێگاکانی که‌لام و به‌رنامه‌ فه‌لسه‌فیه‌کاندا تیروانیم،

٤٠ / منهاج السنه : (٥ / ٢٧١) .

٤١ / ئەم دوو به‌یته‌ می‌شه‌هرستانیه‌یه‌ ته‌ماشای منهاج السنه‌ بکه : (٥ / ٢٧٠) .

٤٢ / قسه‌ی فخر الرازی یه‌ ته‌ماشای کتییی (النبوات) بکه‌ له‌ دانانی شیخ الاسلام (ص / ١١٧) .

نەمبىنى چارەسەرى نەخۇشى بکات و تىنوویتی بشكىتی، بىنیم نزیکتىرین پىگا پىگای قورئانە.

دەربارەى سەلماندىن ئەو ئایەتە بخوینەو:

(إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ (۱۰) فاطر) واتە: ھەموو وشەيەكى پىرۆزو پاك بۆ لای خوا سەر ئەگەوى).

(الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى (۵) طه) واتە: ئەو خوا بەخشندەيە چوويە سەر عەرشى خۆی).

دەربارەى نەفى ئەو ئایەتە بخوینەو:

(لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ (۱۱) شوری) واتە: ھىچ شتىك نىيە لەوینەى ئەو (خوا)یە)

(وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا (۱۱۰) طه) واتە: ئەوان بەزانىن و عىلم ناتوان دەورە بدەن بەبەرپۆە بردن و ھىكمەتى خوا).

مەبەست لە: (فەھو _ جل ئاۋە _ واحدٌ ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱۱)).

ئەو _ پاك و بى گەردى بۆ ئەو _ تاك و تەنھايە، ھىچ كەسنىك بەشداری ئەو ناكات لەزات و ناوو سىفاتىدا، نە لەدروستكردن و كارەكانىشىدا، نە لە پەرسىتىدا، ئەو ھىچ شەرىكىكى نىيە، چىتر بۆ خۆت ماندوو دەكەیت؟ تۆ دروستكراوى و ئەویش دروستكارە؟ ئايە چۆن دروستكراو پەى بە دروستكارەكەى دەبات؟ بوارى تۆ تەنھا ئەو يە تەسلىمى خواو پىغەمبەرەكەى (ﷺ) بىت، چىتر موجدەلەو دەمەقالى مەكە، خۆت و خەلكى تر ماندوو مەكە، ئەمە (واجب) پىوېست و فەرزە، بۆيە ھاوھەلانى

پېغەمبەر (ﷺ) ئەم تەكلىفەيان لە خۆيان نەدەکرد، لەبەرانبەر هیچ ئايەت و فەرموودەيەكدا نەدەوستان، بەلکو دانيان پێدا دەناو تەسلىمى دەبوون و باوەريان بەو هەبوو تێدايە، هەرگيز كێشەيان نەبوو چونكە بوارەكە بواری ملكەچى و تەسلىمبوونە، ناچينە نۆ ئەو بېرپاوەرانەى ئەهلى جىدال و كەلام و مەنتىق، ئەنجامەكەى _ هەرۆهكو خۆيان دانيان پێدا نا _ دوودلى و سەرسام بوونە و نەگەيشتنە بە ئەنجام هەرۆهكو يەكێكيان دەلێت: -

(لە لێكۆلێنەوكانماندا هیچ سوودمان وەرناگرت بەدرێژايى تەمەنمان تەنها ئەو مان كۆكردەو: وتى و وتیان، فلان وتى و فلان وتى، ئەگەر وايگوت ئەوا وەلامەكەى بەم شێوەيە).

مەبەست لە: (رئنا أول بلا متى، وآخر بلا متهى).

خوای گەورە يەكەمينە و بەبى سەرەتاو دوايينە و بەبى كۆتايى، خوای گەورە دەفەرموێت: - (هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ (۳) الحديد) واتە: هەر ئەويشە يەكەم كە هیچ شتێك لەپێشيبەو نيبە، دوا هەمينيش هەر ئەو كە هیچ لەدوايەو نيبە و بوونی ئاشكرا بەبەلگەكاني هەر ئەو، واتە لەژوور ئەو وەو ئاشكراتر نيبە و پەنهان بەهەقيقەت و كونهى لەدروستكراوەكاني، ئەو كە لەو پەنهانتر نيبە).

چەند ناویكى بەرانبەر بەيەك، (الاول) بەرانبەرەكەى (الآخر)، (الظاهر) بەرانبەرەكەى (الباطن)، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەو ئايەتەى تەفسىركردووە لە فەرموودەيەكدا و دەفەرموێت: (أنت الأول فليس قبلك شيء، وأنت الآخر فليس بعدك

شيءٌ، وأنت الظاهر فليس فوقك شيءٌ، وأنت الباطن فليس دونك شيءٌ^{٤٣} واته: تۆ يەكەم كەسىكىت و ھىچ كەسىك لہ پيش تۆ نہ بووہ و تۆ دوايىن كەسىكىت و ھىچ كەسىك لہ پاش تۆ نىيہ، تۆ خاوەن دەسەلات و شكۆمەندى و ھىچ كەسىك لہ سەرووى تۆوہ نىيہ، ھەر تۆ پەنھانى و جگہ لہ تۆ كەس لہ وردەكارىيەكان ئاگادار نىيہ).

ئەمە تەفسىرى پىغەمبەرى خودايە (ﷺ) پاشان كەسىكى تر دىت بەشئوہەك تەفسىرى دەكات جياواز لہ تەفسىرەكەى پىغەمبەرى خداو (ﷺ) دەلىت: — مەبەست لہ (الظاهر) ئەوہىہ بۆ عەقلەكان دەرگەوت و بەبەلگەكان دەرگەوت، ماناى ئەوہ نىيہ ئەو لہ سەرووى دروستكراوہ كانىيەتى يان ئەو بەرزە بەسەر عەرشد، ئەم قسەيە قسەيەكى پوچەلە، جياوازە لەگەل تەفسىرەكەى پىغەمبەرى خداو (ﷺ)، شارەزاترىن كەس دەربارەى خوا پىغەمبەرى خودايە (ﷺ)، ئەم ئايەتى بە تەفسىرىكى پوون تەفسىر كرديوہ، (الاول) ئەو كەسەيە ھىچ شتىك پيشى ئەو نہ بوہ، (أول بلا بداية). (الآخر) ئەو كەسەيە ھىچ شتىك لہ پاش ئەو نىيہ، (آخر بلا نهاية). (الظاهر) ئەو كەسەيە ھىچ شتىك لہ سەرەوہى ئەو نىيہ، لہ سەرووى دروستكراوہ كانىيەتى، (وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ (١٨) الانعام) واتە: ھەر خۆشەيتى زال و دەست پۆيشتوو بەسەر ھەموو عەبدەكانىدا ھەرئەويشە لہ كارزان و كارجوان و بە ئاگايە).

(وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً) الانعام/ ٦١ واتە: ھەر خۆيەتى زال و دەسەلاتدار بەسەر بەندەكانىدا فرىشتەى چاودىرو پارىزەریشان لہ سەر دائەنى).

خاوانى زاتىكى بەرزە و قەدرىكى بەرزە و زال بوونىكى بەرزە، (وأنت الباطن فليس دونك شيءٌ) واتە: ئەو ھەموو شتىك دەزانى، ھىچ شتىكى لى ناشاردىتەوہ، ئەو لەگەل

ئەوێ بەرزە بەسەر دروستکراوەکانیدا هیچ شتیکی لی ناشاردیته‌وه ئەوێ لەناخ و لەسنگەکانیاندا دەیشارنەوه، (إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ) (۵) ال عمران) واتە: نە لە زەوی نە لە ئاسمان هیچ شتیک لە خوا شاراوە نییه ئاگاداری هەموو دەغده‌غه‌و خەتەرانی دڵەکانیشه‌).

ئەمجار کەسیک دیت و دەلێت: - خۆی گەرە نە لەسەرەوه‌یه‌و نە لەخوارەوه‌یه‌، نە لای پاست و نە لای چەپ، نە لەناو‌ه‌وه‌ی جیهانه‌و نە لەدەر‌ه‌وه‌ی جیهانه‌، جا ئەمە مانای وایە ئەو بوونی نییه‌، هەر‌وه‌کو لەکتیی زانایانی ئەه‌لی کەلامدا هاتوه‌.

مەبەست له: (يعلم السر وأخفى، وهو على عرشه استوى).

مانای ئەو‌یه‌ زاناو شارەزایە بە‌وه‌ی لەزە‌ویدا هە‌یه‌و بە‌وه‌ی لەژێر زە‌ویدا هە‌یه‌و لەژێر خاك و خۆلدايه‌، ئەمەش جیاوازی نییه‌ لەگەڵ ئە‌وه‌ی لەسەر‌ه‌وه‌ی عەرشه‌، چونکە خۆی گەرە شارەزایە بە‌ورده‌کارییه‌کانی هە‌موو شتی‌ک و هیچ شتی‌ک شارەزاو ئیحاته‌ی زاتی ئە‌و ناکات، هە‌موو دروستکراوه‌کان بە‌نیسبەت ئە‌وه‌وه‌ بچووکە هەر‌وه‌کو هیچ شتی‌ک نە‌بووبێت، ئە‌و مە‌زنه‌، گەر‌ه‌یه‌، بە‌رز و بلند، شکۆمە‌نده‌، لە گە‌ڵ خۆماندا بە‌راوردی ناکه‌ین، (وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِّمِمينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ) (الزمر) ۶۷) واتە: ئە‌وانه‌ وه‌کو پێ‌ویست خوایان نە‌ناسی و ریزیان لی نە‌گرت، ئە‌گینا چۆن هاوه‌لیان بو‌ داده‌نا؟ لە رۆژی قیامه‌تدا زە‌وی هە‌موو له‌ ناوده‌ستی ئە‌ودایه‌و ئاسمانه‌کانیش پێ‌چراونه‌ته‌وه‌و به‌ ده‌ستی راستیه‌وه‌ن، خوا پاک و بلند له‌و شتانه‌ ئە‌وان ئە‌یکه‌نه‌ هاوبه‌شی).

دروستکراوه‌کان بە‌نیسبەت ئە‌وه‌وه‌ وه‌کو نە‌بوونه‌، هەر‌چه‌نده‌ له‌چاو خه‌لگیدا مە‌زن بێت به‌لام بە‌نیسبەت ئە‌وه‌وه‌ وایه‌ هیچ شتی‌ک نە‌بێت به‌رانبەر مە‌زنی ئە‌و، به‌لام ئە‌وانه‌

وھەكو پىيوست خاويان نەناسى و رىزيان لى نەگرت كاتى نكۆليان لە دەسەلات و تواناو مەزنى ئەو كرد، (يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ (۷۳) مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (۷۴) الحج) واتە: ئەى خەلكىنە! نموونەيەك ھىنراوەتەو دەسا ئىوەش چاك گوێى بدەنى بە پاستى لە خوا بەدەر ئەوانەى ئىو ئەيان پەرستى و ھاواريان بۆ دەبەن ھەرگىز ناتوانن تەنھا مەشەكەش بەدى بێن، ئەگەر چى ھەموو شىيان كۆبينەو نەك ھەر ئەو ھەندە ناتوانن و ئەگەر ئەو مەشە لاوازەش شەك لە خويان و خواكانيان بى، گرۇپ، مرۆ بفرىنى ناتوانن پى بزانن و لى بىستەنەو لە پاستيدا ھەم داواكارو ھەم داوا لىكارو نۆر لاوازو بى توانان (۷۳) ئاى بى پرويان چەندە سەلەن چونكە بەو جۆرەى كە دەبى خوا بناسن و پىزى لى بگرن ئەيان ناسىو، بە پاستى خوا نۆر بە ھىزەو زالە (۷۴).

مەزنى و تواناو شكۆمەندى خاويان نەناسى، چونكە ئەوانە بەراوردى ئەو دەكەن لە كەل خوياند، بۆيە لە قەدرى خاى گەورەيان كەم كەردەو.

ئەگەر ئىو ھەر ھەموو تان لە يەكەم كەستانەو تاكو دواين كەس، جنۆكەو مەقەكانتان، ئەگەر كۆبونەو بۆ ئەو تەنھا مەشەكەش بەدەر بىستەكەن كە لە ھەموو شەكەمەتە ئەو ناتوانن، بە تايەتى ئەوانەى داويان لى دەكەن و بانگيان دەكەن جگە لەخودا لەخاكان و پەرەدگارەكانتان، (لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ) ئەگەر زىرەكترين پزىشكەكان و شارەزاكانى جىھان و پىشەوەرەكان و دامەنەرەكان كۆ بکەيتەو و پىيان بلىيت: - تەنھا مەشەكەمان بۆ دروست بکەن ئەو ناتوانن، ھەرچەندە ئەوان دەتوانن پاپۆرى نۆر گەورە دروست بکەن، فەقەخانەى تەييارە و فەقە ھەلەگرى، فەقەى گەورە دروست دەكەن، ئەوان دەتوانن ئەو شەتە دروست بکەن،

بەلام دروستکردنى مېشىك و پوحى پېدا بىكەن، ئەوا ھەرگىز ناتوانن، ئەوا وېنەى مېشىك دەكىشن و وېنەى مەۋد، شېر، لەنمەنەى ئەوانە، بەلام ناتوانن واى لى بىكەن پى بىكات و قىسەبىكات، ئەوان تەنھا پىلان دادەنن بەلام پوح پېداكردن ئەوە كارى خودايە، ئىتر چۆن دروستكارو بەدروستكار بەراورد دەكرىت؟ عەقلەكان و خەيالەكان پىي ناگەن و بىرو فىكرەكان نازانن چۆنە.

مەبەست لە: (يعلم السر وأخفى، وهو على عرشه استوى).

ھىچ جىياوازو دژ يەك نىن خواى گەورە ئىستىواى كردوھ لەسەر عەرشى خۆى لەگەل ئەوەى نەپنى و ئاشىركاكان دەزانى، بۆيە ناگوترىت: ئەگەر ئەو ئىستىواى كرد لەسەر عەرشەكەى خۆى ئەوا دوورە لەخەلكىەو، نابىسى و نابىنى ئەوە لە يەكچواندەنە لەنتىوان پەرەردگارو دروستكاروھكاندا.

جاخواى گەورە شتەكان لای ئەو وەك يەكە، ھىچ شتىكى لى ئاشاردىتەو، نرىك و دوور، يەكەمىن دروستكاروھكان و دوايىبەنەكەى، دونىاو دواپۆژ، ھەموو شتىك لەعىلمى خودايە، بۆيە ئەم گەردوونە مەزنە تەنھا ئەو بەرىتوھى دەبات بەتوانا وىست و دەسەلاتى خۆى: (إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أُمْسَكَهُمَا مِنْ خَدِرٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ خَلِيفًا عَفْوًا) (۴۱) فاطر و اتە: بەپاستى خوا ئاسمانەكان و زەوىى پاگرتوھ تا لەگىرەژنە دەر نەچن وەئەگەر بىرازابان لەيەك، لەپاش ئەو كەسىكى تر نەبوو پاگىريان بىكا. بەپاستى ئەو زۆر لەسەر خۆيە، پەلە ناكات بۆ سزادان، زۆرىش خەتا پۆش و لىبوردەيە).

جوولە و پۆشىتنى بوونەوەر و خۆرو مانگ، بەپىي ئەو ژماردنە وردەيە ھەرگىز دوا ناكەوئىت، ھەلە ناكات، ئەمە كى بەو شىوھ جوانە پىكى خستوھ؟ ئەوە تەنھا خودايە.

مانگو ئەستىزەكان بەو شىۋە پىكە دېنۇ دەچن، تاكو ئەو كاتەى خۇاى گەورە
خۇى وىستى لەسەر بىت و كۆتايى ئەم دونيا دىت و گواستەوہ بۆ دواپۆژ، خۇاى دانائو
زانائا پىكى خستەوہ.

خەلكى كاتى ئامپىرىكى ورد دەبىنن سەرسام دەبن بەو ئامپىرە دروستكراوہ و
دروستكارەكەى، لەكاتىكدا ئەو شتە پارچەبەكى بچووكە...

ئەى چۆنە دروستكردى ھەموو ئەم گەردوونە گەورە كە ھەرگىز دوا ناكەوئىت؟

كى يە ئەو كەسە فراوانى دەكات؟

كى يە ئەو كەسەى دەپپارىزى؟

كى يە ھەموو ئەو گەردوونە دەپپارىزى و ناىگۆرپىت و دواناكەوئىت و ھەرگىز ھىچ
شتىكى لى كەم ناكات؟

ئەوہ تەنھا خۇاى گەورەبە.

ئەم دروستكراوانە بە بچووك و گەورەوہ، كى پىزق و پۆزى بۆ دابىن دەكات؟

دروستكراوئىكى زۆر، كى پىزق و پۆزى بۆ دروست دەكات و ھەرىكەو بەپىى
پىويست و خالى خۇى؟

ئەوہ تەنھا خۇاى گەورەو دلوڤانە.

بۆبە پىويستە تەسلىمى ئەوہ بىن كە لە خوداوہ ھاتوہ، چونكە ئەو لە ھەموو
كەسىك زياتر خۇى دەناسى، ھەروہا تەسلىمى ئەوہ بىن لە پىڭەمبەرى خوداوہ

(ﷺ) ھاتو، چونكە پېغەمبەر (ﷺ) شارەزاترین كەسە بە پەرورەدگارە كەى، بەرانبەریان ناوەستین و بە عەقل و بیر و فەرمان و ناچینە ئەو باسەو.

كەواتە ھېچ جیاوازیەك نییە لە نیتوان ئەو ەى نھینى و ئاشكراکان بزانیّت و لەسەر عەرشى خۆى ئیستیواى كردو.

مەبەست لە: (وعلمه بكل مكان، ولا يخلو من علمه مكان).

عیلم و ئاگای لە ھەموو جێگاىەك ھەیە...

خوای گەورە دەفەر مویت: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ) (۵) آل عمران) واتە: نە زەوى نە لە ئاسمان ھېچ شتێك لە خوا شاراوە نییە).

خوای گەورە دەفەر مویت: (وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ) (۵۹) الانعام) واتە: ھەرچیش لە وشکانى و دەریادایە ئەو ئەیزانى، ھېچ كەس لا دارێكیش بى ئاگادارى ئەو ناوەریت، ھەردانەىە كە لە ناو تاریكایى زەویدا بى و ھەرچى تەپو وشكیشە، گشتى لە ناو كتیبىكى ئاشكرادایە وەكو (اللوح المحفوظ) واتە: خوای كارزان بە گشت بوونەوەر – بە گیاندارو بى گيانییهو – زانست و زانیاری ھەى).

خوای گەورە دەفەر مویت: (وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ) واتە: بە خەوتن (وَيَعْلَمُ مَا جَزَخْتُمْ) واتە: ئەو ەى ئەنجامى دەدەن (بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ) الانعام/ ۶۰) واتە: ھەر ئەو خواىە كە بە شەودا دەتانخەوینى و ھەستان لى دەستینى و وەك مردووتان لى دیت و بە روژیشدا ھەر تاوانى بکەن پى دەزانى ئەوسا بە روژراتان دەپەڕینى و ھەلتان دەستینى).

لەخەو ھەلەستەن، كى ئۆۋەى خەۋاند؟

كى بەئەگەى ھەنەنەۋە؟

ئەۋە تەنھا خەۋە.

ئەگەر بىر بىكەتەۋە لەم گەردۈنە، ئەۋا مەزنى و گەۋرەى خەۋات نەشان دەۋات، تەسلىمى خەۋا دەۋەى، ئەگەر بىر لەقسەكانى پەغەمبەرى خەۋا (ﷺ) بىكەتەۋەۋە ئەۋەى ھەۋالى پەداۋەن لەپەۋدەۋەكانى پەردەۋە داھاتەۋ، ھەۋەكە ئەۋەى باسى كەرد پەۋ دەۋەن.

كى ئەۋ ھەۋالەنەى پەى گەۋت؟

ئەۋە تەنھا خەۋە.

ئەۋ ۋەخى بۇ پەغەمبەرەكەى (ﷺ) نەردەۋە، ئەۋە لەخەۋەى خەۋەۋە نەى، بەئەكە ئەۋە لەخەۋەۋە، ئەگەر ھەرمەۋەكانى دابەزەنەتە سەردەۋەكان ئەۋە سەرسام دەبەت، پەغەمبەرى خەۋا (ﷺ) باسى پەغەمبەران دەكەت (عليهم الصلاة والسلام)، باسى ئومەتەكانى تەدەكەت شەى زەردەۋەپەران دەلەت، ھەچەندە سەردەمەكەى دەۋەى سەردەمە ئەۋە.

كى ئەۋ ھەۋەۋە باس و ھەۋالەى پەى پەگەۋاند؟

ئەۋە تەنھا خەۋە.

ئەو ەش بەلگەيە ئەو پېغەمبەرە نىردراو ە لەلايەن خوداوە، ئەم قورئانە پىرۆزە مەزنە ھەرگىز ناکرىت لەلايەن جگە لەخوداوە ھاتبىت: (قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا) (الإسراء) ۸۸ واتە: بلى: ئەگەر ھەموو مەزە و جنۆكە كۆبينەو ە بۆ ئەو ەي وینەى ئەم قورئانە بەینن ھەرگىز ناتوانن وینەى ئەو بەینن ئەگەر چى ھەندىكىان پالېشت و ھاوكارى ھەندىكىان بن بۆ ئەنجامدانى ئەو كارە).

ئەم قورئانە قسەى خودايە، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) تەنھا لەئەو ەو ە گەياندوويەتى: (وَأَوْحِيْ اِلَيَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ) (الانعام/۱۹) واتە: بۆيە ئەم قورئانەشم بۆ وەحى كراو ە كە ئىو ەو ەركەسىكى تىرىش دەنگى ئەم قورئانەشم دەگاتى پى بترسىنم و ئاگادار كەمەو ە).

ئەو تەنھا لەخوداوە گەياندوويەتى.

﴿۱۵﴾ نوسەر دەئىت: (ولا يقول في صفات الرب تعالى: كيف؟ ولم؟ إلا شك في الله تبارك وتعالى).

واتە: ھىچ كەسنىڭ دەربارەى سىفاتى خۇاى گەرە ئالئىت: چۇن؟ بۇ؟ ئىللا كەسنىكى بەگومان نەبىت لەخۇداى گەرە.

پاڧە:

پرسىيارى لى ئاكرىت دەربارەى چۇنىەتى، پرسىيارى لى ئاكرىت دەربارەى ھۇكارەكەى، بۇ ئەرەى فەرەموۋە؟ بەلكو دەبى تەسلىمى خۇدا بىن، چۇنكە ھىچ كەسنىڭ دەربارەى چۇنىەتییەكەى نازانىت تەنھا خۇا نەبىت.

﴿۱۶﴾ نوسەر دەلئیت: (والقرآن کلام الله وتنزله ونوره، وليس مخلوقا، لأن القرآن من الله، وما كان من الله فليس بمخلوق، وهكذا قال مالك بن أنس، وأحمد بن حنبل، ومن قبلهما من الفقهاء ومن بعدهما، والمراء فيه كفر).

واتە: قورئان كەلامى خودايەو لەلايەن ئەووە دابەزىووە نوورو پوناكى ئەووە، دروستكراو نىيە، چونكە قورئان لەلايەن خوداوە ھاتووە، ھەرشتيك لەلايەن خوداوە ھاتبئيٹ دروستكراو نىيە، (ماليك ى كوپى ئەنەس) و (ئەحمەدى كوپى حەنبەل) و ئەوانەى پيش ئەوان و ئەوانەى پاش ئەوان ھاتوون لەفەقيھەكان و ايان گوتووە، مشتومپر كردن تييدا كوفرە.

پاڤە:

مەبەست لە: (والقرآن كلام الله وتنزله ونوره، وليس مخلوقا).

لەبىرو باوھەرى ئەھلى سوننەو جەماعە ئەوھە: قورئان كەلامى خودايە، بەحەقيقەت قسەى پيكردووە، جبريل لەئەووەو بىستى و دايبەزاندە سەر (محمد) ﷺ، ئەم عەقيدەى ھىچ كەسك لاي جياواز نەبووە لەوانەى لەسەر سوننەتەكەى پيغەمبەرى خوا ﷺ پويشتوون، بەلكو گومراكان لاي جياوازن لەگرووى (الجهمية) شوينكەوتوانى (جەھەمى كوپى سەفوان) و بيچوووەكانى (الجهمية) لە (المعتزلة) و (الزيدية) و (الشيعة) ھەموو ئەوانە ئەو مەسەلەيان لە (الجهمية) وەرگرتووە، ھەروەھا گرووى (الاباضية) ھەمويان لەسەر ئەو بەرنامەى دەپۆن كە بەرنامەى كى جياوازه لە بەرنامەى ئەھلى سوننەو جەماعە، ئەوان واتە گرووپە گومراكان وادەبينن قورئان دروستكراو، چونكە خواى گەرە لاي ئەوان وەسف ناكريٹ بەوھى قسەدەكات.

هەر وەها وەسەف ناکریت بەبەستەن و بێنەن و عەلم و وەست (الارادە) و جگە لەوانە،
 لای ئەوان وەسەف ناکریت بەوەى خواى گەرە پەوى هەبە، یان دوو دەستى هەبە،
 جگە لەوانەش، مەبەستیان بەم قسانە فەسادکردنى عەقیدەبە، هەرچەندە بەپروالەت
 وانیشانی دەدەن ئەوان مەبەستیان پاک پەرگرتنى خودایە بەوەى بەدروستکراوەکانى
 بچوینن، ئەمەش قەسەبە و مەبەستى پەرچەلە، چونکە سىفاتی پەرورەدگار
 لەسىفاتی دروستکراوەکانى ناچیت، پەرورەدگار چەند ناو سىفاتىكى هەبە شایستە و
 لایەقى گەرەبە و مەزنى ئەو، دروستکراوەکانیش چەند ناو سىفاتىکیان هەبە
 لایەقى ئەوانە و لایەقى مەزناوەتى ئەوانە، هەبە لەبەك چوونەك نەبە لەنێوان ئەو دوو
 جۆردا چ لەپەوى حەقیقەتەو و چى لەپەوى چۆنەتیەو، هەرچەندە هەردوو
 بەشدارن لەمانا و بێژەدا (اللفظ) ئەمەش پێى دەگوێریت: (المواطىء) بەلام بەشدار نەن
 لە حەقیقەت و چۆنەتیدا، ئەمە مەزەبى ئەهلى سوننە و جەماعەبە، بەلگەشیان
 لەسەر ئەو لەقورئاندا ئەوێبە کە دەفەرموێت: (وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ
 حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ (٦) التوبة) واتە: ئەگەر یەكێك لە موشرىكانە پەناى پێى هێنایت،
 پەناى بدە، دالەى بدە هەتا بەباشى فەرمایشتى خوا دەبیسى و لێى حالى دەبى).

کەلامى داوێ پال خۆى، دەربارەى دوو پەرورەکان دەفەرموێت: (يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ
 اللَّهِ (الفتح/ ١٥) واتە: دەیانەوێت کە فەرمایشتى - کەلامى - خوا بگۆڕن).

هەر وەها دایەوێ پال خۆى، بەلگەش لەسەر ئەم مەسەلەبە لەسوننەت و ئىجماعى
 ئەم ئوممەتەدا زۆرە، ئەم مەسەلەبە مەسەلەبەكى دلتىابى و یەقینە هەبە گومانى تێدا
 نەبە، جیابازى گومراکاران هەبە کارىگەرەى لەسەر ناکات، بەوەى قورئان کەلامى
 خودایە، ئەویش یەكێکە لەقەسەکانى خواى گەرە، خواى گەرە قەسە دەکات و
 بەردەوام قەسە دەکات هەر کاتى بیهوێت، ئەگەر وەستى، بەوەى وەستى لى بێت،

و ەصف دەکریت بەو ەى قسە دەکات، ئەم قورئانەش یەکیکە لەکەلامی خوا، بەتەورات قسەى کرد، بەئینجیل قسەى کرد، بەزەبوور، بەفەرمان و نەه ی قسە دەکات، بەشتیک دەلێت: (کُن) واتە: بیه، ئەویش دەبیّت: (إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ) (۸۲) یس) واتە: بەراستی ەرکاتى ویستی شتى بەدى بهینى ەر ئەو ەیه کە پىی بەفرمى بیه! ئەویش دەست بە جى دەبیّت).

ئەو ەتا ئیسپاتی قسەى بوخۆى کرد، (إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَىٰ آلَ عِمْرَانَ ۖ هَبْ لِي مِنْ يَدَايْكَ بَنِينَ صِدْقًا مُبْتَلًى ۚ قَالَ بَلَىٰ ۚ فَنَدَىٰ مَرْيَمُ أَبْنَاكِ وَإِنَّا صَادِقِينَ) (۵۵) واتە: ئەو ەبوو فەرمووی: ئەى عیسا! (خوای گەورە لەگەڵ (موسا) دا قسەى کرد بەقسەیهک (موسا) بیستی کاتى پەوانەى لای فیرەو نی کرد، جا خوای گەورە بە کەلام و ەصف دەکریت، قورئانی پیروزی لە کەلامی خواى گەورەیه.

بەلام قسەى گومراکاران: قورئان دانە پالّ خوای گەورە لەنمونهى دانە پالّی دروستکراو ەکان بۆ دروستکارەکەى وەکو: (ناقه الله) و (بيت الله) دەلێن: ئەم قسانە درۆ و دەلەسەیه، چونکە ئەوانەى دەدریته پالّ خوای گەورە دوو بەشە:—

یەکەم: (اضافة معان) دانە پالّی ماناکان.

ئەویتر: (إضافة اعيان) دانە پالّی شتەکان.

(المعاني) ماناکان: دانە پالّی ماناکان بۆ خوای گەورە، دانە پالّی سیفەتە بۆ و ەصفکراو ەکە، ئەویش دانە پالّیکى حەقیقیە، ئەویش لەسیفەتەکانییەتى، وەکو: کەلام و بیستن و بینن.

دانە پالّی (الاعیان) شتەکان: وەکو حوشترەکە و مالهە، ئەمیش دانە پالّی دروستکراو ە بۆ دروستکارەکەى، ئەمیش دانە پالّیکى پێزە، جا ئەوان ئەو دوو

جۆرەيان تىكەل كىردۈرۈپ جىياۋازىيان نە كىردۈرۈپ لە نىۋان ئەم و ئەودا، بۆيە ئەھلى سوننەت جەمئىيەت باسى ئەمەسە لەيان كىردۈرۈپ لە كىتەبەكانى عەقىدەدا بۆ ئەوھى ۋە لامى گومپاكاران بەدەنەو، جا ئەگەر خۇاى گەرە قىسە نەكات ھەرۈەكو ئەوان دەلەن ئەوا ئىتر چۆن فەرمان دەكات و نەھى دەكات؟ ئەمەش ماناى ئەوھى ھۆكەم شەرىئەتەكان ھەموو پوچەل دەپتەو ھەلەكار دەكەون و بىنەماى بىنەماكان كە قورئانە دەپوخت، جا ئەگەر ئەم بىنەمايە بىرپوخت ئەوا ئىسلامىيەت دەپوخت، بەلام ئەوان خۇيان داۋەتە پال بەپاك پاكىرتن، ئەمەش لەپاستىدا پاك پاكىرتن نىيە، بەلكو ئەوھى لەكارخستە (تەعطىل) ھە، جىياۋازىيەت زۆرە لە نىۋان پاك پاكىرتن و لەكارخستەدا، (التنزيه) پاك پاكىرتن ئەوھى خۇاى گەرە خۇاى باسى كىردۈرۈپ دەفەر مۆيت: (أَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ) الشورى، (ھەل تَعْلَمُ لَهُ سَيِّئًا) (۶۵) مريم) واتە: ئايا ئاگا كە نىيە ھاونوۋىكى ھەبى؟.

ئەم تەنزيھە خۇاى گەرە باسى كىردۈرۈپ، ئەۋىش ئەوھى دىروستكراۋەكان بە دىروستكارەكە نەچۆنرەت يان يەكسانى لەگەلدا نەكرەت، ئەمە ئەوھى تەنزيھى خۇاى لى دەكرەت، بەلام نەفى سىفەت خۇا ئەوھى لەكارخستە كە لە لەيەكچۈنەو ھاتوۋە، ئەوان لەپىشدا شوبھاندان ئەمجار لەكارىان خستەن، تەنزيھىيە نىيە، جا جىياۋازى زۆرە لە نىۋان (التنزيه) و (التعطيل) دا.

ئەشەرىيەكان شەتەكى سەبىيان ھىناۋە لە قىسەى (الجهمية) سەرسام ترە، بۆيە گوتيان: كەلامى خۇاى گەرە دەكرەت بەدوۋو بەشەو: (معان) ماناكان و (الفاظ) كەتەكان (گوتەكان).

ماناكان ئەوھى كەلامى خۇا، خۇاى گەرە ۋە صف دەكرەت بەوھى كەلامى ھەيە ئەم مانايە كۆنە ھى خۇيەتە، بەلام خۇاى گەرە قىسە بىكات بەپىت و بەدەنگ ئەوھى

لای ئه‌وان ناگریت بدریته پال خوای گه‌وره، به‌لام (اللفظ) ئه‌وه که لای دروستکراوه‌کانه، واته: ئه‌وه له‌قسه‌ی (جبریل) به‌یان له‌قسه‌ی (محمد) (ﷺ).

جا ئه‌وانه قورئانیان کرده ئه‌وه‌ی له‌دوو شت پیک هاتبیت: دروستکراوو دروست نه‌کراو، جا ئه‌وان نه‌له‌گه‌ل ئه‌هلی سوننه‌دا بوون و بلین: قورئان دروستکراو نییه، نه‌له‌گه‌ل (الجهمیة) دا بوون و بلین قورئان هه‌مووی دروستکراوه، به‌لام ئه‌وانه دوودل بوون هه‌روه‌کو قسه‌ی گاواره‌کان ده‌رباره‌ی (المسیح)! که له‌دوو شت پیکهاتوه! له‌(لاهوت) و (ناسوت) وه‌ده‌لین: (لاهوت و ناسوت) به‌کیان گرتوه.

ده‌رئه‌نجام: ئه‌م مه‌سه‌له‌یه مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه، قسه‌ی پرسیواکان له‌خشته‌تان نه‌بات، ئه‌وانه‌ی بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌که‌ن گوايه ئه‌وان ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ن، ده‌لین: ئه‌م مه‌سه‌له‌یه ئه‌وه‌موو مشت و مپه هه‌لناگریت، ئیمامی ئه‌حمده زیاده‌په‌وی کردوه له‌وه‌ی بلیت قورئان دروستکراوه، ئه‌م مه‌سه‌له ئه‌م هه‌موه هه‌لناگریت، ئه‌مه له‌کتیبه‌کانی هه‌ندی له‌وانه‌دا هه‌یه خۆیان داوه‌ته پال زانست، هه‌ندیکیان ده‌لین: ئه‌وه‌ی له‌نیوان ئه‌حمده و نه‌یارانیدا پوویدا ناکوکی سیاسی بوو!!

جا ئه‌گه‌ر به‌وردی بیر له‌مه‌سه‌له‌که بکه‌یته‌وه ده‌بینیت مه‌سه‌له‌یه‌کی ئاسان نییه، ئه‌گه‌ر نه‌فی ئه‌وه کرا قورئان که لای خودایه ئیتر چی شتی‌کمان پی ده‌مینێ؟ ئه‌گه‌ر په‌روه‌ردگار له‌سیفه‌تی که لام له‌کارخرا ئه‌وه که مکردنه‌وه‌یه له‌قه‌دری خوای گه‌وره، چونکه ئه‌وه‌ی قسه‌ناکات خوا نییه، خوای گه‌وره کاتیک جوله‌که‌کان گوێره‌که‌که‌یان (گۆلکه‌که‌یان) په‌رست به‌وه عه‌بیداری کردن که‌وا: (أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمُ) الأعراف (۱۴۸) واته: (مه‌گه‌ر نه‌یان‌دی ئه‌و گوێره‌که‌یه قسه‌یان له‌گه‌ل نا‌کات).

بۆيە پەرۋەردىگار دەبى قسەبكات، بەرپۆۋە بىيات، فەرمان بىكات و نەھى بىكات، جا
خوای گەۋرە ئەگەر نەفى كەلامى لىكرا ئەۋا بەكەلگى خواپەتى ناپەت، پاكى و بى
گەردى بۆ خوای گەۋرە لەقسەى ئەۋانەى دەيكەن، جا ئەم مەسەلەيە زۆر مەزنە، بۆيە
ئىمامى ئەحمەد^{۴۴} ۋەكو چىا بلندەكان بەرپووياندا پاۋەستاۋ ھەرگىز پەشىمان نەبۈۋە،
تەئۈبىلى نەكردو ئارامى گرت لەسەر كىشەكە، ئارامى گرت لەسەر بەندىخانەو لەسەر
لەيدان، ئارامى گرت لەسەر سووكايەتى كردنى لەلايەن سى خەلىفەۋە: (المأمون) و
(المعتصم) و(الواثق) ھەموويان بەدۋاى يەكدا ئازاريان دا، تەنھا ئەۋەيان لى دەويست
لەقسەى خۆى پەشىمان بىيئەۋە، كەچى ئەۋ پازى نەبوو، لەسەر قسەى خۆى دامەزراو
بوو، دەلەين لەكۆتاي سەردەمى (واثق) دا، (واثق) گەپايەۋە بەھۆى تىروانىنيكەۋە
لەنتوان زانايەكى ئەھلى سوننەو (بشر المريسي) دا لە پىشى روويدا، لەویدا (المريسي)
شكستى ھىنا، بۆيە لەۋ كاتەدا (الواثق) گەپايەۋە^{۴۵}.

دەرئەنجام: ئەم مەسەلەيە زۆر مەزنە، ھەرۋەھا زۆر گرنگەو نابىت بەسووك تەماشى
بكرىت، نابىت بگوترىت: ھەرۋەكو ھەندى نەقام و نوسەرو پۆشنېر يان
ئەشەرىيەكان و نمونەى ئەۋان دەيلەين: ئەم مەسەلەيە ئەۋ ھەموو بايەخە ھەلتاگرىت،
ئەم ھەموو ۋەلامدانەۋەى ناوئىت.

جا ئىمامى ئەحمەد لەۋ بەلگانەى ھىنايەۋە بۆيان ئەۋ ئايەتەيە كە دەفەرمويت:
(حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ) التوبة/ ۶) واتە: ھەتا بەباشى كەلامى خوا دەبىسى و لىلى ھالى
دەبى).

۴۴ / أنظر : (البدعة الكبرى) في محنة الإمام أحمد في صفة الكلام للدكتور / محمود عبدالرزاق الرضواني .

۴۵ / تەماشای (سیر اعلام النبلاء) بکە لە نوسینی ئىمامى (الذهبي) (۱۰/ ۳۰۷- ۳۰۹) .

(كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ الْفَتْحُ / ۱۵) (قَالَ اللَّهُ) (خوای گه‌وره فه‌رمووی) که‌واته
وتن و قسه‌کردنی بۆخۆی سه‌لماند.

مه‌به‌ست له: (وتنزله).

واته: قورئان، خوای گه‌وره دایبه‌زنده سهر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (محمد) (ﷺ) به‌هۆی
(جبریل) ه‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (۱۹۳) عَلَى قُلُوبِكَ لِتَكُونَ
مِنَ الْمُنذِرِينَ (۱۹۴) يَلْسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (۱۹۵) الشعراء) واته: جوهره‌ئیلی ده‌ستپاک و نه‌مین
ه‌ینایه‌ خوارئ (۱۹۳) بۆ سهر دلی تو، تا ببینه‌ یه‌کی له ترسینه‌ران و خه‌لکی پی
بترسینی (۱۹۴) به‌زمانیکی عه‌ره‌بی پوون و ناشکرا دابه‌زینراوه (۱۹۵).

نه‌مه‌ پوونه‌ و ناشکرایه، له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا که‌سیک دیت و ده‌لێت: قورئان
دروستکراوه‌ و دابه‌زیو نییه، خوای گه‌وره قسه‌ی پی نه‌کردوه، خوا گه‌وره به‌که‌لام
وه‌صف ناکریت، پاک‌ی و بی گه‌ردی بۆ خوای گه‌وره.

مه‌به‌ست له: (ونوره).

قورئان وه‌صف ده‌کریت به‌وه‌ی نوورو پووناکییه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (وَلَكِنْ
جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۵۲) الشوری)
واته: به‌لام ئیمه‌ نه‌و قورئانه‌مان کرده‌ نوورو و پووناکییه‌ک تا به‌هۆی نه‌وه‌وه‌ ه‌ه‌ر
که‌سیکمان بویت له‌ به‌نده‌کانمان رێنمایی بکه‌ین).

پیی ده‌گوتریت (روح)، (أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا) (الشوری / ۵۲) روح، چونکه
له‌کانی پی زیندوو ده‌بنه‌وه، جا نه‌وه‌ پووحی ده‌که‌نه، نه‌و پووحه‌ ناسراوه‌ بریتیه‌ له‌

پوچى جەستەكان، جا ئەم قورئانە، پووناككە، پوچە، ھىدايەتە، ياد خستەنەو ھە،
ئامۆزگارىيە، چەندىن ناوى ھەيە دەلالەت دەكەن بۆ مەزنى ئەم قورئانە.

مەبەست لە: (لأن القرآن من الله، وما كان من الله فليس بمخلوق).

خوای گەورە بەناو و سیفەتەکانى یەو ە دروستکراو نییە، ئەو دروستکارە و جگە
لە ئەو دروستکارە، بۆیە ناگوتی: — ناو و سیفەتەکانى خوا دروستکارە، چونکە لە
خواوەیە، ئەو ە لەخوداوە بێت دروستکراو نییە، بەمانای ئەو ە خوای گەورە پێی
و ەصف دەکرێت، جا خوای گەورە بەناو و سیفەتەکانی یەو ە دروستکارە، جگە لە ئەو
دروستکارە.

مەبەست لە: (وهكذا قال مالك بن أنس وأحمد بن حنبل رحمهم الله).

ئەمە قسەى پێشەوايانە نەوونەى ئەوانە ئىمامى مالیک پێشەواى مەدینە و ئىمامى
ئەحمەد کە لەو پێناوەدا سزادرا و نازار دراو ئارامى گرت و جگە لەوان لە پێشەوايانى
ئەھلى سوننە، ھەمويان ئەمە قسەيان بوو.

مەبەست لە: (ومن قبلهما من الفقهاء ومن بعدهما).

واتە ئەم بابەتە تەنھا باوەرپى ئىمامى ئەحمەد و ئىمامى مالیک نەبوو بەلکە
کەسانىكى زۆر پێش ئەوان کەوتون لەھاو ەلان و شوێنکەوتوان و شوێنکەوتەى
شوێنکەوتوان و ئەوانەى پاش ئەوان ھاتون لەپێشەوايانى مۇسلمانان.

مەبەست لە: (والمرء فيه كفر).

مشت و مەر لە قورئاندا، ئايە دروستکارە يان دروستکراو نییە؟ يان مۆفەکە گومانى
ھەيە دەلێت: نازانم، مەسەلەکە جياوازی تێدايە ھەر ەو کۆ ئیستا ھەندى کەس دەلێن.

له‌م دواپییه‌دا دیارده‌یه‌ک په‌یدا بووه، ده‌لّین: مه‌سه‌له‌که جیاوازی تیدا، ئیمه‌یش ده‌لّین: له‌کاتی جیاوازیدا شوینی به‌لگه ده‌که‌وین، ئیمه به‌جیاوازی خه‌لکی و قسه‌ی خه‌لکی په‌رستن ناکه‌ین، به‌لکو به‌به‌لگه په‌رستن ده‌که‌ین، هه‌ر جیاوازییه‌ک هه‌بوو به‌راوردی ده‌که‌ین له‌گه‌ل به‌لگه‌دا، هه‌ر لایه‌ک به‌لگه‌ی هه‌بوو نه‌وه حه‌قه‌و هه‌ر کام جیاوازیبوو له‌گه‌ل به‌لگه‌دا نه‌وه ناحه‌قه‌و پووچه‌له، خوی گه‌وره ئیمه‌ی جینه‌هیشته بۆ پاپو و بۆچوون و قسه‌و جیاوازی به‌لکو فه‌رموویه‌تی: (فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ (٥٩) النساء) واته: ئینجا نه‌گه‌ر له‌شتیکدا کیشه‌و ناکۆکیان بوو جا بیگپرته‌وه بۆ لای خوا و په‌یامبه‌ر واته: با ته‌نها قورئان و سوننه‌ت داوه‌ر و حه‌که‌متان بن).

ده‌فه‌رمویت: (وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ (١٠) الشوری) واته: نه‌وه‌ی کیشه‌و جیاوازیان تیدا بوو له‌باره‌ی باوه‌پو بی باوه‌پییه‌وه حوکه‌که‌ی بگپردریته‌وه بۆ لای خوا ئا نه‌و حوکم و پریارده‌ریه‌ خوی په‌روه‌ردگارم هه‌ر به‌و پشت ده‌به‌ستم و هه‌ر بۆ لای نه‌ویش ده‌گه‌ریمه‌وه).

بۆیه پیویسته بگپردریته‌وه بۆ کیتابه‌که‌ی خوا و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)، جا نه‌وه‌ی به‌لگه‌ی هه‌بوو و هه‌رده‌گیری و نه‌وه‌ی له‌گه‌ل به‌لگه‌دا جیاوازی بوو نه‌وا وازی لی ده‌هینریت، به‌لام نه‌و که‌سه‌ی نه‌و قسه‌یه و هه‌رده‌گریت له‌گه‌ل شه‌هوت و ئاره‌زویدا ده‌گونجی هه‌رچه‌نده له‌گه‌ل به‌لگه‌کانیشدا جیاوازی بیت نه‌وه که‌سیکی گومرایه، نه‌م که‌سه ئاره‌زوو په‌رسته، به‌لام نه‌و که‌سه‌ی خوا په‌رسته نه‌وه هه‌رشتیک به‌لگه‌ی هه‌بیت له‌قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) نه‌وه و هه‌رده‌گریت.

﴿۱۷﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بالرؤية يوم القيامة يرون الله عز و جل بأعين رؤوسهم وهو يحاسبهم بلا حاجب ولا ترجمان)

واتە: باوەپ بەبینى خۆى گەرە لە پۆزى قىامەتدا، خۆى گەرە دەبینن بەچاوى سەریان، ئەویش لىپىچىنەو لەگەڵیاندا دەکات بەبى پەردەو بەبى وەرگىر.

پاڤە:

هەر لە و بابەتە بىروبەرە گىرنگو مەزنە ئەوێهە! سەلماندنى ئەوێهە کەوا ئىمانداران پەرەردگارى خۆيان دەبینن لە پۆزى قىامەتدا بەچاوى خۆيان و بەئاشکرا، هەرەکو چۆن مانگ دەبینن لەشەوى چوارەدا، هەرەها وەرەکو چۆن پۆز دەبینن لەپۆزى پووندا کاتىک ئاسمان هەورى نەبى، هەرەکو لەفەرمودە پاست و دروستەکان هەيەو بە (متواترى) هاتوو لە سەلماندنى ئەوێهە ئىمانداران خۆى خۆيان دەبینن، پىشەوا (ابن القيم) لەکتىبى (حادى الارواح)^{٤٦} دا ئەو فەرمودانەى هیناوتەو لەم بارەيەو، باسکى فراوانى سەنەدەکانى کردوو و ئەویش (متواترە) لە سەلماندنى ئەوێهە ئىمانداران بەئاشکراو بەچاوى خۆيان خۆيان دەبینن.

هەندى گروپى گومرا لەمەدا جىاوازن وەك (المعتزلة) و ئەوانەى پىچکەى ئەوانيان گرتو، بۆيە نكۆلى لەبینى خوا دەکەن، لەکاتىکدا لە قورئاندا باس کراوە، خۆى گەرە دەفەرمویت: (لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ (٢٦) يونس) واتە: بۆ ئەوانەش چاکە دەکەن پاداشى زۆر چاک و بەهەشت هەيە و زىاد لەوێهە.

له (صحیح مسلم)^{۴۷} دا هاتوه مانای (الزیادة) واته: ته‌ماشاگردنی پووی خوای گه‌وره، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: (هُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ (۳۵) ق) (المزید) بریتییه له ته‌ماشا گردنی رووی په‌روه‌ردگار^{۴۸}.

له‌سوره‌تی (القیامة) دا هاتوه: (وَجُودٌ يُؤْمِنُ نَاصِرَةٌ (۲۲) إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ (۲۳)) واته: له‌پژئی قیامه‌تدا دم و چاوو پوخسار گه‌لی گه‌شاهو و پاراوو پرشن‌گداره (۲۲) بڼ په‌روه‌ردگاری خوایان ده‌پوانن (۲۳))

وشه‌ی (ناصره) به‌پیتی (ضاد) له (النصرة) وه هاتوه، ئه‌ویش بریتییه له (البها) واته: جوانی و قه‌شه‌نگی و رازاوه‌یی، ده‌فه‌رمویتی: (تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ (۲۴) الْمُطْفَفِينَ) واته: له‌پوخساریاندا پوو گه‌شی و خو‌شی به‌ه‌شت ده‌بینی و ده‌زانیت)، (إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ (۲۳)) به (ظاء) واته: به‌چاوی خوایان ته‌ماشای خوا ده‌که‌ن، له‌نیعمه‌تدا ده‌بن به‌و بینینه له هه‌موو نیعمه‌ته‌کانی به‌ه‌شت زیاتر، ئه‌مه له‌قورئانی پیرۆزدا هاتوه.

له‌سوره‌تی (المطففين) دا ده‌ریاره‌ی بی‌باوه‌پان هاتوه: (كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمِئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ (۱۵) الْمُطْفَفِينَ) په‌رده‌پو‌ش ده‌کرین له بینینی خوا، ئه‌گه‌ر بی‌باوه‌پان په‌رده‌پو‌ش بن له‌بینینی خوا ئه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئیماندار په‌روه‌ردگاری خوایان ده‌بینن، چونکه ئیمانداران ئیمانیان پی‌ه‌یتاوه له‌دونیا‌داو که‌چی نه‌یان‌بینیوه، به‌لکو پشتیان به‌به‌لگه‌کان به‌ستوه‌و ئیمانیان پی‌ه‌یتاوه، باوه‌پیان به‌ پیغه‌مبه‌رانی ه‌یتاوه، ئیمانیان پی‌ه‌یتاوه و نه‌یان‌بینیوه له‌دونیا‌دا، بویه خوای گه‌وره‌ پ‌یزی له‌وان گرتوه‌و په‌رده‌ی له‌سه‌ر پووی خو‌ی لاداوه و به‌چاوی خوایان بینیان، کاتیک له‌دونیا‌دا

۴۷ / أخرجه مسلم (۱۸۱) .

۴۸ / رواه الشافعي والبخاري وابن جرير وغيرهم وصححه الضياء المقدسي .

باوەرپان پى ھىناو نەيانىيىنى بوو، بەلام بى باوەرپان كاتى لەدونيادا بى باوەرپوون، ئەوا خواى گەورە بينىنى خۆى لىيان داپۆشيوە لە پۆژى قىامەتدا وەكو سزايەك بۆ ئەوان، (جَزَاءٌ وَفَاءً (۲۶) النبأ) واتە: پاداشتىكى پراو پرە بەرامبەر بە كەردەوكانيان).

لەو گومانانەى (معتزلة) و ئەوانەى وەكو ئەوانن پشتيان پى بەستووە ئەوھە: خواى گەورە بەمووساى فەرموو: (لَنْ تَرَانِي) لەو ئايەتەى كە دەفەرموئە: (وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي) (الاعراف / ۱۴۳) واتە: ئەوسا موسا ھات بۆ شوئىنى موناجاتەكە لەگەلمان و پەرەردگارى كەوتە قەسەو گەفتوگۆ لەگەلى، موسا ووتى: پەرەردگارم خۆتم پى نیشان بدە زۆر ئارەزوومە بىبينم خوا فەرموو: موسا ھەرگىز لەم دونيايە ناتوانى بمبىنى بەلام لەم كۆو بپوانە من خۆمى نیشان دەدەم جا ئەگەر ئەو لەجى خۆى ماو، نەبزوت، ئەوساش تۆ دەتوانى بمبىنى).

وتيان: ئەمە بەلگەيە كەوا خواى گەورە نابىنرئەت، دەلئەين: بەلى ئەمە لەدونيادا، چونكە ئەو پووداوە لەدونيادا پوويداوەو ئىمەش ھاودەنگەن خواى گەورە لەدونيادا نابىنرئەت، جا (موسا) داواى لەخوا كرد لەدونيادا ببىنى، خواى گەورە فەرموو: (قَالَ لَنْ تَرَانِي) واتە لەدونيادا، نەفى كردن بە (لن) بۆ ھەتا ھەتايى نىيە، بەلكو نەفییەكى كاتىيە، جا مەبەست لە: (قَالَ لَنْ تَرَانِي) واتە: لەدونيادا نامبىنى، لەزمانى عەرەبیدا نەفى بە (لن) بۆ ھەتا ھەتايى نىيە بۆيە (ابن مالك) لە (الكافية الشافية) ^۹ عى عىلمى نەحودا دەلئەت:

ومن يرى النفي بـ(لن) مؤبداً ففوله أورد وسواه فاعضدا

واتە نەفى بە (لن) نەفى ھەتا ھەتايى ناگرئەتەو، بەلگەش لەسەرى ئەوھە: -خواى گەورە دەربارەى جوولەكە دەفەرموئە: (تَتَمَنُّوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۹۴) وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ

أَبْدًا) البقرة) واتە: جا ئەگەر ئۆتۈپ پاست دەكەن، دەسا داۋاي مردن بىكەن (۹۴) بەھۆى ئەو كارو كىردەۋە نادىرۈستەيانەۋە، پېشى خۆيانىيان خىستۈون، ھەرگىز داۋاو ئارەزۈۋى مردن ناكەن).

لەگەل ئەۋەشدا دەربارەى ئەۋان ھاتۈە خۆزگە بەمردن دەخۋازن بۆ ئەۋەى دەرېازيان بېت لەسزاي خوا، خۋاي گەۋرە دەفەرموئىت: (وَنَادُوا يَا مَالِكُ لِيَقْضِيَ عَلَيْنَا رُبُّكَ (۷۷) الزخرف) واتە: ئەۋجا ھانا دەبەن بۆ دەرگاۋانى دۆزەخ و بانگ دەكەن: ئەى مالىك! باپەرۋەردگارت بېپار بدات بۆمان بەمردن).

داۋاي مردنىيان كىرد، بۆيە ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەۋەى (لن) بۆ نەفى ھەتا ھەتايى نىيە، ئەمە مەبەست و ماناكەيەتى لەزمانى عەرەبىدا، ئەۋىش مەبەستى ئەۋەيە قورئان دەلالەتى بۆ دەكەت.

ھەرۋەھا دەلئىن: بەلگە لەسەر ئەۋەى خۋاي گەۋرە نابىنرئىت ئەۋ ئايەتەيە كە دەفەرموئىت: (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ (۱۰۳) الانعام) واتە: ھىچ چاۋىك دەركى ناكەۋ بۆى نابىنرئى لەكاتىكدا ئەۋ ھەموو چاۋەكان دەرەك دەكاۋ دەبىنى).

بېئىيان دەلئىن: - ئەمە ماناي ئەۋە نىيە نەفى (بىنن) بىكات، بەلگە ئەۋە نەفى (ئىدراك) ھ، نەيفەرموۋ چاۋەكان نابىنن بەلگە فەرموۋى (لا تدركه) ۋەنەفى (ئىدراك) نەفى (بىنن) نىيە، جا چاۋەكان دەبىنن بەلام ئىدراكى ناكەن، واتە ئىحاتەى ناكەن، جا ئىدراك واتە: ئىحاتە كىردنى خۋاي گەۋرەيە، ئەۋان ھەرچەندە لەبەھەشتدا دەبىنن بەلام ئىحاتەى ناكەن، جا نەفى كىردەكە ئىدراكە، ماناي ئىحاتە دەگىرئەۋە، كەۋاتە دەبىنرئىت بەلام ئىدراك ناكىت، دەبىنرئىت بەپىئى ئەۋ ھەموو بەلگەيە، كۆكردنەۋە لەنىۋان دەقەكاندا پىۋىستە، چۈنكە ئەگەر ھەر جىاۋازىيەك پوۋىدات لەنىۋان دەقەكاندا ئەۋا تا دەتۋانرئىت جەمە لەنىۋانىندا دەكىت، ئەمەش پوۋن و ئاشكرايە سوپاس بۆ خوا، قسەى خۋاي گەۋرە ھەرگىز دژ بەيەك نىن، بەلگە ھەندىكىيان ھەندىكى تر تەفسىر

ده‌کات، به‌لام نه‌و که‌سه‌ی ئایه‌تیک وه‌رگرت و واز له‌ ئایه‌تیک تر به‌ینئ نه‌وه له‌پئ لاده‌ره، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ) آل عمران/۷) واته: ئینجا نه‌وانه‌ی له‌دلئاندا لادان و چه‌وتی هه‌یه هه‌ر له‌موتنه‌شابییه‌کان ده‌گه‌رئ و هه‌ر له‌وان په‌په‌وه‌ی ده‌که‌ن به‌مه‌به‌ستی گه‌یره شیوئیی و لادانی خه‌لکی له‌په‌یگای پاست و خولقاندنی گومان بۆیان وه‌یان هه‌ر چوئیک دلئان هه‌ز بکا مانایان بکه‌ن و ته‌فسیری بۆ بکه‌ن).

جا قورئان هه‌مووی ده‌کرئته به‌لگه: (كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا) آل عمران/۷) واته: ئیمه باوه‌پمان به (متشابه) هه‌یه هه‌ردوو به‌شه‌که‌ی قورئان (محکم و متشابه) له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمانه‌وه‌یه).

هه‌روه‌کو زاناکان ده‌لئین، جا قورئان به‌هه‌ندیکی هه‌ندیکی ته‌فسیر ده‌کرئت، هه‌رگیز جیاوازی نین، چونکه خوای گه‌وره خۆی نه‌فی جیاوازی له‌م قورئانه‌دا کردوه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا) (النساء) واته: ناخۆ نه‌و دووپوانه بۆچی له‌ماناو مه‌به‌ستی قورئان ورد نابنه‌وه که چه‌نده وردو پر حیکمه‌ته خۆ نه‌گه‌ر له‌غه‌یری خوا بووبا بئ گومان شیواوی دژایه‌تییه‌کی زۆریان تیا به‌دی نه‌کرد).

جا نه‌گه‌ر ئایه‌تیک له‌ئایه‌ته‌کان تینه‌گه‌یشتی (ئالۆز بوو به‌لاته‌وه) نه‌وه له‌قورئاندا ده‌گه‌پئیت بۆ نه‌وه‌ی ئایه‌ته‌که ته‌فسیری بکات، جا نه‌گه‌ر نه‌تدۆزییه‌وه نه‌وا ده‌پۆیت بۆ سوننه‌ت، له‌سوننه‌تدا به‌لگه‌یه‌ک ده‌دۆزیه‌وه بۆ ته‌فسیری ئایه‌ته‌که، نه‌گه‌ر له‌سوننه‌تدا نه‌تدۆزییه‌وه نه‌وا ده‌پۆیت بۆلای قسه‌ی هاوه‌لان نه‌وانه‌ی له‌په‌غه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) په‌یویه‌تیان کردوه شتیک ده‌دۆزیه‌وه له‌قسه‌ی نه‌وان ته‌فسیری ئایه‌ته‌که بکات که‌لای تو ئالۆز بوو، جا قورئان _ سوپاس بۆ خوا _ پارێزراوه به (لفظ) و مانایه‌وه‌و دژیه‌ک نابن و په‌چه‌وانه‌ی به‌ک نابن، به‌لکو دژیه‌ک له‌تیگه‌یشتی خه‌لکیدیه.

ھەرۈھە ئۇۋانەى خۇيان بەزانا دەزانن و عىلميان نەخوئىندوۋەو بىنەماكانى
 ۋەرگرتنى بەلگەو ھەرمانەكان، ئەھكام دەردەھىنن بە بى تىگەىشتن (الفقه)، شتى وا
 دەسەلمىنن ھىچ كەسىك پىش ئۇۋان لەزانايان نەيانسەلماندوۋە، بەھۆى نەفامى و خۇ
 بەزانا زانينيان، ئەم مەسەلەنە زۆرگەرەن پىۋىستيان بە فىر بوۋنە، پىۋىستى بە
 وردىبىنى يە، پىۋىستى بە لەسەرخۇى يە، بە سەلماندنە، چونكە بەپاستى عەقىدە
 بىنەمايە، ھەر خەوشو شىۋاندنىك لەعەقىدەدا ئەۋە خەوشو شىۋاندنە لەبىنەماكەدا،
 ئەمەش جىاۋازىيە لای خەلگى لەبىننى خۋاى گەرە لەپۆزى قىامەتدا، جا خۋاى
 گەرە لەدونىادا نابىنرئ بەلگە ئىمانداران لەدوا پۆزدا دەبىنن، پەردەپۆش دەكرىت
 بەرانبەر بى باۋەپان.

مەبەست لە: (والإيمان بالرؤية يوم القيامة).

بۆ ھەرمۇى: - پۆزى قىامەت؟ چونكە ئەۋ لەدونىادا نابىنرئ.

مەبەست لە: (يرون الله عز و جل بأعين رؤوسهم).

دەلئىت: بەچاۋى سەريان بۆ ئەۋەى نەفى تەئولى ئەۋ كەسانە بىكات دەلئىن: -

مەبەست لە: (يرون رهم) واتە: بەدلئان دەبىنن نەك بەچاۋيان.

مەبەست لە: (وهو يحاسبهم بلا حاجب ولا ترجمان).

واتە: - لەپۆزى قىامەتدا لەكاتى لىپرسىنەۋەدا بەندەكان دوو بەدوۋ دەبنەۋە لەگەل
 خۋاكەى خۇياندا و خۋاى گەرە لىپرسىنەۋەى لەگەلدا دەكات لەسەر كىردەۋەكانى بەو
 زمانەى بەندەكە لى تىگات، لەنتىۋان ئەۋو بەندەكەدا ھىچ ۋەرگىرئ نىيە، (ۋەرگىر)
 ئەۋ كەسەيە مانايەك لە زمانىكەۋە دەگۆرئ بۆ زمانىكى تر، ۋەكو ئەۋ كەسەى
 مانايەك لەزمانى ئىنگلىزىيەۋە دەگۆرئ سەر زمانى عەرەبى يان بەپىچەۋانەۋە،
 چونكە زمانەكان نۆن.

﴿۱۸﴾ نوسەر دەلئیت: (والإيمان بالميزان يوم القيامة يوزن فيه الخير والشر له كفتان وله لسان).

واتە: باوەپهینان بەتەرازوو لە پۆژى قیامەتدا کەچاکەو خراپەى پى دەپتۆریت و دوو (تا) و زمانیکى ھەبە.

پاڤە:

لەمەسەلەکانى عەقیدە باوەپهینانە بەتەرازوو، کردەوہى بەندەکانى پى دەپتۆریت لە پۆژى قیامەتدا، خواى گەورە دەفەرمویت: (وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۸) وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ (۹) الاعراف) واتە: کیشانەو لیکدانەوہى کارو کردەوہى گشت ئەو خەلکانە لەپۆژى قیامەتدا بەپاستى و دادگەرانە ئینجا ھەرکەسێک تەرازووی کردەوہکانى گران و قورس بیت دیارە ھەر ئەوانە بەختیار و سەرکەوتوو سەرفرازان (۸) کەسێکیش کە تەرازووی کارو کردارى سووک و بى بەھابوو ئەوانەش ئەوانەن کە زیانیان بەخۆ گەياندو خۆیان فەوتاند چونکە لەبەرامبەر ئایەت و نیشانەکانى ئیمەوہ و ستەمیان کرد پھویان وەرگێرا (۹).

لە ئایەتیکى تردا ھاتوہ: (وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ (۱۰۳) المؤمنون) واتە: ھەرکەسێکیش تەرازووی چاکەى سووک بى ئەمانە ئەو کەسانەن زیانیان بەخۆیان گەياندوہو خۆیان لەکيس چوہ بە ھەتاھەتایش لەدۆزەخدا ئەمیننەوہ و ھەرگیز پزگاریان نابیت).

ئه‌گەر ته‌رازووی چاکه‌کان قورس بوو ئه‌وه به‌نده‌که به‌خته‌وه‌ر ده‌بیئت و ئه‌گەر پیچه‌وانه بوو خراپه‌کانی قورس بوو ئه‌وا به‌نده‌که به‌هه‌لاکه‌تدا ده‌چیت: (أَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ (٦) فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ (٧) وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ (٨) فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ (٩) وَمَا أَذْرَاكَ مَا هِيَّةَ (١٠) نَارٍ حَامِيَةٍ (١١) القارعة) واته: ئینجا ئه‌و که‌سه له‌و پۆژده‌دا تایی کیشانه‌ی کرده‌وه‌کانی قورس بوو (٦) ئه‌وه له‌ نیو گوزهران و خوشییه‌کی وادا ده‌بیئت، خۆی پیتی پازییبه (٧) به‌لام ئه‌و که‌سه‌ش که‌تایی کیشانه‌ی کرده‌وه‌کانی سووک بوو (٨) ئه‌وه دایکی ئه‌و دۆزه‌خه‌و باوه‌شی بۆ گرتۆته‌وه (٩) جا تو چوزانیت (هاویه) چیه؟ (١٠) ئاگرێکی زۆر گهرمه (١١).

ئه‌مه‌ش له‌ دادپه‌روه‌ری خوایه، چاکه‌و خراپه‌ به‌ته‌رازوو ده‌پیتۆی له‌پیش چاوی خۆیان، ته‌رازووکه‌ هه‌ست پیکراوه، دوو تایی هیه، زمانێکی هیه، چاکه‌کان ده‌خړینه تابه‌که‌ و خراپه‌کان ده‌خړینه تابه‌که‌ی تری، هه‌روه‌کو له‌قورئان و سوننه‌تدا هاتوه، به‌جیاواز له‌گه‌ڵ (المعتزلة) دا که‌ده‌لێن مه‌به‌ست له‌ته‌رازوو: - به‌رقه‌راربوونی دادپه‌روه‌رییه، ئه‌گەر نا ته‌رازوویه‌کی هه‌ست پیکراو نییه به‌پیتی مه‌زه‌به‌ پوچه‌له‌که‌یان، چونکه‌ ئه‌وان پشت به‌عه‌قلی خۆیان ده‌به‌ستن، پشت به‌ده‌قه‌کان نابه‌ستن، جا دلتیابه‌ ته‌رازوو حه‌قیقییه‌و دوو تایی هیه، هه‌روه‌کو له‌فه‌رموده‌ پاست و دروسته‌کاندا هاتوه^{٥٠}.

مه‌به‌ست له: (يوزن فيه الخير والشر). واته: چاکه‌کان و خراپه‌کان.

مه‌به‌ست له: (له‌ گفتان وله‌ لسان).

دوو تاي هەيه هەروەكو لەفەرموودەكاندا هاتو، چاكەكان دەخرینه تايەكى و خراپەكانى دەخرینه سەر تايەكەى تر، هەروەكو لەفەرموودەى (البطاقة)^{٥١} دا هاتو، لەباسى ئەو كەسەى نەوێت و نۆ دەفتەرى تۆمار هەيه، هەر دەفتەرىكى تۆمار بەئەندازەى چاو بڕ دەكات گەورەيه، پڕە لە خراپە، پى دەگوتریت: - تايە هەي چاكەيەكت هەيه؟ دەلێت: نەخێر ئەى پەرەردگار، ئەم كۆتیبانە لەبەر چاوى گەورەتر دەبێت و دەلێت: - نەخێر ئەى پەرەردگار، پى دەگوتریت: بەلێ، تۆ لاى ئىمە هەي ستمىكت لى ناكړیت، چاكەيەكت هەيه، ئەمجار كارتێك دەهێنن كە شایەتى (لا اله الا الله محمد رسول الله) ى تىدايه، دەخریتە سەر تاي تەرازووەكو هەموو دەفتەرى تۆمارەكان دەخرینه سەر تايەكى تر ئەو كات كارتەكە بەرز دەبێتەو هەموو دەفتەرى تۆمارەكان فەرى دەدات و دەچیتە بەهەشتەو^{٥٢}، ئەمە بەلگەيه كەوا ئەم تەرازووە دوو تاي هەيه و چاكەكانى دەخریتە سەر لە پۆزى قیامەتدا.

مەبەست لە: (وله لسان).

زمانى تەرازوو ئاشكرايه لاى خەلكى پى دەلێن دلى تەرازوو بەلاى پاست و چەپدا لار دەبێتەو، جا ئەگەر هەردوو تاي تەرازووەكو وەكو يەك بوو ئەوا دلى تەرازووەكو يەكسان دەبێت، ئەگەر تايەكى قورستر بوو ئەو لار دەبێتەو.

٥١ / صحيح : أخرجه الترمذي (٢٦٣٩) وابن ماجه (٤٣٠٠) وأحمد (٢١٣/٢) وابن حبان (٢٢٥) وصححه الشيخ

الألباني في (صحيح الجامع) (١٧٧٦) .

٥٢ / رواه ابن المبارك وأحمد والترمذي وابن ماجه وابن حبان والحاكم والبغوي .

﴿۱۹﴾ نوسەر دەلّیت: (والإيمان بعذاب القبر، ومنكر ونكير).

واتە: باوەپوون بەسزای ناوگۆپ و مونکەر و نهکەر.

پاڤە:

هەروەها لەعەقیدەى ئەھلى سوننە و جەماعە: باوەپوونە بەسزای ناوگۆپ و خوۆشى ناوگۆپ، جا مردوو یان لەناو گۆرەکیدە سزا دەدریّت و یان لەخۆشیدە دەبیّت، تاكو لەپۆژى قیامەتدا زیندوو دەکریّتەو.

گۆر: جیگایەكە لەنێوان دونیاو دوا پۆژدا، بۆیە پێى دەگوتریّت (البرزخ)، چونكە (البرزخ): بریتییه لە بەربەستىك لەنێوان دوو شتدا، خواى گەورە دەفەرمویت: (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ (۱۹) بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ (۲۰) الرحمن) واتە: دوو دەریای یەكی شیرین و یەكی سویر لەپاڵ یەكتردا بەردانەو پێك دەگەن (۱۹) لەنێوانیاندا بەربەستىك هەیه، بەهۆى ئەووە تێكەل نابن بەیەكتر (۲۰).

ئاوێ شۆرەكە تێكەل بەسازگارەكە نابیّت و سازگارەكەش تێكەل بە ئاوێ شۆرەكە نابیّت، چونكە خواى گەورە پەرژینیكى لەنێوانیاندا دروستكردووە، تێكەل یەكتر نابن، جا (البرزخ) ئەو نێوەندەیه لەنێوان دوو شتدا، چونكە مالهكان سى مالن:—

• مالى دنیا.

• مالى بەرزەخ.

• مالى جیگیربوون.

ئەم سى ماله بەندەى تێدا تێدەپەپى، مالى دنیا جیگای کارکردنە، مالى (البرزخ) جیگای چاوەپوانییە، مالى جیگیربوون مالى پاداشت وەرگرتنە، خواى گەورە

دەفەر مەوئە: (حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ (۲) التَّكَاثُرُ) واتە: تا ئۇ كاتەى ئەمرن و دەنئەزىن لەگۇرستانە كاندا).

بەلگە يە لەسەر ئەو ەى گۇرستان جىگاي مانەو ە نىيە، بەلگۇ مەوئە كان وەكو كەسئە سەردانى جىگايەك دەكات و پاشان دەپوات و كۆچ دەكات، مانەو لەگۇرستان ناوى لىئاو ە (الزيارة) سەردان، چونكە ماو ەيەك تئيدا دەمئەنئەو ە پاشان كۆچ دەكات و دەپوات.

بەلام لە ماو ەى مانەو ەى لەگۇر دا يەكەمجار دەخرئە ناو گۇر و گلەكە دەكەن بەسەرىداو خەلگى دەگەرئەو ەو جىي دەھئەن، (وانە لىسمع قرع نعالهم)^{۵۲} واتە: ئەو گۇببىستى تەقەى نەعلەكانيان دەبئەت) دوو فرىشتە لەگۇرەكەدا دئەن بۇلاى و دايدەنىشئەن و پوچەكەى دەگەرئەو ە جەستەكەى، ئەمجار ژيانئەكى (بەرزەخى) دەباتە سەر، شىو ەى ئەو ژيانە وەكو ئەم ژيانەى دونيا نىيە، ئەمجار پەرسىارى لى دەكەن:

پەروەردگارت كئى يە؟

دەنەكەت چىيە؟

بئەفەمبەرت كئى يە؟

جا ئەگەر وەلامى ئەم پەرسىارانەى بەتەواوى داىو ە ئەوا پەزگارى دەبئە، بە شىو ەيەك بەختەو ەر دەبئەت ەرگىز بەدبەختى بە دواو ە نىيە، بە ئەندازەى ئەو ەى چاو بېركات گۇرەكەى بۇ فراوان دەكرئەو ەو ەرگايەكى لە بەھەشت بۇ دەكرئەو ە، لەخۇشەيەكان و بۇنى بەھەشتى بۇ دئەت، فەرمانى پئى دەكرئەت پاخەرىكى بۇ پاخەن

لەبەھەشتەو^{۵۴}، بەردەوام لەو خۆشییەدا دەبێت لەگۆرەكەیدا، ئەمەش كاریكى غەیبیە ئیمە شیوەكەى نازانین، ئەگەر گۆرەكە بكەینهو تەماشای بكەین ئەوا ئەو شتانە نابینن، چونكە ئەو لەجیھانیكەو ئیمەیش لەجیھانیكین.

بەلام كەسى دووڕوو بەگومان ئەوا دەلێت: (ئەگەر پێى وترا:

كى پەرەردگارى تۆیە؟ ئەوا دەلێت: نازانم.

كى پیغەمبەرى تۆیە؟ نازانم.

دینهكەت چى یە؟ نازانم.

هەرچەندە لەم دونیایە فێر بووی و دەقەكان و پافەكانى لەبەر كردبێت، زمانى (اللغة) لەبەر كردبێت، وتارییژىكى دەنگ گەورە بێت، قسەزانىكى زیرەكە، بەلام ئەگەر ئیمانى نەبوو، ئەوا لەگۆرەكەیدا دەمى دەچیت بەیەكداو ناتوانی وەلام بداتەو، ئەگەر پرسىارى لى بكریت دەربارەى ئەم مەسەلانە ئەوا دەمى بەیەكدا دەچیت و دەلێت: (ها.. ها.. لا أدري، سمعت الناس يقولون شيئاً فقلته، فيفتح له بابٌ الى النار، ويضيق عليه قبره حتى تختلف فيه أضلاعه، ويأتيه من سمومها وحرها ويفرش له فراش من النار)^{۵۵} واتە: ها.. ها.. نازانم، گویم لى بوو خەلكى شتىكیان دەگوت و منیش دەمگوت، جا دەرگایەكى لە دۆزەخەو بۆ دەكرێتەو، گۆرەكەى لەسەر تەنگ دەبێتەو دێتە بەك تا پەراسۆكانى تىك دەچن و دەچن بە ناو یەكدا، لە گەرمى و ناخۆشى دۆزەخى بۆ دیت و راخەریكى لە ئاگر بۆ رادەخریت).

۵۴ / رواه الطيالسي وأحمد وأبو داود والحاكم .

۵۵ / صحيح : أخرجه أبو داود (٤٧٥٣) وأحمد (٢٨٧/٤) والحاكم (١٠٧) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح

الجامع) (١٦٧٦) .

جا سزای ناو گۆپ یان خۆشیییه‌که‌ی دوو بابیه‌تی جیگین، له‌قورئان و سوننه‌دا سه‌لمیئندراون، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموئیت: (تعوذوا بالله من أربع: من عذاب جهنم ومن عذاب القبر ومن فتنة المحيا والممات ومن فتنة المسيح الدجال)^{۵۶} واته: - په‌نا بگرن به‌خوا له‌چوارشت: - له‌سزای دۆزه‌خ و له‌سزای ناو گۆپ و له‌فیتنه‌ی ژیان و مردن و له‌فیتنه‌ی مه‌سیحی ده‌ججال).

جا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) په‌نای به‌خوا ده‌گرت له‌سزای ناو گۆپ.

له‌قورئاندا چه‌ند ئاماژه‌یه‌که‌یه‌یه‌ بۆ سزای ناو گۆپ، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت: (وَلَنذِيقُنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذَىٰ ذُوْنَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ) (۲۱) السجدة واته: ده‌بێ له‌دونیادا سزایان پێ بجێژین پێش سزا گه‌وره‌که‌ی پۆژی قیامه‌ت، به‌شکوم بگه‌ڕێنه‌وه‌ له‌لادان و له‌کوفرو بێ باوه‌ری).

ده‌لێن: ئەمه‌ سزای ناو گۆپه‌وه‌ ده‌لێن سزای دونیایه‌.

له‌و ئایه‌ته‌ی ده‌رباره‌ی فیرعه‌ون و قه‌ومه‌که‌ی خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت: (النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ) (۴۶) غافر واته: له‌سه‌ر ئاگر راده‌نوێنرێن به‌به‌یانی و نیوه‌پۆ به‌دواوه‌ ئه‌مه‌ش هه‌ر له‌گۆپه‌وه‌ تا قیامه‌ت، رۆژیکیش قیامه‌ت به‌ریا ده‌بێت خوا به‌فریشته‌کان ده‌فه‌رموێ: ئال و شوێنکه‌وتوانی فیرعه‌ون بخه‌نه‌ ناو سه‌ختترین سزاوه‌).

به‌یانیان و ئیواران ده‌بجێژن ئەمه‌ له‌ناو گۆپدا، کاتێ مردن به‌یانیان و ئیواران به‌و ئاگره‌ سزا ده‌درێن جا ئه‌گه‌ر قیامه‌ت هات پێیان ده‌گوترێت: (أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ).

خوای گەورە دەفەرمویت: (وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى (۱۲۴) طه) واتە: ۋە ھەرکە سىڭىش لە ۋ قورئانە يەم روو ۋە رىگىپى ئە ۋە بى گومان ژيانىكى سەختى دەبى، ھەرچەندە خاوەنى دۇنيائىش بى بەلى مەروۇ ھەرکە پەيوەندى لە خوا بچرا دلى تەنگە بچووکە بى ئارامە ھەرگىز تىرنابى ۋە لە روژى قىامەتیشدا بە کوپى حەشرو دادگايى ئەکەين).

دەلىت: ژيانىكى سەخت لە گۆردايە^۷، پەنا بە خوا.

جا بەلگەکان لە سەر سزای ناو گۆر (متواترە) جا ھەرکە سى باوەر بە سزای ناو گۆر نەکات لە (المعتزلە) و ھاوشىوہەکانيان ئە ۋا جياوازو ناکۆکە لە گەل ئە ۋە ھەموو بەلگە (متواتر) لە داو عەقیدەکەى ناتە ۋا دەبىت _ پەنا بە خوا _ بنەمايەک لە بنەماکانى عەقیدەى لە دەست داوہ، ئەویش باوەر ھىنانە بە سزای ناوگۆر، جا ئەگەر بە ئەنقەست نەکۆلى لى بکات و دەقەکان بزانىت بە لام خۆى بەزل دەزانى و نەکۆلى لى دەکات ئە ۋە کافرە، بە لام ئەگەر تەئویلى دەکرد يان چاولیکەر بوو يان نەفام بوو ئە ۋا کافر نابى، بە لام گومرا دەبىت و کافر نابىت.

مەبەست لە: (ومنکر و نکیر).

ناوى دوو فريشتەن دین بۆ لای مردوو بە شىوہەيەکی زۆر ترسناک بە يەکیکیان دەگوترى (المنکر) و بەئەو پتر دەگوترى (النکیر) ھەر ۋە کو لە فەرموودەکاندا ھاتوہ^۸.

۷ / ابن کثیر لە تەفسیرەکەیدا (۱۷۰ / ۲) .

۸ / رواه الترمذي وابن أبي عاصم والحاثل بن أبي اسامة وابن حبان .

﴿۲۰﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بحوض رسول الله ﷺ) ولكل نبي حوض^{۵۹}

إلا صالح (عليه السلام) فإن حوضه ضرع ناقته)

واته: باوهر بە ھەوزەكەى پېغەمبەرى خودا(ﷺ) و ھەموو پېغەمبەرىك ھەوزىكى ھەبە تەنھا (صالح) نەبىت چونكە ھەوزەكەى ئەو گوانى حوشترەكەى بوو.

پافە /

ھەروھا لەبنەماكانى ئەھلى سوننە و جەماعە: - باوهرپوونە بە ھەوز، جا پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەوزىكى ھەبە، ھەر پېغەمبەرىك ھەوزىكى ھەبە و ئوممەتەكەى دینە سەرى، چونكە خەلكى تووشى تېنۆیتىيەكى توند دەبن، پېوېستیان بە ئاوە، ھەوزەكەى پېغەمبەرى خۆمان (ﷺ) گەورەترین ھەوزە، درېژىيەكەى مانگىكە و پانیيەكەى مانگىكە، ئاوەكەى لەشیر سپی ترەو لە ھەنگوین شیرین ترەو ژمارەى پەرداخەكانى بە ئەندازەى ئەستێرەكانى ئاسمانە، ھەركەسى لێى بخواتەو ھەركیز تېنۆوى نابىت^{۶۰}، ئەوانەى لەپاش پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەلگەپانەو ئەوانە دوور دەخړینەو، ھەروھا ئەوانەى باوهرپیان پى نەكردو ھەلگەپانەو ئەوانە دوور دەخړینەو ھەبەدەكاران.

مەبەست له: (ولكل نبي حوض إلا صالح (عليه السلام) فإن حوضه ضرع ناقته).

ئەم بەدەرخستەى (صالح) جیگیر نییە^{۶۱} ئەو ھى من بزائىم، پاستەكەى ئەو ھەبە ھەموو پېغەمبەرىك ھەوزىكى ھەبە ھەروھەكو لەفەرموودەكەدا ھاتو^{۶۲}.

۵۹ / وصح ذلك من حديث سمرة قال : قال رسول الله : (إن لكل نبي حوضاً وإنهم يتباهون أيهم أكثر وأردة، لأرجو أن أكون أكثرهم وأردة) أخرجه الترمذي (۲۴۴۳) والطبراني في (الكبير) (۲۱۲/۷) وفي (مسند الشاميين) (۳۰/۴) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۲۱۵۶).

۶۰ / رواه مسلم (۱۷۹۳/۴) رقم (۲۲۹۲).

۶۱ / وهو معنى لحديث موضوع أخرجه العقيلي في (الضعفاء) (۶۵-۶۴/۳) وعنه ابن الجوزي في (الموضوعات) (۲۴۴/۳) وقال : (حديث موضوع لا أصل له).

۶۲ / رواه البخاري في التاريخ الكبير والترمذي وابن أبي عاصم والطبراني وصححه الحافظ المزي.

﴿۲۱﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بشفاعه رسول الله ﷺ) للمذنبين الخاطئين يوم القيامة، وعلى الصراط، ويخرجهم من جوف جهنم، وما من نبي إلا وله شفاعه، وكذلك الصديقون والشهداء والصالحون، والله بعد ذلك تفضل كثير على من يشاء، والخروج من النار بعدما احترقوا وصاروا فحما).

واتە: باوەڕ بە شەفاعەتى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) بۆ تاوانبارە ھەلەکارەکان لە پۆژى قیامەتداو لە سەر سىپرات و لە ناوھە پاستى جەھەننەم دەردەکرىن، ھىچ پێغەمبەرىك نىيە ئیلا شەفاعەتى خۆى ھەيە، ھەروەھا (صديق) ھەکان و شەھیدەکان و پیاوچاكان، خۆى گەورە لە پاش ئەو ھەزلىكى زۆرى ھەيە بۆ ھەركەسىك خۆى بىھوى، ھەروەھا دەرچوون لە ئاگر لە پاش ئەو ھى سوتان و بوون بە خەلوز.

پاڤە/

لەبنە ماكانى ئەھلى سوننە و جەماعە: باوەڕ ھێنانە بە شەفاعەت، بە و مەرجانەى خۆى گەورە باسى كردو ھەيش بە ئىزنى ئەو دەبیت و ئەو ھى شەفاعەتى بۆ دەكرىت لە ئەھلى ئیمان بىت، بە لام ئەگەر ئەو ھى شەفاعەتى بۆ دەكرىت لە ئەھلى كوڤر بىت ئەو شەفاعەتەكەى وەرناگىرىت، خۆى گەورە دەفەرمویت: (فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ (۴۸) المدثر) واتە: ئىتر تەكای تەكاكاران – ئەگەر بەشبیّت – كەلكى بەوان ناگەيەنى).

خۆى گەورە دەفەرمویت: (مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ (۱۸) غافر) واتە: سەتەمكاران ھىچ پەشتیوان و دۆستىكیان نىيە، بتوانى كەلكیان پى بگەيەنى و ھىچ تەكاكاریكیشیان نىيە، تەكای وەرنگىردى).

جا كافر ھەركىز شەفاعەتى بۆ ناكىت، بەلام ئىماندار ئەوا شەفاعەت لە ھەقى ئەوا ھاتوو ھە ئىسپات كراو ھە ھەر خوای گەر ھەر ئىزنى لى بىت، مەزنىر شەفاعەتكارەكان و گەر ھە شەفاعەتكارەكان پىغەمبەرمان (مەھمەد ﷺ)، ئەو خاوەنى چەند شەفاعەتتىكى تايىبەتە بەخۆى، چەند شەفاعەتتىكى تر ھەيە ئەو و جگە لە و تىيدا بەشدارن.

مەبەست لە: (بشفاعە رسول اللہ ﷺ) للمذنبين الخاطئين يوم القيامة وعلى الصراط).

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) مەزنىر كەسە شەفاعەت دەكات لە پۆزى قىامەتدا، بەلكو ئەو شەفاعەت دەكات بۆ ھەموو خەلك لە (ئەھلى مەوقىف)، خوای گەر ھەر پزگارىيان دەكات لە و ھەستەنە (مەوقىفە) و لىپرسىنەويان لە گەلدا دەكات، چونكە مەوقىفەكە (ھەستەنەكە) زۆر دەخايەنى، لە گەل ناخۆشىيەكى زۆر گەرمايەكى توندو تىنۆيەتییەكى سەخت و ترسێكى زۆردا، مەوقىفەكە درىژە دەخايەنى، مەوقىفى پۆزى ھەشر، لە پىشدا دەچن بۆلاى (اولوالعزم) لە پىغەمبەرمان، داويان لى دەكەن داوا لە خوا بكن لە و مەوقىفو ھەستەنە رزگارىيان كات، يان بۆ بە ھەشت و ياخود بە جەھەننەم، لە پىشدا دەچن بۆ لاى (ئادەم) (عليه السلام) كەچى داواى لىبوردن دەكات.....

دەچن بۆ لاى (نوح) (عليه السلام) داواى لىبوردن دەكات.....

دەچن بۆ لاى (ئىبراھىم) (عليه السلام) داواى لىبوردن دەكات.....

دەچن بۆ لاى (موسا) (عليه السلام) داواى لىبوردن دەكات.....

دەچن بۆ لاى (عيسا) (عليه السلام) داواى لىبوردن دەكات.....

ئەمجار دىن بۆ لاى (مەھمەد ﷺ) و ئەويش دەلەيت: (أنا لها، ثم يأتي ويخبر ساجدا تحت العرش) واتە: من بۆ ئەو كارە، ئەمجار دىت و لە ژىر ھەرشى خوادا سوژدە دەبات چونكە بۆ ھىچ كەسێك شەفاعەت ناكات ئىلا بە ئىزنى خوا نەبىت، ئەو دەچىتە

سوژدە، داوا لە خواكەى دەكەت تاكو پىي دەگوتريت: (يا محمد ﷺ)، ارفع رأسك، وسل تعط، واشفع تشفع، فيأذن الله له بالشفاعة، فيشفع في أهل المحشر)^{۶۳} واتە: ئەى (محمد) ﷺ سەرت بەرز بکەرەوه، داوايە دەتدريت، تەکا بکە لیت وەرەدەگيريت، جا خواى گەرە ئيزنى پى دەدات شەفاعەت بکات، ئەويش شەفاعەت دەکات بۆ ئەهلى مەحشر) لەوہى لەو مەوقيفە (لە مەحشرەوه) بگويزيتەوه بۆ لىپرسينەوه، ئەمەش ئەو شەفاعەتە گەرەيه خواى گەرە فەزلى ئەوى داوہ بەسەر ھەموو خەلکيدا، خواى گەرە دەفەرمويت: (وَمَنْ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا) (۷۹) (الاسراء) واتە: لە بەشيکی شەويشدا خۆت ماندوو بکە بەشەونويزەوه و قورئانى زۆرى تيا بخوینە ئەمەش بە ھەر يەکی تايبەتە و دراوہ بەتۆو زيادە لە فەرزەکان، بەنوميد بە پەرورەدگارت بتنيزيتە شوين و جيگايەکی پەسەندو بەريزەوه).

المقام المحمود: بریتيە لە شەفاعەتە گەرەكە، لەدوئاشدا ھاتوہ لەپاش بانگ دەگوتريت: (آت محمداً الوسيلة والفضيلة، وأبعثه مقاماً محموداً الذي وعدته)^{۶۴} واتە: بپەخشە بە پيغەمبەرمان محمد ﷺ پلەوپايەى بەرزى (الوسيلة) و پلەوپايەى زيادە بەسەر دروستکراوہکان (الفضيلة) و بپەرە ئەو شوینە سوپاسکراوہى بەلینت پيداوہ). ئەمە شەفاعەتە مەزنەکەيە.

ھەرەھا شەفاعەت دەکات بۆ خاوەن تاوانە گەرەکانى ئەم نۆممەتە، شەفاعەتيان بۆ دەکات، يان بەوہى نەچنە ئاگرەوہو يان لىي دەرچن ئەگەر چوونە ئاگرەکەوہ، جا پيغەمبەرى خوا ﷺ شەفاعەتيان بۆ دەکات، ئەم شەفاعەتەش تايبەت نييە بە پيغەمبەرى خۆمانەوہ ﷺ، بەلکو ئەو شەفاعەت دەکات و ھەموو

۶۳ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۷۰۷۲) ومسلم (۱۹۳) .

۶۴ / أخرجه البخاري (۵۸۹) .

پېغەمبەرەن شەفاعەت دەكەن، ئەولياكان شەفاعەت دەكەن، (الافراط)يش شەفاعەت دەكەن - (الافراط): ئەو كەسانەن بە مندالى مردوون - شەفاعەت دەكەن بۆ خاوەن تاوانە گەرەكان، بە جياواز لەگەل (الجهمية) و (المعتزلة) و (الخوارج) دا، (الخوارج): ئەوانەن دەر دەچن بە پەوى پېشە وایاندا (پېشە وایانى مۇسلمان) بە شەمشىرو لە گوپراپەلى دەر دەچن، ھەر ھە ئەوانەى بە تاوانە گەرەكان مۇسلمان كافر دەكەن جگە لە شیرك، ئەوانە خەوارىچن، پېيان دەگوتى خەوارىچ چونكە لەشتى دروست (مشروع) دەرچوون، لە گوپراپەلى دەسەلاتدارى مۇسلمان دەرچوون، ئەوانە نەفى شەفاعەت دەكەن و دەلێن: - ھەر كەسێك بچیتە ئاگرەو ھە چىتر دەرناچیت و بۆ بەلگەش ئەو ئایەتە دەھىننەو ھە دەفەرمویت: (وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ (۱۶۷) البقرة) واتە: ھەرگىزىش لەو ئاگرى دۆزەخە دەرنايێن و پزگار نابن).

دەلێن: - ئەو ئایەتە دەربارەى بى باوەران ھاتو، چونكە بى باوەران لە ئاگر دەرناچن، بەلام ئەو شەفاعەتەى لىرەدا مەبەستمانە ئەو شەفاعەتەى بۆ ئەو ئيماندارانە تووشى تاوانە گەرەكان بوونە، ئەمەش جىگىرو سابىتە، خواى گەرە دەفەرمویت: (مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ) البقرة) واتە: كى بىت - لە رۆژى دوايیدا - بتوانى شەفاعەت بكات لای ئەو ھەتا ئەو خۆى مۆلتى نەدا؟).

بەلگەىە لەسەر ئەو ھە ئەگەر ئىزن بدات ئەو شەفاعەت دەكریت.

ھەر ھە خواى گەرە دەفەرمویت: (وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى (۲۶) النجم) واتە: فرىشتەىكى نۆر لە ئاسمانەكاندا ھەن تەكايان ھىچ كەلەك نەبەخشى بۆ پەرستىارەكانيان مەگەر ئەو بتانەى ئىو ھە چۆن تەكايان ھە رەنگىرى بۆتان؟! مەگەر پاش ئەو ھە بۆ ھەر كەسێك خوا خۆى بىو ھە رازى بى مۆلت بدات فرىشتە تەكاي بۆ بكات، ئەو ھەش بۆ پىاو ھە راسالو ھە صالھان دەبىت).

ئەم ئايەتە ھەردوو مەرجەكەى شەفاعەتى تېدايە:-

● بەئىزنى خوا بېت، ئەمە مەرجى بەكەمە.

● پېى پازى بېت، ئەمىش مەرجى دوو مە، پازى بېت لەو كەسەى شەفاعەتى بۆ دەكرېت، ئەمىش تەنھا لەكەسى ئىماندار پازى دەبېت، بەلام كەسى بى باوھەر ھەرگىز لېى پازى ناپېت.

ئەوانەى لەگەل ئەھلى سوننەدا ناكۆكن لەمەسەلەى شەفاعەتدا لەسەر دوو لای جىاوازن:-

ھەندىكىان نكۆلى لەشەفاعەت دەكەن، ئەوانەش خەوارىج و موعتەزىلەن، ئەوانەى بەتاوانى گەرە خەلگى كافىر دەكەن كە لەشېرك كەمتەرە.

لايەنى دوو مە: ئەوانەى زىادەپرەوى دەكەن لەئىسپاتى شەفاعەتدا، ئەوانىش سۆفېيەكان و گۆرپەرستان، ئەوانەى پىشت بەشەفاعەت دەبەستن و پەنا بۆ گۆرپەكان دەبەن و ھاوار دەكەنە مردووھەكان و داواى شەفاعەتتەن لى دەكەن، ھەرەكو خواى گەرە دەفەر مويىت: (وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ) يونس / ۱۸ واتە: لە باتى خواىش چەند شتىكى وائەپرەستن كە: نە دەتوانن زىانىكىان پى بگەيەنن و نە سودىكىان پى ببەخشن دەشلىن ئەوانە لای خوا تەكاكارمان دەبن).

دەيانپەرەستن بەمەبەستى ئەوھى شەفاعەتتەن بۆ بكن لای خواى گەرە.

بەلام ناوھەند:- ئەھلى سوننە و جەماعەن، بەپرەھەى نكۆلىيان لەشەفاعەت نەكردوھ و بەپرەھەى ئىسپاتتەن نەكردوھ، بەلكو ئىسپاتتەن كەردوھ بەر دوو مەرجەى لەقورئان و سوننەتدا ھاتوھ، ئەمە كورئە و دەرئەنجامى لىكۆلىنەوھى باسى شەفاعەتە.

مه‌به‌ست له: (المذنبین الخاطئين).

واته شه‌فاعه‌ت بۆ ئیمانداره تاوانباره‌کان ده‌بیّت، ئه‌وانه‌ی نه‌گه‌یشتونه‌ته راده‌ی کوفر.

مه‌به‌ست له: (وعلى الصراط).

واته: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شه‌فاعه‌ت بۆ ئیمانداران ده‌کات له‌و کاته‌ی به‌سه‌ر سپراتدا تێده‌په‌رن، شه‌فاعه‌ت ده‌کات بۆ ئه‌وانه‌ی ده‌چه‌نه‌ ئاگره‌وه به‌ده‌ره‌هینانیان له‌ئاگر ئه‌گر که‌سه‌که‌ یه‌کتا‌په‌رست بیّت، جا شه‌فاعه‌ت ده‌کات له‌سه‌ر سپرات کاتی خه‌لکی به‌سه‌ردا تێده‌په‌ریت، سپراتیش بریتییه‌ له‌ پردیک له‌سه‌ر دۆزه‌خ دانراوه‌، خه‌لکی به‌سه‌ریدا تێده‌په‌رن به‌ئهن‌دازه‌ی کرده‌وه‌کانیان، تیا‌ی‌اندا هه‌یه‌ تێده‌په‌رێ و هه‌کو چاو پروکانیک، تیا‌ی‌اندا هه‌یه‌ و هه‌کو بروسکه‌ تێده‌په‌رێ، تیا‌ی‌اندا هه‌یه‌ و هه‌کو (با) تێده‌په‌رێ، تیا‌ی‌اندا هه‌یه‌ و هه‌کو سواریک تێده‌په‌رێ و هه‌یه‌ و هه‌کو سواری حوشتر تێده‌په‌رێ، هه‌یه‌ راده‌کات، هه‌یه‌ به‌پێ کردن پێ ده‌کات، هه‌یه‌ به‌خشان ده‌خشیت، تیا‌ی‌اندا هه‌یه‌ فێرێ ده‌دریته‌ ناو ئاگره‌که‌وه (جه‌هنمه‌وه)، هه‌موو خه‌لکی به‌سه‌ر ئه‌و پرده‌دا تێده‌په‌رن، ئیمانداران و بی‌ باوه‌ران، هه‌ی شتیک ده‌ریازیان ناکات ته‌نها کرده‌وه‌ی خۆیان نه‌بیّت خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا (۷۱) مريم) واته: به‌سه‌ر سپراتدا، (كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا (۷۱) ثُمَّ نُنْجِي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًّا (۷۲) مريم) واته: ئه‌ی خه‌لکینه‌ ده‌بی‌ هه‌موو به‌سه‌ر دۆزه‌خدا تێپه‌رن ئه‌مه‌ش بریاریکه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌رگارته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ دراوه‌ و پراوه‌ته‌و شتیکی حه‌تمییه‌ (۷۱) پاش تێپه‌رپوونی هه‌مووان به‌سه‌ر ئاگری دۆزه‌خدا ئه‌وجا ئه‌وانه‌ی وا پارێزکارو خواناس بوون له‌ئاگره‌که‌ پزگاریان ئه‌که‌ین و سته‌مکارانیش له‌ناو دۆزه‌خدا ده‌سته‌ ئه‌ژنۆ دیلینه‌وه‌ (۷۲).

ته‌نھا ئه‌وانه‌ی له‌ خوا ده‌ترسن پزگاریان ده‌بی، به‌لام بی باوه‌پان له‌ جه‌هه‌مه‌دا به‌ هه‌لاکه‌تدا ده‌چن _ په‌نا به‌خوا _ ئه‌مه‌ سپراته‌.

مه‌به‌ست له‌: (وَلِلّٰهِ بَعْدَ ذَلِكَ تَفْضُلٌ كَثِيرٌ عَلٰی مَنْ يَّشَاءُ).

په‌نگه‌ خوای گه‌وره‌ هه‌ندی ئیماندار له‌ ئاگر ده‌رکات به‌بی شه‌فاعه‌تی شه‌فاعه‌تکاران به‌لکو به‌فه‌زلی خۆی، خوای گه‌وره‌ خه‌لکانیک له‌ ئاگر ده‌رده‌کات به‌بی شه‌فاعه‌تی هه‌یج که‌سیک به‌لکو به‌فه‌زلی خۆی.

مه‌به‌ست له‌: (وَالْخُرُوجُ مِنَ النَّارِ بَعْدَمَا احْتَرَقُوا وَصَارُوا فَحْمًا).

خوای گه‌وره‌ هه‌والی پێداوین ئه‌وانه‌ی به‌تا هه‌تایی له‌ ئاگردا ده‌مێننه‌وه‌ نامرن و نازینه‌وه‌، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (فَذَكِّرْ اِنْ نَّفَعَتِ الذُّكْرٰی) (۹) سَيَذَكِّرُ مَنْ يَّحْشٰی (۱۰) وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقٰی (۱۱) الَّذِي يَصْلٰی النَّارَ الْكُبْرٰی (۱۲) ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰی (۱۳) (الأعلى) واته‌: ئینجا ئه‌گه‌ر په‌ندو بیرخستنه‌وه‌ که‌لکی هه‌بی، په‌ند بده‌ به‌قورئان و ئامۆزگاری مه‌ردوم بکه‌ (۹) ئه‌و که‌سه‌ی له‌خوا بترسی بی گومان په‌ندو سوود وهرئه‌گرئ (۱۰) وه‌ به‌دبه‌خت و کافر خۆی لانه‌دا له‌ ئامۆزگاری و ناچی به‌گویتیدا (۱۱) ئه‌وه‌ی ده‌چیته‌ ناو ئاگره‌ گه‌وره‌که‌وه‌ (۱۲) له‌ پاشا نه‌ئه‌مرئ بۆ ئه‌وه‌ی پزگاری بی و نه‌ئه‌یشرئ به‌ژیانیکی خوش (۱۳).

ئه‌و که‌سه‌ی ئامۆزگاری وهرناگرئ و به‌رده‌وام ده‌بیته‌ له‌ لاریتی خۆی ئه‌وه‌ ده‌چیته‌ دۆزه‌خه‌وه‌، ده‌مێننه‌وه‌ تێیدا نه‌ژیانیکی خوش ده‌باته‌ سه‌رو نه‌مردنیکی باش ده‌مرئ، به‌لکو له‌ سزاو ناره‌حه‌تیدا ده‌مێننه‌وه‌، به‌لام هه‌رکه‌سیک بچیته‌ دۆزه‌خه‌وه‌ له‌ سه‌رپێچی کارانی یه‌کتا په‌رستان ئه‌وه‌ ده‌سووتیت و ده‌بیته‌ خه‌لۆز، ئه‌مجار له‌ ئاگر ده‌رده‌کرئ، ده‌خریته‌ ناو پواریکه‌وه‌ پێی ده‌گوتریت پوویاری (حه‌یات) جا جه‌سته‌کانیان شین ده‌بیته‌وه‌ (سه‌وز ده‌بیته‌وه‌) که‌ جه‌سته‌یان ته‌واو و کامل بوو ئیزنیان پێ ده‌درئ برۆنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌.

﴿۲۲﴾ نوسەر ده‌لێت: (والإيمان بالصراط على جهنم يأخذ الصراط من شاء الله، ويجوز من شاء الله ويسقط في جهنم من شاء الله ولهم أنوار على قدر إيمانهم).

واته: باوه‌په‌تێنان به‌سیرات له‌سه‌ر دۆزه‌خ، هه‌رکه‌سێک خوای گه‌وره‌ بیه‌وێت سیرات ده‌بیات و ویستی له‌کێ بێت تێده‌په‌پێت، هه‌رکه‌سێک خوای گه‌وره‌ بیه‌وێ ده‌که‌وێته‌ ناو دۆزه‌خه‌وه‌، پوناکییان هه‌یه‌ هه‌رکه‌سه‌و به‌پێی ئیمان‌ه‌که‌ی

پاڤه‌/

ئه‌وه‌ی له‌قیامه‌تدا پوو ده‌دات: تێپه‌پبوونه‌ به‌سه‌ر سیراتدا هه‌روه‌کو له‌پێشدا باسکرا.

(الصراط) له‌زمانه‌وانیدا: بریتییه‌ له‌پێگا، مه‌به‌ستی لێره‌دا ئه‌و پرده‌یه‌ له‌سه‌رپشتی دۆزه‌خ دانراوه‌، ئه‌ویش نۆر وردو باریکه‌، باریکتر له‌مووی سه‌رو تیزتر له‌شمشێرو گه‌رمتره‌ له‌ سه‌ک، خه‌لکی به‌سه‌ریدا تێده‌په‌پن به‌ئه‌ندازه‌ی کرده‌وه‌کانیان کاره‌کانیان ده‌یانجولێن و پێیان پێ ده‌کات، هه‌رکه‌سه‌ نه‌جاتی بوو ئه‌و سه‌رکه‌وتوو بوو، هه‌رکه‌سێک پزگاری نه‌بێت ئه‌وه‌ به‌هه‌لاکه‌تدا چوه‌، تێپه‌پبوونی خه‌لکی به‌سه‌ریدا به‌پێی کرده‌وه‌کانیان، تیاياندا هه‌یه‌ تێده‌په‌پێ و هه‌کو چاو پروکانێک، تیاياندا هه‌یه‌ وه‌کو بروسه‌که‌ تێده‌په‌پێ، تیاياندا هه‌یه‌ وه‌کو (با) تێده‌په‌پێ، تیاياندا هه‌یه‌ وه‌کو سواریک تێده‌په‌پێ و هه‌یه‌ وه‌کو سواری خوشتر تێده‌په‌پێ، هه‌یه‌ پاده‌کات، هه‌یه‌ به‌پێ کردن پێ ده‌کات، هه‌یه‌ به‌خشان ده‌خشیت، تیاياندا هه‌یه‌ فێی ده‌درینه‌ ناو ئاگره‌که‌وه‌ (جه‌هنمه‌وه‌)، ئه‌مه‌ له‌قورئاندا هاتوه‌و باسکراوه‌و له‌سوننه‌تیشدا هاتوه‌و باسکراوه‌، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت: (فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُخْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثًّا

(٦٨) ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا (٦٩) ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا (٧٠) وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا (٧١) مریم) واته: سویند به په‌روه‌ردگار ه‌که‌ت نه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) ه‌موو نه‌وانه له‌گه‌ل نه‌و شه‌یاتینانه‌دا نه‌مانیان فریودا، کۆده‌که‌ینه‌وه واته پیکه‌وه حه‌شریان ده‌که‌ین له‌پاشا ده‌وران ده‌ور ه‌موو له‌دۆزه‌خدا به‌چۆک‌دا دینین و ده‌یان خه‌ینه‌ ناوی (٦٨) له‌پاشا له‌ناو ه‌ه‌ر کۆمه‌ل و تاقمیک که‌سانی ده‌رده‌کیشین که‌ له‌ه‌مووان دژی خوای به‌خشه‌ر سه‌رکه‌شترو سه‌رسه‌خت تر بوون (٦٩) له‌پاشا ه‌ه‌ر خۆمان زۆر چاک ناگادارترو زاناترین به‌و که‌سانه‌ی که‌ بۆ سووتان و سزا چیشتن له‌ناو دۆزه‌خدا شیاوترن (٧٠) نه‌ی خه‌لکینه‌ ده‌بی ه‌موو به‌سه‌ر دۆزه‌خدا تیپه‌پن نه‌مه‌ش بریاریکه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه بۆ نه‌وه دراوه‌و براوه‌ته‌و شتیکی حه‌تمیه‌ (٧١).

واته: دۆزه‌خو نه‌م تیپه‌پبوونه (الورود) ه‌ بریتییه له‌تیپه‌پبوون به‌سه‌ر سپراته‌دا، نه‌مه مانای نه‌و (ورود) ه‌یه له‌قورئاندا باسکراوه، دوانده‌که له‌گه‌ل ئیمانداران و جگه له‌وانه (وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا) ئیمانداران و بی باوه‌پان و دووپوه‌کان به‌سه‌ر نه‌م سپراته‌دا تیپه‌په‌پن، ه‌موو خه‌لکی به‌سه‌ر نه‌م سپراته‌دا تیپه‌په‌پیت، ه‌هرکه‌سیک لیی پزگاری بیت نه‌وا ده‌چیت به‌ه‌شته‌وه و ه‌هرکه‌سیک بکه‌ویت نه‌وا به‌ه‌لاکه‌تدا ده‌چیت (ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا (٧٢) مریم) واته: پاش تیپه‌پبوونی ه‌مووان به‌سه‌ر ئاگری دۆزه‌خدا نه‌وجا نه‌وانه‌ی وا پاریزکارو خواناس بوون له‌ئاگره‌که پزگاریان نه‌که‌ین).

هیچ شتی که‌س ده‌رباز ناکات ته‌نها ته‌قوا نه‌بیت، هیزی جه‌سته‌کان پزگار ناکه‌ن، زۆری سه‌روه‌ت و سامان پزگار ناکه‌ن، پیزو حورمه‌تی لای خه‌لکی پزگاری ناکه‌ن، هیچ شتی پزگاری ناکات ته‌نها ته‌قوا نه‌بیت، نه‌مه ده‌قی قورئانی پیروژه.

لە سوننە تەشەببۇسدا چەند فەرەمۇدە يەك ھاتۇە دەريارەى باسى قىامەت لەوانە:
تەپەربوونە بەسەر سىراتدا، بۆيە باوەربوون بەسىرات و تەپەربوون بەسەرىدا پەتەبەستە،
تەنھا باوەربوون پەتەبەستە نەبەس نەبەس بەلکە پەتەبەستە بەکارکردنە، دەبەس مەتەبەس بەلکە
ئامادە بەکن بەتەپەربوون بەسەرىدا بەتەقوا ئەویش کردەوہى چاکە.

مەبەست لە: (يَأْخُذُ الصَّرَاطَ مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَيَجُوزُ مَنْ شَاءَ اللَّهُ).

ھەروەھە کو خەوای گەورە فەرەمۇدەتەى: (مَنْ نَجَّى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًّا
(۷۲) مەرم) واتە: پاش تەپەربوونى ھەمووان بەسەر ئاگرى دۆزەخدا ئەوجا ئەوانەى وا
پارێزکارو خەواناس بوون لە ئاگرەھە پەزگاریان ئەکەین و سەتەمکارانیش لەناو دۆزەخدا
دەستە ئەزەتو دێلینەوہ).

چونکە سىرات درک و چەنگى لەسەرە ئەو کەسەى فەرمانى پەتەبەستە دەبەستەت و
دەبەستەت.

(ويَجُوز) واتە: بەسەرىدا تەبەبەستەت.

مەبەست لە: (وَلَهُمْ أَنْوَارٌ عَلَى قَدَرِ إِيمَانِهِمْ).

لە پەتەبەستە قىامەتدا ئیماندار پەتەبەستە ھەبە بەھۆیەوہ پەتەبەستە، ھەروەھە کو خەوای
گەورە دەفەرەمۇدەتەى: (نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفُ رَنَا
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۸) التەحریم) واتە: لە بەردەمیانەوہ لە لای راستیانەوہ بەسەر
پەردى (صراط) دا پەتەبەستە دەپەتەن و دەلەتەن: پەروەردگارى ئیمە! نەور و رەتەبەستە کەمان پەتە
تەواو بەکە و بەردەوام بەتەبەستە و لیمان خەش بەبە راستى تەو بەسەر ھەموو شەتەتەدا بە
تەوانەت).

خوای گه وره ده فره مویت: (يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَمْنَاهُمْ بِشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) (۱۲) الحديد) واته: پوژی قیامت پیاوان و ژنانی برودار ده بیینی پووناکییه که یان له بهردهم و له لای راستیانه وه دهره وشیتته وه فریشته پییان ده لئین: ده سا نه مرقو مرده بی لیتان به باخانیک جۆگه و پوویار به ژیر درهخت و کۆشکه کانیدا ده پوات به هه تا هه تایش تییدا ده میتنه وه نا نه وه یه سه رکه وتن و سه رفرازی گه وره).

دوو پوهه کان له سه ره تاوه پووناکییان پی ده دریت چونکه هاتنه ناو نیسلامه وه خو یان به موسلمان نیشاندان بویه به وهی خو یان ده ریان ده بپی مامه له یان له گه ل ده کری له پشدا پووناکییان پی ده دریت وه کو خه له تاندن، هه ره کو چۆن به موسلمان بوونیان خه لکیان ده خه له تاند، پووناکیه کیان پی ده دریت وه کو خه له تاندنیان نه مجار پووناکیه کیان ده کوژیتته وه له تاریکیدا ده میتنه وه (يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا) واته: چاوه روانین، چونکه نه وان له پشت نیماندارانه وه ری ده که ن (انظُرُونَا) واته: چاوه روانمان بن (نَقْتَبِسُ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ) (۱۳) يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ) واته: له دنیا دا (يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ) (۱۴) فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ (۱۵) الحديد) واته: له م روژه دا پیاوانی دوو پوه و ژنانی دوو پوه ده لئین به وانیه باوه رپیان هیناوه: چاوه روانیمان بکه ن با له روناکییه که تان وه رگرین، به گالته وه پییان ده کوتری: بگه پینه وه بۆ دواوه تان - بۆ دنیا - له وی روناکییه که بخوازن، ده سته جی شووره یه که ده خریته نیوان نیمانداره کان و مونا فیه که کان ده رگایه کی تیایه دیوی ناوه وهی ره حمه تی تی دایه، واته:

ئەوھى لە ئيماندارەكانەوھ ديارە لە دىوى دەرەوھشى سزايە، واتە: ئەوھى لە موناڧىقەكانەوھ ديارە (۱۳) جا دووپووەكان بانگى بەھەشتىيەكان دەكەن ئەلەين: باشە ئيمە لەگەل ئيوە نەبووين؟ موسلمانەكان دەلەين: بەلەى بەروالەت لەگەلمان بوون، بەلام ئيوە خۆتانتان تووشى دوو پووئى کرد چاوەپوانيتان دەکرد تووشى بەلامىن و ھەميشە لەدوو دلى گوماندا دەژيان بەرامبەر بەئاینەكەى خوا و ھىواو ئارەزووى نەشیاو فریوى دان تا فەرمانى خوا ھات شەيتانى خراپكارىش سەبارەت بەپريارەكانى خوا فریوى دان (۱۴) ئەمپۆش فیدیەيەك لەئيوەو لەوانەش بى بپروا بوون وەرناگيرى جىگاوماواتان ئاگرى دۆزەخە ئەوشاىستە ترە پیتان، ئاگریش خراپ جىگای گەرانەوھىە (۱۵).

جا ئيمان دەبیتە پوناكى لەپۆزى قیامەتدا خاوەنەكەى بەھۆیەوھ پى دەكات، لەكاتىكدا بى باوھپو دوو پووەكان لەتاریکیدان _پەنا بەخوا _ نازانن بۆ كوئى بپۆن.

﴿۲۳﴾ نوسهر ده‌لئیت: (والإيمان بالأنبياء والملائكة).

واته: باوه‌په‌ئینان به‌پێغه‌مبه‌ران و فریشته‌کان.

پافه/

له‌بنه‌ماو پایه‌کانی ئیمان: باوه‌په‌یونه به‌فریشته و پێغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ئه‌مه‌ش هه‌روه‌کو له‌فه‌رمووده‌که‌ی (جبریل) دا هاتوه کاتی به‌پێغه‌مبه‌ری (ﷺ) گوت: (أخبرني عن الإيمان؟) قال: الإيمان: أن تؤمن بالله، وملائكته، وكتبه، ورسله، واليوم الآخر، وتؤمن بالقدر خيره وشره^{٦٥} واته: فه‌رمووی: ئه‌ی پێم بلی ئیمان چیه؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: ئیمان ئه‌وه‌یه باوه‌پێ ته‌واو به‌ئینیت به‌خوای گه‌وره‌و فریشته‌کانی و کتێبه‌ ناسمانیه‌کان و هه‌موو پێغه‌مبه‌ران و روژی دوا‌یی و باوه‌پیش به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر به‌ئینیت چ خه‌یر بێت یان خراپ).

له‌قورئانی‌شدا هاتوه: (لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ (١٧٧) البقرة) واته: چاکه‌و چاکه‌کاری هه‌ر ئه‌وه‌ نییه ئێوه په‌و له‌خۆپه‌لات بکه‌ن یان خۆرتاوا به‌لکو چاکه‌ی پاست و دروست ئه‌مه‌یه که باوه‌پێ پاسته‌قینه‌ی به‌خوا و به‌روژی دوا‌یی و به‌فریشته و به‌کتێبی ناسمانی به‌په‌یامبه‌رانی خوا).

له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموویت: (آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ (٢٨٥) البقرة) واته: ئه‌م په‌یامبه‌ره‌و ئه‌و ئیماندارانه‌ی له‌گه‌ڵیان باوه‌پیان هه‌تاوه‌و لیان روونه ئه‌و به‌رنامه‌یه له‌لای په‌روه‌ردگاریانه‌و هاتوته خوارێ پاسته‌و

٦٥ / متفق عليه : أخرجه البخاري (٥٠) ومسلم (٩، ١٠) من حديث أبي هريرة وأخرجه مسلم (٨) من حديث عمر

دروست و ھەموشیان بېروایان ھېناوہ بە تاک و تەنیاىى خواو فریشتەکانى و کتیبەکانى و پەيامبەرەکانى ھېچ فەرق و جیاوازیەك لە نىوان پېغەمبەرانى خودا ناکەین بېرومان ھە یە ھەموو خوا ناردوونى و ھەریەكەشیان بە بەرنامەى خۆیەو ھاتووہ و ئەلێن و تەى خوامان بیست و گوێزپایەلى فەرموودەکانى خواىن ساتقوش ئەى پەرورەدگارمان ھەرچى بفرموى ئامادەین داواى لیبوردنەت لێدەكەین دەسا تۆش لیمان خۆش ببە ئەى پەرورەدگارمان چاکیش دەزانین سەرەنجام گەرپانەوہ شەمان تەنھا بۆ تۆیە).

ھەرۆھەا خواى گەرۆھ دەفرمویت: (قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ) (البقرة ۱۳۶) واتە: ئەى بېرواداران بلێن: ئێمە باوہرمان بە خواو بەو (قورئانە)ى بۆمان دابەزیوہ ھە یەو بەو بەرنامەى بە بۆ (ئىبراھیم و ئىسماعیل و ئىسحاق و یەعقوب و نەوہکانیان) نێردراوہ و بەو کتیبەش بە موسا و عیسا دراوہ و بەو پەيامەش بە ھەموو پەيامبەرانى تر دراوہ لە لایەن پەرورەدگاریانەوہ ھېچ فەرق و جیاوازییەكیش ناخەینە نىوان ھېچ کامێکیانەوہ، بە تەنیاىش ملکہ چى فەرمانەکانى ئەوین).

بۆیە پێویستە باوہر بە فریشتەکان بە ئێزیت، ھەمویان، ئەوہى خواى گەرۆھ ناوى ھېناوہ و ئەوہى ناوى نەھېناوہ، (الملائكة) کۆى وشەى (مَلَك) ھە ئەوانیش جیھانیکن لە جیھانەکانى غەیب، خواى گەرۆھ ئەوانى لە پوناكى دروست کردوہ، بە لام جنۆکە خواى گەرۆھ لە ئاگر دروستى کردوون، ھەرۆھەا (الانس) مرقفەکان خواى گەرۆھ لە قوڕ ئەمجار لە ئاویكى لاوازو بى ھیز دروستى کردون، ھەرۆھەو خواى گەرۆھ باسى ئەوہى کردوہ، جا باوہرپوون بە فریشتەکان ئەوانەى خواى گەرۆھ ناوى ھېناوہ و باسى بۆ کردوون و ئەوانەى ناوى نەھېناون ئێمە باوہر بە ھەموویان دەكەین، بە لام ئەو کەسەى باوہر بە ھەندیکیان بکات و باوہر بە ھەندیکیان نەکات ئەوہ کافرە و بى

باوەرە بەھەموویان خوای گەورە دەفەر مویت: (قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ) (۹۷) مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ (۹۸) البقرة) واتە: ئەى موھەممەد (ﷺ) پێیان بڵێ: ھەر كەسێك خۆى بە دوژمنى جویرەئیل دەزانى، دەبا لەخەم و خەفەتدا بمرى، چونكە بى گومان ئەو بەفەرمانى خوا ئەم قورئانەى دابەزاندووھ بۆ سەر دل و دەروونی تۆ، ئەو قورئانەش ئەو دەیهێنێ، پشتگیری لەكتیبەكانى بەردەستى دەكا، وەپێنمايى و موژدەيشە بۆ برۆداران (۹۷) ھەركەسێك دوژمنى خوا و فریشتە و پەيامبەرەكانى ئەو جویریل و میكائیل بێت لەبەرانبەر ئەویشەوھ بى گومان خوا ناخەزو دوژمنى بى باوەرمانە (۹۸).

جا ھەركەسێك باوەر بەتەنھا یەك فریشتە نەكات لەفریشتەكان ئەوھ بى باوەرە بەھەموو فریشتەكان، وەكو جولەكەكان كە دەلێن^{۶۶}: جبریل دوژمنى ئیتمەیه، ئەگەر ئەو كەسەى دابەزیوھتە سەر (محمد) (ﷺ) جگە لە جبریل بوايە ئەوا ئیتمە گوێپرايەلى دەبوین، بەلام جبریل دابەزیوھتە سەرى و ئەویش دوژمنى ئیتمەیه بۆیە باوەرپى پى ناكەین، خوای گەورە ئەم ئایەتەى دابەزاند: (قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ) (۹۷) البقرة) ئەوھ لەجبریلەوھ نىیە بەلكو لە خواوھیه، جبریل نێردراوى خوايە وەحى لە ئەستۆدايە.

ھەندى گرووی گومرا ھەن كەخۆیان داوھتە پال ئیسلام دەلێن: - جبریل خیانەتى لەسپاردەكەى كردووھ، چونكە ئەم پەيامە بۆ (عەلى) بوو بەلام جبریل خیانەتى لەسپاردەكە كردو دای بە (محمد) (ﷺ)!

یەكێ لەشاعیرەكانیان دەلێت: (خان الامین فصدھا عن حیدر) واتە: لە عەلى.

النبي: نهو كه سه په وه حی بۆ كراوه به شه رعبك و فه رمانی یی نه كراوه به كه یاندنی.

الرسول: ئەو كەس سەيە وە حىيىيەت بۆكرەيە بە شەرئىيەت و فەرمانى پيكرەيە بە گەيەندى.

هه روه ها جياوازي له نتيوان (النبي والرسول) نهويه كه (الرسول) په وانه كراوه به شه ريعه تيكي نوي دابه زيوته سهر خوي، به جياواز له گهل (النبي) دا چونكه نهو په وانه كراوه به شه ريعه تيك دابه زيوته سهر پيغه مبه ريكي پيش خوي، وه كو پيغه مبه راني (بهني ئيسرائيل) جا نه وانه به په يامه كهي (موسا) -به ته ورات- په وانه كران، (إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ (٤٤) المائدة) واته: ئيمه ته وراتمان نارد ه خوارئ، بئى شك بو هه مووو خيړ و چا كه يه ك، پي نمايي و پووناكايي تي دايه هه موو نهو په يامه رانه ي (بهني اسراييل) _كه به رفه رمان و ملكه چي بپياري خوا بوون_ هر بهو ته وراته داوهر ي (موسايي) يه كانيان ده كړدو زانا خواناسو شه رم زانه كانيشيان).

ئەو پېغەمبەرلەرگە بەتەۋرات ھۆكۈمىيان دەگەندەكى دابەزىيەت سەر موسى و
بەشەرئىعەتتىكى سەرئىخو ھاتون، بەجىاۋاز لەگەل (الرسول) دا چۈنكە
بەشەرئىعەتتىكى سەرئىخو ھاتون دىت و ھەرمانى پى دەگەندەكى پېغەمبەرلەرگە (النبي)
ھەرمانى پى دەگەندەكى پېغەمبەرلەرگە پېغەمبەرلىك پېغەمبەرلىك، پەنگە بۆ باسقى تايىت
ۋە ھى بۆ بىرىت، ئەمە جىاۋازىيەكە، جا ھەركەسىك بەتەنھا يەك پېغەمبەر بى باۋەر
بىت ئەۋا بى باۋەر بەھەمويان، تەنانت ئەۋا بى باۋەر بەھەمبەرلەرگە پېغەمبەرلىك
ئەۋە دەگەت باۋەر پى پى ھەيە، چۈنكە پېغەمبەرلەر (عليهم الصلاة والسلام) بران،
پېغەمبەرلىك خۇا (ﷺ) دەھەرموئىت: (الأنبياء إخوة لعلات)^{٦٧} ۋاتە: پېغەمبەرلەر (بران)

(عات) واتە: چەند بىرايەك يەك باوكيان ھەبى و دايكيان جياواز بىت) يەك زنجىرەن، رىگاكيان يەك رىگايە، جا ھەركەسيك يەكيكيان بەدرۆ بخاتەو ھە باوھەپى پى نەكات ئەوا ھەمووى بەدرۆ خستۆتەو، چونكە ئەوھى ئەم پىيەتى ئەويتريش پىيەتى، ھەموويان پىيغەمبەرى خوان، جا ئەو كەسەى بانگەشەى ئەو دەكات باوھەپى بە (موسا) يە (عليه الصلاة والسلام) ھەكو جولىكەكان و بى باوھەپى بە (عيسا و محمد) (عليهما الصلاة والسلام) ئەو بى باوھەپى بە ھەموو پىيغەمبەران، تەنانەت بى باوھەپى بە پىيغەمبەرى بانگەشەى ئەو دەكەن باوھەپى پى ھەيە ئەويش (موسا) يە، چونكە ئەو كىتابەى موسا ھىناويەتى باسى (محمد) (ﷺ) دەكات، خوائ گەورە دەفەر مويت: (الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۱۵۷) الاعراف) واتە: ئەوانەن شوئىنى ئەو پەيامدارو ھەوالدەرى خوايە كە نەخوئىندەيە (مەبەست لە ئوممى) كەسيكە ھىچى نەخوئىندى و نەنوسىبى. ئەو پىيغەمبەرى ناو سىفەتەكانى لەتەورات و لەئىنجىلدا نوسراو ھە لای خويان دەستيان دەكەوى فەرمانيان بەچاكە پى دەكا و لەشتى خراپ و ناپەسەند پىيان لى دەگرىت ھەموو شتىكى پاك و خاويئيان بۆ ھەلەل دەكا ھەموو شتىكى پيس و زيانبەخشان لى ياساغ ئەكات و بارو تەكليفى قورس و كۆت و زنجىرى لەسەريان شەتەك درابوو لای دەبا، ئىنجا ئەوانەى بپوايان بەو پەيامبەرە ھىناو بەرپۆز حورمەتەو پايان گرت و ھاوكارى و پشتگىريان لى كردو دواى ئەو پووناكەش كەوتن لەگەلئا نىردراو ھە ئەوانە بەختيارو سەرفرازن).

بەلام ھەسودى واى لىكردوون بى باوھەپى بە (محمد) (ﷺ) چونكە ئەوان دەيانەويت پىيغەمبەرايەتى لەبەنى ئيسرائىل نەچىتە دەر ئەوان دەيانەوھى فەزلى خوا

قَوْرَخ بَكەن، (أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ (٥٤) النساء) واتە: يان ئىرەبى و حەسادەت بە پىڧەمبەر (ﷺ) و ھاوەلانى ئەبەن لەبەر ئەو ەخوا ئەو پلەو دەسەلاتەى _ لەفەزى و مېھرەبانى خۆى _ پى داون؟.

ئەو ەى وای لىکرىدون حەسودى و خراپەکارىيە، ئەگەر نا ئەوان باش دەزانن ئەو پىڧەمبەرى خواپە (ﷺ)، چونکە باسى ئەم پىڧەمبەرە لەتەورات و ئىنجىلدا دەبيننەو، ەروەها عيسا موزدەى بەهاتنى (محمد) (ﷺ) داو ەخواى گەرە دەفەرموئىت: (وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ (٦) الصف) واتە: بىريان بىنە کاتى عيساى کورپى مەريەم وتى: ئەى ئەو ەکانى يەعقوب ! بى گومان من پىڧەمبەرە نىرراوى خوام بۆلای ئىو ەدانىش بەو تەوراتەدا دەنىم لەبەردەستمدايە مزگىنىش بەهاتنى پەيامبەرىک دەدەم _ پاش خۆم دى _ ناوى (ئەحمەد) (ﷺ).

ئايە ئەو پىڧەمبەرە کى يە لە پاش عيسا ەاتو ە؟ ەيچ پىڧەمبەرىک لەپاش عيسا نەهاتو ەنەها (محمد) (ﷺ) نەبىت و ناویشى (ئەحمەد) ەو ناویشى (محمد) ە، ەوا ەنى چەندىن ناو، جا ەەرکەسىک بى باو ەپ بى بە (عيسا) (عليه الصلاة والسلام) ئەوا بى باو ەپ بوو ەهەموو پىڧەمبەران و ەەرکەسىک بى باو ەپ بىت بە (محمد) (ﷺ) ئەوا بى باو ەپ بەهەموو پىڧەمبەران، بۆيە ەواى گەرە دەفەرموئىت: (كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحِ الْمُرْسَلِينَ (١٠٥) الشعراء) واتە: ەۆزى (نوح) یش، پەيامبەرانىان بەدرۆ خستەو ەو بپوايان پى نەهتەن).

لەگەل ئەو ەى يەکەم پىڧەمبەر نوح بوو ە ئەوانىش (نوح) يان بەدرۆ خستەو، بەلام دەلەيت پىڧەمبەرانىان بەدرۆ خستەو واتە ئەوانەى لەپاش ئەو ەاتن، چونکە ەەرکەسىک يەک پىڧەمبەر بەدرۆ بخاتەو ەو باو ەپى پى نەبىت ئەوا ەمووى بەدرۆ خستۆتەو ەو باو ەپ بە ەمووى نەهتەو، ەواى گەرە دەفەرموئىت: (كَذَّبَتْ ثَمُودُ

الْمُرْسَلِينَ (۱۴۱) الشعراء) واتە: ھۆزى (شمود) یش، پەيامبەرانیان بە درۆ خستە ۋە ۋە بپوایان پى نە ھیتان).

خوای گە ۋرە دەفەر مویت: (كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ (۱۷۶) الشعراء) واتە: خاوەنانی باخە چپو پەرە کە ھەموویان پەيامبەرانیان بە درۆزن دانا و بپوایان پى نە ھیتان).

کە واتە ھەرکە سێک بى باوەر پىت بە یەکیکیان بى باوەر پە ھەمووی، خوای گە ۋرە دەفەر مویت: (إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (۱۵۰) أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا.. (النساء) واتە: بى گومان ئەوانەى وادلیان دزی خواو پیغەمبەرەکانیتی ۋە دەشیانەوی لەنیوان خواو پیغەمبەرەکانیدا فەرق و جیاوازی دانین و دەلین ئیمە باوەر پە ھەندیکیان دەکەین و ھەندیکیان بە جیتی باوەر نازانین و دەشیانەوی لەو نیوانەدا پێگە یەك بۆ خۆیان دیاری بکەن (۱۵۰) بى دوو دلی ئەمانە کافرو خوانەناسن.... (۱۵۱).

ھەرچە ندە ئەوان باوەر پیان بە ھەندیکیان بوە بە لام باوەر پىت بە ھەندیکیان بەس نییە، بە لکو پتویستە باوەر پە ھەموویان بە پتیریت چونکە ھەموویان پیغەمبەری خوان، ھەموویان لەلایەن خداوە ھاتوون یە کە مەکیان مۆژدە دەدات بە ھاتنی دواپینەکیان، دواپینەکیان باوەر پى بە یە کە مەکیان ھیتاوە، ئەمە مەزەبى موسلمانان و ئەھلى سوننە و جەماعە یە.

﴿٢٤﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بأن الجنة حق والنار حق، وأنهما مخلوقتان، الجنة في السماء السابعة، وسقفها العرش، والنار تحت الأرض السابعة السفلى، وهما مخلوقتان، قد علم الله تعالى عدد أهل الجنة ومن يدخلها، وعدد أهل النار ومن يدخلها، لا تفتيان أبدا، بقاءهما مع بقاء الله أبد الآبدين، ودهر الدهرين، وآدم عليه السلام كان في الجنة الباقية المخلوقة، فأخرج منها بعدما عصى الله عز و جل).

واته: باوەر بەوەی بەهەشت حەقە و ئاگر حەقە، هەردوکیان ئیستا دروستکراون، بەهەشت لە ئاسمانی حەوتەمە و سەقفەکەى عەرشی پەرورەدگەرە، ئاگریش لە ژێرەوەی حەوت چینی زەوییه، هەردوکیان دروستکراون، خوای گەرە ژمارەى ئەهلى بەهەشت دەزانى و ژمارەى ئەوانەى دەچنە بەهەشتەو ژمارەى ئەهلى ئاگر و ژمارەى ئەوانەى دەچنە ئاگرەو دەزانى، هەرگیز لەناو ناچن و مانەوێان هەتا هەتایە، مانەوێان لە گەل مانەوێ خوای گەرەیه تا هەتایە و ئادەم لەم بەهەشتە دروستکراوەکە بوو، لەپاش ئەوەى سەرپێچى خوای کرد دەرکرا.

پاڤه /

لەپایەکانى ئیمان: باوەرپهێنانە بەپۆژى دواى و هەموو ئەوەى تێیداى، ئەوەى لەپۆژى دوایدا هەیه: بەهەشت و دۆزەخ، ئەو دوو جێگایە مالى و جێگای پاداشتن، جا ئیمانداران لەبەهەشتدان، بۆ خۆپاریزان ئامادەکراوە، بۆ باوەرپان لە ئاگردان، بۆ بۆ باوەرپان ئامادەکراوە، ئەو دوو جێگایە مالى پاداشتن، دونهایش مالى کارکردنە و پاداشتى تێدا نییه، دوا پۆزیش مالى پاداشته و کارى تێدا نییه، جا هەرکەسێک باوەر بەبەهەشت و دۆزەخ نهکات ئەو بۆ باوەرپ، چونکە پێویسته لەباوەرپهێنان بەپۆژى دواى باوەرپهێنانە بە هەموو ئەوەى بە (صحیح)ی دەرپارەى پۆژى دواى هاتو،

ئوه‌ی له‌پۆژی دوااییدا هه‌یه به‌هه‌شت و دۆزه‌خه، ئه‌مه له‌قورئاندا له‌چه‌ندین شوێن باسکراوه، جا هه‌رکه‌سیک باوه‌ری پێیان نه‌بی و یان ته‌ئویلیان بکات وه‌کو (القرامطة) و (الباطنية) چونکه ئه‌وان ته‌ئویلیان ده‌که‌ن، جا ئه‌وانه بی باوه‌رن به‌خوا، بۆیه ده‌بی باوه‌ر به‌به‌هه‌شت و دۆزه‌خ بی، ئه‌و دووماڵه دوومالی حه‌قیقین، جیگایه‌کی بۆ بروداران و جیگایه‌کی بۆ بی باوه‌رانه، هه‌ردوو ده‌مێننه‌وه ئیستا هه‌ن، ئیستا دروستکراون، ده‌مێننه‌وه هه‌رگیز له‌ناو ناچن، خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی به‌هه‌شت ده‌فه‌رموێت: (أَعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (۱۳۳) آل عمران) واته: ئاماده‌کراوه بۆ پارێزکاران).

ده‌رباره‌ی ناگر ده‌فه‌رموێت: (أَعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (۱۳۱) آل عمران) واته: ئاماده‌کراوه بۆ بی باوه‌ران).

وشه‌ی (أَعِدَّتْ): به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئیستا هه‌ن و ئاماده‌کراون، مانای ئه‌وه نییه له‌پاشدا دروست ده‌کری، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) باسی چه‌ند شتیکی کردوه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر بوونی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ له‌ ئیستادا، له‌و به‌لگانه ئه‌و فه‌رمووده‌یه که ده‌فه‌رموێت: (إِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فِجْ جَهَنَّمَ)^{۶۸} واته: سه‌ختی و توندی گه‌رمایی له‌ گه‌رو گه‌رمی جه‌هه‌نمه).

ده‌رباره‌ی توندی ساردییه‌که‌ی فه‌رمویه‌تی: (جَعَلَ اللَّهُ لَهُمْ نَفْسًا فِي الصَّيْفِ، وَذَلِكَ أَحَرُّ مَا يَجِدُونَ، وَنَفْسًا فِي الشِّتَاءِ، وَذَلِكَ شِدَّةُ الْبَرْدِ فَهُوَ مِنْ زَمْهَرِيرٍ جَهَنَّمَ)^{۶۹} واته: خوای گه‌وره دوو هه‌ناسه‌ی بۆ جه‌هه‌نم داناوه: هه‌ناسه‌یه‌کی له‌ هاویندا، ئه‌ویش سه‌ختترین گه‌رماییه که ده‌بینین وه هه‌ناسه‌یه‌کی له‌ زستاندا، ئه‌ویش سه‌ختترین ساردییه هه‌ر ئه‌ویش له‌ زه‌مه‌ری جه‌هه‌نمه).

۶۸ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۵۱۱) ومسلم (۶۱۶) .

۶۹ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۵۱۲) ومسلم (۶۱۷، ۶۱۵) .

ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئوۋەى ئىستەن، ھەرۋەھا بەھەشتىش ئىستە ھەيە
 خۇاى گەۋرە بۇ خۇپارىزان ئامادەى کردوۋە، چەند فرىشتەيەكى بۇ دىارى کردوۋە، لە
 فەرموۋدەكەى (عبادەى كۆپى (الصامت) دا ھاتوۋە پىغەمبەرى خوا (ﷺ)
 فەرموۋىتەى: (من شهد أن لا اله الا الله، وأن محمداً رسول الله، وأن عيسى عبد الله ورسوله،
 وكلمته ألقاها الى مريم، وروح منه، وأن الجنة حق و النار حق، أدخله الله الجنة على ما كان من
 العمل)^{۷۰}. واتە: ھەرکەسى شايەتى بدات كەوا ھىچ خۇايەك نىيە شايستەى پەرستەن
 بىت تەنھا (الله) نەبىت و محمد (ﷺ) پىغەمبەرى و نىردراۋى ئوۋەو عىسا بەندەو
 پىغەمبەرى ئوۋە، وشەيەكى پىرۋى ئوۋە ھەلى داۋە بۇ مریەم و بەخشىيە ئوۋو
 رۇحىكە لە لاين خوداۋە دروستکراۋە، بەھەشت ھەقەو دۆزەخ ھەقە، ئوۋا خۇاى
 گەۋرە دەيخاتە بەھەشتەۋە ئەگەر لەسەر ھەر کارىك بىت).

بەلگە لەم فەرموۋدەدا ئوۋەيە كە دەفەرموۋىت: (وأن الجنة حق و النار حق). ھەرۋەھا
 پىغەمبەرى خوا (ﷺ) شەۋانە نۆيژەكانى بەو دوعايە دەست پى دەکرد: (لِقَاؤُكَ حَقٌّ
 وَوَعْدُكَ الْحَقُّ وَالْجَنَّةُ حَقُّ وَالنَّارُ حَقٌّ)^{۷۱} واتە: (گەيشتەن بە تۆ راست و رەۋايە، بەلئىنەكانت
 راست و رەۋان، بەھەشت راست و رەۋايە و ئاگر راست و رەۋايە).

مەبەست لە: (وَأَنَّهُمَا مَخْلُوقَتَانِ) واتە: ئىستە دروستکراۋەن.

مەبەست لە: (الجنة في السماء السابعة وسقفها العرش).

ئەمە لە فەرموۋدەيەكى (صحيح) دا ھاتوۋە: (إن في الجنة مائة درجة، أعدها الله
 للمجاهدين في سبيل الله، ما بين الدرجتين كما بين السماء والأرض، فإذا سألت الله فأسأله

۷۰ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۳۲۵۲) ومسلم (۲۸) .

۷۱ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۱۰۶۹) ومسلم (۷۶۹) .

الفردوس، فإنه أوسط الجنة، وأعلى الجنة و فوقه عرش الرحمن، ومنه تفرج أنهار الجنة^{۷۲} واته: له به‌هه‌شتدا سه‌د پله‌هه‌یه، خوای گه‌وره‌ ناماده‌ی کردوه‌ بۆ تیکۆشه‌ران نه‌وانه‌ی له‌ پیناو نه‌ودا تیده‌کۆشن، له‌ نیوان دوو پله‌یدا هه‌روه‌کو نیوان ناسمان و زه‌وییه، جا هه‌ر کاتیک داواتان له‌ خوا کرد نه‌وا داوای فیرده‌وس بکه‌ن، چونکه‌ نه‌وه‌ ناوه‌راستی به‌هه‌شته‌و به‌رزترین جیگه‌ی به‌هه‌شته‌و عهرشی خودا له‌سه‌ره‌وه‌ی نه‌وه‌، هه‌ر له‌ویوه‌ روباره‌کانی به‌هه‌شت ده‌رده‌چیت).

به‌لگه‌یه‌ به‌هه‌شت له‌ناسمانه‌ له‌ (علیین) خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ (۱۸) المطففين) واته: ناگادارین! کارنامه‌ی چاکان له‌جیگایه‌کی زۆر به‌رزو بلنددایه‌ له‌به‌هه‌شتدا) سه‌ره‌وه‌ی هه‌ر شتیک.

ئاگریش له‌خواری خواره‌وه‌یه: (كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سَجِّينَ (۷) وَمَا أَذْرَاكَ مَا سَجِّينَ (۸) المطففين) واته: ده‌ست له‌یاریکردن به‌پێوانه‌و ته‌رازوو هه‌لگرن به‌پاستی کارنامه‌ی به‌دکاران له‌جیگایه‌کی زۆر ته‌نگ و قولی دۆزه‌خ دایه‌ پێی ده‌لێن (سجین) (۷) چی تۆی شاره‌زا کرد (سجین) چیه‌؟ (۸).

مه‌به‌ست له: (قد علم الله تعالى عدد أهل الجنة ومن يدخلها).

خوای گه‌وره‌ به‌عیلمی نه‌زه‌لی خۆی هه‌موو شتیک ده‌زانێ، له‌وانه: — نه‌هلی به‌هه‌شت ده‌زانێ و ده‌زانێ کێ ده‌چیته‌ ناوی و نه‌هلی دۆزه‌خ ده‌زانێ و ده‌زانێ کێ ده‌چیته‌ ناوی، هه‌چ شتیک لای نه‌و شاراره‌ نییه‌ هه‌موو شتیک زانیوه‌و له‌ (اللوح المحفوظ) دا نوسیویه‌تی.

مه‌به‌ست له: (لاتفنيان أبداً).

۷۲ / قال الألباني في "السلسلة الصحيحة" ۲ / ۶۲۶ : أخرجه البخاري (٤ / ١٤ ، ٩ / ١٠١) و أحمد (٢ / ٣٣٥ ،

٣٣٩) و البيهقي في " الأسماء " (٣٩٨) .

بەهەشت و دۆزەخ دەمىننەو و ھەرگىز لەناو ناچن، ئەمەش وەلامى ئەو كەسانەى
تەدايە كەوا دەلەين بەهەشت و دۆزەخ لەناو دەچن و نامىنن، دەلەين: بۆ ئەوەى
بەشداری نەكەن لەگەل خوادا لەمانەوەياندا، ئەوانە پىگرن لەبوونى زنجىرەى لە
رەبوردوودا و زنجىرەى لەئایندەدا، ئەمەش نەفامى ئەوانە. ئىمەيش دەلەين: - جىاوازى
ھەيە لەئەبەدىيەتى خوا و ئەبەدىيەتى بەهەشت و دۆزەخدا، ئەبەدىيەتى خوا لایەقى
خۆيەتى، سىفەتەكانى لەسەفەتەكانى بەلام ئەبەدىيەتى بەهەشت و دۆزەخ بە مانەوەى
خودايە و دروستكراوى خوايە، كەواتە ئەبەدىيەتەكانى دەستكەوتە، خواى گەورە خۆى
ئەبەدىيەتى پى بەخشىو، بەلام ئەزەلىيەت و ئەبەدىيەتى خوا سەفەتەكانى
لەسەفەتەكانى، واتە سەفەتەكانى زاتى خۆيەتى.

مەبەست لە: (بقاؤهما مع بقاء الله أبداً الأبدین).

مانەوەيان لەگەل مانەوەى خوادايە، مانەوەى خوا كۆتايى نىيە ھەرەھا مانەوەى
بەهەشت و دۆزەخ كۆتايى نىيە، ھىچ لە يەكجۆونەك لەنەتوان ئەو دوو مانەو و ئەو دوو
ئەبەدىيەتەدا نىيە وەكو سەفەتەكانى تر.

مەبەست لە: (ودھر الدھرین) بۆ دۇنيابوونە.

مەبەست لە: (وآدم عليه السلام كان في الجنة الباقية المخلوقة).

كاتى خواى گەورە (ئادەم)ى دروست كردو ئەو پىزەھى لىترا لە لایەن خوادا،
فەزلى ئەو دەرکەوت بەسەر فرىشتەكاندا، ئىبلىس ھەسوودى برد لەسەر ئەو و
سوژدەى بۆ نەبرد، سەرپىچى خواى گەورەى كرد لە رووى ھەسادەت و خۆ
بەزلەننەو. خواى گەورە بەئادەمى فەرموو: (اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا
حَيْثُ شِئْتُمَا (٣٥) البقرة) واتە: خۆت و ھاوسەرەكەت (ھەوا) لەبەھەشتدا نىشتەجى
ببن و لەھەركۆتە ھەز دەكەن پىق و پۆزى بەرفراوان بخۆن).

بۆيە دابەزىنە سەر زەوى، خىۋاي گەرە لەئادەم خۆش بوو چونكى خۆى و خىزانەكەى تەوبەيان كىردو گەرەپانەو، (قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ) (۲۳) الاعراف) واتە: وتيان: پەرەردىگارمان! تاوانى خۆمان بوو، ھەر خۆشمان بووين سىتەممان لەخۆمان كىرد، ئىستائىش ئەگەر لىمان خۆش نەبى و مېھرەبانىمان لەگەل نەكەيت دەچىنە پىزى زىانمەندانەو.

(وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى) (۱۲۱) ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى (۱۲۲) طە) واتە: لەبەرى درەختەكەيان خوارد ئىتر جىلو بەرگى بەھەشتيان لەبەرا نەماو پەوت و قەوت مانەو و شەرمى خۆيان بۆ دەرگەوت بەپەلە خەرىك بوون و ھەوليان دا بەگەلاى درەختەكانى بەھەشت عەرەتەيان داپۆشن (۱۲۱) ئا بەم شىۋەيە ئادەم سەرپىچى لەپەرەردىگارى خۆى كىردو لەپى دەرچوو پاشان پەرەردىگارى ھەلىبىژارد بۆ پىتغەمبەرىتى و لەخۆى نزىكى خستەو و تەوبەشى لى وەرگرت و شارەزاو پىنمايى كىرد (۱۲۲).

جا ئادەم و ھەوا تەوبەيان كىردو گەرەپانەو بۆلاى خوا، خوايش تەوبەكەيانى وەرگرت، بەلام ئىبلىس بەردەوام بوو لەخراپەكارىيەكەى و تەوبەى نەكرد، بۆيە خىۋاي گەرە لەپەرەمەتى خۆى دوورى خستەو و لەغەتى لىكردو كىردو تەوبەى سەرچاۋەى ھەموو خراپەكارىيەك.

مەبەست لە: (فَأَخْرَجَ مِنْهَا بَعْدَ عَصَايَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ).

دەرگىردنى لەبەھەشت وەكو سزايەكى تاوانەكەى بوو، بەلام تەوبەى كىردو گەرەپانەو بۆلاى خوا، ھەرەكو خىۋاي گەرە ئەوئەى بۆ باسكىردووين لەقورئاندا.

﴿۲۵﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بالمسيح الدجال).

واتە: باوەرھێنان بە – ھاتنى – مەسیحى دەججال.

پاڤە:

لەبەنەماکانى ئەھلى سوننە و جەماعەيە: – باوەرھێنانە بەھاتنى مەسیحى دەججال، ئەویش کابرایەكە لەنەوھى ئادەم لەناو جولەكەكاندا دەرەچیت و جولەكەكان شویتى دەكەن، ئەویش ئەو (مەھدى)یە جولەكەكان چاوەروانى ئەون، چونكە مەھدى ھەموو كەسێك بانگەشەى بۆ دەكەن، جولەكە بانگەشەى بۆ دەكەن و باوەرپیان پێتەتى و مەھدیەكەى ئەوانش (مەسیحى دەججال)ە، گرووی شیعە چاوەروانى ئەو (مەھدى)یە دەكەن لەژێرزەمینەكەدا خۆى شارەدووەتووە ھەروەكو دەلێن و لەنەوھى ئیمامى حوسێنە، ئەھلى سوننە و جەماعەش چاوەروانى ئەو مەھدیە دەكەن كە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) باسى بۆ كردووین لە ھەرموودە پاست و دروست و (متواتر)ەكاندا بەمانا، ئەویش کابرایەكە لە (آل البيت) ى پێغەمبەرەو لەنەوھى (حەسەن)ى كۆپى (عەلى)یە، لەكۆتا سەردەمدا دەرەچى و مۆسڵمانان بەیعەى پى دەدەن و لەپێناوی خوادا جیھاد دەكات، زەوى پى دەكات لە دادپەرەرى و پیش نوێژى بۆ مۆسڵمانان دەكات، لەكاتێكدا ئەوان بەو شیۆن مەسیحى دەججال دەرەچى، بەردەوام مۆسڵمان لەتێكۆشاندا بەرانبەر بەئەو تاكو عیساى كۆپى مەریەم دادەبەزى كەواتە لەویدا دوو (مەسیح) ھەيە: _

١/ مەسیحى گومراى ئەویش دەججالە.

٢/ مەسیحى ھىدايەت ئەویش عیساى كۆپى مەریەمە.

مەسیحى دەججال پى دەگوتریت (المسيح) لەبەر پەلە پۆشتنى بەسەر زەویدا، چونكە خواى گەرە ھۆكارەكانى بۆ ئاسان دەكات بتوانى بەو پەلەيە بەسەر زەویدا

بىرۋات، بۆ ئازاردان و خراپە كارى و فېتنە، پېتى دەگۈرتىت دەججال ئەۋىش لە (دجل) ھە ھاتو بە واتاى (درى) دېت، چۈنكە دەججال: زىادە پەۋەى دەكات لە درۇدا، ئەو كەسىكى درۋزە، تاكو ئەو رادەيەى بانگە شەى ئەو دەكات ئەو خوايە، خەلگى بە ھۆيە ھە توۋشى فېتنە دېن تەنھا كەسانىك نەبىت خۋاى گەۋرە دامە زراۋى كرىبېتن، بە ھەشت و ئاگرى پېتە، شتى ئاناساىى ئەنجام دەدات ئەۋىش بىرىتى يە لە: شتى ئاناساىى شەيتانىيە ھە رامات نىيە، بەلكو شتى ئاناساىى شەيتانىيە، خۋاى گەۋرە لەسەر دەستى ئەنجامى دەدات بۆ فېتنە ھە تاقىكرىنە ھەى بەندەكان، ھاتنى زۆر ترسناكە بۆيە پېتە مېرەن خەلگىيان لى ئاگادار كرىۋە تەۋە، لە ھە موۋيان زىاتر پېتە مېرەمان (مەھمەد) (ﷺ) خەلگى ئاگادار كرىۋە تەۋە ھە ھەمانى پى كرىۋىن پەنا بە خوا بگىرىن لە فېتنەى ئەو لە دوايىن (تەشەد)ى نۆيژە كانماندا، چۈنكە ئېمە پەنا بە خوا دەگىرىن لە چوار شت: لە سزاي جەھەنەم و سزاي ناو گۆپ و لە فېتنەى ژيان و مردن و لە فېتنەى مەسىحى دەججال.

فېتنەى دەججال گەۋرە ترىن فېتنەيە لەسەر پەۋى زەۋىدا پەۋدەدات _ پەنا بە خوا _ ئەمە مەسىحى دەججالە، لەو كاتەى ئەو تەنگى بە مۇسلمان ھەلچىۋە ئازارىيان دەداۋ تاقىيان دەكاتەۋە لەو كاتەدا مەسىح (عيسى كوپى مەريەم) لە ئاسمانەۋە دادە بە زىت، شوۋىن دەججال دەكەۋىت و دەيكوزىت، مۇسلمان لە خراپەى پزگارىيان دەبى و دەسەلات دەگىرتە دەست و لەسەر زەۋىدا دادپەروەرى بەرقەرار دەكات و خاچ دەشكىنى و بەراز دەكوزىت ھە ھېچ دىنىك نامىنى تەنھا دىنى ئىسلام نەبىت، يە ھۇدىيەت و نەصرانىيەت ھە موۋ دىنە كافىرەكانى تر پەۋچەل دەكاتەۋە، ھېچ دىنىك نامىنى تەنھا ئىسلام نەبى و بە شەرىعە تەكەى (مەھمەد) (ﷺ) ھۆكۈم دەكات و دەبىتە شوۋىنكەۋتەى ئەو چۈنكە ھېچ پېتە مېرەك لە پاش مەھمەد (ﷺ) نىيە، (مەسىح)

دادەبەزى ۋەكو شوپىنكەۋتەى پېغەمبەرى خوا (ﷺ)، بە شەرىعەتەكەى ئەۋ حوكم دەكات، شەرىعەتى ئىسلام، ئەمە باسى دەرگەۋتنى دەججال و دابەزىنى مەسىحە.

بە عىسا دەگوتىت مەسىح: - دەلېن چونكە دەست بەسەر ھەر نەخۇشىيەكدا بەيىنى ئەۋا بە ئىزنى خوا چاك دەبىتەۋە، ئەمەش لە (موعجىزات)ى ئەۋە، ئەۋ دەستى دەھىنى بەسەر چاۋى كۆپۈرۈ كۆپۈرۈ زىكماك و گەر دا بەھۋى دەست پى ھىنانەكەيەۋە چاك دەبىتەۋەۋە نامىنى بۆيە پى دەگوتىت مەسىح بە واتاى: (الماسح).

﴿۲۶﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بنزول عيسى ابن مريم (عليه السلام) ينزل فيقتل الدجال ويتزوج ويصلي خلف القائم من آل محمد (ﷺ) ويموت ويدفنه المسلمون).

واتە: باوەرھێنان بەدەبەزینی عیساى کۆپى مەریەم (عليه السلام)، دادەبەزى و دەججال دەکوژیت، ژن دەھینى و نوێژ دەکات لەپشت مەھدیەوہ کہ لە بنەمالەى پێغەمبەرى خودایە (ﷺ) و دەمریت و موسلمانان دەینێژن.

مەبەست لە: (والإيمان بنزول عيسى ابن مريم (عليه السلام)).

ئەوہش لەنیشانە گەرەکانى قیامەتە.

مەبەست لە: (نزولە).

واتە لەئاسمانەوہ، چونکە خوای گەرە بەرزى کردەوہ کاتى جولەکەکان وىستیان بیکوژن، ھاتن بۆلای بەمەبەستى کوشتن و لەخاچدانى و چوونە ژوورەوہ بۆلای، خوای گەرە لەبەر دەستیاندا بەرزى کردەوہ لەکاتیگدا ئەوان ھەستیان پى نہکرد، شیۆھى عیسا درا بەسەر کابرایەگدا ئەوانیش ئەو کابرایەیان کوشت وایان زانى مەسیحە، کہ چى ئەو نہبوو، خوای گەرە دەفەرمویت: (وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ هُمْ (۱۵۷) النساء) واتە: کہ چى نہ توانییان بیکوژن و نہ توانیشیان لە قەنارەى بدەن وەکو خۆیان کردیانە ھەرا، بەلکو سەریان لى تیکچوو بوو، پیاویکیان دیت لە بیچم و شگڵدا وایان زانى (عیسا)یە و لە قەنارەیان دا.

خوای گەرە شیۆھى دا بەسەر ئەو کابرایە، دەلین:— چونکە ئەو پیاوہ شوینی عیساى بەئەوان گووت، خوای گەرە بەو شیۆھى تۆلەى لى سەندەوہ، ھەرەھا دەلین:— ئەو کابرایە لەشوینکەوتوانى (عیسا) بوو لە (الحواریین) بوو عیسا پى

فەرموو: - خۆى گەرە شىۋەى مە دەخاتە سەر تۆ و بەهەشت دەست دەكەوئە،
ئەو كەبەرايەش پازى بوو بە شوپەاندەن بە ئەو و بە كوشتەن و لەخاچدان، چونكە ئەو
بەو بەهەشتى دەوئە.

مەبەست لە: (يَنْزِلُ فَيَقْتُلُ الدَّجَالَ).

دەججال دەكوئەت لە دەركاى (لە) ئەوئەش جىگايەكى ديارو ئاشكرايە، عيساى كورى
مەريەم بەدواى دەججالدا دەچى، كاتى دەيىنى دەججال دەتوئەتە، هەرەكو چۆن
خوئ لەئادا دەتوئەتە، ئەمجار لىئى نزيك دەيئەتە بەخەنجەرەكەى لىئى دەدا و
دەيكوئە.

مەبەست لە: (وَيَتَزَوَّجُ وَيَصْلِي خَلْفَ الْقَائِمِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ (ﷺ)).

مەبەست لە: (وَيَتَزَوَّجُ) لەچەند ئەسەرئەكدا هاتووە كەچى جىگەرو ئيسپات نەبوە^{٧٣}.
بەلام نوئەركردنى لەپشت مەهەديەو ئەو جىگەر و سابىتە، مەهدى داواى لى دەكات
پەش نوئەرى بكات بۆ موسلمانان، چونكە ئەو لەكاتى نوئەرى بەيانيدا دادەبەزى،
موسلمان كۆبونەتەو بە مەبەستى ئەنجامدانى نوئەرى، بۆيە مەهدى داواى لى دەكات پەش
نوئەرى بۆ موسلمانان بكات، (مەسەيخ) پەش دەئەت: (لا، بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ أَمَةٌ)^{٧٤} واتە:
(نەخىر، هەندىكتان پەشەواى هەندەكەى ترەن) بۆيە لەپشت مەهەديەو نوئەرى دەكات.

و (القائم) مەهەديە، ناوى (مەمەدى كورپى عەبدالله) يە، ناوى وەكو ناوى
پەغەمبەرە (ﷺ) و ناوى باوكى وەكو ناوى باوكى پەغەمبەرە (ﷺ)، ئەوئەش لەنەوئەى
(حەسەن عەلى) يە، دەئەن: حەكمەت لەو دەدا -والله اعلم- كاتى حەسەن

٧٣ / تەماشای: فتح الباري (٦/ ٤٩٣) و عمدة القاري (١٦/ ٤٠) بکە .

٧٤ / رواه مسلم: (١٣٧/١) برقم (١٥٦) .

لە خىلافەت ھاتە خوارەو ھە تەسلىمى دەستى معاويىيەى کرد لە پێناوى پاراستنى خوينى موسلمان، خواى گەرە بەو پێزدارى کرد کە وا مەھدى لە نەو ھى ئەو بێت.

مە بەست لە: (ویموت ویدفنه المسلمون).

ئەمە لە قورئاندا ھاتو، خواى گەرە دەفەر مویت: (وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ (۱۵۹) النساء) واتە: کاتى عیسا لە ئاسمان دێتە خوارى گشت خاوەن کتیبەکان بەر لە مەرگى عیسا برۆى پى دینن).

ئەو دەمریت ھەر ھەو کو چۆن خەلکى دەمریت، (وَمَا جَعَلْنَا لِيَشْرَ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ (۳۴) الانبياء) واتە: ئیئە پێش لە تۆ وامان نە کرد مەویە ک نە مرى ئایا نە گەر تۆ بمى، ئەوانە ژيانى ھەتا ھەتا بیان دەبى؟!)

ئەو لە کۆتایى تەمەنیدا دەمریت ئەو تەمەنەى خواى گەرە بۆى نوسیو، موسلمانان دەنێژن ھەر ھەو کو چۆن مردووەکانیان دەنێژن.

﴿۲۷﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بأن الإيمان قول وعمل ونية يزيد وينقص يزيد ما شاء الله وينقص حتى لا يبقى منه شيء).

واتە: (باوەر بەوەی ئیمان وتەو کردەووە نیهتە، زیاد دەکات و کەم دەکات، زیاد دەکات تا خوای گەورە ویستی لەسەر بیت، کەم دەکات تا کو هیچی لی نامی).

رافە/

(الإيمان) لە زمانەوانیدا: - بەپراستزانییەکى دلتیاییه، کە دلتیایى لە گەلدایه و هیچ گومانى تیدا نه بیت، دهگوتریت: (آمن له) واتە: باوەرپی پی کرد، بە راستی زانی، (وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا) (یوسف) (۱۷) واتە: باوەرمان پی ناکەیت، (فَأَمَّنْ لَهُ لُوطٌ) (۲۶) العنكبوت واتە: باوەرپی بە ئیبراهیمی مامی کرد.

بەلام (الإيمان) لەشەرعدا: بریتییه لە باوەرپیون بەدل و وتنی بە زمان و کارکردن بە ئەندامەکان، زیاد دەکات بەگوێرەپایەلی و کەم دەکات بەسەرپیچی، ئیمان دروست نابیت ئیلا بەهەموو ئەم شتانه نه بی، جا هەرکەس باوەرپی پی هینا بەدلی و بەزمانی باوەرپی پی نه هینا ئەو ئیماندار نییه، چونکە خوای گەورە دەربارەى بی باوەرپان فەرموویەتی: (قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ) (۳۳) الانعام واتە: چاک ئەزانین بەو قسانەى کافرو بی باوەرپەکان بەرامبەر بەتۆ دەیکەن دل زویر ئەبیت، لەپراستیشدا لەسەر بنەمایەک بەدرۆزنت نازانن، بەلکو لەبەر ئەمەیه ستمکارو بی باوەرپەکان، کردوویانە کە هەردەم نکۆلی و ململانێی ئایەتەکانی خوا بکەن).

دەربارەى فیرعون فەرموویەتی: (قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُ مَا أُنْزِلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) (۱۰۲) الاسراء واتە: مووسا وتی: ئەى فیرعون ! بەپراستی تۆ چاک دەزانى

ههروهه ئيمان بهدل و وتنى به زمان ته نها بهس نيبه ههروهه كو هه ندى له (المرجئه) كان ده لئن، ئه مه بهس نيبه بهلكو ده بى به ئه ندامه كان كار بكرىت، جا ئه وه كه سهى ئيمان ده هينى بهدل و به زمانى به لام نويز ناكات هه رگيزو پوژوو ناكرىت وه فه رزى حه ج جى به جى ناكات، هيج كاريك له كاره كان ئه نجام نادات ئه وا كافره، هه رچه نده به زمانى ئيمان بهينى و بيليت و به دلى باوه پى پى هه بيت وه شايه تى بدات كه: (لا اله الا الله محمد رسول الله) به لام وازى له كار كردن هيناهه به بى هيج بيانوييه ك ئه وه نايكاته ئيماندار، ئيلا كه سيك نه بيت به هوى عوزي كه وه واز له كار بهينى وه كو كه سيكى ناچار (مكره) يان له بيرى چووبى يان نه فام، ههروهه كه سيك بيته ناو ئيسلامه وه به لام نه توانى كاريك بكات، وه كو كه سيك بيته موسلمان و يه كسه ر بمرىت، ئه وه ليپرسينه وهى كارى له كه لدا ناكرىت چونكه ئه وه نه يتوانى، ههروهه كه سيك عه قلى تيك چوو بيت ئه وه كه سه ناتوانى كار بكات، به لام كه سيك بتوانى كاريكات و به به كجارى وازى لى بهينى ئه وه ئيماندار نيبه.

ھەندىكىيان بۇ پېئىناسەى ئيمان مەسەلەى چۈرەمى بۇ زىيادكردوھ (ھەرۈھكو نوسەر باسى كردوھ) ئەۋىش شوئىنكەۋتنى سوننەتە، دەلئىن: (الإيمان: قول واعتقاد و عمل وسنة) واتە: ئيمان: ۋتەۋ باۋەپو كردهۋەو سوننەت، واتە: شوئىنكەۋتنى سوننەت، بەم پېئىھ بېدعەكاران دەرەدەچن، ئەۋانەى بەسوننەت كار ناكەن، بەلگو بەداهىئىنراۋەكان كار دەكەن ئەمەش نوسەر باسى كردوھ لەۋ ۋتەيەى كە دەلئىت: (نية وإصابة) واتە: كار كەردن بەسوننەت، بەلام كەسەك بەھەلە كارىكات لەبېدعەو خورافات و داهىئىنراۋەكان ئەۋە نابېتە ئيمانداران.

مەبەست لە: (ويزيد بالطاعة).

ئەمە لە تەۋاۋكارى پېئىناسەكەيە، كەۋا ئيمان زىياد دەكات بە گوپرايەلى، ئەمەش بەپوۋنى و ئاشكرا لەقورئاندا ھاتوھ:

خوای گەۋرە دەفەرموئىت: (وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى (۷۶) مريم) واتە: ئەۋ كەسانەش خوا پېئىماى كردوۋن بۇ پېگەى سەرفرازى و بەختيارى، زياتر پېئىنوئىيان ئەكا).

ھەرۈھەا خوای گەۋرە دەفەرموئىت: (وَإِذَا ثَلِثْتَ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا (۲) الأنفال) واتە: ھەر كە ئايەتەكانىشى دەخوئىنرئىتەۋە بەسەرياندا باۋەپيان زىياد و بەھىز ئەبى). (وَيَزِدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا) المدثر / ۳۱) واتە: بۇ ئەۋەش بېۋادارەكان زياتر بېۋايان دامەزئىت).

ئەمە پوۋن و ئاشكرايە كەۋا ئيمان بەگوپرايەلى زىياد دەكات.

مەبەست لە: (وينقص بالمعصية).

چۈنكە ئەۋ شتەى زىياد دەكات كەمىش دەكات، ھەرۈھەا لەفەرموۋدەيەكدا ھاتوھ: (أن الذي لا ينكر المنكر بقلبه ليس وراء ذلك من الإيمان حبة خردل)^{۷۵} واتە: ئەۋ كەسەى

ئىنكارى لە مونكەر ناكات چىتر لە پاش ئەو بە ئەندازەى تۆۋىكى خەردەل ئيمان نىيە) .

بەلگەيە لەسەر ئەوئەى ئيمان لاواز دەبىت تاوھكو بە ئەندازەى دەنكە خەردەلئىكى لى دىت، ھەروھە لەفەرموودەيەكى (صحيح)ى تردا ھاتوھ: (أَنَّهُ يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مِنْ كَانِ فِي قَلْبِهِ أَدْنَى أَدْنَى مِثْقَالِ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ)^{۷۶} واتە: خوای گەورە لە ئاگردا كەسانىك دەردەكات كە لە دلىدا لە مسقالە تۆۋىكى خەردەل كەمتر كەمتر ئيمان ھەبىت).

بەلگەيە لەسەر ئەوئەى ئيمان لاواز دەبىت تاوھكو بە ئەندازەى دەنكە خەردەلئىكى لى دىت، خوای گەورە دەفەرمويت: (هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيْمَانِ) آل عمران / ۱۶۷) واتە: ئەوانە ئەوپۇژە لەكوفرەوھە نزىكتر بوون تا لەئيمان و باوھپەوھە.

ئيمانئىكى لاوازيان ھەيە، كە لە كوفر نزىكترن، بەلگەيە لەسەر ئەوئەى ئيمان لاواز دەبىت، تاوھكو خاوەنەكەى نزىكترە لەكوفر پەنا بە خوا_ ئەمە ماناى: (وَيَنْقُصُ حَتَّى لَا يَبْقَى مِنْهُ شَيْءٌ).

كەم دەكات تاوھكو ھىچى لى نامىنى، پەنگە بەقەد دەنكە خەردەلئىكى لى بىمىنىتەوھ ئەمەش خاوەنەكەى سوودى لى دەبىنى و لەئاگر دەرى دەكات، ئەگەر دەنكە خەردەلەكەش نەمىنى ئەوا دەبىتە كەسىكى ئەھلى ئاگر بە تا ھەتايى لەئاگردا دەمىنىتەوھ.

﴿۲۸﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وأفضل هذه الأمة والأمم كلها بعد الأنبياء صلوات الله عليهم أجمعين: أبو بكر ثم عمر ثم عثمان هكذا روي لنا عن ابن عمر، قال: كنا نقول ورسول الله (ﷺ) بين أظهرنا: إن خير الناس بعد رسول الله (ﷺ) أبو بكر وعمر وعثمان ويسمع بذلك النبي (ﷺ) فلا ينكره).

واته: باشتین کهس له م ئوممه ته‌داو له‌مه‌موو ئوممه ته‌کاندا له‌پاش پیغه‌مبه‌ران: (ئەبوبەکر) ه ئەمجار (عومەر) ه ئەمجار (عوسمان) ه، به‌م شیوه‌یه له (ئیبین عومەر) ه وه بۆمان گێڕدراوه ته‌وه، ده‌لئیت: ئیمه ده‌مانگوت -له‌کاتی‌کدا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌نیوماندا بوو-: باشتین کهس له‌پاش پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (ئەبو بەکر وعومەر وعوسمان) ه، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌وه‌ی ده‌بیست و ئینکاری لی نه‌ده‌کرد.

پاڤه /

باشتین سه‌ده‌کان: ئه‌و سه‌ده‌یه‌یه پیغه‌مبه‌ری خوای (ﷺ) تئیدا په‌وانه کراوه، ئەمجار ئەوانه‌ی پاش ئەوان دین، ئەمجار ئەوانه‌ی پاش ئەوان دین، ئەو سێ سه‌ده‌یه باشتین سه‌ده‌ن، باشتینی سێ سه‌ده‌ باشه‌که: بریتییه له‌هاوه‌لان، ئەمجار له‌نیو خۆیاندا باشت ره‌یه، جا باشتینیان (ئەبو بەکر صدیق) ه، یه‌که‌م کهس بوو ئیمانی به‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هینا کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ره‌وانه کرا، پشتیوانی لی کردو به‌رگری لی کردو سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی له‌ پیناوی سه‌رخستنی‌دا خه‌رج کرد، له‌ گه‌لیدا بوو تا کۆچی دوا‌یی کرد، ئەمجار خیلافه‌تی گرت‌ه ده‌ست له‌پاش ئەوو باشتین شیوه کاره‌کانی جی به‌جی کرد، خوای گه‌وره له‌سه‌رده‌ستی دینه‌که‌ی دامه‌زراو کرد، له‌پاش ئه‌وه‌ی پیتی خه‌لکی که‌وته له‌رزه به‌مردنی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، خوای گه‌وره وه‌کو شاخه‌کان دامه‌زراوی پی به‌خشی، تا‌کو ئەم ئوممه‌ته‌ی پی دامه‌زراو بوو، له‌ سه‌رده‌ستی ئه‌و هه‌لگه‌پاوه‌کان و بی باوه‌پان گه‌پانه‌وه، ئیسلامی قایم و جیگر کرد له‌پاش مردنی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، ئەمجار کۆچی دوا‌یی کردو به‌ته‌نیش

پېغەمبەرى خوداۋە (ﷺ) نىڭ، جا ئەۋ ھاپىرى ۋ ھاۋەلى ئەۋە بەزىندىۋى ۋ بەمردىۋى، ھەر ئەۋىش ھاپىرى ۋ ھاۋەلى بىۋ لە ئەشكە ۋ تەكەدا، خۋاى گەۋرە دەفەرموئىت: (إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا) التوبة/۴۰) واتە: لە ئەشكە ۋ تەكەى كىۋى (سەۋر) دا بوۋ، لەۋ دەمەدا پەيامبەر (ﷺ) بە ھاپىرىكەى خۋى (ئەبۇبەكرى) دەگوت: خەمى منت نەبىۋ لەبەر من دلتەنگ مەبە، دلتىابە خوا لە گەلماندايە).

جا ئەۋ باشتىرىن كەسى ئەم ئوممەتەيە، ئەمجار لەپاش ئەۋ (عومەرى كۆپى خەتتاب) دىت، خەلىفەى دوۋەم ئەمجار لەپاش ئەۋ (عوسمان) دىت، ئەمجار لەپاش ئەۋ (على) دىت، ئەۋانە چۋار خەلىفە راشىدىيەكەن، خۋايان لى پازى بىت.

ئەمجار ئەۋ دۋاى دە كەسە باشكە دىن شايتى بەھەشتيان بۆ دراۋە (العشرة المبشرة) ئەۋانىش: - چۋار جى نشىنەكە ۋ (سعدى كۆپى أبى وقاص) ۋ (سعيدى كۆپى زيدى كۆپى عمرو كۆپى نفيل) ۋ (طلحةى كۆپى عبىدالله) ۋ (الزبيرى كۆپى العوام) ۋ (أبو عبىدە عامرى كۆپى الجراح) ۋ (عبدالرحمنى كۆپى عوف)، جا ئەۋانە دە كەسن شايتى بەھەشتيان بۆ دراۋە، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) شايتى بەھەشتى بۆ داۋن، ئەۋانە باشتىرىن كەسى ھاۋەلەنن.

پېغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموئىت: (أبو بكر في الجنة و عمر في الجنة و عثمان في الجنة و علي في الجنة و طلحة في الجنة و الزبير في الجنة و عبد الرحمن بن عوف في الجنة و سعد بن أبي وقاص في الجنة و سعيد بن زيد في الجنة و أبو عبيدة بن الجراح في الجنة) ۷۷.

ئەمجار لەپاش ئەۋان: - ئەۋانەى بەشدارى جەنگى بەدرىان كىدو، ئەمجار ئەۋانەى بەشدارىيان لە (بيعة الرضوان) كىدو، لەكۆچەرەن ۋ پىشتىۋانان، ئەمجار ئەۋانەى موسلمان بوۋن ۋ كۆچيان كىد لەپىش رىزگار كىدنى مەككە ئەۋانە باشتىرىن لەۋانەى كە

موسلمان بوون و له‌پاش رزگارکردنی مه‌ککه کۆچیان کرد، جا هاوه‌لان له‌باشیدا جیاوازیان هه‌یه، به‌پێی پێشینی موسلمان بوون و پایه‌یان له‌ئیسلامدا، هه‌روه‌ها فه‌زلیکی گشتیان هه‌یه هیچ که‌سیک پێی ناگات نه‌ویش: هاو‌پیتی کردنی پێغه‌مبه‌ری خوايه (ﷺ) و کۆچکردنه، جا کۆچه‌ران باشت‌ر له‌پشتیوانان، ئه‌م فه‌زله گشتی یه‌ بۆ هه‌موویان هیچ که‌سیک پێی ناگات نه‌وانه‌ی له‌پاش نه‌وان دین، نه‌وانه باشت‌رین سه‌ده‌ن و چاک‌ترین سه‌ده‌ن.

جا هه‌ر که‌سیک تانه‌یان لی بدات یان رقی له‌وان بێت ئه‌وه کافره به‌ خوا، چونکه‌ خوای گه‌وره ستایش و مه‌دحی نه‌وانی کردوه‌و نه‌وانی هه‌لبژاردوه‌و بۆ هاو‌پیتی کردنی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)، جا هه‌ر که‌سیک تانه له‌هاوه‌لان بدات یان به‌کافریان بزانی یان به‌که‌میان بزانی ئه‌وه کافره به‌خوا، خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) به‌درۆ ده‌خاته‌وه، چونکه‌ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: (وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ) (١٠٠) التوبه واته: له‌ده‌سته‌ی یه‌که‌می پێشه‌نگی کۆچه‌ران و پشتیوانان و چاک په‌یره‌وانی نه‌وانیش خوا پازی بوو لێیان و نه‌وانیش له‌خوا پازی بوون).

(لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ (١٨) الفتح) واته: بێ گومان خوا پازی بوو له‌ئیمانداره‌کان کاتی _ له‌ژێر ئه‌و دره‌خته‌دا پێی ده‌لێن (شجرة الرضوان) په‌یمانیان له‌گه‌ڵ ده‌به‌ستیت).

مه‌به‌ست له: (هكذا روي لنا عن ابن عمر، قال: كنا نقول - ورسول الله (ﷺ) بين أظهرنا -: إن خير الناس بعد رسول الله (ﷺ) أبو بكر وعمر ثم عثمان)^{٧٨}.

(ئه‌بو‌بکه‌ر وعومه‌ر) ئه‌مه ئیجماعی له‌سه‌ره، به‌لام له‌(عوسمان و عه‌لی) دا له‌ چاک‌یتیدا جیاوازی له‌سه‌ره، هه‌ندیکیان عوسمان به‌باش‌تر ده‌زانن و هه‌ندیکیان عه‌لی

خو لىيان رازى بىت، بەلام (ئەبۇبەكر وعومەر) ھەردو باشترىن كەسى ئەم ئوممەتەن بەئىجماعى موسلمانان، ئەمە لەچاكىتى دا (لەفەزىلەتدا) بەلام لەخىلافەتدا: ئەوا بەم تەرتىبەيە: ئەبۇبەكر ئەمجار عومەر ئەمجار عوسمان ئەمجار عەلى، جا ھەركەسىك تانە لەخىلافەتى يەككىيان بدات ئەوە گومرايە.

شيخ الاسلام لە(الواسطية)دا دەفەر مويت^{۷۹}: (ھەركەسىك تانە لە خىلافەتى يەككىيان بدات ئەوە لەگويدىرىژ گومراترە) چونكە ئەو كەسە لەگەل ئىجماعى موسلماناندا جىاوازە، چونكە موسلمانان ئىجماعىيان لەسەر ئەوە بوو ئەبو بەكر پىش بكەوئ لەخىلافەتدا ئەمجار عومەر پىش بخرىت لەپاش ئەو، ئەمجار عوسمان و ئەمجار عەلى، جا ئەو كەسەى عەلى پىش بخات و بلىت ئەو شايستەترە بەخىلافەت تەنانت لە (ئەبۇبەكر) ىش، ھاوہ لآن ستەمىيان لى كردوہ و خىلافەتلىان لى سەندوہ! ئەم قسەيە بۆ گومراكردىنى ئوممەتە پەنا بەخوا_ جىاوازە لەگەل ئەو دەقانەى لەسەر تەرتىبى ئەوان ھاتوہ لەخىلافەتدا.

جا ئەو تەرتىبە لەخىلافەتدا جىگای ئىجماعە، بەلام لە تەرتىبى چاكىتى لەنئوان (عوسمان و عەلى) دا ئەوە جىي جىاوازييە، پراستەكە ئەوەيە كە عوسمان چاكترە، چونكە ھاوہ لآن لەكاتىكدا (عەلى) لەناوياندا بوو كەچى ئەويان دىارى كردوہ بۆ خىلافەتى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، لەكاتىكدا عەلى بوونى ھەبوہ، ھەلبىزاردنى ھاوہ لآن بۆ عوسمان بەلگەى ئەوەيە ئەو باشترە، (عبدالرحمن ى كوپرى عوف) دەلىت: (رأيت الناس لا يعدلون بعثمان)^{۸۰} واتە: خەلكىم بىنى لە عوسمان لايان نەدەدا بۆ ھىچ كەسىكى (تر) ئەمەش بەلگەيە ئەو چاكترە.

۷۹ / العقيدة الواسطية (ص/ ۴۲).

۸۰ / رواه البخاري .

نوسەر دەئیت: (ثم أفضل الناس بعد هؤلاء: علي وطلحة والزبير وسعد بن أبي وقاص وسعيد بن زيد وعبد الرحمن بن عوف وأبو عبيدة عامر بن الجراح وكلهم يصلح للخلافة. ثم أفضل الناس بعد هؤلاء: أصحاب رسول الله ﷺ) القرن الأول الذي بعث فيهم: المهاجرون الأولون والأنصار وهم من صلى إلى القبلتين).

واته: ئەمجار باشتەین کەس لە پاش ئەوانە: (علي وطلحة والزبير وسعد بن أبي وقاص وسعيد بن زيد وعبد الرحمن بن عوف وأبو عبيدة عامر بن الجراح) ھەمویان شایستەى ئەو ھەن بکریڤ بە خەلیفە.

ئەمجار باشتەین کەس لە پاش ئەوان: ھاو ئەوانی پێغەمبەری خوان (ﷺ)، سەدەى یەكەم كە پێغەمبەری خۆای (ﷺ) تیا دا پەوانە کرا: کۆچەرە یەكەمەکان و پەشتیوانان، ئەوانەن کە نوێژیان بەرەو ھەردوو قیبلە کە کرد.

پاڤە/

واته: باشتەین ھاو ئەوان لە پاش سێ خەلیفە کە ئەو دواى دە ھاو ئەکە یە موژدەى بە ھەشتیان پێدراو، ئەوانیش ئەوانەن نووسەر باسیانی کردو. مەبەست لە: (كلهم يصلح للخلافة).

واته: (أصحاب الشورى) ئەوانەى ئیمامى عومەر ھەڵبژاردن و دیاریکردنى خێلافەتى لە پاش خۆى گەپاندەو ھەبۆیان، چونکە ئیمامى عومەر کاتى مردنى نزیك بوو ھە (شوراى) دانا بۆ ھەڵبژاردن و دیاری کردنى خەلیفەى گەپاندەو ھەبۆ ئەو دواى، چونکە ھەریەکیك لەوان شایستەى ئەو ھەن بکریڤ خەلیفە ھەبۆی کارەکەى گەپاندەو ھەبۆ ئەوان و ئەوانیش (عوسمان)یان ھەڵبژارد.

مەبەست لە: (القرن الاول).

سەدەى یەكەم لە سێ سەدە باشەكە، ئەویش ئەو سەدە یە پێغەمبەرى خۆای (ﷺ) تێدا پەوانە کراو ھە ئیمانیان پێ ھێناو.

(الاصحاب): كۆى وشەى (صحابى) يە، (صحابى): ئەو كەسە يە كەشتىتە
 پىغەمبەرى خوا (ﷺ) و ئىمانى پى ھىئابى و لەسەر ئەوە مردىت.
 • جا ھەركەسى باوھرى بەپىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھىئابى و پىى نەگەشتى ئەوە
 (صحابى) نىيە ۋەكو (النجاشى)، بەلكو بە (تابعى) دەژمىردىت.
 • ئەو كەسە پىى كەشتىتە و باوھرى پى نەھىئابى (صحابى) نىيە، چونكە بى
 باوھپان و موشرىكەكان بە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كەشتىن و باوھپان پىى نەھىئا.
 • ھەركەسى پىى كەشتىتە و باوھرى پى ھىئابى ئەمجار لەدەنەكەى ھەلگەپايتەو
 ئەوا (صحبە) ھەكە پوۋچەل دەبىتەو (واتە: صحابى نىيە) ئەگەر لەسەر ئەو
 ھەلگەپانەوە مردىت، بەلام ئەگەر تەوہى كىرد ئەوا خۋاى كەورە تەوہەكەى لى
 ۋەردەگىت و (صحبە) كەى بۇ دەگەپىتەو.

بۆيە (ابن حجر) لەكىتابى (النخبة) دا لەپىئاسەى (صحابى) دا دەلىت: (ھەركەسى
 بەپىغەمبەرى خوا (ﷺ) كەشت و باوھرى پى ھىئابى و لەسەر ئەو باوھپە مردىت،
 ھەرچەندە توۋشى ھەلگەپانەوە ھاتىت و لەو ماوہەدا لەسەر پى پاست و دروست)^{۸۱}
 (واتە: توۋشى ھەلگەپانەوە لەدەن ھاتىت و بەلام لەپاشان كەپايتەو بۇ ئىسلام
 لەسەر ئىسلام مردىت) واتە لەسەر پاستىن دوو پى زاناىان.

پى دووھم: ئەوہە (صحبە) ھەكەى بەتال دەبىتەو ھەرچەندە تەوہەش بكات،
 چونكە ھەلگەپانەوە لەدەن كارەكانى پىشتى پوۋچەل دەكاتەو.
 مەبەست لە: (القرن الأول الذي بعث فيهم المهاجرون الأولون والأنصار وهم من صلى
 القبلتين).

كۆچەران لەكاتى باسكردندا لەپىشتىن لە پىشتىوانان، ئەوہەش بەلگەيە كۆچەران
 باشتىن، بەفەزلى ئەو كۆچكردنەى ئەنجاميان دا لەپىئاۋى خۋادا، چونكە ئەوان وازيان

له نیشتیمان و سه‌روهت و سامانی خۆیان هه‌تئا، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له زۆر ئایه‌تدا باسی کۆچه‌ران له پێش پشتیوانان ده‌کات، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ) التوبة/ (۱۰۰)

له جیگا‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رمویت: (لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ) (۸) وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ (الحشر) واته: پشتیوانان، جا باسی کۆچه‌رانی له پێش پشتیوانان کردوه.

(لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ) التوبة/ (۱۱۷) ئه‌وه به‌لگه‌یه‌ کۆچه‌ران باشت‌رن له پشتیوانان، (الانصار) کۆی وشه‌ی (أنصار)یه، ئه‌وانیش ئه‌و ئیماندارانه‌ن له هه‌ژنی (الوس) و (الخزج)، خه‌لکی شاری مه‌دینه‌ن ئه‌وانه‌ی به‌یعه‌تیان به‌پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دا له (بیعه‌ العقه‌) و پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کۆچی کرد بۆ لایان و ئه‌وانیش سه‌ریان خست و پشت‌گیرییان لێ کردو داڵده‌یان داو داڵده‌ی هاوه‌لانیان دا که له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) بوون، خوای گه‌وره ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمویت: (وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) (۹) (الحشر) واته: ئه‌و که‌سانه‌ی نیشه‌جیی (دار الهجره) و (دار الایمان) بوون، واته: پشتیوانان له پێش کۆچی کۆچه‌ریه‌کان، کۆچه‌ریه‌کانیان خو‌ش ده‌وین و به‌شێک له‌ دارایی خۆیانیان ئه‌ده‌نی و دا‌خۆشیان ده‌که‌ن، هه‌یج شتێکیان له‌ داڵدا نییه‌ سه‌باره‌ت به‌وه‌ی به‌ کۆچه‌ریه‌کان دا له‌ فه‌یئێ به‌نی نه‌زیر، چونکه‌ په‌یامبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ وه‌موو ده‌سته‌که‌وته‌ ته‌نها به‌شی سی‌ که‌سیاندا، له‌ گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که‌سیک نه‌بوو پێی ناخۆش بێت و ئیساری کۆچه‌ریه‌کان ده‌که‌ن به‌ سه‌ر خۆیاندا له‌ سه‌روه‌ت و ساماندا، ئه‌گه‌ر چی خۆشیان نیازیان پێی هه‌بێ و هه‌ژار بن، هه‌ر که‌سی له‌ سیفه‌تی رزدی ده‌روونی بپاریزی، واته: هه‌ر که‌سی خوا بپاریزی له‌ چرووکی ده‌روونی جا ئه‌وانه‌ن بره‌وه‌کان).

لەپىشدا پىيان دەگوترا: ئەوس و خەزەج، بەلام پاش ئەوھى بەيەيان بەپىغەمبەرى خوادا (ﷺ) لەسەر سەرخستنى ناوى لى نان (الانصار) واتە: پشتيوانانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ).

نوسەر دەلىت: - ثم أفضل الناس بعد هؤلاء: من صحب رسول الله (ﷺ) يوماً أو شهراً أو سنة أو أقل من ذلك أو أكثر، نترحم عليهم ونذكر فضلهم ونكف عن زلهم ولا نذكر أحدا منهم إلا بالخير لقول رسول الله (ﷺ): (إذا ذكر أصحابي فأمسكوا)^{۸۲}. وقال سفيان بن عيينة: (من نطق في أصحاب رسول الله (ﷺ) بكلمة فهو صاحب هوى).

واتە: ئەمجار باشتىن كەس لەپاش ئەوانە: ھەركەسىك ھاوپىتى پىغەمبەرى خواى (ﷺ) كەربى بۆ پۆزىك يان مانگىك يان سالىك يان كەمتر يان زۆرتەر، پەحمەتيان بۆ دەنئىرىن، باسى فەزەلەكەيان دەكەين، واز لەباسكردنى زەللەكانيان دەھىنىن، باسى ھىچ بەكىك لەوان ناكەين ئىللا بەچاكە نەبىت لەبەر ئەو وتەيەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كە دەفەرموئىت: (إذا ذكر أصحابي فأمسكوا) واتە: ئەگەر باسى ھاوپىكانم كرا ئىوھ بىدەنگ بن).

(سفيان ي كوپى عيينە) دەفەرموئىت: ھەركەسىك ئەگەر بەتەنھا وشەيەكيش بەھاوھلان قەسەى كرد ئەوھ شوئىن ئارەزوو كەوتوھ (صاحب الهوى) يە.

پاڤە/

ھاوپىتى (ھاوھل بون) پىغەمبەرى خوا (ﷺ) جياوازى ھەيە: تياياندا ھەيە زۆر ھاوپىتى كەردوھو زياتر لەگەل پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) بووھ، تياياندا ھەيە كەم

۸۲ / صحيح : أخرجه الطبراني في (الكبير) (١٩٨/١٠) وأبو نعيم في (الحلية) (١٠٨/٤) وصححه الشيخ الألباني في

(صحيح الجامع) (٥٤٥) .

ھارپىتى كىردوۋە و كەمتر لە گەل پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) بوۋە . بەلام خاۋەنەكەى
فەزلى (صُحْبە) ى دەسكە وتوۋە ھەرچەندە ھارپىتتەكەى كەم بوۋى .
مەبەست لە : (نَرْحَم عَلَيْهِمْ وَنَذْكُرْ فَضْلَهُمْ وَنَكْفِ عَنْ زَلْلِهِمْ).

حەقى ھاۋەلان لە سەرمان : - ئىمە داۋاى پازى بوۋنى خاۋيان بۆ بگەين و داۋاى
پەخمەتەيان بۆ بگەين و چاۋيان لى بگەين و ستايشيان بگەين و زمانى خۆمان بگەين
لە تانەدان لىيان يان لە ھەر يەككىيان ، يان بچىنە ناۋ باسى ئەۋەى لە نىۋانىياندا پوۋى
داۋە لە فەيتنە و جەنگەكان ، چونكە ھەر يەككە لەۋان (مجتەھد) بوۋە ، تىاىياندا
ھەيە (مجتەھد) يەكە و پىكاۋىيەتى و دوۋ پاداشتى ھەيە و تىاىياندا ھەيە و (مجتەھد) يەكە و
ھەلەى كىردوۋە يەك پاداشتى ھەيە ، ھەلەش خاۋالىتى خۆش دەبىت ، ئەمجار ھىندە
كىردەۋەى چاكيان ھەيە دەبىتە ھۆى لىخۆشبوۋنىان لە ۋەلەنەى كىردوۋىانە .
مەبەست لە : (وَلَا نَذْكُرْ أَحَدًا مِنْهُمْ إِلَّا بِالْخَيْرِ).

چونكە ئەۋان تەنھا حەقىيان ويستوۋە ئىجتىھادىيان تىدا كىردوۋە ، ھەر يەكە لەۋان
بە ئىجتىھادەكەى خۆى كارى كىردوۋە ، جا تىاىياندا ھەبوۋە پىكاۋىيەتى و تىاىياندا ھەبوۋە
ھەلەى كىردوۋە و خاۋالىتى خۆش دەبى ، ھەموۋيان ھاۋەلى پىغەمبەرى خاۋان (ﷺ) ،
ناچىنە نىۋ ئەۋ باسى لە نىۋانىياندا پوۋىداۋە ، زۆر بە جوانى بىر لەم ئايەتە بگەرۋە
(وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ) واتە لە پاش كۆچەرەان و پىشتىۋانان (يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (۱۰)
الحشر) واتە : ئەۋانەش لە داۋاى ئەۋانەۋە ھاتوۋن دەلەين : ئەى پەرۋەردگارەكەمان !
لە ئىمە ۋە لەۋ برايانەمان پىش ئىمە باۋەرىيان ھىناۋە خۆش بىۋە ھىچ بوغزو قىنىك مەخە
دلمانەۋە بە رامبەر بە ۋەكەسانەى باۋەرىيان ھىناۋە ئەى پەرۋەردگارى ئىمە ! بەپاستى
تەنھا ئەتۆى بەسۆزى مېھرەبان).

بۆيە (شيخ الاسلام ابن تيمية) لەو بارەىەو دەفەر مۆيت: (لەبنە ماكانى ئەهلى سوننە و جەماعە ئەوەىە: پارىز بوونى دل و زمانيان دەريارەى هاوہ لانی پيغەمبەرى خوا (ﷺ) ^{۸۳}).

سلامة قلوبهم:- رقيان لەهيج يەككە لەوان نبيە، وسلامة ألسنتهم:- لەحەقى هيج يەككىياندا قسە ناكەن و بەكەميان نازانن، پيغەمبەرى خوا (ﷺ) لەفەر مۆودە يەكى (صحيح) دا فەر مۆويەتى: (لا تسبوا أصحابي، فوالذي نفسي بيده لو أنفق أحدكم مثل أحد ذهاباً، ما بلغ مداً أحدهم ولا نصيفه) ^{۸۴} واتە: جنيو بە يارانى من مەدەن، سويند بەو كەسەى گيانى منى بە دەستە ئەگەر يەكئى لە ئيوە بە ئەندازەى كئوى ئوحد ئالتون بكات بە خەير، ئەوا ناگاتە مشتى يەكئى لەوان و بە نيوەى مشتىكىش).

(لاتسبوا أصحابي): ئەمجار كەسيكى بئى عەقلى ئيمان لاوازى شوينكەوتەى ئارەزوو ديت و بەهاوہ لآن قسە دەكات! جا ئەگەر ئەو كەسە لەگروپە گومراكان بوايە ئەوا زۆر باسما نەدەكرد، بەلام كيشەكە لەوہ داىە ئەو كەسە خۆى داوہتە پال ئەهلى سوننە و جەماعە و دەليت: ئەمە لەباسى ليكۆلينەوہى ميژووييە؟ ئەى باشە تو تەكليفت ليكراوہ بە ليكۆلينەوہى ميژوويى؟! دەچيتە ناو باسيكەوہ ليتى نازانى و ترسيكى زۆرى لەسەر بنيات دەنرى و گومان دەخەيتە نيو دلى خەلكييەوہ بەرانبەر بەهاوہ لانی پيغەمبەرى خوا (ﷺ)، دلى خەلكى پەر لە رقو كينە دەكەيت بەرانبەر بەهاوہ لانی پيغەمبەرى خوا (ﷺ)، پيوست و واجب ئەوہىە: واز بهينى لەباسكردنى ئەوہى لەنيوانياندا پوویداوہ.

۸۳ / العقيدة الوسطية (ص/ ۴۰) .

۸۴ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۲۴۷۰) ومسلم (۲۵۴۰) .

مەبەست لە: (لقول رسول الله ﷺ): (إذا ذكر أصحابي فأمسكوا)^{۸۵}.

لەو پوونتر و ئاشكرا تر ئەو فەرموودەى كە دەفەرمویت: (لاتسبوا أصحابي) ئەمە نەهیبە لەجۆیندان بەھەر یەكێك لە ھاوھلانی، ئەوێ پێویستە لەسەرمان دوعای پەحمەتیان بۆ بكەین و داوای لیخۆشبونیان بۆ بكەین، وەكو كارکردنێك بەو ئایەتەى كە دەفەرمویت: (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ (۱۰) الْحَشْرِ) واتە: ئەوانەش لەدوای ئەوانەو ھاوھلانی دەلێن: ئەى پەروردگارە كەمان ! لەئێمەو لەو برايانەمان پێش ئێمە باوھریان ھێناوێ خوش ببە).

دەبێ زمان و قەڵەمەكانمان بگرنەوێ لەقسەکردن بەھاوھلانی پێغەمبەرى خوا(ﷺ) و دەبێ بەرگریان لێ بكەین و پەددى ئەو كەسانە بدەینەوێ لەپایەى ھەریەكێك لەوان كەم دەكەنەوێ، قسەكانیان پووچەل بكەینەوێ، چونكە ئەو ناگونجی و جیاوازی لەگەڵ عەقیدەى راست و دروستدا، عەقیدەى ئەھلى سوننەو جەماعە.

شیخ الاسلام لە (الواسطیة) دا دەفەرمویت: (ئەوێ لەوانەوێ بۆ ئێمە گواستراوێتەوێ یان راست نییە ئێمەش درۆ دەلەسەى، ئەوێشى راستە(صحیح) ئەوێ خاوەنەكەى (مجتەد)ە، (مجتەد)یش ئەگەر بپێكێ ئەوێ دوو پاداشتی ھەبەو ئەگەر ھەلەى كردبێ ئەو یەك پاداشتی ھەبە، ھێندە چاكەو فەزلیان ھەبە كە ئەو ھەلەى كردوویانە دایدەپۆشی)^{۸۶}.

پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەربارەى (حاطب ی كۆپى أبو بلتعة) فەرمووی: -كاتێ ئیجتیھادی كردو نوسراوى بۆ خەلكى مەككە نووسی و عومەر فەرمووی: لێم گەڕێ با لەگەردنى بدەم ئەمە دووپووێ - پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووی: (لا تدري يا عمر،

۸۵ / رواه الطبراني و أبو نعيم قال العراقي اسناده حسن .

۸۶ / العقيدة الواسطية (ص/ ۴۰) .

لعل الله اطلع على أهل بدر فقال: اعملوا ما شئتم فقد غفرت لكم^{۸۷} ئەم ھاوہ لہ یە کیک بوو لەوانە لە جەنگى بەردا بە شدارییان کردبوو.

مەبەست لە: (وقال سفیان بن عیینة: من نطق في أصحاب رسول الله ﷺ) بکلمة فهو صاحب هوى).

چونکە هیچ کەسێک قسەیان پێ ناکات ئیلا کە سێک نەبێت شوینی ئارەزووەکەى کەوتبێت یان بیهوئى بەرانبەرى ھاوہ لانی پێغەمبەرى خوا (ﷺ) بگرێت.

پێویستە لەسەرمان ھاوہ لانی پێغەمبەرى خوا مان (ﷺ) خوشبویت، پێزو حورمەتیان لێ بگرین، پایە و قەدریان بزانین و چاویان لێ بکەین، چونکە باشترین و چاکترین سەدەن، چونکە ئەوان پێغەمبەرى خوايان (ﷺ) بینووە و باوەریان پێ هیناوە، ھاوڕێتی ئەویان کردووە و سەریان خستووە و جیھادیان لەگەڵدا کردووە، لەئەووە عیلمیان وەرگرت و فێری بوون، جا ئەوان باشترین کەسى ئەم ئوممەتەن، بەلکو ئەوان باشترین کەسن لەپاش پێغەمبەران (ﷺ)، چونکە خواى گەورە ئەوانى تايبەتمەند کرد بۆ ھاوڕێتی پێغەمبەرەکەى (محمد) (ﷺ) دوایین پێغەمبەر و باشترین نێردراوى خوا، بۆیە هیچ کەسێک تانەیان لێ نادات ئیلا کە سێک نەبێ پق و کینە لەدڵدا هەبێ و بەرانبەر بە ئیسلام، چونکە ئەو تانەیان لێ نادات لەبەر خودى خۆیان، بەلکو تانەیان لێ دەدات لەبەر ئەو ھەموو خزمەتەى ئیسلامیان کردو ھەولیان دا بۆ سەرخستن و گەياندن بۆ خەلقى بە ئەمانەتەو.

جا ئەو کەسەى تانەیان لێ دەدا لەبەر ئەو تانەیان لێ دەدات، چونکە پقى لە ئیسلامە، ئەو لە ئیسلام تۆقیووە و دەرستێت جا ئەو بەو شىفا وەردەگرێت، ھەر ھە بەر ئەو ھى ئەو پەيوەندییەى نێوان ئەم ئوممەتە و پێغەمبەرەکەیدا (ﷺ) ھەبە

بېيچىن، چونكە ئەوان ھۆكارو ئەلقەى پەيوەندىن لەنتىوان ئىمە و پىغەمبەرى
خوادا(ﷺ)، جا ئەمە مەبەستى ئەو كەسە يە تانە لە ھاوہ لآن دەدات.

ئەمەش كاتى باسى كۆچەرەن و پىشتىوانانى كرد لەسورەتى (الحشر) دا فەرمووى:
(وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (۱۰)) بەلگە يە لەسەر ئەو ھەركەسىك
تانە يان لى بدات يان تانە لە يەككىيان بدات ئەو بە ھۆى ئەو پىق و كىنە يە يە لەدلىدا
ھە يە بەرانبەر بەوان، بۆيە ئەو پىشەوا بە پىزە (سفىان ى كوپى عىينە) دە فەرمويت:
(ھەركەسىك ئەگەر بە تەنھا وشە يە كىش بە ھاوہ لآن قەسى كرد ئەو شوين ئارەزوو
كەوتوہ (صاحب الھوى) يە).

جا ئەو ئارەزوو ھى لىكردوہ ئەو كارە بكات، ئارەزوو ئەو پىق و كىنە يە
بەرانبەر يان، بۆيە دەبىنى خراپترىن كەسانىك قەسە بە ھاوہ لآنى پىغەمبەرى خوا
(ﷺ) دەكەن، ئەوانىش پىسوا بوون بە درۆ و بە پىق لىبونيان لەنتىوان خەلكىدا، ھىچ
كەسىك ئەوان نابىنى ئىللا پقى لىيانە، چونكە خواى گەرە پقى ئەوانى خستوتە دلى
خەلكىوہ لەزەويدا، بۆيە ھىچ كەسىك يەكك لەوانەى پقى لە ھاوہ لآنى پىغەمبەرى
خوايە(ﷺ) نابىنى ئىللا لەناخى خۆيدا پىق و كىنەى ھە يە بەرانبەر يان، داوا لەخوا
دەكەم بەمانپارىزى.

ئەمەش زىانى بۆ ھاوہ لآنى پىغەمبەرى خوا(ﷺ) نىيە و زىان بە ئىسلام
ناگە يە نىت، چونكە ھاوہ لآن قەدر پاداشتىان زۆر فراوانە، ئىسلامىش بەردەوامو سەر
دەكەوئەت و سوپاس بۆ خوا، بەلكو ئەوانە زىان بەخۆيان دەگەيەن، بەلام ترس لەو
كەسە ھە يە كىتەبەكانىان دەخوئىتەوہ بەبى زانست و زانىارى، شتى لەناخىدا دروست
دەبى بەرانبەر بە ھاوہ لآنى پىغەمبەرى خوا(ﷺ) و پىتى كاريگەر دەبى، چەند كەس لە
پۆلەى موسلمان بوون بەنچىرى ئەوان بە ھۆى خوئىندەوہى كىتەبى ئەوانەوہ، چونكە

کاتی ده‌یخوئینه‌وه پئی کاریگر ده‌بی و له‌ناخیدا بق و کینه‌ی بۆ دروست ده‌بی به‌رانبەر به‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) یان به‌لای که‌مه‌وه قه‌درو پله‌و پایه‌یان لایان که‌م ده‌بیته‌وه.

به‌راستی ئە‌مه‌ ئە‌و ترسه‌یه‌ له‌سه‌ر که‌نجی موسلمانان، له‌سه‌ر ئە‌و که‌سانه‌ی توانایان نییه‌ فیری عیلم بن و کاریگر ده‌بن به‌و کتیبانه‌ی تانه‌دانی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوای (ﷺ) تیدایه‌، به‌تایبه‌تی ئیستا بلاو ده‌کریته‌وه و بایه‌خی پی ده‌ده‌ریت، به‌جوانترین شیوه‌ چاپ ده‌کریت و به‌رگ ده‌گیریت، له‌پیشانگاکاندا نمایشی ده‌که‌ن و ره‌واجی پی ده‌ده‌ن، چونکه‌ ئە‌وه به‌هه‌لیک ده‌زانن بۆ بلاو کردنه‌وه‌ی ئە‌و تانه‌دانه‌ له‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ).

گومانی تیدا نییه‌ تانه‌دان له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) تانه‌دانه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، ئە‌گه‌ر نا چۆن پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هاوڕێکانی به‌و شیوه‌ ده‌بن ئە‌وان به‌و شیوه‌ ناشرینه‌ وه‌صفیان کردوه؟ به‌ راستی ئە‌مه‌ تانه‌دانه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ).

هه‌روه‌ها ئە‌وه به‌درۆخستنه‌وه‌ی قورئانه‌ چونکه‌ خوای که‌وره‌ له‌قورئانه‌ پیروژه‌که‌یدا ستایشی هاوه‌لانی کردوه له‌چه‌ندین ئایه‌تدا، له‌و ئایه‌تانه‌، خوای که‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (١٠٠) التوبة)

خوای که‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا (١٨) وَمَعَائِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (١٩) الفتح) واته: بئ گومان خوا پازێ بوو له‌ئیمانداره‌کان کاتی _ له‌ژێر

ئەو دره‌خه دا پیتی ده‌لێن (شجرة الرضوان) په‌یما‌نیان له‌گه‌ڵ ده‌به‌ستیت ئه‌ی موحه‌مه‌د جا خوا به‌و پاستی و وفا‌یه‌ی له‌دلیاندا بوو بۆ په‌یامه‌که‌ت ئاگادار بوو ئینجا له‌کاتی په‌یما‌نه‌که‌دا ئارامی دابه‌زانه‌ سه‌ریان و به‌سه‌رکه‌وتنیکی نزیک پاداشتی دانه‌وه (۱۸) جگه‌ له‌وه‌یش به‌ده‌ستکه‌وتنیکی زۆریش به‌لێنی پێدان ئه‌ی ئاماده‌بووانی حوده‌یبیه‌ خوا هه‌میشه‌ خواپه‌کی به‌ده‌سه‌لاتی به‌حیکمه‌ته‌(۱۹).

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ) واته‌ سیفه‌تی ئه‌وان له‌ته‌وراتدا، چونکه‌ ئه‌وان باسکراون له‌ته‌وراتدا، هه‌روه‌کو چۆن پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان (محمد) (ﷺ) باسکراوه‌، (وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ) ئه‌و ئینجیله‌ی دابه‌زیوه‌ته‌ سه‌ر (عیسا)، (كَزَرَ عَ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ (۲۹) الفتح) واته‌: موحه‌مه‌د (ﷺ) په‌وانه‌کراو په‌یامبه‌ری خواپه‌ ئه‌و که‌سانه‌ش له‌گه‌ڵ ئه‌ون و شوینی ئه‌و که‌وتوون له‌به‌رامبه‌ر بێ بپواکانه‌ ئازاو به‌هێنن، له‌ناو خۆشیاندا میهره‌بان و به‌سوژ و دل‌نه‌رم‌ن ده‌یان بینن هه‌رده‌م خه‌ریکی پکوع و سوژده‌ن هه‌موو کات ئاواتیان به‌ده‌ست هێنانی فه‌زل و میهره‌بانی و خۆشنوودی خواپه‌ و مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه‌ خوا لێیان پازی بێت نیشانه‌یان له‌شوینه‌واری سوژده‌ بردنه‌کانیان‌وه‌ بۆ خوا له‌پوخساریاندا دیاره‌ ئه‌وه‌ وه‌سفیان له‌ته‌ورات مه‌سه‌ل و وه‌سفیان له‌ (ئینجیل)یشدا وه‌ک کشتی‌ وایه‌ که‌ له‌سه‌ره‌تاوه‌ وه‌چی ده‌رکردبێ ئینجا وه‌چه‌که‌ به‌هێزی کردبێ و ئینجا ئه‌ستوریش بووبێ ئه‌وسا له‌سه‌ر بنجه‌کانیشی وه‌ستابێ ئه‌وه‌نده‌ زوو هه‌ل‌ بداو گه‌شه‌ بکات، وه‌رزێرو کشته‌وانه‌کان سه‌رسام بکات بۆ ئه‌وه‌ی پکی کافره‌کانیان پێ هه‌لسی‌نی خوا به‌لێنی به‌و که‌سانه‌ داوه‌ که‌ بپوایان هێناوه‌و کاره‌ چاکه‌کانیان ئه‌نجام داوه‌ به‌لی‌بوردنی ته‌واو و پاداشتیکی گه‌وره‌).

ئەمەش بەلگەيە كەوا ھىچ كەسك رقى لە ھاوہ لآن نىيە ئىلا كەسكى كافىر نە بىت بە بەلگەى ئەوہى خوای گەورە دەفەر مویت: (لَيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ) ئەمەش نىشانەى كوفەرە، جا رقى لىبونى ھاوہ لآنى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كوفرو دوو پووىى يە - پەنا بە خوا -.

مەبەست لە: (بِكَلِمَةٍ فَهُوَ صَاحِبُ هَوًى).

واتە: ئەگەر قەسەى كرد بە تەنھا وشەيەك لەكە مكر دنەوہى قەدرى ھاوہ لآن ئەوہ خاوەن ئارەزووہ (واتە: شوینكەوتەى ئارەزووہ كەيەتى).

ئەمە ئەگەر تەنھا وشەيەك بىت ئاوايە....

ئەى ئەو كەسەى چەند كىتیبك دەنووسى لەسەر جویندان بە ئەوان؟

بەدوای كەم و كورتىە كانىاندا دەگەر پىت و پاشان گەورە كردنەوہى؟؟

ئەوہ چۆنە؟؟

ئەگەر كەسك لە تەنھا وشەيەكدا بەرانبەر ھاوہ لآنى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) خاوەن ئارەزوو بىت، واتە شوینى ئارەزوو كەى دەكە وىت چونكە ئەو ئەو قەسەيەى نە كردوہ تەنھا لەبەر ئارەزوويەك لە ناخیدا بووہو لەبەر رقى و كىنەى لە ھاوہ لآنى پىغەمبەرى خدا (ﷺ).

﴿٢٩﴾ نوسەر دەللىت: (والسمع والطاعة للأئمة فيما يحب الله ويرضى ومن ولي الخلافة بإجماع الناس عليه ورضاهم به فهو أمير المؤمنين).

واتە: گوپرايەلى كردنى پىشەوايان لەوہى خوای گەورە پىى خۆشە و پىى پارزىيەو ھەركەسك خىلافەتى گرتە دەست بە كۆپاى خەلكى لەسەرى و پارزى بوونيان، ئەوہ ئەمىرى ئىماندارانە.

﴿۳۰﴾ ولا يحل لأحد أن يبيت ليلة ولا يرى أن ليس عليه إمام برا كان أو فاجرا).

واتە: ھەلال نىيە بۇ ھېچ كەسنىڭ تەنھا شەۋىڭ بىمىنىتتە ۋە (نەبىنى) پېشەۋايەكى لەسەر نىيە، چاڭكە كار بېت يان خراپە كار.

پاڧە /

لەبنە ماكانى ئەھلى سوننە ۋە جەمەعە بىيات نراۋە لەسەر قورئان ۋە سوننەتى پېغەمبەر (ﷺ): - گوپراپەلى كەردنى دەسەلاتدارانى مۇسلمانانە، خۇاى گەۋرە دەفەرمۇيت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ) النساء/ ۵۹) واتە: ئەى ئو كەسانەى باۋەپتان ھىناۋە! گوپراپەلى فەرمانى خۇا ۋە پەيامبەر بن لە ھەموو كاروبارىڭدا ۋە بەر فەرمانى كاربە دەستان ۋە كارسازانى خۇتان بن).

مەبەست لە (منكم) واتە لە مۇسلمانان بېت، پېغەمبەرى خۇا (ﷺ) دەفەرمۇيت: (أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَأَنْ تَأْمُرَ عَلَيْكُمْ عَبْدًا) ^{۸۸} لەپىۋايەتېڭدا: (وَأَنْ تَأْمُرَ عَلَيْكُمْ عَبْدًا حَبَشِيًّا) ^{۸۹} ۋە لەپىۋايەتېڭدا: (عَبْدٌ مَجْدَعُ الْأَطْرَافِ) ^{۹۰} واتە: ھەردو پىي ۋە ھەردو دەستى برا بېت، چونكە ئەو دەسەلاتدارە، پىۋىستە گوپراپەلى بىكرىت لە چاڭكەدا، ئەمە لەبنە ماكانى عەقىدەيە، ھەر كەسنىڭ دەرچىت بەپىۋى پېشەۋايانى

۸۸ / سبق تخريجه .

۸۹ / صحيح : سبق تخريجه .

۹۰ / رواه مسلم .

موسلماناندا ئەو لەگومرايانە يان ئەو لەخەوارىجەكانە، يان لەموعتەزىلەكانە، يان خاوەنى گروپىكە ناگونجى و جياوازه لەگەڵ سوننەتى پىغەمبەرى خوادا(ﷺ).

مەبەست لە: (والسمع والطاعة للأئمة فيما يحب الله ويرضى).

بەو مەرجە خاوى گەورە پىي خوش بىت و پىي پازى بىت، بەلام لەسەرپىچىدا ئەو گويپرايەلىيان ناكريت، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويهتى: (لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق)^{۹۱} مەروەها دەفەرمويت: (إنما الطاعة في المعروف)^{۹۲} مانای ئەو نىيە ئەگەر دەسەلاتدارىك فەرمانى كرد بەسەرپىچىيەك لەسەرپىچىيەكان چىتر لە ئىمامەت دادەمالرئىت، بەلكو ئەو گويپرايەلى ناكريت لەو سەرپىچىيەدا، بەلام گويپرايەلى دەكرئت لەو شتانەى سەرپىچى نەبىت و ويلايەتەكەى دەمىنى، گويپرايەلى دەكرئت لەو سەرپىچى نەبىت.

مەبەست لە: (ومن ولي الخلافة بإجماع الناس عليه ورضاهم به فهو أمير المؤمنين).

ئەمە پوونكردنەو سەرپىچىيانە ئىمامەتى پىي دەبەستى، چونكە ئىمامەت بەيەكەى لەم پىنگايانە دەبەستى و جىگىر دەبى:—

كارى يەكەم: ئەو سەرپىچىيە باسى كردو، ئەويش ئەو سەرپىچىيە موسلمانان ديارىيان كردو و هەلىيان بژاردو، مەبەست لەوانەى ئىمام هەلدەبژيرن برىتين لە (أهل الحل والعقد) لەزانايان و ئەمىرەكان و سىياسەتمەداران و سەركرده سەربازىيەكان، مانای

۹۱ / صحيح : أخرجه الطبراني في (الكبير) (۱۸ / ۱۷۰)، والقضاعي في (مسند الشهاب) (۸۷۳) وصححه الشيخ

الألباني في (صحيح الجامع) (۷۵۲۰) .

۹۲ / رواه البخاري ومسلم .

ئەو نىيە ھەلبۇزاردى ئىمام بۇ ھەموو كەسىكە لەمنداۋان و ژنان و شارنشىن و دەشتەكى، چونكە خەلكى شۇيىنكەوتەى (أهل الحل والعقد)ن، جا ئەگەر (أهل الحل والعقد) ئىمامىكىيان ھەلبۇزارد پىۋىستە لەسەر ئەوداى خەلكى گۇپراپەلى بن، ئەمەش ھەروەكو ئەو ەى لەخىلافەتى (ئەبو بەكر الصديق)دا پوويدا، جا ھاوۋەلەن لەپاش مردنى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كۇپرا بوون لەسەر بەيەتدان بە ئەبو بەكر، ئەو دواى ئوممەت شۇيىنكەوتەى ئەوانە بوون، كە (ئەبو بەكر) يان ھەلبۇزاردو بوار نەكرابەو ە بۇ ھەموو كەسىك بەشدار بىت لەھەلبۇزاردندا چونكە ئەمە تايىبەتە بە (أهل الحل والعقد) جا مۇسلمانان ئەبو بەكرىيان ھەلبۇزارد كە باشترىنەكەيان بوو، ئەم ھەلبۇزاردنەش چەند بەلگەيەكى لەسوننەتى پىغەمبەرەو ە ھەيە .

يەكەمىيان: ئەبو بەكر باشترىن ھاوۋەل بوو بەرەھايى، ھىچ كەسىك لەمە جىاواز نەبوو ە .

دوۋەم: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) چەند ئامازەيەكى كىردوۋە بۇ خىلافەتى ئەو لەوانە: _ لەكاتى نەخۇشى مردنەكەيدا (ئەبو بەكر) ى پىش خست بۇ پىش نوپىزى مۇسلمانان لەمىجرابەكەى خۇيدا^{۹۳}، لەجىگەكەى پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) پراوۋەستا، ئەمە ئامازەيەكە ئەو ئىمامى ئەوانە لەخىلافەتدا ھەروەكو چۇن ئىمامى ئەوانە لەنوپۇزدا، ئەوانىش ئەبو بەكرىيان ھەلبۇزاردو وتيان: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بەتۇ پازى بوو بۇ دىنەكەمان و ئىمەيش پىت پازى نەبىن بۇ دۇنياكەمان !!! ؟؟ بەيەت بەسترا و دروست بوو، ھاوۋەلەن يەكەدەنگ بوون لەسەر ئەو ە، ھەركەسە بەشداربوو لەو ھەلبۇزاردنەو ھەركەس بەشدار نەبوپىت ئەوا شۇيىنكەوتەيە، مۇسلمانانىش يەك كۆمەلن و يەك دەستن .

كارى دووھم: كاتى ئەبو بەكر مردنى نزيك بووھوھ (عوھرى كوپى خەتتابى) ھەلبۇزاردو ديارى كرد لەجىگەى خۆى، موسلمانانىش بىستيان و گوپراپەل بوون، ئەمەش پىگای دووھمە لەپىگاكانى جىگىر بوونى ئىمامەتە ئەویش ئەوھىيە وەلى ئەمرى موسلمانان (ولى العهد) ھەلەبۇزىرئى لەپاش مردنى جىگەى ئەو بگىرتەوھ ھەروھكو(ئەبو بەكر) ئەنجامى دا كاتى (عوھرى) ھەلبۇزارد.

كارى سى يەم: ئەگەر يەككە لەموسلمانان زال بوو و سەرکەوت و خەلکى ملکہ چى ئەمارەتەكەى بوون و ئەوھ ئەو كاتە دەبىتە ئەمىر و پىشەوايان ھەروھكو (عبدالملك ى كوپى مەروان) ئەنجامى دا، چونكە كاتى جىاوازى پوویدا لەپاش مردنى (يزىد ى كوپى معاویە) دا، ئەو كاتە (عبدالملك ى كوپى مەروان ى كوپى الحكم) ھەستا بەو كارە، ئەو كەسىكى لىھاتوو زىرەكو بەھىز بوو، خواى گەورە لەسەر دەستى سوودى گەياندە موسلمانان، بەیغەتەكەى بەستراو جىگىر بوو، موسلمانان گوپىبىستى ئەو بوون و گوپراپەلئى بوون، لەوھدا خەيرو چاكەى موسلمانانى تىدا بوو.

ئەمە ئەو پىگایانەىيە وىلايەتى پىشەواى موسلمانانى پى جىگىر دەبىت، يان بە ھەلبۇزاردنى (أهل الحل والعقد) يان پىشەىن پاشىن ديارى بكات يان يەكئى لەموسلمانان زال بىت بىتە ئىمام و خەلکى بەقسەى بکەن و گوپراپەلئى بن، چىتر دروست نىيە ھىچ كەسىك سەرپىچى بكات.

مەبەست لە: (بإجماع المسلمين).

واتى مەگە لەم قسەىيە دەبى بە ھەلبۇزاردنى ھەموو موسلمانان بىت، بەلکو ئەوھ بەھەلبۇزاردن و ئىجماعى (أهل الحل والعقد) دەبىت، وەكو پوویدا لەخىلافەتى (ئەبو بەكر) داو وەكو ئەوھى پوویدا لەخىلافەتى (عوسمان) دا چونكە ئەوانەى ھەلبۇزارد ئەھلى شورا بوون، ئەوانىش ئەوانەى مابوون لە دە كەسەكە موزدەى بەھەشتيان پى

درابوو، ئەوان ھەڵیان بۆ ئارداو ئىمامەتە کەى جىگىر بوو، ھىچ کەس ئىك ناپازى نەبوو لەو کارەدا، بە لکو کۆرپا بوون لە سەر ئىمامەتى (عوسمان).

مەبەست لە: (لا يَحِلُّ لِأَحَدٍ أَنْ يَبِيتَ لَيْلَةً وَلَا يَرَى أَنْ لَيْسَ عَلَيْهِ إِمَامٌ بَرَأَكَانَ أَوْ فَاجِرًا).

ئەم مەسەلەىە نۆز گزنگە ئەویش ئەو ھەى ھىچ کەس ئىك بۆى نىيە لە (کۆمەلى موسلمانان) دەرچىت، لە گۆرپاىەلى دەرچىت جا ئەگەر ئەو ئەو ھەى کرد (بات لىلە ولىس لە إمام) و باو ھەرى بە ئىمامەتى ھەبىت، ئەو (قد خلع ربة الاسلام من عنقه)^{۹۴} بە ماناى ئەو ھەى ئەو لە گەل موسلماناندا بوو ھەى پەيوەست بوو بە موسلمانانە ھەى، کاتى لە گۆرپاىەلى ئىمام دەرچوو ئەو ئەو پەيوەندىيەى لە گەل موسلماناندا بچرى، ھەى: — ئەو ھەى ھەى بلىكى درىژ بۆ بەرخەکان دىارى دەکەن و چەند ئەلقەىەكى ئى دەکەن و سەرى بەرخەکانى پىو دەکەن بۆ ئەو ھەى بىپارىزى لە بزر بوون، پىى دەگوترى (الرَّبِّق) جا کۆبونە ھەى موسلمانانى لە سەر ئىمامىک بە ھەى شوبھاندە، جا ھەى کەس ئىك لە گۆرپاىەلى ئىمام دەرچىت ئەو ئەو ئەلقەى دامالىيە و خۆى تووشى بزر بوون و گورگو ئارەزوو ھەى، ماناى ئەو نىيە کافر دەبىت، بە لکو ماناى ئەو ھەى ئەو لە جەماعەت جىا بوەتە ھەى لە گۆرپاىەلى دەرچوو، ھەى ھەى و لاخىكى ئى دىت لە جىگا کەى خۆى دەرچوو خۆى تووشى گىاندارى دپندە و دزى و جەردەى کردە.

نەلىت: من بەيەم نەداو ھەى ئىمام نىيە، چونکە تۆ يەكىكى لە موسلمانان، کاتى (أهل الحل والعقد) بەيەيان دا ئەو تۆش شوئىنکەوتەى ئەوانى.

﴿۳۱﴾ نوسەر دەلّیت: (والحج والغزو مع الإمام ماض، وصلاة الجمعة خلفهم جائزة، ويصلى بعدها ست ركعات، يفصل بين كل ركعتين، هكذا قال أحمد ابن حنبل).

واتە: ھەج و غەزا لە گەڵ پېشە وادا بەردەوامە، نوێژی ھەینی لە پشתיانەو ە دروستە، لە پاش ئەو ەش شەش پکات نوێژ دەکریت، دوو پکات دوو پکات بە جیا دەکری، ئا بەم شێوەیە (ئەحمەدی کوپی ھەنبەل) ھەرموویەتی.

پاڤە /

دەسەلاتەکانی ئیمام زۆن، جیگای ژماردن و کۆکردنەو ە خویندنەو ە: کتیبەکانی ئە حکامی سولتانییەکانە کە لەو بارەو ە نوسراو ە وەکو: (الاحکام السلطانية) لە نوسینی (الموردی) و (الاحکام السلطانية) لە نوسینی (ابو یعلیٰ الحنبلی)، چەندین کتیبی تر لەو بارەو ەو ە نوسراو ە تیایدا دەسەلاتەکانی ئیمامی تیدا باسکرو ە، ئەمەش لە کتیبەکانی فیقھدا باسکراو ە، ھەرو ەها لە کتیبەکانی عەقیدەدا باسکراو ە، ھەرو ەکو چۆن لێرەدا باسکراو ە.

یە کەم: ئەو ە ھەلدەستی بە ئەنجامدانی نوێژی ھەینی و ھەردوو جەژن و موسلمانان لە پشתיەو ە نوێژ دەکەن، ئیلا مەگەر خۆی کە سێک دیاری بکات، کە سێک لە زانایان یان لە قوتابیانی عیلم بۆ ئەو ە پێش نوێژی بۆ خەلکی بکەن، بەلام ئەصل ئەو ەو ە ئەو ە ھەموو کەس شایستە ترە پێش نوێژی بکات لە ھەینی و ھەردوو جەژندا، جا ئەگەر ھەرکە سێکی لە جیبی خۆی دانا ئەو ە بۆی ھەبەو ە دروستە، ئەمەش ئەو ەو ە ئیستا کاری پێ دەکری.

دووم: ئەو حەج بەرپۆە دەبات وپىشەنگى حاجىيەكان دەكات و دەبىتە ئەمىرى ئەوان و لەكىشەكان دەكۆلىتەو.

سەيىم: ئەنجامدانى جىهادكردن لەپىناوى خوادا لەدەسەلاتەكانى ئىمامە ئەو فەرمان بەو دەكات، ھەر ئەو ئەلاكان پىك دەخات، ھەر ئەویشە سەرباز و جەنگاوەران ديارى دەكات، ئەمىرەكان ھەلەبژىرى، سىرە و سوپاكان تەجنىد دەكات، موچاھىدەكان چەكدار دەكا و پەوانەى غەزاي دوژمنيان دەكات و ئەو شوئەنيان بۆ ديارى دەكات دەبى بۆ غەزا بۆى بچن، جا جىهاد لەدەسەلاتەكانى ئىمامە و جىهاد پاشاگەردەنى نىيە، ھەر كەسك بىەوى چەك ھەلېگرى و ھىرش ببات و بلىت: من جىهاد دەكەم لەپىناوى خوادا، ئەمە جىهاد نىيە لەپىناوى خوادا، جىهاد لەپىناوى خوادا رىكخراوہ بە ياساكانى شەرع، بەلام ئەگەر پاشاگەردەنى تىكەل بوو ئەوا دەبىتە ويرانكردن و زيانەكەى لەقازانجەكەى زۆتر دەبىت ئەگەر سودىشى ھەبىت، چونكە ئەو زيانەى بەھۆيەو پوو دەدات زۆترە، جا ھەموو كارەكان رىكخەرى خۆى ھەيە، جىھادىش كارىكى مەزنە، پىويستى بە رىكخەر ھەيە، پىويستى بەو ھەيە پەيوەست بىن بە ئەحكامەكانى جىھادەوہ كە لەقورئان و سوننەت و قسەى زانايان باسكراوہ، كارەكە پاشاگەردەنى نىيە، وەكو ئەو ھى يەككە لەبانگەوازكارانى فىتنە دىت و سەركردايەتى ئەو زىادەپەوانە يان ئەو توندپەوانە يان ئەو نەفامانە دەكات كە نازانن، سەركردايەتبيان دەكەن و دەلەين: جىهاد دەكەين لەپىناوى خوادا، ئەمە بە زيان دەژمىردىت بۆ سەر ئىسلام و مۇسلمانان و ئەمەش جىهاد نىيە، چونكە بە رىكخەرەكانى جىھادەوہ نەبەستراوہتەو، ئەگەر بە رىكخەرەكانى جىھادەوہ نەبەستراوہوہ ئەوا دەبىتە فەسادو نابىتە جىهاد، ھەر شتىك لەسنوورى خۆى دەرچىت ئەوا دەگۆردىتە دژەكەى، ئەوان ئەگەر نكۆلى كارەكەيان بكەيت ئەوا پىت دەلەين: - ئىوہ رىگرن لەجىھادكردن لەپىناوى خوادا.

ئیمه‌یش ده‌لئین: - ئیمه‌هه‌رگیز پێگر نین له جیهاد کردن له پیناوی خوادا به‌لام ده‌لئین: - پێویسته‌و ده‌بێ جیهاد به‌ رێکخه‌ری شه‌رعی په‌یوه‌ست بکړی و پێک بخړی، نه‌مه‌ی ئیوه‌ ده‌یکه‌ن ئه‌وه‌ پاشاگه‌رده‌نیه‌و جیهاد نییه‌، خواش فەرمانی به‌وه‌ نه‌کردوه‌.

جا ئه‌نجامدانی حه‌ج و غه‌زا و هه‌ینی و هه‌ردوو جه‌ژن له‌ده‌سه‌لاته‌کانی ئیمامه‌.

مه‌به‌ست له‌: (وصلاة الجمعة خلفهم جائزة).

واته‌ هه‌رچه‌نده‌ ئه‌وان (فسق)یان هه‌بێت، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌وان سه‌رپێچیان هه‌بێت، ئه‌وا نوێژ له‌پشتیانوه‌ ده‌کړی، چونکه‌ نوێژکردن له‌پشتیانوه‌ ده‌بێته‌ هۆی به‌کخستنی وشه‌ی موسلمانان، هه‌روه‌ها که‌سی (فاسق) ئه‌گه‌ر چاکه‌ی کرد ئه‌وا تۆیش چاکه‌ی له‌ گه‌ڵدا بکه‌، بۆیه‌ کاتی به‌ (عوسمان)یان گوت له‌کاتی‌کدا ئابلقه‌ درابوو: فلان که‌س ئیمامه‌تی خه‌لکی ده‌کات و ئیمام نییه‌ به‌لکو ئه‌و ئیمامی فیتنه‌یه‌. فەرمووی: (یا بن‌أخي إذا أحسن الناس فأحسن معهم وإذا أساءوا فتجنب إساءتهم)^{۹۰} واته‌: ئه‌ی برازا که‌م... ئه‌گه‌ر خه‌لکی چاکه‌یان کرد ئه‌وا تۆیش چاکه‌یان له‌ گه‌ڵدا بکه‌ و ئه‌گه‌ر خراپه‌یان کرد ئه‌وا له‌ خراپه‌که‌یان دوور بگه‌.

جا ئه‌گه‌ر ئه‌وان نوێژیان کرد ئه‌وا ئیمه‌یش نوێژیان له‌گه‌ڵدا ده‌که‌ین ئه‌گه‌ر هاتوو کاربه‌ده‌ست بوو هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و (فسق) و سه‌رپێچی هه‌بێت، چونکه‌ ئه‌وه‌ به‌رژه‌وه‌ندی تێدايه‌، چونکه‌ نوێژ په‌رستشه‌و که‌سی (فاسق) ئه‌گه‌ر نوێژی کرد ئه‌وا هان ده‌دری‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه‌و دوعای بۆ ده‌کړی، هاوه‌لان نوێژیان کردوه‌ له‌پشت چه‌ند ئه‌میریکه‌وه‌ چه‌ند تیبینییه‌کیان له‌سه‌ر بوه‌ وه‌کو (حه‌ججاچ) و جگه‌ له‌و، هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا

(ﷺ) نوپۇزىيان لەپىشتەوہ کردوہ وہ کو بەجى ھىنانى فەرمانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) يەكخستنى وشەى موسلمانان.

مەبەست لە: (وېصلى بعدھا ست ركعات).

ئەم مەسەلەيە مەسەلەيەكى فېقھىيە لەم شوپنەدا بەھۆى باسى نوپۇزى ھەينى يەوہ ھاتوہ، جا نوپۇزى ھەينى نوپۇزى سوننەت لەپىشىيەوہ نىيە، جا ھەركەسك ھات بۆ مزگەوت نوپۇز دەكات تا ئەوہندەى بۆى كراو دادەنىشى و چاوپوان دەبى، جا ئەگەر ھەر نوپۇز بكات تاوہكو ئىمام دىت ئەوہ باشترە، بەپىي ئەوہى نوپۇزە (نوافل) ھەكان رەھان و پەيوەندييان بەنوپۇزى ھەينىيەوہ نىيە، بەلام نوپۇزى(راتبە)ى جومعە لەپاش نوپۇزەكەيە، كەمترىنى دوو پكاتە و زۆرتريانىان چوار پكاتە بە دوو سەلام لەسەر پاي پەسەند، لەپىوايەتېكدا ھاتوہ شەش پكاتەو بەسى سەلام، كەواتە كەمترىنى دوو پكاتەو زۆرتريانى شەش پكاتە يان چوار پكاتە ھەرۈەكو ئىستا بلاوہ.

مەبەست لە: (يفصل بين كل ركعتين هكذا قال أحمد بن حنبل)^{۹۶}.

واتە: ماناى ئەوہ نىيە شەش پكاتەكە پىكەوہ بەيەك سەلام ئەنجامى دەدات، بەلكو شەش پكاتەو ھەر دوو ركات بەسەلاميك يان چوار پكات و ھەردوو ركات بە سەلاميك، ئەمە لەھەمووى باشترە، قسەكەى داوہتە پال ئىمامى ئەحمەد چونكە دانەرى كىتېبەكە (حەنبەلى)يەولەبارەى مەزھەبى (حەنبەلى)يەوہ دەزانى، ئەم پىوايەتە لە ئەحمەدەوہيە كە شەش پكاتە، پاي مەشھور ئەوہيە چوار پكاتە.

﴿۳۲﴾ نوسەر دەئیت: (والخلافة في قریش إلى أن ينزل عيسى ابن مريم عليه السلام).

واتە / خىلافەت لە ناو قورپەيشدايە (لە قورپەيش دەبى) تاكو عيسا (عليه السلام) دادەبەزى.

پاڤە:

ئەگەر كەسك زياتر پكابەرييان كرد بزانە كام لەوان دەبیتە ئىمام و ھەموويان شايسەى ئىمامەت بوون ئەوا قورپەيشىيەكە پيش دەخريت، لە بەر ئەو تايبەتمەندىەى ھەيانە، بەبەلگەى ئەو ھەرموودەىەى دەفەرمووت: (الأئمة من قریش)^{۹۷} وە دەئیت: (قدموا قریشاً ولا تتقدموها)^{۹۸} جا ئەگەر قورپەيشىيەكە كەسكى چاك بوو و پكابەرايەتى پوویدا ئەوا كى دەسلەلات دەگريتە دەست؟ ئەوا قورپەيشىيەكە پيش دەخريت لەبەر وەسیتەكەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بەو، چونكە كاتى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كۆچى دواى كرد پشتيوانان وتیان: ئەميرك لە ئیمە و يەكك لە ئیو، ئەبو بەكر بەوانى گووت: (إن العرب لا تدين بهذا الأمر إلا لهذا الحي من قریش)^{۹۹} بۆيە بەيعەيان بە (ئەبو بەكر) دا و لەپاش ئەو بە (عومەر) و لەپاش ئەو بە (عوسمان) و لەپاش ئەو بە (عەلى) و لەپاش ئەو بە (معاويە) و لەپاش ئەو بە (بەنى ئومەييە) و پاش ئەوان (بەنى عەبباس) ھەموويان لەقورپەيشن، بەلام ئەگەر ئەمارەتيك جيگير بوو و بەسترا ئەوا گوڤرايەلى پتيوستە، ھەرچەندە قورپەيشى نەبیت يان ئەگەر قورپەيشىيەكە شايسەى ئىمامەت نەبوو چونكە

۹۷ / صحيح : أخرجه أحمد (۱۲۹/۳، ۱۸۳) والنسائي في (الكبرى) (۳/ ۴۶۷) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۲۷۵۸) .

۹۸ / صحيح : أخرجه ابن أبي شيبة في (مصنفه) (۴۰۲/۶) والبيهقي في (الكبرى) (۱۲۱/۳) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۲۹۶۶) .

۹۹ / تەماشای : صحيح البخارى (۱۲۴۱/۳) رقم (۳۴۶۷) بکە .

تەنھا قوپرەيشى نايكاتە ئىمام ئىللا مەگەر لەگەر لەگەر قوپرەيشى بوونىدا شايەنى ئەو بەيت
بكرتە ئىمام و ئىمامىكش دەسەلاتدار نەبىت.

مەبەست لە: (إلى أن ينزل عيسى ابن مريم عليه الصلاة والسلام).

ئەمە ئامازەيەكە بۆ ئەو ھى كاتى عيسا دادەبەزى و ئىمامى موسلمان (محمد بن
عبدالله المهدي) يە ئەو ھى لەنەو ھى (الحسن بن علي بن أبي طالب) بەلگەيە لەسەر
ئەو ھى دوايىن ئىمام لە قوپرەيش دەبى و يەكەميانىش لە قوپرەيش بوە، ئەمەش
بەگوڤرەي توانا ھەرەكو باسماں كرد، ئەگەر كەسيكى قوپرەيشى ھەبوو ئەو
ويلايەتەكە لەكار ناخريت، يان ئەگەر كەسيك بەو كارە ھەستاو قوپرەيشى نەبىت و
شايستەي ئەو كارە بوو ئەو ئىمە دوورى ناكەينەو و نالين: _ تۆ بەكەلكى ئەو كارە
نايەيت، بۆيە پيويستە ئەو كارانە بزانريت.

﴿۳۳﴾ نوسەر دەئىت: (ومن خرج على إمام من أئمة المسلمين فهو خارجي قد شق عصا المسلمين وخالف الآثار وميتته ميتة جاهلية).

واتە: ھەركەسىڭ دەرىچو لە دژى پىشەوايەك لە پىشەوايانى موسلمانان، ئەو (خارجى) يەو يەكپىزى موسلمانانى تىك داو، ناكۆك بوو جياواز بوو لە گەل ئەسەرەكاندا و مردنى ئەو مردنىكى نەفامانەيە.

پاڤە:

مەبەست لە: (ومن خرج على إمام من أئمة المسلمين فهو خارجي).

ھەركەسىڭ لە گۆڤرايەلى كاربەدەستان دەرىچىت و خۆى لە گۆڤرايەلى دامالى بە حوججەى ئەوئى ئەو كاربەدەستە سەرپىچى ھەيە، يان موخالەفاتى ھەيە ھەروەكو خەوارىچ كرىيان ئەو حوكمى خەوارىچى ھەيە، خەوارىچىش كۆمەلىكى گومپان تۆوى ئەوان لەسەردەمى پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) سەرى ھەلدا كاتى (ذو الخويصرة) ھات بە پىغەمبەرى خواى (ﷺ) گوت -كاتى دەستكەوتى دابەش دەكرد- پىى گوت: ئەى (محمد) (ﷺ) دادپەرور بە چونكە تۆ دادپەرور نەبويت، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەرمووى: (ويلك فمن يعدل إذا لم أعدل) واتە: وەيل بۆ تۆ جا كى دادپەرور دەبىت ئەگەر من دادپەرور نەبم؟ كاتى كابرە پۆيشت، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەرمووى: (يُخْرِجُ مِنْ ضَرْبٍ هَذَا قَوْمٌ يَخْفِرُونَ صَلَاتَكُمْ إِلَى صَلَاتِهِمْ وَ عِبَادَتَكُمْ إِلَى عِبَادَتِهِمْ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ وَلَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ يَمْزُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْزُقُ السَّهْمُ مِنَ الزَّمِيَةِ فَأَيْنَمَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ فَإِنْ فِي قَتْلِهِمْ أَجْرًا لِمَنْ قَتَلَهُمْ) ١٠٠.

بۆیه پتویسته کوشتاریان له‌گه‌لدا بکریت له‌به‌ر نه‌هیشتنی خراپه‌یان له‌سه‌ر
موسلمانان.

ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر چه‌کیان هه‌لگرت و چه‌کداریان ئاشکرا کرد، به‌لام ته‌نها پاو بۆچوونی
خه‌وارێج ئاشکرا بکه‌ن و قسه‌ی له‌سه‌ر بکه‌ن و کوشتار نه‌که‌ن و چه‌کدار نه‌بن ئه‌وا ئیمه
ئینکارییان ئی ده‌که‌بن و گومراییه‌کیان پوون ده‌که‌ینه‌وه‌و کوشتاریان له‌گه‌لدا ناکه‌بن،
به‌لام ئه‌گه‌ر دپکیان هه‌بوو، وه‌کو ئه‌وه‌ی کوشتاریان له‌گه‌ل موسلماناندا ده‌کرد ئه‌وا
دروست نییه‌ موسلمانان وازیان ئی به‌ئینن به‌ئکو پتویسته له‌سه‌ر کاربه‌ده‌ستی
موسلمانان کوشتاریان له‌گه‌لدا بکات، پتویسته له‌سه‌ر موسلمانان له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستی
خۆیاندا بن له‌دژی ئه‌وان، هه‌روه‌کو له‌خیلافه‌تی (عه‌لی)دا پوویدا کاتی کوشتاری له‌گه‌ل
خه‌وارێجدا کرد له‌ نه‌هه‌ره‌وان، هاوه‌لان خۆیان داوه‌ پال (عه‌لی) و له‌گه‌ل ئه‌ودا
کوشتاریان له‌گه‌ل خه‌وارێجدا کرد تا‌کو به‌خراپه‌ترین شیوه‌ ئه‌وانی کوشت، به‌م شیوه‌یه
ئه‌و پاداشته‌یان ده‌ستکه‌وت که‌ پتغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ئینی پی دابوون، له‌و
فه‌رمووده‌یه‌دا که‌ ده‌فه‌رمووت: (فإن فی قتلهم أجراً لمن قتلهم)^{۱۱} واته‌: له‌ کوشتنی ئه‌واندا
پاداشت هه‌یه‌ بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌یانکوژی (ئه‌مه‌ش له‌فه‌زل و چاکه‌ی (عه‌لی) یه‌،
(عه‌لی) فه‌زلی زۆره‌ له‌وانه‌: ئه‌و کوشتاری له‌گه‌ل خه‌وارێجدا کرد و قسه‌که‌ی
پتغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌واندا جی به‌جی کرد.

مه‌به‌ست له‌: (قد شق عصا المسلمین وخالف الآثار وميته ميته جاهلیة).

خه‌وارێج به‌رگی گوێرایه‌لییان دامالاندو ده‌رچوون و به‌رانبه‌ر کاربه‌ده‌ستی
موسلمانانیا گرت، هه‌روه‌ها ئه‌وانن موسلمانان به‌کافر ده‌زانن به‌هۆی تاوانی گه‌وره‌وه
که‌ له‌ شیرک که‌متره‌و بچوکتیه‌، جا ئه‌وان دوو نیشانه‌یان هه‌یه‌:—

نیشانەى یەكەم: دەردەچن لەدژى كارىبەدەستى مۇسڵمانان وەهول دەدەن
كارىبەدەستەكە لەسەر كارەكەى لادەن.

نیشانەى دووهم: ئەوان مۇسڵمانان بەكافر دەزانن بەئەنجامدانى تاوانى گەورە جگە
لەشیرك بێت.

ئەوەى واى لێكردن زیادەپەوییە _ پەنا بەخوا _ بۆیە پێغەمبەرى خوا (ﷺ)
ئاگادارى كردینەووە لە زیادەپەوى فەرموویەتى: (إياكم والغلو فإمّا أهلك من كان قبلكم
الغلو)^{١٠٢} واتە: دوور بکەوێتەووە لە زیادەپەوى، چونکە ئەوەى بوو هۆى بە هەلاکەت
چوونى ئەوانەى پێش ئێو زیادەپەوى بوو) ئەویش شتى زیادەپە لەدیندا، زیادە
لەشتى دروستدا لەئینکاری کردن لە (منکر)، ئەمە ئەو زیادەپەوییە پالێ
بەخەوارىجەووە ناووە ئەو بەکەن کە کردیان، زیادەپەوى لە ئینکاری کردنى (منکر)دا
تاكو بەرگی گوێزپایەلیان دامالێ، زیادەپەوى لەپەرستندا تاكو واى لێ کردن کە سێك
تاوانى گەورەى ئەنجامدا بێ بە کافرى بزائن لە مۇسڵمانان.

مەبەست لە: (خالف الآثار).

واتە ئەو فەرموودانەى لە پێغەمبەرى خواوە (ﷺ) هاتوووە لەدەستگرتن بە
گوێزپایەلێ کردنى كارىبەدەستى مۇسڵمانان.

مەبەست لە: (ومیتة مية جاهلية).

١٠٢ / صحیح : أخرجه النسائي (٣٠٥٧)، وابن ماجه (٣٠٢٩)، وأحمد (٢١٥/١)، وصححه الشيخ الألباني في

(الصحيحة) (١٢٨٣) .

واتە: چونکە ئاکاریکی تېدایە لە ئاکارەکانی نەفامی، چونکە عەرەب لە سەر دەمی نەفامیدا جیاوازییون لە ناو خۆیاندا بۆ چەند خێلێک، ئیمامیکیان نەبوو کۆیان بکاتەو، بەلکو هەر خێلێک سەر بە خۆ بوو بۆ خۆی، هێرشى دەکردە سەر خێلێکی تر، کۆنەبوونەو و یەکیان نەدەگرت تاكو خوای گەورە پێغه مبهرى (ﷺ) نازداری پەوانە کرد، بانگی ئەوانی کرد بۆ ئیسلام و ئەوانیش موسلمان بوون، هەموویان چوونە ژێر یەك ئالا، بۆیە خوای گەورە دەفەرمویت: (وَأَذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا) آل عمران/ ۱۰۳ واتە: نيعمت و بەخششەکانی خوا وەبیر بێنن ئەودەمە ئێو دژ بەیەکتر بوون ئینجا خوای بە بەزەیی هۆگری خستە نێوان دڵە کانتانەو، ئەوجا ئیستا بەهۆی بەخشش و میهرەبانی خۆیەو بوونە برا).

خوای گەورە دەفەرمویت: (وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) (الأنفال) واتە: ئەوکاتە بێر بێننەو کە ئێو ئەى موسلمانان! لەمەکەدا کەم و کزییون و لاواز دەسەپاچەش بوون و دەترسان خەلک بێان پەقینن و بێان کوژن لەوکاتەدا خوای میهرەبان پەنایدان و لەپۆژەکەى (بەدر) دا یارمەتی دان و پشتگیری لێ کردن و سەری خستن و پۆزی پاک و چاکى پێ بەخشین گشت ئەمانەى بۆ کردن بەشکو شوکرانە بژێر (بن).

ئەمە لەبەرەبوومی گوێپایەلى کردنى کاربەدەستى موسلمانانە، هەموو ئەم خەیر و چاکەى پوو دەدەن: - بەر قەرار یوونی ئەمەن و ئاسایش، گەپان بەدوای پزقدا، هەولدانى خەلکی و سەرقال بوونیان بە گۆرش کردن بۆ بەدەستپێنانى پزق و پۆزی بەهۆی ئەمەن و ئاسایش پێگاو بانەکانەو، بەلام ئەگەر ترس هەبوو ئەوا خەلکی سەفەر ناکەن، ناکپن و نافرۆشن چونکە ترسیان لە خۆیان هەیه، ئەمە لە فەزڵ و چاکەى جەماعەىو

به کهم: په رته وازه بوونی چه ماعه تی موسلمانان.

دووه‌م: پښتنی خوین به‌بی حقی خوی.

سى يەم: سەرگەرتنى دوژمن، چونكە دوژمنان دليان بەۋە خۇش دەبى، بۇيە دەبىنى دوژمنان خۇشحال دەبن بەدوۋ بەرەكى ناۋ موسلمانان، كار دەكەن بۇ پەرتەۋزەبوۋنى موسلمانان، يارمەتى گروپە گومپراكان دەدەن و چەكدارىيان دەكەن، يارمەتبيان دەدەن بەپلان لە پىتئەۋى ئەۋەى دەرچىن لەجەماعەتى موسلمانان و دوۋبەرەكى پوۋبىدات لەناۋ موسلماناندا، بەۋ شىۋە چەندىن دەستگەرتيان دەستدەكەۋىت ھەرەكو پوۋىدا، ئەمە ھەر ھەموۋى بەھۇى دوۋ بەرەكى موسلمانانەۋەو سەرپىچى پىغەمبەرى خوداۋ (ﷺ) دەرچوۋن لەدۇى كاربەدەستى موسلمانان.

دەر نه نجام: نه و كه سه ی ئيماميكي نه بئى نه وه وه كو نه و كه سه يه له سه رده مى نه فاميدا بژيئ و نه گه ر بمرئيئ نه وه مردنيكي نه فامييه، ماناي نه وه نيبه پئي كافر ده بيئ، به لام ماناي نه وه يه: نه و ئاكارئك له ئاكاره كاني نه فامى تيدياه، چونكه نه چووه ته ژيژر گوژرايه ئي ئيمام و له پاشا گه رده نيدا ده ژئيئ.

﴿۳۴﴾ نوسەر دەئیت: ولا یحل قتال السلطان، ولا الخروج علیه وإن جار
وذلك لقول رسول الله (ﷺ) لأبي ذر الغفاري: (اصبر وإن كان عبدا حبشيا)
وقوله للأنصار: (اصبروا حتى تلقوني على الحوض) وليس من السنة قتال
السلطان فإن فيه فساد الدنيا والدين).

واتە / ھەلەل نىيە كوشتار بەرانبەر سولتان بکرىت و نابىت دەرجىت دى ئو،
ھەرچەندە ستمى کرد، لەبەر ئو ھەرموودەيەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بە (أبو ذر
الغفاري) ھەرمو: (ئارامبگرە، ھەرچەندە كۆيلەيەكى ھەبەشى بىت) و بەپشتىوانانى
ھەرمو: (ئارامبگرن تاكو پىم دەگەن لەسەر ھەوزەكە) و لە سوننەتدا كوشتارى
سولتان نەھاتوو، چونكە ھەسادى دونيا و دىنى تىدايە).

پاڤە /

دروست نىيە بۆ ھىچ كەسك كوشتار لەگەل سولتاندا بكات، بەوھى بەچەكەوھ
لەدژى بوەستى، چونكە ئەمە چەندىن خراپەكارى بەدواى خۆيدا پادەكەشى.

مەبەست لە: (ولا یحل قتال السلطان ولا الخروج علیه وإن جار).

واتە: ھەرامە كوشتار بەرانبەر سولتان بکرىت ھەروەكو چۆن خەوارىج دەيەن.

مەبەست لە: (وإن جار).

واتە: ستمى لى بوەشیتەوھ دەبى ئارامبگرىت لەسەرى، چونكە ئارامگرن لەسەر
ئەوھ بەو ھەموو زيانەو زەرەرەى ھەيەتى سوكترو كەمتەرە لەوھى بەھۆى دەرچوونەوھ
لەدژى پوو دەدات، جا ئو زەرەرەو زيانەى بەھۆى ئارامگرنەوھ پوو دەدات لەسەر
گوپراپەلى سولتانىكى ستمكار سوكترو كەمتەرە لەزەرەرەو زيانى ئەوھى پوو دەدات

بەھزى دەرىچوونەۋە لەدژى، گومانىش نىيە لەبنەماكانى ئىسلامدا ھاتو: ئەنجامدانى سوكتىن دوو زەرەرەكە لەبەر پالتان و ئەنجامنەدانى بەرزەكەيان.

پېغەمبەرى خوا (ﷺ) بە پشتىوانانى ھەرموو: (إنكم سترون بعدي أثره فاصبروا حتى تلقوني على الحوض)^{۱۰۳} ئامۆزگارى ئەوانى كرد بە ئارامگرتن ھەرچەندە تووشى (أثره) دەبن، (أثره) واتە: سەرکردە و ئەمىرەكان سامان دەبخشنە كەسانىك كەچى بە ئەندازەى ئىۋە شايستە نىن) جا ئامۆزگارى ئەوانى كرد بە ئارامگرتن چونكە دوور خستەنەۋەى مەفسەدە گەورەكەى تىدايە.

مەبەست لە: (وذلك لقول رسول الله (ﷺ) لأبي ذر الغفاري: (اصبر وإن كان عبدا حبشيا).

واتە كارىبەدەستەكە بەكەم نەزانى ھەرچەندە پوالەتتىكى ناشىرىنى ھەبى، ھەرچەندە رەنگى رەش بىت، يان نەسەبى ەرەب نەبى، چونكە عىبەرت بەپلە و پاىەكەيەتى _ كە خىلافەت و ئەمارەتە _ عىبەرت بەكەسايەتتەكەى نىيە، جا گوپراپەلى دەكرىت چونكە ئەو مۇسلمانە، تەماشای پوالەتى ناكرىت كە پىتى باش نەبىت لەبەر ناشىرىن و نابوتى، يان لەعەبىيەك لەجەستەيدايە، (مجدع الاطراف)^{۱۰۴} ھەموو ئەمانە پىخۆشكەر و عوزز نىن بۆ دەرىچوون لەدژى، ھەرچەندە نەخۆشى بىت، يان لاۋازى تەندروستى ھەبىت، لەبەر ئەۋەى بەيەى بەستراۋە ئەۋا دەبى ئارامبگرت لەسەرى، گوپى لى دەگىرى و گوپراپەلى دەكرىت ھەرچەندە ئەو سىفاتانەى ھەبىت.

مەبەست لە: (وليس من السنة قتال السلطان).

۱۰۳ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۳۵۸۱) ومسلم (۱۸۴۵) .

۱۰۴ / سبق تخريجه .

كوشتارى سولتان لەسوننەتەكى سابتى پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) نەھاتو، لەبەك
فەرموودەدا نەھاتوو نە (ضعيف) و نە (حسن) و نە (صحيح)، لەسوننەتدا نەھاتو
بەلگە بىت لەسەر كوشتارى سولتانى موسلمان، ھەرچەندە كەسىكى (فاسق) بىت،
ھەرچەندە كەسىكى ستمكار بىت، ھەرچەندە كەسىكى زۆردار بىت، ھەرچەندە
سەرۆت و سامان بە ويستى خۆى سەرف بكات، ئەوا دروست نىيە لەدژى دەرچىت،
بەلكو فەرموودەكان بەلگەن لەسەر ئارامگرتن لەسەر ئەوانەو ھەرامبوونى دەرچوون
لەدژيان.

ئەمەش ماناى ئەو نىيە سولتان ئامۆزگارى ناكىت، بەلكو ئامۆزگارى دەكرىت
بەنھىنى لەنىوان ئەو ئامۆزگارەكەدا بۆيە پىويستە ھەركەسىك ئامۆزگارىيەكى ھەبە
بيگەبەنىتە سولتان، ھەرەكو پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمويەتى: (الدين النصيحة
قلنا: لمن؟ قال: لله ولكتابه ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامتهم)^{۱۰} جا ئەو ماناى ئەو نىيە
ئامۆزگارى ناكىت و وازى لى دەھىتەت، بەلكو دەبى پوون بكرىتەو ئامۆزگارى
بكرىت، ئەمەش ھەقى سولتانە بەسەر زانايانەو بەسەر ژىر دەستەكەى و بەسەر
پاويژكارانەو بەسەر ئەوانەى پاو بۆچوونيان ھەبە دەبى ئامۆزگارى بكن.

مەبەست لە: (وليس من السنة قتال السلطان) واتە لەسوننەتدا ھىچ بەلگەيەك نىيە،
نە (صحيح) و نە (ضعيف) لەسەر دروستى كوشتارى سولتانى موسلمانان بەلكو
لەسوننەت و قورئاندا بەلگە ھاتوو لەسەر فەرمان كردن بە گوپرايەلى ئەو (يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ) النساء / ۵۹) واتە: ئەى ئەو
كەسانەى باوەرپان ھىتاو! گوپرايەلى فەرمانى خواو پەيامبەر (ﷺ) بن لە ھەموو
كاروبارىكداو بەر فەرمانى كارىبەدەستان و كارسازانى خوتان بن).

تەماشای ئەو ئایەتە بکە (مِنْكُمْ) لەبەر ئەوەى موسلمانە ئەوا پێویستە گوێرایەلى بکړیت.

مەبەست لە: (فإن فيه فساد الدنيا والدين).

لەکوشتارى سولتاندا فەسادى دونیای تێدایە بەوەى مۆلك لە دەست دەردەچیت و پاشاگەردەنى بلۆدەبیتەو و دوژمنان زال دەبن و دین بزر دەبیت، چونکە هیچ کەسێك چیت سنوورەکان جی بەجی ناکات، هیچ کەسێك (قصاص) جی بەجی ناکات، هیچ کەسێك حوکمە شەرعییەکان جی بەجی ناکات و مافەکان بگەرێنیتەو بۆ خاوەن مافەکان، حوکمە (قضائی)یەکان جی بەجی بکات، ئا بەم شیوەیە دینەکە فەساد دەکات، فەسادو پاشاگەردەنى بلۆ دەبیتەو، جا ئەگەر دەستی دز نەبێت ئەوا سەرۆت و سامانەکان لە دەست دەردەچیت، ئەگەر دەستی پرێگرەکان نەبێت ئەوا پرێگاگان لە کار دەکەوێ، کى ئەوانە دەکات؟

ئەو کار بە دەستە دەیکات، ئەمەش لە دەسەلاتى کار بە دەستە، هیچ کەسێك ناتوانی هەرچەندە هەموو خەلکی کۆبینەو ئەوا ناتوانن ئەو کارانە ئەنجام بدەن، بەلکو دەبیتە پاشاگەردەنى.

﴿۳۵﴾ نوسەر دەئیت: (ویحل قتال الخوارج إذا عرضوا للمسلمین فی أموالهم وأنفسهم وأهلهم وليس له إذا فارقوهم أن یطلبهم ولا یجهز علی جریحهم ولا یأخذ فیئهم ولا یقتل أسیرهم ولا یتبع مدبرهم).

واتە: کوشتاری خەوارىج حەلەلە کاتى پێگە لەموسلمانان بگرن لە سامان و مال و کەس و کاریاندا، ئەگەر وازیان هێناو ئەوا بەشوێنیاندا ناپۆی و بریندارەکانیان ناکوژیت و دەستکەوتەکانیان نابریت و دیلەکان ناکوژیت و ئەوانەى هەلبێن دویان ناکەوی.

پاڤە/

زانیمان خەوارىج ئەوانەن بەرگی گوێپایەلییان دامالێ، وا دەبینن کاربەدەست بەیەحەى نییە یان بەیەحەى بەسەر خەلکیەو نەماوە ئەگەر سەرپێچییەکی ئەنجامدا، موسلمانان بەکافر دەزانن لەبەر ئەنجامدانی تاوانی گەورە، جا ئەوانە ئەگەر ئەو مەزھەبەیان هەلبژاردو شوینی کەوتن و دپکیان نەبوو کوشتاریان نەدەکرد ئەوا وازیان لێ دەهێنرێ ئەگەر ئامۆژگاری کردنیان و پوونکردنەو بەویان بەلکو تەوبە بەکەن.

بەلام ئەگەر دپکیان هەبوو، هێزی خۆیان دەرخست، ئەوا پێویستە لەسەر موسلمانان کوشتاریان لەگەڵدا بکات بەمەبەستی نەهێشتنی خراپەیان و ناکوژین وەکو ئەوێ ئەوانە کافرن، بەلکو دەکوژین وەکو ئەوێ ئەوانە موسلمانن سەتەمیان لەموسلمانان کردووە و تەعەدای لێیان کردووە، بۆیە کاتێک پرسیار کرا لەئەمیری ئیمانداران (عەلى كوفي ئەبو تالیب) دەربارەى خەوارىج: ئەوانە کافرن؟ وتی: (لا، من الکفر فزوا ولكنهم قوم بغوا علينا) واتە: نەخێر ئەوانە لەکوفر هەلاتوون، بەلام ئەوانە کۆمەلێکن جەوروستەمیان لێ کردوون.

جا ئەوانە ناكۆزىن لەبەر ئەوھى كافرن، بۆيە ژن و كۆيلەكان نابرىت، سامانەكەيان نابرىت و بريندارەكانيان ناكۆزىت، چونكە كوشتارى ئەوان لەبەر نەھىشتنى خراپەيە نەك لەبەر كوفريانە.

مەبەست لە: (وَجَلَّ قَتَالَ الْخَوَارِجَ إِذَا عَرَضُوا لِلْمُسْلِمِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ).

چونكە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمانى كردووە بەكوشتنيان و چونكە (عەلى) ئەوانى كوشت كاتى پىگايان گرت لە (عبدالله بن خباب بن الارت) و كوشتيان سكى كەنيزەكەيان دپى كە لەكاتەدا دوو گيان بوو، لەكاتەدا ئەمىرى ئيمانداران بپريارى كوشتارى ئەوانى دا، چونكە چەند دەستپيشخەرييەك لەوانەو پوویدا.

مەبەست لە: (وَلَيْسَ لَهُ إِذَا فَارَقَهُمْ أَنْ يَطْلُبَهُم).

ئەگەر وازيان لەجەنگ هيتا ئەوا كار بەدەست بۆي نيبە شوپنيان بكەوى و غەزايان بكات، چونكە تەعەدا كردن لەوانەو پووى نەدا ئەوا ئەوان گومران بەبى گومان و پيوستە ئامۆزگارى بكرين بەلكو بگەرێنەو، بەلام كوشتاريان لەگەڵ ناكريت.

مەبەست لە: (وَلَا يَجُزَّ عَلَى جَرْحِهِمْ) چونكە بريندار زيانى نەماو.

مەبەست لە: (وَلَا يَأْخُذُ فِيهِمْ) واتە سامانيان بەدەستكەوت نابردريت، چونكە سامانى موسلمانانە.

مەبەست لە: (وَلَا يَقْتُلُ أَسِيرَهُمْ) چونكە موسلمانن و زەرەر خراپەيان نەما بەبرينداركردنيان يان بەدیل گرتنيان.

مەبەست لە: (وَلَا يَتَّبِعُ مَدْبُورَهُمْ) ئەگەر شكستيان هيتا و هەلاتن ئەوا كار بەدەست وازيان لى دەهيتى و شوپنيان ناكەوى چونكە خراپەيان كوتايى پى هات و نەما.

﴿٣٦﴾ نوسەر دەئیت: واعلم انه لا طاعة لبشر في معصية الله عز و جل.

واتە: بزانه گوێرایەلی هیچ مەوفاک نابیت بکەرت لەسەرپێچی خوادا.

﴿٣٧﴾ ومن كان من أهل الإسلام، ولا يشهد على أحد، ولا يشهد له بعمل خير ولا شر فإنك لا تدري بما يختم له عند الموت، ترجو له رحمة الله وتخاف عليه، لا تدري ما يسبق له عند الموت إلى الله من الندم، وما أحدث الله في ذلك الوقت إذا مات على الإسلام، ترجو له الرحمة، وتخاف عليه ذنوبه.

واتە: ھەركەسێك لەئەھلى ئىسلام بێت، شایەتى بۆ ھیچ كەسێك و شایەتى لەسەر ھیچ كەسێك نادریت بەكارێكى چاك یان خراپ، چونكە تۆ نازانى بەچى شتێك كۆتایی پێ دیت لەكاتى مردندا، تەواو پەچات بۆی ھەیە بەپەرحمەت و دەترسى لێی (لە ئاخىر شەپى)، نازانى چى شتێك پێشى دەكەوێ لەكاتى مردندا بۆ لای خوا لە پەشیمانى، خۆى گەورە چى شتێك دەكات لەو كاتەدا ئەگەر لەسەر ئىسلام مرد، تەواو پەرحمەت بۆی ھەیە و لە ئەنجامى تاوانەكانى دەترسى.

﴿۲۸﴾ وما من ذنب إلا وللعبد منه توبة.

واتە: ھىچ تاوانىڭ نىيە ئىللا بەندەكان بۆيان ھەيە تەوبەى لى بكن.

پاڧە/

مەبەست لە: (واعلم أنه لا طاعة لبشر في معصية الله عز و جل).

ئەمە بەدەرخستنى ھوكمەكەى پېشۋە، كاتى باسى ئەۋەى كرد پېۋىستە
گوپراپەلى كار بەدەستان بكرىت ئەۋەى پوونكر دەۋە لە ھەموو شتىڭدا پېۋىست (واجب)
نىيە، بەلكو لەو شتانەدا گوپراپەلى دەكرىن سەرپېچى نىيە، بەلام ئەگەر فەرمانيان
كرد بەسەرپېچى ئەۋا گوپراپەلىيان ناكرى لە سەرپېچىدا، لەفەرمودەيەكدا ھاتە:-
پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەمىرىكى لە ھاۋەلان بەسەر سىرىيەكدا دانا، كاتى بەپىڭادا
پۆيشتن بەۋانى گوت:- چىلكەۋ دار كۆبكەنەۋە، كاتى كۆيان كەردەۋە گوتى:-
دايگرسىنن، كاتى دايانگىرساند گوتى:- بچنە ناۋ ئاگرەكەۋە، ئايە پېغەمبەرى خوا
(ﷺ) ناليت: ببىستن و گوپراپەل بن؟ ھەندىڭيان گوتيان:- ئىمە گوپراپەلى
پېغەمبەرى خوا (ﷺ) نەبوۋىن تەنھا بەمەبەستى ئەۋەى لە ئاگر ھەلبىين، ئىتر چۆن
بچىنە ناۋ ئاگرەكەۋە؟ بۆيە رازى نەبوۋىن بچنە ناۋ ئاگرەكەۋە، كاتى ئەۋ ھەۋالە
كەيشتە پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموۋى: (أما إنهم لو دخلوها لم يخرجوا منها، إنما الطاعة
في المعروف)^{۱۰۶} واتە: ئەگەر ئەۋانە بچۋايەنەتە ناۋ ئاگرەكەۋە ئەۋا لىي دەرنەدەچوۋن،
بەلكو گوپراپەلى لە چاكەدايە، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموۋىتە: (لا طاعة لمخلوق
في معصية الخالق)^{۱۰۷} واتە: (گوپراپەلى بۆ ھىچ دروستكراۋىڭ نىيە لەسەرپېچى خوادا).

۱۰۶ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۴۰۸۵) ومسلم (۱۸۴۰) .

۱۰۷ / سبق تخريجه .

خوای گه‌وره ده‌ریاره‌ی دایک و باوک فه‌رموو‌یه‌تی: (أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ (۱۴) وَإِنْ جَاهَدَاكَ) واته: دایک و باوک (عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطغهما وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ (۱۵) لقمان) واته: که‌وایه (ئه‌ی مَرُوفًا!) به‌رده‌وام سوپاسی من بکه له سهر نیعمه‌ته‌کانم و سوپاسی باوک و دایکیشت بکه له سهر ئه‌و هه‌موو ئه‌زیه‌ت و ئازاره له پیتاوی تۆدا چیش‌توویانه، گیترا‌نه‌وه‌شتان هه‌ر بۆ لای منه دوا‌ی زیندوو‌بوونه‌وه (۱۴) خۆ ئه‌گه‌ر هه‌ولیشیانداو پیتیان داگرت له‌سهر ئه‌وه‌ی که شتیک بکه‌ی به‌شهریک و هاویه‌شم، هیچ به‌لگه‌و زانیاریه‌کت پی نییه ئه‌وسا گوپرا‌یه‌لییان مه‌که‌و له‌دونیا‌دا له‌گه‌ل هه‌ردووکیاندا به‌شیوه‌یه‌کی چاک و په‌سه‌ند هاوه‌لی بکه‌و به‌رده‌وام هه‌ر پێگه‌ی ئه‌وه بگه‌ر به‌ره‌و من پێگه‌ی گرتۆته به‌ر و که‌پاوه‌ته‌وه بۆ لام (۱۵).

به‌لام مانای ئه‌وه نییه ئه‌گه‌ر کاربه‌ده‌ست فه‌رمانی کرد به‌سه‌رپێچی به‌رگی گوپرا‌یه‌لی داده‌مالی، به‌لام گوپرا‌یه‌لی ناگرت له‌و سه‌رپێچیه‌دا، گوپرا‌یه‌لی ئه‌وده‌میتنی و به‌رده‌وامه له‌شتیکدا سه‌رپێچی نه‌بی‌ت، ئه‌مه مانای ئه‌وه‌یه که (گوپرا‌یه‌لی بۆ هیچ دروستکراویک نیییه له‌سه‌رپێچی دروستکاردا) بۆیه ناگوترت: خوای گه‌وره فه‌رمانی کردوه به‌گوپرا‌یه‌لی کاربه‌ده‌ستان و فه‌رمانی کردوه به‌چاکه کردن له‌گه‌ل دایک و باوکدا، به‌لام له‌چاکه‌دا نه‌ک له‌سه‌رپێچی خوا‌دا.

مه‌به‌ست له: (فَلَا يُشْهَد عَلَى أَحَدٍ وَلَا يُشْهَدُ لَهُ بِعَمَلٍ خَيْرٍ وَلَا شَرٍّ).

ئهم مه‌سه‌له‌یه شایه‌تی دانه به‌سه‌ر که‌سیکی دیاریکرا‌وا به‌به‌هه‌شت یان به‌ئاگر، جا شایه‌تی به‌هه‌شت بۆ هیچ که‌سیکی دیاریکرا‌و نادریت و شایه‌تی بۆ هیچ که‌سیکی دیاریکرا‌و نادریت به‌ئاگر، ئیلا به‌به‌لگه‌یه‌ک نه‌بی له‌قورئان یان له‌سوننه‌ت، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی به‌لگه‌یه‌ک نه‌بی ئه‌هلی به‌هه‌شته هه‌رچه‌نده پیاوچاکێکی ئیماندار بی‌ت ئه‌وا

شايتى بۆ نادىت، چونكى ئىمە نازانين كۆتايىپەكەى چۆن دەبى، ھەروھە سەرىپچىكار يان كافىر ئىمە ئاللىن ئەو لەئەھلى ئاگرە، چونكى پەنگە تەوېپە بىكات و ئىمەش ئاگامان لىتى نىيە، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموئىت: (إِنْ أَحَدُكُمْ لِيَعْمَلْ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَلَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا وَإِنْ أَحَدُكُمْ لِيَعْمَلْ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا)^{۱۰۸} واتە: كەسىك لە ئىوھ كار دەكات بە كەردارى ئەھلى بەھەشت تاوھەكو ھىچ لە نىوانياندا نامىنى تەنھا بىك نەبى ئەمجار كىتەپەكەى پىشى دەكەوئىت و بە كەردەوھى ئەھلى ئاگر كار دەكات و دەچىتە ئاگرەوھ، ھەروھە كەسىك لە ئىوھ كار دەكات بە كەردارى ئەھلى ئاگر تاوھەكو ھىچ لە نىوانياندا نامىنى تەنھا بىك نەبى ئەمجار كىتەپەكەى پىشى دەكەوئىت و بە كەردەوھى ئەھلى بەھەشت كار دەكات و دەچىتە بەھەشتەوھ).

كەواتە كارو كەردەوھەكان بەپى كۆتايەكەيتى، كۆتايەكانىش ھىچ كەسىك نازانیت تەنھا خوا نەبى كە ئاگادارو زانايە بەھەموو غەيبەكان، بەلام لەئەنجامى سەرىپچىكاران دەترسىن و تەكە دەكەيت بۆ گوپرايەلان بەلام جەزمى ناكەين، بەلكو تەكامان ھەيە بۆ گوپرايەلان و جەزمى ناكەين و لە ئەنجامى سەرىپچى سەرىپچىكاران دەترسىن و جەزمى ناكەين، ئەمە بەنەسبەت كەسى ديارىكراوھە، بەلام بەنەسبەت گەشتى يەوھ ئەوا جەزمى ئەوھ دەكەين ئىمانداران لەبەھەشتدان و جەزمى ئەوھ دەكەين بى باوھەپان لەئاگردان، خوائ گەورە دەربارەى ئاگر دەفەرموئىت: (أَعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (۱۳۱) آل عمران)، ھەروھە دەربارەى بەھەشت دەفەرموئىت: (أَعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (۱۳۳) آل عمران) ئەمە بەپى گەشتى يە، بەلام وەكو تەكەكان و ديارىكراوھەكان ئەوھ دەگىردىتەوھ بۆ

لاى خوا، بەلام بەپىي پوالەتيان مامەلەيان لەگەلدا دەكەين، مامەلە لەگەل ئەھلى
 گوپراپەلدا دەكەين بەپىي ئەوھى لامان ئاشكرايە، مامەلە لەگەل ئەھلى سەرپىچىدا
 دەكەين بەپىي ئەوھى ئاشكرايە لامان، ئىمە حوكم تەنھا بەپوالەت دەدەين، نەك
 لەسەر ئاكام و كۆتايى چونكە ئەو بەدەستى خوايە.

﴿۳۹﴾ نوسەر دەئىت: (والرجم حق) واتە: رەجم کردن حەقە.

رافە /

خوای گەورە چەند شتێكى حەرام كرده لە بابەتى شەرف و ناموسداو
لەمامەلەداو جگە لەو، ئەم حەرامكراوانە دەكرێتە چەند بەشێكەو: -

چەند حەرامكراویكى گەورە.

چەند حەرامكراویكى بچوك.

ئەمجار بەپێى سزاكەى لەسەر ئەو كەسەى ئەنجامى دەدات دەكرێتە سى

بەشەو: -

بەشى يەكەم: چەند حەرامكراویك خوای گەورە سزایەكى دیاریكراوى بۆ داناو،
پێى دەگوتریت سنورەكان (الحدود)، ناوى لى نراو (الحدود) كە لە (الحد) وە هاتوو
بەماناى (المنع) واتە: پێگرتن، چونكە ئەم سزایانە پێى لەخاوەنكەى دەكریت
بەكەوتنە ناو سەرپێچىو.

بەشى دووهم: چەند حەرامكراویك خوای گەورە سنورى (حدود) ی بۆ دانەناو بەلام
سەرزنەشت (تعزیر) تێدايە ئەمەش خراوەتە دەستى كاربەدەست، بەشپۆیەك خۆى
پێى باش بێت و ببیتە هۆى ئەوێ لێى دووربەگەوتەو، پێى دەگوتریت: سەرزنەشت
(التعزیر) ئەویش بە ماناى (التأديب) دیت.

بەشى سێیەم: ئەوێ حەدوتەعزیری تێدا نییە لەحەرامكراوەكان، بەلگە
هەپەشەو توپەبوون و لەعنەت و ئاگرى تێدايە، جگە لەوانە لەجۆرەكانى هەپەشە،
وەكو خواردنى سوو و قوماو جگە لەوانە، ئەمە هەپەشەيەكى توندى تێدايە،
هەركەسى ئیمان لەدایدا هەبێت ئەوا لێى دوور دەكەوتەو، هەركەسىك ئیمان لەدایدا

نەبىت يان ئىمانى لاوز بىت ئەوا لىپرسىنە ۋە سزا لە پىششىتى لەدوا پۇژدا، خىۋى گەورە خىۋى ئەو ھەرامكراۋانەى ھەرامكردوۋە، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموئىت: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تَضِيعُوهَا وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهَكُوهَا وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحِمَةً بِكُمْ غَيْرَ نَسِيَانٍ فَلَا تَسْأَلُوا عَنْهَا) ۱۹.

لەو ھەددانە ھەدى زىنايە، زىناش برىتييە لە ئەنجامدانى كاريكى خراپە لەپىگەى دامىنىكە ۋە بۆى ھەلال نىيە، ئەو زىنايە، ئەنجامدانى كاري خراپە لەدامىنەكانە ۋە خىۋى گەورە ھەرامى كردوۋە، تەنھا لەپىگەى گرى بەستىكى شەرى ۋە دىروستە ۋە نەبىت، خىۋى گەورە دەفەرموئىت: (وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ (۲۹) إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (۳۰) فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ (۳۱) المعارج) واتە: ئەوانەى داۋىنى خۆيان دەپارىزن لەھەرام (۲۹) جگە لەژنەكانيان، يان لەكەنيزەكەكان (۳۰) ئىنجا ئەو ھى جگە لەو ھەمى بىخاۋى ۋە ئەو كارە بىكات، ئەوانە دەست درىژىكارن ۋە خۆيان پانواندوۋە بۆ سزاي خوا (۳۱).

واتە ئەوانەى لەھەلالە ۋە لادەدەن بۆ ھەرام، جا ھەر كەسىك تووشى زىنا ھات ئەوا دوو بەشە: -

يان كەسىكى عازەبە ۋە لەپىش ئەو ۋە ئىنە ھەمىناۋە بەپىگەى شەرى بىپارىزى، ئەو عازەبە، ئەمەش سزاكەى ئەو ھەمى سەد جەلدەى لى بدەى، خىۋى گەورە دەفەرموئىت: (الرَّائِيَةُ وَالرَّائِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲) النور) واتە: ئەو كە ۋە كۆپەى زىنا ۋە شەروال پىسى ئەكەن دەبى لە ھەرىكەيان سەد جەلدە (شەلاقى لى بدەن، نابى بەزەمى ۋە نەرم ۋە نىانى ۋە سۆز بتانگى لە بەرامبەر ھەرىكە لەو دوانە ۋە لە

راپه‌پاندنی حوکمی خوادا، ئەگەر ئێوه باوه‌پتان به‌خوا و به‌روژی دواپی هه‌یه‌جا بۆ ئەوه‌ی ئەو دوانه‌ پتر ئیشیان پی‌ بگات و خه‌لکیش په‌ند وەرگرن با کۆمه‌لی له‌ برواداران ئاماده‌ی سزاکه‌یان ببن و ببینن).

له‌ سوننه‌تدا هاتوو (نامۆ) ده‌کریت واته‌ له‌ وشاره‌ دوور ده‌کریت‌وه‌ ئەو کاره‌ی تێیدا ئەنجامداوه‌ بۆ شارێکی تر، بۆ ماوه‌ی یه‌ك سال، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فرمویت: (البکر بالبکر جلد مائة وتغريب عام)^{۱۱۰} واته‌: عازبه‌ له‌گه‌ڵ عازبه‌دا لێدانی سه‌د جه‌ڵده‌و دوورخستنه‌وه‌ی یه‌ك سال).

که‌واته‌ دوور خستنه‌وه‌که‌ی جێگیرو سابه‌ته‌ له‌ سوننه‌تدا، به‌لام جه‌ڵده‌ ئەوه‌ سابه‌ت و جێگیره‌ له‌ قورئاندا و زانایان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر جه‌ڵده‌و زۆریه‌شیان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر دوور خستنه‌وه‌، ئەمه‌ هه‌ددی که‌سی عازبه‌.

به‌لام (الثیب): ئەویش ئەو که‌سه‌یه‌ له‌پێشدا به‌پێگای شه‌رعی ژنی هێناوه‌، به‌هاو قه‌درو حورمه‌تی نامووسی زانیوه‌ ئەوا ئەم که‌سه‌ به‌ردباران ده‌کریت تا مردن، ئەمه‌ش سابه‌ته‌ له‌ قورئاندا که‌ وشه‌کانی (لفظی) نه‌سخ کراوه‌ته‌وه‌ به‌لام حوکمه‌که‌ی ماوه‌، هه‌روه‌کو چۆن عومه‌ر له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموویه‌تی: (نزلت آية الرجم فوعيناها وحفظناها ورجم رسول الله وأخشي إن طال بالناس زمان أن يقولوا: ما نجد الرجم في كتاب الله ألا إنه في كتاب الله)^{۱۱۱} ئاماژه‌ بۆ ئەو ئایه‌ته‌ ده‌کات که‌ خوا ی گه‌وره‌ فرموویه‌تی: (الشيخ والشيخة إذا زنيا فأرجوهما البتة نکالا من الله والله عزيز حكيم)^{۱۱۲} ئەم

۱۱۰ / أخرجه مسلم (۱۶۹۰) .

۱۱۱ / رواه البخاری ومسلم .

۱۱۲ / أخرجه مسلم (۱۶۹۱) .

قورئانە وشەكانى نەسخ كراوە تەو و حوكمەكەى ماو، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پەجمى كروە و فەرمانىشى بە پەجم كروە، مۇسلمانان يەكدەنگن لەسەر ئەو، هېچ كەسك ناكۆك نىيە لەم مەسەلەدا تەنها ئەهلى بىدعە نەبىت كە هېچ بايەخ بە ناكۆكى ئەوان نادىت وەكو خەوارىچ.

جا (بەردەباران كردن) سابتە لەقورئان و سوننەتى و تنو كردارى (قولى و فعلى) مەروەها بە (إجماع) يەكدەنگى زانايان، هەر كەسك نكۆلى لى بكات ئەوا كافەر، چونكە ئەو كەسە خواو پىغەمبەر (ﷺ) (إجماع)ى مۇسلمانانى بە درۆخستۆتەو، جا (بەردەباران كردن) سابتە هېچ پىگای قەسە كردنى تىدا نىيە، بۆيە لىرەدا دانەر فەرموویەتى: (الرحم حق) ئەمە بە شىكە لەعەقیدەى ئەهلى سوننە و جەماعە وەكو وەلامدانەو و پەددى بىدعەكاران كە نكۆلى لە بەردەباران كردن دەكەن بەبى زانیارى، بەبى چاوپوونى لەبەر نەفامى خۆيان، خۆيان كرووە تە ئەوەى زانان، پشتیان بە عەقل و فیکرى خۆيان بەستو، ئەوانە بايەخ بە ناكۆکیەكەیان نادىت و تەماشای قەسەكانیان ناكىت، پەنگە كەسكى نەقام بانگەشەى زانیارى و لىكۆلینەو دەكات و دەلێت: - ئەم بابەتە جیاوازی تىدايە، بۆيە پىی دەگوترىت ئایە هەموو جیاوازییەك بايەخى پى دەدرىت؟! چونكە چەندین جیاوازی هەيە بايەخى پى نادىت و گوێى لى ناگیرىت، يەكێك لەوانە ئەم جیاوازییە، بۆيە شاعیر دەلێت: -

ولیس كل خلاف جاء معتبراً إلا خلاف له حظ من النظر

مەسەلەكە بریتى نىيە لەبانگەشەى جیاوازی، بەلكو مەسەلەكە: بریتىيە لە لىكۆلینەو و ساغکردنەو و پەيوەست كردنى بەبەلگەو، جا هەر كەسك ناكۆك بوو لەگەڵ بەلگەدا ئەوا نەیارە (مخصوم) و هېچ عیبرەت لەو جیاوازییەدا نىيە و بايەخى پى نادىت، خۆای گەورە دەفەرموێت: (فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا (۵۹) النساء) واتە: ئەگەر لە شىتەيدا كىشەو ناكۆكىتان بوو جا بىگىرنەوہ بۆ لای خواو پەيامبەر (ﷺ) واتە: با تەنھا قورئان و سوننەت داوەر و ھەكەمتان بن، ئەگەر باوہ پتان بە خواو بە رۆژى دوايى ھەيە دەبى ئاوابىت، ئەو گىترانەوہى كىشەو ھەرايە بۆ لای قورئان و سوننەت جواناترو چاكترە بۆتان چاكترين رەفتارىشە بۆ داھاتوتان).

لەسەر ئەو جياوازييە نامىنين بەلكو دەگەپىينەوہ بۆلای بەلگە لەبەر ئەو ئايەتەى دەفەر مويت: (فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا) (۵۹) النساء) بۆيە لەم كىتەبە باسى مەسەلەى پەجمى كردوہ ھەرچەندە كىتابەكە كىتابىكى عەقیدەيە، چونكە پىتويستە باوہ پ بەرچەم كردن بكەين، ھەركەسىك نكۆلى لى بكات ئەو كوفرى كردوہ، جا ئەمە دەقيكە لەسەر ئەوہو پەدى بیدعەكارانە، ئەوانەى نكۆلى لە پەجم دەكەن.

﴿٤٠﴾ نوسەر دەئیت: (والمسح على الخفين سنة).

واتە: مەسح کردن لەسەر هەردوو خوف سوننەتە.

رافە /

مەبەست لە: (والمسح على الخفين سنة).

دەقیکی هیناوەتەو لەسەر ئەم مەسەلەیه، هەرچەندە ئەم مەسەلەیه مەسەلەیهکی فیهقییه، چونکە پەڕوەندی هەیه لە گەڵ عەقیدەدا، جا هەرکەسیک مەسح کردنى لەسەر هەردوو خوف ئینکار کرد ئەوا لە ئەهلى سوننە و جەماعە دەرچوو و جیاوازو ناکۆکە لە گەڵ عەقیدەى راست و دروستدا، چونکە مەسح کردن لەسەر خوف سابتە لە پیغمبەرى خواوە (ﷺ) لە چەندین فەرموودەو دەگاتە پلەى (المقواتر).

(والمسح على الخفين) پوخسەتە، کارکردن بە پوخسەت سوننەتە، بەبەلگەى ئەو فەرموودەیه دەفەرمویت: (إن الله يحب أن تؤتى رخصه كما يكره أن تؤتى معصيته)^{۱۱۳} واتە: خواى گەورە پێى خۆشە پوخسەتەکانى ئەنجام بدریت هەروەکو چۆن پێى ناخۆشە سەرپێچییەکانى ئەنجام بدریت.

جا مەسح کردن لەسەر هەردوو خوف و مەسح کردن لەسەر ئەوێ جیگای خوف دەگریتەو وەکو (گۆرەوی) ئەو سابتە لە سوننەتى پیغمبەرى خواوە (ﷺ)، هیچ کەسێ جیاواز نییه لەم بابەتەدا تەنها (الرافضة) نەبیت، بەلکو ئیسپاتی مەسح کردنیان لەسەر هەردوو پێ کردووە، جا هەردوو پێ لای (الرافضة) ناشۆردریت بەلکو بەسەر یاندا مەسح دەکری بەبەلگەى ئەو ئایەتە کە دەفەرمویت: (وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ) بە (کسره) لەوشەى (أَرْجُلِكُمْ) (الى الكعبين)، (الكعبان) لای ئەوان ئەو

۱۱۳ / صحیح : أخرجه أحمد (۱۰۸/۲) وابن خزيمة في (صحيحه) (۲۰۲۷) وابن حبان في (صحيحه) (۲۷۴۲)

وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۱۸۸۵) .

(الكعبان) ە ناسراوو ديارە نىيە لەخوارەوہى پى، بەلكو (الكعبان) لای ئەوان دەكەوتتە خوارەوہى شویتى بەستنى قەيتانى پىلاو، ئەویش پاژنەيە وپشتى قاچەكانە، ئەمە مانای (الكعب) ە لای (رافضة) ئەویش ئەو (كعب) ە نىيە لای ئەهلى سوننە و جەماعەيە.

ههچ بەلگەيەك نىيە لەخویندەوہ بە (كسرة) لەئايەتەكەدا چونكە خویندەوہ مەشھورەكە (نصب) ە واتە (فتحة) يە، (وَأَرْجُلُكُمْ) (عطف) كراوەتە سەر (فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ) خویندەوہ بە (كسرة) لەبەر (المجاورة) يە واتە: (هاوسيتى) لەگەل ئەو ئايەتەدا كە دەفەرمویت: (وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ) بەبەلگەى ئەوہى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەردوو پىی دەشۆردو مەسحى نەدەكرد تەنھا لەسەر ھەردوو خوف نەبوایە.

﴿٤١﴾ نوسەر دەلّیت: (وتقصير الصلاة في السفر سنة).

واتە: کورتکردنەوہى نوێژ لەسەفەردا سوننەتە.

پافە/

لەو پوخسەتانەى شەرع ھیناویەتى وەکو ئاسانکارییەك بۆ بەندەکانى و لادانى
 حەرەج لەسەریان: کورتکردنەوہى نوێژە لەسەفەردا، ئەویش بریتیىە لە کورتکردنەوہى
 نوێژە چوار رکاتییەکانە، ئەمەش بەدەقى قورئانى پیرۆز، خواى گەورە دەفەرمویت:
 (وَإِذَا ضَرَجْتُمْ فِي الْأَرْضِ) واتە ئەگەر سەفەرتان کرد (فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ
 الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا (١٠١) النساء) پوالتى ئایەتەكە وادیارە
 کورتکردنەوہى دروست نییە تەنھا لەحالتى ترسدا نەبێت، ئەم ناپوونییە نەما، چونکە
 پرسىار کرا لەپێغەمبەرى خوا (ﷺ): (ما بالنا نقصر وقد آمنا؟ قال: (تلك صدقة تصدق
 الله بها عليكم، فاقبلوا من الله صدقته)^{١١٤} ھەروەھا پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لە ھەموو
 سەفەرەکانیدا نوێژى کورت دەکردەوہى، نوێژى چوار رکاتییەکانى دەکردە دوو رکات،
 ئەمە سوننەتى پێغەمبەرە (ﷺ)، ھەرکەسێك نوێژەكە (إتمام) بکات ئەوا (إتمام) یش
 دروستە بەلام جیاوازی لەگەڵ چاکتردا کردووە.

جا کورتکردنەوہى نوێژ پوخسەتە ھەرکەسێك ویستى لى بێت ئەنجامى دەدات
 ئەویش چاکترە، ھەرکەسێك ویستى لى بى وازى لى دەھێنى و (إتمام) دەکات ئەوا ھیچ
 حەرەجێكى لەسەر نییە لەوہدا، چونکە (الانجام) ئەصلە، نووسەرى ئەم کتیبە باسى
 ئەوہى کردووە چونکە وەرگرتنى پوخسەتە شەرعییەکان لەمەسەلە عەقیدەکانە،
 ئەمەش پەدە بۆ ئەو کەسە توندپەوانە کەوا پوخسەتە شەرعییەکان وەرناگرن.

﴿٤٢﴾ نوسەر دەئیت: (والصوم في السفر من شاء صام ومن شاء أفطر).

واتە: پۆژوگرتن لەسەفەردا ھەر کەسێک ویستی ئی بێ پۆژودەگرت و ھەرکەسێک ویستی ئی بێ دەیشکێنی (پۆژوو ناگرت).

پاڤە:

لەو پوخسەتانەى خواى گەورە پوخسەتى بەندەکانى خۆى داو، پۆژونەگرتنە لە (رمضان) دا لەسەفەردا، ئەویش پوخسەتە، ھەر کەسێ بیهوێ پۆژوناگرت و ھەرکەسێ ویستی ئی بێ دەیگرت، ئەگەر پۆژووی گرت ئەوا پۆژووەکەى دروستە، چونکە یەکیک لەھاوێلان پرسیاری لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) کرد کەوا ئەو بەھیزەو توانای پۆژوو گرتنى ھەبە لەسەفەردا؟ جا پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ئیزنى پێدا بە پۆژووگرتن لەسەفەردا^{۱۱۰}، ئەو پوخسەتە، پوخسەتیش جی بەجی کردنى (واجب) نییە، بەلکو جی بەجی کردنى چاکترە وەکو ئەو دواى پوخسەتەکانى تر، ئەگەر گەپایەو بە ئەصلەکەو پۆژووەکەى گرت ئەوا ئاساییە خواى گەورە دەفەرموێت: (فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ) البقرة/۱۸۵ واتە: ھەرکەسێکتان مانگی پەمەزانى بەسەرھات دەبێ بەپۆژو ببێ ئینجا ئەو کەسەشتان نەخۆش و لەش بەبارە، یا لەسەفەرەو پۆژوارەو پۆژووەکەشى دەشکێنی دەبێ لەپۆژانى دیکەدا چەند پۆژیکى تر بەقەزا بیگرتەو.

ھەرۆھا پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لەسەفەرەکانیدا پۆژووی نەدەگرت (بەپۆژوو نەدەبوو)^{۱۱۶}.

۱۱۵ رواه مسلم .

۱۱۶ / رواه البخارى ومسلم .

﴿٤٣﴾ نوسەر دەئیت: (ولا بأس بالصلاة في السراويل).

واتە / نوپژکردن بە دەربپۆه (شەروالەوه) ئاساییە و دروستە.

(السراويل) وشەبەکی تاکە، ئەو ش شتیکی ئاشکراو ناسراوه، ئەو شتەبە لەبەر دەکریت لەسەر عورەت، ئەو ش دەدوریت بە ئەندازەى خوارەوێ جەستە.

دەئیت: نوپژ دروستە بە شەروالەوه ئەمە بە نەیسبەت پیاوانەوه، چونکە عورەتى پیاو نێوان ئەژنوو ناوکیبەتى، شەروالیش ئەو دادەپۆشى، جا ئەگەر نوپژى کرد بە شەروالیکەوه نێوان ناوک و ئەژنوى داپۆشى ئەوا نوپژەکەى دروستە.

بەلام ئافرەت هەمووی عورەتە تەنھا پوومەتى نەبیت ئەگەر پیاوانى نامەحەمى لا نەبیت.

جا ئەگەر بە پشتەمالەوه نوپژى کرد چاکترە لە شەروال، یان ئەگەر بە قەمیسەوه نوپژى کرد ئەوا چاکترە لە شەروال، چونکە ئەو جۆنترە، خۆی گەرە دەفرمۆیت: (يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ) الاعراف/ ۳۱ واتە: ئەى پۆلەکانى ئادەم! هەرکە دەچنە مزگەوت جل و بەرگی جوان و پاک و خاویڤن لەبەر بکەن).

واتە: لەکاتى هەموو نوپژیکدا، (الزينة) هەروەکو شیخ الاسلام دەفرمۆیت: - لەوه کشتگەرترە تەنھا عورەت داپۆشیت^{۱۱۷}.

^{۱۱۷} / ئەمە ولامى هەندى لە گرووپی شیعەبە کە وا دەبینن دروست نییە بە دەربپۆه (شەروالەوه) نوپژ بکړیت .

﴿٤٤﴾ نوسەر دەئىت: (والنفاق أن يظهر الإسلام باللسان ويخفي الكفر بالضمير).

واتە / (النفاق) برىتييه لەوھى بە زمان ئىسلام دەرخت و لەناخيدا كوفر بشارىتەوہ .
 ڤافە /

النفاق / برىتييه لەدەرختنى چاكەو شارندنەوھى خراپە، ئەویش دەكرىت بەدو
 بەشەوہ :-

جوړى يەكەم: نفاق اعتقادي (دووږوويى لە بىروباومردا).

ئەمەش كوفرى گەورە، كەسى دووږو لەكافرىكى ئەصلى خراپترە، چونكە كافرى ئەصلى دەزانى و دەناسى ئەو كافرە و ئەو كەسىكى دوزمنە، بەلام كەسى دووږو موسلمانان دەخەلەتتى، وا دەرى دەخات ئەو لەوانە كەچى ئەو دوزمنى ئەوانە، وادەرى دەخات موسلمانە كەچى ئەو كافرە، (يُحَادِثُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ) (البقرة) ۹ واتە: ئەوانە بە نيازى خويان دەيانەوى فیل و تەلەكە لە گەل خوادا و ئەو كەسانەدا بكن بپوايان هیناوه بەلام لە راستیدا تەنها لە گەل خويان فیل و فەرەج ئەكەن و زیانەكەشى ھەربۆ خويان ئەگەپتەوہ و تەنها خويان دەخەلەتتىن لە حالیکدا ھەستیش بەو راستیە ناکەن).

بۆیە خوای گەورە ئەوانى خستۆتە پلەى خوارەوھى ناگر، لەژێرەوھى بت پەرستان و كافران، چونكە ئەوانە لەكافران خراپترن، بۆیە خوای گەورە دەربارەیان دەفەرمویت: (هُمْ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُهُمْ قَاتِلَهُمُ اللَّهُ أَلَّا يُؤْفَكُونَ) (۴) المنافقون واتە: ھەر ئەوانى دوزمن، دەسا ئیوہش ھۆشیارو ناگاداریان بن و خۆتان بپاریزن لییان، خوا بیانكوژى، لەناویان بەرىت، چۆن لەپى ھەق لائەدرین؟!).

جا (النفاق الاعتقادي) ئەو (نفاق) ەبە كە ھەرگیز ئیمان لەگەلیدا كۆ نابىتەوہ .

جوۆرى دووھم/ (النفاق العملي) (دووړوویی کرداری).

دووړوویی کرداری ټو (نفاق) هیه که واکه سه که له پوالت و ناخه وه دا ئیمانداره، به لام چه ند ئاکاریک له ئاکاره کانی دووړووانی لی ده وه شپته وه، ده بیته هوی ټو وهی ئیمانده کی که م ده کاته وه و هره شهیه کی توندی له سهره، به لام له ئیسلام ده ری ناکات، پیی ده گوتریټ دووړوویی کرداری و پیی ده گوتریټ دووړوویی بچوک، نمونه ی ټو وهی له فهرمووده کی پیغه مبه ری خوا دا (ﷺ) هاتوه: (أربع من كن فيه كان منافقا خالصا، ومن كانت فيه خصلة منهنها كان فيه خصلة من النفاق حتى يدعها: إذا حدث كذب وإذا وعد أخلف وإذا أؤتمن خان، وإذا خاصم فجر)^{۱۱۸} واته: چوار ئاکارو ره وشت هه ن هره که سی ټیدا بو ټو دووړوویی کی روونه، ټه گره هره که سیټک ئاکاریکی ټیدا بو ټو ئاکاریکی له دووړوویی ټیدایه تا کو وازی لی ده هیټی: ټه گره قسه یه کی کرد درو ده کات و ټه گره به ټینیکی دا ټو به سهری نابات و ټه گره سپارده یه کی پی سپردرا ټو خیانه تی لی ده کات و ټه گره دوزمنایه تی و نه یاریټی که سیکی کرد ټو له راستی لا ده دا).

جا ټم ئیمانداره په نگه دووړوویی کی کرداری لی بوه شپته وه ټو له بهر که مکرده وهی ئیمانده کی به تی و شایسته ی ټو هره شهیه یه، به لام به وه له دین ده رناچیت.

ټم دووړووه بریتییه له پیا که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له هاوه لانی لیی ده ترساو ناوی لی ناوه شیرکی بچوک، ده فهرمویت: (إن أخوف ما أخاف عليكم الشرك الأصغر، قالوا: و ما الشرك الأصغر، يا رسول الله؟ قال: الرياء، يقول الله عز وجل يوم القيامة إذا جزى الناس بأعمالهم: اذهبوا إلى الذين كنتم تراءون في الدنيا، فانظروا هل تجدون عندهم جزاء)^{۱۱۹}

۱۱۸ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۲۴) ومسلم (۵۸) .

۱۱۹ / صحيح : أخرجه أحمد (۴۸/۵) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۱۵۵۵) .

واتە: ئەو شتەى لە ھەموو شتەىك زىاتر لىتى دەترسم لىتتان شىركى بچووكە، وتیان: ئايە شىركى بچووك چىيە ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)؟ ھەرمووى: رىايە، خىواى گەورە لە رۆژى قىيامەتدا كاتى پاداشتى خەلكى دەداتەو بە كەردەو كەنيان دەفەرموئە: بىرۆن بۆ لای ئەو كەسانەى رىاتان بۆيان دەكرد لە دونىادا، تەماشىا بكن بزانن ھىچ پاداشتەكتان لايان دەست دەكەوئە.

دەفەرموئە: (ألا أخبركم بما هو أخوف عليكم عندي من المسيح الدجال؟ قالوا: بلى، قال: الشك الخفي، يقوم الرجل فيصلي فيزين صلاته لما يرى من نظر رجل إليه)^{۱۲۰} واتە: ئايە ھەوالتان پى بدەم بەوھى لىتى دەترسم تووشتان بىئە زىاتر لە مەسىحى دەججال؟ وتیان: بەلى، ھەرمووى: شىركى شاراو، كەسەىك ھەل دەستى نوئە دەكات و نوئە كەى دەپازنئەتەو لەبەر ئەوھى كەسىكىتر تەماشىا دەكات.

ئەگەر لای خەلكى نوئە بكات ئەو نوئە كەى دەپازنئەتەو، ئەگەر لەمالە كەيدا نوئە بكات يان لەجىگايە كى شاراو دە ئەو دەنووك دەدا لەزەوييە كە لەنوئە كەيدا، ئەمە ئەو جۆرە ھەو لەئان لىتى دەترسان تووشى ببن بە توندترین شتەو، جا ھىچ كەسەىك نىيە لىتى نەترسى و لەو نەترسىت تووشى بىئە، بۆيە دەلئەن: (لا يخافه إلا مؤمن ولا يأمنه إلا منافق) واتە: لىتى ناترسىت تەنھا ئيماندار نەبىت و لىتى تەئمين نىيە تەنھا كەسى دووپو نەبىت) جا كەسى مۇسلمان لەخۆى دەترسى تووشى ئەو (نفاق) ە بىت كە ئەویش دووپووى بچووكە.

مەبەست لە: (والنفاق أن يظهر الإسلام باللسان ويخفي الكفر بالضمير).

ئەمە پىناسەى (نفاق الاعتقادی) يە ئەویش (نفاق) ى گەورە، ئەمەش ئيمان لەگەلیدا كۆ نابىتەو لەكەسى ئيماندارەو ھەرگىز ناوەشەتەو، خىواى گەورە

لەسەرەتاي سورەتى (البقرة) دا خەلكى كىرەتە سى بەشەو ئىمانداران بەرپالەت و پەنھاندا و كافران بەرپالەت و پەنھاندا، و دوو پووەكان كەئىسلام دەردەخەن لە پوالەتداو كوفر دەشارنەو، ئەو تا خواى گەرە لە قورئاندا ھەرموويەتى: (الم (۱) ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ (۲) الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳) وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (۴) أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۵) البقرة) واتە: (الم (۱) ئەم كەتەبە (قورئان) بۆ كەسەك تى بىگىرى ھىچ گومانىكى تەدا نىيە لە لاىەن خواو ھاتوو، نوو روئىنمايە بۆ موئىلمانە پارىزگارەكان (۲) ئەوانەى برويان بە گشت نەيتى و ناديارەكان ھەيە، وەكو بەھەشت و دوزەخ و فريشتە و زىندوو پوونەو، بە راستى بە شىو پەكى تىرو تەسەل و گشت كات لە كاتى خويدا نويزەكانيان دەكەن و لەو ھەش كىرەومانە بە رىق و روئىيان لە رىگاي خىردا دەبەخشن و زەكاتى لى دەدەن (۳) ئەوانەى برويان بەو قورئان و كەتەبە ھەيە بۆ تو دابە زىنراو و بەو كەتەب و نامە ئاسمانيانەش پيش تو بۆ پىغەمبەران دابە زىنراون واتە تەورات و ئىنجىل و سەھفەكان، برواي بەھىزو پەقىنىشيان بە روئى دواى ھەيە (۴) ئەوانە خواھەنى ئەو پىنج سىفاتەن لەسەر ئەو رىگەو رىيازەن لە لاىەن پەرورەدگارى خويانەو روئىمايەكان بۆى ھەر ئەوانش رىگارو سەرفرازن (۵)).

ئەمە باسى ئىماندارانە لەرپالەت و پەنھاندا، بەلام بى باو پەن بەرپالەت و پەنھانى دەريارەيان دەفەرموئە: (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۶) خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۷) البقرة) واتە: ئەوانەش خوا نەناس و بى باو پەن وەك يەك واىە ئايا بىانترسىنى يان نەيانترسىنى، ھەر باو پەن ناھيتن (۶) چونكە خوا مۆرى بەدبەختى بەسەر دل و گوئياندا ناو و بەسەر

چاویشیانه وه په رده یه که هه ر به یه سزایه کی زږد مه زو که وره شیان بو هه یه
(۷).

نه مجار ده ربارده ی کومه لی سییه م ده فهرمویت: (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ (۸) يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ
(۹) فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ (۱۰) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا
تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ (۱۱) أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ
(۱۲) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ
وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ (۱۳) وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ
إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ (۱۴) اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ (۱۵) أُولَئِكَ الَّذِينَ
اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَىٰ فَمَا رَبَحَتِ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ (۱۶) مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ
نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ (۱۷) صُمُّ بُكْمٌ
عُمَىٰ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ (۱۸) البقرة) واته: له و خه لكانه دا كه سانتيك هه نه ده ليتن: باوه رپمان
به خواو به روژي دوايي هه يه كه چي درو ده كه نه و له راستيدا برپويان نييه به لكو
ده يانه وي ئيوه فريو بدن و ورده ورده ليتان نزيك ببينه وه و له دژتان پيلان بگيږن و
بشيوي بخه نه ناوتانه وه و ريزه كانتان تيك بدن بويه ده فهرموي: (۸) نه وانه به نيازي
خويان ده يانه وي فيل و ته له كه له كه ل خواداو نه و كه سانه دا بكن برپويان هيناوه
به لام له راستيدا ته نها له كه ل خويان فيل و فهره ج نه كه نه و زياته كه شي هه ر بو خويان
نه كه پيته وه و ته نها خويان ده خه له تين له حالتيكدا هه ستيش به و راستيه ناكه نه!
دياره هو ي بئ هه ستيشيان هه نه مه يه كه: (۹) دليان دردو نه خوشي و هه سودي و
گومان و ناپاكي تيادايه جا خوايش روژ له دواي روژ دردو نه خوشي كاني زياد كردن
جگه له وه يش سزايه كي سهخت و ئيش پيگه يه نه ريان بو هه يه له بهر نه وه درويان كرد
به تاييهت نه و ده مه ي ده يانگوت برپوامان به خواو به روژي دوايي هه يه (۱۰) كاتي

پېيان بگوتى: گىرە شىۋىنى و ئاشوب و خراپەكارى لەم ولات و زەويىدە مەكەن دەلەين: ئىمە ھەر چاكسازو پىكخەرى كارى چاك و باش بووينە (۱۱) و شىيار بن! بەپاستى ھەر ئەوانن موفسىدو خراپەكارو گىرە شىۋىن بەلام ھەست ناكەن (۱۲) كاتى پېيان بگوتى: دەسا ئىۋەش وەكو ئەمەردە ئىماندارە ئىمان و باۋەپىكى راستەقىنە بىنن دەلەين: جا ئايا ئىمەش وەكو ئەمەلگە گىل و نەفامانە بېروا بىنن؟! خەلگىنە چاك بزانن! ئەوانن گىل و نەفامى راستەقىنە بەلام بەخۇيان نازانن (۱۳) كاتى توشى ئەوانە دەبن باۋەپىان ھىناۋە دەلەين: ئىمەش وەك ئىۋە باۋەپىان ھىناۋە و كاتىكىش دەگەنە لاي ھەرماندە شەياتىنەكانيان دەلەين: ئىمە لەگەل ئىۋەداين ئىمە ھەر گالەتيان پى دەكەين (۱۴) بەپاستى خۋاي بالادەست گالەتە بەوان دەكات و مۆلەتيان دەدات تاپتر خۇيان بەدبەخت بكەن و لە سەركىشى و لاپىسى خۇياندا سەرگەردان بن (۱۵) ئەمە ناپاكانە ھىدايەت و پىنۋىنيان بە پىيازى چەوت و گومپايى فروشت جا ئەمە سوداۋ بازىرگانىيەيان سود بەخش نەبوو قازانجيان لى نەكردو پىگەى بەختيارى و ھىدايەتيان دەست نەكەوت (۱۶) نمونەى ئەمە دوو پوۋە ناپاكانە وەك مەسەلەى كەسىكە بۇ خۇى خەرىكى ھەلگىرساندنى ئاگرىك بىت، تاپى پى دەرىكات ھەركە ئاگرەكە ھەلگىرساۋ دەۋرۋوبەرى پووناككردەۋە خوا پووناكىكەى بىردن و كوزاندىيەۋە لەناۋ تارىكستاندا وىلى كردن و ھىشتىيەۋە ديارە ئىتر بەھىچ كلۋجى نابينن (۱۷) كەپولال و كۆپىن ئىتر پەشىمانىش نابنەۋە و ئاشتوانن بگەپىنەۋە (۱۸).

ئەمە ھەموۋى دەربارەى دوو پوۋەكانە، ئەۋىش چەند ئايەتتە.

مەبەست لە: (ويخفي الكفر بالضمير) (الضمير) ماناى ئەۋىشتەيە لە دلدە

دەىشارىتەۋە.

﴿۴۵﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم بأن الدنيا دار إيمان وإسلام).

واتە: بزانه ئەم دونیاىە مالى ئیمان و ئىسلامە.

﴿۴۶﴾ (وامة محمد ﷺ) فيها مؤمنون مسلمون في أحكامهم ومواريتهم

ونبائهم والصلاة عليهم).

واتە: ئوممەتى محمد (ﷺ) تەئیدا ئیماندارو موسلمانن لە ھۆكەمەكانیانو

میراتەكانو سەربرپنەكانو نوێژکردن لەسەریان.

﴿۴۷﴾ (ولا نشهد لأحد بحقيقة الإيمان حتى يأتي بجميع شرائع الإسلام

فإن قصر في شيء من ذلك كان ناقص الإيمان حتى يتوب واعلم أن إيمانه

إلى الله تعالى: تام الإيمان أو ناقص الإيمان إلا ما أظهر لك من تضييع شرائع

الإسلام).

واتە: شاھەتى ھەقیقەتى ئیمان بۆ ھیچ کەسێک نادەین تاكو ھەموو شەریعەتەكانی

ئىسلام جی بەجی ئەكات، ئەگەر لە ھەر شتێکدا كورتپەوی كرد ئەوا ئیمانی كەم

دەكاتەو تەكو تەوبە دەكات، بزانه ئیمانەكەى بۆ خواى گەرە: ئیمانێكى تەواوە یان

ئیمانێكى نوقسانە، ئیلا ئەو نەبێ شتێكى لى بۆ شەیتەو ئىسلامەكەى لە دەست

بدات (ئىسلامەكەى پووچەل بكاتەو).

رافە/

مەبەست لە: (واعلم بأن الدنيا دار إيمان وإسلام).

واتە ئىسلام و ئیمان لە دونیادا كە مال و خانەى كارکردنە، بەلام لە دواپۆژدا ئەو

خانەى سزاو پاداشتە، جا ئىسلام و ئیمان لە دونیادا دەبێت، بەلام ئەگەر كەسێك

له‌سه‌ر جگه له‌ئیسلاام و ئیمان مرد ئەوا کافره‌و هیچ سوودی نییه ئەگەر له‌پۆژی قیامه‌تدا ئەوه‌ی کوفری پێ کردووه بێنی ئیمانی پێ بهێنێ یان خۆزگه‌ی گه‌رانه‌وه بخوازێت و داوا له‌خواکه‌ی بکات بگه‌رێته‌وه بۆ دنیا بۆ ئەوه‌ی ئیمانی پێ بهێنێ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يُقْفَوْنَ عَلَى النَّارِ قَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذَّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنُكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲۷) الانعام) واته: ئەگەر ئەو کاته هاو په‌شدانه‌ره‌کان بێنی له‌به‌رامبه‌ر ئاگریدا پاگیراو و به‌ندکراون، ئینجا له‌و پۆژه‌دا ئەلێن: ئای خۆزگه‌ جارێ تر ده‌گه‌یژدراینه‌وه بۆ دنیا و به‌به‌لگه‌و نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگارمان کافرو بێ باوه‌ر نه‌ده‌بووین و له‌به‌روادار ده‌بووین).

ئیسلاام و ئیمان جیاوازی له‌نیوانیاندا هه‌یه، چونکه دین له‌سێ پله پێک هاتوه: -

یه‌که‌م: ئیسلاام.

دووه‌م: ئیمان.

سێ یه‌م: ئیحسان.

هه‌روه‌کو له‌فه‌رمووده‌که‌ی (جبریل)دا هاتوه‌و فراوانترینیان ئیسلاامه، چونکه ئیسلاام بریتییه له‌ته‌سلیم بوون و ملکه‌چبوون له‌په‌روه‌تدا و په‌هنگه‌ له‌ناخ و په‌نه‌ه‌ندا ئیماندار بێت و په‌هنگه‌ دوو‌په‌و بێت و له‌په‌روه‌تدا ته‌سلیم بوو بێت، له‌ناخدا کافر بێت.

به‌لام (منافق) ئیمانی نادریته‌ پال، به‌لکو که‌سی ته‌واو ئیمان و که‌م ئیمان ده‌گریته‌وه، جا ئەگەر باسی ئیسلاام و ئیمان پێکه‌وه کرا ئەوا مه‌به‌ست له‌ ئیسلاام: حوکه‌ دیاره‌کانه‌و مه‌به‌ست له‌ ئیمان حوکه‌ په‌نه‌ه‌نه‌کانه‌ هه‌روه‌کو له‌فه‌رمووده‌که‌ی (جبریل)دا هاتوه: (الإسلام أن تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله، وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة، وتصوم رمضان، وتحج البيت) واته: ئیسلاام ئەوه‌یه شایه‌تی بده‌یت که‌وا جگه له‌ (الله) هیچ خواجه‌کی تر نییه‌ شایه‌نی په‌رستن بێت و (محمد) یش (ﷺ) نێردراوی

خوایەو نوێژەکانى بە رێک و پێکى ئە نجام بە دەیت و زە کاتى ماله کەت بە دەیت و رۆژووى مانگى رە مە زان بگريت و حە جى مالى خوا بکەیت).

ئە مە کارە ئاشکراکانە، فەرمووى: (أخبرني عن الإيمان؟)، قال: أن تؤمن بالله، وملائكته، وكتبه، ورسله، واليوم الآخر، وأن تؤمن بالقدر خيره وشره^{۱۲۱} واتە: فەرمووى: ئەى پێم بڵێ ئیمان چىيە؟ ئە ویش فەرمووى: ئەو یە باوە پى تەواو بە ئینیت بە خوای گەورە و فریشتەکانى و کتیبە ئاسمانییەکان و ھەموو پێغەمبەران و رۆژى دواى و باوە پى بە قەزاو قەدەر بە ئینیت چ چاک بێت یان خراپ) ئە مە کارە پەناھانەکانە.

جا پێویستە ئیسلام و ئیمان ھەردوو کۆ ببیتەو ھە کە سێکدا.

بە لام ئە گەر باسى یە کێکیان کرا ئەوا ئە ویتەر دە گریتەو، ئە گەر باسى ئیمان کرا بە تەنھا ئەوا ئیسلامیش دە گریتەو و ئە گەر باسى ئیسلام کرا بە تەنھا ئەوا ئیمانیش دە گریتەو، بۆیە دە لێن: (الاسلام والايمان إذا اجتمعا افتقا وإذا افتقا اجتمعا) واتە: ئیسلام و ئیمان ئە گەر بە یە کەو بوون ئەوا مانایان جودایە و ئە گەر جودا بوون ئەوا مانایان یە کە (ھەروەکو (الفقير والمسكين) ئە گەر بە یە کەو باسکران ئەوا مانای (الفقير) شتیکی و مانای (المسكين) شتیکی و ئە گەر باسى یە کێکیان بە تەنھا کرا ئەوا ئە ویتەر دە گریتەو^{۱۲۲}.

مە بە ست لە: (وأمة محمد ﷺ) فيها مؤمنون مسلمون في أحكامهم وموارثهم وذبائهم ونصلاة عليهم).

ئوممەتى محمد ﷺ موسلمانى ئيماندارن، چونکە ھەرکەسى ئيماندار بێت ئەو موسلمانە و ھەرکەسى موسلمان بێت ئەوا رەنگە ئيماندار بێت و رەنگە دوو پوو بێت،

۱۲۱ / صحيح : سبق تخريجه .

۱۲۲ / تەماشای (مجموع الفتاوى) (۵۵۱/۷) بکە .

به‌لام نیسلامه راست و دروسته‌که پیویسته نیمانی له گه‌لدا بیټ هرچه‌نده که‌میش بیټ، (قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا) (۱۴) الحجات) واته: عه‌ربه ده‌شته‌کییه‌کان و تیان: برومان هی‌ناوه بلّی: نه‌خیر باوه‌پرتان نه‌هی‌ناوه به‌لام بلّین: موسلمان و ملکه‌چ بووین).

مه‌به‌ست له: (في أحكامهم وموارثهم).

موسلمان هرچه‌نده به‌روالته بیټ حوکمی موسلمانانی هه‌یه، دۆستایه‌تی ده‌کریت، نه‌گه‌ر بمریت نه‌وا ده‌یشوون و کفنی ده‌که‌ن و نویژی له‌سه‌ر ده‌که‌ن و له‌گورستانی موسلماناندا ده‌ینیژن، کاتی له‌ژیاندا بیټ خوشیان ده‌ویت و دۆستایه‌تی ده‌که‌ن و به‌زه‌بیان به‌یه‌کتردا دیته‌وه و برایه‌تی یه‌کتر ده‌که‌ن. نه‌مه‌نوممه‌تی (محمد) (ﷺ)، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (مثل المؤمنین في توادهم و تراحمهم و تعاطفهم مثل الجسد إذا اشتكى منه عضو تداعى له سائر الجسد بالسهر و الحمى)^{۱۲۳} واته: نمونه‌ی نیمانداران له‌خوشه‌ویستی و به‌زه‌یی و سۆزدارییاندا بۆ یه‌کتر وه‌کو جه‌سته‌یه‌ک وان نه‌گه‌ر به‌شیکی (نه‌ندامیکی) نازاری چه‌شت نه‌وا هه‌موو جه‌سته‌ی - له‌به‌ر نه‌و به‌شه‌ی - شه‌ونخونی ده‌که‌ن و تووشی تا ده‌بن).

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (المؤمن للمؤمن كالبنيان يشد بعضه بعضا، و شبك بين أصابه)^{۱۲۴} واته: نیماندار بۆ نیماندار وه‌کو جه‌سته‌یه‌که یه‌کتر بۆ لای یه‌کتر راده‌کیشن (یه‌کتر به‌هیز ده‌که‌ن)، نه‌مجار پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) په‌نجه‌کانی هه‌لکیشا به‌یه‌کتردا).

جا نه‌وان برای یه‌کترن (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) حجات / ۱۰) واته: به‌راستی هه‌ر به‌واداران برای یه‌کن).

برایه‌تی له‌نیماندا نه‌ک له‌پشت و نه‌سه‌بدا.

۱۲۳ / متفق علیه: أخرجه البخاري (۵۶۶۵) ومسلم (۲۵۸۶).

۱۲۴ / متفق علیه: أخرجه البخاري (۴۶۷) ومسلم (۲۵۸۵).

مەبەست لە: (وَذَبَائِهِمْ).

ئەوێ موسلمان سەرى دەبێ حەلāl، ھەرچەندە ئەگەر كەسێكى (فاسق) بێت، لەبەر ئەوێ ئەو لە ئىسلام دەرئەچوێ ئەو سەربېرى دەستى ئەو حەلāl، كەسى (منافق) ئەگەر شتىكى سەربېرى ئەو ئىمە دەيخۆين بە حوكمى ئەوێ ئەو موسلمانە، تا بۆمان پەوون نەبێتەو ئەو (منافق)ە، خۆى گەورە دەفەرموێت: (إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ) المائدة/۳) واتە: مەگەر بەر لەگيان دەرچوونى فریای چەقۆ كەوتبێ و سەرتان بېرى.

ئەمە دواندە بۆ ھەموو موسلمانان، ھەرۆھە سەربېرى دەستى ئەھلى كىتابىش بۆ ئىمە حەلāl، خۆى گەورە دەفەرموێت: (وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ) المائدة/۵) واتە: سەربېراوى دەستى ئەوانەى نامەيان پى دراوێ پەوايە بۆتان و دەتوانن بىخۆن.

واتە: سەربېرنەكانيان، چونكە ئەوان بەرپگای شەرى سەرى دەبېن، بەپى ئەوێ لەكتىبەكە ياندا ھەيە.

بەلام سەربېرى بت پەرستان و بى باوھپان و دەھرىيەكان و ھەلگەپاوەكان ئەو ئىمە ناىخۆين، چونكە سەربېرى كافرە ئەوھش پيسە، چونكە سەربېرى كەسى كافر مردارەو بوو پيسە بەكوفر، چونكە كاريگەرى دەبى بەو كەسەى سەرى بپوێ بۆيە پيس دەبى چونكە كەسەكە سەرى بپوێ پيسەو كاريگەرى لەسەر دەبێت، خۆى گەورە سەربېراوەكانى ئەھلى كىتابى بۆ حەلāl كەردووين بەتايبەتى بەلگەى ئەوێ سەربېراوى جگە لەوان حەرامە.

مەبەست لە: (وَالصَّلَاةَ عَلَيْهِمْ).

نوێژ لەسەر ھەموو موسلمانێك دەكرێت، ھەرچەندە ئەگەر كەسێكى (فاسق) و سەربېچى كار بێت يان (منافق) بێت و نفاقەكەى ئاشكرا نەكردو، چونكە ئەو لە ئىسلام دەرئەچوێ، ئەو نوێژى لە سەر دەكرێت، دوعاى بۆ دەكرێت و داواى لىخۆشبوونى

لە خوا بۆ دەگىرىت و مىراتى كەسە نىزىكە مۇسلىمانە كەى وەردەگىرىت، كەسە مۇسلىمانە نىزىكە كەى مىراتى ئە وەردەگىرىت.

مەبەست لە: (ولا نشهد لأحد بحقيقة الإيمان حتى يأتي بجميع شرائع الإسلام).

واتە: تەزكىيەى ھىچ كەسىك ناكەين بە وەى بلىين: فلان كەس ئىماندارە، چونكە شايتەتى دان بە وەى ئە و كەسىكى ئىماندارە پەنگە شايتەتى دانىك بىت شايتەتى نەبىت، بۆيە كاتىك كابرايك بە پىغەمبەرى خواى (ﷺ) فەرمو: بەشى فلان بەدە چونكە ئە ئىماندارە، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمو: - يان مۇسلىمانە، ديسان فەرمو: بەشى فلان بەدە چونكە ئە ئىماندارە، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمو: - يان مۇسلىمانە^{۱۳۰}، جا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بەمە دەيەوى ھىچ كەسىك نابىت تەزكىيە بىرىت، بەلكو ناوہ گىشتىيە كەى دەرىتى و دەلىت: (ئە و مۇسلىمانە) پەنگە مۇسلىمانىكى بە توانا بىت لە ئىسلامداو پەنگە مۇسلىمانىك بىت (فسق)ى ھەبىت، سەرىپچى و كەم و كورتى ھەبىت، پەنگە كەسىكى (منافق)بىت، بۆيە شايتەتى (كەمال)ى بۆ نادەين.

مەبەست لە: (فإن قصر في شيء من ذلك كان ناقص الإيمان حتى يتوب).

عەقىدەى ئەھلى سوننە و جەماعە ئە وەيە سەرىپچىيەكان ھەرچەندە گەرەكان بىت چونكە لە شىرك بچوكتەرە و شىرك نىيە ئە و كەسى مۇسلىمان لە ئىسلام دەرناكات، يان لە بازىنەى ئىمان دەرى ناكات، بەلكو دەبىتە ئىماندار بە ئىمانە كەى و دەبىتە (فاسق) بە تاوانە گەرەكەى، يان دەلىت: ئە و كەسىكى ئىماندارى كەم ئىمانە.

مەبەست لە: (واعلم أن إيمانه إلى الله تعالى: تام الإيمان أو ناقص الإيمان).

واتە پەرۋا تەكەى وەردەگىرىن و نەئىنييەكانى دەگىرىنە وە بۆ لای خوا.

مەبەست لە: (الا ما أظهر لك من تضييع شرائع الإسلام).

واتە: ئىيلامەگەر ھەلۆە شىئەرىك لە ھەلۆە شىئەرەو ھەكانى ئىسلامى ئەنجامدايەت، لەوانە وازھىنان لە شەرائىعى ئىسلام ئەوا تۆ ھوكمى ھەلگەرانەو ھى بەسەردا دەدەيت، ھەروەكو چۆن بە ئەنقەست واز لە نوێژ بەيئى، يان ئەگەر قسەيەكى كوفرى كرد وەكو جويندان بەخوا يان جويندان بە پيغەمبەرى خوا (ﷺ)، يان جويندان بە دىنى ئىسلام، ئەوا تۆ ھوكمى ھەلگەرانەو ھى بەسەردا دەدەي بە ھۆى ئەو ھى لىتى دەرکەوت، جا ھەركەسىك ھەلۆە شىئەرىك لە ھەلۆە شىئەرەو ھەكانى ئىسلامى ئاشكرا كرد لەگەڵ نەبوونی عوززو نەبوونی ھىچ مانعك، يان تەئوىلى كرىبى، يان تەقلید دەكات، ئايە نەفامە، ئايە توورپەيە، ئەوا ئەو كاتە ھوكمى ھەلگەرانەو ھى بەسەردا نادەين لەكاتى بوونی ئەو پيكرانە).

﴿٤٨﴾ نوسەر دەلّیت: (والصلاة على من مات من أهل القبلة سنة: والمرجوم والزاني والزانية والذي يقتل نفسه وغيره من أهل القبلة والسكران وغيرهم، الصلاة عليهم سنة).

واتە: نوپژکردن لەسەر ئەو کەسەى بمریت لەئەهلى قىبلە سوننەتە، کەسەى پەجمکراو و ئەو کەسەى زینای کردووە چ پیاو بێت یان ئافەرەت و ئەو کەسەى خۆى دەکوژیت و جگە لەوانە لەئەهلى قىبلە و سەرخۆش و جگە لەوان ئەو نوپژکردن لەسەریان سوننەتە.

پاڤە:

ئەمە وەکو ئەوەى پێشوو، کەوا هەر کەسێ ئیمان و ئىسلامى دەرخواست ئەو نوپژى لەسەر دەکەین و دەبێتە ئەهلى قىبلە، ئەوانەن نوپژ دەکەن بەرەو کەعبە - قىبلەى مۆسڵمانان - ئەوانە بەگوێرەى پۆلەتیا مامەلەیان لەگەڵدا دەکەین، حوکم دەدەین بەسەریاندا بەوەى ئەوان مۆسڵمانن، مامەلەیان لەگەڵدا دەکەین وەکو مامەلەى مۆسڵمانان، بە زیندووێ و بەمردووێ.

مەبەست لە: (والمرجوم والزاني والزانية والذي يقتل نفسه وغيره من أهل القبلة).

ئەو ئیماندارە (فاسق) بەهۆى تاوانە گەورەکەىوە لەئىسلام دەرئەچووە ئەو وەکو مۆسڵمانان مامەلەیان لەگەڵدا دەکەین، دوعای بۆ دەرکێت، وەکو ئەو کەسەى خۆى دەکوژیت و ئەو کەسەى بەهۆى زیناو پەجم کراوە، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) نوپژى لەسەر رەجمکراوەکان کردووە، نوپژى لەسەر (ماعن) کرد^{١٣٦} و نوپژى لەسەر ئەو ئافەرەتە (غامدى) یە کرد^{١٣٧}، پەنگە هەندى جار بۆ هەندى خەلکى نوپژ ناکریت وەکو

١٣٦ / رواه البخارى (٦٤٣٤).

١٣٧ / رواه مسلم (١٦٩٥).

ئەو كەسەى خۇى دەكوژىت يان ئەو كەسەى دزى لە غەنىمە دەكات، لەبەر ئەوەى خەلكى تەمى بىكرىن و نەك لەبەر ئەوەى كافىرە، بۆيە پىگەى بەھاوہ لآن دا نوپژ لەسەرى بىكەن و پىگەى لى نەگرتن نوپژى لەسەر بىكەن چونكە موسلمانن.

مەبەست لە: (والسكران وغيرهم، الصلاة عليهم سنة).

ئەو سەرخۆشەى مەى دەخواتەوہ كەسىكى (فاسق) ە و ەددى لەسەر جى بەجى دەكرىت، بەلام لە ئىسلام دەرنەچىت، جا ئەگەر مرد نوپژى لەسەر دەكرىت ەرچەندە مەى بخواتەوہ، چونكە ئەو ئەھلى قىبلەيە.

مەبەست لە: (سنة) واتە لەسوننەتى پىغەمبەرى خوايە (ﷺ) شوپىنكەوتنى

(واجب) ە.

﴿٤٩﴾ نوسەر دەئیت: (ولا یخرج أحد من أهل القبلة من الإسلام حتى یرد آية من کتاب الله عز و جل أو یرد شیئا من آثار رسول الله ﷺ)، أو یصلي لغير الله، أو یذبح لغير الله، وإذا فعل شیئا من ذلك فقد وجب عليك أن تخرجه من الإسلام، فإذا لم یفعل شیئا من ذلك فهو مؤمن ومسلم بالإسم لا بالحقیقة).

واتە: هیچ کەسێک لە ئەهلی قیبلە لە ئیسلام دەرناکرێت تا کو ئایەتێک لە قورئان پەندنەکاتەو یان فەرموودەیهکی پێغه مبه‌ری خوا (ﷺ) رەندنەکاتەو یان نوێژ بۆ جگە لە خوا بکات یان سەربەپرێت بۆ جگە لە خوا، جا ئەگەر هەر کاتێک لەوانەى کرد ئەوا پێویستە لەسەرت لە ئیسلام دەری بکەیت، جا ئەگەر هیچ لەوانەى ئەنجام نەدا ئەوا نیماندارو موسلمانە بەناوەک بە حەقیقەت).

پاڤە /

هیچ کەسێک لە ئەهلی قیبلە لە ئیسلام دەرناجێت ئیلا بە ئەنجامدانى هەلۆه‌شتینەرێک لە هەلۆه‌شتینەرەکانى ئاشکرای ئیسلام و عوزی نەبێت.
مەبەست لە: (حتى یرد آية من کتاب الله عز و جل).

ئەگەر کەسێک نكۆلى لە قورئان کرد یان لە بەشیکی یان لە سوننەتى (صحیح) یان لە بەشیکی، یان ئینکاری لە شتیکی قورئان کرد، یان ئینکاری شتیکی لە سوننەتى صحیح کرد، ئەوا حوکمی هەلگەپانەوێ بەسەردا دەدرێت، چونکە ئەو خواو پێغه مبه‌ره‌کەى (ﷺ) بە درۆ خستۆتەو، ئەگەر نەزان نەبێت یان چاویلکەر یان تەئویلى نەکردبێت ئەوا بۆی پوون دەکرێتەو جا ئەگەر بۆی روون کرایەو و کەچی ئەو سوور بوو لەسەری ئەوا حوکمی هەلگەپاوەى بەسەردا دەدرێت.

مەبەست لە: شوپنە واره کانی پیغه مبهري خوا (ﷺ) فەرمووده کانییه تی.

مەبەست لە: (أو یرد شیئا من آثار رسول الله ﷺ).

واتە: ئەوا کوفری کردو، ئەمەش یاسایەکی مەزنە لای ئەهلی سوننە و جەماعە، لەگەڵ دوو کۆمەڵدا لەم مسەلەدا جیاوازن:—

کۆمەڵە یەکەم: (الخوارج) و (الفلاة) زیاده پره وه کان ئەوانە ی خەلکی بەتاوانی گەورە کافر دەکن که جگە لە شیرکە.

کۆمەڵە یەکەم: کۆمەڵی (المرجئة) که دەلێن:— لەگەڵ ئیماندا سەرپێچی هیچ زیانیکی پێ ناگەیەنێت، چونکه که سه که به دلی ئیمانداره، ئەوا هیچ سەرپێچییەکی زیانی پێ ناگەیەنێ، ئەگەر وازی لە هەموو کردە وەکانی هێناو هیچ کاریکی نەکرد، ئەوا که سێکە ئیمانداره و ئیمانی ته واهه (کامله).

بەلام ئەهلی سوننە و جەماعە هەروەکو نوسەر باسی کردو:— ئەوان ناوەندن لە نێوان ئەو دوو کۆمەڵەدا دەلێن:— تاوانە گەورەکان جیاوازن، ئەگەر شیرکی گەورە کوفری گەورە بوو ئەوا خاوەنەکە ی لە ئیسلام دەر دەکات بە کۆپای زانایان (الاجماع)، بەلام ئەگەر کوفر یان شیرک نەبوو، بە درۆخستنه وه ی قورئان یان بە درۆخستنه وه ی سوننە تی پیغه مبهري خوا (ﷺ) نەبوو، واز هێنان لە نوێژکردن نەبوو، داواکردن لە جگە لە خوا نەبوو، یان سەرپێڕین بۆ جگە لە خوا نەبوو، ئەو تاوانیکی گەورە یە و بەنده لە ئیسلام دەرناکات بە جیاواز لەگەڵ خەواریج و موعتەزیلە، بەلام زیان لە ئیماندار دەدات و ئیمانەکە ی که م دەکاتە وه و لاوازی دەکات بە جیاواز لەگەڵ (مورجینە) دا که دەلێن:— لەگەڵ ئیماندا سەرپێچی زیان ناگەیەنێ، ئەمە مەزەبێ ناوەنده و کۆکەرە وه ی هەردوو دەر و هەره شه کانه.

خەوارىچ و موعتەزىلە دەقە ھەپەشەكانيان ۋە رىگرتوۋە ۋازيان لە دەقە موزدەدەرەكان ھىناۋە.

مورجىئە بە پىچەوانەۋە: دەقە موزدەدەرەكانيان ۋە رىگرتوۋە ۋازيان لە دەقە ھەپەشەكان ھىناۋە.

ھەردوو كۆمەلەكە گومران.

مەبەست لە: (أَوْ يَصْلِي لغيرِ اللَّهِ أَوْ يَذْبَح لغيرِ اللَّهِ).

نوێژ دەكات بۆ كۆرپىك بۆ ئەو ھى لى نىك بىيئە ۋە يان سوژدە بۆ بتىك دەبات، يان بۆ جگە لە خوا سەردەبىي و كارىك لە پەرستىنەكان بۆ جگە لە خوا دەكات، ئەوا كە سىكى موشرىكە و كافرە و لە دىن دەرچوۋە، جگە لەوانە و لەوانە كە مەتر ئەوا ئەھلى سوننە ناوەندن تىيدا لە نىوان مورجىئە و خەوارىجدا.

مەبەست لە: (وَإِذَا فَعَلَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَقَدْ وَجِبَ عَلَيْكَ أَنْ تَخْرُجَ مِنَ الْإِسْلَامِ).

ئەگەر كارىك لەوانە ھى ئەنجامدا، واتە نوێژى بۆ جگە لە خوا كرد يان بۆ جگە لە خوا سەربىرىنى ئەنجامدا، يان ھەر پەرستىنكى بۆ جگە لە خوا ئەنجامدا، ئەوا (واجب) دەبىي لە سەرت لە ئىسلام دەرى بگەيت، واجبە لە سەرت باوەرت و ابىت ئەو كافرە، مەلى: پەيوەندى بە منە ۋە نىيە، يان دەربارەى نازانم، بەلكو (واجب) ھە لە سەرت كافر و موشرىك بە كافر بزانىت و بەكەسى سەرىچىكار تاوانىكى گەورە ھى ئەنجامداۋە جگە لە شىرك كە سىكى (فاسق) ھە، پىويستە لەم مەسەلە يەدا حق پەون بگرتە ۋە.

مەبەست لە: (فَإِذَا لَمْ يَفْعَلْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَهُوَ مُؤْمِنٌ وَمُسْلِمٌ بِالْإِسْمِ لَا بِالْحَقِيقَةِ).

واتە: بە پەرۆلەت لای ئىمە، نەيتى و پەنھانىيەكەى دەگەرئىنە ۋە بۆ لای خوا.

﴿۵۰﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وكلما سمعت من الآثار شيئاً مما لم يبلغه عقلك نحو قول رسول الله ﷺ): (قلوب العباد بين أصبعين من أصابع الرحمن عز و جل) ۱۳۸.

وقوله: (إن الله ينزل إلى السماء الدنيا) ۱۳۹ وينزل يوم عرفة.

وينزل يوم القيامة، وإن جهنم لا يزال يطرح فيها حتى يضع عليها قدمه جل ثناؤه ۱۴۰، وقول الله تعالى للعبد: (إن مشيت إليّ هرولت إليك) ۱۴۱، وقوله: (خلق الله آدم على صورته) ۱۴۲ وقول رسول الله ﷺ: (رأيت ربي في أحسن صورة) وأشباه هذه الأحاديث، فعليك بالتسليم والتصديق والتفويض والرضا، ولا تفسر شيئاً من هذه بمواك فإن الإيمان بهذا واجب، فمن فسر شيئاً من هذا بمواه، وردّه فهو جهمي.

واته: هه‌ركاتيك گوييبيستی فه‌رمووده‌یه‌ك بووی عه‌قلت پئی نه‌ده‌گه‌یشت وه‌كو نه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) كه ده‌لئیت: (دلی به‌نده‌كان له‌ نیوان دوو په‌نجه‌یه‌ له‌ په‌نجه‌كاني خوی میهره‌باندا).

نه‌و فه‌رمووده‌یه‌: (خوی گه‌وره‌ داده‌به‌زیته‌ ناسمانی دونیا) و له‌پۆژی عه‌ره‌فه‌دا داده‌به‌زی.

له‌پۆژی قیامه‌تدا داده‌به‌زی، دۆزه‌خ به‌رده‌وام خه‌لكی تی ده‌كریت تاكو خوی په‌روه‌ردگار پای خوی ده‌خاته‌ سه‌ر، خوی گه‌وره‌ به‌به‌نده‌كه‌ی ده‌لئیت: (نه‌گه‌ر به‌

۱۲۸ / أخرجه مسلم (۲۶۵۴) .

۱۲۹ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۱۰۹۴) ومسلم (۷۵۸) .

۱۳۰ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۴۵۶۷) ومسلم (۲۸۴۸) .

۱۳۱ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۶۹۷۰) ومسلم (۲۶۷۵) .

۱۳۲ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۳۱۴۸) ومسلم (۲۸۴۱) .

رېڭىرىن بەرەو لام بېيت ئەوا بە ھەرەلە من بەرەو لات دېم) دەلېت: (خوای گەرە
ئادەمى دروست کردو لە سەر سورەتى خۆی) پېغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفرمویت:
(بەرەدگارم بېنى لەسەر جوانترین سورەت).

نمونهى ئەو فرمودانە، ئەوا پېویستە لەسەرت تەسلىم بوون و بەراست زانین و
راسپاردن (التفویض) و پازى بوون، هیچ بەکەك لەوانە بەئارەزووى خۆت تەفسیر مەكە
چونكە باوەرپەتەن بەوە واجبە، جا ھەر كەسێك شتێكى لەوانە تەفسیر كرد بە
ئارەزووى خۆى و پەردەى کردووە ئەو (جەھەمى) یە.

پاڤە/

دەقەكانى سیفات جیڭرو سابتە بۆ خوا، پېویستە لەسەرت بېسەلمېنى ھەرەكو
ھاتو لەسەر حەقیقەتى خۆى، بەبى ئەوہى بەعەقڵت بەشداری بەکەیت و تیکەلى
بەکەیت و بلیت: ئەمە لایەقى خوای گەرە نییە، یان خوای گەرە پاكە لەوشتانە،
ئەمەش تەشبیھە، ھەرەكو (المعطلە) دەلېن.

یان باوەرپەت و ابیت خوای گەرە لەدروستكراوەكانى دەچیت ھەرەكو (الممثلة)
دەلېن، ئەوا ھەردوو كۆمەلەكە گومران.

(المعطلە): زیادەپەوییان كردن لە پاكرەگرددنا، تاكو ناو سیفاتەكانى خویان نەفى
كرد بەقسەى خویان دەیانەوى لە لەیەكچواندن (تەشبیھكردن) ھەلېن.

(الممثلة): زیادەپەوییان كرد لە ئیسپاتدا، تاكو خویان چواند (شوبھاند)
بەدروستكراوەكانى، ھەردوو كۆمەلەكە ناپەواو (باطل)ن.

مەزھەبى (ئەھلى سوننە): نێوەندن، ئیسپاتى ناو سیفاتەكانى خوای گەرە
دەكەن ئیسپاتێك بەبى لېكچوون، ھەر لەیەكچوونێك لەگەڵ دروستكراوەكانیدا نەفى

دەكەين وەك تەنزىھىك نەوہك وەك (تعطيل) لەكارخستن، ئەمە مەزھەبى ئەھلى سوننە و جەماعەى بەپىتى ئەو ئايەتەى كە دەفەرمويت:

(لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ) ئەمە وەلامە بۆ (المعطلة)...

(وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (۱۱) الشورى) ئەمە وەلامە بۆ (المعطلة)...

ئايەتەكە بەلگەى ئەوہى تىدایە ئىسپاتى ناو و سىفاتەكانى لىكچوون و لىچواندن لەخۆ ناگرىت، ئەمە بەرنامە و مەنھەجى تەواوہ لەمەسەلەى ناو و سىفاتەكاندا.

بۆ نمونە: (قلوب العباد بين أصبعين من أصابع الرحمن عز و جل).

ئىسپاتى بوونى پەنجە دەكات بۆ خواى گەرە ھەرەكو لەفەرموودەكەدا ھاتوہ، مەلى: وەكو پەنجەى دروستكراوہكانە، چونكە ئەوہ لىكچواندنە، خواى گەرە بەپاك رادەگرىن لەوہدا (لەو شوبھاندنەدا) بەلكو ئىسپاتى دەكەين بەشێوہىەك لاىەقى خواى گەرە بىت وەكو پەنجەكانى دروستكراوہكان نىيە.

ئىسپاتى ئەو فەرموودە قودسىيە دەكەين كە خواى گەرە تىيدا دەفەرمويت: (من أتاني بمشي أتيته هرولة)^{۱۳۲} واتە: ھەر كەسىك پەلە بكات بۆ پازى بوون و گوپراپەلى من، منىش پەلە دەكەم لە لىخۆشبوونى تاوانەكانى و جى بەجى كردنى پىويستىيەكانى، ماناى ئەو (الهرولة) نىيە ناسراوہ لمان، كۆتايى فەرموودەكە تەفسىرى دەكات كە دەفەرمويت: (لئن سألي لأعطينه ولئن استعاذني لأعيزنه) جا ماناى (الهرولة) لىرەدا: برىتییە لە پەلەكردن لە جى بەجى كردنى پىويستىيەكانى بەندەكەى، ھەرەكو چۆن بەندەكە پەلە دەكات لەگوپراپەلى خوادا جا ئايا بەندەكە بەحەقىقەت (هرولة) دەكات يان بەماناكەى؟ ئەمەش پەدى ھەندى لەو كەسانە دەداتەو ئىسپاتى سىفەتى

(الهرولة) دەكەن، ئەمەش لەجۆرى كردارە (مقابله)كانە، ھەرۋەكو خۆى گەورە دەفەر مۆيت: (فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ (۷۹) التوبة) واتە: بەدەر لە تەوسو تەشەرەكانيان ھىشتا گالتەشيان پى ئەكەن ! جا لەبەرانبەر ئەو ھەمەسخەرە بەوان دەكات).

(إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ (۱۴) اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمُ) البقرة) واتە: ئىمە ھەر گالتەيان پى دەكەين (۱۴) بەپاستى خۆى بالادەست گالتە بەوان دەكات (۱۵).

(وَمَكْرُوا اللَّهَ (۵۴) آل عمران) واتە: دوزمىنانى خوا فىلىيان كرد بەلام خوا فېو فىلەكەيانى پوۋچەل كەردە ھە).

بۆيە پىۋىستە ئەم بنەما مەزنانە بزانت، بۆ ئەو ھى مۇسلمان لەسەر چاۋپوۋنى بىت و مەزھەبى سەلف لەو مەسەلەدا بزانت، ئەوان لەو ھەدا جىگىرترو سابتىن و لەو زانانتىن، خۇدى خۇى بەسەر بەخۇى تىگەيشتى خۇى و عەقلى خۇى و ئىسپاتى شىك بۆ خوا نەكات دەريارە ھىچ نەزانت بەلكو بەپى پۈالەتەكەى لىكچوۋەكان، چونكە لىرەدا چەندىن بەلگەى مەحكەم ھەن پوۋنى دەكاتە ھەو ئاشكرائى دەكەن، بۆيە پىۋىستە (مەشابە)كەن بگىرپىرەتە ھە بۆ (محكم)كەن، ئەمەش ھەموو كەسىك پى نازانت تەنھا ئەوانە نەبىت چوۋنەتە قولائى زانستە ھە.

بۆيە پىۋىستە لەسەر قوتابى زانست و زانىارى (طالب العلم) و كەسىكى سەرەتا لە زانستدا پەلە نەكات لەم مەسەلەدا، بەلكو لى پادە ھەستى، فېر بىت چۆن لى تىدەگات بەپى مەنەجى سەلف، پىگاكە پوۋنە، سەلف كەمتەرخەمىيان نەكردە لەپوۋنكردنە ھى ھەقدائى دانانى پىساۋ بنەماكان، بەلام ئەمە پىۋىستى بە زانست و زانىارىيە، پىۋىستى بەتىگەيشتنە، ھەرۋەھا لەنمۇنەى ئەو ئەو فەرمودەيە كە دەفەر مۆيت:

(ينزل ربنا إلى السماء الدنيا)^{۱۳۴} واتە: پەرۋەردىگارمان دادەبەزىتە ئاسمانى دونيا.

(وينزل عشية عرفة)^{۱۳۵} واتە: ئىۋارەى عەرەفە دادەبەزىت.

(يأتي يوم القيامة)^{۱۳۶} واتە: لە رۆژى قىيامەتدا دىت.

(يجيء يوم القيامة لفصل القضاء بين عباده)^{۱۳۷} واتە: لە رۆژى قىيامەتدا دىت بۆ داۋەرى

کردن لە نىۋان بەندەكانىدا.

ئەم شتانە ئىسپات دەكەين ۋەكو حەقىقەتى خۆى، بەبى ئوۋەى بچىنە ناو دىبارى
 كەردنى چۆنىەتتەكەى بۆيە تەكلىف لەخۇمان ناكەين لەزانىنى، چۆن دىت؟ جا ناچىنە
 نىۋ باسى چۆنىەتى يەۋە، بەلام ماناكەى ئەۋا شىتەكى مەعقۇلە، بۆيە كاتىك پەرسىيار كرا
 لەنىمامى مالىك دەربارەى چۆنىەتى (الاستواء) پەرسىياركارەكە وتى: — (الرَّحْمَنُ عَلَى
 الْعَرْشِ اسْتَوَى (۵) طە) چۆن ئىستەۋى كەرد؟ پەرسىيارى دەربارەى چۆنىەتى دەكەرد،
 نىمامى مالىك پىتى فەرموو: (الاستواء معلوم) واتە: ئىستەۋا ماناكەى زانراۋە و ئاشكرايە
 (والكيف مجهول والايمان به واجب والسؤال عنه بدعة) واتە: چۆنىەتتەكەى نەزانراۋە و
 باۋەپۈۋون پىتى واجبە و پەرسىياركەردن دەربارەى چۆنىەتتەكەى بىدەئەيە (ئەمە
 مەنەجى سەلامەتە لە نمونەى ئەم مەسەلانەدا.

هەرۋەها: ئىسپاتى (صوره) بۆخوا دەكەين هەرۋەكو چۆن پىتەمبەرەكەى (ﷺ)

ئىسپاتى بۆ كەردە لە ۋەرموودەيەى كە دەلىت: (خلق الله آدم على صورته)^{۱۳۸} لە

۱۳۴ / رواه البخارى (۱۰۹۴) ومسلم (۷۵۸) .

۱۳۵ / رواه مسلم (۱۳۴۸) .

۱۳۶ / خەۋى گەۋرە دەفەرمۇيت: (هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (۲۱۰)) .

۱۳۷ / خەۋى گەۋرە دەفەرمۇيت: (وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا (۲۲) الفجر .

۱۳۸ / رواه البخاري (۵۸۷۳) ومسلم (۲۸۴) .

ریوابه‌تیکی تردا هاتوه: (علی صورة الرحمن)^{۱۳۹} ئیسپاتی (صوره) بۆ خوا ده‌که‌ین، هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ئیسپاتی بۆ کردوه، له‌وه‌رموده‌یه‌ی که ده‌فه‌رمویت: (رأيت ربي في أحسن صورة)^{۱۴۰} ئەمە له‌دو‌نیادا‌و بینینی خه‌و بووه (خه‌و بینین) ئیسپاتی (صوره‌ی) تێدایه‌ بۆ خوا به‌شیوه‌یه‌ک لایه‌قی ئه‌و بیت نه‌وه‌ک وه‌کو (صوره‌ی) دروستکراوه‌کان، به‌لکو ئه‌وه (صوره‌ی) خ‌وای گه‌وره‌یه، ئەم مه‌سه‌لانه ئێمه ئیسپاتی ده‌که‌ین بۆ خ‌وای گه‌وره و به‌بێ ئه‌وه‌ی بچینه ناو مه‌سه‌له‌کانه‌وه یان گومانی لێ بکه‌ین، یان ده‌مه‌ قاله‌ی له‌سه‌ر بکه‌ین.

(التفويض) له‌پاستیدا (تفويض)ی چۆنیه‌تییه نه‌ک (تفويض)ی مانا.

مه‌به‌ست له: (ولا تفسر شيئا من هذه بھواک).

به‌لکو ته‌فسیر ده‌که‌ین به‌مانایه‌کی راست و دروست لایه‌ق بیت به‌خ‌وای گه‌وره، ناگوتريت ته‌فسیر ناكریت، به‌لکو ته‌فسیر ده‌كریت و مانا‌که‌ی په‌وون ده‌كریت‌وه، (تفويض) ه‌که ته‌نها بۆ چۆنیه‌تییه‌که‌یه، ئیسپاتی دابه‌زین ده‌که‌ین و چۆنیه‌تییه‌که‌ی نه‌فی ده‌که‌ین، خ‌وای گه‌وره له‌پۆژی قیامه‌تدا دیت بۆ یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی داوه‌ریکان هه‌روه‌کو خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَجَاءَ رَبُّكَ (۲۲) الفجر) وه ده‌فه‌رمویت: (هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (۲۱۰) البقرة) واته: ناخو په‌په‌ره‌وانی شه‌یتان بێ له‌مه له‌پۆژی قیامه‌تدا خ‌وای گه‌وره له‌په‌له هه‌وریکی سپیدا بێته لایان و داوه‌رییان بکا، فریشته‌کانیش به‌پرز ئاماده‌بین بۆ تێپه‌رانی به‌ریاره‌کانی خوا دادگایشیان به‌په‌رته‌وه).

خ‌وای گه‌وره دیت بۆ یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی کێشه‌کان له‌نیوان به‌نده‌کانیدا، به‌لام وه‌کو دروستکراوه‌کان نایه‌ت به‌لکو هاتنیکه لایه‌قی خ‌وای بیت به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک بیه‌ویت.

۱۳۹ / رواه الطبراني والحاثر بن أبي أسامة وابن خزيمة وصححه الامام احمد واسحاق بن راهويه .

۱۴۰ / رواه أحمد والترمذي .

مەبەست لە: (بھواک).

واتە: تەفسىرى ناکەیت بە بى زانیارى، بەلام ئەگەر تۆ تەفسىرى دەکەیت بەپىی بەلگەکان و گەرانبەھەى (المتشابه) بۆ (محکم) ئەو ئەسایىيە، بەلام کەسى تازە پىگەشتوو یان ئەفام ئەوا ناچیتە ناو ئەم بابەت و مەسەلە مەزنانەو، چونکە ئەمە مەلەپە و ترسیکی گەرەپە.

من دەبینم زۆریک لەو گەنجەى خویان بەزانا دەزانن جورئەت دەکەن لەمەسەلەکانى عەقیدەداو وایان لێهاتووە جورئەت دەکەن دەربارەى چەند شتیک و قەسەى تیدا دەکەن، دزایەتى یەکتەر دەکەن و ئەگەر جیاواز بوون ئەوا پەیوەندى نیتوانیان دەبچرێن.

براکانم خۆى گەرەپە تەکلەفەى ئەم مەسەلەى لى نەکردوون، پێویستە لەسەرتان لەسەر مەنەجى سەلەف بپۆن، قەسەکانى ئەوان بکەن، کتیبەکانى عەقیدە سوپاس بۆ خوا چاپکراون و راستکراونەتەو و دیراسەکراون و رێک و پێکن، بۆیە لەخۆتانەو شتى نوێ دامەهێنن و لەخۆتانەو تىگەیشتنى نوێ دامەهێنن، ئەم بابەتانە کەسانى تر باسى کردوون و لەکۆل کراونەتەو.

مەبەست لە: (فإن الإيمان بهذا واجب).

باوەرپ بوون بەناو و سیفات و کارەکانى خۆى گەرەپە واجب و فەرزە لەسەر بەندەکان.

لەئیمان هێنان (باوەرپبوون) بەخوا: باوەرپ بوون بەناو و سیفاتەکانى بەشیوەیەک لایەقى ئەو بێت، جا هەرکەسێک بچیتە نێو بابەتى ناو و سیفەتەکانەو بە لەکارخستن (التعطيل) یان بە لێکچواندن (التمثيل) یان بە (التفويض) یان بە تەفسیریک لەخۆیەو،

ئەوا ئەو كەسە ئىمانى بە خوا نەھىتئارە ئىمانىكى حەقىقى، ئەو ئىمانەكەى كەم و كورتە.

مەبەست لە: (فمن فسر شيئا من هذا بمواه ورده فهو جهمي).

جەھەمىيەكان نەفى ناو سىفاتيان كەرد، چۈنكە بە شىئەيەك تەفسىريان كەرد لايەق بىت بە (مخلوق)، گومانىش لەو دەدا نىيە خاى گەرە پاكە لە و شتانەى لايەق بىت بە (مخلوق) ئەوان لەپىشدا شوبھاندىان (تمثيل)يان كەرد، پاشان لەكارىان خست (تعطيل)يان كەرد، بەپىي (تمثيل) كەردنەكەيان، چۈنكە ئەو دەقانىەيان بۆ پوون نەبوويەو ئىللا بەو شىئەيە نەبىت كە لە دروستكراوەكاندا دەچىت بۆيە بەو تىگەيشتنە نەفىيان كەرد.

ئەگەر بيانگوتايە: ئەم دەقانىە ناو سىفاتى خاى لە حەقىقەتدا تىدايە، بەلام لايەقى ئەو، جا ناوەكانى ئەو وەكو ناوى دروستكراوەكانى نىيەو سىفەتەكانى وەكو سىفەتى دروستكراوەكانى نىيە، ئەگەر ئەم مەنەھەجەيان بگەردايە تەبەر ئەوا سەلامەت دەبوون، بەلكو ئەوان بە تىگەيشتن و ئارەزووى خۆيان لەيەكيان دايەو.

(الجهمية): ئەو ناوہيان لى نراوہ لەبەر (الجهم) كوپى (صفوان)ى الترمذى يان السمرقندى، يەكەم كەس بوو ئەو قسەيەى ئاشكرا كەرد و تى: قورئان دروستكراوہ، نەفى ناو سىفەتەكانى خاى كەرد، ھەرەھا و تى: ئىمان تەنھا برىتى يە لە ناسىنى بەدل.... تا كۆتايى قسە گومراو كوفرەكانى، جا ھەر كەسىك باوہپى وابىت ئەوا دەدرىتە پال ئەو، پىي دەگوتى ئەو كەسە (جەھەمى)يە، وەكو نىسبەتەك بۆ (الجهم).

﴿۵۱﴾ نوسهر ده‌لئیت: (ومن زعم انه یری ربه فی دار الدنیا فهو کافر بالله عز و جل).

واته / هه‌رکه‌سیک باوه‌پی وابیت خوای گه‌وره له‌دونیا‌دا ده‌بینی ئه‌وا کافره به‌خوای گه‌وره .

پاڤه /

هه‌ر که‌سی ب‌لئیت که‌سیک به‌چاو خوای گه‌وره ده‌بینی نه‌ک به‌خه‌و ئه‌وا کافره، چونکه خوای گه‌وره له‌دونیا‌دا نابینریت، بۆیه کاتی موسا (کلیم الله) داوای له‌خوا کرد _ بیبینی _ ئه‌وا خوای گه‌وره فه‌رموی: (قَالَ لَنْ تَرَاني وَلَكِنْ اَنْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانُهُ فَسَوَفَ تَرايَ) (الاعراف/ ۱۴۳) واته: خوا فه‌رموی: موسا هه‌رگیز له‌م دونیا‌یه ناتوانی بمبینی به‌لام له‌م کتوه به‌وانه من خۆمی نیشان ده‌دهم جا ئه‌گه‌ر ئه‌و له‌جی خۆی ماو، نه‌بزووت، ئه‌وساش تو ده‌توانی بمبینی).

جا هیچ که‌سیک له‌م دونیا‌یه‌دا خوا نابینی، ئه‌مه جیگای ئیجماعی زانایانه، به‌لکو بینینی خوای گه‌وره له‌دوا پ‌ژدا ده‌بی، چونکه خه‌لکی له‌دونیا‌دا لاوازن توانای بینینی خوایان نییه، چونکه لاوازیان تێدایه، بۆیه کاتیک خوای گه‌وره ده‌رکه‌وت بۆ شاخه‌که، ئه‌وا خاپوور بوو، بوو به‌گل، ئایه ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م چۆنه؟ له‌گۆشت و خوین، به‌لام له‌دوا پ‌ژدا خوای گه‌وره هیزیک ده‌به‌خشیت ئیمانداران بتوانن خوای گه‌وره‌ی پتی ببینن و له‌ززه‌ت له‌و بینینه‌ ببینن، جا بینینی خوای گه‌وره له‌دوا پ‌ژدا جیگرو متواتره بۆ ئیمانداران، به‌لام له‌دونیا‌دا ئه‌وا هیچ که‌سیک به‌چاو خوای گه‌وره نابینی.

جیاوازی له‌وه‌دایه: ئایه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌شه‌وی میعراجدا خوای گه‌وره‌ی

بینی یان نا؟

پای راست و ئەوەى جەمھورى زانایان لەسەرە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) بەچار
 نەیبینیو بەلام بەدل ئەوى بینیو، چونکە هیچ کەسێک لەم دنیاىە خواى گەورە
 نابینى، چونکە خواى گەورە نۆر لەو مەزنترە لەم دنیاىەدا خەلکى بیبینى، بۆیە
 کاتى پرسىار کرا لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ئایە لەشەوى ميعراجدا خوات بىنى؟
 فەرمووى: (نور أنى اراه)^{۱۴۱} وە فەرمووى: (حجابہ النور، لو کشفه لأحرقت سبحات وجهه
 ما انتهى إليه بصره من خلقه)^{۱۴۲} واتە: پەردەى زاتى خوا روناکییە، ئەگەر ئەو پەردە
 لایبات نوورى رووخسارى هەموو ئەو دروستکراوانە دەسوتینیت کە بینایى پێى دەگات
 (واتە: هەموو بوونەوەر).

۱۴۱ / أخرجه مسلم (۱۷۸) .

۱۴۲ / أخرجه مسلم (۱۷۹) .

﴿۵۲﴾ نوسەر دەئیت: (والفكرة في الله بدعة، لقول رسول الله ﷺ): (تفكروا في الخلق ولا تفكروا في الله)^{۱۴۲} فَإِنَّ الفكرة في الرب تقدر الشك في القلب).
واتە: بیرکردنەو لەزاتی خوا بیدعەیه، بەبەلگەى ئەوێ پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموێت: (تفكروا في الخلق ولا تفكروا في الله) چونکە بیرکردنەو لەزاتی پەرەردگارا دەبێتە هۆى دروستبوونی گومان لەدەلەکاندا.

پاڤه/

پێویستە لەسەر موسڵمان خۆى بەدووڕیگریت لەبیرکردنەو لەزاتی خوادا، بیرکردنەو لەچۆنیەتى ناو و سیفات و کارەکانى، چونکە خواى گەورە دەفەرموێت: (يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا) (۱۱۰) طه) واتە: خوا بەهەموو ئەو شتەو دەزانێت کە ئەوان پێشیان خستوو و کردیانە لەدوونیدا، هەروەها بەو شتەو چاک دەزانێت لەپۆڤى دوایدا چاوەڕێیانە ئەوان بەزانين و عیلم ناتوانن دەورە بدەن بەبەپێوەبردن و حیکمەتى خوا).

بۆیە پێویستە لەسەرت باوەڕت بەخوا هەبێت و بەهەزنى بزانی، بە بى ئەوێ بیر لەزات و چۆنیەتى ناو و سیفەتەکانى بکەیتەو.

مەبەست لە: (لقول رسول الله ﷺ): (تفكروا في الخلق ولا تفكروا في الله)^{۱۴۴}

واتە: بیر لەدروستکارەوکانى خوا بکەنەو و بیر لەئایەتەکانى گەردوون بکەنەو ئەوا پێنیشان دەرتانە بۆ تواناو دەسەلاتى خوا:

فيا عجا كيف يُعصى الإله	أم كيف يجحدهُ الجاحدُ
وفي كلِّ شيءٍ له آيةٌ	تدل على أنه واحدٌ

۱۴۲ / ضعيف : أخرجه أبو الشيخ في (العظمة) (۵) وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف الجامع) (۲۴۷۰) .

۱۴۴ / ضعيف : أخرجه أبو الشيخ في (العظمة) (۵) وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف الجامع) (۲۴۷۰) .

جا تۆ بىر لە ئايەتەكانى گەردوون بکەرەوہ لە ئاسمان و زەوى، لە شاخەكان و بەردەكان و دارەكان و دەریاكان و دروستکراوہكانى بۆ ئەوہى بىنە بەلگە بۆت بۆ گەرەبى و مەزنى دروستکار، بىر لە ئايەتەكانى قورئان بکەرەوہ، بەلام ئەگەر بىر لە زاتى خوا و چۆنیەتى ناو و سىفەتەكانى بکەینەوہ ئەوا درکى پى ناکەین و ئىجاتەى ناکەین: (وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا) (۱۱۰ طه).

﴿۵۲﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وأعلم أن الهوام والسباع والدواب نحو الذرو والذباب والنمل كلها مأمورة ولا يعلمون شيئاً إلا بإذن الله تعالى).

واته/ بزانه که‌وا هه‌موو جیو جانه‌وه‌ره‌کان و شیرو درنده‌کان و گیانه‌به‌ران وه‌کو می‌روه‌کان و می‌ش و می‌رووله هه‌مووی پی‌سپی‌راون، هیچ شتی‌ک نازانن ئی‌للا به ئیزی خوا نه‌بی‌ت.

پاڤه/

هه‌موو گه‌ردوون به‌پێوه ده‌بریت و مه‌ئمووه به فه‌رمانی گه‌ردوونی، پڤڤ (خۆڤ) پێ ده‌کات، مانگ پێ ده‌کات، نه‌ستیره‌کان، گه‌ردوون ده‌خولیت‌وه، گیانه‌به‌ران و بالنده‌کان هه‌مووی به‌پێی سیسته‌می خۆی پێ ده‌کات که‌خوای گه‌وره بۆی داپێژاوه و ته‌قدیری کردوه، (أُعْطِيَ كُلُّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى (۵۰) طه) واته: په‌روه‌ردگاری ئیمه ئه‌و زاته‌یه هه‌موو شتی‌کی دروست کردوه، پاشانیش رینمایی هه‌موو پێداویستی‌یه‌کی‌شی کردوون).

هه‌موو دونیای پێک خستوه، هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌م دونیایه‌دا‌یه له‌بونه‌وه‌رو دروست‌کراوه‌کان و گه‌ردونه‌کان و ئاسمانه‌کان و زه‌وی، هه‌مووی به‌ته‌قدیر و به‌پێوه‌بردنی دروست‌کاره‌که‌ی به‌پێوه ده‌چی، ئه‌ویش به‌فه‌رمانی گه‌ردوونی خوای گه‌وره دیت و ده‌چیت: (إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۸۲) يس) واته: به‌پراستی هه‌رکاتێ ویستی شتی به‌دی به‌ینی هه‌ر ئه‌وه‌یه که پێی به‌فرمێ به‌! ئه‌ویش ده‌ست به‌ جێ ده‌بی‌ت).

ئه‌وانه پێ ده‌که‌ن و ده‌چن به‌فه‌رمان و به‌پێوه‌بردنی و دروست‌کردن و ئیراده‌ و ویستی خوای گه‌وره و ملکه‌چی ئه‌ون: (كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى) (الرعد/۲) واته:

ھەردووکىشيان (خۆرو مانگ) تا ئەو كاتەى بۆيان ديارىكراوھ لەخولگەى خۆياندا ھەر دىن و دەچن.

مەبەست لە: (ولا يعلمون شيئاً إلا بإذن الله تعالى).

واتە: بە ئىزنى گەردوونى خوا ئەوئىش فەرمانى كەونىيە، بە ويستى خواى گەورە، ئەوانە بەويستى خۆيان پى ئاگەن يان بەپۆھەردنى ھىچ كەسك جگە لەخوا، بۆيە كاتىك كابرەى سەمكار (الجبار) بە ئىبراھىمى گەوت: (أَنَا أَخِي وَأُمِّي) واتە: ووتى: خۆ منىش كەسانى دەژىنم و كەسانىكىش دەمرىنم).

ئىبراھىم پى فەرموو: (فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ) (البقرة ۲۵۸) واتە: دەى باشە خوا لەخۆرھەلاتەوھ خۆر دىنى دەسا تۆيش كەداواى خوايەتى ئەكەيت لەخۆرئاواوھ بىھىنە ئەوسا ئىتر ئەو سەمكارو بى باوھرە ھەپەساو نەقى لىبرا).

جا كارەكانى خواى گەورە ھىچ كەسك ناتوانى بىكات يان وەكو ئەو بكات، چونكە تەنھا ئەوھ گەردوون بەپۆھەدەبات، بەچاكترىن و جوانترىن و وردترىن شىوھ پىكى خستووھ، بەھىچ شىوھەك ناگۆرەيت، (مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُتٍ) (الملك ۳) واتە: لەناو دروستكراوھكانى (خواى) بەبەزەبىدا ھىچ جۆرە ناپىكى و ناتەواويەك نابىنى).

جا پۆژ و مانگ و ئەستىرەو ئاسمانەكان و زەوى لەوكاتەوھ خواى گەورە دروستى كرەو تا ئەو كاتەى ويستى لەسەر بىت لەكۆتايى دونيا بەپى سىستەمىكى خواى گەورە دەپوات كە تەقدىركراوھ و ھەركىز ناگۆرەيت.

﴿۵۴﴾ نوسەر دەلّیت: (والإيمان بأن الله قد علم ما كان من أول الدهر، وما لم يكن، وما هو كائن، أحصاه وعده عدأ، ومن قال: إنه لا يعلم إلا ما كان وما هو كائن فقد كفر بالله العظيم).

واتە: باوە پ بەوەی خوای گەورە زانیویەتی ئەوەی پووی داوە لەسەرەتای زەمانەو، ئەوەش پوونادات، ئەوەش کە پوودەدات، ھەمووی ژماردوووە ھەسابی کردووە، ھەرکەسێک بلّیت: خوای گەورە نازانیت تەنھا ئەو نەبیت کە پوویداوە ئەوەی ھەیە، ئەوا کوفری بەخوای گەورە کردووە.

پاڤە:

پێویست و واجبە ئیسپاتی (عیلم) بۆ خوای گەورە بکەین، ئاگادارە بە ھەموو شتێک، جا ئەو زانیارە دەربارەی ھەموو شتێک و بەتوانایە بەھەموو شتێک، زانستی خوا نە سەرەتاو نە کۆتایی ھەیە، (عیلم)ی خوای گەورە وەکو ئەو سیفەتەکانی تر وایە سابت و جێگرە ھەر لە ئەزەلەو، ھەرۆھەکو چۆن خوای گەورە سەرەتای نییە ئا بەو شتێو ناو سیفەت و کارەکانی سەرەتایان نییە، ھەرۆھەکو چۆن خوای گەورە کۆتایی نییە ئا بەو شتێو ھە ناو سیفەت و کارەکانی کۆتاییان نییە، ئەو بەناو و سیفەتەکانیو ھە یەکەمە و سەرەتای نییە، ئەو بەناو و سیفەتەکانیو ھە دواییو ھە کۆتایی نییە، ھەرۆھەکو پێغەمبەری نازدار (ﷺ) دەفەرمویت: (أنت الأول فليس قبلك شيء، وأنت الآخر فليس بعدك شيء، وأنت الظاهر فليس فوقك شيء، وأنت الباطن فليس دونك شيء)^{۱۴۰} واتە: ئەو خۆدایە.. تۆ یەکەم کەسێکت و ھیچ کەسێک لە پێش تۆ نەبوو و تۆ دوایین کەسێکت و ھیچ کەسێک لە پاش تۆ نییە، تۆ خاوەن دەسلەلات و

شكۆمەندى و ھىچ كەسك لە سەرۋىي تۆۋە نىيە، ھەر تۆ پەنھانى و جگە لە تۆ كەس لە وردە كارىيەكان ئاگادار نىيە).

مەبەست لە: (والإيمان بأن الله تعالى قد علم ما كان من أول الدهر، وما لم يكن، وما هو كائن، أحصاه وعده عدا).

خوای گەورە ئەو ھى پوۋىداۋە و پۆيشتوۋە لە سەردەمى پېشۋودا زانىۋىيەتى و ئەو ھى لە ئايندەدا پوۋدەدات دەزانى، ئەو ھى شە نەبۋە دەيزانى و ئەگەر بېۋايە دەيزانى چۆن دەبىت، خوای گەورە عىلمەكە ئاگادارى ھەموو شەيئەكە، بۆيە دەفەرموئىت: (وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ) الانعام/۲۸ واتە: ئەگەر گرىمان بىشگىرپەردىنەۋە بۆ دۇنيا، ئەو كارانە پېيان لى دەگىرا، ھەم دىسان دەچوۋنەۋە سەريان و ھەردەيانكەن).

خوای گەورە زانىۋىيەتى كەۋا ئەگەر ئەۋان بگىرپەردىنەۋە بۆ دۇنيا ئەۋا دىسان دەگەپىنەۋە بۆ سەر ئەۋ كارەى نەھىيان لى كرابوۋ، واتە: ئەگەر بگىرپەردىنەۋە بۆ دۇنيا ئەۋا ئەۋان دەگەپىنەۋە بۆ كوفەر، ھەرچەندە گەپانەۋەيان بۆ دۇنيا ھەرگىز پوۋ نادات. مەبەست لە: (ومن قال إنه لا يعلم إلا ما كان، وما هو كائن فقد كفر بالله العظيم).

ھەركەسك عىلمى خوای گەورە تەسك بىكاتەۋە تەنھا لەۋ پوۋداۋانەى پوۋ دەدەن و نازانىت چى روۋدەدات لەپېش روۋدانى ئەۋا كوفرى بە خوا كىردە، چونكە نكۆلى لە عىلمى خوا كىردە و نكۆلى لە فراۋانى ئاگادارى عىلمى خوای كىردە، ئىسپاتى عىلمىكى كەم و كورتى بۆ خوا كىردە، جا ئەۋ بەۋە كوفرى كىردە، چونكە عىلمى خوا سنوۋردار ناكىرئىت، بەلام عىلمى دروستكراۋەكان ئەۋا سنوۋردارە بگاتە ھەر چەندىك: (وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ) يوسف/۷۶ واتە: خۆ لە بان ھەموو زاناىەكەۋە زانائە ھەيە ھەتا دەگاتە خوا، ئىتر لە خوا زانائە نىيە).

فەرمانى كردهوه به پىغەمبەرەكەى (ﷺ) بَلَيْت: (وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا) (۱۱۴) طه
واتە: بَلَيْ: ئەى پەرۋەردگارم ! زانست و زانيارىم زىاد بكة).

جا ھەركەسىڭ عىلمى خوا سنوردار بكات و بَلَيْت: عىلمى خوا ئەۋەندەيەو ئەۋە
نازانىت ئەۋە كافره بەخۋاى گەۋرە چونكە بەكەمى زانىۋەو نكوۆلى لەگشتگىرى
عىلمەكەى بەھەموو شتىڭ كردهوه.

﴿٥٥﴾ نوسەر دەئیت: (ولا نکاح إلا بولي وشاهدي عدل) ١٤٦ وصدق قل أو کثر ومن لم یکن لها ولي فالسلطان ولي من لا ولي له).

واتە: (نیکاح) ھاوسەرگیری دانامە زۆیت بەبێ بوونی خاوەن و دوو شایەتی (عدل) و مارەبێهەک جا ئەگەر کەم بێت یان زۆر، ھەر ئافەرەتێک خاوەنی نەبێت ئەوا دەسەلاتدار خاوەنی ئەو کەسانە یە خاوەنیان نییە.

پراڤە:

ئەمە مەسەلە یەکی فێقەبیە: ئەویش پوونکردنەوێ مەرجه کانی دامەزراندنی ھاوسەرگیرییە لای جەمھوری زانایان: لەوانە دەبێ بە ئامادەبوونی خاوەنەکە (پارێ بێت) ئافەرەت ناتوانێت خۆی بە شوو بدات و لە مەرجه کانی دەبێت شایەت ھەبێت لەسەر ئەو گری بەستە، بۆیە دروست نییە گریبەستە کە بێستریت بەنھێنی و بە بێ بوونی شایەت.

ھەر وھا لە مەزھەبی موسڵماناندا ھەبێ ھاوسەرگیرییە کە ئاشکرا بکریت و مەسەلە ی خاوەنەکە (الولی) جێگای ناکۆکی زانایانە، جا لای جەمھوری زانایان: دەبێ خاوەنەکە ئامادەبێ، لای ھەنەقییەکان: ئەوا ئاساییە ئافەرەت خۆی بە شوو بدات بەبێ خاوەنەکە، بەلام ئەمە مەزھەبیکی ناپەسەندە (مرجوح)ە، جیاواز و ناکۆکە لە گەڵ بە لگەدا، لەبەر ئەو فەرموودە یە دەفەر مویت: (لا نکاح إلا بولي وشاهدي عدل) واتە: ھیچ ھاوسەرگیرییە دانامە زۆیت ئیلا بە بوونی خاوەن (ولی) و دوو شایەتی (عدل) لە فەرموودە یە کی تردا ھاتوو: (لا تزوج المرأة المرأة، ولا تزوج المرأة

نفسها، فإن الزانية هي التي تزوج نفسها)^{۱۴۷} واتە: ئافرەت ئافرەت بە شوو نادات، ئافرەت خۇى بە شوو نادات، ئافرەتى زىناكار ئەو ئافرەتەيە كە خۇى بە شوو دەدات).

دەفەرموئەت: (أما امرأة نكحت بغير إذن وليها، فنكاحها باطل باطل باطل)^{۱۴۸} واتە: ھەر كاتىك ئافرەتەك شووى كىرد بە بى ئىزنى خاوەنەكەى ئەو نىكاھكەى پوچەلە پوچەلە پوچەلە).

ھەرچەندە ھەركەسىك بلىت بەدروستىيەتى لەفەقىيەكان بەئىجتىھادى خۇيان، جا عىبرەت بەبەلگەيە، بۇيە نوسەر ئەم باسەى باسكردو ھەرچەندە مەسەلەيەكى فىقھىيە، بۇ ئەو ھى پوونى بكانتو ھەوا ئەم مەزھەبە مەزھەبىكى تەواو و دروستە، ھەر ئەمەش ئەو مەزھەبەيە جەمھورى زانايانى لەسەرە كە بەلگەى سوننەتى پىغەمبەرى خواى (ﷺ) لەسەرە، بۇ ئەو ھى ھاوسەرگىريەكانى مۇسلمانان پىك بخرىت، نەئىنى و فېو فىلى تىدا نەئىت، بەلكو دەئىت پوون و ئاشكرا بىت، چونكە ھاوسەرگىريەكان گىرنگىرىن كارەكانە، چونكە خىزانەكانى لەسەر بنىات دەئىرى، ئەو ھەكانى لەسەر بنىات دەئىرى، پەچەلەكەكان و نەسەبەكانى لەسەر بنىات دەئىرى، لە ھەموو ئەوانە گىرنگىر ئەو ھەچەلەل كىردنى دامىنەكانى لەسەر بنىات دەئىرى، بۇيە پىئوىستى بە چەند پىكخەرىكى شەرى ھەيە بۇ بەستنى ئەو ھاوسەرگىريە لە فەرموودەو ئايەتەكاندا ھاتو.

۱۴۷ / صحيح دون جملة الزانية / أخرجه ابن ماجه (۱۸۸۲) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۷۲۹۸) دون جملة الزانية .

۱۴۸ / صحيح / أخرجه أبو داود (۲۰۸۳) والترمذي (۱۱۰۲) وابن ماجه (۱۸۷۹) وأحمد (۴۷/۶، ۶۶، ۱۶۵) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۲۷۰۹) .

مەبەست لە: (وَصَدَاقُ قُلٍّ أَوْ كَثْرٍ).

مارەبى مەرج نىيە بەلگەى واجبە، بۆيە ئەگەر ھاوسەرگىرىيەك بەسترا بەبى مارەبى ئەوا گرىبەستەكە دروستە بەلام لەنمونەى ھاوشىۆەكانيان مارەبى بۆ دادەنریت، چونكە ئەمە حەقى خۆيەتى.

مەبەست لە: (وَمَنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلِيٌّ فَالْسلطانُ وَلِيٌّ مِنْ لَا وَلِيٍّ لَهَا).

بۆيە دەبى وەلى (خاوەن) ئامادەبى، (الولى): برىتییە لە خزمانى باوكى (عەصەبى) ژنەكە لەنزیكترین كەسیەو پاشان نزیكترین كەسى لەوانە باوكى ئەمجار باپىرى ھەرچەندە بەرەو سەرەو ەبیت، ئەمجار كۆپەكەى پاشان كۆپى كۆپەكەى ھەرچەندە بەرەو خوارەو ەبیت، ئەمجار براكەى لەدايك و باوكیەو، ئەمجار براكەى لەباوكى یەو، ئەمجار مامەكەى لەدايك و باوكەو ئەمجار مامەكەى لەباوكى یەو، ئەمجار كۆپى مامەكەى (كەلەدايك و باوكەو یە براى باوكیەتى) ئەمجار كۆپى مامەكەى (كەتەنھا لەباوكەو یە براى باوكیەتى) ئەمە وەلى ئافرەتە، جا ئەگەر وارێك كەوت لە خزمانى باوكى (عەصەب) ەو ەىچ وەلییەكى نەبوو ئەمە خاوەن (وەلى) یەكەى دەسەلاتدارە (سولتانه) یان ئەو كەسەى جیگرى سولتان بێت كە ئەویش قازیبە لە مەحكەمە، جا پتویستە ھاوسەرگىرى چەند پێكخەرىكى ەبیت و نابیت پاشاگەردەنى بێت و بەپێى ەزو ئارەزووى خەلكى بێت.

﴿۵۶﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واذا طلق الرجل امراته ثلاثا فقد حرمت علیه، لا تحل له حتی تنکح زوجا غیره).

واته: نه‌گەر پیاویک سیّ جار خیزانه‌که‌ی خوی ته‌لاقدا نه‌وا چیت لئی حه‌رام ده‌بیّت، بۆی حه‌لال نابیّت تاوه‌کو شوو به‌یه‌کیکی تر نه‌کات.

رافه /

مه‌به‌ست له: (واذا طلق الرجل امراته ثلاثا فقد حرمت علیه).

واته: نه‌گەر پیاویک خیزانه‌که‌ی خوی سیّ جار ته‌لاقدا نه‌گەر سیّ ته‌لاقی جیاواز بوو نه‌وا به‌کۆپای زانایان لئی حه‌رام ده‌بی، هه‌روه‌کو نه‌وه‌ی بلئیت: نه‌وا تۆم ته‌لاقدا، پاش نه‌وه‌ی بلئیت: نه‌وا تۆم ته‌لاقدا، نه‌مجار گووتی: نه‌وا تۆم ته‌لاقدا، یان گووتی: تۆم ته‌لاقداو نه‌مجار تۆم ته‌لاقدا، یان (فطالق) به‌پیتی (فاء) چونکه‌ نه‌م پیکه‌ستن و ته‌رتیبه‌ ته‌لاق ده‌دات و پووینی ده‌کاته‌وه، نه‌گەر ته‌لاقه‌کان گه‌یشتنه‌ سیّ ته‌لاقی، چیت لئی حه‌رام ده‌بی، تاوه‌کو شوو به‌ پیاویکی تر نه‌کات، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت: (الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمُ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ حِفْظُهُمَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۲۲۹) فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا حِلَّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۲۳۰) البقرة) واته: نه‌وه‌ ته‌لاقی که‌مێرد بتوانی تێیدا ژنه‌که‌ی بکێژیت وه‌ بۆ لای خوی ته‌نها دوو که‌ره‌ ته‌ ئینجا دوایی (بۆ سیّیه‌م جار) یا نه‌بی به‌یاسایه‌کی چاک و قه‌شه‌نگ و به‌گۆزه‌رانیکی په‌سه‌ند رابگیرێ یان به‌شیوه‌یه‌کی باش و بی‌هه‌را ده‌س لێک به‌ردانه‌ و بۆتان نییه‌ "نه‌ی مێرده‌کان" له‌و ماده‌یه‌ به‌ژنه‌کانتان داوه‌ هیچ شتیکیان لێ وه‌ریگرنه‌وه‌ "له‌به‌رامبه‌ر

ته‌لاقه‌که‌یانه‌وه "مه‌گەر ئه‌و کاته ژن و پیاوه‌که بترسن که‌نه‌توانن سنوره‌کانی خوا به‌باشی پاگرن خۆ ئه‌گەر ترستان مه‌بوو" ئه‌ی قازییه‌کان " که‌ ئه‌و ژن و پیاوه سنوره‌کانی خوا پاگرن له‌حالی ئاوه‌ادا هیچ گوناھێکتان ناگات، که‌ژنه‌که ده‌س له‌ماره‌یه‌یه‌که‌ی خۆی مه‌لبگرێ ئه‌مانه گشت سنورو یاسای خوان، که‌وابوو لی‌یان ده‌ر مه‌چن ئه‌وانه‌ش که له‌سنوره‌کانی خوا تی ده‌په‌پن سته‌مکارن (۲۲۹) ئینجا ئه‌گەر له‌دوای ئه‌م دووجاره‌ش بۆ جاری سییه‌م ژنه‌که‌ی ته‌لاقدا، ئه‌وه ئیتر جاریکی تر ئه‌و ژنه‌ی بۆ چه‌لال نابێ تا ده‌چی شوو به‌ پیاویکی تر ده‌کاو ده‌ستیشی له‌گه‌ل تی‌که‌ل ده‌کا، خۆ ئه‌گەر ئه‌و می‌رده‌ی دووه‌مه‌یش " به‌ئاره‌زووی خۆی " ته‌لاقی دا ئه‌وسا که ئه‌و ژن و پیاوه هیچ گوناھیان له‌سه‌ر نییه دووباره بگه‌ڕێنه‌وه لای یه‌کتر بۆ ژیا‌نی ژن و می‌ردی، به‌و مه‌رجه‌ی که‌وا بزانی هه‌ردووکیان ده‌توانن سنوره‌کانی خوا پاگرن ئه‌م یاسایانه گشت سنوری خوان و روونیان ده‌کاته‌وه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی بیر له‌پاشه‌پوژی کاره‌کانیان ده‌که‌نه‌وه ((۲۳۰)).

ئه‌مه ئه‌گەر ته‌لاقه‌کان جیا‌وازی‌بون هه‌رچه‌نده له‌یه‌ک مه‌جلیسیشدا بی‌ت، به‌لام ئه‌گەر وتی: تۆ ته‌لاق‌دراوی تۆ ته‌لاق‌دراوی تۆ ته‌لاق‌دراوی به‌بی پیتی (العطف) ئه‌وا ته‌ماشای ده‌که‌ین: ئه‌گەر به‌و دووباره کردنه‌وه مه‌به‌ستی ته‌ئکیدکردن و دانیابوونه ئه‌وا یه‌ک ته‌لاقه، به‌لام ئه‌گەر (تأسیس)ی ده‌وی ئه‌وا لی‌ی جیا ده‌کرێته‌وه ئه‌گەر گه‌یشتنه‌ سێ ته‌لاق.

به‌لام ئه‌گەر هه‌رسێ ته‌لاقه‌کان به‌یه‌ک (لفظ)بوو، وه‌کو ئه‌وه‌ی بلی‌ت: تۆ به‌سێ جار ته‌لاق‌دراوی یان تۆ سێ جار ته‌لاق‌دراوی، ئه‌وا جمهوری زانیان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن، ئه‌وا سێ جار ته‌لاقه‌که‌ی ده‌که‌وێت و لی‌ی جیا ده‌کرێته‌وه و لی‌ی حه‌رام ده‌بی تا‌کو شوو به‌پیاویکی تر نه‌کات، ئه‌مه‌ش مه‌زه‌بی هه‌ر چوار پێشه‌واکه‌یه.

لە قسەى ھەندىٰ لە لىكۆلەرە واندە ھاتوھ سى تەلاقەكە بە يەك (لفظ) ئەوا يەك تەلاقە .

مەسەلەكە ناكۆكىيەكى دوورو درىژى تىدايە بەلام ئەوھمان بەسە بزانىن كەوا سى تەلاق ھەرامى دەكەت، نەك بۆ ھەتا ھەتايى بەلكو ئەوھندە ھەرامى دەكەت تاكو شوو بە پياويكى تر دەكەت ئەمجار ئەويش تەلاقى دەدات، بەلام چوونە ناو ئەو ناكۆكىيانەوھ ئىستا مەبەستى ئىمە نىيە .

مەبەستى نووسەر لە باسكردنى ئەم مەسەلانە لەعەقىدەدا (والله أعلم) ئەوھيە : بابەت و مەسەلەى ھاوسەرگىرى مەسەلەيەكى گىرنگە پىويستە بايەخى پى بدرىت، بەپىي ئەو پىكخەرە شەرىعيانە بۆى دانراوھ، كەمتەرخەمى و تەساھولى تىدا نىيە و بەلكو ئىجرائاتى تىدايە، لەبەر ئەوھى كىتابەكە ناوى (شرح السنە) يە واتە : پوونكردنەوھى سوننەت لە ھەموو شتىكدە، لەو باسانە مەسەلەى ھاوسەرگىرىيە .

﴿۵۷﴾ نوسەر دەئیت: (ولا يحل دم امرئ مسلم يشهد أن لا إله إلا الله ويشهد أن محمدا عبده ورسوله إلا بإحدى ثلاث: زنا بعد إحصان أو مرتد بعد إيمان أو قتل نفسا مؤمنة بغير حق فيقتل به، وما سوى ذلك فدم المسلم على المسلم حرام أبدا حتى تقوم الساعة).

واتە: خوینى ھىچ موسلمانىك - شایەتى دابیت ھىچ خوايەك نىيە شایستەى پەرستەن بىت تەنھا (اللہ) نەبىت و (محمەد) بەندەو پىغەمبەرى ئەو - ھەلال نىيە، ئیلا بەيەكك لەم سى خالە نەبىت: - زینا بکات لەپاش ئەو ھى ئەنابى (یان شووى کردبى) یان لەدینەكەى ھەلگەرپتەو پاش ئەو ھى ئیمانى ھى ئەنابى یان کەسێكى ئیماندارى بەناحق کوشتبى بۆیە بەھوى ئەو ھە دەکوژى، جگە لەوانە ئەو خوینى موسلمان بۆ موسلمان ھەرامە تاكو پۆزى دواى.

پاڤە:

مەسەلەى کوشتنى موسلمانى لەپاش مەسەلەى ھاوسەرگىرى باس کردو، چونکە ئیسلام ھاتو بۆ پاراستنى ناموس و پاراستنى خوین و پاراستنى سەرھەت و سامان، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفرمویت: (إن دماءكم وأموالكم وأعراضكم عليكم حرام)^{۱۴۹} واتە: خوین و سامان و ناموستان ھەرامە لەیەكتر دەفرمویت: (كل المسلم على المسلم حرام، دمه وماله وعرضه)^{۱۵۰} واتە: ھەموو موسلمانىك خوین و سامان و ناموسەكەى ھەرامە لەسەر موسلمانان کاتى لەپیشدا باسى ناموسى کرد بەو ھى پەيوەندى ھا بە ھاوسەرگىرى و تەلاقو ھە ئەمجار دەستى کرد بەباسکردنى خوینەکان.

۱۴۹ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۶۷) ومسلم (۱۶۷۹) .

۱۵۰ / أخرجه مسلم (۲۵۶۴) .

جا هەرموسڵمانىك ئەگەر شایەتى دا هیچ خواپەكى بەحق نىيە شایستەى پەرستىن
بیت تەنھا (الله) نەبیت و (محمد) ﷺ پێغەمبەرى ئەو ئەوا خوین و سامانى حەرام
دەبیت، بۆیە پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفرمۆت: (أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا: لا
إله إلا الله فإذا قالوها عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحق الاسلام وحسابهم على الله تعالى)^{۱۰۱}
واتە: فرمانم پێکراوە لەگەڵ خەلکیدا بچەنگم تاكو دەلێن: (لا اله الا الله) جا ئەگەر
ئەوەیان گووت ئەوا خوین و سامانیان پارێزراو دەبیت (لیم حەرام دەبیت) ئیلا
بەحقى ئىسلام نەبى و لێپرسینەو و حسابیان لەسەر خواپە).

جا هەر کەسێك ئىسلامبوونى خۆى ئاشکراکردو شایەتمانى هێنا ئەوا ئیمە لێى
وەردەگرین و بەموسڵمانى دەزانین و حوکمەکانى موسڵمانانى بەسەردا جێ بەجێ
دەکەین، جا ئەگەر لەدلیدا نىفاقىك (دووڕووییەك) هەبیت ئەوا لەنیوان خۆى و خوادایە،
خوای گەورە خۆى لێپرسینەو و لەگەڵدا دەکات، پێغەمبەرى خوا ﷺ ئىسلامبوونى
دووڕووەکانى وەرگرت، حوکمە ئاشکراکانى بەسەردا جێ بەجێ دەکرد.

بەلام ئەگەر کەسێك هەلۆهشێنەرەو هەیهك لە هەلۆهشێنەرەو هەیهك ئىسلامى ئەنجامدا
ئەوا ئەوا کاتە حوکمى هەلگەپانەو و بەسەردا دەدەین، ئەگەر تەوپی کرد ئەوا باشە
ئەگەر نا دەکوژیت، بەمەبەستى پاراستنى دینەكە، ئەمە یەكەم شتە بەهۆیەو
خوینى موسڵمانان حەلال دەبیت.

دووەم شت لەوانەى خوینى موسڵمان حەلال دەکات: (القصاص) واتە: کوشتنى
نەفسىك لەبەر نەفسىك، خوای گەورە دەفرمۆت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعُ
بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اعْتَدَى بِغَدٍّ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ

أَلَيْمٌ (۱۷۸) وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (البقرة) ۱۷۹) واتە: ئەى ئەوانەى باوەردارىن! لەبارەى کوژراوانەو، بەشیوەیەکی دادگەرانی و یەكسانی و بى دەستدریژی و زیادەپرەوى (قیساس) و تۆلەمان لەسەر داناون ئازاد لەباتى ئازاد، بەندە لەباتى بەندە، مێینە لەباتى مێینە ئینجا ھەر کەسیش لەلایەن براى ھاویدینی خۆیەو، واتە لەلایەن کەس و کاری کوژراوەو چاوپۆشی لیکرا (لەکوشتنەو) و بەخوین پازى بوو دەبا خوین وەرگرە کە پى چاکە بگرتە بەرو و لایەنى بکوژە کەش بەجوامیرانەو مەردانە خوین بەکەس و کاری کوژراوە کە بدەن دواى ئەم خوین گرتن و لى بووردنە، ھەر کەسێک دەست درێژی کردبۆ سەر خویندەرەکان سزایەکی ئیش پێگەیەنەرى بۆ ھەیە (۱۷۸) ئەى خواوەنانى فام و ژیری! لەم تۆلە وەرگرتنەو دا ژيانى خوش و مەزنتان ھەيە، واتە: ئەم یاسایە دەبیتە مایەى مانەوێ ژيانى مرقۇ و خو دورگرتن لە کوشت و کوشتار چونکە کابرای بکوژ بزانی کەسى بکوژی دەکوژیتەو ئیتەر دەس درێژی بۆ سەر گیانی ئەم و ئەو ناکات، بەلکو لە بەر ئەو یاسایە لە سنوورەکانى خوا خۆپارێزن ئاسوودەيى و بەختیارى بۆ ولات و ناوچە کە تان بگەریتەو و خوین رێژی نەکری (۱۷۹).

(القصاص) دەبیتە ھۆى ژيان _ ھەرچەندە لەخودى خۆیدا کوشتنە _ چونکە کەسى بکوژ ئەگەر زانى دەکوژیتەو ئەوا واز لەکوشتن دەھێنى، ھەرۆھا خەلکیش ئەگەر بینیان ئەوا بکوژ دەکوژیتەو واز لەکوشتن دەھێنن بۆیە چیتەر خویندرێژى و کوشتن نامینى.

جا بۆیە (القصاص) ھۆى مانەوێ ژيانە، ھەرچەندە تاوانبارى تیدا دەکوژیتەو، کەواتە ئەو کوشتنیکە دەبیتە ھۆى ژيانى ئەوانیتەر لەکۆمەلگادا، تەعەداکردن لەسەر خوینەکان کەم دەبیتەو، بەلام ئەگەر واز لە بکوژ بەینریت و بلین: ئەمە لەگەڵ مافەکانى مرقۇدا ناگونجى و وازى لى بەینریت و نەکوژیت، ئەمە دەبیتە ھۆى خوین

پشتن و تىكچوونى ئاسايش و ترساندى خەلكى، دەبىتتە ھۆى چەندىن خراپەكارى
(مفسدە) و كوشتن زۆر دەبىت و خوین دەرىژىت، تەننەت لە سەردەمى نەفامىدا
دەيانگوت: كوشتن كوشتن ناھىلى، كوشتنى كەسى تاوانبار دەبىتتە ھۆى نەھىشتى
كوشتن لە ئايندەدا، لەم ئايەتەشدا ھاتتو: (وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ)

ئەوانەى دەلەن: كوشتن لەجىياتى كوشتنى كەسىكى تر لەگەل مافەكانى مرقۇدا
ناگونجى، ئەوا پەيان دەلەن: ئايە كوزراو كەش مرقۇ نىيە؟ جا لە (قصاص) دا
پاراستنى مافى ئەوى تەدايە.

سىيەم كۆمەل خوینیان ھەلال دەبىت: (الطيب الزانى) (الطيب) ئەو كەسە ھە ژی
ھىناو ھە گواستو ھە تىيە ھە بە ھاوسە رگىرىيەكى تەواو (نكاح صحیح)، جا ئەگەر ئەو
كەسە زىناى كرد ئەوا بەرد باران دەكرىت تاكو دەمرىت، بەو شىو ھە خوینی ھەلال
دەبىت.

ئەمە ئەو ھۆكارانە ھە خوینی موسلمانى پى ھەلال دەبى:—

يان (القصاص) كەسىك لەبەر كەسىكى تر بكوژىت...

يان كەسىك زىنا بكات لەپاش ئەو ھە ھاوسە رگىرى كىدو...

يان كەسىك لەدینەكەى ھەلگەرىتە ھە بەكك لە ھەلۆ شىنە ھە ھەكانى ئىسلام
ئەنجام بدات: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرمویت: (مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَأَقْلَوهُ)^{۱۵۲} واتە:
ھەركەسىك دینەكەى خۆى گۆپى ئەوا بىكوژن) لە فەرموودە ھە كدا ھاتو: (والتارك لدينه

المفارق للجماعة)^{۱۵۲} واتە: ئەوھى واز لە دىنەكەى دەھىنى و لەكۆمەلى مۇسلمانان جىا دەبىتتەوھ.

لەمەشدا بەلگەيەك ھەيە لەسەر ئەو كەسانەى نكۆلى لە ھەددى ھەلگەرانەوھ دەكەن بەبەلگەى ئەو ئايەتەى دەفەرموى (لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ) البقرة / ۲۵۶ ئەم بەلگە ھىنانەوھ ھەلەيە، چونكە كوشتنى كەسى ھەلگەراوھ مەبەست لىي ئەوھ نىيە خەلكى بەزۆر بگرتنە مۇسلمان، بەلكو مەبەست لىي پاراستنى دىنە لە يارى كردن تىيدا بۆ كەسەك بە ويستى خۆى ھاتۆتە ناو ئىسلامەوھو پاشان وازى لى ھىنا لە پاش ئەوھى شايتەى داوھو زانىويەتى دىنەكە ھەقە.

مەبەست لە: (ولا يحل دم امرئ مسلم يشهد أن لا إله إلا الله).

مۇسلمان ئەو كەسەيە شايتەتەنى ھىناوھو گوتويەتى: (لا إله إلا الله، محمد رسول الله) بەلام لەگەل شايتەتەندا دەبى كارى ھەبى: - نوێژ بكات و زەكات بدات و مانگى پەمەزان بەپۆژوو بىت و ھەجى مالى خوا بكات ئەگەر بتوانىت، پىويستە كارى ھەبىت. مەبەست لە: (وما سوى ذلك قدم المسلم على المسلم حرام أبدا حتى تقوم الساعة).

خويىنى مۇسلمان لەسەر مۇسلمان ھەرامە، ھەرگىز ھىچ كاتىك نايتەت خويىنى مۇسلمان ھەلال بىت، ئىللا مەگەر تەعەدا بكات و يان چووھ سەر مالى خەلكى يان پىگاي لە خەلكى بېرى يان دەرچوو دژايەتى كارىبە دەستانى كرد يان جگە لەوانە ئەو دەكوژىت بۆ نەھىشتنى خراپەى، ئەگەر خراپەى پال نەنرىت و نەھىلرېت ئىللا بەكوشتنى نەبىت.

﴿۵۸﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وکل شیء مما أوجب الله عليه الفناء يفنى إلا الجنة والنار والعرش والكرسي والصور والقلم واللوح ليس يفنى شيء من هذا أبدا، ثم يبعث الله الخلق على ما أماتهم عليه يوم القيامة ويحاسبهم بما شاء فريق في الجنة وفريق في السعير ويقول لسائر الخلق ممن لم يخلق للبقاء : كونوا ترابا).

واته: مه‌موو شتێك خوای گه‌وره پێویستی کردوه له‌سه‌ری به‌نه‌مان ئه‌وا نامیڤنێ ئیلا به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و عه‌رش و کورسی و که‌رپه‌نا (صور) و قه‌لەم و له‌وح نه‌بی، ئه‌وا هیچ له‌وانه هه‌رگیز فه‌نایان به‌سه‌ردا نایات، ئه‌مجار خوای گه‌وره خه‌لکی زیندوو ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌سه‌ری مردوونه له‌پۆژی قیامه‌تدا به‌وه‌ی خۆی ویستی له‌سه‌ر بێت لیپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌لدا ده‌کات، کۆمه‌لێک بۆ به‌هه‌شت و کۆمه‌لێک بۆ دۆزه‌خ، پاشان به‌هه‌موو دروستکراوه‌کان _ ئه‌وانه‌ی به‌مه‌به‌ستی مانه‌وه دروست نه‌کراون _ ده‌گوتریت: بینه خاک و خۆل.

پاڤه/

مه‌به‌ست له: (وکل شیء مما أوجب الله عليه الفناء يفنى).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَإِنْ (۲۶) وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ (۲۷) الرحمن) واته: هه‌رچی به‌سه‌ر پشته‌ی زه‌وییه‌وه‌یه هه‌ر هه‌موو له‌نیو ده‌چی (۲۶) وه ته‌نها رووی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن شکو و که‌ره‌مکه‌رت ده‌میڤنێته‌وه (۲۷).

هه‌موو دروستکراوه‌کان له‌ناوده‌چن و نامیتن ته‌ن‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌میتن، له‌و
 ئایه‌ته‌دا که ده‌فه‌رمویت: (كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ) آل عمران / ۱۸۵) واته: هه‌موو
 که‌سیک بێ جیاوازی تامی مردن ده‌چیژی.

ئه‌و ئایه‌ته‌که ده‌فه‌رموێ: (وَتُفْخَخُ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ) (الزمر) واته: هه‌رکه له‌لایه‌ن
 (ئیسرافیل‌وه) فوو به‌شه‌پیوور کرا ئیت‌ر ئه‌و کاته هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ناسمانه‌کان و
 زه‌ویدان مه‌گه‌ر که‌سیک خوا خ‌وای بیه‌وێ نه‌مری، له‌پاشان بۆ جاریکی تر که فووی
 پیاکرا ئه‌وجا له‌ناکاو ته‌واوی دروستکراوه‌کان له‌گۆره‌کانیاندا هه‌لته‌سنه‌وه‌و چاوه‌پوانن
 چییان بێ بکری).

مانای (إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ) ده‌لێن: ماناکه‌ی: فریشته‌کانه یان (حور‌العین)ه‌کانی
 به‌هه‌شته^{۱۵۴}، والله أعلم.

هه‌موو خه‌لکی ده‌مرن ئه‌مجار له‌پۆژی قیامه‌ته‌دا زیندوو ده‌کریته‌وه (ثُمَّ إِنَّكُمْ بِغَدٍ
 ذَلِكَ لَمَبْثُونٌ) (۱۵) ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ (۱۶) المؤمنون) واته: پاشان به‌پاستی د‌وای
 ئه‌و هه‌موو ژیان و برینی ق‌وناغانه ئیوه گشت ئه‌مرن (۱۵) د‌وایه بۆ جاریکی تر هه‌ر ئیوه
 له‌پۆژی قیامه‌ته‌دا زیندوو ده‌کریته‌وه و گیان ده‌کریته‌وه به‌به‌رتانا (۱۶).

جا که‌سی موس‌لمان بیرى مردن ده‌کاته‌وه‌و خ‌وای بۆ ئاماده ده‌کات به‌ئه‌نجامدانی
 کاری چاکه‌و داوا له‌خوا ده‌کات ئاخ‌ر خه‌یری بکات و له‌تاوانه‌کانی ته‌ویه ده‌کات،
 ئه‌مه‌ش سوودی یادکردنی مردنه، ئه‌گه‌ر ئه‌و یادی مردنی کرد ئه‌وا خ‌وای بۆ ئاماده
 ده‌کات، بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (تذكروا هاذم اللذات: الموت فإنکم لا
 تذكرونه فی کثیر إلا قلله ولا فی قلیل إلا کثره)^{۱۵۵} واته: یادی پ‌وخینه‌رو ه‌وێ نه‌ه‌یشتنی

۱۵۴ / ذکره البغوي في تفسيره (۴/۴۳۲) عن الضحاك .

۱۵۵ / رواه احمد والترمذي وابن ماجه والنسائي وابن حبان .

خۆشییەکان بکەنەو: مردن، چونکە ئۆو ھەرگیز یادى ناکەنەو لەشتىكى زۆردا ئىللا کەمى دەکاتەو لەشتىكى کەمدا یادى ناکەن ئىللا زۆرى دەکاتەو) بۆیە پێویستە موسلمان ھەرگیز لەمردن بى ئاگا نەبى، بەلکو دەبى ھەرگیز مردنى لەیاد بىت و خۆى بۆ نامادە بکات.

باوھەى بەزىندوو بوەنەو ھەبىت، ئەو پۆزەى خەلکى لە گۆرەکانیان پاست دەبنەو بەفەرمانى خۆى گەرە: (تُمْ تُفَخِّ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ يَنظُرُونَ) (الزمر) ۶۸) پوھەکانیان بۆ دەگێریتەو، لەپاش گەرانەوھى جەستەکانیان لە گۆرەکانیان، ئەمجار ھەموویان بەرەو مەحشەر دەبرىن، تا کۆتایى ئەوھى تووشى دەبن لەدوا پۆزدا لەمەترسییەکان پێیدا تێدەپەن، تاكو ئەو کاتەى تێیدا جیگر دەبن یان لە بەھەشتدا و یان لەئاگردا، چونکە بەھەشت و ئاگر ھەردوو مالى جیگر بون.

مەبەست لە: (إِلَّا الْجَنَّةَ وَالنَّارَ وَالْعَرْشَ وَالْكُرْسِيَّ).

بەھەشت و دۆزەخ ھەرگیز لەناو ناچن و فەنايان بەسەردا نایەت، خۆى گەرە دروستى کردوون بۆ ئەوھى بەمىنەو، بەلام زەوى و ئاسمانەکان ئەوا دەگۆردىن، ئاسمانەکان لەیەك دەترازىن و لەتوپەت دەبن، زەوىش قازقاژ دەبى، ئەم جیھانە دەگۆردىت: (يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَزُرُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ) (ابراھیم) واتە: لە رۆژى قیامەتدا ئەم زەویيەى ئیستایە ئەگۆردى بە زەویيەكى تر، ئاسمانەکانیش ھەروا! ئەوجا ھەموان لە گۆرەکانیان دەھێنرێنە دەرو دەبرىن بۆ بەردەست خۆى تاك و تەنباى دەسلەتدار، لە دەشتىكى كاكى بە كاکیدا دەنوینرێن بى ئەوھى پەردەيەك لە نێوانیاندا بىت).

بەلام عەرش ناگۆردىت و بەھەشت و دۆزەخ ھەرگیز فەنايان بەسەردا نایەت و ناگۆردىت.

مه‌به‌ست له: (والكرسى).

(كورسى) له‌عرش بچوكتره و عرش له و گه‌وره‌تره، كورسى هه‌موو زه‌وى و ئاسمانه‌كان ده‌گريته‌وه و عرش له كورسى فراوانتره.

مه‌به‌ست له: (والصور).

صور: بریتییە له‌كه‌ره‌نا كه (ئیسرافیل) هه‌لێگرتوه، فووی پێدا ده‌كات به‌پوچه‌كان بۆیه به‌ئیزنی خوای گه‌وره پوچه‌كان ده‌چنه جه‌سته‌كانه‌وه و زیندوو ده‌بنه‌وه: (ثُمَّ يُفْخِ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ (٦٨) الزمر) واته: له‌پاشان بۆ جارێكى تر كه فووی پیا كرا ئه‌وجا له‌ناكاو ته‌واوى دروستكراوه‌كان له‌گۆره‌كانياندا هه‌لته‌سنه‌وه و چاوه‌پوانن چيان پى بکری).

مه‌به‌ست له: (والقلم واللوح).

مه‌به‌ست له (اللوح): (لوح المحفوظ)، مه‌به‌ست له: (القلم) ئه‌و قه‌له‌مه‌یه خوای گه‌وره (المقادیر) پى نووسیوه.

مه‌به‌ست له: (ليس يفنى شيء من هذا أبدا).

ئه‌م شتانه خوای گه‌وره دروستی کردووه به‌مه‌به‌ستى مانه‌وه‌يان، عرش و كورسى^{١٥٦} و (اللوح) و قه‌له‌م و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و پوچه‌كان ئه‌گه‌ر دروستكران ئه‌وا فه‌نايان به‌سه‌ردا نایه‌ت و له‌ناو ناچن.

مه‌به‌ست له: (ثم يبعث الله الخلق على ما أماتهم عليه يوم القيامة).

واته: له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى له‌سه‌رى مردوون، له‌سه‌ر كوفریان له‌سه‌ر ئیمان، هه‌مووان به‌پێی کارو کرده‌وه‌ى خۆی زیندوو ده‌کریته‌وه.

باوه‌پوون به‌زیندوو‌پونه‌وه یه‌کێکه له شه‌ش پایه‌کانی ئیمان، له‌زۆر ئایه‌تدا باوه‌پوون به‌پۆژی دوا‌یی له‌گه‌ڵ باوه‌پوون به‌خوای گه‌وره‌ هاتوه‌.

زیندوو‌پونه‌وه (البعث) بریتییه له‌: زیندوو‌کردنه‌وه‌ی خه‌لکی له‌پاش مردنیان، له‌جیهانیکی تردا له‌دنیادا ده‌ژین به‌مه‌به‌ستی کارکردن، پاشان ده‌مرن و له‌زه‌ویدا ده‌نێژین و له‌ویدا ده‌مێننه‌وه تاكو خوای گه‌وره خۆی ویستی له‌سه‌ر بی‌ت له‌جیگای چاوه‌پوانی که ئه‌ویش به‌رزخه‌، له‌ نێوان دنیای دوا پۆژدایه‌، ئه‌مجار له‌م گۆرانه زیندوو ده‌کێنه‌وه، هه‌لده‌ستن له‌و گۆرانه به‌زیندوو‌یی هه‌روه‌کو چۆن بوون ئاوا، هه‌یج شتیکیان لێ بزر نابێت، ئه‌مجار پۆچه‌کانیان ده‌گه‌پێته‌وه بۆ جه‌سته‌کانیان ئه‌مجار به‌ره‌و مه‌حشر به‌پێ ده‌کێن بۆ ئه‌وه‌ی پاداشتی ئه‌و کارانه‌یان بدرێته‌وه له‌دنیادا ئه‌نجامیان دابوو، له‌چاکه‌و خراپه‌، (وَلَا تُحْزَنُ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (٥٤) یس) واته‌: پاداشه‌ تۆله‌ی ئه‌وه نه‌بێ کردووتانه، پاداش نادرینه‌وه).

جا هه‌یج که‌سیک پاداشتی چاکه‌ی نادرته‌وه به‌کرده‌وه‌ی که‌سیکی تر یان سزا بدریت به‌کرده‌وه‌ی که‌سیکی تر، (وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى) (الأنعام) واته‌: هه‌یج که‌سیک باری گونا‌هی هه‌یج که‌سیکی تر هه‌لناگرێ).

هه‌موو که‌سیک پاداشتی کاره‌که‌ی خۆی وه‌رده‌گریت چ چاکه‌ بی‌ت یان خراپه‌، ئه‌مه‌ش دادپه‌روه‌رییه له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه، به‌بێ پاداشت به‌جێیان ناهێلێ له‌کاتی‌که‌دا خۆیان ماندوو کردوه _ په‌نا به‌خوا _ به‌کوفرو شیرک و (فسق) و فه‌سادکردن له‌زه‌ویدا ئه‌گه‌ر له‌ بێ باوه‌پان بووبن، جێیان ناهێلێ به‌بێ سزا، ئه‌مه‌ دادپه‌روه‌ری خودایه‌، ئه‌مه‌ مانای قسه‌که‌یه‌تی لێره‌دا: — هه‌موو که‌سیک به‌پێی کرده‌وه‌ی خۆی پاداشت ده‌درێته‌وه، جا ئه‌گه‌ر وابێت ئه‌وا پێویسته له‌سه‌ر به‌نده ته‌ماشای کاره‌که‌ی بکات، تاكو له‌ژياندا ماوه‌و زیندوو، جا ئه‌وه‌ی چاکه‌یه‌ با بیکاته توێشوی خۆی،

ئه‌وه‌ی خراپه‌یه‌ی با ته‌ویه‌ی ئی بکات و بگه‌پێته‌وه‌ بۆلای خواو خۆی ئی پزگار بکات تا کو له‌ توانایدایه‌، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ) الحشر / ۱۸) واته‌: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌پتان هێناوه‌! پارێز له‌ خوا بکه‌ن به‌ جێیه‌ جێکردنی فه‌رمانه‌کانی و دوورگرتن له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان و هه‌ر که‌س سه‌رنج بداو بزانی چ شتیکی بۆ سبه‌ینی (قیامه‌ت) پێش خستوه‌ له‌ کرده‌وه‌ی چاک؟).

لێپرسینه‌وه‌ی خۆت بکه‌ له‌م دونیایه‌ پێش لێپرسینه‌وه‌ی دواپۆژ، لێپرسنه‌وه‌ی خۆت بکه‌ له‌ سه‌ر کرده‌وه‌کان و ته‌ماشایان بکه‌ جا ئه‌وه‌ی خراپه‌ چاکی بکه‌ره‌وه‌، ئه‌وه‌ی چاکیه‌ زیاتری بکه‌و له‌غه‌فلت و بێ ئاگایی به‌خه‌به‌ر بێره‌وه‌، ئه‌مه‌ پێویسته‌ له‌ سه‌ر که‌سی ژیر.

بۆیه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَغَنَى عَلَى اللَّهِ الْأَمَانِي)

(الْكَيْسُ) واته‌: ژیر، (من دَانَ نَفْسَهُ) واته‌: ئه‌و که‌سه‌یه‌ لێپرسینه‌وه‌ی خۆی ده‌کات، (وعمل لما بعد الموت) ئه‌مه‌ که‌سی ژیره‌ (والعاجز من أتبع نفسه هواها) له‌م دونیایه‌ دا (وغنى على الله الأمانی)^{۱۵۷} به‌هه‌شتی ده‌وێ و ده‌ریازیوونی ده‌وێ هیه‌ج کاریک ناکات ئه‌مه‌ که‌سیکی بێ ده‌سه‌لاته‌ (عاجزه‌) _ په‌نا به‌خوا _ واته‌ بێ تواناو بێ ده‌سه‌لاته‌، بێ تواناو ده‌سه‌لاتیه‌کی خراپی نه‌ک ئه‌و بێ توانایه‌ی ناتوانیت کاریک بکات چونکه‌ ئه‌وه‌ لێی ناگیرێ: (لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا) البقرة / ۲۸۶) واته‌: خوای گه‌وره‌ به‌ده‌ر له‌ توانا ته‌کلێف و ئه‌رکی ناخاته‌ سه‌رشانی هیه‌ج که‌سیک).

به‌لام ئه‌و وێتر به‌ توانایه‌و ده‌توانی به‌لام بێ ده‌سه‌لاته‌ له‌ به‌ر ته‌مبه‌لی و گوێ پێ نه‌دان، ئه‌مه‌ که‌سی بێ تواناو بێ ده‌سه‌لاته‌، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ شدا خۆزگه‌ ده‌خوایێو

۱۵۷ / رواه أحمد والترمذي وابن ماجه والحاكم والبغوي وغيرهم وصححه الحاكم وحسنه البغوي والترمذي .

چاوه پوانه له دواړوژدا بیټه که سیکی نه هلی به هشت به بی کاروکرده وه، نابیت و ناکریت نه مه بیټه نه هلی به هشت به بی کاروکرده وه.

مه به ست له: (و بحاسبهم بما شاء فريق في الجنة وفريق في السعير).

لپرسینه وه یان له گه لدا ده کات له سهر کاروکرده وه یان، (الحساب) بریتیه له لپرسینه وه له سهر کرده وه کان.

جا خه لکی چه ند به شیکن:—

* هندی له نیمانداران لپرسینه وه یان له گه لدا ناکریت و ده چنه به هشت وه به بی هیچ لپرسینه وه و سزایه ک.

* هندیکیان: لپرسینه وه یه کی سووکیان له گه لدا ده کریت نه ویش بریتیه له (العرض).

* هندیکیان لپرسینه وه یان له گه لدا ده کریت و (من نوقش الحساب عذب)^{۱۵۸} — په نا به خوا —

* که سی بی باوه پ لپرسینه وه ی (موازنه) ی له گه لدا ناکریت به لکو لپرسینه وه ی (تقریر) ی له گه لدا ده کړی — واته: دان پیدانان — به وه ی ته ماشای کرده وه و کوفرو شیرکه که ی خوی بکات و دانی پیدا بنات و ناشتوانی نکولی لی بکات هه رگیز، نه مجار به ره و ناگر په وانه ده کړیت.

مه به ست له: (فريق في الجنة وفريق في السعير) نه مه له و نایه ته وه و هر گیراوه که ده فهرمویت: (وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ) الشوری/ (۷) (فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ) نه وانیش نیمانداران (وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ) نه وانیش بی باوه پو تاغوته کانن.

مەبەست لە: (ويقول لسائر الخلق ممن لم يخلق للبقاء: كونوا تراباً).

خوای گەورە ھەموو دروستکراوەکان زیندوو دەکاتەوہ لە پۆزی قیامەتدا مەرفەکان و گیانلەبەرانی و بالندەکان (وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ يُحْشَرُونَ (۳۸) الأنعام) واتە: گشت رەوکار و گیانلەبەرێکی ئەم زەویيە ھەموو بالندەبەگیش کە بە دوو بالان دەفری ھەموو ئەمانە چەند ئوممەتیکن وەکو ئێوە دروستکراوی خۆمان و یاسای تایبەتیمان دانائەوہ بۆ ژیاڤیان و موحتاجمان لە ھیچ شتێک کە مەترخەمیان نەکردووە لە (لوح المحفوظ) دا لە پاشانیش ھەموو بۆ لای پەرورەدگاریان کۆ دەکێنەوہ و توێژینەوہیان لە گەڵ دەکری و پاداش و تۆلە وەرەگرنەوہ).

خوای گەورە دەفرەمویت: (وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ (۵) التکویر) واتە: کاتی گیانلەبەرانی کێوی کۆکرانەوہ پاش ئەو کە لە ترسی بەکتر نەیان ئەوێرا بە بەکەوہ بژین).

ھەموو دروستکراوەکان ھەر دەکێن بەمەبەستی جی بەجی کردنی دادپەرورەری لە نێوانیاندا، تاکو ھەقی بەکتر لە بەکتر دەسیننەوہ، تەنانەت و لاخ و گیانلەبەرانی ھەقی بەکتر لە بەکتر دەسیننەوہ ھەقی مەپی بۆ شاخ لە مەپی شاخدار دەسیننەوہ ھەر وەکو لە فرەموودەبەکی (صحیح)^{۱۰۹} دا ھاتوہ، پاشان کە ھەقیان لە بەکتر سەندەوہ ئەو خوای گەورە پێیان دەلێت: بێنە خاک و خۆل، چونکە ئەوانە زیندوو نەکرانەتەوہ بۆ ئەوہی لەدوا پۆژدا بھیننەوہ، بەلکو زیندوو کرانەوہ تەنھا پاداشتی خۆیان وەرگرنەوہ، ئەمەش لە دادپەرورەری خوای گەورەبە، ئا لە و کاتەدا کە سی بێباوەر دەلێت: (يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا (۴۰) النبأ). ئەگەر بە ئازەل و گیانلەبەرانی و ترا: بێنە خاک و خۆل ئەو بۆ باوەریش خۆزگە بەوان دەخوایت.

﴿۵۹﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بالقصاص يوم القيامة بين الخلق كلهم بني آدم والسباع والهوام حتى للذرة من الذرة حتى يأخذ الله عز و جل لبعضهم من بعض لأهل الجنة من أهل النار ولأهل النار من أهل الجنة ولأهل الجنة بعضهم من بعض ولأهل النار بعضهم من بعض).

واتە: باوہ پېوون بە (القصاص) لە پۆژى قىامەتدا لە نىوان ھەموو دروستکراوہ کاندە، مرقفە کان و دپندە کان و جېو جانە وەر و تەنانەت مېرولە يەك لە مېرولە يەكى تر، تاكو خواى گەرە حەقیان لە يە کتر وەر دەرە گریتەوہ، بۆ ئەھلى بە ھەشت لە ئەھلى ئاگر، بۆ ئەھلى ئاگر لە ئەھلى بە ھەشت، بۆ ئەھلى بە ھەشت لە يە کتر و بۆ ئەھلى ئاگر لە يە کتر.

پافە /

لە پېشدا باسکرا خواى گەرە لە پۆژى قىامەتدا دروستکراوہ کان زىندوودە کاتەوہ بە ھەبەستى پاداشت دانەوہ یان لە سەر چاکە و خراپە یان بە نىسبەت مرقفە کانەوہ، بۆ (القصاص) بە نىسبەت مرقفە کانەوہ و ئازە لائەوہ، ئازە لە کان زىندوودە کرىتەوہ تەنھا بە ھەبەستى (القصاص) و مرقفە کان زىندوودە کرىتەوہ بۆ پاداشت و (القصاص) لە نىوان خۆياندا.

مەبەست لە: (والإيمان بالقصاص يوم القيامة بين الخلق كلهم بني آدم والسباع والهوام).

ھەموان بە ھەبەستى (القصاص) زىندوودە کرىتەوہ، بە لām گيانەوہ ران ئەگەر حەقى يە کتر یان لە يە کتر سەندەوہ ئەوا کارە کە یان تەواو دە بێت و دە بێتە خاک و خۆل، بە لām بەنى ئادەم ئەوا دوو کۆمە لێن: کۆمە لێکیان لە بە ھەشتدان و کۆمە لێکیان لە ئاگردان، ھەرگیز لە پاش ئەو نامرن، بە ھەتا ھەتايى دە مێننەوہ یان لە بە ھەشتدا و یان لە ئاگردا.

مەبەست لە: (حتى للذرة من الذرة).

تەنانت (الذرة) ش كە برىتييه لە مېروولە يەكى بچوك لە مېروولە يەكى بچوك ھەق لە يەكتر دەستېننەو، چونكە خواى گەرە ھەرگىز بە ستم رازى نىيە، چونكە (أحكم الحاكمين) ھەر ئو ھەكەمى دادپەرور، بۆيە بە ستم رازى نىيە تەنانت لە نىوان ئازەلان و مېروو ھەكەم، پۆزى قىامەت زىندوويان دەكاتەو ھەكەم ھەق ھەندىكيان لەوانى تر دەكاتەو.

بەلام ئىمانداران يەكەم شتىك داوهرى لە نىوانياندا بىرئىت لە پۆزى قىامەتدا (خويئەكانە) لە مافەكانى خەلكى، ھەق يەكتر لە يەكتر دەستېنرئەو لە پاش ئو ھەق لە پردى (صراط) تىدەپەرن و پىش ئو ھەق بچنە بە ھەشت، دەو ھەستېنرئەو ھەق يەكتر لە يەكتر دەستېنرئەو، جا ئەگەر پاك كرانەو ھەق ئو ئىزنيان پى دەدرئە بچنە بە ھەشتەو، چونكە ھىچ كەسك ناچئە بە ھەشت ھەرگىز ئەگەر ھەق ھەق ھەق لە سەر بىت، چونكە بە ھەشت مالى چاكەكارانە، ھەركەسى چاك نەبىت ناچئە بە ھەشتەو، ئو ھەق ھىچ لىپرسىنەو يەكيان لە سەر نەماو، ھىچ ھەق ھەق كەسيان لە سەر نەماو، ھىچ تاوانىك، تەنانت كەسى ئىماندارى سەرپىچىكار لە ئاگرە سزا دەدرئە بە ئەندازەى سەرپىچىيەكەى يان خواى گەرە بە وىستى خوى لىي خوش دەبىت: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ) النساء/ ۴۸ واتە: بىگومان ھەرگىز خوا لە دانانى ھابەش بۆى نابوورئە و لە خوار شىركەو لە ھەر گوناھىك دەبوورئە بۆ ھەر كەسك خوى بىھوئە).

ئەگەر وىستى لە سەر بىت ئو ھەق خوش دەبىت و ئەگەر وىستى لە سەر بىت سزاى دەدات بە ئەندازەى تاوانەكەى تاكو پاكي دەكاتەو لە تاوان ھەكەم ھەق ھەق بە ھەشتەو، بۆيە ھىچ كەسك ناچئە بە ھەشتەو تەنانت كەسى پاك نەبىت، يان بە (القصاص) و يان بە سزادان پاك دەكرئەو.

مەبەست لە : (حتى يأخذ الله عز و جل لبعضهم من بعض لأهل الجنة من أهل النار ولأهل نار من أهل الجنة).

تەنانەت كەسى ئىماندارىش ئەگەر ستمى لە بىباوەرىك كرد ئەوا حەقى بىباوەرە كە دەدرىتەو لە رۆژى قىامەتدا، بە پىچەوانەشەو، كەسى بىباوەر ئەگەر ستمى لە ئىماندارىك كەردىت ئەوا لە رۆژى قىامەتدا حەقى لى دەسىنرىتەو، بۆيە هىچ كەسىك نامىنرىتەو حەقى لا بىت، تەنانەت ئىماندارىش حەقى كەسى ئىماندارى لى دەسىنرىتەو.

﴿٦٠﴾ نوسەر دەئىت: (وَإِخْلَاصَ الْعَمَلِ لِلَّهِ).

واتە: ئىخلاص و نیاز پاکی لە کردەوه کاندە تەنھا بۆ خوا بێت.

پاڤە:

ئىخلاص و نیاز پاکی لە کردەوه کاندە تەنھا بۆ خوا بریتىبە لەو ھى شىركى تێدا نەبێت، چونکە خواى گەورە ھىچ کارىک وەرناگرێت ئیلا ئەو نەبێت تەنھا لە پێناوى ئەودا بێت و شىركى تێدا نەبێت، ئەمەش بەکێکە لە مەرجەکانى وەرگرتنى کارو کردەوه کان.

مەرجى دووھم: شوێنکە و تەن و کارکردن بە سوننەت، بەو ھى کارەکە لە گەل سوننەتى پێغەمبەرى خوادا (ﷺ) بگونجى و بیدە نەبێت، چونکە خواى گەورە بیدە وەرناگرێت بەلکو لەسەرى سزا دەدات، جا ئەگەر ھەر مەزھەبى خۆى ماندوو بکات بە کارىکەوہ نیازى خوا نەبێت تێدا ئەوا وەکو تۆزو گەردى بڵاوەیان پى دەگرێت، ئەگەر خۆى ماندوو بکات لە کارىکدا لە گەل سوننەتدا نەگونجێت ئەوا وەرناگرێت، جا کردەوه کان وەرناگرێت ئیلا بە بوونى ئەو دوو مەرجە نەبێت:

• نیاز پاکی بۆ خوا (الإخلاص).

• شوێنکە و تەنى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) (المطابقة).

(وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) (١١١) بلى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (١١٢) البقرة) واتە: جوولەکە وتیان: ھىچ کەسى _ بێجگە لە جوولەکە _ ناچیتە بەھەشتەوہ، گاوردەکانیش ھەر بەو جوورە کوتیان: نەساراو عیسایى نەبێت کەسى تر ناڕواتە بەھەشتەوہ ئەم قەسە باسانە بەھەمیشە ئاوات و خەیاڵ و پلاویانە توش پێیان بلى: دەسا ئەگەر راست بێژن لە بۆچوونە کانتاندا بەلگە کانتان بەیخن

(۱۱۱) بەئى. . راستىيەكەى ئەمەيە: ھەركەسىڭ بەچاكى و بىخەوش خۆى بەدەست خواوہ دابى و پووى ھەر لەخوابى و لەفەرمانەكانى سەرپىچى نەكا و لەھەمان كاتدا چاكە خوازىش بىت ئەوہ پاداشتى خۆى لای پەرورەدگارى خۆى وەرەدەگرى و مسۆگەرە و نەترس و بىمىڭيان دەبىت لەقىامەتدا نەخەم و خەفەتیش دەخۆن بۆ دۇنيا (۱۱۲).

(مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ) واتە: لە ئەنجامدانى كارەكەيدا تەنھا نىيەتى خوا بىت (وَهُوَ مُحْسِنٌ) واتە: شۆينكەوتەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بىت لە ھەموو كەسىڭ، لە جوولەكە لە گاور، لە ھەموو خەلكى، بەم دوو مەرجە:

نياز پاكى و شۆينكەوتن (الاخلاص والمتابعة).

﴿٦١﴾ نوسهر ده‌لَیت: (والرضی بقضاء الله). واته: رازی بوون به‌فه‌زای خوای گه‌وره.

رافه:

مه‌به‌ست له: (الرضی بقضاء الله) ئیمان هینان به‌فه‌زاو‌قه‌ده‌ر یه‌کیکه له‌شه‌ش پایه‌که‌ی ئیمان (أن تؤمن بالله، وملائکته، وکتابه، ورسله، والیوم الآخر، وتؤمن بالقدر خیره وشره) ۱۶۰.

ئه‌ویش مانای ئه‌وه‌یه: باوه‌رت وا بی‌ت خوای گه‌وره ته‌قدیری شته‌کانی کردوه و فه‌زای کردوه هه‌ر له‌ئه‌زه‌له‌وه‌له (لوح‌المحفوظ) دا‌نوسیویه‌تی و دروستی کردوه و هیناویه‌تییه بوون به‌ویستی خۆی، جا ئیمان به‌فه‌زاو‌قه‌ده‌ر چوار پله له‌خۆی ده‌گریت:

پله‌ی یه‌که‌م: پله‌ی زانست و زانیاری (العلم): ئه‌ویش بریتییه له‌وه‌ی خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی شته‌کانی زانیوه به‌عیلمی خۆی هه‌ر له‌ئه‌زه‌له‌وه‌ پێش ئه‌وه‌ی بینه بوون.

پله‌ی دووهم: باوه‌ر به‌وه‌ی خوای گه‌وره شته‌کانی نویسه‌یه له‌(اللوح‌المحفوظ) دا له‌پێش دروست کردنیان، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (۲۲) الحديد) واته: هیچ به‌لاو نه‌هامه‌تیه‌کتان توشتان نابیت نه‌له‌زه‌ویداو نه‌له‌خوشتاندا مه‌گه‌ر پێش ئه‌وه به‌دی بێنین له‌(لوح‌المحفوظ) دا تو‌مارکراوه به‌پاستی ئه‌وه‌ش بۆ خوا شتیکی ئاسانه.

پله‌ی سێیه‌م: باوه‌ر به‌وه‌ی خوای گه‌وره خۆی ده‌یه‌وێ و ویستی له‌سه‌ر ئه‌م رووداوانه بوه: کوفرو ئیمان، گوێپایه‌لی و سه‌رپێچی، خراپه‌و چاکه، خه‌یره‌و شه‌ر،

ھەموو ئەوانە خىۋاي گەۋرە ويىستى لى بوو بەويىست و ئىرادە يەكى كەۋنى، جا ھىچ شىتېك ئەگەر نە يەۋىي لە مولك و دەسەلاتى ئەۋدا پوو نادات، بەلام ئەۋ خەيرى ويىستوۋە و ئىمانى ويىستوۋە و شەپى ويىستوۋە لە بەر حىكمەتېك و لە بەر تاقىكىردنەۋە، جا خىۋاي گەۋرە خەيرى ويىستوۋە و خۇشى دەۋىي و پىيى پازىيە و شەپى ويىستوۋە و خۇشى ناۋىي و پىيى پازىيە، بەلام ويىستوۋىەتى لە بەر حىكمەت و تاقىكىردنەۋە، چونكە ئەگەر تەنھا خەير بوايە ئەۋا ھىچ كەسېك تاييە تەندى و جىاۋازى نە دە بوو، تاقىكىردنەۋەش نە دە بوو، ھەموو خەلگىش دە بوۋنە چاكەكار، ئەگەر تەنھا خراپە بوايە ئەۋا ھىچ كەسېك تاييە تەندى و جىاۋازى نە دە بوو بەكردنى چاكە، ئەمەش ماناي ئەۋە يە خىۋاي گەۋرە بەندەكانى خۇي تاقىدە كاتەۋە بۆ ئەۋەي پاك و پىس دەر كەۋىي ئىماندارو بىياۋەپ دەر كەۋىي، ئەۋەش تاقىكىردنەۋە يەكە خىۋاي گەۋرە تاقىيان دە كاتەۋە، خىۋاي گەۋرە ئەۋانەى بەبىي ھوۋدە دروست نەكردەۋە.

پەلى چۈرەم: دروستكردن و ھىنانە بوۋن، ھەموو شىتېك پوو دەدات ئەۋا خىۋاي گەۋرە خۇي دروستى كردەۋە، (فعل) و كارى بەندەكان دروستكاراۋى خودان لە ھەمان كاتدا (فعل) و كارى بەندەكان، ئەۋەش دروستكاراۋى خودان، خىۋاي گەۋرە دەفەر مويىت: (اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ (۶۲) الزمر) واتە: بەپاستى خوا بەدەيئەرى ھەموو شىتېكە و ئەۋ بە ھەموو شىتېكدا پادەگا، خۇي سەرپەرشتىكارى ھەموو شىتېك دەكا چۆن حىكمەتى بخۈزى).

دەفەر مويىت: (وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ (۸۱) يس) واتە: ھەرئەۋەشە دروستكارو زانىان).

دەفەر مويىت: (وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ (۹۶) الصافات)

جا ئەۋانە دروستكاراۋى خودان، لە ھەمان كاتدا كارو (فعل) ي بەندەكان و بەويىست و ھەلبىزاردەي خۇيان ئەنجامى دەدەن.

جا كەسى ئىماندار بېۋاى بەم چوار پلەيە ھەيە :

- زانست.
- نووسىن.
- ويست و ئىرادە.
- دوستكردن و ھىنانە بوون.

ئەمجار كەسى ئىماندار لەكاتى بەلاۋ موصىبەتدا پازى دەبىت بەقەزاۋ قەدەر، پەست و تووپە نابىت، بەلكو خۆى لەتووپە بوون دەگرىتەۋە زمانى خۆى دەگرىتەۋە لە شكايەت كىردن بۆ لای جگە لە خوا، دەست خۆى دەگرىتەۋە لە دادپىن و لەخۇدان، جا ئەمە پازى بوونە بەقەزاۋ قەدەر، دەزانى كە: (ان ما أصابك لم يكن ليخطئك، وما أخطأك لم يكن ليصيبك)^{۱۶۱} ھەرۋەكو پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموئەتى، ئىمانى ھىچ كەسىك تەۋاۋ نابى بەبى ئەمە.

﴿٦٢﴾ نوسەر دەلّیت: (والصبر على حكم الله. والإيمان بأقدار الله كلها خیرها وشرها حلوها ومرها. والإيمان بما قال الله قد علم الله ما العباد عاملون والى ما هم صائرون لا يخرجون من علم الله ولا يكون في الأرضين والسموات إلا ما علم الله تعالى).

واتە: ئارامگرتن لەسەر حوکمی خوا. باوەپییون بەهەموو قەدەرەکانی خوای گەرە خەیرەکەى و شەرەکەى، شیرینەکەى و تالەکەى. باوەپییون بەوہى خوای گەرە فەرموویەتى، خوای گەرە زانیویەتى بەندەکانى چى دەکەن و بەرەو کوێ دەپۆن و لەزانینی خوا دەرنانچن، لەزەوێ و ئاسمانەکاندا هیچ شتێک پوو نادات ئیلا خوا زانیویەتى).

پاڤە:

ئەمە لەپێشدا باسکرا لەباسى پلەى یەکەم لەپلەکانى باوەپ بەقەزاو قەدەر.

ئىحتیاج کردن به قەزاو قەدەر لەو موصیبه تانەى مروؤ هەلبژاردنى تیدا نىيە ئەوا شتێكى باشە چونکە بەلگەى پازى بوون و تەسلىم بوونە، خوای گەرە دەفەرمویت: (وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ (١٥٥) الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (١٥٦) البقرة) واتە: ئەى موحەمەد(ﷺ)! بەوانە کە خوڤاگرو بە ئارامن مژدە بدە (١٥٥) ئەوانەى کە تووشى هەر بەلاو نەهامەتى و چورتىک دەبن و خیرا دەلّین: ئێمە هەر مى خواين و ئەو دروستى کردووين و دەرئەنجامیش لە قیاماتدا هەر بۆ لای ئەو دەچینەو (١٥٦).

بەلام ئىحتیاج کردن به قەزاو قەدەر لەسەر کارى خراپە کە هەلبژاردن و کارى مروؤەکانە، ئەوا هیچ حوججەیه کيان نىيە لەقەدەردا لەو شتەکاندا، بەلکو سزا دەدرێن

لەسەر ئەو كارەيان و لەسەر كەمەرخەمىيان، دەرگاى تەوبەشى كراوہە، جا لەجىياتى ئەوہى ركاہەرى خوا بکەيت و بلىيت: بۆ بەم شىوہ تەقدىرت لەسەرم كىدوہ؟ واز لەتەوبە دەهينى _ ئەمەش جۆرىكە لەجۆرەكانى بى دەسلەتى نەخوازاو _ ئەوا پەلە بکە لە تەوبەكردن و داواى لىخۆشبەون و لۆمەى خۆت بکە، ئەمە داواكراو و خوازاوہ لەبەندەكان، تەماشاي كارەكانى خۆى بكات (وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ) الحشر/ ۱۸ واتە: ھەر كەس سەرنج بداو بزانی چ شتىكى بۆ سەبەينى (قيامت) پيش خستووہ لە كىدوہى چاك؟)

تەماشاي كىدوہەكانت بکە، دەتوانيت بىگۆريت و تەوبەى لى بکەيت، داواى لىخۆشبەون بکەيت، بەلام قەزاو قەدەر ئەوا كارى خودايە و كارى تۆ نىيە.

مەبەست لە: (لا يخرجون من علم الله).

ھەموو شتىك خۆى گەورە پى زانايە، ئاگاى لىيەتى، ئەو زانايە بەكوفرى كافران و خراپەى خراپەكاران و ستمەى ستمەكاران، ھىچ شتىكى لا شاراوہ نىيە، گوپراپەلى گوپراپەلان دەزانى و كارى گوپراپەلان دەزانى، ئەمە و ئەوہش دەزانى، بەلام دوايان دەخات بۆ ئەوہى تەوبە بکەن و بگەپنەوہ، جا ئەگەر تەوبەيان كرد ئەوا باشە ئەگەر نا لىپرسىنەوہيان لەپيشە، خۆى گەورە ھەرگىز فرامۆشيان ناكات.

مەبەست لە: (ولا يكون في الأرضين والسموات إلا ما علم الله).

ئەمە وەكو ئەوہى پيشە، ھەموو شتىك خۆى گەورە زانىويەتى، ئەوہى لەپاىردوودا بووہ و ئەوہشى لەداھاتوودا دەبى، ھەموو لىيە بەئاگايە و ھىچ شتىكى لى ناشاردىتەوہ، زانىويەتى و تەقدىرى كىدوہ و نوسىويەتى و ويستى لەسەر بووہ و ئىرادەى بووہ و دروستى كىدوہ.

نوسەر دەئیت: (وتعلم أن ما أصابك لم يكن ليخطئك وما أخطأك لم يكن ليصيبك، ولا خالق مع الله عز و جل).

واتە/ بزانه ئەوێ تووشى تۆ بوە نەئەبوايە لیت لایبدايە تووشت نەبوايە، ئەوێ تووشت نەبوو نەئەبوايە تووشت بپیئت.

هەرەها هیچ دروستکاریک لەگەڵ خوادا نییە.

پاڤە:

ئەمە دەقی فەرموودەیکە، هەرەکو پیڤەمبەرى خوا (ﷺ) بە (ئیبى عەبباس)ى فەرموو: (واعلم أن ما أخطأك لم يكن ليصيبك وما أصابك لم يكن ليخطئك)^{۱۶۲}.

(ما أخطأك لم يكن ليصيبك) ئەگەر سووریش بووی لەسەرى و دەتویست بەلام تووشت نەبوو، ئەوا بزانه خوای گەرە تەقدیری نەبوو بۆت، (وما أصابك لم يكن ليخطئك) مەلئ: ئەگەر ئەو کارەم بکردایە ئەوا تووشم نەدەبوو.

مەبەست لە: (ولا خالق مع الله).

ئەمە پەيوەستە بە پلەکانى قەزاو قەدەرەو، ئەمەش پەددى ئەو کەسانە دەداتەو کە دەئین بەندە (فعل) و کارى خۆى دروست دەکات، جا خوای گەرە خۆى تەنها دروستکارە، هیچ کەسێک لەگەڵ ئەودا دروست ناکات، هەموو شتێک تەنها لە دروستکاروای خوای تاک و تەنهایە، بۆیە خوای گەرە دەفەرموو: (قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ائْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَنْارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۴) (الأحقاف) واتە: ئەى موحەممەد (ﷺ) پێیان بڵێ: هەوالئ ئەو پەرستراوانەم بەدەنئ ئیوہ لەباتى خوا ئەیان پەرستن و ھاواریان بۆ دەبەن؟

ئەوانە لەم زەوپیەدا چىيان دروست کردووە، نیشانمى بدەن؟ یان لەدروست کردنى ئاسمانەکاندا بەشداریکیان هەیه؟! ئەگەر هاوبەشیان هەیه، دەکەواتە نامەیهکی ئاسمانم نیشان بدەن لەپیش هاتنى ئەم قورئانەدا بۆتان هاتبیت، یان شوینەواریکی زانستی لەپاوردووانەو بەلگە بێت لەسەر قسەکەتان، ئادەى یەکی لەمانەم بۆ بێنن ئەگەر ئێوە پاست ئەکەن و ئەوانە هاوبەشى خوان).

خوای گەورە دەفەر مویت: (إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ) (الحج/ ۷۳) واتە: بەپاستى لەخوا بەدەر ئەوانەى ئێوە ئەیان پەرستن و هاواریان بۆ دەبەن هەرگیز ناتوانن تەنها مێشیکیش بەدى بێنن، ئەگەر چى هەمووشیان کۆببنەو).

خوای گەورە دەفەر مویت: ((أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (۱۶) الرعد/ ۱۶) واتە: یا ئەوانە چەند هاوبەشیکیان بۆ خوا داناووە وەکو دروستکراوى ئەو (خوا)یە یان دروست کردبى ئەوجا ئەو دروستکردنە لەوانى شێواندبى و چەواشە بووین بلى: ئەى موحەممەد (ﷺ) تەنها هەر خوايە دروستکەرى هەموو شتێک و ئەویش تاكو تەنیاى دەسەلاتدارە بەسەر هەموو شتێکدا).

بۆیە خوای گەورە وەصفى وینەکیشان دەکات دەلێت: (فما اظلم ممن ذهب يخلق كخلقي) بەمانای ئەوەى هەول دەدات شێوەیەك بدۆزێتەووە وەکو ئەوەى خوای گەورە دروستى کردووە (فليخلقوا حبةً أو ليخلقوا شعيرةً) لەپروایەتێكى تردا هاتووە (أو ليخلقوا ذرةً)^{۱۶۳} هیچ کەسێک ئەو ناتوانى، هەرچەندە ئەگەر بتوانى و وینەیهك بکێشى و دروستى بکات ئەوا ناتوانى ژيانى بە بەردا بهێنى.

جا ژيان لە دروستکراوەکانى خوايه، ههچ که سيک ناتوانى تەنانەت ئەگەر وێنەيه کى شىوہ وردى کيشا ئەوا ناتوانى پۆخى بە بەردا بهينى، ژيان بە بەريدا بهينى ئەمە دروستکراوى خودايە، بۆيە لە پۆزى قيامەتدا بە وێنە کيشان دەگوتریت: (أحيوا ما خلقتم)^{۱۶۴} وەکو شتىکى تەعجيزى و سزايەك بۆ ئەوان.

﴿٦٣﴾ نوسەر دەئیت: (والتكبير على الجنائز أربع، وهو قول مالك بن أنس، وسفيان الثوري، والحسن بن صالح، وأحمد بن حنبل، والفقهاء، وهكذا قال رسول الله ﷺ).

واتە: (تەكبیر) كردن (واتە: وتنى الله اكبر) لەسەر جەنازە چوار جارە (دانەيە)، ئەمەش لەسەر قسەو پای (مالیکی کوپی ئەنەس) و (سفيان الثوري) و (الحسن ي کوپی صالح) و (ئەحمەدی کوپی حەنبەل) و فەقیهەکان، ئابەم شێوەیە پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی.

پاڤە:

ئەم مەسەلەيە مەسەلەيەکی لاوەکییە (فەرعی یە) بەلام لێرەدا باسی کردووە چونکە جیاوازیو خیلافی تێدایە، بۆ ئەوەی لەو مەسەلەيەدا سوننەت پەوی بکاتەو، چونکە کیتابەکە ناوی (شرح السنه) یە، پای بلأو بەناویانگ لای ئەهلی سوننەو جەماعەو پێشەوايان ئەو یە تەکبیرکردن لەسەر جەنازە چوار تەکبیرەيە، هەرەکو لەفەرموودەيەکی (صحیح) دا هاتووە: (أن النبي صلى على النجاشي صلاة الغائب وكبر عليه أربعاً)^{١٦٥} واتە: پێغەمبەری خوا (ﷺ) نوێژی لەسەر نەجاشی کرد بە (صلاه الغائب) چوار (الله اكبر) ی لەسەر کرد.

لەزۆربەي فەرموودەکاندا بەچوار هاتووە لەهەندێکیاندا پێنج یان زیاتر هاتووە، بەلام ئەوەی کۆپای موسلمانانی لەسەرە چوار (الله اكبر) ه، ئەوەی لەو زیاتر جیی خیلافو جیاوازییە و کەسی موسلمانیش ناڤوات بۆ لای خیلافو جیاوازیو واز لەو پایە بەئینی کۆپای لەسەرەو خەلکی شپرز ناکەن، بەتایبەتی پێشەواي مزگەوتەکان با خەلکی نەشلزێنن، چونکە خەلکی لەچوار (تەکبیرە) زیاتر پانەهاتوون، جا ئەگەر

دەتەوى ئەنجامى بەدەيت ئەوا بۇ خۆت بېكەو خەلگى مەشلزىنە، چەند قەسەيەكى نامۆ رىوايەتى جىياوازيان بۇ بەيتى، چۈنكى ئەمە كارو پىشەى قوتابى زانست و زانيارى نىيە، چۈنكى قوتابى زانست و زانيارى دلى خەلگى يەك دەخەن و سەريان لى ناشىۆىنن، كار بەرە دەكەن ئىجماعى لەسەرە، خۆيان پەيۋەست دەكەن بەرەو، ئەمە پىۋىست و دلوكارىيە لەسەريان، ئەمەش مەبەستى دانەرە لىرەدا چوار تەكبىرەكەى ھىناوە چۈنكى ئەوەى زانايان كۆكن لەسەرى چوارە، بۆيە لەوە زىاتر ناكات و خەلگى ناشلزىنن.

مەبەست لە: (وهو قول مالك بن أنس وسفيان الثوري والحسن بن صالح وأحمد بن حنبل).

مالىكى كۆپى ئەنەس: پىشەواى شارى مەدىنە و يەككىكە لەچوار پىشەواكە.

سفيان الثوري: سفيانى كورى سعيد الثوري يەككىكە لەپىشەوا بەناوبانگەكانى نىقەى.

الحسن ي كۆپى صالح ي كۆپى حى: ئەمەش يەككىكە لەگەرە پىشەواكان.

ئەحمەد ي كۆپى حەنبەل: يەككىكە لەچوار پىشەواكە.

مەبەست لە: (والفقهاء وهكذا قال رسول الله ﷺ).

واتە: ئەو قەسەى زۆرىەى فەقىھەكانە وەكو شوپىنكەوتنى سوننەتى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بۆيە پىۋىستە لەسەر قوتابىيانى زانست و زانيارى خەلگى نەشلزىنن بە حوججەى ئەوەى قەسەيك يان فەرمودەيەك ھەيە ئەو زىادەى تىدايە، زانايان خۆيان خىلافى مەسەلەكانيان دەزانى، كەچى نەدەپۆيشتن شتىك بەيتن بىنە ھۆى تىكدانى خەلگى، جىياوازي بكن لەوەى كارى لەسەر كراو.

نوسەر دەئیت: (والإيمان بأن مع كل قطرة ملك ينزل من السماء حتى يضعها حيث أمره الله عز و جل).

واتە: باوەپ بەوەى ھەموو دڤۆپەىەکی باران فریشتەىەکی لەگەڵداىە لە ئاسمانەوہ دادەبەزیت تاكو دەىخاتە ئەو جیگەىەى خواى گەورە فەرمانى پى کردوہ.

پاڤە:

گومان لەوہ دا نییە خواى گەورە لە ئاسمانەوہ باران دەبارینى بەئەندازە، خواى گەورە دەفەرمویت: (وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّا فِي الْأَرْضِ) المؤمنون / ۱۸ واتە: لەو ئاسمانەوہ بەئەندازەىەکی دیاریکراو، ئاومان بۆتان باراندە خواری ئینجا لەزەویدا لەجیگایەکی تاییبەتدا جیمان پێداو پامان گرت).

خواى گەورە تەقدیری ئەندازەى دابەزینی بارانی کردوہ، تەقدیری چەندو ئەندازەکەى دیاری کردوہ، ئەو زەویيەى لەسەرى دادەبەزى ھەر بەویستی خوێ بەکاری دەھینى، پەوانەى دەکات و فەرمانى پى دەکات و باران دەبارى و فەرمانى پى دەکات و دەیگریتەوہ فریشتەیشى لەگەڵداىە، لەوەصفى میکانیلدا ھاتوہ دڤۆپەکان و پووەکەکانى پى سپێردراوہ، جا فریشتەکان ئەو کارانە دەکەن خواى گەورە لەئەستوى ئەوانى داناوہو لەو کارانە: دڤۆپە باران.

﴿٦٤﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بأن رسول الله ﷺ) حين كلم أهل القلب يوم بدر أي: المشركين كانوا يسمعون كلامه).

واته / باوه پەوون بەوہى کاتى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لەگەڵ ئەھلى (القلب)دا قسەى کرد لە پۆزى بەدردا _ واتە: بى باوه پان _ ئەوان قسەى پىغەمبەرى خودایان (ﷺ) دەبیست.

پاڤە:

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) خاوەنى چەندین موعجیزەى، (المعجزة): بریتىیە لە کارىكى ئاناسایى، بە هیچ شىوہىك دەستى مرۆڤى تیدا نییە، بە لکو تەنھا لە دروستکراوى خودایە، (وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ (٥٠) نەعکبوت) واتە: وتیان: جا بۆ پاستى خۆى بۆ لە لایەن پەرەردگارییەو چەند بە لگەیکى بۆ دانەبەزینرا تۆش پێیان بلی: هەموو بە لگەو نیشانەکان هەر لای خۆان و بە دەستى ئەون و من هەر بێدار کەرەو و ترستینەریكى ئاشکرام مەگەر ئەوانە داواى بە لگە ئەکەن، ئەوەیان بەس نییە کە ئیمە قورئانمان بۆ ناردوویت و بەسەریاندا ئەخوینریتەو؟ تا بیکەنە بە لگە بۆ پاستى تۆ؟ بە پاستى لەو قورئانەدا بەزەبى و ئامۆزگارى هەبە، بۆ هەر قەوم و ھۆزى بیانەوى باوە پێنن).

پیشنیار دەکەن بۆ پىغەمبەر (ﷺ) ئایەتیک بەئینى لەخۆیەو ببیتە بە لگەى پاستى پەيامەکەى ھەرەکو ئەوان دەلین، ئایەتەکانیش لە لایەن خوداوەیە، پىغەمبەر (ﷺ) لە خۆیەو ئایەت ناھینى تەنھا لە لایەن خوداوە نەبى، (قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ) ھەر ئەو موعجیزەکان ئاشکرا دەکات و دەرى دەخات، لەسەر دەستى پىغەمبەرانى دەرى دەخات بە مەبەستى پشت پاستکردنەوہیان، جا لەوانە: مردوویەك نەگەر قسەى لەگەڵدا بکەیت ئەوا قسەکانت نابیسى و نازانى تۆ چى دەئیت، بەلام

پېغەمبەرى خوا (ﷺ) لەگەڵ کوژراوانى بەدر قەسەى کرد لە قورەيشیەکان ئەوانەى ئازاریان دابوو و ئازارى موسلمانانیاں دابوو لەمەككە، خۆیان بەزى دەزانى بەسەر ئیماندا و سەرپېچى پېغەمبەرى خوايان (ﷺ) دەکردو ئەویان لەمەككە دەرکرد، هاوێلانیاں دەرکرد و ئازارى ئەوانیاں دا، خۆى گەرە لە پۆزى بەدردا زالى کردن بەسەریاندا و کوژان، گەرەکانى ئەوان لە و پۆزەدا کوژان (شەیبەى کوپى عوتبە) و (عوتبەى کوپى رەبیعە) و (ابو جەهل ی کوپى هشام) و ژمارەىەكى زۆر لە گەرەکانى قورەیش لە پۆزى بەدردا کوژان، ئەمجار پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمانى کرد فرپى بدەنە (قُلب) یەكێكە لەبەرەکانى بەدر، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) لەسەر ئەوان پاوەستاو قەسەى لەگەڵ ئەواندا کرد: ئەى فلانى کوپى فلان، ئەى (ابو جەهل ی کوپى هشام)، ئەى عوتبە، ئەى شەیبە، ئەى ئومەیبە، یەك بەیەك قەسەى لەگەڵ ئەواندا کرد، ئایە ئەوێ خۆى گەرە بەلێنى پى دابوون حەق و راست دەرچوو؟ ئەوێ خۆى گەرە بەلێنى پى دابوو حەق و راست دەرچوو، عومەر بە پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموو: — ئەى پېغەمبەرى خوا (ﷺ)، چۆن قەسەیان لەگەڵدا دەکەیت؟ لەکاتیکیدا ئەوان مردوویەکی بۆگەنن و نابیستن؟ فەرموو: (ما أنتم بأسمع لما أقول منهم لكنهم لا ينطقون أو لا يتكلمون)^{۱۶۶} واتە: (هەرگیز نێو گوتیبیستەر نین لەوێ دەیلیم لە ئەوان بەلام ئەوان قەسەناکەن).

ئەمە موعجیزەىەكە لە موعجیزەکانى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) خۆى گەرە لەسەر دەستى بەدى هینا.

﴿٦٥﴾ نوسەر دەئیت: والإيمان بأن الرجل إذا مرض أجره الله على مرضه.

واتە: باوەرپوون بەوەى ھەر کەسێک ئەگەر نەخۆش بکەوێت ئەوا خوای گەورە پاداشتی دەداتەو لەسەر نەخۆشییەکەى.

﴿٦٦﴾ والشهيد يأجره الله على شهادته.

واتە: شەھید خوای گەورە پاداشتی دەداتەو لەسەر شەھید بوونەکەى.

پاڤە:

خوای گەورە پاداشتی ئیمانداران بێز ناگات، موصیبت دەهێنێتە سەر ئیمانداران بەمەبەستى پاککردنەو یان بەمەبەستى زیادکردنى پاداشت، پەنگە ھەندى جار دەهێنێتە سەر ئیمانداردا بەمەبەستى ھەلۆھەری و نەهێشتنى تاوانەکانى، پاککردنەوێ لە گوناھەکانى، پەنگە تاوانى نەبێ و دەهێنێتە سەریدا بۆ ئەوێ پلەو پایەى بەرز بکاتەو، چونکە خوای گەورە پلەیکى بۆ نوسیووە لەبەهشتدا بەکردهوێ خۆى پێى ناگات، جا خوای گەورە تووشى موصیبتى دەکات تاكو پاداشتهکانى چەند جارەن بکاتەو دەگاتە ئەو پلەو پایەى، جا ئیماندار بەردەوام لەخەیر و چاکەدایە، بۆیە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فرمویەتى: - (عجبا لأمر المؤمن! إن أمره كله له خير، إن أصابته سراء فشكر كان ذلك خيرا له، وإن أصابته ضراء وصبر كان ذلك خيرا له، وليس ذلك إلا للمؤمن)^{١٦٧} جا کەسى ئیماندار تووشى موصیبت دەبێ و لەھەمان کاتدا لە بەرزەوھەندى ئەودایە، یان خوای گەورە دەیکاتە ھۆى کە فارەتى تاوانەکانى، یان خوای گەورە دەیکاتە ھۆى بەرزبوونەوێ پلەو پایەى.

(شەھىد): ئەو كەسەيە لەجەنگداو بەرانبەر بەبى باوەپان كۆژاوەو جەنگى كردووە
 بۆ ئەوەى وشەى (الله) بەرز پابگرى و بەرزكاتەو، جا ئەمە خوائ گەورە لەمەموو
 تاوانەكانى خوش دەبى تەنھا قەرز نەبى، چونكە قەرز حەق و مافى خەلكىيە، حەق و
 مافى خەلكى لەسەر لاناچىت ئىللا بەدانەو، نەبى يان بە لىخۆشبوون و گەردن ئازابى
 نەبى، بەلام ئەو تاوانانەى لەنيوان خۆىو خوادايە ئەوا خوائ گەورە لەمەمووى خوش
 دەبى بەهۆى شەھىدبوونى لەپىناوى خوادا.

چەند جۆر شەھىدىك ھەيەو شەھىدى جەنگ نىن، وەكو كەسىك بەهۆى نەخۆشى
 (طاعون) ھەو بەمىت ئەو شەھىدە، ھەر كەسىك لەكاتى بەرەنگارى لە پىناوى
 سامانەكەى يان نامووس و شەرفى يان كەسو كارەكەى بكۆژى ئەو شەھىدە، ئەو
 كەسەى بەهۆى پووداويكى كتو پىدا وەكو سووتان يان خنكان بەمىت ئەوا شەھىدە
 لاى خوا^{۱۶۸}، واتە پاداشتى شەھىدى ھەيەو لەھوكمەكانىدا وەكو شەھىدى جەنگ نىيە،
 بەلكو دەشۆردىو كفن دەكرى و نوپىزى لەسەر دەكرى، بەلام شەھىدى جەنگ ئەو
 ناشۆردىو بەو جلو بەرگەو كفن دەكرى پىوھى كۆژاوەو نوپىزى لەسەر ناكرىو
 بەخوينەكەى خۆيەو دەنيژى.

﴿٦٧﴾ نوسەر دەئىت: (والإيمان بأن الأطفال إذا أصابهم شيء في دار الدنيا يألون وذلك أن بكر بن أخت عبد الوهاب (عبدالواحد)^{۱۹} قال: لا يألون، وكنب)

واتە: باوھە پېيۋىن بە ھەى مندالان ئەگەر تووشى ھەر شىئەك بىن لەدۇنيادا ئەوا نازاريان پى دەگات، ئەوھەتا (بكرى خوشكەزاي عبدالوهاب (عبدالواحد) دەلى: ئەوان نازاريان پى ناگات، بزائە درۆى كردوھ.

پافە:

ئەم مەسەلەيەى باسكردوھ لىرەدا بەھۆى ئەوھى كەسىك بلىت: مندالان نازاريان پى ناگات، ئەوھى لىرەدا باسكردوھ بۆ ئەوھى پەددى ئەو كابرەيە بداتەوھ، دەلىن ئەو پىاۋە: كەسىكى خەوارىچ بوھ، خەوارىجەكان قسەى لەوھ ھىچ و پوچترىان ھەيە، بەھۆى نەفامى و خۆبەزانا زانىنيانەوھ.

بۆيە مندالىك ئەگەر تووشى شىئەك بىيەت ھاوار دەكات و دەگرى و تكا دەكات پىى بگەن، ئەمەش بەلگەيە نازارى پى دەگات، ئەمە شىئەكى بىنراو ھەست پىكراوھ بەلام ئەم پىاۋە خاۋەنى چەند بىرۆكەيەكى نامۆيە، لەو بىرۆكانە ئەم مەسەلەيەيە.

﴿٦٨﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أنه لا يدخل أحد الجنة إلا برحمة الله، ولا يعذب الله أحدا إلا بقدر ذنوبه، ولو عذب أهل السموات والأرض برهم وفاجرهم، عذبهم غير ظالم لهم، لا يجوز أن يقال لله عز و جل: إنه ظالم، وإنما يظلم من يأخذ ما ليس له، والله له الخلق والأمر، والخلق خلقه، والدار داره، لا يسأل عما يفعل وهم يسألون، ولا يقال: لم وكيف؟ ولا يدخل أحد بين الله وبين خلقه).

واته: بزانه هیچ که سیک ناچیتته به هه شته وه ئیلا به پره حمه تی خوا نه بی، خوای گه وره سزای هیچ که سیک نادات ئیلا به نه ندازه ی تاوانه که ی خوی نه بی، نه گه ر سزای نه هلی ناسمانه کان و زه وی بدات، چاکه کارو خراپه کاران، سزایان ده دات به بی نه وه ی سته می لیان کردبی، ناییت به خوای گه وره بگوتری: سته مکاره، چونکه نه و که سه سته م ده کات شتیک بیات و هی خوی نه بی، خوای گه وره هه موو دروستکردن و ته کیرو فه رمانی بو به ریوه بردنی هه موو بوونه وه، هه ر به ده سته نه وه، دروستکراوه کان دروستکراوی نه وه و نه م ماله مالی نه وه، پرسیری لی ناکری هه ر شتیک بکات به لکو نه وان به پرسیارن و ناگوتریت: بو و چۆن؟ هیچ که سیک ناکه ویتته نیوان خواو دروستکراوه کانی.

پاڤه:

مه به ست له: (واعلم أنه لا يدخل أحد الجنة إلا برحمة الله).

به هه شت به رزو به نرخه، که س به کرده وه پیتی ناگات، هه رچه نده مروفه کان کار بکه ن، هه رچه نده هه موو گوپراپه لییه کان نه نجام بده ن، چونکه کاره کانی به رانبه ر نه و نیعمه تانه نییه پیتی دراوه، جا نه گه ر له سه ر نیعمه ته کانی لیپرسینه وه ی له گه ل بکری نه و هیچ کاریکی نامیئی، نه مه له پوویه که وه.

لايەنى دووھەم: بەھەشت بەنرخە، ھېچ بەھاو نرخیكى ديارىكراو نىيە لەكردەوہ يان پارە يان جگە لەوانە، ھېچ كەسك گەوردەيى و مەزنى نازانى تەنھا خوا نەبى، بەلام خواى گەوردە ئيمانداران دەخاتە بەھەشتەوہ بە پەحمەتى خۆى، بەھۆى كردەوہ كانيانەوہ، جا كردەوہ كانى ھۆكارى چوونە بەھەشتن، پتويستكارو موجبى چوونە بەھەشت نين، نرڤو بەھای بەھەشت نين، بۆيە پتەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى: (لن يدخل أحد منكم الجنة بعمله) واتە: ھېچ كەسك لە ئىوہ ناچىتە بەھەشتەوہ بەكردەوہى خۆى) ئەمە بۆ ئەوہ يە مۆفەكان سەرسامى كردەوہ كانى خۆيان نەبن، نەك لەبەر ئەوہ يە واز لەكردەوہ كانيان بەيئەن، ئەو ئايەتەى كەدەفەرموى: (ادخلوا الجنة بما كنتم تعملون) (۳۲) النحل) ئەو پىتى (بام) لەوشەى (بما) دا (بام) خستەبەر (عوض) و بەھا (ثمن) نىيە، بەلكو (بام) ى ھۆكارى (سببى) يە، واتە: بەھۆى ئەو كارانەى ئەنجامتان دەدا، بەبەلگەى ئەو فەرموودەيەى دەفەرموئە: (لن يدخل أحد منكم الجنة بعمله) وتيان: تۆيش ئەى پتەمبەرى خوا (ﷺ)؟ فەرموى: (ولا أنا . لا أن يتغمديني الله برحمته)^{۱۷۰} واتە: منيش ئىللا مەگەر خواى گەوردە بمخاتە بەر پەحمەتى خۆى) جا بۆيە ھەرگىز با مۆفەكان سەرسامى خۆيان نەبن، بەلام ناچىتە بەھەشتەوہ ئىللا بەھۆى كردەوہ كانيانەوہ نەبى، چونكە ئەگەر كار نەكات ئەو ناچىتە بەھەشتەوہ، چونكە ھۆكارەكەى نەگرتۆتە بەر.

مەبەست لە: (ولا يعذب الله أحداً إلا بقدر ذنوبه).

بەھەشت لەفەزلى خوداو رەحمەتى ئەوہ، كردەوہكان تەنھا ھۆكارى چوونە بەھەشتن و ئەھلى دۆزەخ سزا نادريئ ئىللا بەھۆى تاوانى خۆيانەوہ نەبى، بەھۆى

تاوانی که‌سی تره‌وه سزا نادرین، به‌بیّ نه‌نجامدانی تاوان سزا نادرین، نه‌مه‌ش دادپه‌روه‌رییه که‌واته به‌هه‌شت له‌فه‌زلی خودایه و دۆزه‌خ له‌دادپه‌روه‌ری نه‌وه.

مه‌به‌ست له: (ولو عذب أهل السموات والأرض برهم وفاجرهم عذبهم غیر ظالم لهم).

نه‌مه‌ه‌روه‌کو نه‌وه‌ی پیشه‌وه‌یه، که‌وا مرۆف هه‌رچه‌نده کار بکات نه‌وا کرده‌وه‌که‌ی به‌رانبه‌ر به‌هه‌ندی له‌نیعمه‌ته‌کانی خوا نییه به‌سه‌ریه‌وه، جا نه‌گه‌ر خوای گه‌وره سزای بدات نه‌وا له‌دادپه‌روه‌رییه، له‌به‌ر که‌مه‌ترخه‌می شوکرکردنی نیعمه‌ته‌کانی خودایه به‌سه‌رییه‌وه، نه‌م قسه‌یه‌ی باسی کرد ده‌قی فه‌رمووده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ری خودایه (ﷺ) که‌ده‌فه‌رموویت: (لو أن الله عذب أهل سماواته وأهل أرضه لعذبهم وهو غیر ظالم لهم ولو رحمهم كانت رحمته خیر لهم من أعمالهم)^{۱۷۱} واته: نه‌گه‌ر خوای گه‌وره سزای هه‌موو نه‌هلی ئاسمانه‌کان و نه‌هلی زه‌وی بدات نه‌وا سزایان ده‌دات و سته‌مکار نییه به‌رانبه‌ریان، نه‌گه‌ر په‌حمیان لی بکات نه‌وا په‌حمه‌ته‌که‌ی چاکتره بویان له‌کرده‌وه‌کانیان).

چونکه خراپه‌کار سزای ده‌دات به‌هۆی خراپه‌که‌یه‌وه، سزای چاکه‌کار ده‌دات چونکه کاره‌که‌ی وای لی نه‌کردوه بییاته به‌هه‌شته‌وه، چونکه ناگاته نیعمه‌ته‌کانی خوا به‌سه‌رییه‌وه.

مه‌به‌ست له: (لا يجوز أن يقال لله: إنه ظالم).

خوای په‌روه‌ردگار خۆی پاکراگرتوه له‌سته‌مکردن: خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (وَمَا رُبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ (٤٦) فصلت) واته: په‌روه‌ردگار یشته هه‌رگیز غه‌درباز و سته‌مکار نییه له‌به‌نده‌کانی و بیّ که‌م و کورت پاداشتیان نه‌داته‌وه).

خوای گەورە دەفەر مویت: (لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۱۷) غافر) واتە: لەو رۆژەدا هیچ جۆرە ستم و غەدرێک نییه بێ زیاد و کەم هەموو کەسێک پاداشت و تۆلە نەدرێتەو، بە راستی خوا زوو و بە پە لە حیساب و لیکۆلینەو دەکات.

خوای گەورە دەفەر مویت: (وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا (۴۹) الکهف) واتە: پەرەردگاریشت ناهەقی و ستم لە هیچ کەسێک ناکات.

خوای گەورە دەفەر مویت: (وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ (۷۶) الزحرف) واتە: ئێمە هیچ ستممان لێ نەکردوون بەلام ئەوان خۆیان ستمکار بوون و لەڕێگەی ئێمە لایان دا.

خوای گەورە دەفەر مویت: (وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (۱۱۸) النحل) واتە: ئێمە ستممان لێ نەکردن، بەلام ئەوان ستممییان لەخۆیان کرد بەهۆی لادان و سنوور بەزاندنەو.

خوای گەورە لەفەر مودەیهکی قوودسیدا دەفەر مویت: (يا عبادي إني حرمت الظلم على نفسي وجعلته بينكم محرما فلا تظالموا)^{۱۷۲} واتە.. ئەو بەندەکانم.. من ستمم لەسەر خۆم حەرام کردووە و لەنێوان ئێوە شدا حەرام کردووە بۆیە ستم لەیەکتر مەکەن) جا خوای گەورە حەکەم و دادپەرورە، ستمکردن لایەقی ئەو نییه.

مەبەست لە: (وإنما يظلم من يأخذ ما ليس له، والله له الخلق والأمر).

ستم: بریتییە لەبردنی حەق و مافی خەلکی، ئایە خەلکی حەق و مافیان بەسەر خوداو هەیه؟ هیچ کەسێک حەق و مافی بەسەر خوداو نییه، هیچ کەسێک هیچ حەقیک پێویست و واجب ناکات لەسەر خوا، بەلکو حەقی بەندەکان بەسەر خوداو

ئەوھىيە سىزى ھىچ كەسىڭ نەدا ھاۋەلىيان بۆ بېرىار نەدەبى، ئەم ھەقە فەزلىكە لەخوداۋە.

ستەم: دانانى شىتېكە لەجېگە يەك ھى خۆى نەبى، جا خۋاى گەۋرە ھىچ كەسىڭ ناكاتە نىۋ سزاۋە شايسىتەى خۆشگوزرانى بىت، ھىچ كەسىڭ ناختە خۆشگوزرانىيەۋە شايسىتەى سزا بىت، بەلكو ھەر كەسىڭ شايسىتە خۆشگوزرانى بىت دەيخاتە خۆشگوزرانىيەۋە ھەر كەسىڭ شايسىتە سزا بىت دەيخاتە نىۋ سزاۋە، ئەمە دادپەرۋەرىيە، بەلام پېچەۋانەى ئەمە ستەمە، ئەگەر سزاى ئىمانداران بدات و پىز لەبى باۋەپان بگىرىت ئەۋە دەبۈۋە ستەم، خۋاى گەۋرەش پاك و بېگەردە لەو ستەمە، ناكىرىت خۋاى گەۋرە سزاى ئىمانداران بدات و پىز لەبى باۋەپان بگىرىت، بى باۋەپان بخاتە بەھەشتەۋە ئىمانداران بخاتە ئاگرەۋە، ئەمە لايەقى خۋاى گەۋرە نىيە.

مەبەست لە: (والله له الخلق والأمر، والخلق خلقه، والدار داره).

خۋاى گەۋرە دەفەر مۆيت: (أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (۵۴) الأعراف) واتە: چاكىش بزانن! دروستكردن و تەكبىر و فەرمانى بۆ بەرپەرۋەردى ھەموو بوۋنەۋەر، ھەر بە دەستى ئەۋە، زۆر بە بەرەكەت و گەۋرەيە خۋايەك كە پەرۋەرۋەردەگارى گىشت جىھانە).

(أَلَا لَهُ الْخَلْقُ) بىرىتىيە لەھىنانە بوۋنى شىتەكان لەنە بوۋنەۋە، جا ھەموو دروستكراۋەكان خۋاى گەۋرە دروستى كىردە، ھىچ كەسىڭ لەگەل خۋادا دروست ناكات، خۋاى گەۋرە دەفەر مۆيت: (اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ) الزمر/۶۲) واتە: بەپراستى خوا بەدېھىنەرى ھەموو شىتېكە).

خۋاى گەۋرە دەفەر مۆيت: (أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (۱۶) الرعد) واتە: يا ئەۋانە چەند ھاۋبە شىكىيان بۆ خوا

داناۋە ۋەكۈ دروستكراۋى ئەۋ (خو) يەيان دروست كرېبى ئەۋجا ئەۋ دروستكرىدە
لەۋانى شىۋاندېبى ۋ چەۋاشە بوۋىن بلى: ئەى موخەمەد (ﷺ) تەنھا ھەر خۋايە
دروستكەرى ھەموو شتىك ۋ ئەۋىش تاك ۋ تەنپاى دەسەلاتدارە، بەسەر ھەموو
شتىكدا).

بەشىۋەيەك ئەۋەى بەندە دروستى كرېۋە ھاۋشىۋەى ئەۋەيە خۋا دروستى كرېۋە،
ئەمە ھەرگىز نابىت ۋ ئەستەمە، (قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (۱۶) الرعد)
ۋاتە: بلى: ئەى موخەمەد (ﷺ) تەنھا ھەر خۋايە دروستكەرى ھەموو شتىك ۋ ئەۋىش
تاك ۋ تەنپاى دەسەلاتدارە، بەسەر ھەموو شتىكدا).

دەفەر مۋىت: (قُلِ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَزُورِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ)
(الأحقاف/ ۴) ۋاتە: ئەى موخەمەد (ﷺ) پېيان بلى: ھەۋالى ئەۋ پەرستراۋانەم بدەنى
كە: نېۋە لەباتى خۋا ئەيان پەرستىۋ ھاۋارىيان بۆ دەبەن؟ ئەۋان لەم زەۋىيەدا چىيان
دروست كرېۋە، نىشانىمى بدەن؟).

(والأمر) ھەموۋى بۆ ئەۋە، (الأمر) برىتپىيە لە: دانانى شەرىۋ ۋەھى دابەزاندىن، جا
دروستكار ئەۋ كەسەيە فەرمان دەكات يان نەھى دەكات يان شەرىۋ دادەپېژى بۆ
بەندەكانى بەرژەۋەندى ئەۋانى تېدايە، نەھى لە شتىك دەكات زىيانى ئەۋانى تېدايە،
ھېچ كەسنىك بۆى نىيە فەرمان بكات يان نەھى بكات يان پەرستنىك پېۋىست (واجب)
بكات يان نەھى لە شتىك بكات بەبى بەلگە، (أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ
بِهِ اللّٰهُ الشورى ۲۱) ۋاتە: ئاخۇ ئەۋانە پېگەى خۋاناسىن دەگىرن يا خۇ چەند
ھاۋەشىك بۆ خۋا دادەننن چەند ياساۋ بەرنامەيەكىيان بۆ داھىنابن لەئان كە بەھىچ
شىۋەيەك خۋا مۆلەتى نەدابن).

جا هه‌موو فه‌رمانێك بۆ خودایه، فه‌رمانی كه‌ونی قه‌ده‌ری و فه‌رمانی شه‌رعی، فه‌رمان ده‌كات و نه‌هی ده‌كات، (أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ) (الأعراف/ ۵۴) خوای گه‌وره جیاوازی كردووه له‌نیوان دروستكردن و فه‌رماندا (الخلق و الامر) ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه كه فه‌رمان (أمر) دروستكراو نییه، ئه‌مه‌ش وه‌لام و په‌ددی جه‌ه‌مییه‌كانه كه ده‌لێن: قورئان دروستكراوه و قسه‌ی خوای گه‌وره دروستكراوه، خوای گه‌وره جیاوازی كردووه له‌ نیوان (الخلق و الامر)، جا (الامر) بریتییه له‌ قسه‌كردن و كه‌لام و ته‌شریع، خوای گه‌وره جیاوازی كردووه له‌نیوان (الخلق و الامر) ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه قسه‌ی خوای گه‌وره دروستكراو نییه.

مه‌به‌ست له: (والدار داره) ماله‌كان سی‌ دانه‌ن:—

- مالی دنیا.
- مالی به‌رزه‌خ.
- مالی جیگیربوون. ئه‌ویش دوا پۆژه.

هه‌مووی هی خواجه.

مه‌به‌ست له: (لا يُسأل عما يفعل وهم يُسألون).

هه‌رگیز پرسیاوی ئی ناکریت له‌وه‌ی ده‌یکات، چونکه کاره‌کانی هه‌رگیز كه‌م و کووپی تیدا نییه، هیچ خه‌وشیکی تیدا نییه، جا کاره‌کانی هه‌موو مه‌حكه‌م و ته‌واون، هه‌رگیز تووشی كه‌م و کووپی و خه‌وش نابێ. پرسیار كردن بۆ ئه‌و كه‌سه‌یه ده‌بێ كه‌م و کووپی و خه‌وش له‌کاره‌كانیدا هه‌بێ، جا خوای گه‌وره پرسیاوی ئی ناکریت هه‌رچی بکات، چونکه کرده‌وه‌کانی هه‌موو ته‌واوو بێ كه‌م و کووپی، نه‌ك ته‌نها له‌به‌ر زāl بوون و په‌روه‌ردگاریتی، هه‌روه‌كو هه‌ندی كه‌س ده‌لێت، ئه‌و پرسیاوی ئی ناکریت له‌به‌ر مه‌زنی و شكۆمه‌ندی، به‌لام ته‌نها ئه‌وه نییه، به‌لكو پرسیاوی ئی ناکریت —له‌گه‌ل

ئەو شىدا - چۈنكى كارەكانى تەواون و ھەرگىز تووشى كەم و كووپى و خەوش نايەن، بەجىاواز لەگەل دروستكراواندا كەپرسىياري لى دەكرى دەربارەى كارەكانى چۈنكى ھەلە دەكات و كارەكانى كەم و كووپى تىدایە و چەند تىبىنىيەكى لەسەرە، جا ئەو پىرسىياري لى دەكرى چۈنكى لە ھەموو پەويە كەو كەم و كووپى تىدایە، ئىللا كەسىك نەبى خەوى گەرە خۆى كامىل كەردى و يارمەتى دابى و پىكابىتى، بۆيە فەرمووى: (وهم يُسئلون) ئەمە يەككە لەجىاوازيەكانى نىوان دروستكراو دروستكار: ئەو ىش ئەو يە خەوى گەرە پىرسىياري لى ناكى و دروستكراو پىرسىياري لى دەكرى.

مەبەست لە: (ولا يقال: - لم وكيف؟ ولا يدخل أحد بين الله وبين خلقه).

نابى پەويە پەوى خوا بىيەنە بە وتنى: بۆ خەوى گەرە ئەو شىتەى دروستكردە؟ دروستكردنى ئەو شىتەنە لەلایەن خەوداوە چۆنە؟ ئەمە بەرانبەر بە خەوى گەرە ناگوتىت، بەلكو پىويستە لەسەرمان تەسلىم وەلەكەچ بىن، باوەرمان بەو ھەبى كەردەو ھەكانى خوا ھەموو كامىل و تەواون و ھەرگىز تووشى كەم و كووپى و خەلەل نايەن، ھەرچەندە ھەندى ھىكمەت و ھۆكار لای ئىمە شاراوە بىت ئەو پىرسىياري لى ناكەين، بەلكو تەسلىمى دەبىن، ئەگەر ھىكمەت و ھۆكارە كەيمان زانى ئەو شىتەكى باشە، ئەگەر ھىكمەت و ھۆكارە كەيمان نە زانى ئەو تەسلىمى دەبىن، پەويە پەوى خوا نايەنەو يان لەكارىك پەوستىن و ئەنجامى نەدەين تاكو ھىكمەت و ھۆكارە كەى نەزانىن.

﴿٦٩﴾ نوسەر دەئیت: (وَإِذَا سَمِعْتَ الرَّجُلَ يُطْعَنُ عَلَى الْآثَارِ وَلَا يَقْبَلُهَا أَوْ يَنْكُرُ شَيْئًا مِنْ أَخْبَارِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) فَاتَّهَمَهُ عَلَى الْإِسْلَامِ فَإِنَّهُ رَجُلٌ رَدِيءُ الْمَذْهَبِ وَالْقَوْلِ وَلَا يُطْعَنُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَلَا عَلَى أَصْحَابِهِ لَأَنَّا إِنَّمَا عَرَفْنَا رَسُولَهُ وَعَرَفْنَا الْقُرْآنَ وَعَرَفْنَا الْخَيْرَ وَالْشَّرَّ وَالْدُنْيَا وَالْآخِرَةَ بِالْآثَارِ.

﴿٧٠﴾ فَإِنَّ الْقُرْآنَ إِلَى السَّنَةِ أَحْوَجُ مِنَ السَّنَةِ إِلَى الْقُرْآنِ.

واته: ئەگەر بېستت کە سېک تانە لە شوێنەوار (فەرموودە) دەدات و وەری ناگریت یان ئینکاری لە شتیک لەمەوالەکان و فەرموودەکانی پێغەمبەری خوا (ﷺ) دەکات ئەوا تۆمەتباری بکە لەسەر ئیسلام، چونکە ئەو کابرایەکی خاوەن مەزەب و قسەبەکی خراپە، نابێت هەرگیز تانە لە پێغەمبەری خوا (ﷺ) هاوێڵانی بدریت، چونکە ئێمە پێغەمبەری خودا (ﷺ) قورئان و چاک و خراپ و دنیا و دوا پۆژمان لە پێگای شوێنەوار (فەرموودە) وە ناسیووە.

جا قورئان زیاتر پێویستی بە سوننەت هەیە لەوەی سوننەت پێویستی بە قورئان بێت.

پاڤە:

مەبەست لە: (وَإِذَا سَمِعْتَ الرَّجُلَ يُطْعَنُ عَلَى الْآثَارِ وَلَا يَقْبَلُهَا أَوْ يَنْكُرُ شَيْئًا مِنْ أَخْبَارِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَاتَّهَمَهُ عَلَى الْإِسْلَامِ). چونکە لەمانای شایەتیدان (محمد) (ﷺ) پێغەمبەری خودایە ئەوێ: (أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ):

١. گوێپاڤەتێ کردنی لەوەی فەرمانی پێ کردووە.

٢. بەپاڤەتێ زانینی لەوەی هەوالتێ پێ داوین.

٣. دوورکەوتنەوێ لەوەی ئەمێ لێ کردووە و زەجری کردووە.

۴. نابیت خوا بپەرستین ئیلا بەر شتوازه نەبى که لە شەرعدا بۆى دارپژاوين.

ئەمە مانای شایەتیدانە کەوا (محمد) پیغەمبەرى خوايە (ﷺ)، خواى گەرە دەفەر مویت: (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا) الحشر/۷ واتە: هەرچی پەيامبەر پێى دان وەرى بگرن، واتە: — بەچی فەرمانى پێى کردن بیکەن و جیبەجیبى بکەن. ریشى لە هەر شتێى لێ گرتن، ئێوەش دەستى لێ هەلگرن.

خواى گەرە دەفەر مویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ) النساء/۵۹ واتە: ئەى ئەو کەسانەى باوەرپێتان هێناوە! گوێپایەلى فەرمانى خواو پەيامبەر (ﷺ) بن لە هەموو کاروبارىکدا.

پێویستە لە سەر کەسى موسلمان جێ بەجێ کردنى ئەوێ لە فەرموودەکانى پیغەمبەرى خوداوە (ﷺ) هاتووە چونکە ئەو وەحى دووەمە لە پاش قورئان، چونکە بنەمای بەلگەکان لە ئیسلامدا کە ئیجماعى لە سەرە بریتىیە لە: — یەكەم: قورئان.

دووەم: سوننەتى پیغەمبەر (ﷺ).

سێیەم: (ئىجماع).

ئەمانە چەند بەلگە یەکن نابى مەزبۇت: من تەنها قورئان دەکەم بەلگە بۆ خۆم، سوننەت ناکەم بەلگە بۆ خۆم، هەر وەکو خەوارىجەکان دەلێن، ئەوانەش پێگای ئەوانیان گرتووە بەر و دەلێن: قورئان (متواتر) و پارێزراوە لە خەوش، بەلام سوننەت لە پێوايەتى (پاوى) یەکانە و یە بۆیە تووشى خەلەل دەبى، ئەمەش تۆمەتبار کردنى ئەم ئوممەتە و زانایان و هاوێلان و شۆینە کە وتووانە ئەوانەى سوننەتیان بۆ ئێمە گواستووەتەو، تۆمەتباریان دەکەن بە نەبوونی سیقە و نەبوونی سپاردە

پارىزى، جا پىڧەمبەرى خوا (ﷺ) باسى ئەوانەى كىردوۋە ۋەرموۋىيەتى: (يوشك رجل شبعان على أريكته، يقول: بينما وبينكم كتاب الله، فما وجدنا فيه من حلال استحللناه وما وجدنا فيه من حرام حرمناه) واتە: خەرىكە ۋاى لى دىت كەسىكى تىر لەسەر قەنەفەكەى دانىشتوۋە دەلىت: نىۋان ئىمە ۋ ئىۋە كىتابەكەى خودايە (قورئانە) (واتە: تەنھا ئەم قورئانەمان بەسە) ئەۋەى ھەلەل بوۋ تىايدا ئەۋا ھەلەللى دەكەين ۋ ئەۋەى ھەرام بوۋ تىايدا ئەۋا ھەرامى دەكەين) ئەمجار ۋەرموۋى: (ألا وإني أوتيت القرآن ومثله معه)^{۱۷۳} واتە: خۋاى گەۋرە قورئانى پى بەخشىوم ۋ ھاۋشىۋەكەى لە گەلدايە (واتە: سوننەت). ھەروھە پىڧەمبەرى خوا (ﷺ) دەۋەرموۋىت: (نضر الله امرأ سمع مقالتي فوعاها وبلغها كما سمعها، فرب مبلغ أوعى من سامع)^{۱۷۴}.

ھەروھە پىڧەمبەرى خوا (ﷺ) لە ھەر ۋەقەدا كاتى ۋ تارى دەخویندەۋە ۋەرموۋى: (ليبلغ الشاهد منكم الغائب)^{۱۷۵}

جا ئەۋەى گۋىيىستى بوە لە پىڧەمبەرى خوداوە (ﷺ) ئەم دىنە دەگەينەن كە پىاۋانى ۋەرموۋدە ۋاۋىيەكان بۆى گىرپاۋىنەتەۋە خۋاى گەۋرە پاداشتىان بداتەۋە سوننەتى پىڧەمبەرى خودايان (ﷺ) بۆ پاراستوۋىن لە ھەموو دىۋو دزەيەك، بەپاكى ۋ پوختەيى گەياندىان، ھەروھەكو چۆن پىڧەمبەرى خوا (ﷺ) ۋەرموۋىيەتى بە ئەمانەتەۋە، ئەمەش لە موعىزەكانى ئەم پىڧەمبەرەيە (ﷺ)، جا سوننەت جىگەى راۋەستان ۋ تۆمەتبار كىردن نىيە بەلكو پىۋىستە باۋەرى پى بىرى، پىۋىستە كارى پى بىرى، ھەروھەكو چۆن كار بە قورئان دەكەرى، چۈنكە ئەۋىش ۋە ھىيە لەلەين خوداوە،

۱۷۳ / رواه أحمد والدارمي وأبو داود والترمذي وابن ماجه وابن حبان والحاكم وقال الترمذي (حسن غريب) وقال

الحاكم : (إسناده صحيح) .

۱۷۴ / صحيح : أخرجه الترمذي (۲۶۵۷) وابن ماجه (۲۳۲) وصححه الشيخ الألباني في (المشكاة) (۲۳) .

۱۷۵ / صحيح : سبق تخريجه .

خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ده‌فه‌رموی: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (۳) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (۴) النجم)

جا‌فه‌رمووده‌کان وه‌حیی‌ه له‌لای‌هن خوداوه، هه‌رچه‌نده وشه‌کانی له‌لای‌هن پیغه‌مبه‌ری خوداوه‌یه (ﷺ)، به‌لام قورئان وشه‌مانا‌که‌ی له‌لای‌هن خوداوه‌یه، به‌لام سوننه‌ت و‌فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مانا‌که‌ی له‌لای‌هن خوداوه‌یه و‌شه‌کانی هی پیغه‌مبه‌ری خودایه (ﷺ) که هه‌رگیز له‌خۆوه قسه‌ناکات، جا‌وشه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بی‌ه‌ل‌ن و‌پاستن و‌مرۆف‌تووشی هیچ گومانیک‌ناکات، جا‌هه‌ر که‌سی ئینکاری له‌سوننه‌ت بکات نه‌وه (کافره)، چونکه بنه‌مای دووه‌می له‌کارخست، قورئانی‌ش به‌بی سوننه‌ت نا‌کری چونکه پوونی ده‌کاته‌وه و‌پا‌فه‌ی ده‌کات، (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ) (النحل/ ۴۴) واته: وا‌بۆ‌تۆش ئه‌م قورئانه‌مان دابه‌زانه‌ده خواری بۆ‌ئه‌وه‌ی بۆ‌ئه‌و خه‌لکه پوون بکه‌یته‌وه ئه‌وه‌ی بۆیان دابه‌زینراوه).

جا سوننه‌ت پۆشنکه‌ره‌وه ته‌فسیری قورئانه، چونکه قورئان شته‌کان به (مجمل‌ی) باس ده‌کات وه‌کو نوێژ، زه‌کات، حه‌ج، پۆژوو، سوننه‌تیش هه‌موو ئه‌وانه‌ی پوونه کردۆته‌وه و‌پۆشنی کردوه‌ته‌وه، زه‌کاتی پوونکردوه‌ته‌وه و‌ئه‌ندازه‌که‌ی دیاری کردوه، پۆژوو که‌ی ده‌ست پی ده‌کات و‌که‌ی ته‌واو ده‌بی‌ت؟ (مناسک)‌که‌کانی حه‌ج، موس‌لمان ده‌بی چۆن حه‌ج بکات؟ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (لَتَأْخُذُوا عَنِّي مَنَاسِكَم) ^{۱۷۶} واته: (مناسک)‌ه‌کانتان له‌منه‌وه وه‌رگرن).

پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُوهُنِ أَصْلَى) ^{۱۷۷} واته: نوێژ بکه‌ن هه‌روه‌کو چۆن منتان ده‌بینی نوێژم ده‌کرد).

۱۷۶ / أخرجه مسلم (۱۲۹۷) .

۱۷۷ / أخرجه البخاري (۶۰۵) .

خوای گەورە دەفەر موى: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ) (الاحزاب: ۲۱) واتە: بە راستى پەيامبەرى خوا (ﷺ) چاكتىن نمونەى رىك و پىكى و سەرمە شقە بۆتان).

جا سوننەت قورئان پەون دەكاتەو تەفسىرى دەكات و پىنمويىمان دەكات بۆى، ئەو كەسەى دەلەيت: - من كار بە قورئان دەكەم و كار بە سوننەت ناكەم ئەوا كەسىكى درۆزە، ئەو كەسە كارى بە قورئان نەكردو چۆنكە لە قورئاندا ھاتو: (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا الحشر ۷/).

دەفەر موى: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (۳) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (۴) النجم).

دەفەر موى: (لَتَبَيَّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ (۴۴) النحل).

جا كە وازى لە كار كردن بە سوننەت ھىنا ئەوا بە قورئانىش كارى نەكردو كە بانگەشەى ئەو دەكات گوايە كارى پى دەكات.

ھەندى خەلكى ھەن جياوازى دەكەن لە نىوان فەرمودە كاندە دەلەين: فەرمودەى (المتواتر) ئەوا ئىفادەى (علم) دەكات و فەرمودەى (الاحاد) ئىفادەى (الظن) دەكات، ئەمەش قەسەىكى پوچەل و نا راستە، چۆنكە ھەر فەرمودەىك لە پىغەمبەرى خوداو (ﷺ) سابت و جىگىر بىت ئەوا ئىفادەى (علم) دەكات، جا ئەگەر (متواتر) بىت يان (أحاد) ھىچ جياوازى لە نىوان دەلالەتى فەرمودە (صحيح) ھەكاندا نىيە، دەبى كار بە ھەموى بكى و شوپىنكەوتەى بىين بەبى جياوازى.

(سۆلى) يەكانش كار بە سوننەت و بە قورئانىش ناكەن، بەلكو كار بە زەوقى خۆيان دەكەن و دەلەين: ئىمە راستەوخو لە خوداو ھەردەگىن، لە رىگای پىغەمبەر ھە (ﷺ) ھەردەگىن چۆنكە ئىمە گەيشتوينەتە خواو پىويستمان بە پىغەمبەر (ﷺ) نىيە.

ئەو پىغەمبەر (ﷺ) بۆ خەلكى ھەوامە، ئەوانەى ھىشتا بەخوا نەگەيشتون، ئەم قەسەىش پوچەلترىنى قەسە پوچەلەكانە و ديارترىن كوفرە _ پەنا بە خوا _.

مەبەست لە: (أَوْ يَنْكُرَ شَيْئًا).

ئەو كەسەى ئىنكارى لەسوننەت دەكات بەگشتى و دەلالت: ئەو كار بەسوننەت ناكات و بەلكو تەنھا كار بە قورئان دەكات، يان ئىنكارى ھەندى سوننەت دەكات لەكاتىكدا فەرمودەى (صحيح) ن و دەلالت: كارى پى ناكريت و ھەندىكىان دەلالت: كار بەفەرمودە ناكريت ئىلا بەمەرجىك: - ئەویش لەگەل قورئاندا بگونجى، ئەم قەسەش پوچەلە و تۆمەتباركردنى پىغەمبەرى خوايە (ﷺ) بەوھى كە ھەندى شتى ھىناوھ لەگەل قورئاندا ناكۆك و جياوازە، جا ئەم قەسەشەش دروست نىيە، پەنگە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمانى بەھەندى شت كردبى لە قورئاندا نىيە، وەكو: حەرام بوونى كۆكردنەوھ لەنىوان ئن و پووریدا (واتە كەسەىك پوورى ئنەكەى خۆى بەئىنى لەكاتىكدا ئنەكەى خۆى زىندە) ئەمە لەقورئاندا نىيە، قورئان حەرام بوونى كۆكردنەوھى نىوان دوو خوشكى تىدايە، پىغەمبەرى خواش (ﷺ) دەفەرموئى: (لَا يُجْمَعُ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَعَمَتِهَا، وَلَا بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَخَالَتِهَا)^{۱۷۸} واتە: لەنىوان ئن و پووریدا (خوشكى دايكى). بۆيە پىويستە كار بەوھ بکەين كە پىغەمبەرى خووشەويست (ﷺ) فەرموويەتى.

مەبەست لە: (فَأْتَمَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ، فَإِنَّهُ رَجُلٌ رَدِيءٌ الْمَذْهَبِ وَالْقَوْلِ).

ئەو كەسەى ئەم قەسەى دەكات يان لە خەوارىجە، ياخوود كەسەىكى جەھەمىيە يان موعتەزىلەيە، وەيان صوفىيە ئەوانەى دەلالت ئەوان پىويستىيان بەفەرمودە نىيە، چونكە ئەوان گەشتوونەتە خوا، بەراستەوخۆى لەخوداوە وەردەگرى، دەلالت: ئىوھ دىنەكەتان لەمردوويەكەوھ وەردەگرن ئەویش لەمردوويەكەوھ بەلام ئىمە دىنەكەمان لەزىندوويەكەوھ وەردەگرن كە ھەرگىز نامریت.

مه‌به‌ست له: (ولا يطعن على رسول الله ﷺ ولا على أصحابه).

تانه له‌پیتغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نادریت، چونکه ئه‌و (معصوم) ه‌له‌لایه‌ن خوداوه، جا ه‌هرکه‌سیک پیتغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) تۆمه‌تبار بکات یان تانه‌ی لی بدات یان بلیت خاوه‌ن ئاره‌زوو بووه یان ئه‌و سته‌م ده‌کات یان له‌و جۆره‌ قسانه ئه‌وه کافره به‌خوا‌ی گه‌وره.

ه‌ه‌روه‌ها ئه‌و که‌سه‌ی تانه له‌هاوه‌لان بدات، هاوه‌لانی پیتغه‌مبه‌ر (ﷺ)، چونکه خوا‌ی گه‌وره له‌وان پازی بووه و مه‌دحی کردوون، پیتغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) له‌وان پازی بووه و مه‌دحی کردوون و ستایشی کردوون و ئه‌وانیش باشت‌ترین سه‌ده‌کانن، پیتغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت: (خیرکم قرنی..)^{۱۷۹}، پیتغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمو‌یه‌تی: (لا تسبوا أصحابی، فوالذي نفسي بيده لو أنفق أحدكم مثل أحد ذهباً، ما بلغ مدّ أحدكم ولا نصيفه)^{۱۸۰} واته: جنتو به یارانی من مه‌ده‌ن، سو‌یند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به ده‌سته نه‌گه‌ریه‌کی له‌ ئیوه به ئه‌ندازه‌ی کی‌وی ئو‌حود ئالتون بکات به خیر، ئه‌وا ناگاته مشتی یه‌کی له‌وان و به نیوه‌ی مشتی‌کیش).

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌ی: (وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) (۱۰۰) التوبة واته: له‌ده‌سته‌ی یه‌که‌می پیتشه‌نگی کۆچکه‌ران و پشتیوانان و چاک په‌یره‌وانی ئه‌وانیش خوا پازی بوو لی‌یان و ئه‌وانیش له‌خوا پازی بوون به‌ده‌ر له‌وه‌ش چه‌ندان باخ و بیستانی بۆ سازداون که: به به‌رده‌رخت و کۆشکه‌کانییدا روه‌بار که‌لی ده‌چیت به‌ه‌تا ه‌تایش تییدا ئه‌میننه‌وه ه‌ه‌ر ئه‌وه‌یشه ده‌سکه‌وت و سه‌رفرازی گه‌وره و به‌نرخ).

۱۷۹ / صحیح : سبق تخريجه .

۱۸۰ / صحیح : سبق تخريجه .

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا (۱۸) الفتح) واته: بئ گومان خوا پازنی بوو له‌نیمانداره‌کان کاتی له‌ژیر نه‌و دره‌خته‌دا پیی ده‌لین (شجرة الرضوان) په‌یمانیاں له‌گه‌ل ده‌به‌ستیت نه‌ی موچه‌مه‌د (ﷺ) جا خوا به‌و پاستی و وفایه‌ی له‌دلیاندا بوو بئ په‌یامه‌کات ناگاداربوو ټینجا له‌کاتی په‌یمان‌که‌دا نارامی دابه‌زانده سه‌ریان و به‌سه‌رکه‌وتنیکي نزیک پاداشتی دانه‌وه).

له‌ژیر داره‌که داری (البیعه) له‌خو‌ده‌بییه (فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا (۱۸) الفتح) له‌کوتایی سوره‌ته‌که دا ده‌فه‌رموی: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ) واته هاو‌ه‌لان (أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ) واته سیفه‌تی نه‌وان باسکراوه له‌ته‌وراتدا (وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ) واته سیفه‌تی نه‌وان له‌ټینجیلدا باسکراوه که دابه‌زیوه‌ته‌سه‌ر عیسا (كَزَّعَ أَخْرَجَ شَطَاةً فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ) الفتح: ۲۹) نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه نه‌و که‌سه‌ی رقی له‌هاو‌ه‌لان بئ کافره: (لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ).

مه‌به‌ست له: (لأنا إنما عرفنا الله وعرفنا رسوله وعرفنا القرآن وعرفنا الخير والشر والدنيا والآخرة، بالآثار).

واته نه‌و فه‌رموودانه‌ی پړوايه‌تیاں کړدوه، نه‌ویش نه‌و فه‌رموودانه‌ن له‌پټغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) پړوايه‌تیاں کړدوه، جا نه‌و که‌سه‌ی تانه‌یاں لی بدات، نه‌وا تانه له‌شهریعت دده‌ات، چونکه له‌پړوايه‌تی چهند درؤن و که‌سی بئ سيقه‌ویه، نه‌مه‌ش مه‌به‌ستی جوله‌که‌و ناگرپه‌رستانه (مه‌جوسه) کومه‌لک جوتین به‌هاو‌ه‌لان دده‌ن، مه‌به‌ستیان پووجه‌ل کړدنه‌وه‌ی شهریه‌ته، چونکه نه‌گه‌ر نه‌وان راوی فه‌رمووده‌کان و

هەلگىرەنى پوچەل بىكەنەو، ئەو تانەيان لەباشترینى ئەم ئوممەتە داوۋو جا تانەدانىيان لەجگە لەوان لەپىشتەرە.

مەبەست لە: (فإن القرآن إلى السنة أحوج من السنة إلى القرآن).

قورئان پىئوستى بەسوننەتە ھەرەكو باسماں كىرد، چونكە سوننەت پوونكەرەو، تەفسىرى قورئانە، چونكە چەند شىتەك ھەن لەقورئاندا (مجملاً) ە وسوننەت پوونى كىردەتەو، خوای گەرە ھەرمانى بەنویژكردن كىردە بەلام ژمارەى پىكاتەكانى دىارى نەكەردەو چۆنەتى نۆیژى پوون نەكەردەتەو، ئەمەش پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پوونى كىردەتەو ە ھەرموویەتى: (صلوا كما رأيتموني أصلي)^{۱۸۱} واتە: نۆیژ بىكەن ھەرەكو چۆن مىتان دەبىنى نۆیژم دەكەرد.

حەج لەقورئاندا بە (مجملاً) ى ھاتو، پوونكردنەو ى خستو، تەئەستوى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، حەجى بەموسلمان كىردو لەحەجى مائىئاوى دا ھەرمووى: (لتأخذوا عني مناسككم)^{۱۸۲} واتە: (مناسك) ەكانتان لەمنەو ە ھەرگىز واتە لەكەردەو ە قەسەكانم فەىر بىن كە (مناسك) ەكانى خۆتانى پى ئەنجام دەدەن، خوای گەرە دەھەرمووى: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا) (۲۱) الاحزاب) واتە: بە راستى پەيامبەرى خوا (ﷺ) چاكترىن نمونەى رىك و پىكى و سەرەشقە بۆتان، دەسا ئىو، شەلەسۆزى و سىياسەتى و جىھادى و ئارامى و تەقوى و تەواوى بوارەكانى ژياندا چاوى لى بىكەن و بە دوايدا بچن بە تايبەتى بۆ ئەو كەسە، كە بە تەماى خوا و بۆزى دواىيە يادى خواش زۆر دەكا).

جا قورئان پىئوستى بەسوننەتە بۆ ئەو ى پوونى بىكاتەو، جا ئەو كەسەى تەنھا قورئان ەردەگى، ئەو قورئانى بچاندو ە لەو ى پوونى دەكاتەو، ئەمەش ئامانجى

۱۸۱ / متفق عليه .

۱۸۲ / رواه مسلم (۱۲۹۷) .

گومراکارانە و ئەوانەى لەدەیاندا نەخۆشى و دوو دلى ھەيە، چونکە لادەران چمکىكى بەلگەکان وەردەگرن و واز لەچمکەکەى تر دەھینن کە پوونى دەکاتەو، لایەكى بەلگە (متشابھەکان) وەردەگرن و واز لەو لایە (مُحکم) کە دەھینن کە پوونى دەکاتەو، ئەمە پىگای لادەرانە، پىگای خۆبەزانان و نەفامەکانە، ئەوانەى بانگەشەى عىلم دەکەن و پىگا و چۆنیەتى ئىستدلال کردن و بنەماکانى ئىستدلال نازانن، بۆیە حەرام دەکەن و حەلال دەکەن بەبى چاوپوونى _ پەنا بەخوا _ چونکە ئەوان بەرنامەى زانستیان نەگرتووە بەر، بەلکو لەخۆیانەو، فێربوون یان لەکتىبەکانەو، فێربوون یان لەسەر دەستى کەسێکەو، وەکو خۆیانە لەنەفامیدا.

﴿٧١﴾ نوسەر دەئيت: (والكلام والجدال والخصومة في القدر خاصة منهى عنه عند جميع الفرق، لأن القدر سر الله، ونهى الرب جل تعالى الأنبياء عن الكلام في القدر، ونهى النبي ﷺ) عن الخصومة في القدر، وكرهه أصحاب رسول الله ﷺ والتابعون، وكرهه العلماء وأهل الورع، ونهوا عن الجدال في القدر، فعليك بالتسليم والإقرار والإيمان، واعتقاد ما قال رسول الله ﷺ) في جملة الأشياء واسكت عما سوى ذلك).

واتە: قسە کردن و رکابەرى و مشتومر کردن بە تاييەتى لە قەدەردا نەھى لى کراوە لە لایەن ھەموو گروپ و کۆمەلەکانەو، چونکە قەدەر نەيتنى خودايە، پەرەردگار نەھى کردووە لە پيغەمبەران قسە لە قەدەردا بکەن، پيغەمبەرى خواش (ﷺ) نەھى کردووە لە مشتومر (خصومه) کردن لە قەدەردا و ھاو لەنى پيغەمبەرى خوداش (ﷺ) حەزىيان لى نەکردووە و شويئکە و توانيش حەزىيان لى نەکردووە و زانايان و ئەھلى وەرە حەزىيان لى نەکردووە و نەھىيان کردووە لە (جيدال) کردن لە قەدەردا بۆيە ئەوھى لە سەر تەسليم بوون و دان پيڤدانان و باوھ پە، باوھ پ بەوھى پيغەمبەرى خودا (ﷺ) فەرھوويەتى لە نيو کۆمەلە شتداو بى دەنگ بە لەجگە لەوانە.

پاڤە/

لەبنەماو پاڤەکانى ئيمان بریتيە لە: باوھ پوون بە قەزاو قەدەر، قەزاو قەدەر بریتيە لەوھى: خواى گەورە لە ئەزەلدا قەزای کردووە و تەقدیری کردووە لە پووداوەکان کە پوودە دەن، ھەر شتيك پوودە دەدات ھەرگیز لە خۆيەو پوودات، يان بەبى ئەوھى خواى گەورە لە پيشدا تەقدیری بق کردبى، بەلکو خواى گەورە ئەوھى پووداوە زانیويەتى و ئەوھش پوودە دەدات دەزانى، ئەوھى لە پابووردوودا بوو ئەوھى لە نایندەدا دەبى ئەمجار ئەوھى لە (اللوح المحفوظ) دا نووسيووە.

جا (أول ما خلق الله القلم، قال له: اكتب ما هو كائن إلى يوم القيامة، فجرى القلم بما هو كائن إلى يوم القيامة)^{۱۸۲} واتە: يەكەمجار خواى گەورە قەلەمى دروست کرد پىئى فەرموو: بنووسە ئەوہى پوو دەدات تاكو پۆزى قىامت، بۆيە قەلەمىش ئەوہى نووسى پوو دەدەن تاكو پۆزى قىامت).

دروست کردنى (قەلەم) لەپيشتدا بوو، لەپيشت دروست کردنى ئاسمانەکان و زەوى بە پەنجا ھەزار سال، ئەو کاتە عەرشى خواى گەورە لەسەر ئاوبو^{۱۸۴}، ليرەدا بوو کيٹشە لەنيۆ زانايندا: ئايە عەرش لەپيشت قەلەم دروست کراوہ يان قەلەم لەپيشت عەرش دروست کراوہ؟ پای پاست و پەسەند ئەوہى^{۱۸۵}: عەرش لەپيشت قەلەم دروست کراوہ، چونکە لەکاتى دروست کردنى قەلەمدا و فەرمانى کردوہ بە نووسين ئەو کاتە عەرشى خوا لەسەر ئاوبو، بۆيە زانای پایەدار (ابن القيم) دەفەرمويٹ:

والناس مختلفون في القلم الذي	کتب القضاء به من الديان
هل كان قبل العرش أو هو بعده	قولان عند أبي العلا الهمداني
والحق أن العرش كان قبل لأنه	قبل الكتابة كان ذا أركان
وكتابة القلم الشريف تعقبت	إيجاده من غير فرق زمان ^{۱۸۶}

قسەکردن دەربارەى قەدەر لەپيشتدا باسکرا بەلام ئەوہى ليرەدا باسى دەکەين نەهى کردن لە چوونە ناو باسەکەوہ.

۱۸۲ / رواه أبو داود والطبراني والبيهقي وصححه الضياء في المختارة .

۱۸۴ / رواه مسلم (۲۶۵۳) .

۱۸۵ / ئەمەش قسەى جەمھورى زاناينە تەماشای (بغية المراتاد) ابن تيمية و (البدایة والنہایة) ابن کثير بکە.

۱۸۶ / تەماشای شرح نونيه ابن القيم بکە لە نوسينى ابن عيسى (۳۷۵/۱).

مەبەست لە: (والكلام والجدال والخصومة في القدر خاصة منهي عنه).

زانيمان باوە پەيتان بە قەزاو قەدەر بە ھەموو پلە کانپيەو، پایە يە کە لە پایە کان باوە پەيون بە خوا، جا ھەرکە سى باوە پى بە قەزاو قەدەر نە پەيت ئەوا ئيماندار نيە، چونکە نكۆلى لە پوکنيك لە پوکەکانى ئيمان کردو.

ھەر ھە ناپەيت (جیدال) بکەيت لە قەزاو قەدەردا، بۆ خواى گەورە سزای ئەو دەدات؟ بۆ خواى گەورە وا دەکات؟ ھەر ھە کو چۆن لە پەيشدا باسما کرد کە ناگوتريت: بۆ؟ چۆن؟ بۆيە نابى پەويە پەويى خوا بپینەو و پەخە بگري، مە پۆ ناو قەزاو قەدەر ھە بە (جیدال) کردن چونکە ناگەيتە ئە نجام، بۆيە ئەو ھى لە سەر تە سەليم پەيون و باوە پەيون، مە پۆ نێو کارىک لە کارەکانى خوداوە، چونکە ئەو ھى کە سەيک نازانپت تە تەھا خوا نە بى، ناگەيتە ئە نجام، بۆيە دە لێن: (قەدەر نە پەيتى خودايە) ^{۱۸۷} جا نە پەيتى خوا ھەر گیز درکى پى ناکرى و نازانريت، بۆيە مە پۆ ناو ئەو باسەو بە لکو لە سەر تە باوە پە پەيتى بەو ھى لە دە قەکاندا ھاتو لە قورئان و سوننە تدا، لێرە دا پەو سەستى، پەويکە يە کارى چاکە و واز لە تاوان و سەر پەيتى بە پەيتى و مە لى: — ئە گەر خوا تە قەدیری کردبى من ئە ھلى بە ھە شتم ئەوا دە بمر ئە ھلى بە ھە شت ھەر چە ندە ھى کارىکیش نە کەم و ئە گەر خوا تە قەدیری کردبى من ئە ھلى ناگرم ئەوا دە بمر ئە ھلى ناگرم، ئە مە قەسە يە کى پەوچە ل.

بۆيە ناپەيت بچیتە ناو ئەو باسانەو، چونکە ئە مە کارى بە ندە کان نيە، ئە مە کارى خودايە، کارى تۆ کار کردنە، ئە مە پەويستە لە سەرت، بە لام چوونە نێو باسى قەزاو قەدەر ھە ئەو چوونە نێو گەچە لێکەو ھەر گیز بە ندە کان لێى دەر ناچن.

مەبەست لە: (منهى عنه عند جميع الفرق، لأن القدر سر الله).

لاى ھەموو ئوممەتەکان، چونکە قەدەر نەيتى خودايە و نەيتى ناکريت بزانريت و درکى پى بکريت، خواى گەورە دەفەر مويى (وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ) البقرة/ ۲۵۵) واتە: ھىچ کەس شى نانتوانى بە پلەى زانينى خوادا بگا، مەگەر خوا خوى بيهوى، کە لە سەر زمانى پەيامبەران شتيکیان بۆ روون بکاتەو و ئاگاداريان بکا).

دەفەر مويى: (يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا) (۱۱۰) طه) واتە: خوا بە ھەموو ئەو شتە دەزانيت کە ئەوان پيشيان خستوو و کردويانە لە دونيادا، ھەروەھا بەو شتەش چاک دەزانيت کە لە پۆڤى دوايدا چاو پيشانە ئەوان بە زانين و عيلم ناتوانن دەورە بدەن بە بە پۆڤە بردن و ھیکمەتى خوا).

مە پۆ ناو کارى خوداو، بە لام لە سەر تە برۆيتە نيو کارى خۆتەو، لە سەر تە کارى چاک بکەيت و واز لە تاوانەکان بەيتى و تەو بەى لى بکەيت، لى پرسینەو لە گەل خۆتدا بکەيت تا کو لە ژياندا ماويت، بە خۆتەو خۆت خەريک بکە، بە لام خۆت خەريک بکەيت بە قەزاو قەدەرەو، بۆ وا پوویدا؟ بۆ پوو دەدات؟ ئەگەر خوا تەقدیری شتەکانى کردبى ئەوا من پىويستم بە کار کردن نيبه، ئەمانە ھەر ھەموو قسەى پووچن و ھىچ بايە خيکى نيبه، کاتى ھاو لەن بە پىغەمبەرى خوايان (ﷺ) فەرموو: ئايا پشت بەو نەبەستين بەو ھى لە کيتا بە کەماندا ھەيە؟ ئەو ھى تەقدیرمان بۆ کراو، فەرموو: (اعملوا فکل ميسر خلق له) ^{۱۸۸} خواى گەورە ئەو ئايە تانەى دابەزاند کە دەفەر مويى: (إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى (۴) فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى (۵) وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى (۶) فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى (۷) وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى (۸) وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى (۹) فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى (۱۰) اللیل) ^{۱۸۹} واتە: بى گومان

۱۸۸ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۱۲۹۶) ومسلم (۲۶۴۷) .

۱۸۹ / رواه البخاري (۴۶۶۱) ومسلم (۲۶۴۷) .

كارو تېكۆشەنى ئۆھش ئى مۇۋ ھەروا جىاوازو جۇراو جۇرە (۴) ئىنجا ئۆھى مالو سامانى خۆى لە بەر خوا بەخشى و لە نافەرمانى خوا خۆى پاراست (۵) ۋە بېرواى بە پاداشتى چاكتىر كىرد (۶) ئەوا ئۆمەش بى گومان بۆ بەھەشت و بۆ كارى ئاسان و چاك ئامادەو رېئوینى دەكەين، دەىخەینە سەر راستە رى (۷) ۋە ئۆھش چىرووكى كىرد و خۆى بى ئىياز گىرت (۸) بېرواشى بە پاداشى چاكتىر نەكرد لە لای خوا (۹) ئەوا ئۆمەش كار ئاسانى بۆ دەكەين بۆ دىۋارتىن رېگە (۱۰).

جا تۆ ھۆكارەكە ئەنجام دەدەيت يان بۆ پىزگار كىردنى خۆت و يان بۆ بەھەلاكت بىردىدا، بەو كارانەى خۆت ئەنجامى دەدەى بەھەلېۋاردن و وىستى خۆت، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر مۆيت: (كل الناس يغدو، فمعتق نفسه أو موبقها)^{۱۹}.

مەبەست لە: (وَنهى الرب جل تعالى الأنبياء عن الكلام في القدر).

خوای گەورە نەھى كىردە لە پېغەمبەران و جگە لەوان لە باسكردن و قسەكردن دەربارەى قەدەر، پېغەمبەران نەھاتوۋە دەربارەيان كەوا پوۋبەپوۋى قەدەر بوۋىتتەۋە ھەرگىز، چونكە ئەوان مەزنى خواۋ حىكمەتى ئەو دەزانن، بۆيە تەسلىم دەبن و بەئەدەب دەبن بەرانبەر بەخوا، پىرسىار لەشتىك ناكەن بەرژەۋەندى و سوۋدى ئەوانى تېدا نەبى، جا پېغەمبەران پىرسىارىان دەربارەى نەكردوۋە، ھەرۋەھا شوپىنكەۋتەى پېغەمبەرانىش پىرسىارىان دەربارەى نەكردوۋە ھەرگىز.

بەلكو پېغەمبەران و شوپىنكەۋتەيان پوۋيان دەكردە كاركردن و بايەخيان پى دەدا، ھەرگىز پىرسىارىان دەربارەى قەزاو قەدەر نەكردوۋە ئىللا لەپوۋى باۋەپو ئىمان ھىنان پى نەبى.

باوھ پېيۇن بەقەزاو قەدەر ئاسوودەت دەكات لەگومان و خەم و پەژارە، پېغەمبەرى
خو (ﷺ) فەرموویەتى: (اعلم أن ما أصابك لم يكن ليخطئك، وما أخطأك لم يكن
ليصيبك)^{۱۹۱} واتە: بزانە ئەوھى تووشى تۆ بوە نەئەبوايە لیت لايبدايە و تووشت نەبوايە،
ئەوھى تووشت نەبوو نەئەبوايە تووشت بېیت).

بۆیە مەلئ: _ ئەگەر من وام بکردایە ئەوا ئاوا پھوی دەدا.

بەلکو بلئ: _ ئەوھى خوای گەورە خۆی ویستی لەسەر بوو پھوی دا^{۱۹۲}.

مەبەست لە: (ونهى النبي عن الخصومة في القدر وكرهه أصحاب رسول الله وكرهه التابعون
وكرهه العلماء وأهل الورع).

كاتئ كۆمەلئ (القدرية) دەرکەوتن لەکۆتایی سەردەمی ھاوھلاند ئەوا ھاوھلان ئەو
پەپى ئىنکارییان لئ کردن و خەلکیان لئ ئاگادار کردەوھو پھونیان کردەوھ کەوا
پېویستە لەسەر بەندەکان باوھ پکەن بەوھى تووشیان بووھ ئەوا نەئەبوو لئى ھەلەى
بکردایەو ئەوھى کە تووشى نەبووھ ئەوا نەدەبوو تووشى بېئ و ھەرکەسى باوھپى
بەئەمە نەبئ ئەوا خوای گەورە بەئاگر دەیسووتینئ^{۱۹۳}، ئا بەم شێوھە ھاوھلان پێک
کەوتن کاتئ گروپى (القدرية) لەسەردەمی ئەواندا دەرکەوت.

مەبەست لە: (فعليك بالتسليم والاقرار والایمان).

ئەمە پېویستە لەسەرت بەرانبەر بەقەزاو قەدەر: تەسلىم بوون بەقەزاو قەدەرى
خو، ھەرگیز بەرەنگارى نەبیتەوھ، باوھپت وابئ خوای گەورە ھەرگیز ھیچ شتێک
ناکات بەبئ حیکمەت، سزای ھیچ کەسێک نادات ئیلا بەکردەوھى خۆى نەبئ، جا

۱۹۱ / صحیح : سبق تخريجه .

۱۹۲ / تەماشای (صحیح مسلم) بکە (۲۶۶۴) .

۱۹۳ / تەماشای (مسند أحمد) (۱۸۵/۵-۱۸۹) و سنن ابو داود (۴۶۹۹) و سنن ابن ماجه (۷۷) بکە .

خەلەل لەخۆتە، لەجێى ئەوەى لۆمەى قەدەر بکەین ئەوا لۆمەى خۆت بکەو تەوبە بکەو
 بگەرێتو بەقۇلاى خوا هیچ کەسێک پێگرت نىيە لەتەوبەکردن، خواى گەرەش تەوبەى
 ئەو کەسانە وەرەدەگرێ تەوبە دەکەن، ئىتر بۆ خۆت بەشتێکەو خەرىک دەکەیت
 بەرژەوهندى تۆى تێدا نىيە؟؟!

جا تەسلىم و ملکەچ بوونت لەسەرە، نەچیتە نێو باسێکەو پەيوەندى بەتۆو
 نىيە، لەفەرمودەکەى ئەبو ھورەيرە دا ھاتوو کەوا خۆشەويست (ﷺ) فەرموويەتى:
 (من حسن الاسلام المرء تركه ما لا يعنيه)^{۱۹۴}.

مەبەست لە: (واعتماد ما قال رسول الله ﷺ) في جملة الأشياء واسكت عما سوى
 ذلك).

واتە باوەرپەت بەو ھەيئەت پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمويەتى چونکە ئەو ھەرگیز
 لەخۆيەو قەسەناکات، فەرموودەکان تۆمەتبار مەکە، يان گومانى ئى دروست مەکە
 لەبەر ئەوەى سابت و جێگرن لە پێغەمبەرى خوداو (ﷺ) چونکە هیچ بوارى
 دەرپاويى تێدا نىيە، (فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي
 أَنْفُسِهِمْ حَزَاجًا مِّمَّا قُضِيَتْ وَ يُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) (النساء) ۶۵ واتە: نەخێر سوێند بە
 پەرورەدگارت ئەى پێغەمبەر (ﷺ) نابنە باوەرپەت تا بۆ يەکلەکردنەو ھى کێشەکانى
 نێوانيان تۆ دەکەنە داوەر و ئەوساش بەرامبەر بەو بپارەى تۆ داوتە، ھى تەنگەکیان
 دەست نەکەوێ لەدەرونياندا و بەچاکيش تەسلىم و ملکەچ ببن).

ھەر ھەم دەفەرمويت: (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ
 الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا) (الاحزاب) واتە: بۆ ھىچ
 پياو و ژنێكى بپروادار نىيە کاتى خواو پەيامبەرەکەى (ﷺ) بپيارى کارێکیان دا
 سەرپشکریانيان بۆ ھەبى لە کارەکاندا واتە: بۆيان نىيە خۆيان بارێک ھەلبژێرن،

بەلگە دەبىت بى سەرلىكردنەو ەفرمانبەردار و ملکہ چ بن، ەەر کەستک سەرپىچى بکات لە ەفرمانى خواو پەيامبەرە کەى (ﷺ) بەو شىوہىە کە جگە لە بىرپارەکانى ئەوان کارىکى دى ەەلبىزىرى بۆ خۆى ئەو ەبى گومان گومرا بوو ەبە گومرا بوونىکى ئاشکرا).

چەندىن ئايەتى تر لە شىوہى ئەوانە، جا ئەوہى پىوئىستە لە سەرت: جى بەجى کردن و تەسلىم بوون و ملکہ چ بوونە).

مەبەست لە: (فی جملة الاشياء) واتە: ەموو شتەکان، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ەموو ئەوہى خەلکى پىوئىستىان پىيەتى لە کارو بارى دىنە کەيان پىى راگەياندوون، خواى گەرە دىنە کەى پىى کامل کردو، ەيچ خەيرو چاکەيە ک نىيە ئىللا بە ئوممەتە کەى راگەياندو و ەيچ خراپە و شەپک نىيە ئىللا ئوممەتە کەى لى ئاگادار کردو تەو و ئوممەتە کەى لە سەر پىگايە کى سىپى و پوون بەجى ەيشتو شەو کەشى وەکو پۆژە ەيچ کەستک لى لانادات ئىللا بە ەلاکەتدا دەجى.

مەبەست لە: (واسکت عما سوى ذلك) ئەمە ەروەکو ئەوہىە لە ەفرمودە کەدا ەاتو: (إن الله فرض فرائض فلا تضيعوها وحرم أشياء فلا تنتهکوها وسکت عن أشياء رحمة بکم غير نسيان فلا تسألوا عنها)^{۱۹۵} تۆ پرسىار مەکە تەنھا دەريارەى شتیک نەبى پىوئىست پىى دەبى لە کاروبارى دىنە کەت يان دونيا کەت، (من حسن الاسلام المرء ترکە ما لا يعنيه) بەلام پرسىارکردن لە شتیک پىوئىست پىى نەبى ئەو پرسىارکردن لە بارەيەو پىى دەلێن: خۆتپەلقورتاندىن (الفضول) وە پىغەمبەرى خوا (ﷺ): (غى عن قبل وقال وكثرة السؤال وإضاعة المال)^{۱۹۶} جا با پرسىارەکانت بە ئەندازەى پىوئىستىت بىت، پرسىار مەکە لە شتیک پىوئىست پىى نىيە.

۱۹۵ / سبق تخريجه .

۱۹۶ / رواه البخارى (۱۴۰۷) ومسلم (۵۹۳) .

﴿۷۲﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بأن رسول الله ﷺ) أسري به إلى السماء وصار إلى العرش وكلم الله تبارك وتعالى ودخل الجنة واطلع إلى النار ورأى الملائكة وسمع كلام الله عز وجل ونشرت له الأنبياء ورأى سرادقات العرش والكرسي وجميع ما في السموات وما في الأرضين في اليقظة حمله جبريل على البراق حتى أداره في السموات وفرضت عليه الصلوات الخمس في تلك الليلة ورجع إلى مكة ليلته وذلك قبل الهجرة).

واته: باوە پېوون بەو هەى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ئیسرای پى کرا بۆ ئاسمان و رۆشت بەرەو ئاسمان، لە گەڵ خۆى گەرەدا قسەى کردو چو بە هەشتەو و ئاگرى بىنى و فريشتهى بىنى و قسەى خۆى گەرەى بىست و پېغەمبەرانى بۆ کۆکرايه وه، دەوربەرى عەرش و کورسى و هەموو ئەوانەى لە ئاسمانەکان و زەوى دا هەى بىنى بە ئاشکراو بە بە ئاگایى، جبریل لە سەر پشتى بورا قدا هە ئیگرت و تاكو بە ئاسمانەکاندا گە پاندى و ئەو شەو پېنج نۆژە کەى لە سەر فەرزکراو هەر ئەو شەو گە پايه وه مە ککە، ئەمەش لە پېش هيجرەت پوویدا.

پاڤە / مەبەست لە (والإيمان بأن رسول الله ﷺ أسري به إلى السماء).

ئەمە يە کێکە لە موعجيزەکانى پېغەمبەرى خوا (ﷺ)، جا هەر لە باوە پېوون بە پېغەمبەر (ﷺ)، باوە پېوون بە موعجيزەکانى ئەو هەى کە دەلالەت دەکات بۆ پاستىتى پەيامە کەى، گەرەترین موعجيزە: قورئان و سوننەت، ئەمە گەرەترین موعجيزەى پېغەمبەر (ﷺ)، ئەمەش موعجيزەى کە تاكو پۆژى قىامەت دەمىنى و بەردەوامە.

هەر وهما لە موعجيزەکانى پېغەمبەرى خوا (ﷺ)، ئیسراو ميعراجە.

ئیسرا: بریتییە لەشەورەوى، (میعراج)یش بریتییە لە چوونە سەرەو، جا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) بەشەو ئیسرای پیکرا لە (المسجد الحرام)ەو لە مەككە بۆ (المسجد الاقصی) لە فەلەستین، لەیەك شەودا بە ھاوپیستی جبریل، ئەمجار لە (بیت المقدس)ەو بەرەو ئاسمان بەرزکرایەو، چۆن بەیەك شەو لەمەككەو پۆشت بۆ (بیت المقدس)و ئەمجار بەرزکرایەو بۆ ئاسمان و ئەمجار لە ئاسمانەو دابەزى و ئەمجار گەپایەو بۆ مەككە؟؟ ئەمە ھەموو بە تواناو دەسلاتی خوا بوو كە ھیچ شتێك لە ژێر دەستی دەرناچى، ئەمە بە توانای پیغەمبەرى خوا (ﷺ) نەبوو، بەلكو بە توانای خوای تاك و تەنھایە كە ھیچ شتێك لە ژێر دەستی دەرناچى، (بوراق)یان بۆ ھینا كە بریتییە لە ولاخیكى خیرا ھەنگاوى بەئەندازەى ھێندەى چاوپر دەكات ئەوئەندەى، جا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) سواری بوو جبریلیش ھاوپی بوو بەرەو (بیت المقدس) ئەمە ئیسرایە.

(میعراج)یش: ئەوئەو پیغەمبەرى خوا (ﷺ) لە (بیت المقدس)ەو بەرزکرایەو بۆ ئاسمان، ھەوت چینهكەى ئاسمانى تێپەپاندو گەیشتە (سدرە المنتهى)و گویى لەقسەى خوا بوو، خوای گەورە فەرمانى ئەنجامدانى نوێژى پى کرد، لەم شەوئەو بەھەشت و نۆزەخى بىنى، لەم شەوئەو پیغەمبەرەو نۆزەراوانى خوای لە ئاسمانەكاندا بىنى، خوای گەورە ئەوانى بۆ كۆكردەو ئەویش پىش نوێژى بۆ كردن، وەك دەرخستنى فەزلى بەسەر ئەواندا، خوای گەورە پىنج نۆزەكەى لەسەر فەرز كرد كە ھیشتا ئەو لە ئاسمان بوو، ئەمجار خۆشەویست دابەزى بۆ (بیت المقدس) ئەمجار لە (بیت المقدس)ەو گەپایەو (مەككە) بەیەك شەو، ئەو شەو پیغەمبەرى خوا (ﷺ) لە مەككە پۆزى كردەو.

ئەو ئىسرائىل مىجرىجە بەجەستەو پۇچ پوويدا^{۱۹۷}، تەنھا بە پۇچى نەبو ھەروەكو ھەندى كەس ئىنكارى لى دەكات يان ئەوانەى ئەم شتە بەنامۇ دەزانو دەلەين: ئەو تەنھا بە پۇچى ئىسرائىل پىكرا بەبى جەستەى، ئىسرائىل خەو بىنەن نىيە، ئەو موعجىزەيەكە لە موعجىزەكانى پىغەمبەرى نازدار (ﷺ)، خوائ گەورە دەفەرموئە: (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ) لەبەر چى شتەك (لَثَرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (۱) الاسراء) واتە: پاكەو خاوينە لە ھەرشىكى ناپەسەندو خراپ، ئەو خاوبەى كە شەوپەوى بەبەندەى خوى (موحەممەد) (ﷺ) كرد لەبەشەكى زۆر كەمى شەوئىكدا لەمزگەوتى (ھەرام) ھەو لەمەككەدا بۆ مەزگەوتى (بەيت المقدس) لەفەلەستىندا، ئەو مەزگەوتەى ئىمە دەرووبەرىمان پىرۆزو پىتدار كرد تا ھەندى نىشانەكانى دەسلەت و توانايى خۇمانى پى نىشان بەدەين لەو شەوپەوييەدا ھەر ئەو زۆر بىسندەو زۆر بىناو بەناگا).

لەم شەویدا چەندىن شتى سەرسوپھىنەرى بىنى، ھەروەكو چۆن خوائ گەورە دەفەرموئە: (لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى (۱۸) النجم)، لە سورەتى (الاسراء) دا دەلى: (لَثَرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا) لەم گەشتە پىرۆزەدا چەندىن ئايەتى خوائ بىنى، جا پىويستە لەسەر مۇسلمان باوہ پەوانە بەيئى و بەپاستى بزانى، بچوكتىن گومان لەدلىدا دروست نەبى لەو شتەدا، ھەر كەسى ئىنكارى لى بكات ئەو كافرە، چونكە خوائ گەورە پىغەمبەرەكەى (ﷺ) بەدرو خستەتەو، ئىجماعى مۇسلماناناش بەدرو دەخاتەو.

۱۹۷ / تەماشای تفسیر ابن کثیر (۲/ ۲۳-۲۴) و فتح الباری (۱/ ۴۶۰) و (شرح العقيدة الطحاوية) ي ابن ابي العز

(۲۴۵-۲۴۶) بکە .

مەبەست لە: (ودخل الجنة واطلع الى النار).

چۆنە ئاۋ بەھەشتەو ھەموو خۆشییەکانى بەھەشتى بىنى و تەماشای ئاگرى کردو سزاو ناخۆشییەکانى بىنى، چونکە خواى گەرە دەپەوئ ئایەتەکانى خۆى نیشان بدات.

مەبەست لە: (ورأى الملائكة).

جبریلی بىنى لەسەر شێوھ فریشتەییەكەى خۆى كە سئ سەدو شەست بالى ھەبوو، ھەر بالىكى بەر ئاسۆى گرتوھ، جا فریشتە دروستكراویكى مەزنە، جبریلیش مەزنىرین فریشتەپەو گەرەوھى فریشتەكانە، جا فریشتەى بىنى و پێغەمبەرانى بىنى لە كاتىكدا ئەوان مردوون، خواى گەرە ئەوانى بۆ كۆكردەوھ، خواش توانای بەسەر ھەموو شتەكدا ھەپە.

مەبەست لە: (ورأى سرادقات العرش والكرسي).

دەوروپەرى عەرشو كورسى بىنى، ئەوانیش دوو دروستكراوى مەزنن، مەزنىرىنى دروستكراوھكانن و ئەوانەى لە دەوروپەرى ئەون.

مەبەست لە: (وجميع ما في السموات في اليقظة).

ئەمە پەدو ھەلامى ئەو كەسانەپە دەلئین: بەخەو بووھ، جا ئەگەر خەو بوایە ئەو بئى باوھەپان ئىنكارپیان لى نەدەكرد، چونکە ئىنكارى لەخەو ئاكرئیت، ئەوان ئىنكارى ئەوھپان كرد لەكاتى بە ئاگابووندا، خواى گەرە دەفەرموئیت: (أَسْرَى بِعَبْدِهِ) وشەى (العبد) ناویكە بۆ پۆج و جەستە پێكەوھ بەكار دەھئىرئیت، چونکە پۆج بەتەنھا پئى ناگوتئى (عبد) ھەرەوھە جەستەش بەبئى پۆج پئى ناگوتئى (عبد)، بۆپە ناگوتئیت (عبد) ئەگەر پۆج و جەستە پێكەوھ نەبئى.

مەبەست لە : (حمله جبريل على البراق) بوراق: ولاخیکە.

مەبەست لە : (وفرضت عليه الصلوات الخمس تلك الليلة).

ئەمەش بەلگەىە لەسەر مەزنى ئەم پىنج نۆیژە، کەوا فەرز کرایە سەر پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لە ئاسمان لەنتوان خۆىو خوادا بەبى ھیچ (واسطە)یەك، بەجیاواز لە گەل ئەو شەریعەتەکانى تردا، چونکە ئەوانى تر دادەبەزێنە سەر پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لەسەر زەوىو بە (واسطە)ى جبریل ئەمەش بەلگەى مەزنى ئەو پىنج نۆیژەىە لای خواى گەرە.

کاتى ڕوودانى ئیسرا لە پىش کۆچکردن بوو بۆ شارى مەدینە، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پىنج نۆیژەکەى لەمەککە ئەنجامدا.

مەبەست لە : (ورجع الى مكة ليلته، وذلك قبل الهجرة).

هەر ئەو شەو گەراییەو مەککە، بۆیە بى باوەرپان بەو سەرسام بوون، خۆشحال بوون بە باسکردنى ئەم ڕووداوە چونکە بەهۆیەو پەخنەیان لە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) گرت، گالتهیان پیکرد، بەلام خواى گەرە فێلى ئەوانى پەد کردەووە گەراندەووە پىغەمبەرى (ﷺ) پشت راستکردەووە و لەویارەىووە قورئانى دابەزاند.

﴿۷۳﴾ نوسەر دەلّیت: (واعلم أن أرواح الشهداء في حواصل طير خضر تسرح في الجنة وتأوي إلى قناديل تحت العرش^{۱۸۸} وأرواح الفجار والكفار في بنر برهوت^{۱۸۹}، وهي في سجين)

واتە: بزانه پۇخى شەھىدەكان وان لە چىكلدانى(حواصل)ى بالئەدى سەوزدا لەبەهشتدا دەگەپپن، دەگەپپنەوہ بۆ چراكانى (قناديل) ژيەرعرش، پۇخى خراپەكاران و بى باوہپان لەبىرى (برهوت)دان، ئەويش لە (سجين)دايە.

پافە /

مەبەست لە: (واعلم أن أرواح الشهداء في حواصل طير خضر تسرح في الجنة).

پۇخەكان كە مۆفەكان بەھۆيەوہ دەژيەن و دەجولئەوہ و دركى پى دەكەن، نەيتىيەكە لەنەيتىيەكانى خواى گەورە، ھىچ كەسيك دەربارەى نازانين تەنھا خوا نەبى، واتە ھىچ كەسيك حەقىقەتەكەى نازانى تەنھا خوا نەبى، خواى گەورە دەفەرمويت: (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا) (۸۵) الاسراء) واتە: لە بابەت (رۇح)ەوہ لىت دەپرسن و دەلّين: باشە ئەو رۇخەى كە ھۆى ژين و زيندويىتى ئادەمىزادە چىيە؟ پىيان بلّى: رۇح منيش ھىچى لى نازانم چونكە لە فەرمانە نەيتىيەكانى پەرورەدگارمەو ئىوہ بە تاييەتى لە بابەت رۇخەوہ بەشيكى كەم زانياريتان پى دراوہ).

۱۹۸ / كما في الحديث الذي أخرجه مسلم (۱۸۸۷) .

۱۹۹ / ھىچ فەرمودەيەكى (صحيح) لەم بارەيەوہ نەماتوہ .

لەسەر قىسەى ئەوانەى دەلەين: مەبەست لە (روح) لىرەدا: برىتپىيە لەوہى مروفەکان و گيانلەبەران و ھەموو خاوەن پۆحەکان پىي دەژين و دەلەين: مەبەست لە (روح) لىرەدا: جۆرىکە لە فرىشتەکان، خواى گەرە خۆى زانائەرە.

(روح) لە زمانەوانىدا: بەو شتە دەگوترىت کە خاوەن پۆحەکان بە ھۆى ئەوہو دەژين، چونکە ژيان دوو بەشە: -

۱ - ژيانىکى جوولە: ئەمەش لە خاوەن پۆحەکاندا ھەيە.

۲ - ژيانىکى گەشە و نش و نماکردن: ئەمەش لە دارو پووەکدا ھەيە^{۲۰۰}، ژيانى کۆرپە لە لە سک دايکيدا لە پيش ئەوہى پۆج بە بەريدا بکريت لەم بەشەيە، جا کە پۆج بە بەريدا کرا ئەوا دەبىتە پۆجى جوولە بەلام لە پيش ئەوہ پۆجى گەش و نماى تىدايە.

(متکلم) ھەکان و فەيلەسوفاکان لە حەقىقەتى پۆحدا يەك دەنگ نين و نەيانتوانى لىي تى بگەن و لەو باسەدا لىيان تىک چوو و ھەلەيان زۆر کردو نەيانتوانى درکى پى بکەن.

﴿۷۴﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بأن الميت يقعد في قبره وترسل فيه الروح

حتى يسأله منكر ونكير عن الإيمان وشرائعه ثم تسل روحه بلا ألم).

ويعرف الميت الزائر إذا زاره^{۲۰۱} ويتنعم المؤمن في القبر ويعذب الفاجر كيف شاء الله).

واتە: باوەپوون بەوەى مردوو لە گۆرپەکیدادادەنیشریت و پۆجەکی

بۆدەگێردیتهوه تاكو (منكر و نكير) پرسىارى لى دەكەن دەبارەى ئيمان و

شەریعەتەکانى ئەمجار پۆجەکی لى دەردەچى بەبى هېچ ئازارىک.

مردوو دەزانى هەر کەسێک سەردانى بکات، کەسى ئيماندار لە گۆرپەکیدادە

لەخۆشیداىە و سزای خراپەکار دەدریت بەو شیوەى خۆى گەرە وىستى لى بى).

پاڤە /

مەبەست لە: (والإيمان بأن الميت يقعد في قبره).

پێویستە باوەرمان بەوە هەبى مردوو لە گۆرپەکیدادادەنیشریت و پۆجەکی

دەگەریتەوه بۆ جەستەى، ئەمجار دوو فریشتە دین بۆ لای، یەکیکیان (مونکەر) و

نەوێتر (نەکیر)، جا پرسىارى لى دەكەن، ئەمەش فیتنەىە لەقەبردا، ئەویش

سەختترین شتە لەسەر مردوو، ئەگەر لەم فیتنەىە پزگارى بوو ئەوا لەوانەى پاش

ئەویش پزگارى دەبى، بەلام ئەگەر لەم فیتنەىە پزگارى نەبى ئەوا بەهەلاکەتدا دەچى و

پزگار بوونی نییە، لەبارەى سى مەسەلەوه پرسىارى لى دەكەن:

پەرەردگارت کى یە؟

جا کەسى ئيماندار دەلى: پەرەردگارى من (الله) یە، بەلام کەسى دووپوو و دوو دل

دەلى: ها ها نازانم.

ئەمبار پىتى دەلىت: ئەي پىغەمبەرەكەت كىيە؟

جا كەسى ئىماندار دەلى: پىغەمبەرى من (مەھمەد) ﷺ، بەلام كەسى دووپو دەلىت: ھا ھا نازانم.

كەسى ئىماندار قەبرەكەى بۆ فراوان دەبىتەو، لە بەھەشتەو بۆى فەرش دەكرىت، دەرگايەكى لە بەھەشتەو بۆ دەكرىتەو لە بۆن و بەرامى بەھەشتى بۆ دىت، لە قەبرەكەدا بەخۆشى دەمىننەتەو.

كەسى بى باوہپو دووپو: قەبرەكەى لەسەر تەنگ دەكرىتەو بەئاگرەو فەرشى بۆ دەكرىو دەرگايەكى لە ئاگرەو بۆ دەكرىتەو لە گەرمى و ناخۆشى ئاگرى بۆ دىت.

ئەمە ماناى ئەو قەسەيە كە دەلىت: (وترسل فيہ الروح حتى يسأله منكر ونكير عن الإيمان وشرائعہ).

مەبەست لە: (ويعرف المیت الزائر إذا زارہ).

بۆيە دروستە سەردانى گۆرستان بكرى چونكە مردو سەبوورى بۆ دىت بەسەردان كردنى، ئەمەش لەباس و كاروويارى بەرزەخە، ئىمە دەربارەى پۆزى داوى و بەرزەخ ھىچ شتىك نالین ئىلا ئەو نەبى بەبەلگەو سابت و جىگريو، چونكە ئەو لەعىلمى غەيبە كەھىچ كەسىك دەربارەى نازانى تەنھا خوا نەبى و لە ئەمەشەو ئەو ۋەرناگىرپىت كە مردو دروستە داواى شتى لى بكرى، دەلىت: لەبەر ئەوئەى ئەو مردو دەزانى كى سەردانى دەكات ئىتر بۆ پىداۋىستىيە كانمانى لى داوا نەكەين؟ دەلىت: ئەمە خۋاى گەورە بەشەرى دانەناو، مردو داواى ھىچ شتىكى لى ناكرى، ھاۋەلان ھەرگىز داواى ھىچ شتىكىان لەپىغەمبەرى خوا ﷺ نەدەكر، لەگەل ئەوئەشدا ئەو زىندوۋە لە قەبرەكەيدا بە ژيانىكى بەرزەخى كە ژيانى دونياى نىيە.

مەبەست لە: (ويتنعم المؤمن في القبر ويعذب الفاجر كيف شاء الله).

لەبنەماكانى ئيمان: باوەربوونە بەسزاو خۆشى ناوگۆر، بە جىاواز لەگەڵ كۆمەلى موعتەزىلەدا كە ئەوان ئىنكارى لەو دەكەن و دەلێن: مردوو لەگۆرەكەیدا ھەر وەكو ئەو كاتەيە كە ئىژامان نەسزا دەبينى و نە خۆشى، پشت بەعەقل و چاوو بىرو بۆچوونى خۆيان دەبەستن و باوەرپيان بە غەيب نىيە، دۇنيا لەگەڵ دوا پۆژدا ھاوتا ناكريت و قىاس ناكريت، يان دوا پۆژ لەگەڵ دۇنيادا، بۆيە پتويستە لەسەرت باوەر بە غەيب بكەيت.

سزاو خۆشى ناوگۆر سابت و جىگىرە، بەلكو (متواتر) لە ھەرموودەكاندا كەوا مردوو يان سزا دەدریت لە قەبرەكەیدا و يان لەخۆشیدا دەبى، جا ھەر كەسێك ئىنكارى بكات لەسزای ناوگۆر لەكاتێكدا دەقەكان و بەلگەكان دەزانى ئەوا كافرە، بەلام ئەگەر ئىنكارى لى بكات لەپووى تەئويلەو و يان تەقلیدەو و يان نەزانينەو ئەوا حەقى بۆ پوون دەكریتەو، جا ئەگەر سوور بوو لەسەرى لەپاش پوونكردنەو ئەوا حوكمى كوفر دەدریت بەسەريدا.

﴿۷۵﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بأن الله هو الذي كلم موسى بن عمران يوم الطور وموسى يسمع من الله الكلام بصوت وقع في مسامعه منه لا من غيره فمن قال غير هذا فقد كفر بالله العظيم).

واتە: باوەپەوون بەوہی خواى گەورە ئەو بوو لەگەڵ موسای کوپی عیمراندا قسەى کرد لە پۆژى (الطور) و موسایش گوێى لە قسەکانى خوا بوو بەدەنگەوہ گەیشتە گوێى موسا، لەجگە لەخواوہ نەبوو، جا ھەرکەسێک جگە لەم قسەى بەکات ئەو کوفرى بەخواى مەزن کردوہ.

پاڤە/

سەلماندنى قسەکردن بۆ خواى گەورە لەبنەماکانى بیرو باوەپى ئەھلى سوننەو جەماعەى، کەوا خواى گەورە قسە دەکات بەقسەکردنێکى حەقیقى، جبریل لەئەوہوہ بیستى، موساش لەئەوہوہ بیستى کاتى پۆیشت بۆ لای ناگرەکە بۆ ئەوہى لەناگرەکە بەیتى، بینى کەوا خواى گەورە لەدارەکەوہ قسەى لەگەڵدا دەکات، ھەرەکو چۆن خواى گەورە لەقورئاندا باسى ئەوہى کردوہ، موسا قسەکەى خواى گەورەى بیست، خواى گەورە دەفەرموى: (وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا) (١٦٤) النساء واتە: خواى میھرەبان بۆ خۆى پاستەوخۆ قسەى لەگەڵ موسادا کردوہ بۆیە پێى دەوترى (کلیم).

خواى گەورە دەفەرموى: (وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ) (١٤٣) الاعراف واتە: ئەوسا کەموسا ھات بۆ شوێنى موناجاتەکە لەگەلمان و پەرەردگارى کەوتە قسەو گفتوگۆ لەگەڵى و گوێى لە دەنگیەوہ بوو).

ئەمە جارى دووہمە کاتى خواى گەورە کاتى بۆ دیارى کرد تەوراتى پى بێخشی، موسا پۆیشت بۆ جیگای دیاریکراو و خواى گەورە قسەى لەگەڵدا کردو بەنوسراوى تەوراتى لەچەند(لوح) پێدا، جا موسا گوێى لەقسەکانى خوا بوو.

له شه‌وی می‌عراجدا خوای گه‌وره له‌گه‌ل پیتغه‌مبه‌رمان (محمد) (ﷺ) قسه‌ی کرد و پیتنج نویژه‌که‌ی له‌سه‌ر فهرز کرد، جا خوای گه‌وره قسه ده‌کات به‌قسه‌کردنی که ده‌بیستری و به‌پیت و به‌ده‌نگ.

به‌لام جه‌ه‌می و موخته‌زیله‌کان ده‌لین: خوای گه‌وره قسه ناکات چونکه نه‌گه‌ر قسه‌کردن بۆ خوا بسه‌لمینین ئه‌وا ئیمه به‌دروستکراوه‌کانمان شوپه‌اندوه، چونکه دروستکراوه‌کان قسه‌ده‌که‌ن، ئایه قسه‌کردنی خوا به‌قسه‌کردنی دروستکراوه‌کان قیاس ده‌کری؟ جیاوازی هه‌یه له‌نیوان قسه‌ی خواو قسه‌ی دروستکراوه‌کاندا، جا ئه‌وان جیاوازی ناکه‌ن له‌نیوان خوداو دروستکراوه‌کانیدا _ په‌نا به‌خوا _ له‌ئه‌نجامی گیتی عه‌قل و تیگه‌یشتنیان، جا خوای گه‌وره قسه‌ده‌کات به‌قسه‌کردنی بیستری، قورئانیش قسه‌ی خوای گه‌وره‌یه، خوای گه‌وره فهرموویه‌تی و قسه‌ی پی کردوه و به‌ته‌ورات و به‌ئینجیلیش قسه‌ی کردوه و ئه‌وانیش قسه‌ی ئه‌ون، هه‌رکاتی ویستی لی بی قسه ده‌کات، نه‌گه‌ر بیه‌وی، جا قسه‌کردنه‌که‌ی له‌کرداری (فعل‌ی) ئه‌وه، فعلی ئه‌ویش سه‌ره‌تاو کۆتایی نییه، قسه ده‌کات هه‌رکات بیه‌وی، نه‌گه‌ر بیه‌وی، به‌هه‌ر شتیک بیه‌وی، جا قسه‌کردن سیفه‌تیکه له‌سیفاته (فعل‌ی) بیه‌کان.

مه‌به‌ست له: (منه سبحانه لا من غیره).

واته له‌داره‌که‌وه نه‌بوو، له (اللوح المحفوظ) هه‌وه نه‌بوو، له (جبریل) هه‌وه نییه و له (محمد) بیشه‌وه (ﷺ) نییه، جا ئه‌وه قسه‌یه‌کی حه‌قیقیه له‌خوداوه (جبریل و محمد) ته‌نها ئه‌وه‌یان گواستوه‌ته‌وه له‌لایه‌ن خوداوه و له‌لایه‌ن ئه‌وه‌وه گه‌یاندیان.

مه‌به‌ست له: (فمن قال غیر هذا فقد كفر بالله العظيم).

هه‌ر که‌سی بلیت: قسه‌ی خوا دروستکراوه و خوای گه‌وره قسه‌ناکات و سیفه‌تی قسه‌کردنی خوای له‌کارخست (تعطیل) کرد ئه‌وه کافره، چونکه ئه‌وه خواو پیتغه‌مبه‌رو

(ﷺ) ئىجماعى مۇسلمانانى بەدرق خستوه تەو، ئىللا مەگەر كەسنىك بىت نەفام بىت يان تەئولى كىرىبى يان چاولىكەر (مقلد) بىت بۆكەسى كە گومانى باشى پىيان ھەيە، ئەو ئەو كەسانە بۆيان پۈۈن دەكرىتەو ھەو ئەگەر سوور بۈۈن لەسەرى ئەو ھوكمى كوفر دەدرىتە سەرياندا، چونكە خۋاى گەورە موشرىكەكانى بەو ھەيەيدار كىرد كەو ئەوان بىتىك دەپەرستىن قىسە ناكات، ئىبراھىم فەرموۋى: (يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا (۴۲) مريم) واتە: ئەو دەمەى بە باۋكى خۋى (ئازەرى) وت: بابە! تۆ بۆچى شىتىكى ۋا ئەپەرستى نەئەبىسى ۋ نە ئەبىنى؟! ۋ نەئەشتوانى لەكاتى تەنگانە دا ھىچ زىيانىكت لىۋە دورخاۋ بى نىيازت كا).

بە بىياۋەپانى فەرموۋ ئەوانەى بىتپەرست بۈۈن: (فَأَسْأَلُكُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ (۶۳) الانبياء) واتە: دەئەتەتەنى لىيان بىرسن ئەگەر قىسە ئەكەن).

خۋاى گەورە دەريارەى بەنى ئىسپرائىل دەفەرموۋىت: (وَأَخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خَلْقِهِمْ عِجْلًا جِسدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمُ) الاعراف/۱۴۸ واتە: پاش چۈۈنەكەى مۇسا بۆكەى (تور) گەلەكەى _ لەخشىل ۋ زىپەرەكەيان _ گۆپرەكەيەكى بە بۆپرەيان بۆخۋيان سازداۋ پەرستىيان! مەگەر نەياندى ئەو گۆپرەكەيە قىسەيان لەگەل ناكات).

ئەمە دەلالەت دەكات پەرۋەردگار قىسە دەكات ۋ ئەو ھەى قىسە ناكات پەرۋەردگار نىيە، چۆن فەرمان دەكات؟ چۆن نەھى دەكات؟ چۆن بەپرۆھ دەبات؟ لەكاتىكدا ئەو قىسە ناكات؟ پاك ۋ بى گەردى بۆ خۋاى گەورە لەو قىسانە.

لەسۈرەتى (طە) دا ھاتە: (أَفَلَا يَرْؤْنَ أَلَّا يَرْجِعَ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا (۸۹) طە) واتە: ئاخۇ ئەوانە كە ئەو گۆپىلكە ئەپەرستىن نابىنن كە ئەو گۆپىلكەيە نەۋەلامىيان دەداتەو ئەگەر داۋايەكى لى بكن ۋ نەدەسەلاتى زىيانىكى بۆيان ھەيە نەدەتوانى ھىچ جۆرە كەلگىكى لى ۋەرىگىرى).

(أَلَا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا) واتە: ۋەلاميان نادانەۋە كاتى قسەى لەگەل دەكەن.

نوسەر دەئيت: (وأعلم أن الشر والخير بقضاء الله وقدره).

ۋاتە: بزانە چاكە و خراپە بەقەزاو قەدەرى خوا پوو دەدەن.

پاڤە /

پێويستە باوەپ بەقەزاو قەدەر بکەين، ھەموو شتێک لەم گەردوونەدا پوو دەدات لەخۆيەو نيبە، بەلکو ھەموو تەقدیر کراوەو لە (لوح المحفوظ)دا نووسراوە، خۆای گەرە ھەموو ئەوانەى زانیوەو نوسیویەتى لە (لوح المحفوظ)دا ئەمجار تەقدیری کردووە، پاشان دروستی کردووە ھینایە بوون و ویستی لى بوە، ھیچ شتێک لەم گەردوونەدا نيبە پێش قەزاو قەدەرى خوا بکەوئ، ھەموو شتێک تەقدیر کراوە، لەوانە: چاکە و خراپە، ئەو چاکەيەى تووشى خەلکی دەبى بەقەزاو قەدەرى خوايەو ئەو خراپەيەى تووشى ئەوان دەبى بەقەزاو قەدەرى خوايە، کوڤرو ئيمان و نەخۆشى و لەشساغى، برسیتی و تیربوون، دەولەمەندی و ھەژارى، ھەموو ئەمانە بەقەزاو قەدەرى خوا دەبى.

﴿۷۶﴾ نوسەر دەئىت: (والعقل مولود، أعطي كل انسان من العقل ما أراد الله يتفاوتون في العقول مثل الذرة في السماوات ويطلب من كل إنسان من العمل على قدر ما أعطاه من العقل، وليس العقل باكتساب، إنما هو فضل من الله).

واتە: عەقلىش دروستكراوە، خواى گەورە بەئەندازەى ئەوەى بىەوى عەقلى بەخشیوە تە مەرۆف، جیاوازن لەعەقلەکانیاندا وەکو گەردیلە لەئاسمانەکاندا، بەئەندازەى ئەوەى خواى گەورە عەقلى بەمرۆف بەخشیوە خواى گەورە داواى کارى لى دەکات و عەقل بەهەولدان نییە بەلکو ئەو فەزلى خودایە).

پاڤە/

عەقل: بریتیە لەو ھیزەى خواى گەورە بەخشیویەتیە مەرۆف، مەرۆف بە ھۆیە وە درک بەشتەکان دەکات، شتى زیان بەخش لەسووبەخش بەھۆیە وە جیا دەکەنەو، چاکە و خراپە بەھۆیە وە لەیەك جیا دەکاتەو، ھیچ کەسێك چۆنیەتى عەقل نازانى، خەلکى لەم بارەى وە قسەى زۆریان کردووە بەلام نەگەیشتونەتە ئەنجام، چونکە ئەو لەنھێنییەکانى خودایە ھیچ کەسێك لى نازانىت تەنھا ئەو نەبى.

عەقل: پى دەگوترىت عەقل چونکە مەرۆف لەپێگەى وە ئەو شتانەى زیانى پى دەگەینى دەبەستىتەو ھەروەکو چۆن حەبل ولأغ دەبەستىتەو لەپاکردن و دەریازبوون (یعقلە).

پى دەگوترىت: (حجر) (مَلَّ فِي ذَلِكَ قَسَمَ لِذِي حِجْرِ (۵) الفجر) مانای (الحجر) عەقلە پى دەگوترىت (حجر) چونکە مەرۆف دەبەستىتەو لەوەى زەرەرى پى دەگەینى (یحجره).

پىتى دەگوتىت: (النهي)، (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى (٥٤) طه) واتە: بەپاستى لەو شتانەدا باسماڭن گەلئ بەلگەو نیشانەى پوون ھەيە لەسەر يەكتايى خوا بۆ خاوەن ئاوەزان و فامىدەكان).

واتە: خاوەن عەقلەكان.

پىتى دەگوتىت: (اللّب)، (لأُولِي الْأَلْبَابِ (١٩٠) آل عمران) واتە: خاوەن عەقلەكان.

جا ئەم عەقلە يەكئەكە لە ئايەتەكانى خواى گەورە.

مەبەست لە: (وھو مولود).

ئەوھى ئاشكرابى مەبەستى دروستكراوھو مەبەستى كۆن نىيە، يان لەگەل مەزھدا نەويش لەدايك دەبى، ئەم عەقلەش ھەرھەركو باسماڭن كرد ھىچ كەسئەك حەقىقەتەكەى نازانى تەنھا خواى گەورە نەبى، بۆيە زاناياڭنى (الكلام) و فەيلەسووفەكان يەك دەنگ نەبوون و يەك قەسە نەين و لەباسى عەقلدا نەگەشتوونەتە نەجام، چونكە ئەمە پىسپۆرى ئەوان نىيە.

عەقلەكانىش جىياوازن:—

ھەندى خەلكى ھەن: عەقلى ئەوان كامەل و تەواوھ وەكو پىغەمبەرەن.

ھەندى خەلك ھەن: ئەصلەن عەقلى نىيە وەكو شىتەكان و شىتۆكەكان و مندالان.

ھەندى خەلكى ھەن: لەنىوان ئەو دوو كۆمەلەدان لەنىوان عەقلئەكى تەواو و بى عەقلیدا.

واتە: عەقلى ھەيە بەلام (كامەل) نىيەو لە كەمبوونشدا جىياوازن خەلكى ھەيە نوقسانى عەقلەكەيان زۆرھو ھەيە عەقلى نوقسانەو ئا بەم شىتوھە، ئەمەش بەپىتى ئەوھى خواى گەورە دايناوھ.

ھەندى جار بەتتەگە يىشتىش دەلەن عەقل، دەلەن: (عَقَلَ الآيات القرآنية) واتە لە ئايەتەكانى قورئان تىگە يىشتىن، (لَا يَأْتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ) (۱۲) النحل واتە لە ئايەتە گەردوونى و ئايەتە قورئاننىيەكان تى دەگەن (وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنَاسٍ لِّمَّا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالَمُونَ) (۴۳) العنكبوت واتە: ئەو مەسەلەلەش _ كەناو بەناو _ بۆ خەلكيان دەھىننەو ھەر بۆ تى گە يىشتەن تىيان ناگەن، تەنھا زاناو وردىنەكان نەبى).

جا عەقل بۆ تىگە يىشتىن و درك كردن و شارەزابوون لە دىنى خوا دەگوتىت: (أَفَلَا تَعْقِلُونَ) (۶۰) القصص.

ھەندى كەس ھەيە پەردە دەدرىتە سەر عەقلىدا بەھۆى كوفرەكەيەو، بەھۆى بى ئاگابوونىەو، بۆيە جياوازى ناكات لەنتوان سوود بەخش و زيان بەخشا، ئەو عاقلە، بەلام سوودى لە عەقلەكەى خۆى نەبينىو، لە عەقلى خۆى مەحروم بوو _ پەنا بە خوا _ بەھۆى كوفرەكەيەو بۆيە واى لى ھاتوو تى ناگات، (أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا) (۴۴) الفرقان واتە: يا پىت وايە كە زۆرىەيان "وتەكانت" بەدل ئەبىسن و بىر لەمانا مەبەستەكەى ئەكەنەو تى دەگەن؟ خۆ ئەوانە ھەر وەك مالاتن خاوەنى بىر كردنەو نىن).

خوای گەرە لە عەقلى خۆى مەحرومى دەكات وەكو تۆلەيەك (عقوبەيەك) بۆ ئەو، چونكە لەشتىكدا سوودى بۆى ھەيە بەكارى نەھىتاو، بەلكو لەشتىكدا بەكارى ھىتاو سوودى لى نابىنى، يان لە شتىكدا زيانى بۆى ھەيە، جا عەقل ئايەتتەكە لە ئايەتەكانى خوای گەرە.

مەبەست لە: (ويطلب من كل إنسان من العمل على قدر ما أعطاه من العقل).

تەكليفەكان و فەرمانەكان و نەھىيەكان و پاداشتەكان و سزاكان ھەموو بەپى عەقل

دەبى.

مەبەست لە: (وليس العقل باكتساب إنما هو فضل من الله).

عەقل لەخوداوەیە خۆی دەیبەخشیتە مرۆفەکان، ئەویش لەنەینییەکانی خودایە لەنیو دروستکراوەکانیدا، مرۆفە ناتوانی عەقلی دەستکەوتیت، بەئێ، مرۆفە دەتوانی عەقلی خۆی بەهێز بکات لەپێگای بیرکردنەوە لەئایەتەکانی خواو لەتێگەشتن و قورئان، بەلام هەرلە بدات بۆ پەیداکردنی عەقلێک بوونی نەبێ ئەوا نەخێر، چونکە خۆای گەرە خۆی عەقلی هێناوەتە بوون و بەخشیویەتیە مرۆفە و هەرگیز خۆی ناتوانی عەقل بەینیتە بوون و پەیدای بکات بەلام دەتوانی بەهێزی بکات، (أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ (٤٦) الحج) واتە: ئاخۆ هێشتا ئەوانە بەزەویدا نەگەرەاون؟ تابینە خاوەن دلان و پاستییەکانی پێ دەرك بکەن؟ یا گوێچکە گەلیکی ژنەوا کە بانگی پاستی پێ لەپاستیدا چاو کوێر نابن بەلکو ئەو دلانە کوێر دەبن و هێزی دەرك کردنیان نامینێ کە جێیان لەناو سینەکانە).

ئەمە بەلگەیە لەسەر ئەوەی بیرکردنەوە لەگەردوون و بیرکردنەوە لەوەی پوویداوە لە ئوممەتەکانی پێشوو لەوەی لە ناوچوون و بەهەلاکەتدا چوون بەهۆی کوفرو تاوانیانەو سوودی بۆ مرۆفە هەیەو عەقلی بەهێز دەکات، نەک عەقلێک بۆ خۆی بەینیتە بوون خۆی بوونی نەبوو.

﴿۷۷﴾ نوسەر دەلّیت: (واعلم أن الله فضل العباد بعضهم على بعض في الدنيا والآخرة عدلا منه لا يقال: جار ولا حابى فمن قال: إن فضل الله على المؤمن والكافر سواء فهو صاحب بدعة، بل فضل الله المؤمن على الكافر والطائع على العاصي والمعصوم على المخدول عدلا منه هو فضله يعطيه من يشاء ويمنعه من يشاء).

واتە: بزانه خوائ گەورە فەزلى بەندەکانى داوہ بەسەر یەکتەدا لە دونیاو دواوژدا، ئەمەش لە دادپەرورەى ئەووە ناگوتریت: ئەو سەستەمى کردووە و لایەنگیری لایەکیانى کردووە، ھەرکەسى بلّیت: فەزلى خوائ گەورە بەسەر ئیماندارو بى باوہ پدا وەکو یەکە ئەو خاوەنى بیدەئە (بیدەجیبە) بەلکو خوائ گەورە فەزلى ئیماندارى داوہ بەسەر بى باوہ پاندا، گوێرایە لآن بەسەر سەرپێچى کاردا و کەسى پارێزراو بەسەر کەسى دواکەوتو، ئەمەش دادپەرورەى ئەووە، ئەو فەزلى خۆیەتى دەیبەخشیتە ھەرکەسى ویستى لەسەر بێت و لەھەرکەسى بیەوى دەیگریتەو.

پاڤە/

مەبەست لە: (واعلم أن الله فضل العباد بعضهم على بعض في الدنيا والآخرة).

خوائ گەورە فەزلى ھەندى کەسى داوہ بەسەر ئەوانیتردا، فەزلى ئیماندارى داوہ بەسەر کافردا بەھوى ئەو ئیمانەى خوى پێى بەخشیو بەھوى ئیمانەکە یەو، کافرى بى بەش کردو بەھوى کوفرەکە یەو. خوائ گەورە فەزلى ئیماندارانى داوہ بەسەر یەکداو فەزلى ھەندى لە پێغەمبەرانى داوہ بەسەر ھەندیکى تردا، (تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ) (البقرة/۲۵۳) واتە: ئێمە بەھەموو ئەم پەيامبەرانە شان و شەوکتى

تایبە تیمانداه لە گەڵ ئەو شەدا ھەندیکیان لە ھەندیکى تریان لە پلە و پایەى
پەيامبەر یەتیدا بەرزترن).

ئەمە فەزلى خواپە دەیداتە ھەرکەسى خۆى وىستى لە سەر بى، ھىچ کەسىک
بەرھەلستى لە کارى خوا ناکات چونکە ئەمە مولکى خۆپەتەى، دەیداتە ھەرکەسى
وىستى لى بىت.

جا مولکیش مولکى خۆپەتەى دەیبەخشیتە ھەرکەسى وىستى لى بى و فەزلىش
فەزلى خۆپەتەى دەیبەخشیتە ھەرکەسى وىستى لى بى، جا ھىچ بەرھەلستىک لە کارى
خوادا نییە، موعتەزىلەکان دەلێن: _ واجبە لە سەر خوا دادپەرورەى بىت لە نێوان
خەلکیدا وەکو یەکیان پى ببەخشى، ئەمەش بى ئەدەبىیە لە گەڵ خوادا و بەرھەلستى
کردنە لە کارەکانى، پاك و بى گەردى بۆ خوا لە و قسانەى دەیکەن، چونکە خۆى
گەرە فەزلى ھەندى لە دروستکارەکانى دەدا بە سەر ھەندیکى تردا، ئەمەش مولکى
خۆپەتەى و نابى بەرھەلستى لە کارى ئەودا بکرىت، سزای ھىچ کەسىک نادات بە بى تاوانى
خۆى، چونکە ئەمە جیاواژە لە گەڵ دادپەرورەى ئەودا و خۆى گەرەش سەم ناکات،
سزای ھىچ کەسىک نادات بە بى ئەوەى تاوانى کردبى، یان سزای کەسىک بدات بە تاوانى
کەسىکى تر: (وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِمْلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا
قُرْبَىٰ) فاطر (۱۸) واتە: لە پۆزى قیامەتدا ھىچ کەس بارى گوناھى ھىچ کەسىکى تر
مەلناگرى خۆ ئەگەر کەسىکى گوناھکارى بارقورس _ بەتاوان _ لە کەسىکى تر
بپارێتەو بۆ سوککردنى تاوانەکانى ھىچ شتیکى بۆ مەلناگیرى ئەگەرچى خزمى
نزیکیشى بى).

خوای گەرە لە پووی سزاوێ ئەوێ دەیدات هەمووی دادپەرەییە، بەلام لە پووی بەخشینەوێ ئەمە فەزڵە لەخۆیەوێ و هیچ کەسێک بەرەتستی لێ ناکات.

مەبەست لە: (فمن قال: إن فضل الله على المؤمن والكافر سواء فهو صاحب بدعة).

ئەمە قسەى کۆمەڵی موختەزىلەبە دەلێن: پێیوستە لەسەر خوا هەموو خەلکی بکاتە ئیماندارو نابێ هەندێ کەس بکاتە ئیماندارو هەندیکى تر بپیاوێ، دەبێ هەموویان دەوڵەمەند بکات و هەموویان زانا بکات، ئەمەش بەرەتستییە لەکارى خوا، چونکە خوای گەرە خۆى دانایە، لەحیکمەتى خوادا نییە هەموو خەلکی وەکو یەک بکات لەعیلمدا یان لەسەر وەت و ساماندا یان لەسزاو پاداشندا.

هەر وەها لەحیکمەتى خوادا نییە هەموو خەلکی دەوڵەمەند بکات، چونکە ئەگەر هەموو خەلکی دەوڵەمەند بوابێن ئەوا گەردوون تێک دەچوو، چونکە هیچ کەسێ نادۆزێنەوێ کار بکات و بەرەم دەووستیت، بۆیە خوای گەرە فەزڵی هەندێ کەسى داوێ بەسەر ئەوانیتردا لەپێق و پۆزیدا، خوای گەرە ئەم کەسەى دەوڵەمەند کردوێ و ئەویتری هەژار کردوێ لەبەر ئاوەدانکردنەوێ گەردوون، جا ئەگەر هەموویان دەوڵەمەند بێن ئەوا هیچ بەرەمیان نەدەبوو، ئەگەر هەموویان هەژار بوابێن ئەوا نەیان دەتوانی کار بکەن و بەرەم بهێنن.

جا خوای گەرە جیاوازی لەنێوانیاندا کردوێ لەبەر ئاوەدانکردنەوێ گەردوون، (وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا) (الزحرف/ ۳۲) واتە: هەندیکیانمان بەرز کردۆتەوێ بەسەر هەندیکیاندا بەچەندین پلە لەمال و سامان و دەسلەلات بۆ ئەوێ هەندیکیان هەندیکى تریان بکەن بەرکار لەکارو باریاندا).

واتە: ھەندىكىيان دەرەخسىنى بۆ ئۇۋانى تىرىق كاركرىن بەكرى، ئا لە و كاتە دا
گەردوون گەشە دەكات و بەرزەۋەندىيەكان پوو دەدەن.

مەبەست لە: (بل فضل الله المؤمن على الكافر والطائع على العاصي والمعصوم على
المخذول).

خوای گەورە فەزلى ئىماندارى داۋە بەسەر بى باۋەپدا و گوپرايەلى داۋە بەسەر
سەرپىچىكاردا، ئەمەش دادپەرۋەرى و فەزلى ئەۋە، جا ھىچ كەسنىك بەرھەلستى
لەكارى ئەۋ ناكات.

﴿۷۸﴾ نوسەر دەئیت: (ولا یحل أن تکتم النصیحة أحدا من المسلمین برهم وفاجرهم فی أمر من أمور الدین فمن کتم فقد غش المسلمین ومن غش المسلمین فقد غش الدین فقد خان الله ورسوله والمؤمنین).

واتە: ھەڵال نییە ئامۆزگاری لەھێچ موسڵمانێک بشاردەریتەو، چاکەکاران و خراپەکارانیان لە ھەر کارێک لە کاروباری ئەم دینە، جا ھەر کەسێک شاریدیەو ئەوا گزی لە موسڵمانان کردووە ھەر کەسێک گزی (غەش) لە موسڵمانان بکات ئەوا گزی (غەشی) لە دین کردووە و ھەر کەسێک گزی (غەش) لە دین بکات ئەوا خیانیەتی لە خواو پیغەمبەر و ئیمانداران کردووە.

پاڤە /

مەبەست لە: (ولا یحل أن تکتم النصیحة أحدا من المسلمین برهم وفاجرهم).

(النصیحة) بریتیە لە: رزگاربوون لە گزی (غەش)، ھەر شتێک (ناصح) بێت واتە شتێکی پوخت و پالڤتەیه.

جا ئیماندار دەبێ (ناصح) بێت واتە: پالڤتە و پاکبێ لە دووپوویی، پالڤتە و پاک بێت لە غەش و پالڤتە و پاک بێت لە خەڵە تاندن، دەبێ ناوھوو و دەرھوو و ھکو یەك بێت لە پاستگۆیدا.

(النصیحة) دینە، ھەر ھوکو پیغەمبەری خوا (ﷺ) ھەموویەتی: (الدین النصیحة الدین النصیحة الدین النصیحة، قلنا: لمن یا رسول الله؟ قال: لله ولکتابه ورسوله ولأئمة المسلمین وعامتهم)^{۲۰۲}.

مه به سستی لیږده دا نه وه په: که مړوځ خوی پالښته بکات له هه موو پره وشتیکې خراپ و به پره وشتی جوان خوی پرازیښته وه.

جا که سی ناموژگاریکار (ناصر) نه و که سیه هیچ غه شی تیدا نییه به رانه رهیچ که سیک، پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فرمویت: (من غشنا فلیس منا)^{۲۰۲} جا دژی (النصیحة) بریتییه له: غه ش.

پیغه مبهری خوا (ﷺ) نه و فرموده ی: (الدین النصیحة) سی جار دوو یاره ی کرده وه له بهر دلنیا بوون و بایه خدانه وه و هه موو دینی له ناموژگاریدا حصر کردوه.

ناموژگاری بۆ خواو پیغه مبهره که ی (ﷺ) نه مه له عه قیده دا، هیچ که سیک نابیتته موسلمان نیلا ده بی عه قیده که ی سه لامه ت بی و شیرکی تیکه ل نه بووی و کاره که ی هیچ بیدعه یه کی تیدا نه بی، شوینکه و ته ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) بیت نه مه که سی ناموژگاری کاره (ناصر) ه بۆ خوا و پیغه مبهره که ی (ﷺ)، نه و که سیه ی کاره که ی خالی بیت له شیرک و خالی بیت له بیدعه.

ناموژگاری کردن بۆ پیغه مبهری خوا (ﷺ) بریتییه له باوه پړبون به په یامه که ی و خوشویستنی و پړیزگرتنی و شوینکه و تنی و چاولیکردنی و پیش خستنی قسه ی نه و به سر قسه ی هر که سیک تردا، وازمینان له بیدعه و شتی تازه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) نیمه ی لی ناگادار کردوه، باوه پړه یتان و به پاست خستنه وه ی نه وه ی هه والی پی داوین له باسه غه بیبه کانی پابوردو و نایندو و دورکه و تنه وه له وه ی نه هی لی کردوه نه مه ناموژگاری به بۆ پیغه مبهری خوا (ﷺ).

مەبەست لە : (ولکتابە).

کیتابەکەى خوا قورئانە ئەویش بەو دەبىي کە باوەپى پىي بکەيت کەوا قسەى خواپە و دایبە زاندووە و دروستکراو نىبە و قسەى کەسى تر نىبە، ھەرۆھ کو چۆن گومراکاران دەلێن، دەبىي فيئىر بىييت و خەلکى فيئىر بکەيت و کارى پىي بکەيت و لەماناکەى تىي بکەيت و بىرى لىي بکەيتەو، ئەمە ئامۆزگارىيە بۆ کیتابەکەى خوا، فيئىربوونى و فيئىرکردنى و تىگەيشتنى و شارەزابوون لىي و کار پىيکردنى، ھەرۆھە ئامۆزگارى کردن بۆ کیتابەکەى خوا زۆر خویندەو ھەيتى و بىي ئاگا نەبوونە لىي.

ئامۆزگارى کردنى پىيشەواى ئىمانداران کە ئەوانىش سەرکردە و دەسەلاتداران بە گوپراپەلێيان دەبىي لەشتىکدا سەرپىچى خواى تىدا نەبىي، دەستى گوپراپەلێ لىي نەبچرى و لەدژى دەرئەچى و بەدواى ھەلەو عەیبەکانياندا نەگەرپىي و لەناو خەلکىدا بەلۆى بکەيتەو.

ھەر لە ئامۆزگارى کردنى ئەوان ئەو ھەيە: ئەگەر عىلم و توانات ھەبوو دوو بەدو ئامۆزگارىيان بکەيت، ئامۆزگارىيەکەى خۆتى پىي بگەيەنەو ھەلەکانيان پىي بگەيەنى و پىيان بەلێيت يان بەژئىر دەستەکانى و ئەوانش بەوانى بگەيەن، لە ناو کۆپو کۆمەلدا باسيان نەکەيت، ئەمە برىتييە لە گزى (غەش)، جا ئامۆزگارى ئەو ھەيە کە ئامۆزگارى لەخۆتەو بگەيەنیت ئەوان، ئەمە ئامۆزگارى کردنى دەسەلاتدارانە.

ھەرۆھە لە ئامۆزگارى کردنى دەسەلاتدار برىتييە لە: ھەستان بەو کارەى پىيت پادەسپىرئى جا چ ھەرمانبەرييەک بىيت يان سەرکردايەتييەک يان جگە لەوانە لەکاروبارى دىن بىيت يان دونيا، ھەستىت بەو کارەى پىي پاسپاردووى لە نىوان خۆت و خۆيدا، خەلەلەکەى پىي بگەيەنیت بۆ ئەو ھەي چاکى بکاتەو ئەمە بەشیکە لە ئامۆزگارى.

ھەر لە ئامۇڭگارى كىردى دەسلە لاتداران: پارانە ۋە يە بۆيان بە چاكسازى، چونكى ئەگەر ئەوان چاك بوون ئەوا ژىر دەستەكانىش چاك دەبن، دوغايان بۇ دەكەيت، جا ئەگەر ھەر كەسىكت بىنى قوتابى زانست و زانىارى بوو دوغايان بۇ ناكات يان ئىنكارى دوغاكىردن دەكات بۆيان، بزانە ئەو كەسىكى غەشاشەو ئامۇڭگارى كارى دەسلە لاتدار نىيە.

ئامۇڭگارى كىردن بۇ موسلمان بەو دەبى پىنموييان بىكەيت بۇ راستە پى، ئاگادارىيان بىكەيتەو لە ھەلەكان و فەرمان بەچاكە بىكەيت و نەھى بىكەيت لە خراپەو كەسى نەفام فىر بىكەيت و بى ئاگاكەن بە ئاگابەيتىتەو ۋە ئەو ۋە بۇ خوت پىت خۆشە لەچاكە بۇ ئەوانىش پىت خۆش پىت، بەزەپىت بە ھەژاراندا پىتەو ۋە بىخەشى بە نەداران، ئەمە ئامۇڭگارىيە.

ھەر ۋەھا پراۋىژى باش بىكات بۇ ئەو كەسانەى پىرسى پى دەكەن، پارىژگارى كىردى نەپنى ئەو كەسانەى نەپنىيان لا باس كىردوون و پاراستنى ئەمانەتەكان، دەبى لە ھەموو پىوۋىكەو ۋە ئامۇڭگارى كار پىت و ئامۇڭگارى كىردن لە كىرپىن و فرۆشتىندا غەش نەكات و كەس نەخەلەتتى.

ئەمە باسى ئامۇڭگارى بوو بە كورتى، جا ھەر كەسىك وانەبى ئەوا غەشاشەو پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموۋىتەتى: (من غشنا فليس منا)

﴿۷۹﴾ نوسەر دەئیت: (والله سمیع بصیر علیم، یداه مبسوطتان، قد علم أن الخلق یعصونه قبل أن یخلقهم، علمه نافذ فیهم، فلم یمنعه علمه فیهم أن ھداهم للإسلام، ومن به علیهم کرما وجودا وتفضلا فله الحمد).

واتە: خوای گەرە بیسەر و بینەر زانیە، دەستەکانی والان، زانی بەندەکانی سەرپێچی دەکەن پێش ئەوەی دروستیانی کردبێ، زانیی ئەو دەربارەیان کاریگەرە، ئەو زانییەى خوای بەرانبەرەیان پێگەرەبۆه بۆ ھیدایەت دانایان بۆ ئیسلام، مەتەى خوای پێزانودە بەسەریندا وەکو بەخشنەدەبێ و مېھرەبانى و فەزائیک بۆیە سوپاس و ستایش تەنھا بۆ ئەوە.

پاڤە /

مەبەست لە: (والله سمیع بصیر علیم).

ئەمە جوۆرى سییەمە لەجۆرەکانی یەکتاپەرستى ئەویش: سەلماندنی ناو و سیفەتەکانی خۆدایە، ھەر وەکو لەقورئان و سوننەتدا ھاتووە، لە گەڵ باوەرپوون بە ماناکەى و ئەوەى دەلالەتى بۆ دەکات، بەرھەڵستى چۆنییەتیەکەى نەبینەو، چونکە چۆنیەتیەکەى ھیچ کەسێک نازانى تەنھا خوا نەبێ، بەلام ماناکەى ئەوا ئاشکراو دیارە، بۆیە پێویستە لەسەرت باوەرپێ پێى ھەبێ بیسەلمێنى بەو دەلالەتەى بۆی کردووە ھەر وەکو ئیمامى مالیک فەرمووی: (الاستواء معلوم) واتە: ماناکەى دیار و ئاشکرایە (والکيف مجهول) چۆنیەتیەکەى نادیار و نەزانراوە.

مەبەست لە: (قد علم أن الخلق یعصونه قبل أن یخلقهم).

خوای گەرە بەھەموو شتێک زانیە، زانی چى پوودەدات لە ئیمان و کوفر، گوێزپاڤەلى و سەرپێچی، ھیچ شتێکى لى ئاشاردەریتەو، لەپێش ئەوەى ئاسمانەکان و زەوى دروست بکات.

مەبەست لە: (فلم يمنع علمه فيهم أن يهداهم للإسلام).

لەگەڵ ئەوێ خۆی گەورە زانی چی کارێک دەکەن لە کوفرو ئیمان که چی خۆی گەورە ئەوانی بانگ کرد بۆ ئیسلام و بانگی کردن بۆ ئیمان، پێغه مبه رانی پەوانە کردووە و کیتابی دابەزاندووە بۆ پێنموویی کردنى ئەوان، لە کاتێکدا دەزانى ئەوان چی دەکەن، بەلام لە پەحمەتى خۆی گەورە بە وازی ئی ئەهیناون و تەوکیلى ئەوان بختە سەر عیلمە که ی خۆی، بەلکو ئیقامە حوججەى لە سەریان کردووە و هەلێژاردن و ویست و توانای پێ بەخشیون، جا ئەوان توانای کارکردنیان هەبە ئەگەر وازی ئی بهینن ئەوان تاوان تاوانی خۆیانە و که مەترخەمى که مەترخەمى خۆیانە، خۆی گەورە هیدایەتى هەموو خەلکی داوہ ئیمانداران و بێ باوہ پان، بەمانای ئەوێ پوونی کردووە تەوہ بۆیان، خۆی گەورە دەفەر مویت: (وَأَمَّا تَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ) هیدینام: واتە پوونمان کردووە بۆیان و پێنمووییان کردن، که چی ئەوان وەریان نەگرت و بەرھەلستیان کردو و خۆیان بەزل زانی، (فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۱۷) فصلت) واتە: گەلی (سەموود) یش پێگەى خەیر و پێگەى شەپمان نیشان دا، راستیمان بۆ پۆشن کردنەوہ، که چی گومراییان بە سەر هیدایەتدا هەلێژارد! جا بە هۆی ئەو کارەیانەوہ دەیان کرد، هەورە تریشقەى سزای سوککەر گرتنى لەناو چوون).

واتە: بەهۆی کاری خۆیانەوہ، نەك ئەوێ خۆی گەورە ئەوێ زانیوہ تەقدیری بۆ کردوون، بەلکو: بەوێ خۆیان ئەنجامیان داوہ بەهەلێژاردن و ئیرادەو کردووەو خۆیان.

هیدایەت دوو هیدایەتە:—

• (هداية الإرشاد) هیدایەتى پێنموویی کردن: ئەمەش بۆ هەموو کەسێکە ئیماندارو

بیباوہ.

• (هدایە التوفیق) ئەمەش تاییبەتە بە ئیمانداران ئەوانەى هیدایەتى پێنمویى خودایان وەرگرتو خۆای گەرەیش تەوفیقی ئەوانى داوەو دامەزراوى کردن.
مەبەست لە : (ومنَّ به عليهم کرما وجودا و تفضلا فله الحمد).

واتە خۆای گەرە بانگی ئەوانى کردو بۆی پوونکردنەووەو ئەویش بە میهرەبانى و بەخشندهیى خۆیەتى، وەکو فەزڵیک لەبەر پێویستى ئەوان بەو، بەلام خۆای گەرە دەوڵەمەندەو پێویستى بەوان نییه، چ کوفر بکەن یان ئیمان بهێنن، گوێرايەلى بکەن یان سەرپێچى، هیچ زەرەر و قازانج بەخوا ناگەيەنن، چونکە هیچ پێویستى بەوان نییه، بەلکو ئەمە بۆخۆیان دەگەرێنەو چ قازانجەکەى یان زەرەرەکەى. لەپەرەحمەتى خۆای گەرەیه بەوان پێگەى چاک و پێگەى خراپەى بۆ پوونکردوونەتەو، هێزى پێ بەخشیون و توانای پێداون و عەقلى پێ داون بە هۆیهو شتە زیان بەخشەکان و سوود بەخشەکان لەیهک جیا بکەنەو.

﴿۸۰﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واعلم أن البشارة عند الموت ثلاث بشارات، يقال: أبشر يا حبيب الله برضى الله والجنة، ويقال: أبشر يا عبد الله بالجنة بعد الاسلام، ويقال: أبشر يا عدو الله بغضب الله والنار. هذا قول ابن عباس).

واته: بزانه موژده‌دان له‌کاتی مردندا سئ موژده‌دانه:

ده‌لئین: موژده‌ت لیبئی ئە‌ی خۆشه‌ویستی خوا به‌پازی بوونی خواو به‌هه‌شت.

ده‌لئین: موژده‌ت لیبئی ئە‌ی به‌نده‌ی خوا به‌هه‌شت له‌ پاش ئیسلام.

ده‌لئین: موژده‌ت لیبئی ئە‌ی دوژمنی خوا به‌تووپه‌ بوونی خواو ئاگر. ئە‌مه‌ قسه‌ی (ئوبین عه‌بباس)ه‌.

پافه‌/

ئە‌و که‌سه‌ی ها له‌گیانه‌لادا ئیماندار بی‌ت یان کافر موژده‌ی پئ ده‌دری‌ت له‌کاتی مردندا، جا ئە‌که‌ر ئیماندار بی‌ت ئە‌وا موژده‌ی په‌حه‌متی خواو به‌هه‌شتی پئ ده‌ده‌ری، ئە‌که‌ر بی‌پاوه‌پ بوو ئە‌وا موژده‌ی تووپه‌بوونی خوا و ئاگری پئ ده‌ده‌ری، جا نامری‌ت تا‌کو جی‌گا‌که‌ی خۆی ئە‌زانئ، چیت‌ر ناتوانئ ته‌وبه‌ بکات و لئ‌ی ده‌رباز بی‌ت، یان چیت‌ر تویشوی کاری چاکه‌ کۆ‌بکاته‌وه‌، ئە‌مه‌ش له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا هاتوو‌ه‌: (من أحب لقاء الله أحب لقاء الله ومن كره لقاء الله كره لقاء الله فقلت يا نبي الله أكرهية الموت فكلنا يكره الموت قال: ليس ذلك ولكن المؤمن إذا بشر برحمة الله ورضوانه وجنته أحب لقاء الله فأحب الله لقاءه وإن الكافر إذا بشر بعذاب الله وسخطه كره لقاء الله وكره الله لقاءه)^{۲۰۴} واته: هه‌رکه‌سئ هه‌ز له‌ دیده‌نی خ‌وای گه‌وره‌ بکات ئە‌وا خ‌وای گه‌وره‌ش هه‌ز به‌ دیده‌نی ئە‌و ده‌کات و هه‌رکه‌سئ هه‌ز به‌ دیده‌نی خ‌وای گه‌وره‌ی نه‌کرد ئە‌وا خ‌وای گه‌وره‌ش هه‌ز به‌ دیده‌نی

ئەو ناکات، عانیشه دەلێت: ئەو پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) ئایا مەبەستت رق بوونە لە مردن، ئێمە هەموومان رقمان لە مردنە؟ پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: مەبەستم ئەو نییە، بە‌لکو کەسی ئیماندار ئەگەر موژدە‌ی رەحمەت و رەزامەندی و بە‌هەشتی خوای پێدرا ئەوا حەز بە دیدەنی خوا دەکات و کەسی بێ باوەر ئەگەر موژدە‌ی سزاو تووڕە‌یی خوای پێدرا ئەوا حەز بە دیدەنی خوا ناکات و خوایش حەزی لە دیدەنی ئەو نییە).

خوای گەورە دە‌فەر‌مویت: (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (١٣) الاحقاف) واتە: بە‌پراستی ئەو کەسانە‌ی دە‌لێن: پەر‌و‌ە‌ر‌دگارمان (الله) یە و پاشان پابە‌ندی ئەو ئیمانە دە‌بن و پێک و پێک لە‌سەر پێگای پراست، دە‌روێشتن و هەرگیز بە‌پراست و چە‌پدا لانا‌دە‌ن ئە‌وانە هیچ بێم و ترسێکیان لە‌سەر نایێت " لە‌پاشە پێژدا " و خە‌فە تبارو دل زویریش نابن، بۆ دۆنیاو بۆی پە‌شیمان نابن.

خوای گەورە دە‌فەر‌مویت: (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ (٣٠) فصلت) واتە: بێ گومان ئەو کەسانە‌ش گوتیان: پەر‌و‌ە‌ر‌دگارمان خوایە پاشان خۆیان راست کردبوویە‌وه، واتە: زۆر بە‌مە‌حکە‌می لە‌سەر یە‌کناسین وە‌ستان و بە‌ هیچ لایە‌کدا لایان نە‌دا، کاتی مردن، لە‌ گۆ‌ردا لە‌ کاتی زیندووبوونە‌وه‌دا فریشتە دانە‌به‌زە لایان و پێیان دە‌لێن: لە‌ پاشە‌روژتان مە‌ترسن و بۆ مال و مندالێشتان – پاش خۆتان – دل زویر مە‌بن ئێمە چاودێریان دە‌بین موژدە‌تان لێ بێت بە‌و بە‌هەشتە‌ی بە‌لێنتان پێ دە‌درا لە‌ دۆنیا‌دا، مزگێتی بێت ئە‌م‌ڕ ئە‌کە‌ونە خۆشی و شادییە‌وه).

خوای گەورە دە‌فەر‌مویت: (وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْبارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ (٥٠) الانفال) واتە: ئە‌گەر لە‌سەر مە‌رگدا بێ باوە‌پان ببینی کە: چۆن فریشتە‌کان گیانیان ئە‌کێشن دە‌بینی لە‌ حالە‌تە‌دا دە‌م و چا‌و پە‌شتیان دە‌کو‌تن و پێشیان دە‌لێن: دە‌سا سزای سووتێنە‌ری دۆزە‌خ بچێ‌ن).

﴿۸۱﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أن أول من ينظر إلى الله تعالى في الجنة
الاضراء ثم الرجال ثم النساء بأعين رؤوسهم كما قال رسول الله ﷺ):
(إنكم سترون ربكم كما ترون القمر ليلة البدر لا تضامون في رؤيته ۲۰۵)
والإيمان بهذا واجب وإنكاره كفر).

واته: بزانه يەكەم كەسێك تەماشای خوا دەكەن لە بەهەشتدا نابیناكانن ئەمجار
پیاوان ئەمجار ئافرەتان، بەچاوی سەریان، ھەرۆھەكو پێغەمبەری خوا (ﷺ)
فەرموویتى (إنكم سترون ربكم كما ترون القمر ليلة البدر لا تضامون في رؤيته) باوەڕ بوون
بەمە واجبە و ئینکاری کردنى كوفرە.

پاڤە /

لەپێشدا باسى سەلماندى بینى خوامان کرد، ئەمەش دووپاتکردنى ئەوێ پێش
خۆیتى، بەلام ئەم پریزەندییە دانەر باسى کردوھ پێویستی بەبەلگەيە.

﴿۸۲﴾ نوسهر ده‌ئیت: (واعلم أنها لم تكن زندقة ولا كفر ولا شكوك ولا بدعة ولا ضلالة ولا حيرة في الدين إلا من الكلام وأهل الكلام والجدل والمراء والخصومة. والعجب وكيف يجترئ الرجل على المراء والخصومة والجدال والله يقول: (مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا (٤) غافر) فعليك بالتسليم والرضى بالآثار والكف والسكوت)

واته: بزانه (زهنده‌قه) و کوفر و گومان و بیدعه و گومپایی و دۆشدامان له‌دیندا نه‌بووه ئیلا له (کهلام) و نه‌هلی کهلام و ململانی و ده‌مبازی (جدل) و مشتومپ (میراء) و ناکوکی (الخصومه) هوه نه‌بی.

سه‌رسامی له‌وه‌دایه چۆن که‌سێک جورته‌تی مشتومپ و ناکوکی و جیدال (المراء والخصومه والجدال) ده‌کات له‌کاتی‌کدا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت (مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا (٤) غافر) جا ئه‌وه‌ی له‌سه‌رته ته‌سلیم بوون و پازی بوون به‌شوینه‌واره‌کان (فه‌رموده‌کان) و وازه‌ینان و بی ده‌نگیه.

پافه/

ئه‌مه له‌پێشدا باسکراو لێی ناگادارکرانه‌وه.

مه‌به‌ست له: (فعليك بالتسليم والرضى بالآثار والكف والسكوت).

پێویسته له‌سه‌رت ته‌سلیمی قسه‌ی خواو قسه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بیت و وازه‌ینان له‌ مشتومپ و گومانکردن، چونکه تۆ نه‌هیت ئی کراوه له‌وه، به‌لکو سه‌رسامیت زیاد ده‌کات، بۆیه قسه‌کانی خواو پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌ریگره، به‌وه پازیبه بۆ ئه‌وه‌ی هیدایه‌ت بدرییت و رزگارت ببیت له‌ دوودلی و گومان و دلاودلی و له‌سه‌ر چاوپه‌وونی ببیت، چونکه خوای گه‌وره ئه‌م قورئانه‌ی دابه‌زاندوه بۆ پوونکردنه‌وه‌ی مه‌موو شتیک.

﴿۸۲﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بأن الله يعذب الخلق في النار في الأغلال والانكال والسلاسل والنار في أجوافهم وفوقهم وتحتهم وذلك أن الجهمية منهم هشام الفوطي قال: إنما يعذب الله عند النار، ردا على الله ورسوله).

واته: باوەپ بەوہى خوای گەورە خەلکى سزا دەدات لە ئاگردا، لە کۆت و زنجیرو ئاگر لە ناخیاندا یەوہ لە سەرەوہو لە خوارەوہ یانەوہ چونکە جەمەییەکان لەوانە (هشام الفوطی) دەئیت: خوای گەورە خەلکى سزا دەدات لە تەنیششت ئاگر، ئەمەش پەدى قەسەى خواو پێغەمبەرە کە یەتەى (ﷺ).

رافە /

مەبەست لە: (والإيمان بأن الله يعذب الخلق في النار في الأغلال والانكال والسلاسل، ونار في أجوافهم وفوقهم وتحتهم).

خوای گەورە ئاگر گپ دەدات بە جەستەى بى باوەپان و جەستەى ئەوان سوتە مەنى نۆزەخە، (وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ (۱۰) آل عمران) ئەوان ئەسوتین و جەستەیان دەسوتیت _ پەنا بە خوا _ (فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ عَنْهُمْ نَارُ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمْ حَمِيمٌ (۱۹) يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ (۲۰) وَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ (۲۱) الحج) واتە: جا ئەوانەى کافرو بى بپوابوون، جلو بەرگو پۆشاکی ئاگریان بۆ بپاوه، بە ئەندازەى قەدو بالاى خویان ئاوى بە کولیشیان لە سەرەوہ بە سەرا دەکری (۱۹) هەر بەو ئاوه ناوسکیان و پێستییان ئەتوینرێتەوہو دەبێتە ئاوو دیتە خوارەوہ، پێستە کەشیان هەموو لە تاو گەرمای ئەو ئاوهدا دەبلۆخى (۲۰) بەر گوردی ئاسنیش دەدرین (۲۱)).

خوای گەورە باسى کردوہ کەوا سزاکە تووشى جەستەى بى باوەپان دەبى و ئاگر دەیانسوتینى و گریان تى بەردەبیت، (يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ) هەندى لە کۆمەلى موعتەزىلە هەن دەئین: ئەوان سزا نادرین و بە ئاگر جەستەیان ناسوتیت، بە لکو تەنها

له‌ته‌نیشتی ئاگر سزا ده‌درین و جه‌سته‌یان ناسوتیت، خوای گه‌وره له‌قورئانه‌که‌یدا ده‌فه‌رمویت: ئه‌وان سووته‌مه‌نی ئاگرن و پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (أول من تسعر بهم النار يوم القيامة: العالم الذي لا يعمل بعلمه، والمتصدق الذي يراني في صدقته، والجاهد الذي يراني بجهاده)^{۲۰۶} واته: یه‌که‌م که‌سیک له‌ روژی قیامه‌تدا ئاگریان پی‌ داده‌گیرسیئریت، ئه‌و زانایه‌ی کار به‌ زانست و زانیارییه‌که‌ی خو‌ی ناکات و ئه‌و خیرومه‌نده‌ی (به‌خشنده‌یه‌ی) به‌ به‌خشینه‌که‌ی ریا ده‌کات و ئه‌و مواجهیده‌ی به‌ جیهاده‌که‌ی ریا ده‌کات).

(الأغلال) ماناکه‌ی ئه‌وه‌یه ئه‌وان ده‌ستیان تاکو گه‌ردنیان به‌کۆت و زنجیر ده‌به‌ستریته‌وه _ په‌نا به‌خوا _

(الأنکال) ئامیره‌کانی سزادانه، (إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا (۴) الانسان) واته: به‌راستی ئیمه کۆت و زنجیر _ که‌هه‌ردوو قاچ و پی‌ پی‌ ئه‌به‌ستریته‌وه و هه‌ردوو ده‌ستی به‌گه‌ردنییه‌وه پی‌ جه‌ز ده‌ده‌ری _ له‌گه‌ل ئاگریکی سوتینه‌رو هه‌لگیرساودا ئاماده‌مان کردوو به‌ بی‌ باوه‌ره‌کان).

(إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا (۱۲) المزمل) واته: به‌راستی ئیمه سزای دونیاییمان هه‌یه و له‌پاشه‌پوژیشدا کۆت و زنجیری سه‌نگین و ئاگری هه‌لگیرساوی دۆزه‌خمان هه‌یه).

(الأنکال) ئامیره‌کانی سزادانه - په‌نا به‌خوا - زنجیرو کۆت و ئاگره.

مه‌به‌ست له: (والنار في أجوافهم وفوقهم وتحتهم) خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (هُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ يُجْزِي الظَّالِمِينَ (۴۱) الاعراف) واته: پایه‌خیان ئاگره له‌دۆزه‌خدا و لیفه‌ی سه‌ریشیان هه‌لای ئاگره دیاره گشت سته‌مکاران ئا به‌و شیوه سه‌خته‌یه تۆله ئه‌ده‌ین).

﴿۸۴﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أن صلاة الفريضة خمس صلوات، لا يزداد فيهن ولا ينقص في مواقيتها، وفي السفر ركعتان، إلا المغرب، فمن قال: أكثر من خمس، فقد ابتدع، ومن قال: أقل من خمس، فقد ابتدع، لا يقبل الله شيئاً منها إلا لوقتها إلا أن يكون نسياناً فإنه معذور، يأتي بها إذا ذكرها، أو يكون مسافراً فيجمع بين الصلاتين إن شاء).

واتە: بزانه نوێژه فەرزه‌كان پێنج نوێژن، له‌وانه زیاد ناكړیت و كه‌م ناكړیت‌وه له‌كاته‌كانیاندا، له‌سه‌فهردا دوو پكاته، تهنه‌مه‌غریب نه‌بێ، جا هه‌ر كه‌سیك بلیت: نوێژه‌كان له‌پێنج فەرز زیاتره‌ ئه‌وا بیدعه‌ی كردوه^{۲۰۷} و هه‌ر كه‌سیك بلیت: نوێژه‌كان له‌پێنج فەرز كه‌متره‌، ئه‌وا بیدعه‌ی كردوه‌، خوای كه‌وره‌ وه‌ری ناكړیت ئیلا له‌ كاتی خویدا نه‌بێ، ئیلا مه‌گه‌ر كه‌سیك له‌بیری چووبیت ئه‌وا عوزی هه‌یه‌، كاتی بیری هاته‌وه‌ ئه‌وا ئه‌نجامی ده‌دات، یان موسافیر بیت ئه‌وه‌ له‌ نیتوان دوو نوێژدا كۆده‌كاته‌وه‌ نه‌گه‌ر بیه‌وی).

رافه‌/

باس و مه‌سه‌له‌ی پێنج نوێژه‌كه‌ باسیكی مه‌زنه‌، ئه‌ویش دووه‌م پایه‌یه‌ له‌پایه‌كانی ئیسلام له‌پاش شایه‌تمان، هه‌ر كه‌سیك وازی ئی به‌ئینی و باوه‌پی به‌ واجب بوونی نه‌بێ ئه‌وه‌ كافره‌ به‌یه‌كه‌هنگی و ئیجماعی موسلمانان، به‌لام هه‌ر كه‌سیك وازی ئی هێنا له‌به‌ر ته‌مه‌لی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی دان به‌ (واجب)بوونیدا ده‌نا ئه‌ویش له‌سه‌ر پای پاست كافره‌، زانایان دوو قسه‌یان له‌و باره‌وه‌ هه‌یه‌، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ فەرمووده‌ی پێغه‌مبه‌ری خواجه (ﷺ) كه‌ ده‌فه‌رمویت: (بين العبد وبين الكفر ترك الصلاة)^{۲۰۸} واته‌: نیتوان

۲۰۷ / قال الشيخ ربيع : بل كفر وتزندق (عون الباري ببيان ما تضمنه شرح السنة للامام البرهاري : ۲ / ۵۲۷) .

۲۰۸ / أخرجه مسلم (۸۲) .

بەندەکان و کوفر وازمیتانە لە نوێژ هەروەها ئەو فەرموودە یە: (العهد الذي بيننا وبينهم الصلاة فمن تركها فقد كفر)^{٢٠٩} واتە: ئەو پەیمانەى لە نێوان ئێمە و ئەواندا یە نوێژە جا هەركەسى وازی لێهێنا ئەو لەوانە).

ئەمەش پوون و ئاشکرایە، نەیفەرموو: هەركەسى وازی لێ بهێنى و باوە پى بەواجب بونی نەبى، بەلكو بەگشتى باسى کردووە و لەچەندین بەلگەدا كە ئێرە شوینی باس کردنى نییە.

نوێژەکان لەسەر پینج نوێژ جیگیر بوو لەشەوو پۆژیکدا پیغه مبهرى خوا (ﷺ) کاتى (معاذى) بۆ یەمەن پەوانە کرد پیتی فەرموو: (فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِنْ أَجَابُوكَ لَذَلِكَ فَأَعْلَمِهِمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ...) واتە: با یەكەم شتێك بانگی ئەوانى بۆ دەكەیت شایەتیدان بێت بەوێ كە هیچ خودایەك نییە شایستەى پەرستن بێت تەنها الله نەبێت، جا ئەگەر وەلامى تۆیان دایەو لەوێدا ئەوا ئاگاداریان بكەرەوێ كە خواى گەرە پینج نوێژ لەسەر فەرز کردوون).

ئەم نوێژە لەسەر پیغه مبهرو (ﷺ) ئومەتەكەى فەرزكرا لەشەوى ميعراجدا لەسەر ووى ئاسمانەكانەو، ئەمەش بەلگە یە لەسەر گرنگى.

یەكەمجار نوێژەکان فەرزكران پەنجا نوێژ بوو لەشەوو پۆژیکدا، ئەمجار پیغه مبهرى خوا (ﷺ) گەراییەو بۆ لای پەروەردگارەكەى داواى سووكکردنى لێكرد تاكو خواى گەرە نوێژەكانى كرده پینج نوێژ بەكردار و پەنجا نوێژە لەسەر تەرازوو، چونكە چاكە دە بەئەندازەى خۆى زیاد دەكریت تەنها یەك نوێژ خەبرى دە نوێژى هەیه، ئەویش دەكاتە پەنجا نوێژ بەلام بە كردهو تەنها پینج نوێژە لەشەوو پۆژیکدا.

٢٠٩ / صحيح : أخرجه الترمذي (٢٦٢١) والنسائي (٤٦٣) وابن ماجه (١٠٧٩) وأحمد (٢٤٦/٥) وصححه الشيخ

الألباني في (صحيح الجامع) (٤١٤٢) .

٢١٠ / متفق عليه : أخرجه البخاري (١٢٣١) ومسلم (١٩) .

ھەركەسى بلىت: نوپۇزە ھەرزەكان لەپېنچ جار زياترە ئەوا (مبتدع) ھە چونكە شتىكى لەدېندا زىادكر دوو لەدېندا نىيەو ئەو كەسەشى بلىت: لەپېنچ نوپۇز كەمترە، ھەروەكو چۆن كۆمەلئىكى (مبتدع) و گومراكار دەلئىن سى جارە.

نوپۇزەكان بەپى قورئان و سوننەت و ئىجماعى موسلمانان پېنچ نوپۇزە، خواى گەورە دەفەرموئىت: (أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا) (الاسراء) ۷۸) واتە: نوپۇزە ھەرزەكان ئەو كاتەى خور كىلا دەبى و لەناوہ پراستى ئاسمان لادەدا نوپۇزەكەى (نيوہ پۆ و عەسرت) بگە، كاتىكىش تارىكى شەو داھات، نوپۇزەكەى (شتوان و خەوتنان) ت ئەنجام بدەو نوپۇزەكەى بەيانىشت بەچاكى ئەنجام بدەو قورئانى زۆرىشى تىدا بخوئە چونكە قورئان خوئەندى نوپۇزى سىپىدەى بەيانىان فرىشتەكانى شەوو پۆزى تىدا جەم دەبىت).

پېغەمبەرى خوا (ﷺ) بەقسەو كىردارى خوى پوونى كىردەوہ، ھەموو نوپۇزەكان كاتى خوى ھەيە خواى گەورە دەفەرموئىت: (إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا) (الاسراء) ۱۰۳) واتە: ھەرزكراوہ لەسەرتان لەكاتى دىارىكراودا، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) بەكىردارو قسە پوونى كىردەوہ بۆيە نابى لەكاتى خوى دەرى بگەن ئىللا لەكاتىكدا عوزى ھەبى وەكو ئەوہى دەخەوى يان لەبىرى دەچى تاكو لەكاتى خوى دەردەچى، جا ئەگەر ھاتەوہ يادى يان لەخەو ھەستا ئەوا (واجب) ھە لەسەرى ئەنجامى بدات لەھەر كاتىكدا بىت، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموئىت: (من نسي صلاة أو نام عنها فليصلها إذا ذكرها، لا كفارة لها إلا ذلك)^{۲۱۱} واتە: ھەركەسىك نوپۇزىكى لەبىر چوو يان خەوتبوو ئەوا با ئەنجامى بدات ئەگەر ھاتەوہ يادى، ھىچ كەفارەتىكى نىيە ئىللا ئەوہ نەبىت).

بەلام ھەر كەسى بەقەسدى نوپۇزەكانى لەكاتى خۆى نەكات، ئەوا نوپۇزەكەى دروست نىيە ھەرچەندە بىكاتهو، چونكە ئەو نوپۇزەى نەكردوۋە خواى گەرە فەرمانى پى كىردو، بەلكو نوپۇزىكى كىردو بەپى ئارەزوۋى خۆى، جا ئەگەر بەقەسدى نوپۇزەكەى لەكاتى خۆى دەر كىردو نەيكىرد ئەوا نوپۇزەكەى لى وەرناگىرى ھەرچەندە بىكات، بۇيە پىويستە لەسەرى تەوبە بكات و بگەرپتەو بۇلاى خوا پارىزگارى لەنوپۇزەكانى بكات.

ژمارەى پكاتەكان پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پوونى كىردوۋنەتەو، نوپۇزى بەيانى دوو پكاتەو مەغرىب سى پكاتە، چونكە وىترى پۇزە و نىوہ پۇ چوار ركاتەو عەسر چوار ركاتەو عىشا چوار ركاتە.

لەسەفەردا نوپۇزە چوار پكاتىيەكان دەبنە دوو پكات، نىوہ پۇو عەسر و عىشا ھەرۋەكو لەسوننەتى سابت و جىگىرى پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) ھاتوہو لەقورئانىشدا ھاتوہ: (وَإِذَا ضَرَأْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ) النساء/۱۰۱ واتە: كاتى بەسەفەر چوون بەولاتدا ئەوہ لەحالى وادا ھىچ گوناھىكتان لەسەر نابى كەنوپۇزە چوار پكاتىيەكان كورت بكنەوہ).

بەلام نوپۇزى بەيانى ھەرۋەكو خۆى لەسەر دوو پكاتەكە دەمىنپتەو، بەلام مەغرىب كورت ناكىتتەو، چونكە وىترى پۇزە، ئەگەر كورت بكىتتەو دەبىتتە (شفع)، ئا بەم شىۋەيە فەرموددەكان دەر بارەى ئەم نوپۇزە ھاتوون، بۇيە دروست نىيە ھىچ كەسىك بە وىستى خۆى زيادو كەمى بكات، يان لەكاتەكەى خۆى دەرى بكات.

﴿۸۵﴾ نوسەر دەلّیت: (والزكاة من الذهب والفضة والتمر والحبوب والدواب على ما قال رسول الله ﷺ) فإن قسمها فجائز وإن دفعها إلى الإمام فجائز، والله أعلم).

واتە: زەكاتدان لە ئالتون و زیو و خورماو دانەوێڵەو و لاخدا ھەروەکو پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەرمویەتى، جا ئەگەر خۆى دابەشى بکات ئەوا دروستەو ئەگەر بیداتە پێشەوای ئیمانداران ئەوا دروستە، خۆى گەورە زاناترو شارەزاترە.
پاڤە:

پایەى سىّ یەم لە پایەکانى ئىسلام بریتىیە لە: زەكات، ئەویش ھاوپی نوێژە لە نۆزبەى ئایەتەکانى قورئاندا.

زەكات ھەقیكى ئاشکراو دیارە لە سامانى دەوڵە مەندەکانەو ە بۆ ھەژاران.

ئەو سەرھوت و سامانەى زەكاتى تیدا واجبە چوار جۆرە:—

جۆرى یەكەم: دوو نەقەدەكەى، ئالتون و زیو و ئەو ەى جیگەى ئەوان دەگریتەو ە وەكو پارە.

جۆرى دوو ەم: وەلاخ، ئەویش وشترو مانگاو مەپە.

جۆرى سىّ یەم: ئەو ەى لە زەوپیەو ە دەردەچى لە دانەوێڵەو بەروبوم.

جۆرى چوار ەم: کالای بازرگانى، ئەویش بریتىیە لە و کالاکەلوپەلانەى دەفروشریت و دەکپریت.

ئەمە سەرۋەت و سامانى زەكاتە پىۋىستە زەكاتى ئى دەرگىرى، بەلام لەجگە لەم چوار جۆرە سامانە ئەوا ئەگەر مەۋە بىھەوى وىستى ئى بىيىت ھەدەقەى ئى بدات و لىتى بىھەخشى ئەوا دەگەرپتە ھە بۆ خۆى، دەرگىرى ھەدەقە ھەخشىن فراوانە.

مەبەست لە: (فإن قسمها فحائز وإن دفعها إلى الإمام فحائز).

واجبە لەسەرى زەكات دەرگات، بەبەلگەى ئەو ئايەتە: (وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ البقرة / ۴۳) آتوا: واتە: بىيەن، بۆيە واجبە لەسەر خاۋەن سامان ئەو زەكاتە بدات، ئەۋىش بەر پەرسىارە لىتى، بەلام ئەگەر پىشەۋاى مۇسلمانان داۋاى ئى كرد بۆ ئەۋەى بىخاتە ئەستۆى خۆى ئەوا واجبە لەسەرى بەۋى بدات، چونكە گۆپراپەلى كەردنى واجبە، لە ئەستۆى خاۋەن سامان نامىنى، چونكە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) (جابى) باج سىنەكانى دەنارد بۆ ۋەرگەرتنى زەكات لەخاۋەنەكانىيان و دابەشى دەكرد بە ۋەكەسانەى شايسەى زەكاتن، دەسەلاتدارەكان لەپاش پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بەكارەكەى ئەو ھەلدەستن بەلام ئەگەر داۋاى نەكات ئەوا بەرپەرسىارى سامانەكە خاۋەنەكەيەتى.

﴿۸۶﴾ نوسهر ده‌لیت: (واعلم أن أول الإسلام شهادة أن لا اله الا الله وأن محمدا عبده ورسوله).

واته: بزانه یه‌که‌م پایه‌ی ئەم ئیسلامه شایه‌تی دانه که هیچ خوایه‌ک نییه شایسته‌ی په‌رستن بی‌ت ته‌ن‌ها (الله) نه‌بی، (محمد) یش (ﷺ) به‌نده‌و نێردراوی ئەوه.

پاڤه/

بزانه ئە‌ی برای موس‌لمان، ئە‌ی قوتابی زانستو زانیاری واته: بزانه‌و پوون ببیته‌وه لیت که‌وا یه‌که‌م پایه‌ی ئەم ئیسلامه بریتییه له‌شایه‌تی دان به‌وه‌ی هیچ خوایه‌ک نییه شایسته‌ی په‌رستن بی‌ت ته‌ن‌ها (الله) نه‌بی و (محمد) یش (ﷺ) پیغه‌مبه‌ری ئە‌وه، ئە‌م دوو شایه‌تییه یه‌که‌م پایه‌یه له‌پایه‌کانی ئیسلام، هه‌روه‌کو له‌فه‌رمووده‌که‌ی (جبریل) دا هاتوه کاتی‌ پرس‌یاری کرد له‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: (الإسلام أن تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله، وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة، وتصوم رمضان، وتحج البيت إن استطعت إليه سبيلاً)^{۲۱۲} واته: ئیسلام ئە‌وه‌یه شایه‌تی بده‌یت که‌وا جگه‌ له‌ (الله) هیچ خوایه‌کی تر نییه شایه‌نی په‌رستن بی‌ت و (محمد) یش (ﷺ) نێردراوی خوایه‌و نوێژه‌کان‌ت به‌ رێ‌کو‌پێ‌کی ئە‌نجام بده‌یت و زه‌کاتی ماله‌که‌ت بده‌یت و رۆژووی مانگی ره‌مه‌زان بگرت و حه‌جی مالی خوا بکه‌یت ئە‌گه‌ر توانات هه‌بوو.

جا هه‌ردوو شایه‌تی دانه‌که یه‌که‌م شته بانگه‌وازی خه‌لکی بۆ ده‌کری، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِذَا قَالُوا عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ)^{۲۱۳} واته: فه‌رمانم پێ‌کراوه کوشتار له‌ که‌ل خه‌لکیدا بکه‌م تا‌کو شایه‌تی ده‌ده‌ن هیچ خوایه‌ک نییه شایسته‌ی په‌رستن بی‌ت

۲۱۲ / صحیح : سبق تخريجه .

۲۱۳ / رواه البخاری (۲۵) ومسلم (۲۲) .

تەنھا (اللہ) نہ بیت، جا ئەگەر ئەو ھەيان گوت ئەوا چیتەر خوین و سەرۋەت و سامانیان پارێزراو دەبیت ئیلا بە ھەقى ئیسلام نہ بیت و ھیسابیان لەسەر خودایە).

کاتى (معاذى) پەوانەى یەمەن کرد پىی فەرموو: (إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)^{۲۱۴} جا ئەمە یەكەم شتە خەلكى بۆ بانگ دەكریت، چونكە ئەو دەركای چوونە ژوورەو ھى دینی ئیسلامە.

بەلام ھەركەسى بایەخى بە یەكتاپەرستى نەدا – ھەروەكو خاوەن بانگەوازو بەرنامە بانگەوازییەكانى ئەم سەردەمە كە بایەخى پێندانەن – ئەمە جیاوازە لەگەڵ ئەم بنەما مەزنەدا، مەبەست لە دوو شایەتى دانەكە تەنھا و تەنى بەزار نییە، بەلام مەبەست لە وتنیتى لەگەڵ زانینى ماناكەى و كارکردن بە ناوەرپۆكەكەى، بەلام ھەركەسى شایەتى دا كە (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) ئەوا لى وەرەگىرى، جا ئەگەر بەردەوام بوو لەسەرى ئەوا موسلمانە، ئەگەر شتێكى لى دەركەوت بپیتە ماى ھەلۆەشان دەو ھى ئەوا كە سێكى ھەلگەراو ھە (مُرتد)ە.

مانای شایەتى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ): باوەرپى بى بە دڵت و بە زمانت بپیتى و دانى پێدا بنییت كەوا ھىچ كەسێك شایستەى پەرستەن نییە تەنھا (اللہ) نہ بى، ھەر پەرستراویك جگە لە ئەو پووجەلە (باطل)ە و پەرستنیشى پووجەلە (باطل)ە، خواى گەرە دەفەر مویت: (ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ) (الحج ۶۲) واتە: لەبەر ئەو ھەیه چونكە تەنھا ھەر خۆى راست و ھەقە، ھەر ئاین و پەرستنى ئەو ھەقە و ھەر شتێ بى بپوایان لە باتى ئەو ھاوارى بۆ ئەبەن و ئەى پەرستەن، بتەكان و ھەر شتێكى تر ئەو باتلە پووجەلە و لەناھەق بەدەر نییە و ھەر ئەو خواى ھە بەلادەستى گەرە، نە لەو بلندتر ھەیه و نە لەویش گەرەتر.

مانای شایه‌تی دانی (محمد رسول الله): دان به‌وه‌دا بنییت به‌ئاشکراو نه‌یئی که‌وا (محمد) (ﷺ) نیردرای خودایه، به‌لام نه‌گر که‌سیک به‌زاری گووتی و له‌ناخیدا باوه‌پی به‌په‌یامه‌که‌ی نییه‌ نه‌وه‌ دوپووه (منافق)ه، خوای که‌روه ده‌فرمویت: (إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ كَاذِبُونَ) (۱) المنافقون) واته: کاتی دوپووه‌کان هاتن بۆ لات نه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌لین: شایه‌تی نه‌ده‌ین که‌ به‌ راستی تو په‌یامبه‌ری خوایت، له‌ حالیکدا خوا خوی نه‌زانی که‌ تو په‌یامبه‌ری نه‌ویت و خوا که‌وامی نه‌دات که‌ نه‌وه‌ دوپووانه‌ درۆ ده‌کن که‌ نه‌لین تو په‌یامبه‌ری خوایت).

ده‌فرمویت: (يَقُولُونَ بِأَفْوَهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ) (۱۶۷) آل عمران) واته: نه‌وه‌ی به‌زار ده‌یلین غه‌یری نه‌وه‌یه‌ له‌ دلپاندایه‌).

جا پوخته‌ی مانای شایه‌تی دان به‌وه‌ی که‌ (محمد رسول الله)یه‌ بریتییه‌ له‌:

۱. (طاعته فيما أمر): گوپرایه‌لی کردنی له‌وه‌ی فه‌رمانی پی کردووه‌.
 ۲. (وتصديقه فيما أخرج): باوه‌پ هینان و به‌راست زانینی نه‌وه‌والانه‌ی گووتویه‌تی.
 ۳. (واجتناب ما نهى عنه وزجر): دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌وه‌ی نه‌هی لی کردووه‌ و زه‌جری کردووه‌.
 ۴. (وأن لا يُعبد إلا بما شرع): هه‌رگیز خوای که‌وره‌ نه‌په‌رسترتی ئیلا به‌و شیوه‌ نه‌بی له‌ (شهرع)دا دایناوه‌.
- طاعته فيما أمر:

جا نه‌گر پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانی کرد به‌فه‌رمانیک نه‌وا جی به‌جی ده‌که‌یت: (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ

وَمَنْ يَغْصِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا (۳۶) الاحزاب) واتە: بۆ ھىچ پياوۇ ژنىكى بېروادار نىيە كاتى خواو پەيامبەرەكەى بېرىرى كارىكىاندا سەرپشكرانىيان بۆ ھەبى لە كارەكەياندا ھەركەسىك سەرپىچى بكات لە فەرمانى خواو پەيامبەرەكەى بەو شىۋەيە كە جگە لە بېرىارەكانى ئەوان كارىكى دى ھەلبىزىرى بۆ خۆى ئەو ھەبى گومان گومرا بوو ھە گومرا بوونىكى ئاشكرا).

تصديقه فيما أخبر:

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) باسى چەند شتىكى كردوو ھەكاروبارى غەبىي ئايندە و رابوردوو، جا دەبى باو ھەو قسانەى بىكرىت كەگوتويەتى و ئەویش ھەر لەخۆيەو ھە قسە ناكات: (إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى) (۴) النجم).

جا ھەوالەكانى راست و دروست و دلىيان، ھىچ گومانىكى تىكەل نابى ئەگەر ھەرموودەكە (صحيح) بىت لەئەو ھەو.

واجتناب ما نهي عنه وزجر:

دووركەوتنەو ھەو ھەو پىغەمبەرى خوا (ﷺ) نەھى لى كردوو ھەویش بەبەلگەى ئەو ئايەتەى دەفەرموئە: (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ) (۷) الحشر) واتە: ھەرچى پەيامبەر پىي دان وەرى بگرن، واتە: - بەچى فەرمانى پىي كردن بىكەن چ لەم دەستكەوتەدا و چ لە ھەر شتىكى تردا جىبەجىي بگەن. رىيشى لە ھەر شتى لى گرتن، ئىو ھەستى لى ھەلگرن و خوتان لە خەشم و غەزەبى خوا بپارىزن بە جىبەجىي كەردنى فەرمانەكانى وازمىنان لە قەدەغەكراو ھەكانى بە راستى خوا سەخت تۆلەيە قىن و پقى لە ھەركەسىك گرت رىزگارى نابى).

وَأَنْ لَا يُعْبَدَ اللَّهُ إِلَّا بِمَا شَرَعَ:

ئەو شەرىعى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) دایناوۋە ئەویش لەخوداۋە گەياندووۋىيەتى ئەمىش نەفى بېدعە و شتە تازەو خورافاتەکان دەکات کە پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمانى پى ئەکردوۋە، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموۋىت: (من عمل عملا ليس علي أمرنا فهو رد). ھەرۋەھا دەفەرموۋىت: (من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد). لە جىگايەكى تردا دەفەرموۋىت: (وإياكم ومحدثات الأمور). دەفەرموۋىت: (عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي تمسكوا بها وعضوا عليها بالنواجذ وإياكم ومحدثات الأمور، فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة)^{۲۱۵}.

جا ھەر پەرستنىك پېغەمبەرى خوا (ﷺ) لەشەرعدا داینەتابى ئەوا پەرستنىكى (باطل)ە، ھىچ پاداشتىكى تىدا نىيە بەلكو تاۋانى تىدايە، چونكە بېدعەيە و بېدعەيش خاۋەنەكەى لەخوا دوور دەكاتەو ھەلەخوا نزيكى ناكاتەو.

مەبەست لە: (واعلم أن أول الإسلام شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمدا عبده ورسوله) ئەمە پوكنى يەكەمە، ئەویش دەرگای چوونە ژوورەو ھىە، ئەمجار لەپاش ئەو نوێژ دىت، ئەمجار لەپاش ئەو زەكەات دىت و ئەمجار پۆڭوۋى مانگى پەمەزان و ئەمجار ھەج كردنى مالى خوا، ئەمجار ئەودوای شەرىعەتەكانى ترى ئەم دینە، ھەموو ئەوانە شوێنكەوتەو تابەى ھەردوو شایەتى دانەكەن: (شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمد رسول الله).

﴿۸۷﴾ نوسەر دەئیت: (وَأَنْ مَا قَالَ اللَّهُ كَمَا قَالَ وَلَا خَلْفَ لِمَا قَالَ وَهُوَ عِنْدَ مَا قَالَ).

ئەوھى خوا فەرموویەتى ھەر ئەوھى كە ئەو فەرموویەتى و ھەر بەئینىكى دابیت جى بەجى دەكات و دەبیاتە سەر).

پاڤە:

مەبەست لە: (وَأَنْ مَا قَالَ اللَّهُ كَمَا قَالَ وَلَا خَلْفَ لِمَا قَالَ وَهُوَ عِنْدَ مَا قَالَ).

خوای گەر ھەر قسەى كى فەرموو ئەو ھەر قسە كەى ئەو ھىچ گومانىكى تىكەل نابیت خوای گەر ھەر دەفەر مویت: (وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا) (۸۷) النساء) واتە: جاكى لە خوا قسە و گوشتارى راسترە؟!).

دەفەر مویت: (وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا) (۱۲۲) النساء) واتە: ھىچ كەسىك لە خوا راستگوتر نىيە و ئەگەر خوای گەر بەئینىك بدات ئەو لى پەشیمان نابیتەو).

دەفەر مویت: (وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ) الروم / ۶) واتە: بەئینى خواى ھەرگىزىش خوا پىچەوانەى بەئینى خۆى ناكە).

جا ئەگەر بەئینى دا ئەو لە بەئینە كەى پەشیمان نابیتەو ئەگەر ھەر پەشەى دا ئەو پەنگە لى خوش نەبى جا جىاوازی ھەى لە نىوان بەئین و ھەر پەشە دا، بەئین: ھەرگىز لى پەشیمان نابیتەو. بەلام ھەر پەشە: ئەو خوای گەر ھەر پەنگە بىورى و بىەخشى و پەنگە ھەر پەشەى جى بەجى نەكات ئەویش لە پەحمەت و بەزەى و فەزلى خۆیەتى.

﴿۸۸﴾ نوسەر ده‌لئیت: (والإيمان بالشرائع كلها) واته: باوهرېوون به‌هه‌موو
شهریعه‌ته‌کان.

رافه:

پتویسته باوه‌ر به‌هه‌موو شهریعه‌ته‌کان بکریت که خوای گه‌وره دایبه‌زاندووه‌ته
سه‌ر هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی، به‌ شیوه‌یه‌کی کورتی له‌ کورته‌و خولاسه‌دا، به‌ درێژی له
کاتی درێژی باسه‌که‌دا.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ) (البقرة) ۱۳۶ واته: ئە‌ی بپواداران بڵێن: ئێمه‌ باوه‌رمان
به‌خوای به‌و (قورئانه‌ی) بۆمان دابه‌زیوه‌ هه‌یه‌و به‌و به‌رنامه‌یه‌ که‌ بۆ (ئێبراهیم و
ئیسماعیل و ئیسحاق و یه‌عقوب و نه‌وه‌کانیان) نێردراوه‌و به‌و کتێبه‌ش که‌ به‌ موسا و
عیسا دراوه‌و به‌و په‌یامه‌ش به‌هه‌موو په‌یامبه‌رانی تر دراوه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه
هیچ فەر‌ق و جیاوازییه‌کی‌ش ناخه‌ینه‌ نێوان هیچ کامێکیانه‌وه، به‌ته‌نیایش ملکه‌چی
فه‌رمانه‌کانی نه‌وین).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ) (آل عمران) ۸۴ واته: بڵێ: خو‌م و گه‌له‌که‌م باوه‌رمان
هه‌تاوه‌ به‌و قورئانه‌ به‌و په‌رانه‌ش که‌ بۆ ئێبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه‌عقوب و
نه‌وه‌کانی نه‌و هاتبوو باوه‌رپیشان به‌و ته‌ورات و ئینجیله‌ که‌ بۆ موسا و عیسا هاتووه‌و
به‌گشت په‌یامبه‌رانی تر هه‌یه‌ له‌ به‌ارمبه‌ر هیچ که‌سێکی‌شیاندا جیاوازییمان نییه‌و

بېرومان بە ھەمويان ھەيە تەنھاو تەنھا ملکەچ و گوڤراپەلى ئەوين و سەرپىچى لە ھىچ
بېيارىكى ناکەين).

جا ئىمە باوھ پ بە ھەموو شەرىعە تەکانى خواى گەورە دەکەين، باوھ پ دەکەين
بەوھى خواى گەورە بۆ ھەموو کاتىك شەرىك دادەنا ئەمجار بە شەرىعە تىكى تر
نەسخى دەکاتەوھ بگونجى لە گەل ئەوانەى پاش ئەوان دىن، کاتى (محمد) (ﷺ)
پەوانە کرا شەرىعە تىكى چەسپىو و دامەزراوى ھىنا تاكو پۆزى قىامەت و نەسخ
نابىتەوھو ھەرگىز ناگۆرپىت و دەگونجى بۆ ھەموو کات و شوئىنىك.

﴿۸۹﴾ نوسهر ده‌لیت: (واعلم أن الشراء والبيع حلال إذا بيع في أسواق المسلمين على حكم الكتاب والسنة من غير أن يدخله تغریر أو ظلم أو غدر أو خلاف للقرآن أو خلاف للعلم).

واته: بزانه کپین و فروشتن حه‌لاله نه‌گهر له‌بازاپی موسلماناندا فروشرا له‌سهر حوکمی قورئان و سوننه‌ت، به‌بی خه‌له‌تاندن و سته‌م و غه‌دری تیکه‌ل بیت یان جیاواز بیت له‌گه‌ل قورئاندا یان جیاواز بیت له‌گه‌ل عیلما.

پافه /

باوه‌پمان وایه کپین و فروشتن حه‌لاله، (وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا) البقرة (۲۷۵) واته: خوی گه‌وره کپین و فروشتنی ری‌داوه و سوود خوریشی حه‌رام و یاسا‌گرددوه.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا) (۲۹) النساء واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان هیتاوه! مال و سامانی یه‌کتری له‌خوت و خوپایی مه‌خون مه‌گهر له‌پیکه‌ی سه‌داو بازرگانی و په‌زامه‌ندی نیو خوتانه‌وه بیت و خوتان مه‌کوئن چونکه به‌پاستی خوا ده‌رباره‌ی هه‌مووتان دلوثان و میهره‌بانه).

هه‌روه‌ها خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ) (۹) فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۱۰) الجمعة واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان هیتاوه! کاتی روژی هه‌ینی بانگدرا بو نویت جا ئیوه به‌په‌له‌ بچن به‌ده‌م زیکی خواوه‌ واز له‌ هه‌موو کپین و فروشتنیک بینن نه‌و خو ناماده کردنه بوی چاکتره بوتان واته: نه‌بیته هوی ره‌زامه‌ندی خوا له‌ دونیاو قیامت

ئه‌گەر بزانی و ده‌رکی راستی بکه‌ن (۹) جا که نوێژه‌که ته‌واو بوو، ب‌لاو بینه‌وه به‌پوی زه‌ویدا و داوای پ‌نق و پ‌ۆزی و به‌هره‌ی خوا بکه‌ن و هه‌ولی پ‌ۆزی بده‌ن و یادی خوا زۆر بکه‌ن به‌و ئومێده به‌ختیارو سه‌رفراز بن (۱۰).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ (۳۶) رِجَالٌ لَا تُلْهِيمُهُمْ تِجَارَةً وَلَا يَبِيعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ) النور/ (۳۷) واته: نوێژو ستایش و ته‌سبیحاتی پاکی ئه‌و ده‌که‌ن (۳۶) پیاوانێک بازرگانی و ک‌رپ‌ن و فروش له‌یادی خواو له‌به‌رپاکردنی نوێژو به‌خشینی زه‌کات غافلێان ناکا (۳۷).

(لا تلهيهم):

نه‌یفه‌رموو نافروشن و بازرگانی ناکه‌ن به‌لکو فه‌رموی: بازرگانیه‌کانیان له‌زیک‌ری خوای گه‌وره غافلێان ناکات، به‌لکو ئاماده‌ی مزگه‌وته‌کان ده‌بن و نوێژ له‌گه‌ڵ جه‌ماعه‌تا ده‌که‌ن و ئه‌مجار ده‌پ‌ۆن ب‌ۆلای ک‌رپ‌ن و فروشتنه‌که‌یان، ک‌رپ‌ن و فروشتن یه‌کیکه له‌پاک‌ترین که‌سابه‌ته‌کان ئه‌گەر دوور بوو له‌ساخته‌و خه‌له‌تان‌دن و فروشتنی شتی حه‌رام و مامه‌له‌کردن به‌حه‌رام و پ‌ییا، جا ئه‌گەر ک‌رپ‌ن و فروشتن دوور بوو له‌خرابه‌کان ئه‌وا له‌پاک‌ترین که‌سابه‌ته‌.

مه‌به‌ست له: (إذا بيع في أسواق المسلمين).

ئه‌وه‌ی ده‌ه‌ین‌رێته بازا‌ری موس‌لمانان ئه‌وا پ‌رسیار له‌باره‌یه‌وه مه‌که، چونکه ئه‌صل ئه‌وه‌یه حه‌لّله ئیلا مه‌گەر به‌ د‌ن‌یاییه‌وه بزانی حه‌رامه‌.

مه‌به‌ست له: (على حكم الكتاب والسنة).

به‌وه‌ی مه‌رجه ئاشکراکانی فروشتنی تیدا ب‌یت، جا ئه‌گەر حه‌وت مه‌رجه زانراوه‌کی تیدا بوو ئه‌وا فروشتنێکی دروسته، ئه‌وه‌ی ئه‌فروشری حه‌لّله، ئه‌صلی بازا‌ری موس‌لمانان له‌سه‌ر ئه‌وه به‌نده‌.

مه‌به‌ست له: (من غیر أن یدخله تغیریر أو ظلم أو غدر).

به‌لام نه‌گەر فروشتنه‌که خه‌له‌تاندن و نه‌زانین و نادیارو سه‌ره‌رویی تیکه‌ل بوو نه‌وا نه‌و کاته ده‌بیته حه‌رام چونکه نه‌و کاته ده‌بیته قومار، یان ده‌بیته خه‌له‌تاندن، به‌وه‌ی شتیک ئاشکرا بکات وه‌کو حه‌قیقه‌ته‌که‌ی نه‌بی، وه‌کو نه‌وه‌ی که‌ره‌سته‌که به‌شیوه‌یه‌ک ده‌ریخات له‌سه‌ر حه‌قیقه‌ته‌که‌ی خوی نه‌بی نه‌مه‌ش پئی ده‌لین (تدلیس) نه‌ویش بریتییه له: ده‌رخستنی کالایه‌ک به‌شیوه‌یه‌ک نه‌و که‌سه‌ی ده‌بینی سه‌رسام ده‌بی و له‌ناخیشدا جیاوازی نه‌وه‌یه.

مه‌به‌ست له: (أو ظلم).

به‌وه‌ی به‌زۆر له‌خاوه‌نه‌که‌ی بیکری، به‌لکو فروشتن ده‌بی به‌په‌زامه‌ندی بیته، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (إنما البيع عن تراض)^{۲۱۶} خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ) (۲۹ النساء) واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان هیناوه! مال و سامانی یه‌کتری له‌خوت و خۆپایی مه‌خۆن مه‌گەر له‌پینگه‌ی سه‌داو بازرگانی و په‌زامه‌ندی نیتو خۆتانه‌وه بیته).

جا یه‌کی له‌مه‌رجه‌کانی فروشتن بریتییه له‌پازی بوونی فروشیار، ده‌بی له‌پاش ویست و هه‌لبێژاردنی خوی بیته و به‌زۆر نه‌بی، چونکه ناچار کردنی سته‌مه، ئیلا مه‌گەر ناچار کردنه‌که‌ی له‌سه‌ر حه‌ق بیته وه‌کو نه‌وه‌ی قه‌رز ی له‌سه‌ر بیته و پازی نییه به‌دانه‌وه‌ی قه‌رز که له‌م کاته‌دا دادوهر به‌شداری ده‌کات و مال‌ه‌که‌ی ده‌فروشیته و قه‌رزه‌کانی پی ده‌داته‌وه هه‌رچه‌نده پازیش نه‌بی به‌وه، چونکه نه‌م زۆر لی کردنه حه‌قه، بۆیه ده‌لین: (لا یصح یبع المکره إلا بالحق) واته: فروشتنی زۆر لیکراو دروست نییه ئیلا مه‌گەر به‌حقه نه‌بیته.

۲۱۶ / صحیح: أخرجه ابن ماجه (۲۱۸۵) وصححه الشيخ الألبانی فی (صحیح الجامع) (۲۲۲۳).

﴿٩٠﴾ نوسەر دەئىت: (واعلم - رحمك الله - أنه ينبغي للعبد أن تصحبه الشفقة أبدا ما صحب الدنيا لأنه لا يدري على ما يموت وبما يختم له وعلام يلقى الله عز و جل وإن عمل كل عمل من الخير).

واتە: بزانه_پەحمەتى خوات لى بى_كەوا پىۋىستە ھەردەم بەزەيى و دلنەرمى ھاورپى بەندە بىت تاكو لەدونيادايە، چونكە نازانىت لەسەر چى دەمرىت، بەچى كۆتايى بەژيانى دىت، لەسەر چى شتىك دەگاتە خواكەى خۆى، ھەرچەندە ھەموو كاريكى باش ئەنجام بدات.

﴿۹۱﴾ نوسەر دەلێت: (وينبغي للرجل المسرف على نفسه ألا يقطع رجاءه من الله تعالى عند الموت ويحسن ظنه بالله ويخاف ذنوبه فإن رحمه الله فبفضل وإن عذبه فبذنب).

واتە: پێویستە لەسەر کەسێ زیادەپەرە و رجاو تکا لەخواکەى خۆى نەبڕێت لەکاتى مردندا، گومانى باش بەخواکەى ببات، ترسى ئاکامى تاوانەکەى هەبێ، جا ئەگەر خوای گەورە پەحمى پێ کرد ئەو بەفەزلى خواپەر و ئەگەر سزای بدات ئەو لەسەر تاوانەکانى خۆیەتى.

رەفە/

ئەم مەسەلەى مەسەلەى مەزنە ئەویش: ئیماندار دەبێ لەنیوان ترس و تکادا کۆ بکاتەو لەکارەکانیدا لە نیوان ترسو و رجاو پێ دەکات، نابێت تەنها بترسێت و بێ ئومێد بێت لەپەحمەتى خوا، خوای گەورە دەفەرموێت: (إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ (۸۷) يوسف) واتە: چونکە مەگەر هەر خوانەناس و بێ باوەپان لەپەحم و میهرەبانى خوا بێ هیواو نا ئومێد بن.

خوای گەورە دەفەرموێت: (قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ (۵۶) الحجر) واتە: ئیبراهیم وتی: دەبێ کێ لە میهرەبانى پەرورەدگارى خۆى نا ئومێد بێ، بەدەر لەرێ لادەرەکان؟.

خوای گەورە دەفەرموێت: (قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ (۵۳) الزمر) واتە: ئەى موحەممەد (ﷺ) لە منەو بەلێ: ئەى بەندەکانى من! ئەى ئەوانەى ستم و زیاده رویتان لە خۆتان کردووە! ئێو لە رەحمەت و میهرەبانى خوا بێ ئومێد مەبن.

نابیت ترسیکی زیاد له‌هه‌د له‌دلیدا ببیئت، ببیته هوی ئه‌وه‌ی بی ئومیدی بکات له‌په‌حه‌تی خوا، ئه‌و ترسه ترسیکی خراپه‌و نه‌ویستراوه، هه‌روه‌ها ده‌بی پچای خوای هه‌بی، به‌لام په‌جاکه‌ی وای لی نه‌کات ته‌ئیمینی بکات له‌مه‌کری خوا، به‌لکو ده‌بی بترسی له‌مه‌کری خوا، مه‌کری خوا مه‌کریکه لایه‌فی که‌مالی خۆیه‌تی، وه‌کو مه‌کری دروستکراوه‌کانی نییه، چونکه مه‌کر له‌زماندا بریتییه له‌گه‌یاندنی ئازار بۆ که‌سیکی تر به‌ نه‌ئینی، به‌شیوه‌یه‌که هه‌ستی پی ناکات جا ئه‌گه‌ر ئه‌مه به‌حق بیئت ئه‌وا دادپه‌روه‌رییه ئه‌مه‌ش مه‌کری خودایه، چونکه مه‌کر به‌سته‌مکاران و فاسقه‌کان ده‌کات، جا سزاکه‌یانی پی ده‌گه‌یه‌نی به‌شیوه‌یه‌که هه‌ستی پی نه‌که‌ن، ئه‌مه‌ش دادپه‌روه‌ری خودایه ده‌بی سوپاس و ستایشی بکه‌ین له‌سه‌ری.

به‌لام ئه‌گه‌ر هاتوو گه‌یاندنی ئازاره‌که بۆ که‌سانی تر به‌ناحه‌ق بوو ئه‌وه سته‌مه‌و دروست نییه ئه‌مه‌ش مه‌کری خه‌لکی یه (دروستکراوه‌کانه) به‌لام مه‌کری دروستکار چاکه‌و ویستراوه، چونکه دادپه‌روه‌رییه له‌ئه‌وه‌وه، ئه‌مه جیاوازییه له‌نتوان هه‌ردوو لادا، له‌نتوان مه‌کری خوداو مه‌کری دروستکراوه‌کاندا، (وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ) (۵۴) آل عمران) واته: دوزمنانی خوا فیلیان کرد به‌لام خوا فیه‌له‌که‌یانی پووچه‌ل کرده‌وه بی گومان بن خوا باشتر چاره‌که‌ره بۆ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی فیل و پیلانه‌کانیان.

ئه‌مه له‌باسی سزای ئه‌واندا، جا ئه‌وه سته‌م نییه له‌خوداوه، به‌لکو ئه‌وه ئه‌نجامی مه‌که‌ره‌که‌ی ئه‌وانه، ئه‌وان مه‌کریان کردو خوای گه‌وره‌یش مه‌کری کرد به‌سه‌ریاندا وه‌کو سزایه‌که بۆیان، ئه‌مه‌ش دادپه‌روه‌رییه له‌خوداوه، له‌فه‌رمووده‌دا هاتوو: (إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلٍ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا)^{۲۱۷} واته: (که‌سی وا هه‌یه کرده‌وه‌ی ئه‌هلی به‌هه‌شت ئه‌نجام ده‌دات تا‌کو

نیوان ئه وو به ههشت ته نها یه ك بالّ ده مینی كه چی كیتابه كه ی پیشی ده كه ویت و به کرداری ئه هلی ئاگر کرده وه ده کات و ده چیته ئاگره وه).

ده چیته ناو ئاگره وه به هۆی ئه وه ی کرده وه ی ئه هلی ئاگری ئه نجام داوه، سزاكه ی به پیتی کرده وه كه ی خۆیه تی، جا له بهر ئه وه ی كۆتاییه كه ی به کرده وه ی ئه هلی ئاگر کرداری كرد بۆیه ده چیته ئاگره وه، به پیچه وانه وه، (إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّىٰ مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا) ^{۲۱۸} واته: كه سی وا هه یه کرده وه ی ئه هلی ئاگر ئه نجام ده دات تاكو نیوان ئه وو ئاگر ته نها یه ك بالّ ده مینی كه چی كیتابه كه ی پیشی ده كه ویت و به کرداری ئه هلی به ههشت کرده وه ده کات و ده چیته به ههشته وه).

ده چیته ناو به ههشته وه چونكه به کرده وه ی ئه هلی به ههشت کاری كرد، له سه ری مردوه، جا كه س ناچیته ئاگره وه به بیّ کرده وه و كه س ناچیته به ههشته وه به بیّ کرده وه، کرده وه كانیش به پیتی كۆتاییه كه یه تی، بۆیه نابیت مروّف له خۆبایی ببیت به کرده وه چاكه كانی و به رده وامبوونی و له لادان ته ئمین بیت، چه ند كه س له ئیمانداران و موسلمانان و زانایان له راسته پئی لایاندا؟ خوای گه وره له پێگه ی راست لایانی دا به هۆی سه ریچی كردنی خۆیانه وه، نابیت مروّف ته ئمین بیت له خۆی و ته زکییه ی خۆی بكات، نابیّ ته ئمین بیت له لادان و تیکه لّ به خراپه کاران بییّ وگوئیان لی نه گریّ و ته ماشای فیتنه نه کات، ته ئمین نه بیّ له خۆی.

پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فه رمویت: (قلوب العباد بین إصبعين من أصابع الرحمن) ^{۲۱۹} واته: دلّی به نده كان له نیوان دوو په نجه یه له په نجه كانی خوای میهره باندایه ته ئمین

۲۱۸ / صحیح : سبق تخریجه .

۲۱۹ / صحیح : سبق تخریجه .

نه‌بیّ له‌خۆی له‌کاتی‌کدا (ابراهیم الخلیل) ده‌فه‌رمویت: (وَاجْتَنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ) (۳۵) رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ (۳۶) ابراهیم) واته: خوايه! خۆم و کۆره‌کانم له‌بتپه‌رستی وه‌دوو‌رخه (۳۵) ئه‌ی په‌روه‌ردگارم! به‌راستی ئه‌و بتانه‌خه‌لکێکی نۆریان سه‌رلێشێواو و گومرا کردووه (۳۶).

جا مرقف ته‌ئمین نه‌بیّ له‌خۆی له‌فیقنه‌و له‌ئاخر شه‌ری هه‌رچه‌نده‌باشترین که‌س بیّت، هه‌رگیز له‌په‌حمه‌تی خوا بیّ ئومێد نه‌بیّ هه‌رچه‌ند بیّ باوه‌پترین که‌س بیّت، په‌نگه‌خوای گه‌وره‌ته‌وبه‌ی به‌قسمه‌ت بکات و له‌سه‌ر ئیسلام به‌رمیت و به‌چێته‌به‌هه‌شته‌وه‌چونکه‌له‌ژياندايه‌ئه‌وا ئه‌وه‌ریی تی ده‌چیت تووشی ئه‌م بیّت یان تووشی ئه‌و بیّت، جا کرده‌وه‌کان به‌پیتی کۆتاییه‌کانه‌.

مه‌به‌ست له: (وَيَحْسَن ظَنَّهُ بِاللَّهِ، وَيَخَافُ ذُنُوبَهُ).

گومانی باش به‌خواکه‌ی بیات و له‌په‌حمه‌تی خوا بیّ ئومێد نه‌بیّ.

مه‌به‌ست له: (وَيَخَافُ ذُنُوبَهُ).

واته‌هیچ په‌جایه‌ک ناکات به‌بیّ ئه‌وه‌ی ترسی له‌گه‌لدا نه‌بیّ، به‌لکو له‌نیوان ترس و په‌جادا کۆبکاته‌وه (إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا) (الانبیاء) واته: چونکه‌ئه‌وان هه‌موویان له‌کاری خێرو چاکه‌دا به‌رده‌وام په‌له‌و تالوکه‌یان ده‌کرد هه‌میشه‌له‌به‌ر هیوای میهره‌بانی و په‌حمه‌تی ئێمه‌دا نزیان ده‌کرد و له‌ترسی دۆزه‌خ هاواریان ده‌کرد.

ئه‌وانه‌پیغه‌مبه‌رانن و خێرا ده‌که‌ن و په‌له‌ده‌که‌ن له‌ئه‌نجامدانی چاکه‌کاریدا و داوا له‌خواده‌که‌ن و (رغباً) واته‌به‌ته‌ماحی پاداشتی و (ره‌با) واته: له‌ترسی سزاکه‌یدا، جا پیغه‌مبه‌ران له‌نیوان ترس و په‌جادا کۆده‌که‌نه‌وه، ته‌نها لایه‌ک وه‌رناگرن و واز له‌و

لايهكەى تر بهيئن، تەنھا لايەنى ترس وەرناگرن و واز لە لايەنى پەجا بهيئن، يان لايەنى
رەجا وەرناگرن و واز لە ترس بهيئن.

دەبى بەندە گومانى باش بە خواكەى بيات بە تاييەتى لەكاتى مردندا، زانايان
دەلێن: لەكاتى تەندروستدا لايەنى ترس زāl بيبت بەسەريدا باشترە و لەكاتى مردندا
لايەنى رجا زāl بيبت بەسەريدا باشترە، چونكە لەكاتى ژياندا دەتوانى كار بكات و
تەوبە بكات و داواى لى خوښبوون بكات، بەلام لەكاتى مردندا ناتوانى هيج شتێك بكات
بۆيە لايەنى پەجا زāl بيبت بەسەريدا باشترە، بۆيە لەفەرموودەيەكدا هاتو، (لا يموت
أحدكم إلا وهو يحسن الظن بالله)^{۲۲۰}.

مەبەست لە: (فإن رحمة الله ففضل، وإن عذبه فذنب).

ئەمەش هەر وەكو ئەوەى لەپيشدا باسكرا كەوا خواى گەورە سزاو خوښى ناداتە
بەندەكانى ئيلا بەكردهوەى خويان نەبى (وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا) (الكهف) واتە:
پەروەردگار پشت ناهەقى و ستم لەهيج كەسێك ناكات).

﴿۹۲﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بأن الله تعالى اطلع نبيه (ﷺ) على ما يكون في أمته إلى يوم القيامة).

واتە: باوەرپوون بەوێ خوای گەرە هەموو ئەوێ دیت بەسەر ئوممەتی پیغەمبەرە کەیدا تاكو پۆزی قیامت پیشان پیغەمبەرە کەى (ﷺ) داوہ.

پاڤه /

پیغەمبەرى خوا (ﷺ) غەیب نازانى، هیچ یەكێك لە دروستکارووەکانى خوا غەیب نازانن، (قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ (۶۵) النمل) واتە: ئەى موخەممەد (ﷺ) پێیان بڵێ: هیچ کەسێک لەوانەى کە لە ئاسمانەکان و زەویدان _بێجگە لە خوا_ ناکایان لە غەیب نییە).

غەیب: ئەو شتەى لە ئێمە بزرەو ئامادە نییە، لە ئایندەو لە پابوردودا، ئێمە ئەو شتە نازانین، بەلام پیغەمبەران ئەو خوای گەرە شتیان پیشان دەدا لە غەیبدا لە بەر بەرزەو هەندى بانگەواز بۆ لای خوا، لەوانە: پیغەمبەرمان (محمد) (ﷺ) خوای گەرە چەندین شتی پشاندا لە غەیبەکان و بە پیغەمبەرى خوا (ﷺ) هەوالی داوہ لە بەر بەرزەو هەندى ئەم ئوممەتە، خوای گەرە دەفەرمویت: (عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا (۲۶) إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ) (الجن) واتە: ئەو زاتە زانای نادیار و غەیبە، غەیبى خۆى بۆ هیچ کەسێک دەرنەخاوا ناسکرا ناکا (۲۶) مەگەر بۆ پەيامبەرێک کە خۆى لێى رازى بێت).

(الا من ارتضى من رسول):

واتە: خوای گەرە ئەوێ ویستی لەسەر بێت ئاگادارى پیغەمبەرە کەى (ﷺ) کردووەتەوہ.

بۆ نمونە: پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لە گەڵ ھاوێلەکانیدا پێی دەکرد، بەتەنێشت دوو گۆردا تێپەڕین، فەرمووی: (إِنَّمَا لِيُعَذِّبَنَّ) ^{۲۲۱} ھاوێلان ھەستیان بەو نەکرد خاوەنى ئەو دوو گۆرە سزا دەدەری بەلام خۆی گەورە پێغەمبەرەكەى (ﷺ) ئاگادار کردەو بەسزادانى ئەو دوو مردوو فەرمووی: (إِنَّمَا لِيُعَذِّبَنَّ) ئەمە لەو شتانەى خۆى گەورە پێغەمبەرەكەى (ﷺ) ئاگادار کردەو، ئەمەش لەتایبەتمەندییەكانى پێغەمبەرەكە.

ئاگادارى کردەو لەوێ لەتایندەدا پوودەدات، مەرجەكانى قیامەتى پێ راگەیانددوون، دەریارەى فیتنەكان ھەوالی پێ داوین، بۆ ئەوێ ئاگاداریبین و لەو بترسین تووشى ئەو كێشە بێن و بەرانبەریان چاوپوون بێن، ھەوالی پێداین لەبەر بەرژەوھەندى خۆمان لە روى ئاگادارکردنەوھمان و لەپێناوی ئەوێ ئاگادارى خۆمان بێن، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمویەتى: (وَسَتَفْتَرُ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً) ^{۲۲۲} واتە: ئوممەتەكەم دەبێتە ھەفتا و سێ تاقم و فیرقەو، ھەمووی لە ئاگردایە تەنھا یەكێكىیان نەبێت.

ئەمە ھەوالێكە لەئەوێ كەوا جیاوازی و پارچە پارچە بوون لە ئوممەتەكەیدا پوودەدات و ھەروەكۆ ئەوێ ئەو ھەوالی پێ داوین پووی دا، بۆ ئەوێ دامەزراو بێن لەسەر ھەق و لەگەڵ یاخى بووكاندا نەپۆین.

۲۲۱ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۲۱۳) ومسلم (۲۹۲) .

۲۲۲ / حسن : سبق تخريجه .

﴿۹۳﴾ نوسەر دەئىت: (واعلم أن رسول الله ﷺ) قال: (ستفترق أمتي على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة وهي الجماعة) قيل: من هم يا رسول الله؟ قال: ما أنا عليه اليوم وأصحابي).

واتە: بزانه پىتەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویتى: (ئوممەتەكەم دەبىتە ھەفتا و سەئ تاخم و فیرقەو، ھەمووی لە ئاگردایە تەنھا یەكیكان نەبىت ئەویش جەماعەتە، فەرموویان: ئەى پىتەمبەرى خوا (ﷺ) كىن ئەو كۆمەلە رزگار بوو؟ فەرمووی: ئەو رىگایەى ئەمڕۆ من و ھاوەلانی لە سەرىن).

مەبەست لە: (واعلم أن رسول الله ﷺ) قال: (ستفترق أمتي على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة وهي الجماعة).

خوای گەورە فەرمانى پى کردوین لە سەر ھەق کۆببینەو (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا) (ال عمران ۱۰۳) واتە: بەتیکرا گشتتان دەست بەپشتەى ئایینی خواو قورئانەکە یەو بەگرن و ھەت لى تەرازین).

خوای گەورە دەفەرمویت: (إِنَّ الَّذِينَ فَتَرُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ) (الانعام ۱۵۹) واتە: بێگومان ئەو کەسانەى دینی خۆیانیان پەرت و بلاکردو بوونە چەند دەستەو بەستە یەکی جیاوازو لیکتازاو تو کاریکت بەوان نییە، بەپاستى برپاری چارەنوسیان ھەر لای خوا بە پاشانیش بە ھەر کارى کردوویانە ئاگاداریان دەکات).

ھەورەھا خوای گەورە دەفەرمویت: (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ) (آل عمران ۱۰۵) واتە: ئێو ھەکوئەو جوولەکەو گاوارانە مەبن، کەدوای چەندین بەلگەو نیشانەى پەوین بۆیان ھات، پەرت

بوون و دوو به‌ره‌کییان تی کهوت دژی یه‌کدی وه‌ستان نه‌وانه سزایه‌کی گه‌وره و گرانیان بۆ هه‌یه).

جا نه‌هی لی‌کردوین له‌دوو به‌ره‌کی و فه‌رمانی پی‌کردوین به‌کۆبوونه‌وه و ده‌ستگرتن به‌کیتابه‌کی خوداو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌کی (ﷺ)، فه‌رموویه‌تی: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ (١٥٣) الانعام) واته: نه‌م هیله‌شاسته‌یه به‌رنامه‌و پێبازه‌کی منه، ده‌سا ئیوه‌یش نه‌ی ئیمانداران! هه‌میشه شوینی بکه‌ون و هه‌ر به‌ودا بچن مه‌که‌ونه شوینی پێچکه‌کانی تر، نه‌وسا له‌شارپێگه‌کی خوا بترازین و په‌راگه‌نده‌ بین).

بۆیه دروست نییه دوو به‌ره‌کی و جیاوازی بکه‌ین له‌به‌ر شوینکه‌وتنی ئاره‌زووه‌کان، یان له‌به‌ر چاولی‌کردنی باوو باپیران یان چاولی‌کردنی جووله‌که‌و گاره‌کان، چونکه جیاوازی دوو به‌ره‌کی له‌کاروباری عه‌قیده‌و بنه‌ماکانی دیندا دروست نییه، به‌لکو ده‌بی‌ی به‌کده‌نگ بین و له‌سه‌ری کۆ بیینه‌وه.

جیاوازی له‌مه‌سه‌له‌ فیه‌یه‌کاندا پوو ده‌ده‌ن به‌لام ده‌بی‌ی بکه‌پێنه‌وه بۆ نه‌و پایه‌ی له‌سه‌ر به‌لگه‌ پاره‌ستاهه‌، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا (٥٩) النساء) واته: نه‌گه‌ر له‌شتی‌کدا کێشه‌و ناکۆکی‌تان بوو جا بی‌گه‌ر نه‌وه بۆ لای خوا و په‌یامبه‌ر واته: با ته‌نها قورئان و سوننه‌ت داوه‌ر و هه‌که‌متان بن، نه‌گه‌ر باوه‌رتان به‌خوا و به‌رۆژی دوا‌یی هه‌یه ده‌بی‌ی ئاوابیت، نه‌و گه‌رانه‌وه‌ی کێشه‌و هه‌رایه بۆ لای قورئان و سوننه‌ت جوانتر و چاکتره بۆتان چاکترین ره‌فتاریشه بۆ داها‌تووتان).

که‌واته جیاوازی له‌عه‌قیده‌دا دروست نییه، چونکه عه‌قیده‌ شتیکی (ته‌وقیفی)یه و جیگه‌ی ئیجتیهاد نییه.

بەلام لە مەسەلە فېقھىيەکان ئەوا: ھەمووان لە ئەھلى عېلم - ئەوانەى گەشتوونەتە پەلەى ئىجتىھاد - ئىجتىھاد دەکن، رەنگە لە بۆچوونياندا جىاوازىن بەلام لە سەر ئەو جىاوازیيە نامىنن بەلگە دەگەرپنەو ە بۆ کىتابەکەى خوا و سوننەتى پىغەمبەرەکەى (ﷺ)، جا ھەرکەس بەلگەى پى بوو ئەوا شوینى دەکەون و قسەکەى وەردەگرن و واز لە بۆچوونى خۆيان دەھینن، ئەمە مەزھەبى ئەھلى سوننە و جەماعەى، ھەر ئەمەشە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پىنمویى بۆ کردوون، بەلام بلىین: - واز لە خەلکى بەینن ھەریەکە و شوینى بۆچوونەکەى خۆى بکەوئ و جىاوازی ئەم ئوممەتە پەحمەتە ھەروەکو دەلین، ئەوا دەلین: ئەمە قسەىەکى پوچەلە (باطل)ە، خواى گەرە دەفەر مۆیت: (وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ (۱۱۸) إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ (۱۱۹) هُود) جا ئایەتى (إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ) بەلگەىە لەسەر ئەوەى ئەوانەى خواى گەرە پەحمى لى کردوون جىاوازی و دووبەرەکیان نەکردو، بەلگەشە لەسەر ئەوەى جىاوازی عەزابە و پەحمەت نییە، پەحمەت بۆ ئەو کەسانەى جىاواز نەبوونە، ئەگەر جىاوازی دووبەرەکى یان تووش بوو ئەوا دەگەرپنەو ە بۆ قورئان و سوننەت و ئەوەى پاستە وەرى دەگرن و ئەوەى ھەلە بوو وازى لى دەھینن، ئەمە پىگای ئەھلى سوننە و جەماعەى، بەلام ھەرکەسە و لەسەر پراو بۆچوونى خۆى بمینى و قسەى فلان و فلان وەرگرى، ئەمە پىگای موسلمانان نییە، ئەمە پىگای ئەھلى ئارەزوو و شەھواتە بەدواى ئەو قسانەدا دەگەرپن لەگەل ئارەزوویاندا بگونجى و یان لەگەل حەزەکانیاندا بگونجى، ئەوەى لەگەل حەزەکانیاندا نەگونجى ئەوا وازى لى دەھینن ھەرچەندە ئەو زانیەش بیللى کە قسەکانى وەردەگرن، واتە ئەوان قسەى پىشە وایان و زانیان وەرناگرن ئیلا ئەوە نەبى لەگەل حەزەکانیاندا دەگونجى بەلام ئەوەى لەگەل حەزەکانیاندا جىاوازە ئەوا رەدى دەکەنەو، ئەمەش بەلگەىە کەوا ئەوان شوینى ئارەزوو کەوتوون، جا ئەوەى لەگەل ئارەزووەکانیاندا گونجا وەرى دەگرن و ئەوەى جىاواز بوو لەگەل ئارەزووەکانیاندا وازى لى دەھینن، ولا حول ولا قوة الا بالله.

ئەمەش ئەو دەپ ئىستا لەگۇقارو پۇرنامە و كۆپو كۆنگرەكاندا بانگەشەى بۆ دەكەن بەزۆرى، لە كەنالە ئاسمانىيەكاندا پەواج بە و جىاوازىيانە دەدەن و دەلئىن: بۆ خەلگى فراوانى دەكەينەو! بەچى شتەك بۆ خەلگى فراوانى بكەينەو؟ بە وازەيتان لەقورئان و سوننەت و پۇيشتەن بۆلای ئەو قسانەى خاوەنەكانيان (معصوم) نىن، كە هەلە دەكەن و دەپپەكەن؟؟ هەر ئەوانن نەهى دەكەن لەو دەپ قسەكانيان وەرگىرەن ئىللا ئەو قسانە نەبى لەگەل بەلگەكاندا دەگونجى، ئەوان نەهيمان لى دەكەن قسەكانيان وەرگىرەن ئەگەر لەگەل بەلگەكاندا جىاواز بوو، ئەمە بابەتەكە و پىويستە بىزانىن چونكە ئەمۇ خەلگى ئىبتەلا بوونە بەو كەسانەى لە خەلگى تەك دەدەن و شتەكان دەشارنەو.

جا ئەو قسەى: (واعلم أن رسول الله ﷺ) قال: (ستفترق أمتي على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة) ئەمە فەرمودەىەكى (صحيح) بەكۆى پىگا و پىوايەتە زۆرەكانى، پىشەوايان تەخرىجيان كىردو و ستايشيان كىردو، ئەو دەپ لەبەر چاومانە پشت راستى دەكاتەو كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) هەوالى پىداوين كەوا ئوممەتى (محمد) (ﷺ) دەبىتە حەفتا و سى كۆمەلەو، ئەمەش بنەماى (اصول)ى كۆمەلەكانن، چونكە لەو كۆمەلە زۆرتر هەن، بەلام ئەمە بنەماكانيانن هەمويان لەئاگردان، واتە حەفتا و دوو كۆمەلە دەچنە ئاگرەو، تەنھا يەكەك نەبى، ئەویش حەفتا و سىيەمىن كۆمەلە، ئەوانىش ئەو كۆمەلەن لەسەر ئەو بەرنامەىەن پىغەمبەرو (ﷺ) هاوەلان لەسەرى بوون، ئەم كۆمەلەىە لەئاگر پىزگارىيان دەبى، بۆيە پىيان دەلئىن: (الفرقة الناجية) هەروەها پىيان دەلئىن: ئەهلى سوننە و جەماعە، جگە لەوان ئەوا بەرەلستكارن و هەپەشەى ئاگرىيان لى دراو، هەيانە دەچنە ئاگرەو لەبەر كوفەرەكەى و هەيانە دەچنە ئاگرەو لەبەر (فسق)ەكەى و هەيانە دەچنە ئاگرەو لەبەر سەرپىچى يەكەى

ھەموويان ۋەك يەك نين لە چوونە ناو ئاگرەۋە، لەم ھەرموودەيە ئەۋە ۋەرنەگىرى كەۋا ئەم كۆمەلە ھەموو كافىرن.

مەبەست لە: (وھى الجماعۃ).

جەماعە: ئەۋكەسانەن لە سەر ھەقن ھەرچەندە تەنھا يەك كەسىش بىت ئەمە جەماعەيە، بەلام زۆرى كۆمەلەكە بەلگەى ئەۋە نىيە لەسەر ھەقن، خىۋاى گەۋرە دەفەرموئە: (وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) الانعام/ ۱۱۶ واتە: ئەگەر لە زۆربەى خەلكانى ئەم سەر زەۋىيە، كە بى باۋەپن پەپرەۋى بىكەيت لە رىگەى خىۋا لات ئەدەن ۋ چەۋاشە ۋ سەر لىشىۋاوت ئەكەن).

خىۋاى گەۋرە دەفەرموئە: (وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ) (يوسف) ۱۰۳ واتە: زۆربەى ئەۋمەردەمە، ھەرچەندە تۆ زۆرىش سوۋرى ۋ تىكۆشى بۆ باۋەپ ھىنانىان، ئەۋان باۋەپ ناھىنن).

خىۋاى گەۋرە دەفەرموئە: (وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ) (الاعراف) ۱۰۲ واتە: خۆ زۆربەى ئەۋانەشمان بەۋەفادارو بەئەمەك نەدى بى گومان زۆربەشيانمان بەفاسق ۋ سنور بەزىن دىت).

جا عىبەرەت بەزۆرى نىيە، عىبەرەت بەۋەيە كەلەسەر ھەقن ھەرچەندە كەمىش بن، ئەگەر تەنھا يەك كەسىش بىت ئەۋا جەماعەيە.

مەبەست لە: (قيل: من هم يا رسول الله؟ قال: ما أنا عليه اليوم وأصحابي).

ئەمە پىگا پاستەكەيە، ئەۋكەسەى لەسەر ئەۋ پىگايە بىت پىفەمبەرو ھاۋەلانى لەسەر بوون، ھەر ئەۋەش جەماعەيە.

﴿۹۴﴾ نوسەر دەلئیت: (هكذا كان الدين إلى خلافة عمر بن الخطاب الجماعة كلها وهكذا في زمن عثمان فلما قتل عثمان رضي الله عنه جاء الاختلاف والبدع وصار الناس أحزابا وصاروا فرقا فمن الناس من ثبت على الحق عند أول التغيير وقال به وعمل به ودعا الناس إليه).

واتە: ئا دىنەكە بەم شىۋەيە بوو، تاكو خىلافەتى عومەرى كورى خەتتاب ھەمووى جەمەعەيە ھەر بەم شىۋەيە بوو لە سەردەمى عوسماندا، كاتى عوسمان كوژرا چىتر جىياوازى و بىدعە ھاتە كايەو ھە و خەلكى بوونە چەند حىزب و گروپپىكەو، جا لەخەلكىدا ھەبوون دامەزراو بوو لەسەر ھەق ھەر لە يەكەم گۆرپانكارىيەو، بەو قسەو قسەى دەكردو كارى پى دەكرد و خەلكى بۆ بانگ دەكرد.

پافە/

مەبەست لە: (هكذا كان الدين إلى خلافة عمر بن الخطاب الجماعة كلها وهكذا في زمن عثمان).

لەسەردەمى ھاوہلان و شوپىنكەوتواندا بەرھەستكاران خۆيان شارەدبوو ھەتتا خەلكى بوون ھەكو قەدەرىكان و جگە لەوان لەبەر ھىزو دەسەلاتى ئىسلام و موسلمانان، تاكو ئەو كاتەى جولەكە كەابرايەكى جولەكەيان لەيەمەنەو تىكەل بەموسلمانان كرد پىيان دەگوت: (ابن السوداء عبد الله بن سبأ اليهودى) ئەويش ھات بۆ مەدینەو ئىسلام بوونى خۆى پراگەياندا لەسەردەمى خىلافەتى عوسماندا، دەستى كرد بەجویندان بە عوسمان لەمەجلىسەكاندا، چونكە ئەو لەبەر ھەلخەلەتاندنى خەلكى بانگەشەى ئىسلامى دەكرد، ئەمجار ژەھرەكەى خۆى پژاندە نىو خەلكى لەمەجلىسەكاندا و خەلكى نەفام ئامادەى دەبوون و خەلكى خراپو نەفام ئامادەى دەبوون، ھەندى لەخەلكى يان زۆرىك لەخەلكى ھەز لە جویندانو وتى وتى دەكەن،

بۆيە لاي ئەو كۆبۈنە، كاتى لىي بەئاگا ھاتن لەمەدینە دەرکرا ئەویش پۆشت بۆ
میسر، لە میسر گوندیکى دۆزییەو بە دووبەرەكى ناوبانگى دەرکردبو ئەویش لەوئ
نوقم بوو، لەوئ ژەرەكەى خۆى بلۆ کردەو و جوینى بەعوسمان دەدا، ئەمجار
لەكۆتاییدا لەوان گروپىكى چەتەى لى دروست کردوون پەرچەك و ھىزدار بوون، ھاتن بۆ
لاى عوسمان و بەرھەستیان لى دەکردو ھەلەیان لى دەگرت، جا عوسمان وەلامى
ئەوانى دەدايەو و گومانەكانیانى لەناو برد، ئەمجار گەرپانەو، ئەمجار لەرپىگا لۆمەى
بەكتريان دەکردو گوتیان: ئیمە ھىچ شتىكمان نەکرد، ئەمجار گەرپانەو بۆلاى
عوسمان و مالەكەیان ئابلۆوقەدا، ھاوہلان ویستیان بەرگرى لەخەلیفە بکەن بەلام
عوسمان نەھى لى کردن لەترسى فیتنەو لەترسى خوینپرشتن، نەھى لى کردن بەھىوای
ئەوہى مەسەلەكە ھىشتا گفتوگۆ گەرپانەوہى تىدايە، ویستى قەناعەت بەوان بکات
بەلام ئەوان كاتى بینیان ھىچ شتىكیان لەرپىگەى بەلگەوہ دەست نەكەوت ئەوا بەشەو
ھەلیان کوتایە سەر کوشتیان لەكاتىكدا خەلکى خەوتوہ، كاتى بینیان بەلگەكانیان
پوچەو وەرنەگیراوە، سوودیان لە ئەو ھەلە وەرگرت، لەكاتىكدا زۆریەى خەلکى
لەحەج بوون و خەلکى لە مەدینەدا خەوتوون و ئارامن، چونكە باوہریان وابوو
مەسەلەكە ھىشتا گفتوگۆ گەرپانەوہى تىدايە، بەشەو ھەلیان کوتایە سەرى _خوای
گەورە روویان ناشرین كات_ لەمالەكەى خۆیدا و شەھیدیان کرد، لەكاتىكدا ئەو
قورئانى دەخویندو (مصحف)ى پى بوو تاكو خوینەكە پزایە سەر (مصحف)ەكە، چىتر
ئەو كاتە فیتنە پوویدا، ئەو كابرە چەپەلەى دەیگوت خىلافەت ھى (عەلى)یە و بۆ
ئەبوبكر عومەر و عوسمان نییە، بەلكو تەنھا ھى (عەلى)یە، چونكە (عەلى) تەنھا وەصى
پىغەمبەرى خوايەو (ﷺ) ئەوانە ستەمیان لە خىلافەت کردووەو بەزۆر لە (عەلى)یان
زەوت کردوہ لەوہ سەر سوپھینەرتەر ئەوہیە عەلى خۆى بانگەشەى ئەوہى نەکردوہ و
واى نەگوتوہ و داواى خىلافەتیشى نەکردوہ و نەیفەرموو من لەوان شایستە ترم، بەلكو
ئەو بەیعیەى بە ھەرسى برا خەلیفەكەى داو گوێزپایەل و گوئییستى ئەوان بوو، بەھۆى

ئەو ۋە فېتنە لە نىۋان مۇسلماناندا پەيدا بولۇپ، كۈشتار لە نىۋان مۇسلماناندا دەستى
پىكىرد بەھۇى ئەم كابرە پىس ۋە چەپەلەۋە كە دزەى كىرەبۇە نىۋ پىزەكانى
مۇسلمانانەۋە بەلام خۇاى گەۋرە ھەۋلەكانى شىكاندۇ سەرشۆپ بولۇپ، راستە بەلەك
توۋشى مۇسلمانان بولۇپ چەندىن كەس كۈژرا، بەلام نەيتۋانى ھىچ بە ئىسلام بىكات،
ئىسلام - سوپاس بۇ خوا - بەسەر بەرزى مایەۋە ھىچى توۋش نەبولۇپ، نە ئەۋ نە
جۈۋلەكە ھىچيان دەست نەكەۋت لەم دىنە سوپاس بۇ خوا، بەللى ھاۋەلان توۋشى
ھەندى موصىبەت ۋە فېتنە ۋە كۈشتىن بولۇپ بەلام ئەۋە لە پىنناۋى خودايە ۋە خوا لىيان پازى
بىت، ئەۋ كابرە چەپەلە ھىچى دەست نەكەۋت، سوپاس بۇ خوا.

ئەمە پۈختەى كىشەى فېتنەى كۈشتىنى عوسمانە، ئەمەش بەلگەيە كەۋا دروست
نىيە دەرىجىت لەدزى كار بەدەستان، دەرىچۈن لەدزى دەبىتە ھۇى خراپە لەناۋ ئەم
ئومەتەداۋ دەبىتە ھۇى خۇيىن پىشتىن، خەلكى لەۋ كاتەۋە بەردەۋام لەفېتنەدان،
ئىۋەش باش ئەۋانە دەناسن كەۋا بانگەشەى فېتنە دەكەن، ئەۋانەى بانگەۋاز بۇ
فېتنە دەرىچۈن لەسەر كار بەدەستان دەكەن بە بىيانۋى ئىنكار كىردن لە (منكر)،
بۇيە گروپى (المعتزله) ۋ (الخوارى) دەرىچۈن، ھەمويان لەۋ مەسەلەيەدا بەردەۋام
تاكو ئىستا ھەن.

مەبەست لە: (فلما قتل عثمان جاء الاختلاف والبدع).

دەبى ئاگادارى ئەۋ كەسانە بىن بانگەۋاز بۇ گومپاى دەكەن ۋ نەرم ۋ نىان نەبىن
لەگەلىاندا، دروست نىيە قسە بەكار بەدەستان بىكىت، بۇيە پىغەمبەرى خوا (ﷺ)
ئامۇزگارى كىردىن بەگۇيىبىستى ۋ گۇپرايەلى ۋ دەرنەچۈن لەسەر كار بەدەستان
ھەرچەندە ستەمىش بىكەن ۋ (فسق) بىكەن بەمەرجى نەگاتە ئەۋەى كوفرى ئاشكرا
بىكەن، ئا بەم شىۋەيە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئامۇزگارى كىردىن.

مەبەست لہ: (وصار الناس فرقا فمن الناس من ثبت على الحق عند أول التغير وقال به وعمل به ودعا الناس إليه).

کاتى کۆمەلەکان و دووبەرەکی پەیدا بوون خوای گەرە ئەهلى حق و سوننەى دامەزراو کرد، لہ سەر بەرنامەکەى پىغەمبەر (ﷺ) ھاوہ لان پۆیشتن، بەلام گروپەکانى تر جیاوازیوون و لەسەر ئەو بەرنامەى لایاندا پىغەمبەر ھاوہ لان لەسەرى بوون، بۆیە شایەنى ھەرەشەکردن بوون بە ئاگر، بە ھۆى ئەو کارانەى لەوانەوہ ئەنجام درا.

نوسەر دەلالت: (فكان الأمر مستقيما حتى كانت الطبقة الرابعة في خلافة بني فلان انقلب الزمان وتغير الناس جدا وفشت البدع وكثر الدعاة إلى غير سبيل الحق والجماعة ووقعت المحنة في كل شيء لم يتكلم به رسول الله ﷺ ولا أحد من الصحابة).

واتە: کارەکە بە راستى و پێک و پێکى دەپۆیشت تاكو چینی چوارەم پەیدا بوو لەخیلافەتى بەنى فلان و زەمانە ھەلگەرایەوہ و خەلکى زۆر گۆران، بیدە بەلاویوہوہ، بانگەوازکاران بو پێگەى جگە لەحق و جەماعە زۆر بوون، لەھەموو شتێکدا تاقیکردنەوہ پوویدا کە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) قسەى تیدا نەکردبوو ھەرەوہا یەکى لەھاوہ لان قسەیان تیدا نەکردبوو.

پاڤە:

مەبەست لہ: (فكان الأمر مستقيما حتى كانت الطبقة الرابعة في خلافة بني فلان انقلب الزمان وتغير الناس جدا وفشت البدع).

دووبەرەکی و جیاوازی زۆرتربوو لەگەڵییدا فیتنە زۆرتربوو لەپاش تپەریوونى سى سەدە چاکەکە تاكو سەرەدەمى عەبباسیەکان ھات و مەئمونى عەبباسى تیدا ھەلگەوتوو لەپاش ئەو (معتصم) و (واثق) ھات و شوینى قسەى (الجهمية) کەوتن،

ويستيان ئەھلى سوننە ناچار بکەن لەسەرى ئەويش بە وتنى (دروستکردنى قورئان) هەندى لە پيشەوايانيان کوشت و ئازارى هەندىكى ترياندا، بەلام حەق سابت و جىگىرە و سوپاس بۆ خوا.

مەبەست لە: (وكثر الدعاة إلى غير سبيل الحق والجماعة).

نۆرىك هەن ئىستا دەلێن: ئەوان بانگەوازکارن، کۆمەل و گروپ پێک دەھێنن لە ژێر ئەو پەردەيەدا، لە کاتێکدا ئەوان دەیانەوێ خەلکی بانگ بکەن بۆ گومپایى ئیلا ئەوانە نەبێ خوا پەحمى پێ کردوون و دامەزراو بوون لەسەر بانگەوازکردن لەسەر قورئان و سوننەت و بەرنامەکەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لە بانگەوازەکیدە کە هەر ئەوەش حەقە، هەر ئەوەش بانگەوازی حەقە، هەر شتێک پێى بلێن بانگەواز مەرج نییە راست بێت تاكو تەماشای بەرنامەکەى نەکریت لە سەرى دەپوات، جا ئەگەر هاتوو لەسەر ئەو بەرنامەى پۆشت پێغەمبەر و هاو ئەلانى لەسەر بوون ئەوا ئەو بانگەوازکارە بۆ حەق، بەلام ئەگەر هاتوو جیاواز بوو لەوەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لەسەرى بوو لە بەرنامەى کارکردن و بانگەوازییدا ئەو لەسەر (باطل) و کەس پێى هەلنەخەلەتى بەوەى دەلێت: ئەو لە بانگەوازکارانە، چونکە ئاشکرایە بانگەوازکارانى وا هەن لەسەر دەرگای جەھەننەمن هەر کەسێ گۆرپایەلێیان بکات ئەو فەرقى دەدەنە ئاگرە کەو هەر کەو پێغەمبەرى خوا (ﷺ) باسى کردووە^{۲۲۲}، بۆیە دانەر دەلێت: (وكثر الدعاة إلى غير سبيل حق والجماعة) هەر کەو ئىستا پوویداو و هەبە، نۆزى ئەوانەى بانگەشەى ئەو دەکەن بانگەواز بۆ ئىسلام دەکەن لە ژێر ئەم پەردەيەدا، ئەگەر تەماشای بەرنامە و هەلسوکه وتیان بکریت دەبینریت بە تەواوى لە گەل ئىسلامدا جیاوازه.

مەبەست لہ: (ووقعت المحنة في كل شيء لم يتكلم به رسول الله ﷺ) ولا أحد من الصحابة).

قەسە کردن و جیاوازی و وتی و بانگەشەى عیلم نۆز بوون بەلام ھەموو ئەوانە نامینن و لەناو دەچن تەنھا ئەو دەمینتەوہ کە قورئان و سوننەت دەلالەتى بۆ کردوہ ھەر ئەوہشە بەرنامەى تەواو پێگای پاستە، بەلام ئەمە پێویستی بەدوو کارە: _

یەکەم: زانستێکی سوودبەخش:

لە پێگایەوہ ئەو بەرنامەى دەزانى کە پێغەمبەر و ھاوہلان و شویتکەوتوانى لەسەر بوون.

دووەم: ئارامگرتن و دامەزراوى:

لە گەل فیتنەکاندا لانەدات یان لەگەل بانگەوازکارانى گومراپیدا، بەلکو دەبیت دامەزراو بیت، ئارام بگریت لەسەر ئەوہى تووشت دەبى لە لۆمەکردن و گلەیی و ھەرپەشە چونکە تۆ لەسەر حەقى بۆیە دەبى ئارام بگرى، (وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ (۱۷) لقمان) واتە: لەسەر ھەر ئەو بەلاو نەھامەتیى تووشت دەبى خۆراگرێە بى گومان ئەو کارانە لەو کارە پەسەندو گرنگانەى خوا دەیەوین).

نوسەر دەئیت: (ودعوا إلى الفرقة وقد نهي الله عز وجل عن الفرقة وكفر بعضهم بعضا وكل دعا إلى رأيه وإلى تكفير من خالفه فضل الجهال والرعاع ومن لا علم له وأطمعوا الناس في شيء من أمر الدنيا وخوفوهم عقاب الدنيا فاتبعهم الخلق على خوف في دينهم ورغبة في دنياهم).

واتە:

بانگەوازیان کرد بۆ جیاوازی و دووبەرەکی لەکاتێکدا خوای گەورە نەھى لەدووبەرەکی کردوہ، ھەندیکیان ئەوانیتى کافر کرد و ھەریەکەو بانگەشەى بۆ بۆچوونى خۆى دەکات و بۆ بەکافر زانینى ئەوانەى ناکۆکن لەگەلئاندا، بۆیە نەفامان و

خەلكى عەوامو ئەوانەى عىلمىيان نىيە گومرا بوون، تەماحيان دا بەخەلكى بە شتى بونیا، بەسزای دونیا ئەوانيان ترساند، بۆيە خەلكى شوپنى ئەوان كەوتن لەترسى بىنەكەيان و بەتەماحى ئەوەى لەدونیاكەياندا ھەيە).

پاڤە/

مەبەست لە: (ودعوا إلى الفرقة وقد نهي الله عز وجل عن الفرقة).

خوای گەورە نەھى کردوھ لە دووبەرەكى و فەرموویەتى: (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ (۱۰۵) آل عمران) واتە: ئیوھ وەكو ئەو جوولەكەو گاورانە مەبن، كە دواى چەندین بەلگەو نیشانەى پوون بۆیان ھات، پەرت بوون و دوو بەرەكییان تى كەوت دژى یەكدى وەستان).

ھەرۆھە دەفەرمویت: (وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ (۴) بىنە) واتە: خاوەن نامەكان لەپێغەمبەریتى (موحەممەد) (ﷺ) جیاوازیان تى نەكەوت و دەستە دەستە نەبوون، دواى ئەو نەبى كە بەلگەى پوونيان بۆ ھات دەربارەى پێغەمبەر (ﷺ).

ئەوان جیاوازی و ناكۆك بوون نەك لەسەر نەفامى و جەھل بەلكو لە عىلمەوھ.

مەبەست لە: (وكفر بعضهم بعضاً).

گرووپەكان وایان لى ھات ھەندىكیان ئەوانى تر بەكافر بزانن، ئەمە ئاكارىكى ئاشكراى ئەوانە، ئەمەش بەلگەى ھەر ھەموویان لەسەر (باطل)ن، بەلام ئەھلى حەق و ئەھلى سوننە ھەندىكیان ئەوانىتر بەكافر نازانن، بەلكو ھەندىكیان پشتیوانى ئەوانىتر دەكەن، ھەندىكیان ئەوانىتریان خۆشدەوىو ئامۆژگارى یەكتر دەكەن، ھەرۆھە گرووپ و كۆمەلەكانى تر بەكافر نازانن ئیلا ئەوانە نەبى بەلگە ھەيە لە قورئان و

سوننەتدا بۆ كافر كىردى ئىوان، ئەگەر نا ئىوان ناۋەندىن لەمەسەلەى بەكافر داناندا،
 ھىچ كەسك بەكافر نازانن ئىللا ئەوانە نەبى بەلگە ھەيە لەسەر كافر بوونى، لەم
 مەسەلەيەدا پەلە ناكەن.

مەبەست لە: (وكل دعا إلى رأيه وإلى تكفير من خالفه).

ئەمە سىفەت و ئاكارى ئەھلى گومرايىيە، خىۋى گەۋرە دەفەر مەۋىت: (فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ
 بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ) (۵۳) المؤمنون) واتە: لەئاو خۇياندا كارو فەرمانى
 ئايىنەكەيان پىچر پىچر كىردو بوونە چەند گروپ و دەستەيەكەۋە، ھەر گروپەش پىگاو
 پىيازىكى بۆخۇى ھەلپزارد! ھەموو دەستە و گروپىك بەو بەرنامەيەى لايانە خۇشحال و
 دلخۇش).

(زُبُرًا) واتە: (كُتِبَ) كىتب دادەنن و دەنوسن ئەمەشە واقىيە، چەندىن كىتب
 دەنوسن و دادەنەن لەپىئاۋى سەرخستنى مەزھەب و حىزىيەكەيان، خۇشحال دەبن
 بەۋەى لەسەرىن، ئىوان ئەگەر لەسەر نەفامى بن ئەۋا تەكا دەكرى بەگەرپنەۋە بەلام
 خۇشحالن بەۋەى كە لە سەرىن لە (باطل) و وايدەزانن و باۋەريان وايە ھەقە، ئەمەش
 سزاي خۋايە لەسەريان.

مەبەست لە: (فضل الجاهل والرعاع ومن لا علم له).

نەفامان و خەلكى عەۋام و ئەۋانەى عىلميان نىيە گومرا بوون، بەلام ئەھلى ھەق و
 ئەھلى عىلم ئەۋا ھىچ كارىگەر نابن بەو كۆمەلانە و ئەۋ گومرايانە، چونكە دەزانن ئەۋانە
 (باطل) ە.

مەبەست لە: (وأطمعوا الناس في شيء من أمر الدنيا وخوفوهم عقاب الدنيا).

ھەروەھا لەھۆكارەكانى فەتنەكەيان ئەۋەيە ئىۋان بەشۋىتكە وتوۋانيان شىك
 لەتەماح دەبەخشن.

مەبەست لە: (فاتبعهم الخلق على خوف في دينهم ورغبة في دنياهم).

نۆرىك لەخەلكى دونىايان خۆش دەوى بۆيە شوپىنى ئەوانە دەكەون شىتىكى
لەسامانىيان پى بدات ھەرچەندە لەسەر (باطل) بن بەتەماحى سەرودەت و سامانەوہ.

نوسەر دەلالت: (فصارت السنة وأهل السنة مكتومين وظهرت البدعة وفشت وكفروا من
حيث لا يعلمون من وجوه شتى ووضعوا القياس وحملوا قدرة الرب وآياته وأحكامه وأمره ونهىه
على عقولهم وآرائهم فما وافق عقولهم قبلوه وما خالف عقولهم ردوه فصار الإسلام غريبا والسنة
غريبة وأهل السنة غرباء في جوف ديارهم).

واتە: جا سوننەت و ئەھلى سوننە شاراوہ بوون و بیدعە دەرکەوت و بلاو بووہوہ،
بەشیوہیەك نازانن لەچەند پوویەكەوہ کوفریان کردو قیاسیان دانا، توانای
پەرورەدگارو ئایەتەکانی و ئەحکامەکانی و فەرمانەکانی و نەھییەکانی بەپیتی عەقل و
بۆچوونی خۆیان لەیەك دەدايەوہ، جا ئەوہی لەگەڵ عەقلی ئەواندا دەگونجا ئەوا
وہریان دەگرتو ئەوہی لەگەڵ عەقلیان نەدەگونجا پەردیان دەکردەوہ بۆیە ئیسلام
نامۆ بوو، سوونەتیش نامۆ بوو، ئەھلى سوننە لەمالی خۆیاندا نامۆ بوون.

پاڤە/

مەبەست لە: (فصارت السنة وأهل السنة مكتومين وظهرت البدعة وفشت).

لەپاش ئەوہی ئەھلى سوننە ئاشکراو دیاربوون لەسێ سەدە چاکەکەدا و ئەھلى
خرابە کپکراو و بیدەنگکراو بوون بەلام کارەكە ھەلگەپایەوہ، ئەھلى سوننە کپکراو و
بیدەنگکران و ئەھلى (باطل) دەرکەوتن، بەلام ئەمەش بەردەوام نابێ، ئەگەر ئەھلى
(باطل) لەماوہیەکدا دەرکەوتن ئەوا لەئایندەدا دەشکێن و نامینن، ھەردەم و ھەرگیز
دوا پۆزیش بۆ لەخواترسانە.

پيشهوا (ابن القيم) دەفەر موى:

والحق منصور وممتحن فلا تعجب فهذي سنة الرحمن^{۲۲۴}

مەبەست لە: (ووضعوا القياس).

(قياس) واتە لە عەقیدەدا، چونکە عەقیدە قیاسى تیدا نییە، چونکە عەقیدە (تەوفىقى) یە کار ناکریت ئیلا بەو نەبى بەلگەى لەسەر هەبى، لەبەر و باوەرەکاندا قیاس نییە بەلکو (قياس) لەبوارى فیهیدا هەیه.

مەبەست لە: (وحملا قدرة الرب وآياته وأحكامه وأمره ونهيه على عقولهم وآرائهم).

ئەمە (قياس) یكى (باطل) ە، (قياس) لەحەقى خواى گەرەدا، ئەوێ بەعەقل و بۆچوونى خۆیان ناگونجى ئەوا بەقیاسى عەقلی خۆیان قەسەى خواو پیغەمبەرەكەى (ﷺ) رەد دەكەنەو.

مەبەست لە: (فما وافق عقولهم قبله وما خالف عقولهم ردوه).

ئەوان عەقل و بۆچوونى خۆیان دەكەن بە داوەر و حاكم، ئەوێ لەگەڵیدا نەگونجى رەددى دەكەنەو یان بەتەئویل یان بە رازینەبوون و وەرەنگرتن.

مەبەست لە: (فصار الإسلام غريبا والسنة غريبة وأهل السنة غرباء في جوف ديارهم).

هەر وەكو پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: (بدأ الإسلام غريبا وسيعود غريبا كما بدأ فطوبى للغرباء)^{۲۲۵} قالوا: من الغرباء يا رسول الله؟ قال: (الذين يصلحون إذا فسد الناس)^{۲۲۶} وفي رواية: (يصلحون ما أفسد الناس)^{۲۲۷} واتە: ئیسلام بە نامۆی دەستى

۲۲۴ / الكافية الشافية (۱/ ۱۲۴) - مع شرح ابن عيسى .

۲۲۵ / رواه مسلم (۱۴۵، ۱۴۶) .

۲۲۶ / رواه الطبراني .

۲۲۷ / رواه الترمذي والطبراني .

پىكىردو جارىكى تر بە نامۆى دەگەپتەو ھەروەكۆ چۆن دەستى پىكىرد، بۆيە موژدە
بۆ نامۆكان، وتيان: ئايە نامۆكان كىن ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)؟ فەرموى: ئەوانەى
چاكسازى دەكەن ئەگەر خەلكى خراپ بوون) وە لە رىوايەتتىكى تردا ھاتو: چاكسازى
دەكەن ئەوەى خەلكى خراپى كروە).

خۆيان چاكسازى دەكەنەو ئەوەشى خەلكى خراپى كروە چاكى دەكەنەو،
ئەوانە نامۆن.

بۆ پىيان دەگوتى: (نامۆكان)؟

چونكە ئەوانەى ناكۆكن لەگەلئاندا زۆن، ئەوانەى ئىنكارىيان لى دەكەن زۆن، جا
ئەوان نامۆن لە نىو ھاوئەلان و ھاوسەردەمى خۆياندا.

﴿۹۵﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أن المتعة - متعة النساء - والاستحلال حرام إلى يوم القيامة).

واتە: بزانه سیخو ھەڵاڵکردنی دامێنەکان ھەرمان تاكو پۆژی قیامەت.

پاڤە:

ئەمە مەسەلەى ھەیکى فېقھىيە بەلام لێرەدا ھێنای، چونکە پەيوەندى بەعەقیدەو ھەيە، لەبەر ئەو ھى سیخە (متعە) ھەڵاڵکردنى شتیکە خۆى گەرە ھەرامى کردوہ.

سیخە (متعە): مانای ئەو ھەيە کە سێک ئافەرەتیک مارە بکات بۆ ماو ھەيەکی دیارى کراو ۛ کورت بێت ماو ھەيەکیان درێژ، لەپاش ئەو ئەو ھاوسەرگىيە تەواو دەبێ لەخۆو و پێويستى بەتەلاق نىيە.

لەسەرەتای ئىسلامدا سیخە (متعە) دروست بوو، ئەمجار پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لەغەزای خەيەردا ھەرامى کرد ^{۲۲۸}، ئەمجار لەپۆژی پزگارکردنى مەککە ھەڵاڵى کرد، ئەمجار بۆ تاهەتایى ھەرامى کرد ^{۲۲۹}، جا ئەو لەسەرەتادا ھەڵاڵ بوو ئەمجار ھەرام کرا ئەمجار ھەڵاڵ کرا ئەمجار بۆ ھەتاهەتایى ھەرام کراو موسلمانان ئىجماعیان لەسەر ئەو ھەيە ھەرامە و ھاوسەرگىيەکی (باطل)ە، ئىجماعى ئەم ئوممەتە لەسەر ھەرامبوونى، ھىچ کەسێک لەگەڵاندا ناکۆک نىيە تەنھا شىعەى جەعفەرى (رافضى) نەبێ، ئەوان لەو ھەدا ناکۆکن، ناکۆكى ئەوان ھىچ عىبرەتێكى تێدا نىيە و ھىچ بەھايەکی نىيە جا ئىجماع و دەق لەسەر ھەرامبوونی (متعە)یە و ھاوسەرگىيەکی (باطل)ەو ھۆکمی زىناى ھەيە.

مەبەست لە: (المتعة - متعة النساء -).

۲۲۸ / رواه البخارى (۴۸۲۵) ومسلم (۱۴۰۷).

۲۲۹ / رواه مسلم (۱۴۰۶).

مەبەست ئەو دەيە (متعه) ى ھەج ناگريئتەو ە ەوا ە سىك (تمتع) بکات بە (عومرە) بۆ
 (ھەج) ئەمە مەبەستى نىيە، چونکە ئەو (تمتع) ە پاي جەمھورى زانايانى لەسەرە، ھىچ
 ە سىك ناكۆك نىيە لەگەلئاندا ئىللا ژمارەيەكى ەم نەبى، بەلام (متعة النساء) ئەوا
 ەرامە بە ئىجماع و ھىچ ە سىك ناكۆك نىيە بايەخ بە ناكۆكييەكەى بدرى، (متعه)
 لە ەجدا مەسەلەيەكى فىقھىيە، بەلام (متعه) لە ەاوسەرگىريدا مەسەلەيەكە پەيوەندى
 بە ەقىدەو ەيە چونکە ەلال کردنى شتىكە خوا ەرامى کردو ە.

﴿٩٦﴾ نوسەر دەلێت: (واعرف لبني هاشم فضلهم لقرابتهم من رسول الله ﷺ) واعرف فضل قريش والعرب وجميع الأفخاذ فاعرف قدرهم وحقوقهم في الإسلام ومولى القوم منهم، وتعرف لسائر الناس حقهم في الاسلام).

واتە: فەزلى (بەنى هاشم) بزانه، لەبەر نزىکیان لە پێغه مبهرى خوداوه (ﷺ) و فەزلى قوپه‌يش و عه‌ره‌ب و هه‌موو تیره‌كان بزانه، جا قه‌درو مافیان بزانه لە ئیسلامدا و مه‌ولای هه‌ر قه‌ومێك هه‌ر له‌ خۆیانە و حه‌قى هه‌موو خه‌لكى بزانه لە ئیسلامدا.

پاڤه/

(بەنى هاشم) نه‌وه‌ى (هاشم ى كوپى عبد مناف)ن، چونكه (عبد مناف) چه‌ند كوپىكى هه‌بووه‌ ئه‌وانیش:—

(هاشم) باپیری پێغه‌مبه‌ره (ﷺ).

(عبد شمس) باپیری عوسمانى كوپى عه‌فانه.

(نوفل بن عبد مناف) باپیری (حكيم كوپى حزام).

(المطلب بن عبد مناف) باپیری (بنى المطلب) ئه‌وانه‌ كوپى (عبد مناف)ن. پێغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) له‌ نه‌وه‌ى (هاشم بن عبد مناف) په‌وانه‌ كرا، كه‌واته‌ ئه‌و (هاشمى قريشى)يه‌ و فه‌رموویه‌تى: (إن الله اصطفى كنانة من ولد إسماعيل، واصطفى من كنانة قريشاً واصطفى من قريش بني هاشم، واصطفاني من بني هاشم)^{٢٣٠}.

جا ئه‌وانه‌ نزىكه‌كانى پێغه‌مبه‌رى خوان (ﷺ) له‌ ئيمانداران له‌ نه‌وه‌ى هاشم، ئه‌وانه‌ نزىكه‌كانن كه‌ حه‌قیان له‌ سه‌ر موسلمانان هه‌یه‌، (صدقه‌)یان بۆ حه‌رامه‌ و ديارىيان بۆ

ھەلە، بەلام جگە لەئىمانداران ھىچ بەھايەکیان نىيە ھەرچەندە لە (بەنى ھاشم) بن، بەلام ئەگەر نزىكى لە پىغەمبەر ھەو (ﷺ) ئىمان كۆبوو ھەو ئەو گومانى تىدا نىيە لە ھەلەكى تر جىاوازن، ھەقى پىزو ھورمەت و پىش خستىيان ھەيە، چونكە ئەمە بەشىكە لە پىزگرتن لە پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، بەلام ئەگەر ئىماندار نەبوون ئەو ئەوپەرەكەى ئەو ھەيە لە بەنى (ھاشم) ن و ئەوان كافرن، بۆيە ھىچ پىزيان نىيە، ھەر ھەو ھەر كەسى لە نەو ھەي ھاشم بىت بەلام لە سەر مەزەبى ئەھلى سوننە و جەماعە و سەقامگىر نەبى ئەو بايەخى نىيە، جا تەنھا نزىكى لە پىغەمبەرى خوداوە (ﷺ) بەلگەى ئەو نىيە لە سەر ھەقن، بەلكو نزىكى لە گەل ئىماندايە، خواى گەرە دەفەر مۆيت: (قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى) (الشورى/۲۳) واتە: بەوانە بلى: _ كە وەلامت نادەنەو _ من لە سەر گەياندننى پەيامەكەى خوا، ھىچ كرى و مەزەيەكم لە ئىو نەوئەت، ئەو نەبىت كە ئىو لە بەرخوا مافى خزمایەتى بپارىزن و وازم لى بىنن با پەيامەكەم بگەيەنم).

واتە: نزىكەكانى پىغەمبەر (ﷺ) _ لە سەر يەك لى پاكان _ خواى گەرە بەشى ئەوانى داناو لە (خمس) دا، خواى گەرە دەفەر مۆيت: (وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ نِصَّهَ خُمُسَهُ لِلرَّسُولِ وَلِلَّذِي الْقُرْبَى) (الانفال/۴۱) واتە: دەبى بزانن ئەى برواداران! كە ھەر جۆرە دەستكەوت و غەنیمەت يكتان دەسكەوت دەبى يەك لە سەر پىنجى بۆخواو بۆ پەيامبەر و خزمانى..... بىت) نزىكەكانى پىغەمبەر (ﷺ).

مەبەست لە: (وأعرف فضل قریش والعرب).

ئەمجار لە پاش بەنى ھاشم، فەزلى مۆسلمانانى قورەيش، چونكە قورەيش فەزلىان ھەيە بە سەر ئەوداى عەرەبدا، ئەمجار عەرەب فەزلىان ھەيە بە سەر عەجەمدا، بۆ؟ چونكە خواى گەرە قورئانى بەزمانى ئەوان دابەزاندو ھەو پىغەمبەرى خواى (ﷺ) لە

ئىتو ئەواندا رەوانە كىردو ئەوانى ھەلبۇارد بۆ گەياندىنى پەيامەكەى بۆيە خىواى گەورە
لەقورئاندا دەفەرەموى: (فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (٤٣) وَإِنَّهُ
لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ (٤٤) الزخرف) واتە: كەوابوو دەست بگرە بەو
قورئانەى وەحى كراوە بۆت ئەى مەحەممەد چونكە تۆ لەسەر پىگە و پىيازىكى
پاستى (٤٣) بى گومان ئەم قورئانە شەرەف و ناو و شۆرەتىكى گەورەىە بۆ خۆت و
ھۆزەكەت و لەئەندەشدا پىرسىارتان دەربارەى قورئان لى ئەكرى (٤٤).

واتە: ئەم قەرتانە شەرەفىكە بۆ تۆ، ﴿وَلِقَوْمِكَ﴾ واتە: عەرەب، ﴿وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ﴾
چونكە پىرسىارتان لى دەكرى دەربارەى ھەستان بەم قورئانە و بانگەوازكرى بۆىو
گەياندىنى چونكە خىواى گەورە كىردوويەتتەى ئەستوى ئىوہ بۆ ئەوہى بىگەيەننە ئەو
دواى جىھان ئەمە ھوى فەزلى عەرەبە، ئەوان فەزلىان نەدراوہ بەسەر خەلكىدا چونكە
تەنھا عەرەبن، بەلكو فەزلىان دراوہ بەوہى كە خىواى گەورە تاييەتتەى كىردوہ بە
قورئان و سوننەت و پەوانەكرى پىغەمبەر ئەوان ھەلدەستن بەگەياندىنى ئەم دىنە،
خىواى گەورە دەفەرەموىت: (كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ (١١٠) آل عمران) واتە: ئىوہ چاكرىن ئوممەت و كۆمەل،
ھىنراونەتە ئەم سەر زەوييە بۆ كەلك گەياندىن بە مەردم و رىنمايى كىردونيان، بۆيە
فەرمان بە چاكە دەدەن و رى لەكارى خراپە و شىرك دەكرى و باوہرىستان بە خوا
ھەيە).

ھەرودەما خىواى گەورە دەفەرەموىت: (وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (١٠٤) آل عمران) واتە: پىويستە
ھەمىشە كۆمەل و دەستەيەك لەئىوہ بىيەت ئەى موسلمانان! مەردم بۆ پىي خىرو چاكە
بانگ بكن و فەرمان بەچاكە بدەن و پى لەخراپە بگىرن ديارە ئەوانەن سەرفرازو
بەختيار).

ئەمە ھۆى تايىبە تەندى عەرەبە، بەمەرجى ئەگەر دەست بەم دىنەو بەگرن و
 بىگەيەنن ئەوا فەزلىان دەبوو بەسەر جگە لەخۆيان بەلام ئەگەر كەسەك دەست بەم
 دىنەو بەگرن ئەوا فەزلى نىيە چونكە خەوى گەرە دەفەرموى: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا
 خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ
 (۱۳) الحجرات) واتە: ئەى خەلىكە! بى گومان ئىو مان لە پىاوو ژنىك دروست كەردو
 -واتە: ئادەم و حەوا- كەردو مانن بە چەند گەلو تىرەيەك تا يەكتىر بناسن، نەك بۆ
 كالتە كەردن و تانە و تەشەرەدان لە يەكتىر سەم لە يەكتىر كەردن، بى گومان
 بەرەزىرىستان لای خوا، ئەو تانە كە بە تەقواتر و خۆ پارىزتر بىت و لە سنوورەكانى
 خوا نەترازىت).

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموى: (أفضل لعربي على عجمي ولا لأبيض على أسود
 إلا بالتقوى، كلکم لآدم و آدم من تراب).

ئەمە ھۆى فەزلى عەرەبە ئەگەر ھەستان بەو ھى خەوى گەرە خەستىيەتە
 ئەستۆيان لە بۆلۆكەندەو ھى ئەم دىنەو بانگەواز كەردن بۆىو پوونكەندەو ھى بۆ خەلىكى،
 جا ئەوان باشتەن لەجگە لەوان.

مەبەست لە: (وجميع الافخاذ).

(فخذ) تىرەيەكە لە ھۆزىك، سەرەتا ھۆز دىت ئەمجار تىرە (افخاذ) جا ئەو
 تىرەيەكە لە ھۆزىك.

مەبەست لە: (فاعرف قدرهم وحقوقهم في الاسلام).

ھەريەكەو بەپىي فەزلى و حەقى خۆى.

مەبەست لە: (ومولى القوم منهم).

ئەمە فەرموودەىەكە لە پێغەمبەرى خوداوە (ﷺ) ^{٢٣١}، واتە: كۆیلەىەكى ئازادكراو - العتيق - ئەگەر ئازادكراوەكە ھى بەنى ھاشم بوو ئەوا ھوكمى ھاشمىيەكانى ھەيە و ئەگەر ھى جگە لەوان بوو ئەوا ھوكمى ھوكمى ئەوانى ھەيە.

نوسەر دەئێت: (واعرف فضل الأنصار ووصية رسول الله (ﷺ) فيهم وآل الرسول فلا تسبهم، واعرف فضلهم وكراماتهم وجيرانه من أهل المدينة فاعرف فضلهم).

واتە: فەزلى ئەنساپ بزەنە و ئامۆزگارىيەكەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لەواندا بزەنە و فەزلى ئالى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) بزەنە، بۆيە ھەرگیز جوینیان پى مەدە و فەزلى كەرامەتيان بزەنە و دراوسێكانى لە ئەھلى مەدینەش ئەوا ئەوانش فەزليان بزەنە.

پاشە/

مەبەست لە: (واعرف فضل الأنصار).

لەئەوس و خەزەج، ھاوەلانی پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لەباشترین سەدەكانن لەبەر ئەو فەرموودەىە دەفەرمویت: (خيركم قرنى) ^{٢٣٢} واتە: باشترینى ئێوھ ئەم سەدەىەى (منه) لە بەر ئەوھى خواى گەورە ئەوانى ھەلبژارد بۆ ھاوڕێتى پێغەمبەرەكەى (محمد) (ﷺ) و لەبەر ئەوھى بەیعیان بەپێغەمبەرى خوا (ﷺ) داوھ و جیھادیان لەگەڵدا كردوھ و لەئەوھ ئەم عیلمەیان ھەلگرتوھ و بەخەلكیان گەياندا، جا ھاوھلانی باشترینى سەدەكانن، ھىچ كەسێك ناگاتە فەزلى ئەوان، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرمویت: (لا تسبوا أصحابي فوالذي نفسي بيده لو أنفق أحدكم مثل أحد ذهباً، ما بلغ مداً أحدهم ولا

٢٣١ / رواه البخارى (٦٣٨٠).

٢٣٢ / صحيح : سبق تخريجه .

نصفه) ٢٣٣ واته: جنیو به یارانی من مه‌دهن، سویند بیت به و که‌سه‌ی گیانی منی به ده‌سته نه‌گه‌ریه‌کی له ئیوه به نه‌ندازه‌ی کتوی ئوحوو ئالتون بکات به خیر، نه‌وا ناگاته مشتی به‌کی له‌وان و به نیوه‌ی مشتیکیش) واته: نه‌گه‌ریه‌کێک به‌نه‌ندازه‌ی کتوی ئوحوو ئالتون ببه‌خشی نه‌وا ناگاته مشتیکی جو هاره‌لێک به‌خشیویه‌تی، نه‌مه‌ش به‌لگه‌ی فه‌زلی هاره‌لانه.

جا نه‌مه‌ فه‌زلیکی مه‌زنه نه‌بی بزانیته، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَوَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ (١٠٠) التوبة) واته: له‌ده‌سته‌ی به‌که‌می پێشه‌نگی کۆچکه‌ران و پشتیوانان و چاک په‌یره‌وانی نه‌وانیش خوا پازنی بوو لییان و نه‌وانیش له‌خوا پازنی بوون به‌ده‌ر له‌وه‌ش چه‌ندان باخ و بیستانی بو سازداون که: به‌به‌رده‌خت و کۆشکه‌کانییدا بووبار که‌لی ده‌چیت به‌مه‌تا مه‌تاییش تیدا نه‌میننه‌وه هه‌ر نه‌وه‌یشه ده‌سکه‌وت و سه‌رفرازی گه‌وره و به‌نرخ).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا (١٨) الفتح) واته: - بی گومان خوا پازنی بوو له‌نیمانداره‌کان کاتی _ له‌ژێر نه‌و دره‌خته‌دا پێی ده‌لێن (شجرة الرضوان) په‌یمانیان له‌که‌ل ده‌به‌ستیت نه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) جا خوا به‌و پاستی و وفایه‌ی له‌دلیاندا بوو بو پهمه‌که‌ت ناگاداربوو ئینجا له‌کاتی په‌یمانه‌که‌دا ئارامی دابه‌زانه سه‌ریان و به‌سه‌رکه‌وتنیکی نزیک پاداشتی دانه‌وه).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ

مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ) واتە: سىفەتیان لە تەوراتدا (وَمَثَلُهُمْ) واتە: سىفەتى ئەوان (فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا (٢٩) الفتح) واتە: موخەممەد پەوانە کراو و پەيامبەرى خواپە ئەو کەسانەش لە گەڵ ئەوان و شوینی ئەو کەوتوون لە بەرامبەر بى بپواکانە ئازاو بەهێزن، لەناو خۆشیاندا مېهرەبان و بەسۆز و دل نەرم دەیان بینى هەردەم خەریکی پکوع و سوژدەن هەموو کات ئاواتیان بەدەست هێنانى فەزڵ و مېهرەبانى و خۆشنوودى خواپە و مەبەستیان ئەوەیە خوا لێیان پازى بێت نیشانەیان لە شوینەوارى سوژدە بردنەکانیانەو بۆ خوا لە پوخساریاندا دیارە ئەوە وەسفیانە لە تەورات مەسەل و وەسفیان لە (ئینجیل) یشدا وەك کشتى وایە کە لەسەرەتاو وەچى دەركردبى ئینجا وەچە کە بەهێزى کردبى و ئینجا ئەستوریش بووبى ئەوسا لەسەر بنجەکانیشى وەستابى ئەوەندە زوو هەل بداو گەشە بکات، وەرزیرو کشتەوانەکان سەرسام بکات بۆ ئەوەى پکى کافەرەکانیان پى هەلسینی خوا بەلێنى بەو کەسانە داو کە بپوایان هێناو و کارە چاکەکانیان ئەنجام داو بەلێبوردنى تەواو و پاداشتیکی گەرە.

ئەم ئایەتانە لە بارەى هاوێلانەو هاتو، بەلگەى لەسەر فەزڵ و پلە و پایەیان لەلای خواى گەرە و لای پیغەمبەرى خوا (ﷺ)، ئەوانیش لە نێو خۆیاندا جیاوازییان هەیه لە فەزڵدا، جا چوار خەلیفە کە باشتترینى هاوێلان، ئەمجار ئەوداى دە کەسە کە دین موزدەى بەهەشتیان پى دراو (العشرة المبشرة) ئەمجار کۆچەران، چونکە خواى گەرە لە پێش ئەنصارەو بەسە ئێوانى کردو، چونکە وازیان لە ولات و مال و سەرۆت و سامانى خۆیان هێنا لە پێناوى خوادا، لە پێناوى خوادا کۆچیان کرد، جا ئەوان لە ئەنصار چاکترن، ئەمجار ئەنصار دیت چونکە هەستان بە دالەدەدانى پیغەمبەرى خوا (ﷺ) دالەدەدانى موسلمانان و سەرخستنیان و یارمەتى ئەوانیان دا بە سەرۆت و سامانەکانیان و لە گەلێاندا تیکەل بوون ئەوانیان خۆشویست و ئەوانەى

بەشدارى بەدرىان كىردوۋە ئەوانىش فەزلا و تايىبە تەندىيان ھەيە، و ئەوانەى بەشدارى بەيەى (الرضوان) يان كىردوۋە، خۋاى گەورە دەفەر مويت: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ الْفَتْحِ/ ١٨) ئەمجار ئەوانەى موسلمان بوون لەپىش پىزگار كىردنى مەككە چاكتىن لەوانەى لە پاش رىزگار كىردنى مەككە موسلمان بوون، جا ئەوانىش ەك يەك نىن لە چاكتىدا، بەلام ئەوان بەگشتى چاكتىن لە ھەموو ئەوانە لە پاش ئەوانن تاكو قىامەت ھەستى، ھىچ كەسك ھاوتايان نىيە.

مەبەست لە: (ووصية رسول الله ﷺ فيهم).

واتە: ۋەسىتى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەربارەى ئەنصار، خۆشەويست (ﷺ) دەفەر مويت: (لا يحب الأنصار إلا مؤمن، ولا يبغضهم إلا منافق)^{٢٣٤} واتە: ھىچ كەسك ئەنصارى خۆش ناوى تەنھا ئيماندار نەبىت و ھىچ كەسك رقى لەوان نىيە تەنھا دوۋىو نەبىت).

مەبەست لە: (وجيرانه من أهل المدينة فاعرف فضلهم).

واتە ئەوەى نىشتەجىي مەدينەيە و ئارام دەگرىت لەسەرى بەئومىدى پاداشت و ئارام دەگرىت بە شوينەكە بە ئومىدى ئەوەى پاداشتى دەستكەويت، بەردەوام دەبىت لە سەردانى مزگەوتى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەوە پاداشتى دەست دەكەويت لەوەدا بەبى گومان، بەلام ئەوەى نىشتەجىي دەبى و فەسادى تىدا بلاو دەكاتەو و شەرىك بۆ خوا بىر يار دەدات و بىدە بلاو دەكاتەو ئەو سزاكەى توندترە، سزاكەى چەند جار زياترە، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر مويت: (من أحدث فيها حدثاً أو آوى محدثاً فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين)^{٢٣٥}.

٢٣٤ / رواه البخارى (٣٥٧٢) ومسلم (٧٥).

٢٣٥ / متفق عليه : أخرجه البخاري (١٧٧١) ومسلم (١٣٧٠).

﴿٩٧﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أن أهل العلم لم يزالوا يردون قول الجهمية، حتى كان في خلافة بني العباس تكلمت الروبضة في أمر العامة، وطعنوا على آثار رسول الله ﷺ) وأخذوا بالقياس والرأي وكفروا من خالفهم).

واتە: بزانه ئەهلى عىلم بەردەوام پەددى قسەى جەهەمىيەكانيان دەدايەو، تاكو سەردەمى خىلافەتى بەنى عەبباسى هات و (روبضة) هاتە زمان لەكاروبارى گشتى دا، تانەيان دا لە فەرموودەكانى پێغەمبەرى خوا و (ﷺ) (قياس) و بۆچوونيان وەرگرت و ئەوانەى جياوازيان بوو لە گەڵاندا بە كافريان دەزانى.

پاڤە /

مەبەست لە: (واعلم أن أهل العلم لم يزالوا يردون قول الجهمية).

جەهەمىيەكان لەپێشدا پێناسەى کرا: ئەوانىش شوێنکەوتەى (جەهەم)ى کوپى (صفوان)ن ئەو کەسەى ئەو قسە چەپەلەى بلۆ کردەو، کەوا قورئان دروستکراو، بە ئاشکرا نەفى ناو و سىفاتهكانى خواى دەکرد و مەزەبى ئىرجائى بلۆ کردەو و خواو نى مەزەبى پيس بوو، جا شوێنکەوتەكانى پێيان دەئێن: (جەهەم)ى (يە لەبەر (جەم) و وە لە خراپترين قسەكانيان ئەو يە دەئێن قورئان دروستکراو و نەفى ناو و سىفەتەكانى خواى گەورەيان دەکرد و تەحرىفى قسەى خواى گەورە و قسەى پێغەمبەرى خوايان (ﷺ) دەکرد بە (باطل)، جا ئەوان پيسترين کۆمەلە و خراپترينيان، بۆيە ئەهلى سوننە و ئەهلى عىلم وازيان لێيان نەهێنا، بەلکو پەددى گومانەكانيان دايەو و قسەكانيان پووچەل کردەو، ئەمەش لە کتیبەكانى ئەهلى عىلمدا هەيە، لەوانە: پەددى ئەحمەدى کوپى حەنبەل لەسەر (جەهەم)ى يەو ئەو کتیبەش لەبەر دەستدايە و چاپکراو، لەوانە پەددى عوسمانى کوپى سەعيد الدارمى لەسەر (بشر المريسى) کە لەرهق، ئەویش چاپکراو.

لەوانە (بيان تلبيس الجهمية) لەدانانى (شيخ الاسلام ابن تيمية)، لەوانە (اجتماع الجيوش الاسلامية على غزو المعطلة والجهمية) لەدانانى (ابن القيم).

مەبەست لە : (حتى كان في خلافة بني العباس).

لە خىلافەتى (مەئمون)دا لە بەنى عەبباس خراپە پرویدا، کەسانىک ئەهلى ئەو نەبوون قسە بکەن لە عىلم و بنەماکاندا ھاتنە قسە، جا ئەگەر ھەر کەسىک لە بواریکدا قسەى کرد پىسپۆرى خۆى نەبى ئەوا کارەکە خراپ دەکات، بۆیە نابى ھیچ کەسىک لە کاروبارى دین و عىلمدا قسە بکات ئیلا ئەهلى پىسپۆر ئەهلى عىلم نەبى، نابیت کارەکە بىیتە پاشاگەردەنى، ھەمووان قسە دەکەن و بانگەشەى عىلم دەکات، ھەروەکو ئیستا ھەبە لەوانە خۆیان بەزانا دەزانن، ئەوانەى قسە لەمەسەلەى عەقیدەدا دەکەن و دەچنە ناو ئەو باسەو، جا قسە دەربارەى ئیمان و حەقیقەتى ئیمان دەکەن و لە شتانیکدا قسەیان کرد ھیچ پەیوەندى بە ئەوانەو نەبى، لەسەر دەستى زانایان فێر نەبوون بەلکو لەخۆیانەو فێربوون و پشتیان بەتێگەشتنى خۆیان بەست، ئەمجار وایان لێھات چەند یاسا و پێساھەکیان دانا لەخۆیانەو بە تێگەشتنى خۆیان، جا کارەکە زۆر ترسناکە.

مەبەست لە : (تکلمت الرویضة فی أمر العامة).

ئەمە لەفەرموودەدا ھاتوو، (اذا تکلمت الرویضة) واتە لەنیشانەکانى قیامەت ئەو ھەبە کەسىک قسە بکات لەکاروبارى گشتیدا شارەزای عىلم نەبى^{٢٣٦}، ئەمە (رویضة)یە و قسەکردنیان لە نیشانەکانى قیامەتە، بۆیە دروست نەبە و نابیت لە کاروبارى گشتیدا و لەمەسەلە گشتیھەکاندا قسە بکات ئیلا ئەهلى عىلم و زانایان نەبى، ھەموو کەسىک ناچیتە ناو باسى عىلمەو، ھەروەکو خۆای گەرە دەفەرمویت: (وَإِذَا

٢٣٦ / رواة احمد والبخاري وقال ابن كثير (إسناده جيد) .

جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَدَّاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ (٨٣) النساء) واتە: ھەرکە ھەوالێکی خۆش وەك بەدەستھێنانی ئەمن و ئاسایش و سەرکەوتن، یان ھەوالێکی ناخۆش و ترسناکیان پێ بگا سەرەخۆ بلایان دەکردەو ھەلای ھەموو کەس دەیانکردە ھەرا خۆ ئەگەر بیانبردايەتەو ھەلای پەيامبەر و فرماندەکانیان ئەوا خاوەن سەلیقەکانیان دەیانزانن ھەوالە راستەکەى لى دەریستن).

جا کاروبارە گشتییەکانى ئوممەت ھیچ کەسێك نابێ قسەى تێدا بکات ئیلا پەسپۆر نەبێ.

مەبەست لە: (وطعنوا على آثار رسول الله ﷺ).

قسەیان لەبارەى ھەرموودەکانەو ھەلکەداریان کردو چەندین کتیبیان نووسی دەستیان کرد بە (صحیح) کردن و (ضعیف) کردنى ھەرموودەکان لەکاتیئێدا ئەوان بەعیلمەو ھەناسراو نەبوون و فێرنەبوونەو لە(پاوی) ھەرموودە نین و لەپێشەوایانی ھەرموودە نین، جا ئەوانە (روبیضة)ن ھەستان دەستیان کرد بە قسەکردن لە ترسناکترین شتدا کە ئەویش زانستی ھەرموودەییەو زانستی پڕیایەتە.

مەبەست لە: (وأخذوا بالقياس والرأي وكفروا من خالفهم).

مەبەست لە (قياس) لێرەدا: قیاسی پوچەلە (باطل)ە، بەلام (قیاسی دروست) ئەو ھەلکە بەبنەماکانی بەلگەکان لای زانایان، بەلام (قياس الباطل) وەکو قیاسی خواى گەرە بە دروستکراو ھەلکەکان یان قیاسی مەسەلەکە لەگەڵ ئەو ھەلکە قیاسی لەگەڵدا کراو ھەلکە ناگرنەو ھەلکە عیللەدا، چونکە قیاس بریتیە لە: گەیاندى لقیك (ھەرعیك) بە بنچینیكەو ھەلکە (ئەصلەو) لە ھۆکەدا بەر عیللەتیک لەھەردووکیاندا ھەبێ، جا ئەگەر عیللەتەکە لە ھەردووکیاندا نەبوو ئەو قیاسیکی (باطل)ە.

نوسەر دەئىت: (فدخل في قولهم الجاهل والمغفل والذي لا علم له حتى كفروا من حيث لا يعلمون، فهلكت الأمة من وجوه، وكفرت من وجوه، وتزندق من وجوه، وضلت من وجوه، وتفرقت وابتدعت من وجوه، إلا من ثبت على قول رسول الله ﷺ) وأمره وأمر أصحابه، ولم يتخط أحدا منهم، ولم يجاوز أمرهم، ووسعه ما وسعهم، ولم يرغب عن طريقتهم ومذهبهم، وعلم أنهم كانوا على الإسلام الصحيح، والإيمان الصحيح فقلدهم دينه واستراح، وعلم أن الدين إنما هو بالتقليد، والتقليد لأصحاب محمد ﷺ).

واته: بۆيە خەلگى نە قام و بى ئاگا ئەوانەى زانىاريان نىيە چوونە سەر پاي ئەوان، تاكو توشى كوفر بوون بە شيۆەيەك ئاگايان لەخۆيان نەبوو، بۆيە ئەم ئومەتە بە ھەلاکەتدا چوون لەچەند پوويەكەو ھەو کوفريان کرد لەچەند پوويەكەو ھەو زەندىق بوون لەچەند پوويەكەو ھەو گومرا بوون لەچەند پوويەكەو ھەو، جياواز بوون و بیدەيان کرد لەچەند پوويەكەو ھەو، ئیلا ئەوانە نەبى دامەزراو بوون لەسەر قسەى پيغەمبەرى خودا و ﷺ) ھەرمانى ئەو ھەرمانى ھاو ئەوانى، قسەيان پيش ھيچ يەكێك لەوان نەکردو لە کارى ئەوان تیننەپەي و ئەو ھەو ئەوان وتیان ھەر ئەو ھەو بەسە، پقى لەپيگا و مەزھەبى ئەوان نەبوو و زانى کەوا ئەوان لەسەر ئيمان و ئىسلامى پاست و تەواو بوون، بۆيە لەدینە کەیدا چاوى لەوان کردو بى خەم بوو، زانى کەوا دین بریتیيە لەچاویلکردن، چاویلکردنى ھاو ئەوانى محمد ﷺ).

پاڤە/

مەبەست له: (فدخل في قولهم الجاهل والمغفل والذي لا علم له).

دەرگا کرایەو ھەو ئەوانەى ھاتن و چوون، بۆيە لەمەسەلە عیلمیەکاندا قسەيان کرد، ئیستا ھەروەکو دەزانن بەھۆى ئەم کەنالە ئاسمانیانەو، لەبەر ئەم قسەو پاشاگەردەنییە زانستییە وای لێھاتوو تەنانت خەلگى عوام قسە لەمەسەلە

عەلىمىيەكان دەكەن و گومانى تىدا دروست دەكەن، گومان لەھوكمە شەرعىيەكاندا دروست دەكەن، گومان لەفەتۋاى پىشەواكان دروست دەكەن، ھەرۈەكو لەپىشدا باسماڻ كەرد ئەوانەى جىاوازيان بڻ ئەوا بەكافريان دەزانن، تەنانەت پىشەوا پىشۋەكانيان بەكافر زانى و بەنەفاميان زانى، تاكو گەيشتە ئەۋەى ھەندىكيان دەلەين: (من مرقوم و ئەحمەدى كورپى حەنبەلش مرقوم، ئىمە پىاوين و ئەوانىش پىاون، و مالك پىاۋە و منىش پىاوم) گەيشتە ئەو پادەيە و قسەى پىشەواكان ھىچ تايبەتەندىيەكى نىيە.

مەبەست لە: (حتى كفروا من حيث لا يعلمون).

تووشى كوفرييون و كوفريان كەرد بەشىۋەيەك ئاگايان لەخۆيان نەبوو، چونكە مرقوم پەنگە قسەيەكى كوفر بكات و نەزانى ئەۋە كوفرە بەھۆى نەفامىيەۋە، جا كوفر دەلەيت و پەواجى پى دەداۋ كەچى نازانى ئەۋە كوفرە، بەھۆى ئەۋەى چوہ ناۋباسىكەۋە بەباشى لى نازانى، جا ترسناكىيەكە زۆر مەزەنە لەسەر خۆى و لەسەر ئەم ئوممەتە، جا ئەگەر ترسەكە تەنھا لەسەر خۆى بۋايە ئەوا سوكتەر بوو، بەلام كىشەكە لەۋەدايە ئەمە لەناو ئەم ئوممەتەدا بالۆ دەبىتەۋە.

مەبەست لە: (فهلكت الأمة من وجوه وكفرت من وجوه).

واتە: لەسەر ئەم ئوممەتە تىكەليان كەرد، چەندىن خەلەليان ھاويشتە ناو ئوممەتەكەۋە تەنانەت ھەندىكيان قسەى كوفر ۋەردەگرن و دەلەين: ئەمە قسەى زانايانە، ھەرۈەكو قسەى جەھەمىيەكان و موعتەزىلەكان دەلەينەۋە دەلەين ئەمە قسەى زانايانە، تەنانەت ھەندىكيان لەپۆژنامەكاندا نوسىويانە و بە زانايان دەلەين: ئىۋەن تەنھا خۆتان بەھەق دەزانن و قسەى پىشەوايان ۋەرنەگرن ۋەكو: (ابن سينا) و (ابن عربى) و (الجهم بن صفوان) و ئەو زانايانە نرڤ و بەھای خۆيان ھەيە.

مه‌به‌ست له : (وتزندق من وجوه وضلت من وجوه وتفرقت وابتدعت من وجوه).

هه‌موو ئه‌و نه‌هامه‌تییانه به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌یه نه‌فامه‌کان ده‌چنه نێو مه‌سه‌له عیلمیه‌یه‌کانه‌وه و ترسی خوا که مه‌له‌ده‌که‌کانیادا، کاتی ترسی خوا له‌دلایندا که م بووه‌وه چوونه نێو ئه‌م باب‌ه‌تانه‌وه، بۆیه هه‌ندی له‌سه‌له‌ف ده‌لێن: (قَلَّ وَرَعُهُمْ فَتَكَلَّمُوا) واته: ترس و ده‌ریان که م بوویه‌وه و قسه‌یان کرد). به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی له‌خوا ده‌ترسی ئه‌وا ناچێته ناو باسیکه‌وه به‌جوانی لێ نه‌زانی، ناچێته ناو باسیکه‌وه به‌جوانی لێ نه‌زانی و ئه‌هلی ئه‌و باسه‌ نه‌بی، به‌تایبه‌تی له‌کاروباری دیندا.

مه‌به‌ست له : (إِلا من ثبت على قول رسول الله ﷺ) وأمره وأمر أصحابه ولم يتخط أحدا منهم).

هیچ که‌سیک له‌م به‌لاو نه‌هامه‌تییه‌ پرگاری نه‌بوو: له‌نه‌هامه‌تی کوفرو لادان و گوماربوون و ویل‌بوون و دژایه‌تی و بچراندن ئیلا ئه‌وانه نه‌بی ده‌ستیان گرتوه به‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هاوه‌لانی له‌سه‌ر بوون، هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (وستفترق أمتي على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة، قالوا: من هي يا رسول الله؟ قال: من كان على ما أنا عليه وأصحابي)^{٢٢٧} واته: ئومه‌ته‌که‌م ده‌بیته‌ هه‌فتاو سی تاقم و فیرقه‌وه، هه‌مووی له‌ئاگر دایه‌ ته‌نها یه‌کیکیان نه‌بیته‌، فه‌رمویان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کێن ئه‌و کۆمه‌له‌ رزگار بوه؟ فه‌رموی: ئه‌و که‌سه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و ریگایه‌یه‌ من و هاوه‌لانی له‌سه‌رین).

مه‌به‌ست له : (ووسع ما وسعهم).

ئه‌ویش قورئان و سوننه‌ته‌و ئه‌وه‌ی پیشینه‌ چاکه‌کان له‌هاوه‌لانی شوینکه‌وتوان و سی سده‌ چاکه‌که‌ و پیشه‌وایان له‌سه‌ری بوون، به‌لام کێشه‌که‌ له‌وه‌دایه‌ که ده‌لێته‌:

(ئەوان پیاووبوون و ئىمەش پیاوین و قسەکانى ئەوان هیچ تاییبەتەندىبەكى نىبە بەسەر قسەکانى ئىمەدا).

مەبەست لە: (وَعَلِمَ أَنَّهُمْ كَانُوا عَلَى الْإِسْلَامِ الصَّحِيحَ وَالْإِيمَانِ الصَّحِيحَ).

هەروەکو خۆى گەرە دەفەر مۆیت: (وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ (١٠٠) التَّوْبَةِ) پىغەمبەرى خۆشەوێست (ﷺ) دەفەر مۆیت: (عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي) ئەو كەسەى پزگارى دەوێت ئەوا ئەمە پىگا كەيەتى، ئەوەى پزگارى ناوێت ئەوا خۆى هەلبێژاردووە وى خۆيەتى، هیچ كەسى زەرەر ناكات تەنها خۆى نەبى، بەلكو ئەوا تەوانى خەلكى هەلدەگرێ لەكەل تەوانەكەى خۆیدا، خۆى گەرە دەفەر مۆیت: (لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ (٢٥) النحل) واتە: هەتا پۆزى قىامتە بارى گوناھەكانى خۆيان بەتەواوى هەلدەگرن، وەلە گوناھى ئەو كەسانەش هەلگرن كەبەنەزانى و گىلانە و بى بەلگە ئەوان گومرايان دەكەن ھۆشيار بن چ بپيارىكى نالەبارو خراب هەلئەگرن؟).

گومان لەوەدا نىبە ھاوێلان و سى سەدە چاكەكە ئەوان لەسەر ئىسلام و دىنە پاست و دروستەكە بوون، جا ئىتر چۆن بەجى دەھێلى و وازى لى دەھێنى و دەپۆى بۆ لای كەسێك هیچ دلتيا نیت لەسەر دىنە پاست و دروستەكەيە يان لەسەر حەقە.

مەبەست لە: (فَقُلْهُمْ دِينَهُ وَاسْتَرَحْ).

(قُلْهُمْ): واتە: شوپىيان دەكەون، (وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ) تەقلید لىرەدا مانای شوپىنكەوتنە.

مەبەست لە: (وَعَلَّمَ أَنَّ الدِّينَ إِنَّمَا هُوَ بِالتَّقْلِيدِ وَالتَّقْلِيدِ لِأَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ).

هەرۆه کو باسماڤ کرد مەبەست لە تەقلید: تەقلیدی تەواوە ئەویش شوینکەوتنە،
 هەرۆه کو یوسف فەرمووی: (إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ
 (٣٧) وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ (٣٨) يوسف) واتە: چاک بزانن کە من
 ئایینی ئەو کەسانەم واز ئی هیناوە کە نە بروایان بەخوا هەبەو، نەبەرۆژی دواى (٣٧)
 بۆ خۆم کەوتومە تە شوینی ئایینی باوو باپیرانم: ئیبراھیم و ئیسحاق و یەعقوب (٣٨).

جا شوینکەوتنی پیشینە چاکەکان ئەوە حەقە، هیچ لۆمەبەکی تێدا نییە ئەگەر
 شوینی ئەوان کەوتیت، بەلکو لۆمە لەوەدایە ئەگەر شوین کەسێک بکەویت شایەنی
 شوینکەوتن نەبێ، چاوە لەیەکیک بکەیت بەکەلکی پیشەنگی نەیت.

﴿٩٨﴾ ومن قال: لفظي بالقرآن مخلوق فهو جهمي، ومن سكت فلم يقل: مخلوق أو غير مخلوق فهو جهمي، وهكذا قال أحمد بن حنبل، وقال رسول الله (ﷺ): إنه من يعش منكم بعدي فسيرى اختلافاً كبيراً، فأياكم ومحدثات الأمور، فإنها ضلالة، وعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين، وعضوا عليها بالنواجذ^{٢٣٨}.

واتە: ھەرکەسێ بڵێت: گەفتم (لفظی) بە قورئان دروستکراوە ئەو ھەمەمیە، ھەرکەسێ بێ دەنگ بوو و نە یگوت: دروستکراوە یان دروستکراو نییە ئەویش ھەمەمیە، ئا بەم شیوەیە ئەحمەدی کوپی ھەنبەل ھەرموویەتی، پێغەمبەری خوا (ﷺ) دەفەرموی: (إنه من يعش منكم بعدي فسيرى اختلافاً كبيراً، فأياكم ومحدثات الامور فإنها ضلالة وعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين وعضوا عليها بالنواجذ) واتە: ھەرکەس لە ئێوە _ لە پاش من _ بژیت ئەوا جیاوازی و دووبەرەکی زۆر دەبینی، جا ئامۆژگاریتان دەکەم دەست بە سوننەت و رێگاگەیی منەو بگرن و دەست بە سوننەت و رێگای جێنشینە رێنمایی کراوەکانەو بگرن، توند دەستی پێوە بگرن، بە ددانەکانتان توند بیگرن).

پاڤە /

خوای گەورە لە چەندین ئایەتدا سێفەتی کەلامی بۆ خۆی سەلماندووە، (قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدادًا لَّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا (١٠٩) (الكهف) واتە: پێیان بڵێ: ئەگەر بۆ نوسینی وشەکانی پەرەردگارم دەریا گشت ھەرەکەب بێ پێش لە کۆتایی ھێنایی وتە و بپارەکانی پەرەردگارم دەریا ھەموو ھەڵدەچۆی ئەگەرچی ئەو ھەندە ی تریشیان فریاخەین بۆ کۆمەکیان).

(كلمات الله) واتە: كەفرمانى پى دەكات و نەھى پى دەكات و گەردوونى پى دەباتە پىوھ كى دەتوانى (كلمات الله) بزمىرى لەكاتىكدا دەرياکان بەشى ناكەن، پىنووسەكان ھەموو ناتوانن پىنووسن.

قسەى خواى گەورە _ ھەروھكو ئەھلى سوننە و جەماعە دەلێن _ جۆرەكەى كۆنە و تاكەكانى تازەيە، جا قورئان يەكێكە لە تاكەكانى قسەى خواى گەورە، يەكێكە لە قسەكانى خوا، جا قسەى خوا سابىتە و جىگىرە بەپى قورئان و سوننەتى پىغەمبەرەكەى (ﷺ)، گومان لەوھدا نىيە عەقلە ساغ و سەلامەتەكان قسە بۆ خوا دەسەلمێنن، چونكە ئەو سىفەتى كەمالە و نەبوونى سىفەتى كەم و كورپىيە، بەلام جەھەمىيەكان كە ئەوانىش شوێنكەوتەى (جەھەم) كورپى (صفوان)ن، كە ئەویش كابرەيەكى پىس و چەپەل بوو لەناو خەلكىدا دەرکەوت گومانى بۆ خەلكى لەدینەكەياندا دروست دەكرد، فەرمانى پى دەكردن بەكوفرو ئىلحاد، لەوانە گومانى بۆ خەلكى دروست كرد خواى گەورە قسە دەكات، وتى: قسەكانى خوا ھەيە و بوونى ھەيە ئەوا دروستكاروھ، خواى گەورە لە (لوح)دا دروستى كردوھە يان لە (جبریل)دا دروستى كردوھە، يان لە (محمد)دا (ﷺ) دروستى كردوھە، ئەویش لەجۆرى دانە پالى دروستكارو بۆ دروستكارەكەى وەكو: بيت الله، ناقة الله، ئا بەم شىوھەي گوت، خواى گەورە رىسوای بكات، دەلێت: خواى گەورە قسە ناكات و قسەكردن دانە پال خواى گەورە لەجۆرى دانە پالى دروستكاروھ بۆ دروستكارەكە، ئەمە لە مەزھەبەكەيەتى، ھەروھە لەقەدەردا مەزھەبى (جەبر) ھەيە، واتە: ناچارى، ھەروھە مەزھەبىكى ھەيە لەنەفى ناو سىفەتەكانى خوا، ھەروھە مەزھەبىكى ھەيە لە بەدرۆخستنەوھى سوننەتەكەى پىغەمبەرى خواو (ﷺ) بەدرۆخستنەوھى قورئان، جا ئەو كەسىكى بى باوھەرى چەپەلە ھەستا بە وتنى ئەم درۆيە، ئەم مەزھەبەش لەجوولەكەوھەاتوھ، ھەروھكو (شىخ الاسلام) باسى كردوھ لەپیشەكى (الحموية)، (جەھەم) يەكەم كەس نەبوو ئەم

مەزەبە ی دەست پێکرد، بە لکو پیش ئەو (الجعد) ی کوپی (درهم) ئەم بوو ئەم قسە خراپە ی دەست پێ کرد و ئەویش لە (طالوت) ی جوله کەووە وەر یگرت، (طالوت) ش لە (لبید بن الاعصم الیهودی) یەو وەری گرت، ئەو کەسە ی کە سێجری لە پێغەمبەری خوا (ﷺ) کرد، جا ئەم قسە یە لە جوله کەووە دزە ی کردووە و هاتووە، ئەوانە ی قسە ی خوای گەورە لە جیگە و مانای خۆی لادە دەن، بۆیە هیچ سەرسام مەبە بەم مەزەبە چە پەلە، ئەگەر زانرا سەرچاوە کە ی لە جوله کەووە یە، ئەم مەزەبە یان تێکەل بە موسلمانان کرد بە هۆی ئەو کابرا پیسەووە (الجعد بن درهم) کە (خالد القسری) کوشتی لە پوژی جەژنی قوریاندا، هەروەکو (ابن القيم) باسی کردووە و دەفەر مویت:

ولاجل ذا ضحی یبعد خالد	القسري يوم ذبائح القریان
إذ قال ابراهيم ليس خلیله	كلا ولا موسى الکلیم الدان
شکر الضحیة کل صاحب سنة	لله درك من أخي قریان

ئەم قسە یە (جهم) ی کوپی (صفوان) لە ئەو وەو وەر یگرت، بۆیە دەدرێتە پال ئەو، چونکە ئەو بوو بلاوی کردووە نە ئەو یە کەم کەس بوو دەستی پێکرد.

ئە هلی سوننە ئینکارییان لێکرد ئینکارییەکی توندو قسە ی توندیان لەو باسە دا کردووە، ئەو وەش دیت _ ان شاء الله _ لەو دەستەواژە یە ی پاش ئەمە دیت، بەلام لێرە دا لە باسی بەشیکی ئەم مەزەبە چە پەلە داین، ئەویش نە فیکردنی قسە کردنە بۆ خوای گەورە، بەلام لای ئە هلی سوننە کێشە یە ک دروست بوو ئەویش ئەو یە کە: ئایە دەگوتریت: (گفتم بە قورئان دروستکراوە یان دروستکراو نییە)؟ ئەمە شیان تێکەل بە موسلمانان کرد، ئایە دەلێیت: گفتم بە قورئان دروستکراوە یان دەلێیت: گفتم بە قورئان دروستکراو نییە؟ جا ئەگەر بیانەوێ گوتن بە قورئان بێت ئەوا (گوتنە کە) گفتم بە قورئان دروستکراوە و دەنگە کەشی دروستکراوە، بۆیە پێویستی بە روونکردنەو یە، ئەمەش

ئەو روونکردنەوہیە کە ئیمامى ئەحمەدو بوخارى و کۆمەلەك لە لیکۆلەرەوان
فەرموویانە، بۆیە مەلئى: گفتم بەقورئان دروستکراوہ بەرپەھایی و مەلئى: گفتم بەقورئان
دروستکراو نییە بەرپەھایی، بەلکو لەمەدا روونکردنەوہ بدە.

﴿٩٩﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أنه إنما جاء هلاك الجهمية: أنهم فكروا في الرب عز و جل، فأدخلوا: لم؟ وكيف؟ وتركوا الأثر ووضعوا القياس وقاسوا الدين على رأيهم، فجاءوا بالكفر عيانا لا يخفى، فكفروا وكفروا الخلق واضطرهم الأمر إلى أن قالوا بالتعطيل).

واته: بزانه كهوا به هه لاکت چوونی جهه ميبه به هوى ئه وه وه بوو بیریان له په روه ردگار کرده وه، چه ند وشه یه کیان هینایه ئاراه وهك: بۆ؟ چۆن؟ وازیان له فه رموده هینا، (قیاس) یان دانا، قیاسی دینیان به بۆ چوونی خویان کرد، بۆیه به ئاشکرای کوفریان هینایه کایه وه و ناشارد ریته وه، جا خویان کافر بوون و خه لکیشیان کافر کردو کاره که ناچاری کردن تاكو له کارخستنیان هینایه کایه وه (واته: التعطيل).

پاڤه /

مه به ست له: (واعلم أنه إنما جاء هلاك الجهمية: أنهم فكروا في الرب عز و جل).

هوى ئه وهى جهه ميبه كان به و گومرا دووره گومرا بوون ئه وان چوونه نيو باسى زاتى خوداوه، وایان لى هات له وه دا ده گه پان، دروست نییه بۆ موسلمان له زاتى خواى گه وه دا بگه پى، به لكو ئه وهى له سه ره باوه پ به ئىنى به ناوو سيفه ته كانى و نه چى ته نيو باسى چۆنه تيبه وه، هه چ كه سىك له زات و چۆنه تى ناوو سيفه ته كانى خواى گه وه نازانى ئیلا خوى نه بى، خواى گه وه ده فه رمویت: (يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا (١١٠) طه).

جا هه چ كه سىك نییه ئیحاته ی خوا بكات به لكو ئه وه خواى گه وه یه كه زانایه ده رباره ی خوى و جگه له خوى، جا ئیمه ده رباره ی زاتى خوا هه چ قسه ناكه ین ئیلا

بەو ھە نەبى بە لگەى لە سەر ھاتبى لە قورئان و سوننە و ئەو ھى ھىچى لە سەر نە ھاتو ھ
ئىمەش قسە ناکەىن، جە ھەمىيە کان ئىنکارىيان لە قورئان و سوننەت کردو بە عە قلى
خۆيان چوونە ناو باسى زاتى خودا ھە و تاكو گوتيان: ئە و خوايە لە ناو جىھاندا نىيە و
لە دەرە ھەش نىيە و لە سەر ھە و نىيە و لە خوارە ھەش نىيە و لە پاستە ھە نىيە و
لە چە پە ھەش نىيە.

کە واتە خوا نىيە، پاکی و بى گەردى بۆ خوا لە و قسانەى دەيکەن، گوتيان: خواى
گەرە بىستە و بىنەى و عىلم و وىستى نىيە، جا کە واتە ئە و خوايە (جماد) ھ، چونکە
(جماد) بە و شىو ھە و ھەصف دە کرىت و ھەکو بتى لى دى پاکی و بى گەردى بۆ خواى
گەرە لە ھەى دە يلىن.

مە بە ست لە: (وقاسوا الدين على رأيهم).

شوینى قىاسى (باطل) کە و تەن، قىاسى خواى گەرە يان بە دروستکرا ھە کانى کرد
بۆيە نە فى ناو و سىفاتە کانىيان کرد، چونکە لای ئە وان مانای شو بە اندنى ھە يە، نە يانزانى
ناو و سىفە تە کانى خوا تايبە تەن بە خۆيە ھە، ناو و سىفە تە کانى دروستکرا ھە کان تايبە تەن
بە خۆيانە ھە و ھىچ لىکچوونىک نىيە لە نىوان ئە م و ئە و دا، ھە ر ھە کو چۆن خواى گەرە
زاتىکى ھە يە لە زاتە کانىتر ناچىت، ئاواش ناو و سىفاتى ھە يە لە ناو و سىفە تە کانى
دروستکرا ھە کان ناچىت، ھە ر کە سىک بە م شىو ھە و ھە رىگرى ئە و ئا سوو دە بى و
لە سەر پىگا پاستە کە يە.

مە بە ست لە: (فجاءوا بالكفر عيانا لا يخفى).

کوفريان بە خوا کرد بە ھۆى ئە و قسە چە پە لائە ھە کە لە زاتى خوا دا کرديان.

مەبەست لە: (فكفروا وكفروا الخلق).

ئەوانەى وەسفى خۆى گەورە دەكەن بەناو و سىفاتەكانى ئەوا لەلایەن ئەوانەو
كافر کران، چونکە دەلێن: ئەمانە شوپهاندن و شوپهاندن کوفرە، ئێمەش دەلێن:
نەخێر ئەمە شوپهاندن نییە، خۆى گەورە دەفەر مۆیت: (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ (١١) الشورى) نەفى شوپهاندنى لە خۆى کرد، بەلام بیستن و بینین بۆ خۆى
سەلماند، لەگەڵ ئەوەشدا بیستن و بینین لەدروستکارو کاندای بوونیان هەیه، ئەوەش
بەلگەیه کە ئەو لەگەڵ ئەوێردا ناشوبهێنرێت و لەیهک ناچن.

مەبەست لە: (واضطرم الأمر إلى أن قالوا بالتعطيل).

التعطيل: بریتییە لە نكۆلى کردن لە دروستکار، چونکە ئەمە بەرەو (تعطيل) دەبات،
چونکە ئەو کەسەى نابیسى و نابینى و قسەناکات و ئیرادەو ویستی نییە و هەرەها
لەناو جیهاندا نییە و لەدەرەوێ جیهان نییە و لەسەرەو نییە و لەخوارەو نییە،
کەواتە ئەوە خواپەکی نییە تاكو بپەرستى، بۆیه کارەکە بەرەو لەکارخستن (تعطيل) و
بى باوەپى (إلحاد) بردنى.

﴿١٠٠﴾ نوسەر دەئیت: (وقال بعض العلماء -منهم الإمام أحمد بن حنبل-: الجهمي كافر ليس من أهل القبلة، حلال الدم، لا يرث ولا يورث لأنه قال: لا جمعة ولا جماعة ولا عيدين ولا صدقة، وقالوا: من لم يقل: القرآن مخلوق فهو كافر).

واتە: ھەندى لە زانایان ھەرموویانە - لەوانە ئەحمەدى کوپى ھەنبەل-: -جەھەمى کافرەو ئەھلى قىبىلە نىيە، خوینى ھەلەلەو لەمىرات ھىچ وەرناگرى و مالاھەى نابیتە مىراتى چونکە ئەو دەئیت: -ئەجومەو ئەجەماعەت و ئەدوو جەژن و ئەسەدەقە ھەبە، ھەروەھا دەئین: -ھەرکەسى ئەئیت: قورئان دروستکراوە ئەوا کافرە.

پاڤە:

قسەى زانایان: (الجهمي كافر ليس من أهل القبلة).

واتە: کافرە بەکۆى قسەکانى، چونکە ئەو سىفاتەکانى خۆى گەرەى لەکارخست (تعطيلي) کرد، گومان لەوەدا نىيە ئەمە توندترین کوفرە.

قسەکانیان کوفرن بەرەو (تعطيل) دەیانبات، ھەروەکو شەيخ ھەرمووى: ئەویش ئىنکارکردنى بوونى خۆدایە، ئىمامى ئەحمەد وەلامى ئەوانى دایەو لەکتىبەکەیدا (الرد على الجهمية) کە کىتابىکى چاپکراوەو تەحقیق کراوە سوپاس بۆ خوا، جگە لەیەکى وەلامى ئەوانى دایەو، (شيخ الاسلام) لە کتیبىکى گەرەدا پرەددى ئەوانى دایەو بەناوى (بيان تلبیس الجهمية).

مەبەست لە: (حلال الدم، لا يرث ولا يورث).

چونکە ئەو لەدینەکەى ھەلگەرپاوەتەو (مرتدە)، بۆیە خوینى ھەلەلە، چونکە ئەوێ خوینى پارێزراو دەکات ئىسلامە، کەسى کافر خوینەکەى ھەلەلە.

مەبەست لە: (لأنه قال: لا جمعة ولا جماعة).

واتە: چونکە (جەھەم) ئینکاری لەنویژی جومعه کرد، ئینکاری لەنویژی جەماعەت کردووە، بەلکو لای ئەو تەنھا ناسینی خوا بەسە، جا ئیمان لای ئەو تەنھا ناسینە، ئەگەر مەزھەبێکی ڕوودارێکە ی خۆی بەدڵ ناسی ئەوا دەبێتە کەسێکی ئیماندار خاوەن ئیمانێکی تەواو، هەرچەندە نوێژی نەکات و پۆشوو نەگرێت و هیچ پەرستێک ئەنجام نەدا.

مەبەست لە: (ولا عیدین ولا صدقة).

چونکە وای دەبینی کەوا کردووەکان لە ئیمان نین، گوتن بەزمانیش لە ئیمان نییە و هەروەها باوەڕ بوونیش، چونکە ئیمان لای ئەو تەنھا ناسینە.

مەبەست لە: (وقالوا: من لم يقل: القرآن مخلوق فهو كافر).

جەھەمیەکان دەڵێن: -- هەر کەسێ ئەڵێ: قورئان دروستکراوە و تێ قورئان کەلامی خۆیە ئەوا کافرە، چونکە ئەو خۆاکە ی بە دروستکراوەکانی شوبهاندووە و شوبهاندنیش کوفرە.

نوسەر دەڵێت: (واستحلوا السيف على أمة محمد ﷺ) وخالفوا من كان قبلهم وامتنحوا الناس بشيء لم يتكلم فيه رسول الله ﷺ ولا أحد من أصحابه وأرادوا تعطيل المساجد والجوامع).

واتە: کۆشتاری ئوممەتی (محمد) یان (ﷺ) حەلال کرد، لەگەڵ ئەوانە ی پێش خۆیاندا جیاوازییون، خەڵکیان تاقی دەکردووە لە شتێکدا پێغەمبەری خواو (ﷺ) هاوێڵانی قسەیان تیا دا نەکردووە، وێستیان مەزگەوتەکان لە کاریخەن.

پاڤە:

مەبەست لە: (واستحلوا السيف على أمة محمد ﷺ).

کۆشتنى موسلمانانيان ھەلال کرد، ئەوانەى لە ھەقیدەدا لەگەڵیاندا جیاوازن، بۆیە کاتى لەسەردەمى (مەئمون) دا دەسەلاتیان گرتە دەست ئەوھى کۆشتیان لەزانایان کۆشتیان و ئەوھى سزایاندا ئەوا سزایاندا، بۆ ئەوھى ناچاریان بکەن لەسەر وتنى مەزھەبى جەھەمییە.

مەبەست لە: (وخالقوا من كان قبلهم).

لەموسلمانان، چونکە ئەم قسەى تەنھا لەواندا دەرکەوت لە کەسى پێش خۆیان نەبۆ.

مەبەست لە: (وامتحنوا الناس بشيء لم يتكلم فيه رسول الله ﷺ).

ویستیان خەلکی ناچار بکەن بۆ وتنى قسەکەى خۆیان، ھەروەکو لەسەردەمى مەئمون و ئەوانەى پاش ئەوان ھاتن پوویدا کاتى خەلکی ناچار کرد بە وتنى ئەوھى قورئان دروستکراو.

مەبەست لە: (وأرادوا تعطيل المساجد والجوامع).

چونکە مەزھەبى ئەوان لەئیماندا تەنھا ناسینە ھەرچەندە ھیچ کارىک نەکات و ھەرچەند بەزمانش نەیلێ ھەرچەندە بەدلى باوەرى نەبێ کەواتە ھیچ پێویست بەمژگەوت ناکات چونکە لای ئەوان نوێژەکان واجب نییە.

﴿١٠١﴾ نوسەر دەئیت: (وأوهنوا الإسلام وعطلوا الجهاد وعملوا في الفرقة وخالفوا الآثار وتكلموا بالنسوخ واحتجوا بالمتشابه فشككوا الناس في أديانهم واختصموا في ربهم وقالوا: ليس هناك عذاب قبر ولا حوضا ولا شفاعة والجنة والنار لم يخلقوا وأنكروا كثيرا مما قال رسول الله ﷺ) فاستحل من استحل تكفيرهم ودمائهم من هذا الوجه لأنه من رد آية من كتاب الله فقد رد الكتاب كله ومن رد حديثا عن رسول الله ﷺ فقد رد الأثر كله وهو كافر بالله العظيم).

واته: بوونه هوى لاوازبونی ئیسلام و جیهادیان له کارخست (تعطیل) کرد و کاریان بۆ پارچه پارچه کردنی موسلمان کرد، له گهـل بهـلگهـو سوننهـتهـکاندا جیاوازیبون، بهـلگهـ (منسوخ) هـکانیان وهـرگرتو بهـلگهـ (متشابههـکان) یان کرده حوججه، بۆیه گومانیان خسته ناو دلی خهـلکییهـوه له دینهـکهـیاندا و دهـمبازیان (مخاصمه) یان لهـزاتی پهـروهـرگاردا کرد ووتیان: سزای ناوگۆڕ بوونی نییه، (حوض) و شهـفاعهـت نییه، بهـهـشت و دۆزهـخ دروست نهـکراون، زۆریهـی ئهـوانهـی پیغهـمبهـری خوا (ﷺ) فهـرموویهـتی ئینکاریان لی کرد، بۆیه ئهـوانهـی بهـکافریان دهـزانن خوینی ئهـوانیان هـهـلال کرد لهـم پهـویهـوه چونکه هـهـرکهـسی یهـک ئایهـت لهـقورئان پهـد بکاتهـوه ئهـوا هـهـموو قورئانی پهـد کردووهـتهـوه و هـهـرکهـسی یهـک فهـرمووده پهـد بکاتهـوه ئهـوا هـهـموو فهـرموودهـکانی پهـد کردووهـتهـوه، ئهـویش کافره بهـخوای گهـوره.

پاڤه:

مهـبهـست له: (وأوهنوا الإسلام).

واته: جهـهـمییهـکان، ئیسلامیان لاواز کرد.

مه‌به‌ست له : (وعطلوا الجهاد).

جیه‌ادکردنیان له‌پێناوی خوادا له‌کار خست، چونکه کافره‌کان به‌کافر نازانن، چونکه ئه‌و کافرا نه‌خوا ده‌ناسن، مانای ئه‌وه‌یه‌ فیرعه‌ون موسلمانه‌، چونکه خوای گه‌وره‌ی به‌دل ده‌ناسی، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت: (قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (١٠٢) الاسراء) واته: موسا وتی: ئه‌ی فیرعه‌ون! به‌پاستی تو چاک ده‌زانی که ئه‌و (٩) نو به‌لگه‌و ئایه‌تانه‌ له‌خوایانه‌وه‌ نه‌هاتوون به‌لکو هه‌ر په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی ناردوونی).

جا ئه‌و خوا به‌دل ده‌ناسی، موشریکه‌کان له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) به‌دل خوایان ده‌ناسی به‌لکو به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک عیباده‌تیان ده‌کرد جا ئه‌وان باوه‌ریان وابوو خوای گه‌وره‌ په‌روه‌ردگاره‌و شایسته‌ی په‌رستنه‌، به‌لام هاوه‌لیان بو بریارده‌دا باوه‌ریان وابوو ئه‌و هاوه‌ل بریارده‌نه‌ له‌خوا نزیکیان ده‌کاته‌وه‌.

مه‌به‌ست له : (وخالقوا الآثار).

واته: له‌گه‌ل به‌لگه‌ و سوننه‌تدا جیاواز بوون.

مه‌به‌ست له : (وتكلموا بالنسوخ).

به‌لگه‌ مه‌نسوخه‌کان وه‌رده‌گرن و کار به‌ (ناسخ)ه‌کان ناکه‌ن له‌به‌ر گومرا کردن، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: (فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ) آل عمران/٧ واته: ئینجا ئه‌وانه‌ی له‌دلیاندا لادان و چه‌وتی هه‌یه‌ هه‌ر له‌موته‌شاییه‌کان ده‌گه‌پێن و هه‌ر له‌وان په‌په‌ره‌وی ده‌که‌ن).

مه‌نسوخ یه‌کیکه‌ له‌ (متشابهه‌)کان، چونکه ده‌بی موسلمانان (ناسخ و مه‌نسوخ) و (مطلق و مقید) و (خاص و عام) بزائن و زانسته‌کانی (استدلال) بزائن، بۆیه‌ نابێ هیچ

دەقیك بکریته بەلگە بەبى ئەوہى بزانی (منسوخ)ە یان (مخصص)ە یان (مقید)ە، جا ئەوانە تەماشای ئەمە ناکەن، لەبەر لادان، لەبەر گومراکردنى خەلکى و دەلێن: - ئێمە قورئان دەکەینە بەلگە، لە کاتیکدا ئەوان قورئانیان نەکردووە بەلگە، قورئان ئەو کەسە دەیکاتە بەلگە ھەمووی پیکەووە وەرگرى، بەلام کەسێک ھەندیکى وەرگرى و واز لە ھەندیکىتر بەینى ئەوا پى کافرە، خۆى گەرە فەرموویەتى: (أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ الْبَقَرَةِ/ ٨٥) جا ئەو کەسەى لەنێوان (محکم) و (متشابھە)دا کۆنەکاتەو ئەوا ھەندى لەقورئانى وەرگرتووە و وازی لەو ھێندەکەى ھێناوە، بۆیە خۆى گەرە دەفەرمویت: (وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ وَتِيَان: (كُلٌّ) واتە: (محکم) و (متشابھە) (كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا) آل عمران/ ٧) ئەوان (متشابھەکان) بۆ (محکم)ەکان دەگێرنەو، جا پوونى دەکاتەووە تەفسیری دەکات، بەلام ئەمە پێویستی بە زانایە، نابى خۆبە زانازان بچیتە ناو ئەو باسەو، یان لادەریک گومراکردنى دەوئ، جا ھیچ کەسێک (متشابھەکان) وەرناگرى ئیلا دوو کەس نەبى: -

• یان لادەریک گومراکردنى دەوئ، وەکو جەھەمیەکان، بۆیە ئیمامى ئەحمەد دەربارەیان فەرمووی: بەلگە متشابھەکانى قورئان دەکەنە بەلگە^{٢٣٩}.

• یان خۆ بە زانازانىک کە نازانى، بە ناو دینی خواوہ قسە دەکات بەبى عیلم.

مەبەست لە: (واحتجوا بالمتشابھ).

بۆیە ئیمامى ئەحمەد لە کتیبى (الرد على الجهمية) پەردى ئەوانى داوە، لەکتیبەکەدا ئەو دەقانى ئەوان کردوویانە تە بەلگە ھێناوێتیەو ھەموو بۆچوونەکانى پوچەل کردووە، پراستەکەى تیا دا دیارى کرد، جەمعى لەنێوان نایەت و فەرمودەکاندا کردووە.

مەبەست لە : (فشككوا الناس في أديانهم).

گومانی تیادا نییە ئەمە تێکدانی بیرو ھزرەکانە، بۆیە دروست نییە هیچ کەسێ لەمەسە لە عیلمیەکاندا قسە بکات بەتایبەتی لەعەقیدەدا ئیلا کەسانێک نەبێ زانان، دروست نییە نیوہ زاناکان یان خۆبەزانانەکان قسەى تێدا بکەن، ھەرودھا لادەران و گومراکان لە پێشتەن بەوہى قسەى تێدا نەکەن.

مەبەست لە : (واختصموا في رحم).

(جیدال)یان دامینا، خوای گەورە دەفەر مویت: (مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْزِرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ (۴) غافر) واتە: ھەر ئەوانە لەبارەى ئایەتەکانى خواوہ ململانێ و دەمبازى ئەکەن _ لەپووی عینادەوہ _ کافرو بێ باوہ پەن جا با ھەلسۆرانیان لەشاراندا تۆ فریو نەدا).

کەسى ئیماندار لە ئایەتەکانى خوادا جیدال ناکات، بەلکو وەرى دەگریت و باوہ پى وایە ئەوہ قسەى خوايە، ھەر ئێویش خەيرو ھیدایەتە، بەلام ئەوانەى لەسەرى رادەوہستەن و گومانیان لێى ھەيە ئەمە کەسیکی دەمبازە (مجادل)ە لە ئایەتەکانى خوادا.

مەبەست لە : (وقالوا: ليس هناك عذاب قبر).

ئەمە قسەيە یەکدەنگە لەسەرى لە مەزھەبەکاندا چونکە لای ئەوان ھەر کەسێ خوای ناسی ئەوہ ئیماندارە و پێویست ناکات نوێژ بکات و پۆژوو بگریت و حەج و عەرە بکات و کارەکانى تر ئەنجام بدات، بەپێى ئەم قسانە سزای ناو گۆر بوونی نییە چونکە ھەموو خەلکی خوا دەناسن، ھیچ گۆرپایەلێ و سەرپێچى نییە، ئەوانەى وا لە گۆرپدان ھەموویان خوا دەناسن، کەواتە سزا نادرێن.

مەبەست لە : (ولا حوضا ولا شفاعة).

ئىنكارىيان لە ھەموو بابەتە غەيبىيەكان کرد، چونکە ئەوان تەنھا پشت بە عەقلى خۆيان دەبەستن.

مەبەست لە: (والجنة والنار لم يخلقا).

واتە: جەھەمىيەكان دەلێن: بە ھەشت و دۆزەخ ئیستا دروست نەكراون، ھەرچەندە خوای گەورە ھەوالی پى داوین كەوا دروستكراون ئیستا، خوای گەورە دەربارەى بە ھەشت دەفرمویت: (أَعِدْتُ لِلْمُتَّقِينَ (١٣٣) آل عمران) وشەى: (أَعِدْتُ) بەلگەى بە ھەشت ئیستا ئامادەى بوونی ھەيە، دەربارەى ئاگر فرمویەتى: (أَعِدْتُ لِلْكَافِرِينَ (١٣١) آل عمران) ھەروەھا پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەوالی پى داوین سەختى گەرمایى لە گروپى تىنى دۆزەخە، ئەو ھەشت بەلگەى ئیستا بوونی ھەيە، ھەروەھا ئاگر دوو ھەناسەى ھەيە، ھەناسەى ك لە زستانداو ئەویش لە سەختترین ساردیدا دەیبینن و ھەناسەى ك لە ھاویندا ئەویش لە سەختترین گەرمیدا دەیبینن، فرمویەتى: (ان شدة الحر من فيح جهنم)^{٢٤٠}.

مەبەست لە: (وأنكروا كثيرا مما قال رسول الله ﷺ).

لە زۆرىك لەوانەى لە قورئان و سوننەتدا ھاتوو ئىنكارىيان لى کرد، چونکە لە گەل بۆچوون و باوەپى ئەواندا جیاوازی و ناگونجی.

مەبەست لە: (فاستحل من استحل تكفیرهم ودمائهم من هذا الوجه).

ھەرکەسى لە ئەھلى سوننە و جەماعە ئەوانى بە کافر زانیو ئەوا لە بەر کۆى ئەو قسە چەپەلانیان ئەوانى بە کافر زانیو، چونکە قسەکانیان بەو کۆتای دیت كەوا دین بوونی نییە.

مەبەست لە: (لأنه من رد آية من كتاب الله فقد رد الكتاب كله).

ھەر ھەركو لە پێشدا باسماں كرد ھەر كەسى ھەندى لە قورئانە كە بە بەلگە وەر بگىرى و
واز لە ھەندەكەى تر بھێنى كە پەيوەندى پێوەیە، ئەوا یەكێكە لەوانەى باوەرى
بە ھەندى لە قورئانە كە ھێناوە و وازى لە ھەندەكەى تر ھێناوە، جا ئەو كەسەى
(متشابھەكان) بكاتە بەلگە و واز لە (محكمەكان) بھێنى ئەوا لەو كەسانەى باوەرى بە
ھەندى كى كىتاب كردووە و كوفرى بەو ھەندەكەى تر كردووە.

مەبەست لە: (ومن رد حديثا عن رسول الله ﷺ) فقد رد الأثر كله).

ھەر ھەھا لە سوننە تدا (محكم) و (متشابھە) ھەيە، جا ھەر كەسى لە سوننە تدا (متشابھە)
وەر بگىرى و واز لە (محكم) بھێنى ئەوا پەردەى ھەموو سوننەى كردووە تەوہ.

مەبەست لە: (وهو كافر بالله العظيم).

ئەمە ئەنجامەكەى پەنا بە خوا، چونكە ئەو كەسەى باوەرى بە خوا ھەيە دەلێت:
(أَمَّا بِه كُلُّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا) آل عمران/٧ بەلام ئەو ھى لە دلێدا لادان ھەيە ئەوا (متشابھە)
وەر دەر بگىرى، چونكە بۆ ئەو دەر گونجى، بەلام (محكم) ھەكان ئەوا بەكەلگى ئەو نایەت
بۆیە وازى لى دە ھێنى، ئەمە پێگای ئەھلى ئارەزوو ھەردەم و تايبەت نىيە
بە جەھەمىيەكان بەلام سەرچاوەكەى جەھەمىيەكانە، چونكە ئارەزوو پەرستان
ھەموویان لە ھەر كاتێكدا بن ئەمە رێگایانە، ئەو بەلگانە وەر دەر گىرن لە گەل
ئارەزوویاندا بگونجى و واز لەو پرایە دە ھێنن لە گەل ھەزو ئارەزوویاندا نە گونجى.

نوسەر دەلێت: (فدامت لهم المدة، ووجدوا من السلطان معونة على ذلك، ووضعوا السيف
والسوط على من دون ذلك فدرس علم السنة والجماعة وأوهنوها، وصارتا مكتومتين لإظهار
البدع والكلام فيها ولكنهم واتخذوا المجالس وأظهروا رأيهم ووضعوا فيها الكتب وأطعموا الناس
وطلبوا لهم الرئاسة فكانت فتنة عظيمة لم ينج منها إلا من عصم الله فأدنى ما كان يصيب
الرجل من مجالستهم أن يشك في دينه أو يتابعهم أو يرى رأيهم على الحق ولا يدري أنه على

حق أو على باطل فصار شاكا فهلك الخلق حتى كانت أيام جعفر الذي يقال له المتوكل فأطفأ الله به البدع وأظهر به الحق وأظهر به أهل السنة وطالت ألسنتهم مع قتلهم وكثرة أهل البدع إلى يومنا هذا).

واته: ماوهیهك پۆژگار بۆ ئەوان بوو، له لایەن دەسەڵاتەوه یارمەتى دەریان هەبوو بۆ بلۆککردنەوهی پاکیان، بەشمشێرو قامچی دەجووڵانەوه لەگەڵ ئەو کەسانەى له گەڵ پاو بۆچوونى ئەواندا نەبوون، بۆیه عیلمى سوننەو جەماعە پەرتو بلۆ بوەوهو لاوازىان کرد، ئەهلى سوننەو جەماعە شاراوەو ناديار بوون لەبەر دەرکەوتنى بیدعەو کەلام له مەسەلەکاندا، له بەر ژمارە زۆرییان و چەندان مەجلیسان داناو بۆچوونى خۆیان دەرخت و چەندین کتیبیان لەو بابەتەدا نووسی، تەماحیان خستە بەر خەلکى و سەرۆکایەتى و دەسەڵاتیان بۆ ئەوان دەویست، بۆیه فیتنەیهکى مەزن بەرپا بوو، هیچ کەسێک لێى دەریاز نەبوو ئیلا ئەوانە نەبێ خۆای گەرە پاراستنى، کەمترین شت تووشى کەسێک دەبوو له مەجلیسەکانى ئەواندا ئەوه بوو گومانى لەدینەکەیدا بۆ دروست دەبوو، یان شوێنى ئەوان دەرکەوت یان وایدەزانى پاو بۆچوونى ئەوان لەسەر حەقە، نەیدەزانى خۆى لەسەر حەقە یان لەسەر (باطل) ه بۆیه گومانى بۆ پەیدا بوو، خەلکى بەهەلاکەتدا چوون تاكو سەردەمى (جەعفەر) کە پێیان دەگووت: (المتوکل) خۆای گەرە بە هۆى ئەوهوه ئاگرى بیدعەى کوژاندەوهو حەقى دەرخت و ئەهلى سوننە بەهۆیهوه دەرکەوتن و زمانیان درێژ بوو هەرچەندە خۆیان کەم بوون و ئەهلى بیدعە زۆربوون تاكو ئەمڕۆ.

پاڤه/

مەبەست له: (فدامت لهم المدة ووجدوا من السلطان معونة على ذلك).

ئاماژە بە سەردەمى (مەئمون) و نەوهکەى دەکات خۆای گەرە لەئێمه و ئەویش خۆشبەیت کە پێى مەغرور بوون و پێى هەل خەلەتان.

مەبەست لە: (ووضعوا السيف والسوط على من دون ذلك).

واتە لەسەردەمى مەئموندا زال بوون بەسەر ئەھلى سوننەو جەماعەدا، ئەمەش ئەنجامى دانانى ھاوپازى پيس و چەپەلە، جا پئويستە لەسەر كەسى موسلمان چ دەسەلاتدار بێت يان دەسەلاتدار نەبى ھەردەم كەسى چاك بكاتە ھاوپازى خۆى، خواى گەرە دەفەرمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا) آل عمران / ۱۱۸) واتە: ئەى ئەوانەى باوەپتان ھيئاو! بەدەر لە خۆتان كەسىك مەگرە دۆست و مەيكەنە جىي راز و نيازى خۆتان و نەيتىيەكانى خۆتانيان لا بدركىتن، لە كار تىكدان و زيان پىگەياندننتان درىغ ناكەن و كۆل نادەن).

جا كەسى موسلمان ھاوپازى چاكي ھەيە و ئاگادارو وريايە لە ھاوپازى خراب، بەتاييەتى كاربەدەستان، تەماشاكە ھاوپازى خراب چى بە (مەئمون) كرد، لەگەل ئەو ھەموو زيرەكى و خانەدانەى، ئەو لە نەوھى (ھاشم)ە، لەگەل ئەمەشدا مەغرور بوو پتيان، تەماشاكە ھاوپازى خراب چى بەدواين خەليفەى بەنى عەبباس كرد: ابن العلقمى و الطوسى، چييان بەخەليفەى عەبباسى كرد؟ لە پۆژھەلاتەو تەتاريان ھيئاى سەرى و ئەوانيان ھيئاو پيگايان بۆ كردنەو و پيگايان بۆ سووك و ئاسان كرد تا دەستيان بەسەر بەغدا و ولاتانى موسلماناندا گرت، كوشتاريكى گەرەو مەزنيان بەرپاكرد، ھەموو كىتابەكانيان سوتاندو خستيانە پووبارى ديجلە و فوراتەو تەكو پەنگى ئاوەكە گۆرا، وایان دەزانى ئەوان ئىسلاميان نەھيشت بەلام ئىسلام لە لايەن خوداوە پشتيوانى لى دەكرى ھەرگيز لەناو ناچيیت.

مەبەست لە: (فَدَرَسَ علم السنة والجماعة).

دَرس: واتە بلأوبوويەو چونكە (الدروس) بریتیيە لەپەرت و بلأوبوونەو.

مەبەست لە: (وأوهنوهما).

واتە: عیلمی کیتاب و سوننەیان لاواز کردو عیلم لای ئەوان بوووە عیلمی (جدل) و عیلمی کەلام و عیلمی مەنتیق.

مەبەست لە: (وصارتا مکتومتین لإظهار البدع والکلام فیها).

وازیان لە سوننەت هێناو خۆیان بە دەرخستنی بیدعە و بانگەواز کردن بۆی خەریک کرد، بۆیە ئە هلی سوننە کپ و بێدەنگ کران.

مەبەست لە: (ولکثرتم واتخذوا المجالس وأظهروا رأيهم).

مەجلیس و قوتابخانە و کۆپو کۆبوونە وەکانیان ئیستغلال کردو سوودیان لى بینی بۆیە لەو جیگایانەدا راویۆچوونی خۆیان دەرخست و بلۆیان کردە وە، ئە هلی خراپە کاری بەو شیوەیەن ئە گەر دەسەلاتیان هەبى ئەوا هیچ چاره پوان نابن لە هەولدان بۆ نەهێشتنی ئیسلام.

مەبەست لە: (ووضعوا فیها الکتاب).

واتە: کتیبیان نووسییه وە، کتیبی جە هەمی و موعتەزێلە.

مەبەست لە: (وأطمعوا الناس وطلبوا لهم الرئاسة).

زۆرێک لە وانهی کە نەگەیشتبوونە عیلم توانیان قەناعەت بە بۆچوونەکانیان بکەن و شوێنیان کەوتن، چونکە فیتنە ئە گەر هات ئەوا کەمێک لە خەلکی پزگاریان دەبى، بەلام هەندى لە خەلکی هەن زۆر پىی کاریگەر دەبن، هەیانە کە مەتر کاریگەر دەبن پىی و هەیانە سەلامەت دەبن، بەلام لە پاش تاقیکردنە وە، قەناعەتیان کرد بە خەلکی بە مەزەبە کەى خۆیان بە پاره مەغروریان کردن، ئەوان جاری وابوو بە هەرهەشە و کوشتن و لێدان و بەندکردن مامەلەیان دەکرد و جاری وابوو بە لێنیان پى دەدان بە پاره و پلە و پایە و ئابندەى گەش، جا کەسى نەفام و خاوەن تەماح دینه کەى بە دونیا کەى دەفرۆشیت _ پەنا بە خوا _.

مەبەست لە: (فكانت فتنة عظيمة لم ينج منها إلا من عصم الله).

ھىچ كەس ئىك لىي دەربازى نەبوو ئىللا مەگەر كەس ئىك دەستى گرتىي بەقورئان و سوونەتەو و ئارامى گرتوو و لەسەرى وەك ئىمامى ئەحمەدو تىا ياندا ھەبوو كوژرا لەكاتى كەدا دەستى گرتبوو بەقورئان و سوننەتەو، بەلام ئەوانەى لەگەل ئەواندا بۆيشتن ئەوا لەگەل ئەواندا بەھەلا كەتدا چوون.

مەبەست لە: (فأدى ما كان يصيب الرجل من محالستهم أن يشك في دينه).

واتە: ھەندى لەخەلكى ھەبوو لە دىنەكەيان لایانداو ھەندىكى تر لە دىنەكەى لای نەدا، بەلام چەند گومانىكى بۆ دروست بوو لە ھەندى مەسەلەدا چونكە دانىشتن لەگەل ئەوانەدا ھەرگىز خەيرو چاكە لەگەل خۆيدا ناھىتى.

مەبەست لە: (أو يتابعهم).

ھەركەسى لەگەل ئاندا دانىشىي يان تووشى گومانى زۆر دەبىي و لەپىي لادەدا، يان كەمىك تووشى لادان دەبىي يان بەلای كەمەو تووشى جۆرىك لەجۆرەكانى گومان دەبىي لەھەندى لە بابەتەكاندا.

مەبەست لە: (يتابعهم أو يرى رأيهم على الحق ولا يدري أنه على حق أو على باطل فصار شاكا).

بەتايىبەتى كۆمەلەك حوججەى ساختەو كۆمەلەك پەوانبىزى و زمان پاراوى و زمان لووسيان پىيە، جا ئەوانە پىويستىيان بەزانايەكى دامەزراو بەرگرى بكات و وەلاميان بداتەو، وەكو ئىمامى ئەحمەدو شىخ الاسلام (ابن تيمية) وەكو ئەو پىشەوايانە كە بەرانبەريان پاوەستان و شكەندنيان.

مەبەست لە: (فهلك الخلق حتى كانت أيام جعفر الذي يقال له المتوكل).

واته: ئەم تاقیکردنەوه بەرده‌وام بوو لەسەر دەمی مەئمونداو سەر دەمی (معتصم)ی
 برای و سەر دەمی (واثق)ی کوپی (المعتصم) کاتی (واثق) بەهەلاکەتدا چوو بەیعه درایه
 (متوکل)ی برای، جا ئەو سوننه‌ی سەر خست و تاقیکردنەوه‌ی لەسەر زانایان نەه‌یشت،
 دەرگای پەحمەت لەلایەن خوداوه کرایه‌وه، جا خوای گەوره پاداشتی خەیری بداتەوه،
 نۆز پێزی لە ئیمامی ئەحمەد دەرگرت و سەر یه‌ری کرد.

مەبەست له: (یقال له المتوکل).

واته: (المتوکل علی الله) ئەمە نازناوه‌که‌یه‌تی، بەلام ناوه‌که‌ی (جعفر)ی کوپی
 (الواثق) بوو.

مەبەست له: (وطالت السنتهم).

واته: ئەه‌لی سوننه، واته: بەه‌یزییون لەقسەکردندا، توند بوون لەقسەکردندا بەسەر
 ئەه‌لی بیدعەدا، جا کاره‌که‌ پێچه‌وانه‌وه‌ بوو.

مەبەست له: (مع قتلهم وکثرة أهل البدع إلى یومنا هذا).

بەلام (باطل) هەرگیز بەرگه‌ی حەق ناگریت، هەرچەندە ئەوانه‌ی لەسەر (باطل)ن
 نۆزین، جا ئەوانه‌ بەرگه‌ی حەق و حەق ویستان ناگرن، هەرچەندە ئەوانه‌ی لەسەر حەق
 بن که‌م بن، خوای گەوره دەرمانی: (کَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ
 (٢٤٩) البقرة) واته: گه‌لی جار بەفرمانی خوا کۆمه‌لێکی که‌م بەسەر کۆمه‌لێکی نۆزدا
 سەرکه‌وتوون).

ئیمامی ئەحمەد تەنها یەک کەس بوو تەماشای بکە چی کرد بەرانبەر ئەو لێشاوه
 بێباوه‌پێیه، خۆی بە تەنها دامەزراو بوو تاکو خوای گەوره لە سەر دەستی ئەو سوننه‌ی
 سەر یه‌ری کرد، بۆیه پێی دەرگوتی: (پێشه‌وای ئەه‌لی سوننه).

نوسەر دەلئيت: (والرسم وأعلام الضلالة قد بقي منهم قوم يعملون بها، ويدعون إليها، لا مانع يمنعهم ولا أحد يحجزهم عما يقولون ويعملون).

واتە: مېراتىكران و ناودارانى گومپايى مايەوہ كۆمەلئك لەوان مايەوہ كاريان پى دەكرد، بانگەوازى بۆ دەكەن، ھىچ پىگريپەك پىگايان لى ناگريت، ھىچ كەسئك پىگرييان نىيە لەوہى دەيلئىن و دەيكەن.

پافە:

مەبەست لە: (والرسم وأعلام الضلالة قد بقي منهم قوم يعملون).

خراپە كۆتايى نايت، بەلكو چاكەو خراپە دەمىنئتەوہ بۆ تاقىكردنەوہ و ئىبتلا، بەلام ھەندى جار ھەق سەردەكەوئ و دەردەكەوئ و ھەندى جار (باطل) دەردەكەوئ، بەلام دەركەوتنى (باطل) بەردەوام نابى، بەلام ھەق ھەرچى بەسەردا بىت ئەوا بەئىزنى خواى گەورە دەگەپئتەوہ، خواى گەورە دەفەرموئت:

(وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ (٨٣) القصص) واتە: پاشەپۆژى چاكىش ھەر بۆ پارىزگارە.

(وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى (١٣٢) طه) واتە: پاشەپۆژى چاك و پىرۆزىش تەنھا بۆ خەلكانى پارىزكارو بەتەقوايە.

پىشەوا (ابن القيم) دەلئيت:

والحق منصور ومتمحن فلا تعجب فهذه سنة الرحمن^{٢٤١}

﴿١٠٢﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واعلم أنه لم تجزِ زנדقة قط إلا من الهمج الرعاع اتباع كل ناعق يميلون مع كل ربح فمن كان هكذا فلا دين له قال الله عز و جل: (فما اختلفوا إلا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم) وهم علماء السوء أصحاب الطمع والبدع).

واته: بزانه هه‌رگیز (زنده‌قه) په‌یدا نه‌بوو ئیلا له ناکه‌سانه‌وه نه‌بی شوینکه‌وتوانی هه‌موو بانگیکن له‌گه‌ل هه‌موو بایه‌کدا لارده‌بنه‌وه، جا هه‌ر که‌سی وابوو ئه‌وا دینی نییه، خوای گه‌وره ده‌لئیت: (قال الله عز و جل: فما اختلفوا إلا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم) ئه‌وانیش زانای خراپ و خاوه‌نی بیدعو و ته‌ماحن.

پاڤه:

مه‌به‌ست له: (واعلم أنه لم تجزِ زندقة قط).

زنده‌قه: نیفاقه، دو‌پووییه، ئه‌ویش بریتییه له ده‌رخستنی ئیمان و شاردنه‌وه‌ی کوفر، جا زه‌ندقیه‌کان: ئه‌وانه‌ن له سه‌ره‌تای ئیسلامدا پتییان ده‌گوترا: (منافقین) دو‌پووه‌کان، له‌نتیو خه‌لگیدا ده‌ژین، ئه‌گه‌ر هه‌لیان بۆ بره‌خسی ئه‌وا خراپه‌ی خویان ده‌رده‌خه‌ن و دانیان جیر ده‌که‌نه‌وه به‌رانبه‌ر به‌حق و ئه‌هلی حق، هه‌روه‌کو ئیستا له‌سه‌رده‌می خۆماندا هه‌یه.

مه‌به‌ست له: (إلا من الهمج الرعاع اتباع كل ناعق يميلون مع كل ربح).

واته: خه‌لکی عوام شوینی هه‌موو بانگیک ده‌که‌ون نازانن به‌ره‌و کوئ ده‌پۆن، به‌لام زانایانی (ئه‌هلی عیلم) ئه‌وانه‌ن دامه‌زاون ئه‌وا شوینی حه‌ق ده‌که‌ون، بۆیه به‌ زۆری ئه‌وان مه‌غرور مه‌به، زۆری خراپه‌کاران، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) الانعام/١١٦ واته: ئه‌گه‌ر له زۆریه‌ی خه‌لکانی ئه‌م سه‌ر

زه‌وییه که بئی باوه‌پن په‌په‌وه‌ی بکه‌یت له ریگه‌ی خوا لات ئه‌ده‌ن و چه‌واشه‌و سه‌ر لیشی‌واوت ئه‌که‌ن).

عیبره‌ت به له‌سه‌ر حه‌ق بوون ده‌بئی هه‌رچه‌نده که‌میش بن.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ (٢٤٩) البقرة).

مه‌به‌ست له: (فمن كان هكذا فلا دين له).

ئو که‌سه‌ی دوو دل و دل‌ه‌پاوکی ده‌کات ئه‌وا دینی نییه، ئه‌وه که‌سیکی دوو‌پوه‌و خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (مُذَبِّذِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا (١٤٣) النساء) واته: له‌نیوان ئیمان و‌کوفردا دوو دل‌ن نه‌ئه‌وه‌یه بچه‌ لای ئه‌مان و موسلمان بن، نه‌ئه‌وه‌یشه به‌یه‌کجاری خۆ بده‌نه لای ئه‌وان و کافر بن، هه‌ر که‌سیکیش خوا گومرای بکات به‌هۆی لاساری ئه‌و که‌سه خۆیه‌وه قه‌ت تۆ ناتوانی هه‌ج ریگایه‌کی خیری نیشان بده‌یت).

جا که‌سی دوو‌دل دینی نییه.

مه‌به‌ست له: (قال الله عز وجل: فما اختلفوا إلا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم).

ئه‌وان ئه‌گه‌ر له‌نه‌زانینه‌وه توشی دوو‌به‌ره‌کی بوايه‌ن ئه‌وا مو‌صیبه‌ته‌که ئاسان و سووک ده‌بوو، به‌لام ئه‌وان جیاواز بوون له‌کاتی‌کدا ده‌زانن، چونکه ئه‌وان شوینی ئاره‌زووی خۆیان که‌وتن بۆیه جیاوازو دوو‌به‌ره‌کی که‌وته نێوانیان، جا ئه‌گه‌ر شوینی حه‌ق بکه‌وتایه‌ن ئه‌وا په‌که‌ده‌نگ ده‌بوون و‌کو‌ده‌بوونه‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا) آل عمران/١٠٣ واته: به‌تیکرا گشتتان ده‌ست به‌پشته‌ی ئایینی خوا و‌قورئانه‌که‌یه‌وه بگرن و قه‌ت لێی نه‌ترازین).

ئەگەر جیاوازی لەگەڵ حەقددا لەنەزانینەوه بوو ئەوا تەکا دەکریت نەمیتنی، بەلام ئەگەر لە زانینەوه بێت ئەوا نەهیشتن و نەمانی گرانە، چونکە خۆای گەورە دەفەر مویت: (وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ (٥٠) القصص) واتە: چ کەسێ گومرارتە لەو کەسەى پەیرەوى هەواو ئارەزووی خۆی کردووە، بێ ئەوەى هیچ پێنویستێکی لەخواوە هەبێ...؟).

هیچ کەسێک لەو گومرارتە نییە، (فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعَثْنَا بَيْنَهُمُ الْجَائِيَةَ / ١٧) واتە: نەوهى ئیسپرائیل لەنەزانینەوه جیاوازی نەبوون بەلکو بەهۆی ئارەزووە جیاوازی بوون، هەروەها ئەوانەى لەوان دەچن لەم ئوممەتە.

﴿١٠٣﴾ نوسەر دەلّیت: (واعلم أنه لا يزال الناس في عصابة من أهل الحق والسنة يهديهم الله ويهدي بهم غيرهم ويحيي بهم السنن فهم الذين وصفهم الله تعالى مع قلتهم عند الاختلاف فقال: (وما اختلف فيه إلا الذين أوتوه من بعد ما جاءتهم البينات بغيا بينهم) فاستثناهم فقال: (فهدى الله الذين ءامنوا لما اختلفوا فيه من الحق بإذنه والله يهدي من يشاء إلى صراط مستقيم) وقال رسول الله (ﷺ): (لا تزال عصابة من أمتي ظاهرين على الحق لا يضرهم من خذلهم حتى يأتي أمر الله وهم ظاهرون) ٢٤٢.

واتە: بزانه کۆمەلئى خەلکى بەردەوام لەسەر ئەھلى حەق و سوننەتن، خواى گەرە پێنمويان دەکات و ھىدايەتى جگە لەخۆيانیش دەدەن، سوننەتەکان زیندوو دەکەنەو، ئەوانن خواى گەرە وەصفى ئەوانى کردوو لەکاتى جياوازيدا ھەرچەندە کەمن، دەفەرمویت: (وما اختلف فيه إلا الذين أوتوه من بعد ما جاءتهم البينات بغيا بينهم) خواى گەرە ئەوانى جياکردەو و فەرمووی: (فهدى الله الذين ءامنوا لما اختلفوا فيه من الحق بإذنه والله يهدي من يشاء إلى صراط مستقيم) ھەرەھا پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموێتى: (لا تزال عصابة من أمتي ظاهرين على الحق لا يضرهم من خذلهم حتى يأتي أمر الله وهم ظاهرون).

پاڤە/

مەبەست لە: (واعلم).

واتە: بزانه و فێربە.. ئەى مۆسڵمان.. ئەى قوتابى زانست و زانبارى کەوا حەق دەمێنى، کۆمەلئى خواى گەرە تەوفىقى داوێ لەسەر پێگا بمێنەو ھەرچەندە

فیتنەکان نۆز بن، هەرچەندە دوژمنانی هەول بەدن بۆ نەهیشتنی حەق و ئەهلی حەق ئەوا ناتوانن ئەو بەکن، چونکە خوای گەورە خۆی دەپاریزی، هەر وەکو خوای گەورە دەفەرمویت: (إِنَّا نَحْنُ الذَّكْرُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) (٩) الحجر) واتە: بەپاستی ئیمە خۆمان ئەم قورئانمان ناردۆتە خواری و هەر خۆیشمان ئاگادارو پارێزەری ئەکەین).

هەر وەها دەفەرمویت: (إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَنُؤَمِّقُ الْأَشْهَادَ) (٥١) غافر) واتە: بێ گومان ئیمە یارمەتی پەيامبەرانیان و ئەوانەش بپوایان هێناوە ئەدەین، لەژیانی دنیادا بەسەر دوژمنانیاندا سەریان ئەخەین، وەلەو پۆژەیشدا کە شایە ددان _ لەپێغەمبەران و فریشتەو.... _ هەلئەسن و پاست دەبنەو).

پێغەمبەری خوا (ﷺ) دەفەرمویت: (لاتزال طائفة من امتي على الحق ظاهرين لا يضرهم من خالفهم ولا من خذلهم حتى يأتي أمر الله تبارك وتعالى)^{٢٤٢} جا حەق ماوەو ئەهلی حەق ماون هەر چەندە چەند سالانێک یان چەند کاتیکی کەم ببنەو، خوای گەورە هەرگیز ئەم حەقە بزرناکات، بەلام پێویستە لەسەر ئەو کەسانەى دەست بەم حەقەو دەگرن ئارام بگرن لەسەری، ئارام بگرن لەسەر ئەوێ تووشیان دەبێ، ئەگەر نا ئەوا هەرگیز خوای گەورە ئەم حەقە بزرناکات، بەلکو چەند پشتیوان و شوینکەوتوانیکی بۆ دەپەخسینی، پەنگە لەجیگایەکەو بەگوازییەو بۆجیگایەکی تر جاکەر لە جیگایەکدا وازی لێ هێنرا ئەوا خەلکی تری بۆ دەپەخسینی، هەر وەکو خوای گەورە دەفەرمویت: (وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ) (٣٨) محمد) واتە: ئەگەر لەم دینە پشت هەلکەن خوای گەورە ئیوە دەگۆڕێ بەقەوم و گەلێکی تر ئەوسا ئەوانیش وەك ئیوە نابن).

هەر وەها خوای گەورە دەفەرمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ

اللَّهُ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَّائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۵۴) المائدة) واتە: ئەى ئەو كەسانەى باوە پەتان ھەنارە ھەركە سەيكتان لە ئاينى خۆى (ئەيسلام) پاشگەز بێتە وەو وەركە پەى جا خوا لە مەولا كەسانىك دېنەت خۆشى دەوین و ئەوانىش ئەويان خۆش دەوئ و لە ئاست خاوەن باوە پەندان خۆ بە كەمزان و بە سۆز و بە رامبەر بە كافرو بى باوە پەن خۆ بە كە وەرەزان و سەرلەندو دەپۆن بەرەن بۆ پەزەمەندى خوا تى دەكۆشن و جەنگ دەكەن و لە تەشەر و لۆمەى لۆمە كارانىش ناترسن و باكيان نادا ئەو خۆشەويستى و تەكۆشانە، فەزلى و بەخششى خوايە بە ھەركە سەيك خۆى بىەوئ دەيدا خواش فەزلى و مېھرەبانى فراوانە).

ئەمە دلتايىيە لە لاىەن خوداوە بۆ مانەوەى ئەم حەقە، چەندىن كەسى بۆ دەپەخسەنى پەى ھەستەن و بېيارەن، جا ترسەكە لە سەر لە ناوچوونى دینەكە نىيە، بەلام ترسەكە لە سەر ئىمەيە ئەگەر دەست بەم دینەو نەگرن و ئارامى لە سەر نەگرن، چونكە لە ئىمە دەسەنرەتەو دەدرەتە كەسانى تر، بۆيە پەويستە لەخۆمان بترسەن بۆ ئەوەى ئەم دینەمان لى نەسەنرەتەو و بدەرتە جگە لەخۆمان و ئىمەش بە ھەلا كە تەدا بچەن.

مەبەست لە: (أنه لا يزال الناس في عصابة من أهل الحق والسنة).

عصابة: واتە كۆمەلەك (جەمەتەك) ھەروەكو پەغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموئەتى: (لا تزال طائفة) پەى دەگوتەت: طائفة، جماعة، عصابة.

مەبەست لە: (يهدىهم الله). بۆ دەستگرتن بەم حەقەو.

مەبەست لە: (ويهدي بهم غيرهم).

ئەوان خۆيان ھەدايەت دراون جگە لە خۆيانش ھەدايەت دەدەن، ئەمە صەفەتى زانا لە خوا ترسەكانە، ئەوان تەنھا خەرىكى خۆيان نابن، بەلكو بانگەوازی جگە لەخۆيان

دەكەن بۆ ھەق و چارووپوونيان دەكەن و ھىدايەتيان دەدەن، بە مانای ئەوھى ئەوان
پێنموويان دەكەن و بۆيان پوون دەكەنەو.

مەبەست لە: (ويحيي بهم السنن).

واتە: سوننەتەكانى پيغەمبەر (ﷺ)، لەپاش ئەوھى پەرتو و بلاوونەوھو نيتزان
ئەوان زىندوى دەكەنەو، ئەمە پيگای ئەوانە، ئەوان سوننەتەكان زىندوو دەكەنەو
بىدەكان دەمرين و ئەم دینە تازە دەكەنەو تاوھكو وھكو ئەو كاتەى لى دیتەو
دابەزىوھتە سەر (محمد) (ﷺ) لەھەر ماوھىەكدا خواى گەورە كەسيك دەنيرى بۆ ئەم
ئوممەتە دینەكە تازە بكاتەو، گۆرانی زىادەرەوان و خوگۆرپى ناراستان و تەئولى
نەقامانى لى دوور دەخەنەو، ئەمە فەزلىكە لە خوداوە، چەندەھا جار ئەم دینە توش
بوە كەچى بەردەوام سەرىەرزە وھكو ئەو كاتەى دابەزىوھتە سەر (محمد) (ﷺ)
بەقورئان و سوننەتەكەىو، ھىچ كەسيك دەستى پى نەگەيشتووھ بۆ ئەوھى بىگۆرپى،
ھەرەكو خواى گەورە فەرموويەتى: (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) (٩) (الحجر).

ئەوھتا قورئانەكە ھەرەكو ئەو كاتەى دابەزىوھتە سەر (محمد) (ﷺ) تەنھا يەك
پیتى لى نەگۆراو، ئەمەش پاراستنى خواى گەورەى بۆ قورئانەكە، چونكە كتيبەكانى
پيشوو قەشە و پايھىەكان داويان لى كرابوو بە پاراستنى ئەوانيش كيتابەكەيان بزر
كرد، گۆرپانكارى و تەحريفى بەسەردا ھات، ھەرەكو ئەوھى بەسەر تەورات و ئىنجىلدا
ھات، بەلام خواى گەورە خۆى كەفالتى پاراستنى ئەم قورئانەى گرتە ئەستوى خۆى،
بۆيە ھىچ كەسيك جورئەتى ئەوھ ناكات تەنھا يەك پيتىك بگۆرپى ئەمەش لەنيعمەتى
خوايە بەسەر ئەم ئوممەتەو.

مەبەست لە: (فهم الذين وصفهم الله تعالى مع قلتهم عند الاختلاف فقال: (وما يختلف

فيه إلا الذين أوتوه من بعد ما جاءتهم البينات بغيا بينهم) (البقرة ٢١٣).

(وما اختلف فيه) واته: له‌م دینه‌دا یان له‌م کتیبه‌دا (إلا الذين أوتوه من بعد ما جاءهم
البینات بغیا بینهم) نه‌وان جیاواز نه‌بوون چونکه حق شاراهو بوو لی‌یان و نادیار بوو و
که‌پان به‌دوای حه‌ق‌دا، به‌لام جیاوازی‌بوون به‌هۆی جه‌وروسته‌می هه‌ندیکیان به‌سه‌ر
نه‌وانیتردا، به‌هۆی ئاره‌زووه‌کانه‌وه، نه‌مه هۆی جیاوازی‌و دووبه‌ره‌کییان بوو:
ئاره‌زووه‌کان، حه‌زکردن له‌خۆ ده‌رخستن، جا نه‌وان ناکۆک نه‌بوون له‌به‌ر نه‌زانیان یان
نادیاری و شاراهویی حه‌ق، نه‌مه خۆی له‌خۆیدا ئیقامه‌ی حوججه‌ی تیدایه به
سه‌ریانه‌وه، له‌وه‌ی حه‌قیان بۆ هاتو ئاو‌پیان لی نه‌دایه‌وه، به‌لکو شوینی ئاره‌زوو و
مه‌به‌ست و ته‌ماحی خۆیان که‌وتن له‌م ژبانه‌دا، جا نه‌م ئایه‌ته زه‌می دووبه‌ره‌کی
تیدایه و پتویسته له‌سه‌رمان له‌سه‌ر قورئان کۆبیبینه‌وه، هه‌روه‌ها زه‌می ئاره‌زوو حه‌زی
نه‌فسه‌کانی تیدایه و پتویسته له‌سه‌ر موسلمان شوینکه‌وته‌ی حه‌ق بی‌ت، هه‌رچه‌نده
حه‌قه‌که جیاواز بی‌ت له‌گه‌ل ئاره‌زووه‌که‌یدا چونکه ئوممه‌ته‌کانی پیشوو: (كُلَّمَا جَاءَهُمْ
رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ) (المائدة) واته: که‌چی هه‌ر جاره‌ی
یه‌کی له‌و په‌یامبه‌رانه، به‌پێچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی نه‌وان شتیکی بۆ هینابان ده‌سته‌یه‌ک له
په‌یامبه‌ره‌کانیان به‌درۆزن داده‌ناو ده‌سته‌یه‌کیشیان هه‌ر به‌کوشتن شه‌هیدیان
ده‌کردن).

جا نه‌وان شوینی پێغه‌مبه‌ران ده‌که‌ون له‌وه‌ی له‌گه‌ل ئاره‌زووه‌کاندا ده‌گونجی، به‌لام
نه‌وه‌ی له‌گه‌ل ئاره‌زووه‌کانیاندا نه‌گونجی نه‌وا یان پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان ده‌کوژن و یان
به‌درۆیان ده‌خه‌نه‌وه، نه‌مه پێگا‌و په‌هوشتی ئوممه‌ته به‌هه‌لاکه‌تچه‌و پیشووه‌کانه، جا
پتویسته له‌سه‌رمان له‌سه‌ر کیتابه‌که‌ی خواو سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) کۆ
بیبینه‌وه و نه‌وه‌ی پیشین له‌سه‌ری بوون له‌هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان هه‌رچه‌نده له‌گه‌ل
ئاره‌زووه‌کانماندا نه‌گونجی، نه‌مه له‌به‌رژه‌وه‌ندی ئیمه‌دایه، شوینکه‌وتنی
ئاره‌زووه‌کانمان زیانی ئیمه‌ی تیدایه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: (وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ

لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ (المؤمنون/٧١) واتە: ئەگەر حەق و پاستی دواى ئارەزووی ئەوان کەوتبا بێ گومان ئیستاستە سیستەمی ئاسمانەکان و زەوی و هەر دروستکراویکی تریش تیاپاندایە دەشیواو تێک دەچوو.

مەبەست لە: (فاستناهم فقال: فهدى الله الذين ءامنوا لما اختلفوا فيه من الحق باذنه والله يهدي من يشاء إلى صراط مستقيم).

خوای گەورە دەفەر مویت: (كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ (٢١٣) البقرة) واتە: لەسەرەتاوە هەموو خەڵک یەک دەستەو یەک بەرە بوون ئینجا خوا پیغەمبەرانی نارد مۆژدەدەربە و ترسێنەریش بن و کتێب و نامەى حەق و پاستیشی لەگەڵ ناردن تائەوێ بوویە کێشەى نێوانیان و ناکۆکی و دووبەرەکیان تێیدا هەبوو شى بکاتەو خۆ هەر ئەوانەیان لەو بەرنامەو کتێبەدا ناکۆک بوون، کە لەپێشدا کتێبیان پێ درابوو ئەویش پاش ئەو هەموو بەلگەو نیشانە پوونانە بۆیان هاتن جیاوازی و دژایەتی بەکەشیان هەر لەبەر ئێرەیی و حەسەدەتى ناوخۆیان بوو).

روونی کردەوێ جیاوازیو دووبەرەکیان بەهۆی جەورەستەم و تەعەدا کردنی هەندیکیان بەسەر ئەوانیترداو شوێنکەوتنی ئارەزوێکانیان، نەك لەبەر نادیارىو ناپوونی حەق، بەلام ئەوان حەقیان ناوی، ئەمجار کۆمەلێکی ئی دەرهێناو فەرەموی: (فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا) ئەوان شوێنکەوتوانی پیغەمبەرەو ئەهلی سوننەو جەماعەن لەم ئومەتەدا، ئەوانیش ئەهلی حەقن، ئەمەش بەلگەى ئەوێە کەوا پێویستی بە ئیمانە، بەلام هیدایەتەکەى لەو جیگایە دايدەنا کە شایستەن ئەوانیش ئەهلی ئیمانن، خۆشویستوانی حەقن، جا خوای گەورە هیدایەتیان دەدا بەهۆی ئیمان و

خۆشه ویستییان بۆ حق، ئەمەش بە لگه یه هیدایهت هۆکاری خۆی هه یه ئه ویش بریتیه له ئیمان و خۆشویستنی حق و گه ران به دوایدا.

مه به ست له وه ره مووده یه ی که ده فه رمویت: (لا تزال عصابة من أمي ظاهرین علی الحق لا یضرهم من خذلهم حتی یأتی أمر الله وهم ظاهرین)^{٢٤٤}.

ئەم فه ره مووده یه به چه ند رپوایه تی که وه مه شهوور بوه، له رپوایه تی که دا هاتوه: (لا تزال عصابة)^{٢٤٥} که ئه ویش جه ماعه یه، له رپوایه تی که دا هاتوه: (طائفة)، (علی الحق ظاهرین) واته: سه رکه وتوون به سه ر جگه له خۆیاندا، (لا یضرهم من خذلهم حتی یأتی أمر الله تبارک وتعالی) له کۆتایی زه ماندا، واته له نزیکه یه ستانی قیامهت کاتی خۆی گه وره گیانی ئیمانداران ده کیشی و هه یج ئیماندارێک له سه ر زه ویدا نامی، هه یج که سی که نامی ته نه ا کافران و موشریکان نه یی، ئە مجار قیامهت به سه ر ئه واندا هه لده ستی، جا قیامهت به سه ر ئیمانداراندا هه لئاسیت به لکو به سه ر کافراندا هه لده ستی، پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فه رمویت: (إن من شرار الناس من تدركهم الساعة وهم أحياء، والذين یبنون المساجد علی القبور)^{٢٤٦} واته: له خراپترین خه لکی ئه وانان که قیامهت هه لده ستی و هه یشتا ئه وان زیندوون و ئه وان هه ی له سه ر گۆره کان مزگه وت دروست ده که ن) ئه وان خراپترین خه لکن _ په نا به خوا _ جا قیامهت به سه ر ئیمانداراندا هه لئاسیت به لکو به سه ر کافرو موشریکاندا هه لده ستی.

٢٤٤ / سبق تخريجه .

٢٤٥ / رواه مسلم (١٩٢٤) .

٢٤٦ / رواه البخاري معلقا ووصله معمر واحمد وابن ابي شيبة والبخاري وابن خزيمة وابن حبان .

﴿١٠٤﴾ نوسەر دەئێت: (واعلم - رحمك الله - أن العلم ليس بكثرة الرواية والكتب وإنما العالم من اتبع العلم والسنن وإن كان قليل العلم والكتب ومن خالف الكتاب والسنة فهو صاحب بدعة وإن كان كثير العلم والكتب).

واتە: بزانه __ پەحمەتی خوات لی بیټ __ کەوا عیلم بە زۆری کتیب و پڕوایەت نییه، بە لکو زانا ئەو کەسە یە شوینی عیلم و سوننە تەکان دەکەوێت، هەرچەندە عیلم و کتیبی کەم بیټ، هەرکە سێک لە گەڵ کیتاب و سوننە دا ناکۆک بوو ئەوا خاوەنی بیدعە یە هەرچەندە کتیب و عیلمی زۆر بی.

پاڤه:

مەبەست لە: (واعلم - رحمك الله - أن العلم ليس بكثرة الرواية والكتب).

عیلم بە زۆری زانیاری و کتیب و کتیب خوێندنەوه نییه، بە لکو عیلم بە تیگە یشتن و شوینکە وتن و کارکردنە هەرچەندە عیلمە کە ی کەم بیټ، جا کە می عیلم و لە گەڵ کاری چاکە و تیگە یشتن لە دینی خوادا زۆرە، عیلمی زۆر بی کردەوه و بی شوینکە وتن هیچ سوودی نییه، جوله کە زانا یان تێدایە (ئەحبار) یان تێدا بوە لە گەڵ ئەوە شدا هیچ سوودی یان لە عیلمە کە یان نەبینی و بوونە ئەوانە ی خوای گەورە غەزەبی لی گرتوون، چونکە سەرپێچی خوایان کرد بە چاوپوونی، جا مەبەستە کە زۆری عیلم نییه، زۆری کتیب خوێندنەوه نییه بە لکو مەبەست کارو کردەوه یە، ئەمە مەبەستی عیلمە، ئەمەش پێگای ئەوانە یە نیعمە تیان بە سەردا پێژاوه، هەرۆه کو خوای گەورە دەفەر مویت: (اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (٦) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) ئەوانیش: ئەهلی عیلم و کردەوه ن (غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ) ئەوانیش: ئەهلی عیلمن بە بی کردەوه (وَلَا الضَّالِّينَ (٧) الفاتحة) ئەوانەش ئەهلی کردەوه ن بە بی عیلم، جا عیلم هیچ سوودی نییه بە بی کردەوه و

كرده وهش سوودى نىيە بەبى عيلم، بۆيە دەبى ھەردوو پىكەو ە بن، عيلم و كرده وە، ھەر ئەمەش پىگای ئەوانەيە نىعمە تيان بەسەردا پزاولە.

مەبەست لە: (وإنما العالم من اتبع العلم والسنن وإن كان قليل العلم والكتب).

زانان ئەو كەسەيە شوینی قورئان و سوننە كەوتبى ھەر چەندە خاوەنى عىلمىكى كەم بىت، بە جىاواز لەگەڵ ئەو ەى خاوەنى عىلمى زۆرە يان خاوەنى كتیبى زۆر جۆرە جۆر بى بەلام كرده وەى نەبى ئەوا ئەم كەسە ھیچ سوودى تىادا نىيە.

عيلم ئەو ەيە زۆر دەبى و پاك دەبیتە وەو گەشە دەكات و كرده وەى چاكەى لە گەلدا بىت، بەلام عىلمىك كرده وەى لە گەلدا نەبىت ئەوا ھیچ بەرەكەتى تىدا نىيە و سەقامگىر نابى، زاناکان دوو بەشن: _

یەكەم: زانایان تەنھا بەزمان زانان.

دوو ەم: زانایان بەزمان و بەدل زانان، ئەوانیش ئەوانەن لەخوا دەترسن، (إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ) فاطر/ ٢٨ واتە: بە پاستى لە بەندەكانى خوادا ھەر زاناکان لە خوا ئەترسن و سەرى نەوازشى بۆ دائەنوینن چونكە ھەر ئەوان دەزانن ئەو زاتەيە چ خاوەن دەسەلاتىكە).

جا (عيلم و ترس) ئەو دووانە عىلمى تەوانن، بەلام عىلمى زمان بەبى ترس ئەو ە عىلمى دوو پووەكانە، داوا لەخوا دەكەين بمانپارێزى.

مەبەست لە: (ومن خالف الكتاب والسنة فهو صاحب بدعة).

چونكە بىدعە: ئەو ەيە بەندەيەك لەخوا خۆى نزيك بكاتە وە بە شتىك بەبى ھیچ بەلگەيەك لە كىتاب و سوننەتدا، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر مویت: (من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد) واتە كارەكەى بۆى دەگەردىتە وە، لە پىوايەتىكى تردا ھاتو ە:

(من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد)^{٢٤٧} جا ئەو كەسەى بىدعەيەك دادەھيئى و ئەو كەسەى كارى پى دەكات ئەو كارەكەى بۆخۆى دەگەردىتەو چونكە ئەو كارىك دەكات كە خواى گەورەو پىغەمبەرەكەى لەشەردا دايان نەريژاوە، جا ئەو كارە خواى گەورە وەرى ناگرى، بۆيە زانايان دەربارەى كردەووە فەرمويانە: كردەووەكان وەرنەگيرىن ئەگەر دوو مەرجى تىدا نەبىت: -

مەرجى يەكەم: نياز پاكى بۆ خوا دوور كەوتنەو لە شىرك (الاخلاص).

مەرجى دووهم: شوئىنكەوتنى پىغەمبەر (ﷺ) ئەويش بەوازيان لەبىدعەو داھيئەراوەكان دەبى (المتابعة).

جا ھەر كردەووەيەك شىركى تىدا بىت پوچەلە (باطل) ەو ھەر كارىك لەسەر بىدعە بنيات نرابى ئەويش (باطل) ە، كارو كردەكان دروست و تەواو نين ئىيلا دەبى: تەنھا لەبەر خواى گەورەبى و لەسەر سوننەتى پىغەمبەرى خوا بى (ﷺ). مەبەست لە: (وإن كان كثير العلم والكتب).

چونكە ئەو كەسىكى بىدعەچىيە ئەو سوود لەعيلمەكەى نابىنى، ھەرچەندە كەسىكى خاوەن عىلمى زۆرى ئەگەر ھاتوو شوئىنكەوتەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) نەبى بەلكو بە قسەى فلان و فلان كار بكات، ئەو عىلمەكەى ھىچ سوودىكى نىيە و سوود لەكتىبەكانىشى نابىنى، خواى گەورە دەربارەى جولەكە دەفەرمويت: (مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا الجمعة/٥).

ئەو كەسەى كتيبخانەيەكى زەبەلاحى ھەيەو لەكاتىكدا وازى لەكردەووە ھيئاوە يان بىدعەچىيە، ئەو وەكو گویدريژىكە، ھەستاو بەھەلگرتنى كتيب بەلام سوودى لى نابىنى.

﴿١٠٥﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم —رحمك الله— أن من قال في دين الله برأيه وقياسه وتأويله من غير حجة من السنة والجماعة فقد قال على الله ما لا يعلم ومن قال على الله ما لا يعلم فهو من المتكلفين)

واتە: بزانه _ پەحمەتى خوات لى بى _ ھەر كەسى لە دىنى خوادا بەبۆچوون وقياس و تەئوىلى خۆى قەسى كرد بەبى حوججە لە سوننە و جەماعەدا، ئەوا بەناوى خواوہ قەسى كردووە بەبى عىلم و ھەر كەسى بەناوى خواوہ قەسە بكات بەبى عىلم ئەوہ يەكئىكە لە زۆر لە خۆكردووەكان.

پاڤە:

مەبەست لە: (واعلم —رحمك الله—).

ھەر پستەيەك بە (اعلم) دەست پى بكات ئەوہ لەبەر ورياكردنەوہ يە چونكە گرنكە.

مەبەست لە: (واعلم —رحمك الله— أن من قال في دين الله برأيه وقياسه وتأويله من غير حجة من السنة والجماعة فقد قال على الله ما لا يعلم).

جا دىن بە راو بۆچوون نىيە، بەلكو بە شوئىنكەوتنە، دىن بە بۆچوون وقياس نىيە، مەبەست لە قىياس: قىياسى پووجەلە نەك قىياسى پاست و دروست، دىن بە بۆچوونەكان و قىياسەكان و بىرۆكەكان نىيە، بەلكو بە ئەو (وہى) يەيە دابەزىوہ تە سەر پىڤەمبەرى نىردراو (ﷺ)، بە راستى ئەوہ دىنە.

مەبەست لە: (وقياسه).

مەبەستى قىياسىكى پووجەلە بەلام قىياسى پاست و دروست كە لەسەر عىللە بنىات نراوہ، ئەوہ يەكئىكە لەبنەماكانى بەلگەكان (اصول الادلة)، چونكە بەلگەكان برىتيين لە

کیتاب و سوننە و ئیجماع و قیاسی راست و دروستی بنیات نراو لەسەر عیللە یەکی تەواو دەقی لەسەر هاتووە یان (المستنبطة)، چونکە عیللە دوو جۆرە:

یەكەم/ عیللە یەکی (منصوص) (دەقیکی شەری لەسەر هاتووە).

دووهم/ عیللە یەکی (مستنبطة) (لە دەقیکی شەری دەرهێنراو)

مەبەست لە: (وتأویله).

مەبەست لە تەئویل: بریتییه لە لادانی مانای (لفظ) يك لە پۆلە تەكەى خۆی بەبێ

بەلگە، ئەمە تەئویلیکی نەویستراو.

مەبەست لە: (ومن قال على الله مالا يعلم فهو من المتكلفين).

(التكلف) بریتییه لە قسەکردن لە دیندا بەبێ بەلگە.

﴿١٠٦﴾ نوسهر ده‌لئیت: (والحق ما جاء من عند الله عز و جل والسنة: سنة رسول الله ﷺ) والجماعة ما اجتمع عليه أصحاب رسول الله ﷺ في خلافة أبي بكر وعمر وعثمان).

واته: حه‌قیش نه‌وه‌یه له‌لایه‌ن خوداوه هاتبئ، سوننه‌تیش: سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، جه‌ماعه: نه‌وه‌یه هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌سه‌ری کۆبوونه‌وه له‌خیلافه‌تی نه‌بو به‌کرو عومره‌و عوسماندا.

پافه /

مه‌به‌ست له: (والحق ما جاء من عند الله عز و جل والسنة: سنة رسول الله ﷺ).

نه‌وه‌ی له‌لایه‌ن خوداوه هاتوو له‌قورئاندا، نه‌وه‌ی له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ هاتوو له‌سوننه‌تدا، هه‌ردوو وه‌حینه‌ن له‌لایه‌ن خوداوه، قورئان وه‌حیه‌یه له‌لایه‌ن خوداوه، سوننه‌تیش وه‌حیه‌یه له‌لایه‌ن خوداوه، هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (٣) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (٤) النجم) قورئان پئی ده‌گوترئ وه‌حی یه‌که‌م، سوننه‌ت وه‌حی دووه‌م له‌پاش قورئان، هه‌ر نه‌ویش ته‌فسیری قورئان ده‌کات و پووئی ده‌کاته‌وه، چونکه‌ خوا‌ی گه‌وره فه‌رموویه‌تی: (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ (٤٤) النحل) واته: وا بۆ تۆش نه‌م قورئانه‌مان دابه‌زاند ه‌خوارئ بۆ نه‌وه‌ی بۆ نه‌و خه‌لکه‌ پوون بکه‌یته‌وه نه‌وه‌ی بۆیان دابه‌زینراوه).

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قورئان پوون ده‌کاته‌وه به‌سوننه‌ت و کرده‌وه و قسه‌کانی.

سوننه‌ت له‌زمانه‌وانیدا: واته: پێگا، مه‌به‌ست لی‌ره‌دا نه‌وه‌ی له‌ پیغه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ هاتوو له‌قسه‌ یان کرده‌وه یان ته‌قیریر، نه‌مه‌ مانای سوننه‌ته‌ لای فه‌رمووده‌ناسان.

بەلای فەقیهەکانەو، سوننەت: ئەو کارە (مستحب)ەى کە ئەو کەسەى ئەنجامى دەدات پاداشت دەدریتهو ئەوەى وازی لى بهیئى سزا نادریت.

مەبەست لە: (والجماعة ما اجتمع علیه أصحاب رسول الله ﷺ) فی خلافة أبی بکر وعمر وعثمان).

جەماعە لەدیندا: ئەوەى ئەهلى حەق لەسەرى کۆبوونەتەو.

یەکەمین جەماعەو پیشینی جەماعە: هاوہلانی پیغەمبەرى خودایە (ﷺ)، ئەوانیش باشتەرى سەدە بوون، ئەوہى هاوہلانی پیغەمبەرى خوا (ﷺ) لەسەرى کۆبوونەو ئەو جەماعەى، لە پاش ئەوان ئەوہى لەسەر حەق بیئت ئەو جەماعەى، جا ئەو کەسەى لەسەر حەق بیئت پیى دەگوتریت: جەماعە هەرچەندە تەنها یەک کەسیش بیئت، هەرچەندە هەموو خەلکی لەگەل ئەودا جیاوازو ناکۆک بن، چونکە مەبەست لە جەماعە زۆرى ژمارە نییە، بەلکە مەبەست لە جەماعە ئەوانەن لەسەر حەق، هەرچەندە کۆمەلێکی کەم بن.

﴿١٠٧﴾ نوسەر دەلّیت: (ومن اقتصر على سنة رسول الله ﷺ) وما كان عليه أصحابه والجماعة فلج على أهل البدعة كلها واستراح بدنه وسلم له دينه إن شاء الله لأن رسول الله ﷺ قال: (ستفترق أمتي)^{٢٤٨} وبين لنا رسول الله ﷺ الناجي منها فقال: (ما كنت أنا عليه اليوم وأصحابي) ٢٤٩ فهذا هو الشفاء والبيان والأمر الواضح والنار المستنير وقال رسول الله ﷺ: (إياكم والتعمق وإياكم والتنطع وعليكم بدينكم العتيق).

واته: ھەر کەسێ دەستی گرت بە سوننەتە کەى پێغەمبەرى خوداوەو (ﷺ) ئەو ھى ھاو ھەڵاڤ و جەماعە لە سەرى بوون ئەوا زال دەبێتە سەر ھەموو ئەھلى بیدعەدا، جەستەى ئاسوودە دەبێ و دینە کەى سەلامەت دەبێ. إن شاء الله چونکە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەرموویەتى: (ستفترق امتي) واتە: ئوممەتە کەم جیاوازو ناکۆک دەبن) پێغەمبەرى خوا (ﷺ) کۆمەلە پزگاربوو ھە کەى بۆ پوون کردووینە تەو ھەو ھەرمووی: (ئەو ھى ئەمڕۆ من و ھاو ھەڵاڤى لە سەرە) جە ئەمە چارە سەر و پوونکردنە ھە کە ھە پۆشنە کە و مەنارە پونا کە ھە، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دە ھەرمووی: (إياكم والتعمق وإياكم والتنطع وعليكم بدينكم العتيق).

پاڤە /

مەبەست لە: (ومن اقتصر على سنة رسول الله ﷺ) وما كان عليه أصحابه والجماعة فلج على أهل البدعة كلها).

ھەر کەسێ دامەزراو بوو لە سەر ئەم بنەما مەزنانە: لە سەر قورئان و لە سەر سوننەت و لە سەر ئەو ھى کۆمەلەى موسلمانان لە سەر بوون ئەویش ئیجماعە لە سەر

٢٤٨ / سبق تخريجه .

٢٤٩ / سبق تخريجه .

حەق، ئەوا زال دەبىي بەسەر ئەھلى (باطل)دا، واتە: سەر دە کە ویت بەسەر یاندا و حەق لای ئەم دەبىي لای ئەوان نابىي هەر چەندە ژمارەیان نۆز بىي.

مەبەست لە: (واستراح بدنه وسلم له دينه إن شاء الله).

هەر کەس ي لەسەر کىتاب و سوننە و جەماعەتى مۇسڵمانان بىت، دىن و جەستەشى پارىزراو دەبىي هەر چەندە تەنها يەك کەس شىش بىت، هەروەها سەر دە کە وى بەسەر ئەھلى (باطل)دا بەھوى بەلگە و حوججە کانىيە، چونکە ئەوان هیچ شتىکیان نىيە تەنها گومان و ساختە نەبىي.

مەبەست لە: (لأن رسول الله ﷺ) قال: (ستفترق أمتي).

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) هەوالىكى داوہ کە مانای ئاگادار کردنەو، هەوال دەربارەى ئایندە دەدات و ئەوھى پوو دەدا لە پىتتاوى بەرزەوھەندى مۇسڵمانان و لەبەر ئەوھى لەسەر چارپوونى بن، هەوالى داوہ جیاوازی دوو بەرھەمى پوو دەدات، تاكو ئەگەر ئەوھ پوویدا لىي چارپوون بن و ئاگادارى خویان بن و هەلنەخەلەتین بەزۆرى ئەوانەى جیاواز و ناکۆکن، زاھید نەبن بەرانبەر بە حەق، ئەمەش لە ئامۆزگارى پىغەمبەرى خوايە (ﷺ) بۆ ئوممەتەكەى، لەفەرموودەى (العرياض)ى كوپى (سارىە) فەرمووى: (صلى بنا رسول الله ﷺ) صلاة الصبح، فوعظنا موعظة بليغة ذرفت منها العيون، ووجلت منها القلوب، فقلنا: يا رسول الله ﷺ) كأنها موعظة مودع فأوصنا؟ قال: أوصيكم بتقوى الله و السمع و الطاعة، و إن تأمر عليكم عبداً، فإنه من يمشي منكم فسيرى اختلافا كثيراً، فعليكم بسنتي و سنة الخلفاء الراشدين من بعدي، فتمسكوا بها، و عضوا عليها بالنواجذ، و إياكم و محدثات الأمور، فإن كل محدثة بدعة، و كل بدعة ضلالة) ٢٥٠ واتە: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) نوێزى بەیان بۆ کردین ئەمجار ئامۆزگارىيەكى کردین چاوەکانى

پى فرمىسكاوى بوون و دلەكانى پى راجلەكەن، وتمان: ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەلتى ئەمە دوا ئامۇزگارپىيە بۆيە ئامۇزگارپىمان بکە. ئەویش فەرمووى: ئامۇزگارپىتان دەكەم بەوھى لە خوا بترسن و تەقواى خواتان بىت و گوپپىست و گوپراپەل بن، ھەرچەندە ئەگەر بەندەيەك بوو بە ئەمىرتان، چونكە ھەركەس لەئىوہ _ لەپاش من _ بژىت ئەوا جىاوازى و دووبەرەكى زۆر دەبىنى، جا ئامۇزگارپىتان دەكەم دەست بەسوننەت رىگاگەى منەوہ بگرن و دەست بە سوننەت و رىگاى جىنشىنە رىنموىى كراوہكانەوہ بگرن، توند دەستى پىوہ بگرن، بە ددانەكانتاتان توند بىگرن، ئاگادارى كارە نوپپەكان بن، چونكە ھەموو دامىتراوئىك بىدعەيە و ھەموو بىدعەيەك گومراپىيەك).

جا ھەوالى پىدان كە جىاوازىيەكى زۆر پوودەدات لەپاش خۆى، ئەمجار ئامۇزگارپى كردن لەكاتى پوودانى دووبەرەكىدا دەست بەسوننەتى پىغەمبەرەوہ (ﷺ) بگرن، ھەر ئەوہ خاوەنەكەى دەرباز دەكات لە فىتنەكان، پارىزەرە لەجىاوازى و گومراپوون، ھەرەھا لەفەرموودەيەكى تردا ھەوالى پىداوين كەوا ئەم ئوممەتە دەبىتە ھەفتاوسى كۆمەلەوہ و ھەمووى لەئاگردايە تەنھا يەككە نەبى فەرموويان: ئەو كۆمەلە پزگارپوہ كى يە ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)؟ فەرمووى: (ما كان على مثل ما أنا عليه وأصحابي)^{۲۵۱} ئەمەيە ھۆكارى دەربازبوون لە گومراپوون لەكاتى جىاوازىدا، لە پۆزى قىامەتەشدا لە لەئاگر دەربازى دەبى، ئەویش ئەوانەن كە لەسەر ئەو پىگايەن كە پىغەمبەرى خواو (ﷺ) ھاوہلە بەرپزەكانى لەسەرە، ئەمە پزگارپوونە لەفىتنەكان و جىاوازىيەكان، جا ھەفتا و دوو كۆمەلەكە ھەموويان لەئاگردان ئىللا ئەو كەسە نەبى دەستى گرتوہ بەوھى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لەسەرى بووہ، لە چوونە ناو ئاگرەوہ ئەوان جىاوازن، ھەيانە كوفر دەكات لەگەل كافراندا دەچىتە ئاگرەوہ بەھەتا ھەتايى دەمىننەتەوہ،

هەيانە (فسق) دەکات و لەگەڵ سەرپێچى کاراندا دەچێتە ئاگرەو تێیدا سزا دەدرى. ئەمجار دەچێتە بەهەشتەو لەپاش ئەو، بوونى ھەر ھەموویان لەئاگردا بەلگەى ئەو نىيە ھەموویان کافرن بەلکو بەلگەى ھەرپەشەى تونده لە جیابوونەو لە سوننەتى پێغمبەرى خوا (ﷺ)، ھەيانە کوفرە، ھەيانە گومرايى و تیاياندا ھەيە سەرپێچىيە، ھەرکەسەو بەپێى خۆى.

مەبەست لە: (فهذا هو الشفاء والبيان والأمر الواضح).

پێغمبەرى ئازىز (ﷺ) وازى لى نەھىتاوين بەبى ئەو ھى ئاینده مان بۆ پوون بکاتەو، بەلام پێغمبەرى خوا (ﷺ) ئایندهى بۆ پوون کردینەو کەخوای گەورە بۆى ئاشکرا کردبوو، بۆ ئەو ھى لەسەر چاوپوونى بین، ئەمەش لەئامۆژگارى و بەزەبى ئەو، لەو ھى ئێمە لەکاتى پوودانى ئارەزوو و دووبەرەکیدا دەست بەحەقەو بەگرین و ئارامى لەسەر بەگرین و لەسەرى دامەزراو ببین، ھەرگیز دەربازبوون نىيە ئیلا بەو نەبى.

مەبەست لە: (والمناز المستنير).

لەعادەتى ئەواندا شەتیکیان لەسەر جێگایەکی بەرز دادەناو ئاگریان لەسەرى دەکردەو بۆ ئەو ھى موسافیرەکان پێنمویى بکات، ئەمەش لەدەریاکاندا دادەنرا بۆ ئەو ھى کەشتیپەکان پێنمویى بکات، مەنارەى ئەم ئیسلامە کىتاب و سوننەى.

جا ھەرکەسى لەسەر ئەم مەنارە بپوات ئەوا پزگارى دەبى و ھەرکەسى وازى لەم مەنارەى ھێنا ئەوا بەھەلاکەتدا دەچێت جا یان لە وشکانیدا یان لەدەریادا بێت چونکە لە رێگا ئالۆزو پێچاوپێچەکاندا، ئەمەش نمونەى ھەموو دەستگرتن بەحەقەو.

مەبەست لە: (وقال رسول الله ﷺ): (إياكم والتعمق وإياكم والتنطع).

(التعمق والتنطع) بریتییه لە: زیاده‌پەرەى کردن و توند‌پەرەى کردن لە دیندا، وەکو ئەو کەسەى دە‌لێت: من هەردەم بە‌پۆژوو دە‌بم و نایش‌کێنم، ئەو کەسەى دە‌لێت: - من هەموو شەوئ شەو نوێژ دە‌کەم و ناخەم، ئەو کەسەى دە‌لێت: من هەرگیز ئن ناھێنم بە‌گەنجیتی دە‌مێنمە‌وه، ئەمە توند‌پەرەى و چوونە قولاییه، پێغه‌مبەرى خوا (ﷺ) پە‌ددى کردە‌وه و تو‌پەرە‌بوو لە‌سەر ئە‌وهى ووتیان، پوونى کردە‌وه ئە‌و بە‌ ناوە‌ندى بوون هاتوو، نوێژ دە‌کات و دە‌خە‌وئ، پۆژوو دە‌گرێت و دە‌یش‌کێنئ و ژنیش دە‌هێنئ، جا هەرکە‌سئ حە‌ز لە‌م سوننە‌تە‌ نه‌کات ئە‌وا پێغه‌مبەرى خوا (ﷺ) لێى بە‌رییه^{٢٥٢}، چونکە پێغه‌مبەرى خوا (ﷺ) بە‌رائەتى خۆى لە (المتنطعين) و زیاده‌پەرە‌وان لە‌پەرستە‌ن و توند‌پەرە‌واندا دە‌ری‌پى و فەرمانى بە‌ناوە‌ندى بوون کردوو، نمونەى هێنايه و بە‌سوننە‌تە‌کەى بە‌وهى کە لە‌سەر‌یه‌تى.

مەبەست لە: (وعليكم بدینکم العتیق).

العتیق: واتە کۆن (دێ‌رین) واتە ئە‌و دینەى پێغه‌مبەرى خوا (ﷺ) لە‌سە‌رى بووه، بە‌وه‌ واز لە‌داھێنراوہ‌کان بهێنن، ئە‌و پێگایه‌ بگرته‌ بە‌ر پێغه‌مبەرى خوا (ﷺ) ئێمەى لە‌سەر جئ هێشتوو، ئە‌ویش دینە‌ کۆنە‌کە‌یه‌ کە پێغه‌مبەرى خوا (ﷺ) هێناو‌یه‌تى، واز لە‌داھێنراوہ‌کان و ئیجتیہادە‌ هە‌لە‌کان بهێنن کە خە‌لکى دايدە‌هێنن هەرچە‌ندە‌ وادە‌زانن زیاده‌یه‌ لە‌چاکە‌دا، ئە‌وه‌ کارێکى زیاترە‌و ئە‌وه‌... ئە‌وه‌...، جا لە‌بەر ئە‌وه‌ى جیا‌وازه‌ لە‌گە‌ل سوننە‌تە‌کە‌ى پێغه‌مبەرى خوا (ﷺ) ئە‌وا هەرگیز هیچ خە‌یرێکى تێدا نییه‌، ئە‌مە مانای (العتیق)ە، واتە ئە‌وه‌ى پێغه‌مبەر (ﷺ) ھاوہ‌لانى لە‌سەر بووه‌و ئە‌وه‌ى کۆنە‌کان لە‌سە‌رى بوون لە‌ ھاوہ‌لان و شوێنکە‌وتوان و شوێنکە‌وتە‌ى شوێنکە‌وتوان و

سى سەدە چاکەكەو واز بەيىنن لە دامىنراوھكان و شتە نوئيەكان كە خاوەنى وانیشانى دەدات چاکەيە، لەكاتىكدا چاکەو خەير نىيە، پيغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر مويىت:—
 (إني تارك فيكم ما إن تمسكتُم به لن تضلوا بعدي: كتاب الله وسنتي)^{۲۵۲} واتە: (من لەناوتاندا بەجىم هيشتوھ ئەگەر دەستى پيۆه بگرن ئەوا ھەرگىز گومرا نابن لەپاش من:—
 كىتابەكەى خواو سوننەتەكەى من).

جا ھىچ كەس دەوھىەك يان قسەيەك وەر مەگرە تاكو بەراوردى دەكەيت لەگەڵ كىتاب و سوننەتدا جا ئەگەر لەگەڵ كىتاب و سوننەتدا گونجا ئەوا وەرى بگرە و ئەگەر نەگونجا لەگەڵ كىتاب و سوننەتدا ئەوا وازى لى بەيىنە.

﴿١٠٨﴾ نوسەر دەلّیت: (واعلم أن الدين العتيق: ما كان من وفاة رسول الله ﷺ إلى قتل عثمان بن عفان رضي الله عنه وكان قتله أول الفرقة وأول الاختلاف فتحاربت الأمة وتفرقت واتبعت الطمع والأهواء والميل إلى الدنيا فليس لأحد رخصة في شيء أحدثه مما لم يكن عليه أصحاب رسول الله ﷺ) أو يكون يدعو إلى شيء أحدثه من قبله من أهل البدع فهو كمن أحدثه فمن زعم ذلك أو قال به فقد رد السنة وخالف الحق والجماعة وأباح البدع وهو أضر على هذه الأمة من إبليس).

واته: بزانه دینه دیرینه که: ئەو دینه یە پیڤەمبەری خوا (ﷺ) لەسەری وەفاتى کردو تاكو كوشتنى (عوسمانى كوپى عەففان) و كوشتنى ئەو یەكەم دووبەرەكى و یەكەم جیاوازی بوو، جا ئەم ئوممەتە جەنگیان بەرپا کرد لەگەڵ یەكتردا، جیاوازیبون و شوینی تەماح و ئارەزوو کەوتن و لادان بەرەو لای دنیا، جا هیچ کەسێک ئیزنی پێ نەدراوە لە ھەرشتیکدا داھێنابێ لەوێ ھاوێلان لەسەری نەبوون، یان بانگەواز بوو داھێنراویک دەکات لەپیش خۆی دایانھێنابێ لە بیدعەکاران، ئەو وەکو ئەو کەسە یە خۆی داھێنابێ، جا ھەرکەسێ باوھپی وابێ یان ئەو بلیت ئەو سوننەتى پەدکردووەتەو، لەگەڵ ھەق و جەماعەدا ناکۆک بوو و بیدعەى ھەلال کردووە جا ئەو کەسە زیانبەخش ترە لەسەر ئەم ئوممەتە لە ئیبلیس)

پاڤە /

مەبەست لە: (واعلم أن الدين العتيق: ما كان من وفاة رسول الله ﷺ إلى قتل عثمان بن عفان رضي الله عنه).

واته: لەو جەماعەتە پوخت و پاکی جیاوازی و دووبەرەکی تێدا پەیدا نەبوو ئەو جەماعەتە یە لەسەردەمی سێ خەلیفە کەدا بوو: ئەبوبەکر و عومەر و عوسمان، چونکە

لەسەر دەمى ئەو سى خەلىفەدا جىاوازی و دووبەرەكى نەبوو، كۆمەلى مۇسلمانان يەك
جەماعەت بوون و لەسەر حەق كۆك بوون، كاتى عوسمان كوژرا چىتر - بەكوشتنى ئەو
- دەرگای دووبەرەكى و خراپەكارى و فیتنە كراپەو.

مەبەست له: (وكان قتله أول الفرقة).

يەكەم دووبەرەكى بەھۆى كوشتنى عوسمانەو پوویدا، كاتى ئەو كوژرا ئەو ئەمن و
ئاسایش تىكچوو، جەماعە پەرت بوون، چەندىن كۆمەلى گومرا پەیدا بوون و ئەوەى
پوویدا پوویدا، ئەوەى لە مێژوودا نوسراو، بەلام لەگەڵ ھەر ھەموو ئەمانەشدا
_ سوپاس بۆ خوا _ دین پارێزراو، ھەركەسى حەقى بویت و خەیری بویت ئەو تەنھا
لەسەریەتى بگەرێتەو بۆ كىتاب و سوننەو ئەوەى جەماعەى مۇسلمانانى لەسەر ئەو
_ لەویدا _ حەق بەپوونى دەدۆزێتەو، ھەرچەندە خراپەكارى و جىاوازی و فیتنەو
دووبەرەكى زۆر بێت، ھۆى كوشتنى عوسمان _ خەلىفەى راشدى دادپەرور
_ ذوالنورین: كابراییەكى جولەكە لە جولەكەكانى يەمەن پێيان دەگووت: (عبدالله
كۆرى سبأ) نازناوى (ابن السواد) بوو، چونكە داىكى حەبەشىيە، لەبەر خەڵەتاندن
ئىسلام بوونى خۆى دەرخواست، ئەمجار ھات بۆ مەدینە، پاشان لەناو خەلكیدا جۆپندان
بە عوسمان و كەمكردنەوەى عوسمانى ڤالۆ دەكردەو، بەو كارەى ھەلۆەشاندنەوەى
پەيمانى مۇسلمانانى دەوێست و پەرتبوونى مۇسلمانانى دەوێست، ئاشكراشە
بانگەوازكارانى گومرايى خەلكانىك دەدۆزنەو شوینى ئەوان بکەون و بپۆن بۆ لایان و
گوپیان لى بگرن، ئەمەش لەھەموو كات و ساتىكدا ھەيە، بانگەوازكارانى گومرايى زۆر
دەبينین نەفامان گوپیان بۆ شل دەكەن و شوینى ھەوالەكانى ئەوان دەكەون ھەروەكو
خواى گەورە فەرموویەتى: (وَلْتَصْغَى إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا
هُمْ مُقْتَرِفُونَ) (١١٣) الانعام واتە: دەبا ئىتر ئەوانەى وا بپوايان بە رۆژى دوايى نىيە
ھەردلى بەدەنى و گوپى بۆ راگرن و قسەكەيان پەسەند بکەن و پێى رازى بن و ھەر

تاوانىكىش ئەكەن با بىكەن چۈنكە تەنھا ئەو كەودەنەنە دوايان دەكەون و پاشە رۇزىشيان ھەر لاي خۇمانە).

ئەو نەفامانەى لە دەورى (ابن سبأ) كۆبۈنەو وە وایان لى ھات جۆننیاں بە عوسمان دەدا، ئەمجار لىتى ئاگادار بوونەو وە بۆيە ئەویش لەمەدینەو وە ھەلات بۆ مىسر، لەوئى كۆمەلئىكى دۆزىيەو وە، ئەمجار پۆیشت بۆ جگە لەمیسر و لەویدا كۆمەلئىكى تىرى دۆزىيەو وە، كۆمەلئىكى خراپەكار لە دەورى كۆبۈنەو وە، ئەمجار ھاتن و ئابلوقەى مالى عوسمانیاندا، بە بیانوى ئەوئى ئەوان دەیانەوئى لەگەل عوسماندا گەت وگۆ تىپروانین بکەن، بگەرپنەو وە بۆ لاي عوسمان لەچەند كاروبارىكدا، ئەمە ئەو وە بوو كە دەریانەخست، ئەوان دەیانەوئىت لە يەكتر تىيگەن، جا ھاوہ لآن شەپیان لەگەل نەکرد، چۈنكە ئەوانە دەیانەوئى تەنھا بگەرپنەو وە بۆ لاي عوسمان، كاتى شەو بەسەردا ھات _ پەنا بەخوا _ ھىرشيان كرده سەر عوسمان لەمالەكەيدا و لەكۆتايى شەودا كوشتيان، لەكاتىكدا خەلكى خەوتوون و لە ھەجدا بوون و نۆزبەى ھاوہ لآن لەمەككە بوون، ئەمە بوو پلاننیاں بۆ دانابوو، بۆيە ئەوئىان كوشت و ستمەيان لىكرد، لەو كاتەو وە فیتنەو دووبەرەكى و جياوازى و كوشتار لەنىوان موسلماناندا پوويدا و تاكو ئىستا موسلمانان بەھۆى ئەو وە دەنالئین.

مەبەست لە: (فليس لأحد رخصة في شيء أحدثه مما لم يكن عليه أصحاب رسول الله ﷺ).

ئەمە بنەمايە (پىسايە): ئىمە لەكاتى دووبەرەكيدا دەگەرپنەو وە بۆ سەر ئەوئى پىغەمبەر (ﷺ) ھاوہ لآنى لەسەر بوون، ھەرەكو پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموئى كاتى پرسىياری لى كرا: كۆمەلئى پزگابوو كىن؟ فەرموئى (من كان على ما أنا عليه اليوم وأصحابي) دەگەرپنەو وە بۆ ئەم بنەمايە.

مەبەست لە: (أَوْ يَكُونُ يَدْعُو إِلَى شَيْءٍ أَحَدُهُ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ أَهْلِ الْبِدْعِ فَهُوَ كَمَنْ أَحْدَثَهُ).

هەر کەسێ کار بە بیدعە بکات وەک ئەو کەسە بە بیدعە کە ی داهێناوە، هەر وەک فەرموودە کە ی پێغه مبه‌رى خوا (ﷺ) دەلالەتى بۆ دەکات: (مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ) لە رىوايه تىكى تر دا هاتوه: (مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ) جا هەر کەسێ کار بە بیدعە بکات ئەو (مبتدع) ه، هەرچەنده ئەو کەسە ی داهێناوە کە سىكى تر بێت.

مەبەست لە: (فَمَنْ زَعَمَ ذَلِكَ أَوْ قَالَ بِهِ فَقَدْ رَدَّ السَّنَةَ وَخَالَفَ الْحَقَّ وَالْجَمَاعَةَ وَأَبَاحَ الْبِدْعَ وَهُوَ أَضَرُّ عَلَى هَذِهِ الْأُمَّةِ مِنْ إِبْلِيسَ).

ئەو کەسە ی پەواج بە بیدعە دەدات و دوور دەکەوێتەو لە سوننەتەکان ئەو زەرەرى زۆرتەرە لە سەر ئەم ئوممەتە لە ئیبلیس، چونکە خەلکی دەزانن ئیبلیس دوژمنە، خۆی گەرە ئیمەى لى ئاگادار کردووەتەو، بەلام ئەمە زۆریەى خەلکی نازانن دوژمنە، چونکە خۆی بە ئیسلام و عیلمەو پەردەپۆش کردووە، خۆی بە خەیر و چاکە دەردەخات، جا ئەو زیان بە خستەرە لە ئیبلیس کە دوژمنىكى ئاشکرایە، بۆیە دوو پووێکان تر سناکترن لە سەر موسلمانان لە کافران، چونکە کافر دەزانن ئەو کافرە بەلام ئەوانە خۆیان بە ئیسلام دەردەخەن و بەنهینى پلان بۆ موسلمانان دادەنێن، لە ناو جەماعەتى موسلماناندا، جا ئەوان تر سناکترن، بۆیە خۆی گەرە دوژمنە یان دەفەرموى: (هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُوهُمْ فَإِنَّهُمْ اللَّهُ أَلَّا يُؤْفَكُونَ) (٤) المنافقون واتە: هەر ئەوانن دوژمن، دەسا ئیوێش هوشیارو ئاگاداریان بن و خۆتان بپاریزن لىیان، خوا بیانکوژى، لە ناویان بەریت، چون لە پێى هەق لائەدرین؟!).

﴿١٠٩﴾ نوسهر ده‌لئیت: (ومن عرف ما ترك أهل البدع من السنة وما فارقوا منها فتمسك به فهو صاحب سنة وصاحب جماعة وحقیق أن يتبع وأن يعاون وأن يحفظ وهو ممن أوصى به رسول الله ﷺ).

واته: هه‌رکەسی بزانی که بیدعه‌کاران وازیان له‌چی سوننه‌تیک هیناوه‌و نه‌وه‌ی لئی جیابونه‌ته‌وه، نه‌و ده‌ستی پتوه‌ بگری نه‌وه (صاحب السنه)یه‌و (صاحب الجماعة)یه‌ حەقی خۆیه‌تی شوینی بکه‌ون و یارمه‌تی بدریت و بپاریزی و نه‌ویش هه‌ر نه‌وه‌یه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌صیتی بۆ کردوین.

رافه:

مه‌به‌ست له: (ومن عرف ما ترك أهل البدع من السنة وما فارقوا منها فتمسك به فهو صاحب سنة وصاحب جماعة وحقیق أن يتبع وأن يعاون وأن يحفظ وهو ممن أوصى به رسول الله ﷺ).

واته: له‌و فه‌رمووده‌یه‌ی ده‌فه‌رمویت: (هم من كانوا على ما أنا عليه اليوم وأصحابي) وه‌صیتی پی‌ کردوین له‌گه‌ل نه‌واندا بین، له‌گه‌ل نه‌م جه‌ماعه‌ته‌دا، له‌گه‌ل نه‌م کۆمه‌له‌دا، له‌گه‌ل نه‌م گرووپه‌دا که له‌سه‌ر نه‌و پێگایه‌یه‌ پیغه‌مبه‌ری خواو (ﷺ) هاوه‌لانی له‌سه‌ری بوون، به‌لام نه‌مه‌ پتویستی به‌ دوو کار هه‌یه:

یه‌که‌م: عیلم: به‌وه‌ی فی‌ری نه‌و رێگایه‌ ببین پیغه‌مبه‌رو (ﷺ) هاوه‌لانی له‌سه‌ر بوون، به‌لام که‌سی نه‌فام نه‌مه‌ نازانی، نه‌و واده‌زانی نه‌وه‌ی به‌ره‌لستکار (مخالف) له‌سه‌ریه‌تی نه‌وه‌ نه‌و پێگایه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌سه‌ر بووه‌ له‌کاتی‌کدا واش نییه‌.

ئەوئتر: ئارامگرتن لەسەر دامەزراووبوون لەسەر ئەوێ پێغەمبەر (ﷺ) ھاوێلانی
 لەسەر بوون، چونکە ئەو کەسێ دەست بە سوننەتەو بەگرتیت ئەو تووشی
 ماندووبوون و ھەر شەو بە سووک سەیرکردن و نارهەتیی دەبێ لەلایەن خەلکییەو،
 بەلام پێویستە لەسەری ئارام بگرتو لەسەر حەق لاندات، چەن و چوونی لەسەر
 نەکات، دەست لە ھیچ شتێکی ھەلنەگرتی، بۆیە لە ھەر مودەدا ھاوێ ئەو کەسێ
 دینەکە ی دەگرتی لە کۆتا زەماندا، وەکو ئەو کەسە وایە سکتی بە دەست گرتبێ یان
 وەکو پێکدادان و راوێشانندی دێکە، لەبەر ئەو نارهەتییە لەلایەن خەلکییەو
 تووشی دەبێ، تووشی ماندووبوون دەبێت، جا پێویستی بە ئارامگرتنە.

﴿١١٠﴾ نوسهر ده‌ئیت: (واعلم أن أصول البدع أربعة أبواب يتشعب من هذه الأربعة اثنان وسبعون هوى ثم يصير كل واحد من البدع يتشعب حتى تصير كلها إلى ألفين وثمان مائة كلها ضلالة وكلها في النار إلا واحدة وهو من آمن بما في هذا الكتاب واعتقده من غير ريبة في قلبه ولا شكوك فهو صاحب سنة وهو الناجي إن شاء الله).

واته: بزانه بناغه‌ی بیدعه‌کان چوار ده‌رگایه (چوار بنه‌مایه): له‌م چواره‌وه‌هه‌فتاوه‌ دوو‌ئاره‌زووی‌ لّی ده‌بیته‌وه‌، نه‌مجار‌ه‌ه‌ر‌یه‌کیک‌ له‌وانه‌ ده‌بیته‌ چهند‌ لقیکه‌وه‌ تاکو‌ه‌ه‌ر‌ هه‌مووی‌ ده‌گاته‌ دوو‌هه‌زارو‌هه‌شت‌ سه‌ده‌ه‌ه‌مووی‌ گومپایی‌ یه‌وه‌ه‌ر‌هه‌مووی‌ له‌ئاگردان‌ ته‌نها‌ یه‌کیکیان‌ نه‌بی! نه‌ویش‌ نه‌و‌کۆمه‌له‌ن‌ باوه‌ریان‌ هه‌یه‌ به‌وه‌ی‌ له‌م‌ کتیبه‌دا‌هه‌یه‌، باوه‌پی‌ پی‌ی‌ هه‌بی‌ به‌بی‌ هیچ‌ گومانیک‌ له‌ دلیدا، جا‌ نه‌وه‌ که‌سیکی‌ سوننیه‌، هه‌ر‌ نه‌ویش‌ ده‌ریازی‌ ده‌بی‌ -إن شاء الله-.

پافه‌/

مه‌به‌ست‌ له‌: (واعلم أن أصول البدع أربعة أبواب يتشعب من هذه الأربعة اثنان وسبعون هوى ثم يصير كل واحد من البدع يتشعب حتى تصير كلها إلى ألفين وثمان مائة كلها ضلالة وكلها في النار إلا واحدة وهو من آمن بما في هذا الكتاب واعتقده من غير ريبة في قلبه ولا شكوك فهو صاحب سنة وهو الناجي إن شاء الله).

(البدع): کۆی‌ بیدعه‌یه‌، مه‌به‌ستیش‌ له‌ بیدعه‌ بریتییه‌ له‌وه‌ی‌ که‌ له‌ دیندا‌ داهینراوه‌ به‌بی‌ به‌لگه‌ له‌ کیتاب‌ و سوننه‌، نه‌ویش‌ له‌به‌ر‌ نه‌وه‌رمووده‌یه‌ی‌ که‌ ده‌فه‌رموویت: (من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد) له‌ ریوایه‌تیکی‌ تردا‌هاتوه‌: (من عمل عملا ليس عليه أمرنا فهو رد) وه‌ له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی‌ تردا‌هاتوه‌: (عليكم بسنتي و سنة الخلفاء الراشدين

المهدين من بعدي، تمسكوا بها، و عضوا عليها بالنواجذ، و إياكم و محدثات الأمور، فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة) وه له ريوایه تیکدا هاتووه: (وکل ضلالة فی النار)^{٢٥٤}.

جا بیدعه: ئه‌وه‌یه که هیچ به‌لگه‌یه‌کی نییه له‌قورئان و سوننه‌تدا که خاوه‌نه‌کانیان بانگه‌شی ئه‌وه ده‌که‌ن له‌خوا نزیکیان ده‌کاته‌وه له‌په‌رسته‌ن‌کان و قسه‌کان و کرده‌وه‌کان، بیدعه‌که په‌نگه:

(أصلی) بیّت: به‌وه‌ی هه‌ر له‌بناغه‌وه تازه بیّت و هیچ بناغه‌یه‌کی له‌دیندا نه‌بی.

په‌نگه (إضافی) بیّت، ئه‌ویش به‌وه ده‌بی بنه‌مایه‌کی دروستی له‌شهرعدا هه‌بی به‌لام شتی نادروستی ده‌خه‌نه‌سه‌ر، وه‌کو ئه‌وه‌ی کاتیکی تاییه‌ت بکات بۆ زیکرکردن به‌بی ئه‌وه‌ی به‌لگه‌ی هه‌بی بۆ تاییه‌ت کردنی، یان جوړیک له‌زیکر که به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌بی، یان ژماره‌یه‌ک له‌زیکرکردندا به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌بی، یان پۆژوویه‌ک به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌بی.

بیدعه‌کان به‌هه‌موو جوړه‌کانیه‌وه: (إضافی) یان (أصلی) هیچ خه‌یریان تیدا نییه، هه‌مووی خاوه‌نه‌که‌ی له‌خوا دوور ده‌کاته‌وه و خاوه‌نه‌که‌ی له‌گه‌ل گاوره‌کاندا لیکچوونیکیان هه‌یه ئه‌وانه‌ی که (په‌هه‌بانیه‌ت) یان داهینا، (وَرَهْبَانِيَّةٌ ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاَهَا عَلَيْهِمْ) ره‌بانیه: بیدعه‌یه‌و خوای گه‌وره له‌شهرعه‌که‌یاندای بۆی دانه‌ناون، به‌لام ئه‌وان ئه‌نجامیان دا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌خوا نزیکیان بکاته‌وه (إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ) (الحدید/٢٧) ئه‌وان مه‌به‌ستیان ئه‌وه بوو خوای گه‌وره لییان پازی بیّت، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌شهرعی خوادا نه‌بوو ئه‌وا وه‌رناگیرئ، بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: (من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد) واته: بۆ خو‌ی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌و وه‌رناگیرئ، خاوه‌نه‌که‌ی ته‌نها ماندوو‌بوون و گومپایی ده‌ست ده‌که‌و‌یت و پاداشتی بۆ نانوسرئ، داوا له‌خوا ده‌که‌ین به‌مانپاریزئ.

مەبەستى نوسەر لىرەدا كە دەلىت: (أن أصول البدع أربعة أبواب) _والله اعلم_ بناغە وبنەماى ئەو كۆمەل وگروپانە پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەوالى پىداوين پەيدا دەبن، لەو ھەرموودەدا كە دەفەرموئەت: (ستفترق هذه الأمة على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة) قالوا: من هي يا رسول الله؟ قال: من كان على ما أنا عليه اليوم وأصحابي).

ئەمە كۆمەلى پزگار بوو كە يە لەسەر سوننەت ماىەو، ھەروەكو پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەرموويەتى: (من يعيش منكم فسرى اختلافا كثيرا فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء) ھەوالى پىداين ئەم ئوممەتە دەبىتە چەند گروپ و كۆمەلىكەو ھەروەكو چۆن ئوممەتەكانى جولەكە وگاور لەپىش ئەوان بوونە چەند كۆمەلىكەو، ئەم ھەوالدانە لەپووى ئاگادار كەردنەو ھەو ھاندانە بۆ دەستگرتن بە سوننەتەو لەكاتى پوودانىدا، ھەرگىز دەرباز بوون نىيە بەبى سوننەت، ھەركەسى واز لە سوننەت بەيتى و لەگەل ئەو كۆمەلانەدا بوو ئەو دەچىتە ئاگرەو، جا ئەو كۆمەلانەى پەيدا بوون نۆن، بەلام بناغە وبنەماكەيان چوارن:

كۆمەلەى يەكەم: كۆمەل وگروپى (شيعە):

يەكەم شت پوويدا لەپاش كوشتنى عوسمان كاتى (عبدالله بن سبأ)ى جولەكە چەندىن فیتنەى ناىەو، لەناو موسلمانانداو بانگى خەلكى كرد بۆ شيعەگەریتى بۆ (عەلى كۆپى ئەبو تاليب) و ئەو (وہ صی) يە لەپاش پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ھاوہ لان ستميان لى كردووە و خىلافەتيان لى سەندووە، لەو كاتەو شيعەگەریتى دەستى پى كرد، زانايان باسيان كردووە كەوا شيعە چەند گروپ و تاقمىكى نۆن:-

يەكەم گروپىكى شيعە: (المفضلة):

ئەوانەن ھەزلى عەلى دەدەن بەسەر ھاوہ لانى تردا تەنانەت بەسەر ئەبو بەكر و عومەر و عوسمانىشدا، ئەوانە پىيان دەگوترى (المفضلة) بەلام تانە لە خىلافەتى

ئەبوبىكرو عومەرو عوسمان نادەن، بەلكو دەلەين: - عەلى چاكتەرە، ئەمەش ھەلەپە چونكە عەلى چوارەم خەلىفەى راشدى يەو لە ئەبوبىكر وعومەر چاكتەر نىيە تەننەت خۆيشى ئىنكارى لەوە كردووە كە كەسك فەزلى بدات بەسەر ئەبوبىكر وعومەردا و ھەرەشەى كردووە لەو كەسەى وا بلىت بەسزايەكى توند.

گروپى دووھەم:

ئەوانەى كە دەلەين: عەلى وەصى پىغەمبەرى خوايە (ﷺ) و ئەو شايستەترە بە خىلافەت، خىلافەتى ئەبو بكر وعومەر عوسمان ستم و داگیرکردن بوو، دەلەين: - خىلافەت ھى (عەلى) يەو ھەر ئەویش (وەصى) يە لەپاش پىغەمبەرى خودا (ﷺ) و ھاوئەلان ستميان لى كردوو و خىلافەتيان لى زەوت كردو چەندىن گومرايى تر.

گروپى سى يەم: شىعە زىدە پەرەكان.

ئەوانەى دەلەين: پىغەمبەرايەتى ھى عەلى بوو بەلام جبرىل خىانەتى لى كردووە و بە (محمەد) داوھ ئەگەر نا پىغەمبەرايەت يەكە لەئەسلدا بۆ عەلى بوو، دەلەين: (خان الأمین وصدھا عن حیدرە) مەبەست لە (الامین) جبریلە و (فصد الرسالة عن حیدرە) مەبەستى عەلىيەو دای بە (محمەد) (ﷺ).

گروپى چوارەم: لەوان توندترین: دەلەين عەلى خودايە.

ئەوانەى عەلى كوپى ئەبو تالیب سوتاندنى بە ئاگر، چەند چالئىكى بۆکردن و ئاگرى تىادا كەردەووە بەزىندوى ئەوانى فەرى دايە ناو ئاگرەكەو، لەعەلى يەو پىوايەت كراو كەوا فەرموویەتى:

لما رأيت الأمر أمراً منكراً أجمعت ناري ودعوت قنبراً^{٢٥٥}

(قنبر) خزمە تکارە کە پەتەى، جا بە ئاگر ئەوانى سوتاند کاتى گوتیان: (تو خودای تو خودای) ئىبن عەباس وای دەبینى کەوا پێویستە بە شمشیر بکوژرێن بە ئاگر نەسوتێنرێن، چونکە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: (لا یُعَذِّبُ بِالنَّارِ إِلَّا رَبُّ النَّارِ)^{٢٥٦} جا ئەو پێگر نەبوو لە کوشتنیان بە لام دەیفەرموو: (أَرَى أَنْ يُقْتَلُوا بِالسَّيْفِ بَدَلِ النَّارِ)^{٢٥٧} واتە: وادەبینم بە شمشیر بکوژرێن باشتەرە لەوەى بە ئاگر بسوتێنرێن.

کۆمەلى دووهم: کۆمەلى قەدەرییە:

ئەوانەى ئىنکاری لەقەدەر دەکەن، ئەوانەش لەکۆتایى سەر دەمى هاوێلاندا دەرکەوتن، ئەوانیش دوو بەشن:

یەکەم: قدریە جبریە: زیادە پرەوێکان لە ئىسپات کردنى قەدەردا.

دووهم: قدریە نفاة: ئەوانە نەفى قەدەر دەکەن، ئەوانەش موعتەزىلەن و ئەوانەى پێچکەى ئەوانیان گرتووه، ئەوانەى دەلێن: بەندەکان خۆیان فعلی خۆیان دروست دەکەن، خۆى گەرە فعلی بەندەکانى دروست نەکردووه، بەلکو خۆیان دروستیان کردووه، لەکاتێکدا نە یارەکانیان (جەبرى) یەن دەلێن: فعلی بەندەکان فعلی خودایە، بەندەکان ناچارن لەوەى دەلێن و لەوەى دەیکەن ئەو هەلبژاردنى خۆیان نییە، موعتەزىلەکان دەلێن: هەلبژاردنى سەر بە خۆیان هەیه بۆیە ئەگەر بە پرەهایى و ترا (القدریە) ئەو موعتەزىلەو ئەوانەى نەفى قەدەر دەکەن دەگرتەو، جا ئەوان نەفى قەدەر دەکەن و جەبرىیەکان ئىسپاتى قەدەر دەکەن و زیادە پرەوى تیا دا دەکەن، تاكو بلێن: _ بەندەکان ناچارن، جا ئەوانە نەفى قەدەر دەکەن و ئەوانىتر زیادە پرەوى لە ئىسپات کردنىدا دەکەن، بەهەموویان دەلێن قەدەرییە، بوونە چەندین لق و پارچەو.

٢٥٦ / صحیح : أخرجه أبو داود (٦٦٧٣) وأحمد (٤٩٤/٢) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (١٤١٢) .

٢٥٧ / تەماشای البخارى بکە (٦٥٢٤، ٢٨٥٤) .

کۆمەڵی سی یەم: کۆمەڵی خەوارێج:

ئەوانەى دژی کار بە دەستانی موسڵمان دەردەچن و دەستی گوێپایەلى دادەمەڵن، خەلکی بەهۆى تاوانە گەورەکانەوه کافر دەکەن کە لە شیرکیش بچوکتەرە، خوێنى موسڵمانان حەلال دەکەن، ئەوانەش زیادەپەوان و توندپەوانن لەدیندا، ئەوان دین و پەرستەن و ترسیان لە خوا هەیە، پۆڤو دەگرن و شەونویژ دەکەن و قورئان دەخوێننەوه بەلام بەبێ تێگەشتن و بەبێ چارپوونی، بۆیە گومراپوون پەنا بەخوا دەستی گوێپایەلییان دامەلى و لەدژی ئەمیری ئیمانداران (عەلى كوپى ئەبو تالیب) دەرچوون، چەندین جەنگیان لەگەڵیاندا بەرپاکرد، خۆى گەورە سەرى خست بەسەریاندا، ئەوان بەردەوام لەدژی کاریە دەستان دەردەچن و خوێنى موسڵمانان حەلال دەکەن، خەلکی بەهۆى تاوانی گەورەوه کافر دەکەن کە لە شیرک کەمترە، پێیان دەگوێرێ (الوعیدیە) چونکە کار بە ئەو ئایەتە دەکەن هەپەشەى تێدا بەبێ ئەوهى جیاوازی بکەن لەنێوان تاوانی گەورەى شیرک و کوفرو تاوانی گەورە سەرپێچییەکان، هەموو لای ئەوان بەکافر دادەنرێ و بەوهش پاناوەستن کە بەکافریان دەزانن بەلکو خوێنى ئەوان حەلال دەکەن و کوشتار لەگەڵ موسڵماناندا دەکەن و لەگەڵ کافراندا ناجەنگن، بۆیە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لە صیفەتى ئەواندا فرمویەتى: (يقتلون أهل الاسلام ويدعون أهل الأوثان)^{٢٥٨} هەرگیز باس نەکراوه کەوا خەوارێج لەگەڵ کافراندا جەنگابن بەلکو لەگەڵ موسڵماناندا دەجەنگن، ئەوانیش چەند گروپ و تاقمێکن کە هەندێکیان لەوانى تر توندترن.

کۆمەڵەى چوارەم: بەرانبەر کۆمەڵی خەوارێج دەبیتهوه ئەوانیش (المرجئة)ن:

ئەوانەى نەفى ئەوه دەکەن کردەوهکان لە ئیمان بیّت، دەلێن: کردەوهکان ناچیتە ناو ئیمانەوه (بەشێک لە ئیمان نییە) مەرووف ئیماندارە با کردەوهشى نەبێ، تەنانەت ئەگەر

هه‌موو کرده‌وه‌کانی واز لی هیئا ئه‌وه هه‌ر ئیمانداره، پتییان ده‌گوتری (المرجئه) له (الارجاء) هه‌هاتوو هه‌ویش دواخستنه، چونکه کارو کرده‌وه‌یان دواخست له ئیمان، نه‌وانیش چه‌ند کۆمه‌لێکن:—

توندترینیان (الجهمية):

ئه‌وانه‌ی ده‌لێن:— ئیمان ته‌نها بریتییه له ناسین به‌دل، ئه‌گه‌ر به‌دل ناسی ئه‌وه ئیمانداره با‌وه‌پیشی نه‌بی.

کۆمه‌لی دووهم له (المرجئه): (الاشاعرة):

ئه‌وانه‌ی ده‌لێن:— ئیمان با‌وه‌پوون به‌دل و قسه‌ی زمان تێیدا به‌شدار نییه و کرده‌وه‌ی جه‌وارحیشی تێدا به‌شدار نییه، به‌سه‌ بۆ ئه‌و ته‌نها به‌دل با‌وه‌پری هه‌بی.

کۆمه‌له‌ی سی‌یه‌م: (الکرامية):

ئه‌وانه‌ی ده‌لێن: ئیمان بریتییه له‌ گوتنی به‌زمان با‌دلیشی با‌وه‌پری پتیی نه‌بی.

کۆمه‌له‌ی چواره‌م: (مرجئة الفقهاء):

ئه‌وانه‌ی ده‌لێن:— ئیمان بریتییه له‌ با‌وه‌پوون به‌دل و گوتنی به‌زمان هه‌رچه‌نده کرده‌وه‌ی نه‌بی.

هه‌ر هه‌موویان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌وا کرده‌وه له‌ ئیمان نییه، به‌لام له‌ مه‌زه‌به‌که‌یاندا جیاوازن له‌ کرده‌وه‌ی دل و گوتنی زمان.

جا خه‌وارێج: زیاده‌په‌ویان کرد له‌وه‌ی کرده‌وه‌کان بخه‌نه ناو حه‌قیقه‌تی ئیمان‌ه‌وه و تیان: هه‌رکه‌سی واز له‌ کرده‌وه به‌یتتی ئه‌وا به‌په‌هایی کافر ده‌بیئت وه (المرجئه) به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وانه‌وه زیاده‌په‌ویان کرد له‌نه‌فی کرده‌وه‌کان له‌ حه‌قیقه‌تی ئیمان و تیان هه‌رکه‌سی به‌په‌هایی وازی له‌ کرده‌وه‌کان هیئا ئه‌وا کافر نابی.

بەلام ئەهلى سوننەو جەماعە: سوپاس بۆخوا _خوای گەورە پێنمویی کردن بۆ
 حەق ھەروەکو خوای گەورە دەفەر مویت: (فَهْدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ
 بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (٢١٣) البقرة)

ئەهلى سوننە دەلێن: ئیمان بریتییه لەوتن بەزمان و باوەر بەدل و کردەو بە
 جەواریح، بەگوێڕایەلێ زیاد دەکات و بەسەرپێچی کەم دەکات، بەلام لەناو ناچیت
 بەنەمانی کردەوێکان بەرەهایی، ھەروەکو خەواریحەکان دەلێن ھەروەھا نامیتێ
 بەنەمانی کردەوێکان ھەمووی ھەروەکو (المرجئە) ھەکان دەلێن، بەلکو ھەندێ
 لەکردەوێکان ھەن واز لێھێنانی کوفرە، وەکو وازھێنان لە نوێژ، ھەندێ لەکردەوێکان
 ھەن واز لێھێنانی تاوانە گەورەکانە کە ناگاتە پلەى کوفر، جا ئەمە پوونکردنەوێ
 ئەهلى سوننەو جەماعە لەسەری دەپۆن سوپاس بۆ خوا، ئەویش کۆکردنەوێ لەنیوان
 ئەو ئایەتانەى بەلێنى تێدا یە کە (مرجئە) دەستی پێو گرتووەو ئایەتە ھەرەشەکان
 کەخەواریحەکان دەستیان پێو گرتووە، جا ئەهلى سوننەو جەماعە لەنیوان ئایەتە
 بەلێنەکان و ئایەتە ھەرەشەکانیان کۆکردووەتەو، ھەندیکیان بەوانیتر تەفسیر
 دەکەن و ھەندیکیان بەوانیتر (تقیید) دەکەن جا (متشابھە) کان دەگێرنەو بە
 (محکم) ھەکان و کار بەھەمووی دەکەن و دەلێن: (أَمَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا) آل
 عمران/٧).

ئەمە ئەو کۆمەلانەن کە چەندین کۆمەلێ تری لێ بوو تەو، ھەرکەسێ دەیهوێ
 دەریارەى ئەو زیاتر بزانی ئەوا با ئەو کیتابانە بخوینیتەو بەس لە گروپ و تاقم و
 کۆمەلەکان دەکەن وەکو: (الملل والنحل) ی شەھرستانی و (الفرق بین الفرق) ی
 بەغدادی و (مقالات الاسلامیین واختلاف المصلین) ی ابی الحسن الاشعری و (الفصل فی
 الملل و الاهواء والنحل) ی ئیبن حەزم، جا ئەوان ھەموو ئەو کۆمەلانەو لق و پارچەکانیان

مه به ست له: (وكلها في النار إلا واحدة).

مههست له: (وهو مَن آمن بما في هذا الكتاب واعتقد من غير رية في قلبه ولا شكوك).

مہیہ ست لہ: (من غیر فی قلبہ).

به لّام نهو که سهی نهو دهرده خات کهوا ئیمانی به بنه ماکان ههیه به لّام گومان و دوودلی له دلیدایه، نهه نابیته که سیکی ئیماندار، به لّکو ده بیته که سیکی _دوودل_ په نا به خوا، ده بیته نه هلی نیفاق، ده بیّ نه وهی به زمانی ده یلّیت به دلّی باوه پی پتی هه بیّ، جا نهو _ئیمامی به ربه هاری_ په حمه تی خوی لی بیت مه به سستی ته زکیه کردنی کیتابه که ی خوی نییه، وه کو هه ندیّ که س واگومان ده با، به لّکو مه به سستی ته زکیه کردنی نهو بنه مایانه ی تندابه که له بنه ماکانی نه هلی سوننه و جه ماعه به .

مەبەست لە: (فهو صاحب سنة وهو الناجي إن شاء الله).

هەر کەسێ شویێ کیتاب و سوننە کەوت بە یەقین و ئیمانەو ئەو لە کۆمەڵی دەریازبوو، چونکە فەرموودە کە ی پێغەمبەری خۆی (ﷺ) بە سەردا جی بە جی دەبی کاتی پرسبیری ئی کرا دەریارە ی کۆمەڵی دەریازبوو (پزگاربوو) فەرمووی: (من كان على ما أنا عليه وأصحابي) لە رێوایەتیکی تردا هاتوو: (من كان على مثل ما أنا عليه اليوم وأصحابي).

﴿١١١﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أن الناس لو وقفوا عند محدثات الأمور ولم يتجاوزوها بشيء ولم يولدوا كلاماً مما لم يجيء فيه أثر عن رسول الله ﷺ) ولا عن أصحابه لم تكن بدعة).

واتە: بزانه ئەگەر خەلکى لەسەر شتە دامینراوەکان پاوەستان و بەسەریدا تێنەپەپین و هیچ قەسەبەکیان دروست نەکرد بەوەى هیچ ئەسەرىک لە پێغەمبەرى خوداوە (ﷺ) نەهاتبێت یان لەھاوہ لانیوہ ئەوا بیدعە دروست نەدەبوو).
رافە:

مەبەست لە: (واعلم أن الناس لو وقفوا عند محدثات الأمور ولم يتجاوزوها بشيء ولم يولدوا كلاماً مما لم يجيء فيه أثر عن رسول الله ﷺ) ولا عن أصحابه لم تكن بدعة).

ئەگەر خەلکى لێى پاوەستان و نەچوونە ناو ئەو باسانەوہ و تەنھا خەریکی سوننەبوون، لێى دەرئەچوون بەرەو بیدعە ئەوا دەرباز دەبوون، بەلام ھەركەسى لەسوننە تێپەڕی و چەند قەسەو باسێک داھێنێى بەلگەى نەبێى لەکتابەكەى خواو سوننەتەكەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەو لەگەڵ (مبتدع) ھەکاندا دەبێى، لەگەڵ کۆمەلە گومراکاندا دەبێى، جا ھەرگیز دەربازبوون نییە ئیلا بە ئەم سوننەتە نەبێى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ئێمەى لەسەر جێھێشتووہ، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموی: (إني تارك فيكم ما إن تمسكتم به لن تضلوا بعدي: كتاب الله وسنتي)^{٢٥٩} لە فەرموودەبەكەى تردا ھاتوہ: (تركتكم على البيضاء ليلها كنهارها لا يزيغ عنها إلا هالك)^{٢٦٠} ئەمە پێگای دەربازبوونە، سوننەتەكەى پێغەمبەرى خوداوە (ﷺ) ئەوہى خۆى و ھاوہ لانی لەسەر بوون، ئەویش ناوہ پۆكى ئەم كەتیبەبەكە دەخوێنیتەوہ، ئەویش پافەى ئەو باسەبە.

٢٥٩ / سبق تخريجه .

٢٦٠ / صحيح : أخرجه ابن ماجه (٤٢) وأحمد (١٢٦/٤) والحاكم في (مستدرکه) (٣٢١) وصححه الشيخ الألباني في

(صحيح الجامع) (٤٣٦٩) .

﴿١١٢﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أنه ليس بين العبد وبين أن يكون مؤمناً حتى يصير كافراً إلا أن يجحد شيئاً مما أنزله الله أو يزيد في كلام الله أو ينقص أو ينكر شيئاً مما قال الله عز و جل أو شيئاً مما تكلم به رسول الله ﷺ) فاتق الله وانظر لنفسك وإياك والغلو في الدين فإنه ليس من طريق الحق في شيء).

واته: بزانه هیچ شتیک لەنیوان بەندەو ئەوەی ببیتە ئیماندار تاكو دەبیتە کافر ئیلا نكۆلى له شتیک بکات خواى گەوره دایبەزاندبى یان قسەکانى خواى گەوره زیادبکات، یان کەمى بکاتەوه، یان ئینکاری لەشتیک بکات خوا وتبیتى، یان پێغه مبهرى خوا (ﷺ) وتبیتى، جا له خوا بترسه پەحمەتى خوات لى بىت تەماشای خۆت بکەو ئاگادارى زیادەپەوى بە لە دیندا چونکە ئەوه بەهیچ شتووەیه ک پێگای حەق نییه.

پاڤه /

مەبەست له: (واعلم أنه ليس بين العبد وبين أن يكون مؤمناً حتى يصير كافراً إلا أن يجحد شيئاً مما أنزله الله).

واته: ئەوانەى ئىسلام پووچەل دەکەنەوه زۆن، پەنگە کەستیک ببیتە موسلمانىكى ئىسلام دروست و خاوەن ئیمانىكى راست، بەلام پەنا بەخوا پەنگە لەدینەکەى خۆى هەلگەپیتەوه بەئەجامدانى یەکیک لە هەلۆه شتێنەرەوه کانی ئىسلام، ئەوانەش زۆن، کە چوار جۆر کۆیان دەکاتەوه: وتن (قسەکردن)، کردەوه، باوەپ، گومان.

یەکەم / وتن (قسەکردن):

وتنى وشەیه کى کوفر، ئەگەر وشەیه کى کوفرى گوت و ناچار نەبوو، ئەوه کوفرى کردوه، خواى گەوره دەفەر مویت: (وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ) التوبة/٧٤

واتە: خو له واقەيشدا قەسەى كوفرو خوا نە ناسیدا گوتبوو و دواى راگە ياندنى ئىسلامبونىشيان، ديسان گەرابوونەو سەر كوفى).

وەكو ئەوەى داوا لە جگە لە خوا بکات، هاوار دەکاتە جگە لە خوا لە شتىکدا هیچ کەسىک توانای لە سەر نىيە لە مردووەکان و جگە لەوان تەنھا خوا نەبى، بۆيە بەو کافر دەبى، چونکە داواى لە جگە لە خواى کردو، يان قەسەيەك دەکات کە گالته کردن بە دىنى تىدايە، يان بە قورئان يان بە سوننەت، خواى گەورە دەفەر مۆيت: (وَلَيْسَ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ) (٦٥) التوبة) واتە: ئەگەر لىيان بپرسىت ئەلەين: بە راستمان نەبوو و بەلكو تەنھا گالته و گەپمان دەکرد، پىيان بلى: ئايا گالته تان بە خواو ئايە تەكانى و پىغەمبەرەكەى كردبوو؟).

جا ئەو کەسەى گالته بە سوننەت دەکات يان بە قورئان ئەو کافر دەبىت هەرچەند بە گالته شەو بە بىت بە مەرجى ناچار نەبووى، خواى گەورە دەفەر مۆيت: (مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ) (النحل/ ١٠٦) واتە: هەرکەسىک پاش بپروا هينانى بە خوا، کافرو بى باوەر بىتەو مەگەر کەسىک زۆرى لىکرا بى و لەوکاتەيشدا دلتىابى بە ئيمان).

بەلام ئەگەر کەسىک ئەوەى گوت بەويست و هەلبژاردەى خوئ ئەو کافر دەبىت.

دووەم/ کردووە:

وەكو ئەوەى بۆ جگە لە خوا سەر بپرى، يان بۆ جگە لە خوا نزر بکات، يان بۆ جگە لە خوا سوژدە ببات، بۆ گۆرپك سوژدە ببات.

سى يەم/ يان باوەر بەدل:

وەكو ئەوەى باوەرى وابىت بە راست و دروستى كوفرو راست و دروستى ئەوەى كافران لە سەرىن، وەكو ئەوەى باوەرى بە راست و دروستى ئەوەى جولهكە و گاوردەكان لە سەرىن لە پاش پەوانە کردنى (محمد) ﷺ).

چوارەم/ یان: گومان:

وہ کو ئوہی گومان بکات لە قورئان ئایە راست و دروستە یان راست و دروست نییە؟ ئایە ئەم ئایەتە راستە یان راست نییە؟ ئەمە کافر دەبێت _پەنا بە خوا_ یان گومانی بوو لەوہی لە پیغەمبەری خواوە (ﷺ) ھاتووہ لە فەرموودە راست و دروستەکان.

ئەمانە بنەماکانی ھەلگەپانەوہن لە دین: وتن یان کردوہ یان باوەڕ یان گومان، ئەمجار لەم چوارەوہ جوڑەکانی تری ھەلۆەشینەرەوہکانی ئیسلام دروست دەبێت کە زۆن و زانایان باسیان کردوہ، (شیخ الاسلام محمد عبدالوھاب) ئەوانەى کورت کردوہ تەوہ لە نامە یە کدا کە (دە) دانەى لەو ھەلۆەشینەرەوانەى باس کردوہ، لە ھەموویان گرنگتر و ترسناک ترن، ئەگەر نا ھەلۆەشینەرەوہکان زۆن لە (باب حکم المرئد) لە کتیبە فیقھییەکاندا باس کراوہ.

مەبەست لە: (أو يزيد في كلام الله أو ينقص).

یەك ئایەت یان یەك پیتێك لە قورئان زیاد بکات یان یەك ئایەت یان پیتێك لە قورئان کەم بکات، ئەمە کافر دەبێت _پەنا بە خوا_ چونکە ئوہ قسەکانی خوای تەحریف کردوہ، قسەکانی خوای گۆپیوہ، جا قورئان ھەمووی حەقە، ھەموو ھەروہ کو چۆن دابەزیوہ تە سەر (محمد) (ﷺ) ھەروہ کو خۆیەتی، ھیچ نەگۆپاوە، ئەویش بە پاراستنی خوا پارێزراوہ، ھیچ کەسێک ناتوانی بیگۆپی، بەلام ھەرکەسێ ھەولێ دا ئەوا کافر دەبێت و لە ئیسلام دەر دەچێ و ھەرگیز قورئان ناگۆپدری، چونکە بە پاراستنی خوا پارێزراوہ.

مەبەست لە: (أو ينكر شيئاً مما قال الله عز وجل أو شيئاً مما تكلم به رسول الله (ﷺ)).

یان ئینکاری شتێک بکات لە قورئاندا ھاتبێت، بێت: ئەمە بە کەلکی ئەم سەردەمە نایەت، یان بە فەرموودەى پیغەمبەری خوا (ﷺ) بێت: ئەمە بە کەلکی سەردەمێک دێت رابوردووە بە کەلکی شارستانیەتی ئەمڕۆ نایەت، واتە قورئان و سوننەت، بە لکو

ئەمە هی سەردەمی رابوردوووە سەردەمانێک پۆیشتوو، ئەمڕۆ بەکەلکمان نایەت، ئەمە کافر دەبێت_ پەنا بەخوا_ زۆر ئێوانە‌ی دە‌لێن: حوکمەکانی شەریعت بۆ ئەم سەردەمە بەکەلک نایەت و ناگونجی، ئەمەش کوفرێکی ئاشکرایە، ئەگەر فەرموودە‌یه‌کی (صحیح) لە پیڤەمبەرەو (ﷺ) هات ئەوا دروست نییە ئینکاری لێ بکری‌ت یان بگوتری: ئەمە بەکەلکی ئەم سەردەمە نایەت.

مەبەست لە: (فاتق الله).

لەخوا بترسە شتێک لەم کارانە بێت بە‌د‌لت‌داو ببێتە هۆی ئەو‌ه‌ی لە‌دینه‌کە‌ت دەرچیت، لەخوا بترسە لە‌خۆ‌ت‌دا و تەزکییە‌ی خۆت مە‌کە و تە‌ئ‌مین مە‌بە لە سەر دینه‌کە‌ت.

مەبەست لە: (وانظر لنفسك).

تە‌ماشای خۆت بکە و تە‌ماشای خە‌لکی مە‌کە و ئەو‌ه‌ی خە‌لکی لە‌سەرە، تە‌ماشای خۆت بکە، خوای گەرە دە‌فەر‌مو‌یت: (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ) المائدة/١٠٥) واتە: ئە‌ی گە‌لی خاوە‌ن باوە‌ر! خە‌ریکی پاک‌سازی دە‌روونی خۆتان بن ئە‌وسا کە بپرواتان هێناو پێتان دۆ‌زییە‌و و ئامۆ‌زگاری خە‌لک‌یشتان کرد، ئیتر خە‌لکانی گومرا بوو ناتوانن زیانتان پێ بگە‌یه‌نن هەرچە‌نده پیلان بگێ‌رن).

مە‌لێ: ئە‌مە زۆ‌ریە‌ی خە‌لکی لە‌سەرە، بە‌ل‌کو تە‌ماشای خۆت بکە و خۆت دەر‌باز بکە، بە‌لام خە‌لکی وازیان لێ بهێ‌نە ئە‌گەر حە‌قیان نه‌ویست و تۆ دامە‌زراو بە لە‌سە‌ری و بە‌وه مە‌غرور مە‌بە کە خە‌لکی لە‌سە‌رن.

مەبەست لە: (وإياك والغلو في الدين فإنه ليس من طريق الحق في شيء).

ئە‌مە لایە‌نێکی ترە، چونکە دین بە‌یه‌کی لە‌م دوو‌کارە مە‌رۆ‌فی لێی دەر‌دە‌چی: -

- یان بەوازیئان لێی، یان بە وازیئان لەشتیکى و نەیه ویت.

- یان بەزێادەپەوى و توندپەوى.

جا دەرچوون لەدین پوودەدات: یان بە نەرم و نیانی وەیان بەتوندپەوى، کەواتە ناوەندبوونت لەسەرە لەنیوان شل پەوى و توندپەوى، ئەمەش ئەوەیە پێغەمبەر و هاوەلانی لەسەر بوون، زێادەپەوى لەدین خواوەنەکی لەدین دەردەکات، هەرەکو خەوارىجى دەرکرد، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەربارەیان دەفەرمویت: (يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ، كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرِّمِيَةِ)^{٢٦١} جا زێادەپەوى مەزۆفە لەدین دەردەکات: -

- یان دەرکردنیکى کامل بەرە و کوفر.

- یان دەرکردنیکى جوزئى بەپێى ئەوەى لێی دەوەشیتەو.

پەنگە زێادەپەوییەکە لەدیندا لەپەرستندا بێت، وەکو زێادەپەوى گاوردەکان لە (رەبانیە) تدا، یان وەکو ئەوانەى هاتن بۆ لای پێغەمبەرى خوا (ﷺ) پرسىاری کارەکەیان دەکرد، کاتى هەوالیان پێدرا، وەکو ئەوەى کردەوێکەى پێغەمبەر (ﷺ) بەکەم بزانن بەلام وتیان: پێغەمبەرى خوا (ﷺ) خۆى گەورە لەتاوانەکانى پابوردوى داهاتووى خۆش بوو) واتە: ئەو پێویستى بە کردەوێکى زۆر نییە، کاتى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) بەوەى زانی بەتوندى لەوان تووڕە بوو، وتارى داو فەرمووی: - (أَمَّا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَخْشَاكُمُ لِلَّهِ، وَأَتَقَاكُمُ لِلَّهِ وَإِنِّي أَصْلِي وَأَنَامُ) چونکە بەکۆلى لەوان وتى: من نوێژ دەکەم هەرگیز ناخەوم، دوەمیان وتى: من هەردەم بە رۆژوو دەبم، هەموو تەمەنى بە رۆژوو دەبیت، سێیەم وتى: من ژن ناھێنم، بە گەنجى دەمێنیتەو و خۆى بەکلا دەکاتەو بۆ خوا پەرستى، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووی: (أَمَّا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَخْشَاكُمُ لِلَّهِ، وَأَتَقَاكُمُ لِلَّهِ

وَإِنِّي أَصْلِي وَأَنَامُ، وَأَصُومُ وَأُفْطِرُ، وَاتَّزَوِجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي) ^{۲۶۲} لە
 رىوايەتیکدا ھاتووہ يەکیکیان وتی: مَنْ کُوشِت نَاخَوَم، پِیغەمبەرى خوا (ﷺ)
 فەرمووی: (وَأَنَا أَكُلُ اللَّحْمِ، وَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي) ^{۲۶۳} مەبەستیان خەیر
 بوو، بەلام تەنھا نیەت بەس نییە بەلکو دەبى شوینکەوتن لەگەل مەبەستدا بییت،
 شوینکەوتنى سوننەت لەگەل مەبەست و نیەتى پاکدا پىویستە ھەبى، بەلام نییەتى
 پاک بەبى شوینکەوتن ئەوہ ھیچ سوود بەخاوەنەکەى ناگەيەنى.

۲۶۲ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۴۷۷۶) ومسلم (۱۴۰۱) .

۲۶۳ / رواه مسلم (۱۴۰۱) .

﴿۱۱۳﴾ نوسهر ده‌ئیت: (و جميع ما وصفت لك في هذا الكتاب فهو عن الله تعالى وعن رسول الله ﷺ) وعن أصحابه وعن التابعين وعن القرن الثالث إلى القرن الرابع).

واته: هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌م کتیبه‌دا وه‌صفم بۆت کردوووه هه‌موو ئه‌وانه له‌خوداو پیغه‌مبه‌ری خوداو (ﷺ) هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و له‌سه‌ده‌ی سییه‌م تا سه‌ده‌ی چواره‌م هاتوووه.

پافه/

مه‌به‌ست له: (و جميع ما وصفت لك في هذا الكتاب فهو عن الله تعالى).

هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌م کتیبه‌دا باس کراوه له‌بنه‌ماکانی بیروباوه‌پ ئه‌وا له‌قورئان و سوننه‌ته‌وه وه‌رگیراوه، دانهر هه‌چ شتیکی له‌خۆیه‌وه نه‌هه‌تئاوه، به‌لکو ئه‌وه‌ی پێشینی ئه‌م ئوممه‌ته‌ی له‌سه‌ر بووه، هه‌چ قسه‌یه‌کی له‌خۆیه‌وه دانه‌هه‌تئاوه، به‌لکو گێرانه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی له‌قورئان و سوننه‌ت و پێشینی ئه‌م ئوممه‌ته‌ی له‌سه‌ر بووه، جا ئه‌و پێگا سه‌لامه‌ته‌که وه‌صف ده‌کات، ئه‌و پێگایه‌ی هه‌رکه‌سی بێگرتیه‌ به‌ر ئه‌وا ده‌ربازی ده‌بێت به‌ئیزنی خوی گه‌وره.

مه‌به‌ست له: (وعن رسول الله ﷺ).

چونکه ئه‌و پشته‌ستراوه یان به‌قورئانی پیرۆزه‌وه یان به‌سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)، که‌واته ئه‌وه له‌خوا و له‌پیغه‌مبه‌ری خوداوه‌یه (ﷺ).

مه‌به‌ست له: (وعن أصحابه وعن التابعين).

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی له‌م کتیبه‌دا باسکراوه له‌سی سه‌ده‌ چاکه‌که‌یه که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ستایشی کردوون، فه‌رموویه‌تی: (خيرکم قرني، ثم الذين يلونهم، ثم الذين يلونهم)

واته: باشت‌رینی ئیوه ئه‌م سه‌ده‌یه‌ی منه، ئه‌مجار ئه‌وانه‌ی له پاش ئه‌وان دین، ئه‌مجار ئه‌وانه‌ی له پاش ئه‌وان دین) راوی فهرموده‌که که (عمران)ی کوری (حصین) ده‌لێت: نازانم له پاش سه‌ده‌که‌ی خۆی دوو سه‌ده‌ی باسکرد یان سێ سه‌ده‌ (پێی ده‌گوتری سێ سه‌ده‌ چاکه‌که، ئه‌ویش سێ سه‌ده‌یه‌ یان چوار سه‌ده‌یه‌، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمانی پێکردوین چاویان لێ بکه‌ین، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت: (وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ) التوبه/١٠٠) سه‌ده‌ چاکه‌کان بریتیه‌ له شوینکه‌وتوان و شوینکه‌وته‌ی شوینکه‌وتوان، ئه‌وان شوینی پێشینه‌یه‌که‌مه‌کان ده‌که‌وتن له‌گۆچه‌ران و پشتیوانان به‌ چاکه‌، واته‌: به‌جوانی، مه‌به‌ست له‌: (الاحسان) ئیتقانه‌، واته‌ پێکوپێکی که‌ زیاده‌ره‌وی و کورت په‌وی تێدا نییه‌، ده‌بێ به‌ عیلمه‌وه‌ بێت به‌وه‌ی له‌ سه‌ری بوون، ئه‌مه‌ (احسان) ه‌ چه‌ندین که‌س بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ ده‌که‌ن ئه‌وان له‌سه‌ر مه‌نه‌جی پێشین به‌لام به‌ (احسان) ه‌وه‌ شوینی ئه‌وان ناکه‌وی، چونکه‌ ئه‌و مه‌نه‌جی سه‌له‌ف نازانی، وا ده‌زانی ئه‌م قسه‌یه‌ یان ئه‌م کرده‌وه‌یه‌ هی سه‌له‌فه‌ یان قسه‌ی سه‌له‌فه‌، که‌چی نابێته‌ (احسان)، جا ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی له‌سه‌ر مه‌نه‌جی سه‌له‌ف بێت ئه‌وا ده‌بێ فێری پێگاکه‌یان بێت، ئه‌م کتێبه‌ش یه‌کیکه‌ له‌ و کتیبانه‌ی پێگای سه‌له‌فت بۆ وه‌صف ده‌کات و پوونی ده‌کاته‌وه‌.

مه‌به‌ست له‌: (وعن القرن الثالث إلى القرن الرابع).

ئه‌و سه‌دانه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ستایشی کردوون ئه‌ویش سێ سه‌ده‌یه‌! هاوه‌لان، شوینکه‌وتوان، شوینکه‌وته‌ی شوینکه‌وتوان، چواره‌م له‌ پاش شوینکه‌وته‌ی شوینکه‌وتوانه‌، ئه‌گه‌ر بپروانیه‌ بوونی پێشه‌وايان و بوونی (الحفاظ) ئه‌وا ده‌یانبینی له‌م سه‌ده‌یانه‌دان: چوار پێشه‌واکه‌ی تێدايه‌، پێشه‌وا گه‌وره‌کانی تێدايه‌، ئه‌ستیره‌ گه‌شاهه‌کان، هه‌موویان له‌و چاخانه‌دان، ئه‌مه‌ش پشت راستکردنه‌وه‌ی ئه‌و هه‌واله‌یه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرموویه‌تی: (خيرکم قرني، ثم الذين يلونهم، ثم الذين يلونهم).

نوسەر دەلێت: (فاتق الله يا عبد الله، وعليك بالتصديق والتسليم والتفويض والرضى لما في هذا الكتاب، ولا تكتم هذا الكتاب احدا من أهل القبلة فعسى يرد الله به حيرانا عن حيرته، أو صاحب بدعة عن بدعته، أو ضالا عن ضلالتة فينجو به، فاتق الله، وعليك بالأمر الأول العتيق، وهو ما وصفت لك في هذا الكتاب، فرحم الله عبدا ورحم والديه قرأ هذا الكتاب وبشء وعمل به ودعا إليه واحتج به فإنه دين الله ودين رسول الله).

واته: له خوا بترسه ئەى بەندهى خوا، بەراست زانین و تەسلیم بوون و پێی سپاردن و پازى بوون لەسەر ئەوەى لەم پەرتووکه دا هەیه، ئەم کتێبه له هیچ کەسیکی ئەهلى قیبلەى مەشارەو، بەلکو سەرسامیک لەسەر سامییەکەى بگێڕێتەو، یان خاوەن بیدعەیک لەبیدعەکەى، یان گومرایەک لەگومراییەکەى و پێى دەریازبێت، لەخوا بترسە و پێویستە لە سەرت دەست بە کارە یەکەمە دێرینەکەو بگێت، ئەویش ئەوەیە لەم کتێبه دا وەصفم بۆت کردووه، پەحمەتى خوا لەبەندهیک و پەحمەتى خوا لە دایک و باوکى ئەو کەسەى ئەم کتێبه دەخوینێتەو وەبلاوى دەکاتەو و کارى پێى دەکات و بانگەوازى بۆ دەکات و بیکاتە بەلگەى خۆى چونکە ئەو دینی خواو دینی پێغەمبەرى خودایە (ﷺ).

پاڤه:

مەبەست له: (فاتق الله يا عبد الله وعليك بالتصديق والتسليم).

لەسەرته بەراستی بزانی و هەر شتیک لەم کتێبه دا هاتوو بەدرۆی نەزانی، چونکە لەقورئان و سوننەتەو وەرگیراو، ئەوەى لەسەرته تەسلیمی ببیت و دوودل نەبی لەوەرگرتنی داو شوینی بکەوى تەمبەلى نەکەى.

مەبەست له: (والتفويض).

واتە: هېچ شتېك لەخۆتەوہ دانەھيئي، ئەم (التفويض) ە ئەوہ نيبە کۆمەلى (المفوضه)ى لەسەرە لە صيفاتدا.

مەبەست لە: (والرضى لما في هذا الكتاب).

چونکە لەبنەماو بناغەکانى ئەھلى سوننەو جەماعەيە، ئەمەش مەدحو تەزکيبەى کىتابەکەى نيبە ھەرەوھەندى لەوانەى پافەيان کردووە وادەزانن، بەلکو ھاندانە بۆ وەرگرتنى ئەوہى تېيدايە لەبنەما پاستەکان لەقورئان و سوننەوہ، چونکە هېچ شتېكى لەخۆيەوہ نەھيئاوہ يان شتېكى لەخۆيەوہ داھيئابى ھەرگيز.

مەبەست لە: (ولا تکتّم هذا الكتاب احداً من أهل القبلة).

واتە: ئەم کىتابە بۆلۆکەرەوہو دابەشى بکە بەسەر (ئەھلى قبيلە)دا واتە موسلمانان بۆ ئەوہى سوودى لى بيبينن، چونکە ئەمە بەشتېکە لە بۆلۆکردنەوہى زانستى سوود بەخش، لە ئامۆژگارى کردنى يەکترە لەسەر حەق، ھەرەوھا بەم شتوہە پيويستە کتیبە سوود بەخشەکان بۆلۆبکړنەوہ، بەتايبەتى کتیبە رەسەنەکان، ھەرچەندە کىتابەکە کۆنتر بىت ئەوہ لە حەق نزیکترە، چونکە لەسێ چاخە چاکەکەوہ نزیکە.

مەبەست لە: (فعسى یرد الله به حیرانا عن حیرته).

ئەمە سوودى بۆلۆکردنەوہى کتیبە سوود بەخشەکانە، پەنگە سەرسامێک لەسەرسام بوونەکەى خۆى بگيریتەوہ يان گومرايەك لەگومرايیەکەى، چونکە ھەندى کەس نەزانن، ئەگەر حەقەکەى بۆ پوون ببيتەوہ ئەوا شويئى دەکەوئى ئەمە ئەو کەسەى سوود لەبۆلۆکردنەوہى کتیب دەبينى، بەلام کەسێ لادەر ئەو کەسەى شويئى ئارەزووەکەى کەوتووہ ئەو ھەرگيز سوود لەکتیب نابيني، بەلکو پەنگە زیاتر تووشى فيتنەى بکات.

مەبەست لە: (أَوِ صَاحِبِ بَدْعَةٍ عَنْ بَدْعَتِهِ، أَوْ ضَالَا عَنْ ضَلَالَتِهِ فَيَنْجُو بِهِ).

جا پاداشتت دەست دەکەوی لە بلۆکردنەوهی ئەم کتێبە و نمونەى ئەمە، ئەمە تاییبەت نییە بەم کتێبەوه، جا هەموو کتێبیکی سوود بەخش و کتێبی عەقیدە بەتاییبەتی، پێویستە بلۆبکریتهوه و دابەش بکریته سەر خەلکیدا لەجێی ئەوهی کتێبی گومرایی کتێبی بانگەواز بۆ گومرایی بەسەریاندا دابەش بکریته، ئەم کیتابە بەسەریاندا دابەش بکریته چونکە زۆریەى خەلکی لەسەر نەفامین ئەگەر حەقیان بۆ پوون بکریتهوه ئەوا وهەری دەگرن و سوودی لێ دەبینن.

مەبەست لە: (فَاتَقِ اللَّهَ وَعَلَيْكَ بِالْأَمْرِ الْأَوَّلِ الْعَتِيقِ).

واتە: دەست بەکاره یەکەمەکهوه بگره، ئەویش ئەوهیه پێغه مبهرو (ﷺ) هاره لانی و سێ چاخە چاکەکه لەسەری بوون، (العتیق) واتە: کۆن (دیرین) ئەمەش ئاگادار کردنەوهیهکی تێدایه لهوهی تازه پووده دات له خراپه کاری و فیتنه، جا هەر کاتی جیاوازی و دووبه رهکیت بینی و قسهی زۆرت بیست، ئەوا لەسەرته ته ماشا بکەى ئەوهی پیشینه چاکه کان لەسەری بوون و دەستی پێوه بگره، چونکە ئەوه حەقه.

مەبەست لە: (وَهُوَ مَا وَصَفْتُ لَكَ فِي هَذَا الْكِتَابِ).

واتە: ئەوهی باسی کردووه له بنه ماکانى بیروباوه پى ئەهلى سوننه و جه ماعه و ئاسانى کردووه و به فراوانی قسهی تێدا کرد.

مەبەست لە: (فَرَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا وَرَحِمَ وَالِدَيْهِ قَرَأَ هَذَا الْكِتَابَ وَبَثُّهُ وَعَمِلَ بِهِ وَدَعَا إِلَيْهِ).

واتە: لە نمونەى ئەمە لە کتێبە سوود بەخشەکان، جا کتێبە سوودبەخشەکان پێویستە بلۆبکریتهوه دابەش بکریته، ئەو که سهی دابهشی دهکات و بلۆی دهکاتهوه پاداشتی بلۆکردنەوهی عیلمی دەست دەکەوی، پاداشتی ده رکردنی خەلکی له تاریکییهوه بۆ پووناکی، زۆریەى خەلکی که وتونه ته نێو گومراییهوه، چونکە ئەم

كتیبه ره سه نانه یان پی نه گە یشتوو، بە لکو کتیبی گومراکاران و کۆمه له گومراکانیان پی گە یشتوو، واده زانن ئه وه حقه، جا نه گەر ئه م کتیبه ره سه نانه بایه خی پی بدریت و به سه ر خه لکیدا دابه ش بکریت ئه وا خوای گه وره به هۆیه وه هیدایه تی ئه و که سانه ده دات خۆی بیه وی.

هه ندی له وانه ی پاشه ی کتیبه که یان کردوو، په خنه له نو سه ر ده گرن و ده لێن: ئه مه ته زکیه کردنی کتیبه که ی خۆیه تی، ئیمه ش ده لێن: - نه خیر ئه مه ته زکیه ی کتیبه که ی نییه، به لکو ئه وه هاندانه بۆ ده سترتن به مه نه جی سه له فه وه که له م کتیبه و کتیبه کانی تر دا باس کراوه.

نوسه ر ده لێت: (فانه من استحل شیئا خلاف ما فی هذا الكتاب فإنه ليس یدین بدین، وقد رده کله کما لو أن عبدا آمن بجميع ما قال الله عز وجل إلا أنه شك في حرف فقد ردّ جميع ما قال الله تعالى وهو كافر، كما أن شهادة: أن لا إله إلا الله، لا تقبل من صاحبها إلا بصدق النية وخالص اليقين، كذلك لا يقبل الله شیئا من السنة في ترك بعض، ومن ترك من السنة شیئا فقد ترك السنة كلها فعليك بالقبول، ودع عنك الماحلة واللّجاجة فإنه ليس من دین الله في شيء، وزمانك خاصة زمان سوء فائق الله).

واته: هه رکه سی شتی که لال بکات جیاواز بیت له وه ی له م کتیبه دا هیه، ئه وا به هیچ دینیک دینداری نه کردوه و هه مووی په د کردوه ته وه، هه روه کو ئه وه ی که سیک با وه پی به هه موو ئه وه ی خوای گه وره فه رموویه تی هیه به لام ته نها له یه ک پیتدا گومانی هیه ئه وا هه موو ئه وه ی خوای گه وره فه رموویه تی په دی کردوه ته وه، ئه ویش کافره، هه روه کو شایه تیدانی: (لا اله الا الله) له خاوه نه که ی وه رناگری به بی پاستگویی نیه ت و یه قینیکی دلسۆز، هه روه ها خوای گه وره له سوننه ته وه هیچ وه رناگری به وازه ئێنان له هه ندیکی، هه رکه سی وازی له به شیکی سوننه هێنا ئه وا وازی له هه موو

سوننە هیناوه جا وه رگرتنت له سه ره، واز له قاله قال و یاخیببون بهینه، چونکه نه وه به هیچ شیوه یه كه له دینی خوادا نییه، به تایبه تی سه رده مه كه ی تۆ، سه رده میکی خراپه، بۆیه له خوا بترسه).

رأفه /

مه به ست له: (فإنه من استحل شيئا خلافاً ما في هذا الكتاب فإنه ليس يدين الله بدين).

واته: هه ر كه سی له مه نه جی نه هلی سوننه و جه ماعه ده رچیت كه له م كتیبه دا پوون كرایه وه و له جگه له م كیتابه له بیروباوه پی ته واو، نه وا له گه ل گومراكان و بیدعه كاراندا ده بی، له گه ل موخته زیله كاندا، له گه ل جه هه مییه كاندا، له گه ل كۆمه له گومراكاندا ده بی، خوای گه وره ده فره مویت: (فَمَادَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ) (٣٢) یونس واته: جا ئیتر به ده ر له گومرایی _ پاش هه ق و راستی، كه هه ر له په رستنی خوادایه _ چی تر هه یه ؟).

جا بۆیه ده بی مروؤ له پێشدا حه ق بناسی و نه وه ی سه له فی نه م ئوممه ته ی له سه ر بووه، ته ماشای زۆری مه زه به كان نه كات، زۆری قسه كان نه كات، به لكو ته ماشای یه ك شت بكات نه ویش نه وه یه سه له فی نه م ئوممه ته ی له سه ر بووه، هه روه كو ئیمامی مالیک فره موویه تی: (إنه لا يصلح آخر هذه الأمة إلا ما أصلح أولها)^{٢٦٤} واته: كۆتای نه م ئوممه ته چاك نابیت ئیلا به وه نه بی كه سه ره تاكه ی چاك كرد، خوای گه وره ده فره مویت: (وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ) (التوبة / ١٠٠).

پێغه مبه ری خوا (ﷺ) فره موویه تی: (فإنه من يعيش منكم فسيرى اختلافا كثيرا، فعليكم بسنتي و سنة الخلفاء الراشدين المهديين، تمسكوا بها و عضوا عليها بالنواجذ و إياكم و محدثات

الأمر، فإن كل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار)^{۲۶۵} واتە: ھەركەس لە ئۆھ _ لە پاش من _ بژئیت ئەوا جیاوازی و دووبەرەکی زۆر دەبینی، جا ئامۆژگاریتان دەكەم دەست بە سوننەت رێگاگەى منەو بەگرن و دەست بە سوننەت و رێگای جێنشینە رێنمویی کراوەکانەو بەگرن، توند دەستی پێو بەگرن، بە ددانەكانتان توند بیگرن، ئاگاداری کارە نوێیەکان (داهێنراوەکان) بن، چونکە ھەموو داهێنراویک گومراپیە و ھەموو گومراپیەك لە ئاگردايە).

جا ئەگەر کارەكانمان لێ تێکەڵ بوو، بانگەشەکان زۆر بوون ئەوا سوپاس بۆ خوا، رێگا چارە ھەبە، ئەویش شوێنکەوتنی کیتاب و سوننە و ئۆھەى پێشینی ئەم ئۆممەتەى لەسەر بوو، ھەموان بانگەشەى ئەو دەکەن لەسەر کیتاب و سوننەن، چى شتێک ئێمە لەوان جیا دەکاتەو؟ ئەوەى ئێمە لەوان جیا دەکاتەو مەنەجى سەلەفە، چونکە سەلەف ئەوان بوون بە جوانى تێگەشتن لە کیتاب و سوننە و لەسەرى پۆشتن، جا ئێمە شوێنى سەلەفى صالح دەکەوین، ئەمە ئەو جیاوازییە لە نێوان ئێمە و گومراکان و کۆمەلە لەپێى لادەرەکاندايە، بەکار کردن بەو فەرموودەى کە دەفەر مویت: (و ستفرق هذه الأمة على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة) قالوا: ومن هي يا رسول الله (ﷺ)؟ قال: من كان على مثل ما أنا عليه اليوم وأصحابي)^{۲۶۶} واتە: ئۆممەتەكەم دەبێتە حەفتا و سێ تاقم و فیرقەو، ھەمووی لە ئاگردايە تەنھا یەكێکیان نەبێت، فەرموویان: ئەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) كێن ئەو کۆمەلە رزگار بوو؟ فەرمووی: ئەو رێگایەى ئەمڕۆ من و ھاوێلانمى لە سەرىن).

۲۶۵ / سبق تخريجه .

۲۶۶ / سبق تخريجه .

حه‌ق پوون و دیارو ئاشکرایه، پښگا‌ک‌ه‌ش پوون و دیاره بۆ ه‌رکه‌سی پزگارپوونی بویت، خ‌وای گ‌ه‌وره ده‌فه‌رمویت: (فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى) (١٢٣) وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى (١٢٤) طه) واته: جا نه‌گ‌ر له‌منه‌وه پښنماییه‌کتان بۆ هات نه‌وسا نه‌وه‌ی په‌یره‌وی له‌پښمایه‌ منی کرد ئیتر نه‌ له‌ دونیادا گ‌ومرا نه‌بی و نه‌ له‌ قیامه‌تیشدا به‌دبخت نه‌بی به‌سزا (١٢٣) وه‌ ه‌رکه‌سی‌ک‌یش له‌ و‌قورئانه‌یه‌م روو وه‌رگ‌یز نه‌وه بی گ‌ومان ژیانیکی سه‌ختی ده‌بی، ه‌رچه‌نده‌ خ‌اوه‌نی دونیایش بی به‌لی مرو‌ف ه‌رکه‌ په‌یوه‌ندی له‌ خوا بچرا دل‌ی ته‌نگه‌، بچوکه‌، بی ئارامه‌، ه‌رگ‌یز تیرنابی، وه‌ له‌ روژی قیامه‌تیشدا به‌ کویری حه‌شرو دادگایی نه‌که‌ین (١٢٤).

مه‌به‌ست له‌: (خ‌لافا لما فی هذا الکتاب).

واته: جیاواز بی‌ت له‌گ‌ه‌ل نه‌وه‌ی له‌م کیتابه‌دا ه‌یه له‌بنه‌ماکانی عه‌قیده که له‌ قسه‌ی نوسه‌ر نییه‌، به‌لکو نه‌وه‌ی له‌م کتیه‌دا ه‌یه بریتییه له‌قسه‌ی خ‌واو قسه‌ی پیغه‌مبه‌رکه‌ی (ﷺ) و قسه‌ی سه‌له‌فی صالح، نه‌مه نه‌وه‌یه له‌م کتیه‌دا ه‌یه.

مه‌به‌ست له‌: (لیس یدین الله یدین).

چونکه نه‌وه له‌سه‌ر مه‌نه‌جی گ‌ومراییه‌، ه‌ر که‌سی له‌کیتاب و سوننه‌و مه‌نه‌جی سه‌له‌ف جیاواز بوو نه‌وه له‌سه‌ر مه‌نه‌جی گ‌ومراییه‌.

مه‌به‌ست له‌: (کما لو أن عبداً آمن بجميع ما قال الله عز وجل إلا أنه شك في حرف).

ده‌بی باوه‌رمان ه‌ه‌بی‌ت به‌ ه‌ه‌موو قورئان، به‌و سوننه‌ته‌ی پیغه‌مبه‌ری خ‌واو (ﷺ) هاوه‌لانی له‌سه‌ر بووه ه‌ر ه‌ه‌مووی، به‌لام که‌سیک باوه‌ر به‌به‌شیکی بکات و باوه‌ر به‌ به‌شه‌که‌ی تری نه‌کات نه‌وه کافره به‌ه‌ه‌مووی، ه‌ه‌روه‌کو خ‌وای گ‌ه‌وره ده‌فه‌رمویت: (أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ (٨٥) البقرة) واته: باشه! چۆن په‌وای هه‌قه باوه‌رتان به‌به‌شیکی به‌رنامه‌که‌ی ته‌ورات هه‌بی و به‌به‌شیکی تری کافرین و حاشای لیبکه‌ن، دیاره هه‌رکه‌سیکتان کارو په‌فتاری ئاوا بکاو، په‌یمانی خۆی هه‌لوه‌شینیته‌وه، هه‌ر له‌م ژبانی دونیا‌یه‌دا پرسی‌او په‌زیل ده‌بی و له‌پوژی قیامه‌تیشدا به‌توندی جه‌زبه‌و سزا ده‌درین هه‌رگیز خواش له‌هیچ کارو کرده‌وه‌یه‌کی ئیوه بی ئاگا و غافل نییه).

جا ئه‌و که‌سه‌ی کیتاب و سوننه وه‌رناگریت ته‌نها ئه‌وه نه‌بی له‌گه‌ل ئاره‌زویدا ده‌گونجی و واز له‌وه ده‌هینی له‌گه‌ل ئاره‌زووه‌که‌یدا ناگونجیت ئه‌مه وه‌کو ئه‌هلی کیتابه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ (٨٧) البقرة) واته: که‌ی ئه‌مه راست و ره‌وایه که‌هه‌تا ئیستاش هه‌ر کات په‌یامبه‌ریکتان بۆ هاتبی که‌ په‌یامه‌که‌ی له‌گه‌ل هه‌واو ئاره‌زووی ئیوه‌دا نه‌گونجایی _ ئاره‌زاییتان ده‌بریه‌وه ده‌عیه و ته‌که‌ببورتان به‌سه‌ریاندا کردوه‌و باوه‌رتان نه‌هیناوه؟! ئه‌وساش بوونه‌ته دوو ده‌سته‌وه: ده‌سته‌یه‌کتان باوه‌رتان پی نه‌کردن و به‌ درۆتان خستنه‌وه‌و ده‌سته‌یه‌کی تریشیان‌تان کوشتن).

ئه‌مه باسی کافره‌کانی ئه‌هلی کیتابه ئه‌وان ئه‌وه‌یان له‌ پیغه‌مبه‌رانیان وه‌رده‌گرت له‌ گه‌ل ئاره‌زووه‌کانیاندا بگونجایه، ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل ئاره‌زووه‌کانیاندا ناکۆک بێت و پیغه‌مبه‌رانیان هینابیتی، ئه‌وا یان به‌درۆی ده‌خه‌نه‌وه‌و یان ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌یان ده‌کوشت که‌ هیناویه‌تی، چه‌ندین پیغه‌مبه‌ریان کوشت چونکه له‌گه‌ل ئاره‌زووه‌کانیاندا نه‌ده‌گونجا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ (٧٠) المائدة) واته: که‌چی هه‌ر جاره‌ی یه‌کی له‌و په‌یامبه‌رانه، به‌پیچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی ئه‌وان شتیکی بۆ هینابان ده‌سته‌یه‌ک له‌ په‌یامبه‌ره‌کانیان به‌درۆن داده‌ناو ده‌سته‌یه‌کیشیان هه‌ر به‌ کوشتن شه‌هیدیان ده‌کردن).

ئەمە پێگای ئەوانە، جا هەرکەسێ ئەو لە قورئان و سوننەت وەرگرێ کە لە گەڵ ئارەزووە کەیدا دەگونجێ و پشتگیری مەنەج و پێگاکەى دەکات و ئەوێ لە گەڵ ئارەزوو و مەنەجە کەیدا نەگونجێ ئەوا پەردى دەکاتەو، ئەو وەکو ئەوانە، ئیمانی بە هەندێ لە کیتابە کەى هێناو و کوفرى بە هەندە کەى تر کردووە و سوود نابینی لەوێ کارى بە هەندێ لە کیتابە کە کردووە، چونکە ئەو بە هەمووى کافره.

مەبەست له: (فقد ردّ جميع ما قال الله تعالى وهو كافر).

هەرکەسێ پیتیک لە قورئان رەد بکاتەو ئەو کافره، بۆ نمونە لە ئایەتى: (ق) وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ (١) ق) بَلَّيْتُ: (ق) ئەمە لە قورئان نىيە (وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ) بەسە، وەکو ئەو کەسەى دەلێت: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) (١) الاخلاص) دەلێت: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ئەو گوتى (قُلْ) ئەمە لە قورئان نىيە، ئەمە کافره پەنا بە خوا چونکە وشەى کە لە قەسەکانى خوا پەرد کردووە تەو یان تەنها پیتیکى پەرد کردووە تەو.

مەبەست له: (كما أن شهادة: أن لا إله إلا الله، لا تقبل من صاحبها إلا بصدق النية وخالص اليقين).

(لا اله الا الله) بریتىيە لە وشەى (الاخلاص) وشەى تەقواو هۆکارى بتهو قایمە و کلیلى بەهەشتە، بەلام سوود بە خواوەنە کەى ناگەیهنێ ئیلا بەبوونى حەوت مەرج یان هەشت مەرج، زانایان لەم دوو دێرە شیعەرەدا فرموویانە:

علمٌ يقينٌ وإخلاصٌ وصدقك مع محبةٍ وانقيادٍ والقبول لها
ئەمە حەوت مەرجە.

وزيد ثامنها الكفران منك بما سوى الإله من الأشياء قد أها

هەرکەسێ لە یەکێ لە مەرجەکانیدا کەموکوورى و ناتەواوى هەبێت ئەوا سوود لە (لا اله الا الله) وەرناگرێ:—

مەرجى یەكەم: عیلم بە ماناکەى و دژەکەى نەزانینە بە ماناکەى.

مەرجى دووهم: یەقین بەوێ دەلالەتى بۆ دەکات و دژەکەى گومانە.

مەرجى سى يەم: ئىخلاص (نيازپاكى) و دژەكەى ھاوەل بېياردانە بۆ خوا.

مەرجى چوارەم: بەراستزانی و دژەكەى درۆكردنە و بەدرۆخستنەوہى ئەوہى دەلالەتى بۆ دەكات.

مەرجى پىنجەم: خۆشەويستى ئەوہى يەكتاپەرستى دەلالەتى بۆ دەكات و دژەكەشى بۆ لىبۈونى ئەوہى دەلالەتى بۆ دەكات.

مەرجى شەشەم: ملکہ چ بوون بەوہى دەلالەتى بۆ دەكات و دژەكەشى پشت لى کردنى ئەوہى دەلالەتى بۆ دەكات.

مەرجى ھەوتەم: پازى بوون و ۋەرگرتنى ئەوہى دەلالەتى بۆ دەكات و دژەكەشى پازى نەبوونى ئەوہى دەلالەتى بۆ دەكات.

مەرجى ھەشتەم: كوفر بەوہى جگە لەخوا دەپەرستى دژەكەى كوفر نەكردنە پىيى.

ئەمە ھەشت مەرجە پىويستە جى بەجى بىيىت لە ۋەكەسەى دەليىت: (لا الہ الا اللہ) چونكە تەنھا ۋشەيەك نىيە و بەزمان بگوترى، (لا الہ الا اللہ) چەند پاىەيەكى ھەيە و چەند مەرجىكى ھەيە، پاىەكانى دوو دانەن: —

يەككىيان: نەفييە.

ئەويتر: ئيسپاتە (سەلماندنە).

جا تەنھا نەفى بەبى ئيسپات (سەلماندن) سوودى نىيە و تەنھا ئيسپات (سەلماندن) بەبى نەفى سوودى نىيە و ئەگەر وتت: (اللہ الہ) ئەوا ئەمە بەس نىيە، ئەگەر وتت: (لا الہ) ئەمەش تەنھا نەفييە چونكە بەيەكجارى نكوليت لەخوا كرد، ئەوا دەبيتە يەككە

لەوانەى نكۆلى لەبوونى خوا دەكەن بەیەكجارى و ماناكەى: لەگەردووندا هیچ خواپەك بوونى نییە.

بەلام صوفییهكان ئەوانەى دەلێن: (الله الله) یان (هو هو) ئەمە قسەیهكى پووجەل و وپێنە كردنە و هیچ سوودی نییە، بۆیە دەبێ بلیت: (لا اله الا الله) بەنەفى و ئیسپاتەوه، ئەویش مانای ئەو ئایەتەیه دەفەرمویت: (فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ الْبَقَرَةُ/٢٥٦)، جا (فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ) ئەمە نەفییه (وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ) ئەمە ئیسپاتە (سەلماندنە).

مەبەست لە: (وكذلك لا يقبل الله شيئا من السنة في ترك بعض).

هەروەكو چۆن ئیمان تەواو نابێ بەهەندى لەقورئان و وازەیتان لەهەندىكى تر ئەگەر تەنها یەك ئایەتیش ببێت یان تەنها یەك پیت، هەروەها سوننەتیش ئیمان هێنان پێى تەواو نابێ ئیلا ئەگەر ئیمان بەهەمووی بهێنى، نابێ نكۆلى لەهیچ شتێك بكات لەوه كە بە (صحیح)ى لەپێغەمبەرى خوداوه (ﷺ) پیاویەت كراوه، چونكە ئەمە ماناو ناوهپۆكى شایەتى دانى (محمد رسول الله) یە ئەویش كار بەسوننەتەكەى بكەیت و گوێپاىەلى بیت و واز لەوه بهێنى نەهێلى كردووه، ئەمە ناوهپۆكى مانای شایەتیدانى (أن محمدا رسول الله) یە بەلام ئەگەر شایەتى دا كە (محمد رسول الله) یە بەلام باوهپ نەكات بەوهى هێناویەتى و بەوهى لەفەرموودهكاندا وتویەتى، یان پەدى هەندىك لەفەرموودهكانى كرد كە (صحیح)ن چونكە لەگەل ئارەزووهكەیدا ناگونجى، یان لەگەل مەنەجەكەیدا ناگونجى، ئەمە كافەر بەپێغەمبەرى خواو (ﷺ) لەوكەسانەیه خوای گەورە دەربارەیان دەفەرمویت: (كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ) (٧٠) المائدة بۆیە پێویستە باوهپ بەهەموو سوننەت بكەیت، ئەوهى لەگەل ئارەزووهكانتدا دەگونجى و ئەوهى لەگەل ئارەزووهكانتدا ناگونجى ئەوهى لەگەل مەنەجەكەتدا دەگونجى و ئەوهى لەگەل مەنەجەكەتدا ناگونجى، دەبێ

مه‌نه‌جه‌که‌ی خۆت له‌سه‌ر کیتاب و سوننه بنیات بنییت، له‌سه‌ر ئاره‌زوو بنیاتی مه‌نی، یان له‌سه‌ر قسه‌ی فلان، یان له‌سه‌ر به‌رنامه‌ی حزب و یان کۆمه‌له‌ی فلانی، له‌سه‌ر ئه‌وانه بنیاتی مه‌نی، به‌لکو له‌سه‌ر کیتاب و سوننه و مه‌نه‌جی پیشینه چاکه‌کان بنیاتی بنی.

مه‌به‌ست له: (ومن ردّ من السنة شیئاً).

بۆ نموونه: موخته‌زله‌کان و زانایانی ئه‌هلی که‌لام ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌فرموده‌ی (ئاحاد) نییه ده‌لێن: چونکه ئیفاذه‌ی عیلم ناکات بۆیه له‌بیرو باوه‌ردا وه‌ری ناگرن، چه‌ند یاسایه‌کی مه‌نتیق و عیلمی که‌لام ده‌هێنن و ده‌لێن: _

چونکه مه‌نتیق و عیلمی که‌لام دانیایی (یه‌قین) ده‌به‌خشیت، چونکه چه‌ند به‌لگه‌یه‌کی عه‌قلین، به‌لام قسه‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌گه‌ر هاتوو هه‌واله‌که (ئاحاد) بوو ئه‌وا سوودی دانیایی ناگه‌یه‌نی، فرموده‌یش سوودی یه‌قین ناگه‌یه‌نی لای ئه‌وان هه‌رچه‌نده له‌هه‌ردوو کتیی (صحیح) دا هه‌بی، ئه‌مه گومپاییه په‌نا به‌خوا، چونکه ئه‌وه‌ی به (صحیح)ی له‌پێغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) پڕوایه‌ت کرابی ئه‌وا ئیفاذه‌ی عیلم ده‌کات و ئیفاذه‌ی یه‌قینیش ده‌کات چونکه قسه‌ی ئه‌و که‌سه‌یه ده‌رباره‌ی وتراوه: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (٣) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (٤) النجم) جا ئه‌وانه هه‌ندیکی وه‌حییان به‌درۆخته‌وه چونکه په‌دی فرموده ئاحاده‌کان ده‌که‌ن له‌بیرو باوه‌ردا وه‌ری ناگرن، په‌دی هه‌ندیکی وه‌حییان کرد که خوای گه‌وره داییه‌زاندووه ئه‌مه پێگایه‌کی گومپاییه _ په‌نا به‌خوا _.

مه‌به‌ست له: (فقد ردّ السنة کلها).

سوود له‌وه نابینی وه‌ری گرتووه، تاکو هه‌مووی وه‌رنه‌گری.

مەبەست لە: (فعلیک بالقبول، ودع عنک الماحلة واللحاجة).

(الماحلة) واتە موجدەلە، و(اللحاجة) جیدال کردنە کە هیچ سوودیکی لى نابینی و دەنگ بەرزکردنەوێه لەپێتایى ئەوێ سەرکەوتە سەر نەیارە کە تدا ئەمە هیچ سودت پى ناگەیهنى.

مەبەست لە: (فإنه ليس من دين الله في شيء).

جیدال کردن بە (باطل) لەدینی خوادا نییە، خۆی گەورە دەفەر مویت: (مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا) غافر/٤) واتە: هەر ئەوانە لەبارەى ئایەتەکانى خواوە ململانى و دەمبازى ئەکەن _ لەپووی عینادەو _ کافرو بى باوە (پن) جیدالى تیدا دەکەن ئایە لەلایەن خوداوە هاتوو؟ یان لەلایەن خوداوە نییە؟ ئایە قورئان کەلامى خودایە یان نا؟ ئایە ئەو دابەزیو یان دروستکراوە؟ ئەمە هەمووی لەجیدال کردنە لەکیتابە کەى خوادا و دەمەقالەى بەتالە.

مەبەست لە: (وزمانك خاصة زمان سوء فاتق الله).

ئەمە لەکات و سەردەمى نوسەردا، ئایە لەسەردەمەکانى پاش ئەودا چۆنە؟ لەکاتی کدا فیتنە کە توندترە و سەردەمە کەى ئەو -لەگەڵ ئەو هەموو فیتنەى- زانایانى لى بوو، بەلام هەر کاتى سەردەم درەنگتر بێت ئەو زانایان کەم دەبنەو و خراپە زۆر دەبى جا ترسناکییە کە توندترە لەکۆتا سەردەمدا.

﴿١١٤﴾ نوسەر دەئىت: (واذا وقعت الفتنة فالزم جوف بيتك وفر من جوار الفتنة وإياك والعصبية وكل ما كان من قتال بين المسلمين على الدنيا فهو فتنة، فاتق الله وحده لا شريك له، ولا تخرج فيها ولا تقاتل فيها ولا تهو ولا تشايع ولا تمايل، ولا تحب شيئاً من أمورهم، فإنه يقال: من أحب فعال قوم - خيراً كان أو شراً - كان كمن عمله، وفقنا الله وإياكم لمرضاته وجنبنا وإياكم معاصيه)

واتە: ئەگەر فیتنە پوویدا ئەوا دەست بە بنى مالهەكى خۆتەو بەگرە، لە ھاوسىتى فیتنە دوور بکەو، ئاگادارو وریای دەمارگیرى بەو ھەر کوشتارىک لەنیوان موسلماناندا لەسەر دنیا پوویداو ئەوا فیتنەى، بۆیە لەو خواىە بترسە کە تاك و تەنھایەو ھاوھەلى نییە، تىیدا دەرمەچۆ، کوشتارىش مەکەو ئارەزووت بۆ لای کەس نەپوات و لەگەل ھیچ پارچەىە کدا مەبەو لامەدە، ھیچ شتىک لەکاروبارى ئەوانت لا خۆشەویست نەبى، چونکە گوتراو: ھەرکەسى کردەوھى کۆمەلئىكى خۆش بویت _ جا ئەگەر چاک بوو یان خراب _ ئەوا وەکو ئەو کەسەىە کارى پى کردبیت، خواى گەورە ئیمەو ئیو تەوفىق بدات بۆ پەزنامەندى خۆى و دوورمان بکاتەو لەسەرپىچى کردنى.

رافە/

مەبەست لە: (واذا وقعت الفتنة فالزم جوف بيتك).

ئەگەر فیتنە پوویدا ئەویش کوشتارە لەنیوان موسلماناندا، ئەوا دەست بە مالهەكى خۆتەو بەگرە، دەست و زمانت بەگرە بۆ ئەوھى سەلامەت بن، ئەمە ئەگەر لە دەرچوونت لە مالهەکەت ھیچ سوودىكى نەبوو و کەس لىت وەرناگرى ئەوا دەست بە مالهەكى خۆتەو بەگرە، بەلام ئەگەر ھاتوو بەدەرچوونت بۆ ناو خەلکى و تىکەلى

کردنیان و بانگ کردنیان بۆ لای خواو پوون کردنەوێى حەق سوودی هەبوو ئەوا دەرچۆ، ئەمەش پێى دەگوترى: (الاختلاط والعزلة) واتە: تێکەڵ بوون و گۆشەگیرى نایە کامیان باشتەرە؟ دەڵێن: - ئەمە دەگۆریت، ئەگەر هاتوو لە تێکەڵ بوونەکەت سوودێک هەبوو و بانگ کردنى خەلکى بۆ لای خواو پوون کردنەوێى حەق ئەوا تێکەڵ بوونەکە چاکترە، ئەگەر هاتوو لە تێکەڵ بوونى خەلک و بانگەواز کردنیان بى سوود بوو ئەوا گۆشەگیرىیەکە چاکترە، ئەمەش بۆ ئەو کەسە یە (عیلم)ى هەبى، بەلام ئەو کەسە ی (عیلم)ى نییە ئەوا گۆشەگیرىیەکە ی چاکترە لە هەموو حالەتێکدا، بۆ ئەوێى تووشى فیتنە نەبێت لە کاتی کدا ناگای لە خۆى نەبى و نازانیت، جا کەسى بى عیلم دەست بەمالەکەى خۆیەو دەگریت، بەلام کەسى زانا هەروەکو باسماں کرد ئەوا باسەکە روونکردنەوێى تێدا یە.

مەبەست لە: (وإياك والعصبية).

واتە: دەمارگیرىیەکى ناپەرەواو سەرخستنى پاو بۆچوونى خۆت، یان کۆمەڵەکەت کە سەر بە ئەوێ، حەق بکە مەبەست و ئامانجى خۆت، جا ئەگەر هاتوو لای خۆت بوو یان لای جگە لە خۆت بوو، یان جەماعەتەکەى خۆت و یان لە جەماعەتەکەى تریبوو، حەق بکە ئامانجى خۆت، حەقیشتە بزەرەکەى ئیماندارە لە هەر کوێیەک دۆزییەو ئەوا وەرى دەگرى، بەلام ئەو کەسە ی دەمارگیرى بۆ پراکەى خۆى بێت و حەق وەر نەگرى، ئەمە بەشێکە لە دینی نەفامى، لە دەمارگیرى نەفامییه، لە ئیسلام نییه، جا کەسى موسلمان بەدواى حەقدا دەگەرێ و شوێنى حەق دەکەوێ لە گەڵ هەر کەسێکدا بێت ئەمە موسلمانى تەواو، ئارەزووێکەى دەکاتە شوێنکەوتەى ئەوێ پێغەمبەرى خوا (ﷺ) هیناویەتى هەر وەکو لە وەر موودە یەدا هاتوو کە لە (الاربعمین) دا هەیه و ئیمامى النووى بە (صحیح) ی دەزانى دەفەر مویت: (لایؤمن أحدکم حتى یکون هواه تبعاً لما

جئت به) ^{٢٦٧} نه‌میش له لایهن ئه‌و ئایه‌ته‌وه پشت راست ده‌کریته‌وه که ده‌فه‌رمویت: (کُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ (٧٠) المائدة) واته: که‌چی هه‌ر جاره‌ی یه‌کێ له‌و په‌یامبه‌رانه، به‌پێچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی ئه‌وان شتیکی بۆ هه‌ینابان ده‌سته‌یه‌ک له‌ په‌یامبه‌ره‌کانیان به‌درۆزن داده‌ناو ده‌سته‌یه‌کیشیان هه‌ر به‌ کوشتن شه‌هیدیان ده‌کردن).

مه‌به‌ست له: (وکل ما کان من قتال بین المسلمین علی الدنیا فهو فتنه).

کوشتار له‌نیوان موسڵماناندا دروست نییه، چونکه خوینی موسڵمان هه‌رامه، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (لا یحل دم امرئ مسلم إلا بإحدى الثلاث: النفس بالنفس، والشیب الزانی، والتارك لدينه المفارق للجماعة) ^{٢٦٨} واته: خوینی هیچ موسڵمانێک هه‌لāl نییه ته‌نها به‌ یه‌کێ له‌م سێ شته‌ نه‌بیّت: نه‌فس به‌رانبه‌ر به‌ نه‌فس و ئه‌و پیاو‌ه‌ی (یان ئه‌و ژنه‌ی) هاوسه‌رگیری کردوه و زینا ده‌کات و ئه‌و که‌سه‌ی واز له‌ دینه‌که‌ی خۆی ده‌هه‌یّت و له‌ کۆمه‌لی موسڵمانان جیا ده‌بیّه‌وه).

جا خوینی موسڵمان پارێزراوه هه‌روه‌ها خوینی (المعاهد) ئه‌و که‌سه‌یه‌ له‌ نیوان ئه‌و و ده‌سه‌لاتداری موسڵماناندا په‌یمان و ئه‌مان هه‌یه، یان له‌ نیوان ئه‌و و یه‌کێ له‌ موسڵماناندا ئه‌مان هه‌یه، جا ئه‌وه خوینه‌که‌ی هه‌رام ده‌بیّت (کوشتنی هه‌رامه) له‌ به‌ر ئه‌و په‌یمان و ئه‌مانه‌ی پێی دراوه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ) الاسراء (٣٣) واته: ئه‌و که‌سه‌ خوا خوینی یاساغ کردوه، به‌هه‌ق نه‌بی ئیوه مه‌یکوژن).

٢٦٧ / ضعیف : سبق تخريجه .

٢٦٨ / رواه البخاری (٦٤٨٤) ومسلم (١٦٧٦) .

ئەو نەفسە ۋە خىيالى گەورە ھەرامى كىرگۈزۈپ، نەفسى ئىماندارە يان نەفسى پەيمان پىدراۋە (مەھەلە) يەنە ئىمان كىراۋ (مستأمن) ۋە، ئەمە ئەو نەفسە ۋە خىيالى گەورە ھەرامى كىرگۈزۈپ، بۇيە نەبى بىكوزىن ئىلا بەھەق نەبىت، ھەقىش ئەو ۋە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بۇي پۈن كىرگۈزۈپ تەو ۋە بەيەكى لەم سى ھالەتە:

• يان (قصاص) نەفسىك بەرەبەر نەفسىك.

• يان كەسى زىنەي كىرگۈزۈپ ۋە (محصن) بىت (ۋاتە شوۋى كىرگۈزۈپ يان زىنى ھىنابى) ئەو تاكو مردن بەرد باران دەكىت.

• يان ھەلگە پراۋە لەدىنە كەي دەكوزىت لەبەر ھەلگە پراۋە كەي.

ئەمانە خىيالى مۇسلمان ھەلەل دەكەت، جگە لەۋانە ئەو خىيالى مۇسلمان ھەرامە، ئەگەر ھاتو زۆردار ھەبوۋ يان خەۋارىج دەرىچۈن لەدىنى مۇسلمانان يان سەمىيان كىر لە مۇسلمانان، جا ئەۋانە دەكوزىن لەبەر نەھىشتى خىيالى يان نەك لەبەر كوفىيان، بۇيە خەۋارىج دەكوزىن زۆردار سەمىكاران دەكوزىن ئەۋانە ھەلگە كۈتە سەر مۇسلمانان ۋە ھەرامكار ھەلەل دەكەن ئەو دەكوزىن لەبەر نەھىشتى خىيالى يان، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەرامى بەكۈشتىيان كىرگۈزۈپ ۋە خىيالى گەورە ھەرامى بەكۈشتى ئەۋانە دەستىزى دەكەن، خىيالى گەورە دەفەرموۋىت: (وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ) (الحجرات/۹) ۋاتە: ئەگەر دوو دەستە لە باۋەرداران پىكەۋە بەجەنگ ھاتن جا بەھەرچى تواناتان ھەيە ئاشتىيان بىكەنەۋە جا ئەگەر دەستە يەكەن دەست درىزى كىرگۈزۈپ سەر دەستە كەي تر ئەو ئىۋەش لەگەل ئەو كۆمەلە ياندا بىكەن دەستىزى دەكەت تا ناچار نەبى ۋە ئەگەر پىتەۋە بۇ بىيارو ھۆكىمى خوا).

خوای گه‌وره فه‌رمانی کوشتنی ده‌ستدریژکارانی داوه، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانی به‌کوشتنی خه‌واریج داوه، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (فأینما لقیموهم فاقتلوهم)^{۲۶۹} واته: له‌هر کوی پپیان گه‌یشتن ئه‌وا بیانکوژن) له‌به‌ر نه‌هیشتنی خراپه‌یان له‌سه‌ر موسلمانان، ئه‌مه‌به‌وردی باسی کوشتنی موسلمانان، ئه‌صل وایه نه‌کوژین ئیلا له‌کاتی ده‌ستدریژیدا نه‌بی، یان له‌حاله‌تی ده‌رچوون له‌دژی موسلمانان نه‌بی، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر موسلمانیک هه‌لیکوتایه‌سه‌رت ده‌یه‌ویت ماله‌که‌ت بیات یان ده‌یه‌وی بتکوژیت، یان ده‌یه‌وی خراپه‌له‌گه‌ل که‌س و کارتدا بکات ئه‌وا تو به‌سووکترین و ئاسانترین شیوه‌له‌خۆت دووری ده‌که‌یته‌وه‌جا ئه‌گه‌ر لیت دوور نه‌که‌وته‌وه‌ئیلا به‌کوشتن نه‌بی ئه‌وا ده‌یکوژیت، خوینشی به‌فیرو ده‌چیت، جا خوینی موسلمان به‌هه‌لکوتانه‌سه‌رو زۆرداری و ده‌رچوون و پڭیری حه‌لال ده‌بی، ئه‌مه‌یه‌خوینی موسلمان حه‌لال ده‌کات، ئه‌ویش له‌به‌ر کوفره‌که‌ی نییه، به‌لکو له‌به‌ر نه‌هیشتنی خراپه‌یه‌تی له‌سه‌ر نه‌فس و حورمه‌ت یان له‌سه‌ر مال، ته‌نانه‌ت مالیش.. لیتی مه‌گه‌رئ ماله‌که‌ت بیات، به‌رگری لی بکه‌ن ئه‌گه‌ر به‌کوشتنیش بووه، هه‌روه‌ها ته‌عه‌دا کردنی گشتی له‌موسلمان یان له‌سه‌ر ئاسایشیان به‌پڭیری کردن یان زۆرداری یان ده‌رچوون له‌دژی موسلمانان.

مه‌به‌ست له: (على الدنيا فهو فتنه).

واته: ئه‌گه‌ر هاتوو کوشتاره‌که‌له‌نیوان موسلماناندا له‌پیناوی دنیا‌دا بوو، له‌پیناوی ئاسایشدا نه‌بوو، یان له‌پیناوی به‌رگری کردن له‌حورمه‌تی موسلمانان یان له‌سه‌روه‌ت و سامانی موسلمان، به‌لکو له‌پیناوی ده‌ست گرتن به‌سه‌ر سامان و بردنی ساماندا بوو، ئه‌گه‌ر دوو موسلمان له‌سه‌ر پاره‌بوو به‌شه‌پیان، ئه‌وا بکوژو کوژاو له‌

ئاگردان، پېغەمبەرى خوا(ﷺ) فەرمويەتى: (إِذَا اتَّقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيَفَيْهِمَا فَأَلْقَا تِلْكَ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ) قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا شَأْنُ الْقَاتِلِ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ - واتە بۆ كۆژاۋەكە لە ئاگردايە - قال: (إِنَّهُ كَانَ خَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ)^{۲۷۰} واتە: نىەتى ئەۋە بوە ھاۋپىكەى بكوژى ئەگەر توانىبايە، جا بوە يەككى لە ئەھلى ئاگر _ پەنا بە خوا _ لەسەر نىەتى خۆى و حەلال كۆردنى خويى براكەى بوو بۆيە چوۋە ئاگرەۋە.

مەبەست لە: (ولا تخرج فيها ولا تقاتل فيها) واتە: لە فېتنەدا.

مەبەست لە: (ولا تھو ولا تشايع ولا تمايل).

لايەنگىرى ئەھلى فېتنە مەكە، يان پشتگىرييان بکەيت يان سەريان بخەيت و بەرگرييان لى بکەيت، چونکە تۆيش ھاۋبەش دەبىت ئەگەر بەرگريت لەوان كۆردو ڤاو بۆچوۋنى ئەۋانت بە ڤاست زانى، ھەرچەندە لەگەل ئەۋانىشدا دەرئەچوۋىت، ئەۋا تۆيش بەشدار دەبىت لەتاۋان و خراپە و دوژمنكارىدا، ئىستا خەلگانىك ھەن پشتگىرى ئەۋانە دەكەن تەقىنەۋە و ڤىرانكارى دەكەن و ناۋى لى دەننن: (الجهاد فى سبيل الله) موسلمانان و پەيمان پىدراۋەكان (معاهد) ەكان دەكوژن، ڤىران دەكەن و موسلمانان دەترسىنن و دەلنن - يان ئەۋكەسەى پشتگىرييان دەكات -: ئەمە جىھادە لەپىتاۋ خوادا، بەرگرييان لى دەكەن، جا ئەۋانە ھوكميان ۋەك ئەۋانە _ پەنا بە خوا _ چونكە پشتگىرييان دەكەن و ڤاكيان بە ڤاست دەزانن، جا مەسەلەكە ترسىكى گەۋرەى تىدايە، جا تۆ ھاۋبەشى لەگەل ئەۋاندا ھەرچەندە لەگەل ئەۋاندا چەكت ھەلئەگرتبى، بەھۆى پشتگىرى و بە ڤاست زانىنى ڤاكيان، بەلكو لەۋە توندتر ئەۋەيە كارەكەيان بە (الجهاد فى سبيل الله) ۋەصف دەكات.

مەبەست لە: (فإنه يقال: من أحب فعال قوم - خيراً كان أو شراً - كان كمن عمله).

ھەر كەسێك كردهوھى كۆمەلێكى پى خوش بێت ئەوھ وەكو ئەوھىھ كارەكەى كردبى، جا ئەگەر خەيرو چاكە بوو ئەوھ وەكو پاداشتى ئەوانى دەست دەكەوێت و ئەگەر كارەكە خراپ بوو ئەوھ وەكو تاوان و گوناھى ئەوانى دەست دەكەوێت _پەنا بەخوا_ بۆيە ھاتووھ دەربارەى ئەو كەسەى خۆزگە دەخوازێت وەكو ئەو زانایەى ئى بێت خەلكى فێرى خەير دەكات ئەوا وەكو پاداشتى ئەوى ھەيە، ئەو كەسەى خۆزگە دەخوازێت وەكو ئەو دەولەمەندەى ئى بێت مالەكەى لە پیناوى خوادا دەبەخشى ئەوا پاداشتى وەكو ئەوھ، بەپى نىيەتى، ھەروھەا بە پىچەوانەوھ ئەو كەسەى خۆزگە بە تاوانبار (مجرم) و سەرپىچىكاران دەخوازێت ئەوا ھاوبەشى ئەوان دەبى لەتاواندا يان پشتگىرى پاكەيان دەكات و بەراستى دەزانى ئەوھ وەكو ئەوانە، ھەرچەندە كردهوھى وەكو كردهوھى ئەوان نەبى، ئەمە تەنھا لەبەر ئەوھى پاكەيانى بەراستزانى و لایەنگىرى ئەوانى كرد.

بۆيە با مەزۇ ئاگادارى خۆى بى، بە ھەلاكەتدا بچى لەكاتێكدە ئاگای لەخۆى نىيە لەم فیتنەو لەم خراپەكارىيەداو ھىچ قسە مەكە تەنھا خەير نەبى ئەگەر نا بى دەنگ بە.

﴿۱۱۵﴾ نوسەر دەئیت: (وَأَقِلَّ مِنَ النَّظَرِ فِي النُّجُومِ إِلَّا بِمَا تَسْتَعِينُ بِهِ عَلَى مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ وَالْهَ عَمَّا سِوَى ذَلِكَ فَإِنَّهُ يَدْعُو إِلَى الزُّنْدُقَةِ).

واتە: بەکەمى تەماشای ئەستێرەکان بکە (ئەستێرەناسى)، ئیلا ئەوە نەبى پىشتى پى بېستى بۆ زانینى نوێژەکان، جگە لەوە وازى لى بھێنە چونکە ئەوە بەرەو زەندىقى دەتبات.

پاڤه/

تەماشاکردنى ئەستێرەکان دوو بەشە: -

بەشى یەكەم: ئیستدلال كردن پى لەسەر پووداوە زەمینەکان ئەویش پى دەگوێرێ (علم التأثير) وەكو هەلگردنى با و باران بارین و پوودانى نەخۆشیەکان و مردنى فلان یان ژيانى فلان ئەمەش (تنجیم) هەو حەرامە، ئەمەش وەكو كرده وەكەى قەومى (نمرود) هە كە بتیان دەپەرست لەسەر شیوەى ئەستێرەکان كێشابویان و دەیانپەرست، چونکە باوەریان وابوو ئەستێرەکان کاریگەرییان لەسەر پووداوەکان هەیه، ئەمەیان نەداوە پال خوا، بۆیە بتیان دروست دەکرد لەسەر شیوەى ئەوان و دەیانپەرست جگە لە خوا، خواى گەرە خۆشەویستەكەى خۆى بۆ پەوانەکردن و ئینکاری لى كردن و بانگی ئەوانى كرد بۆ یەكتاپەرستى خوا و بەوانى گوت: (مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ (۵۲) الانبياء) واتە: ئەم بت و پەیکەرە بى گىانانە چىن ئیوە هەردەم لەبەریان كەوتوون؟.

ئەم جوړە (تنجیم) هە حەرامە و كوفرە و شیركە، جا (التنجيم): هەروەكو (شیخ الاسلام ابن تیمیە) دەفەرمویت: (بريتييه له ئیستدلال كردن بەحاله تە فەله كییه كان لەسەر پووداوە زەمینەکان)^{۲۷۱} ئەم (تنجیم) هە حەرامە، هەروەكو ئیستا لە هەندى

گۆفاره كاندا بلأوده كرېتەو و لەھەندى لە پۆژنامەكاندا ئىلتزاميان نىيە، لە لاپەرەى تەنجىم و بەختەكان (بورجەكان)، خويندەنەو و ناودەست و فەنجان و لەشپو و ئەوانە، ھەموو ئەوانە لەكاروبارى شەيتانەكانەو جادوو بازييە، ئەمەش كوفره بەخوا، داوا لەخوا دەكەين بمانپارێزى.

بەشى دووھەم: ئەویش پى دەلەين: (علم التسيير)، بەو وەى جىگەى مانگ بزاني و پىرەو وى خۆر بزاني لەسالەكەدا، بەمەبەستى زانينى كاتەكان، كاتەكانى كشتوكالى و كاتەكانى نوێژو كاتى نيوہ پۆ ئەو كاتەيە، كاتى عەسر ئەو كاتەيە، ئەمەش ئاساييە، خواى گەورە دەفەرموئە: (وَقَدْ رُءُ مَا زَلِ) واتە: مانگ (ھەيف) (لَتَعْلَمُوا عَدَدَ السَّيِّئِ وَالْحَسَابِ) يونس/۵ واتە: چەند جى و مەزلگەيەكيشى بۆ ديارى كردووە ھەتا ئىوہ ژمارەى سالەكان و حسابى مانگ و پۆژەكان بزائن).

خواى گەورە دەفەرموئە: (وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السَّيِّئِ وَالْحَسَابِ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا) (۱۲) (الإسراء) واتە: ئيمە دياردەى شەوو پۆژمان بەدوو بەلگەو نيشانە لەسەر تاك و تەنيايى و دەسەلاتى خۆمان نيشاندان ئينجا دياردەى تاريكىمان بەسەر دياردەى شەودا ھيئا و دياردەو نيشانەى پۆژيشمان (خۆر) بەئاشكراو بينراو سازاند بۆ ئەوہ ئىوہ بگەپين بەدواى ئەو پزق و پۆزيەدا پەرەردگارتان بەھرەو ەرتان دەكاو دەيدا پيتان و تابشتوانن بەئاسانى ژمارەى سالەكان و حيسابى شەوو پۆژ چاك بزائن و بەپاستى ھەر شتێك كە ئىوہ نيازتان پى ھەبى لەدنياو لەقيامەتدا ئيمە بەوردى شيمان كرډۆتەو ە بۆتان).

خواى گەورە دەفەرموئە: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ)

جا (عيلم التيسير) ئاسايىيە، چونكە چەند سوودىكى تىدايە و بىروباوھرى خراپى تىدا نىيە، بەلام (علم التأثير) ئەوئىش ئىستىدلال كوردنە بەئەستىرەكان بۆ جگە لەوانە ئەوھ حەرەمە و شىركە، ئىستىدلال كوردن بەبەختەكان و خەيرو چاكە و خراپە ئەمە شىركە بە خوا، بۆيە (قەتادە) دەرەرموئىت: (خوای گەرە ئەستىرەكانى بۆ سى مەبەست دروست كوردوھ: بۆ پازاندەوھى ئاسمان و پەجم كوردنى شەيتانەكان و نىشانەكان بە ھۆيە و پىنمويى پى دەكرىت، ھەركەسى بۆ جگە لەو سى مەبەستە بەكارى بەيئى ئەوا گومپايى يەو بەشەكەى خۆى بىزكوردوھ، تەكلىفى لەخۆى كوردە لەشتىكدا عىلمى پىي نىيە) ^{۲۷۲}.

جا خوای گەرە ئەستىرەكانى بۆ سى سوود دروست كوردوھ: _

سوودى يەكەم: پازاندەوھى ئاسمانەكان، خوای گەرە دەرەرموئىت: (وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ) فصلت / (۱۲) واتە: نزيكترين ئاسمانىشمان بەچەندىن چرا (ئەستىرە) پازاندەوھ بۆتان).

سوودى دووھم: پەجمكوردنى شەيتانەكان، خوای گەرە دەرەرموئىت: (إِلَّا مَنْ اسْتَرْقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ) (۱۸) الحجر واتە: بەلام ئەوھيان بىھوئى گوى بگري و شتىك لەھەوالى ئاسمان بدزى بۆ سەرگەردان كوردنى خەلكى شۆلە ئاگرىكى پووناك دواى ئەكەوئى، ئەگەر بەرى بكەوئى دەيسووتىنى).

سوودى سى يەم: نىشانەن لەكاتى سەفەر كوردنا پىنمويى پى دەكرىت، خوای گەرە دەرەرموئىت: (وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النَّجْمَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ) الانعام / (۹۷).

ئەمە سوودی ئەستێرەکانە، بەلام ئەو کەسەى وادەزانى و باوەپى وایە کاریگەرى
هەیه لەپووداوەکان، دەرکەوتنى فلان ئەستێرە ئەو کاتى بەختەوهرییه، دەرکەوتنى
دووم کاتى بەدبەختییه، ئەمەش کوفرە بەخوای گەرە، خوای گەرە دەفەر مویت:
(فَلَا أُنْسُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ (٧٥) وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ (٧٦) إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ (٧٧) فِي
كِتَابٍ مَكْنُونٍ (٧٨) لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ (٧٩) تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٨٠) أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ
أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ (٨١) وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ (٨٢) الواقعة) واتە: سویند بە جى و
شوینى ئەستێرەکان (٧٥) وە ئەوەش ئەگەر بزانی سویندیكى گەرەیه، چونکە
دەلالەتى تێدا یە لەسەر قودرەتى خوا (٧٦) بە راستى ئەوەى وەحیت بۆ کراوە
قورئانیكى بەفەرە (٧٧) لە نامە یەکی پارێزراو دایە، واتە: (اللوح المحفوظ) (٧٨) کەس
دەستى لى نادات، فریشتەکان نەبیت (٧٩) لە لایەن پەرورەدگارى جیهانەکانە وە
دابەزینراوەتە خوارە وە (٨٠) ئایا ئیوە هەر بەم قورئانە باوەر ناکەن؟؟ (٨١) ئیوە
شوکرانەى پۆزیه کە تان دەگێپن بە کوفرانى نیعمەت و ئەلێن بە ھۆى فلانە ئەستێرە وە
باران دەبارى! (٨٢).

واته: پَنق و پَوَزی دده نه پال نه ستیره کان و کاتی هه لائن و ئاوابوونیان، پیغمبهری خوا (ﷺ) نوپژی به هاوه لانی کرد نوپژی به یانی له (حدیبه) ی نزیک مه ککه، نوپژی به یانی بۆ کردن له (حدیبه) له پاش بارانیك شه و باریبوو نه مجار له نوپژه که ی بووه وه و فرمووی: هه روه کو له فرموده به کی قودسیدا هاتوه: خوی گه وره فرمووی: (أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ وَكَافِرٌ، فَأَمَّا مَنْ قَالَ: مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ فِي وَكَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ: بِنُوءٍ كَذَا وَكَذَا فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ) ٢٧٢ جا باران له کاریگهری نه ستیره کانه وه نییه، هه لائن و ئاوابوونی، به لکو

باران بارىن لە خواوەيه، ھەر ئەو دەبىيارىنى و ئەندازەى دىارى دەكات و پەوانەى دەكات و دەبىگريتهو ئەگەر ويستى لى بىت، خواى گەورە دەفەرمويت: (وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ) الشورى/۲۸).

خواى گەورە دەفەرمويت: (إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ) (۳۴) لقمان واتە: بە راستى زانىارى ھاتنى روژى قيامەت ھەر لای خوايە، جگە لەو کەسيكى تر نازانى قيامەت كەى دىت و تەنھا ئەويش باران ئەبارىنى لە كاتى دىارىكراوى خويدا، كەسيكى تر ناتوانى باران بىيارىنى و ئەويش ئەزانى چى لە منداڵدانه كاندايه، واتە: ھەر لەو كاتەو كە ھىشتا ئاو، خوا خوى دەزانى چييه: كورە يان كچ، بەختيار و سەرفرازە، يان لاسار و بەدبەختە، بەژن و بالاي كورته، يا.. ھتد و ھىچ كەسيك - نە چاكەكار و نە خراپەكار - سەد لە سەد نازانىت سەبەينى چى دەكا لە چاك و لە خراپ و ھىچ كەسيش نازانى لە سەركام زەوى ئەمرى).

پينچ كار ھەيە ھىچ كەسيك نازانى تەنھا خوا نەبى، لەوانە باران بارىنە ھىچ كەسى لى نازانى تەنھا خوا نەبى، جا ھەر كەسى بيداتە پال جگە لەخوا ئەو موشريكە.

﴿۱۱۶﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وایاک والنظر فی الکلام والجلوس إلى أصحاب الکلام).

واته: وریابه‌و دور بکه‌وه له‌ته‌ماشاگردن له‌ عیلمی که‌لام و دانیشتن لای (أصحاب الکلام).

رافه:

مه‌به‌ست له: (وایاک والنظر فی الکلام).

پئویسته کار به‌کیتاب و سوننه بکریّت و ئه‌وه‌ی پئیشینه چاکه‌کانی له‌سه‌ربوون له‌بیروباوه‌پو کارکردن و په‌وشتدا، ئه‌مه مه‌نه‌جه سه‌لامه‌ته‌که‌یه، هه‌رکه‌سی وازی له مه‌نه‌جی پئیشینه چاکه‌کان هیتا له‌بیرو باوه‌پو جگه له‌وه، پویشتن بۆ لای زانا‌یانی که‌لام ئه‌وانه‌ی بیروباوه‌پ به‌یاساو پئساکانی مه‌نتیق و عیلمی که‌لام و جه‌ده‌لو پئشه‌کیه‌کان و ئه‌نجامه‌کان ده‌سه‌لمئین که‌ پئی ده‌لئین: (براهین عقلیه) ئه‌وا ئه‌مه گومراییه له‌ بیروباوه‌پدا، گومراییه له‌ ئیستدلال کردندا، خوای گه‌وره ده‌وله‌مه‌ندی کردین به‌وه‌ی پئویستمان به‌عیلمی که‌لام و جگه له‌و نه‌بی به‌وه‌ی دایبه‌زاندووته‌ سه‌ر پئغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) له‌ کیتاب و سوننه، جا هیچ‌ خه‌یرو چاکه‌یه‌ک نییه‌ ئیلا له‌ کیتاب و سوننه‌دا هه‌یه، چ جا له‌بابه‌ته‌کانی بیروباوه‌پدا هه‌ر ئه‌وه بنه‌ماو بناغه‌یه، جا ئیمه بیروباوه‌پی خۆمان بنیات نانئین ته‌نها له‌سه‌ر به‌لگه‌کانی قورئان و سوننه‌ت نه‌بی، بنیاتی نانئین له‌سه‌ر مه‌نتیق و عیلمی که‌لام، خۆ قسه‌ی زانا‌یان ده‌رباره‌ی عیلمی که‌لام ئاشکرایه، ئیمامی شافعی ده‌فه‌رموئیت: (حکمی فی أهل الکلام أن یضربوا بالجرید والنعال، وأن یطاف بهم فی القبائل، وأن یقال: هذا جزء من أعرض عن الکتاب والسنة وذهب إلى علم

الكلام^{۲۷۴}) واتە: حوكمى من لەسەر ئەھلى كەلام ئەوھىيە كە لىيان بدرىت بە سەئافى دارەخورما و نەعل و بە نىو خىل و ھۆزەكاندا بسۆرىندىرئەوھ و بگوتىت: ئەمە پاداشتى ئەو كەسەيە پىشتى لە كىتاب و سوننە كىردوھ و رووى كىردوھ تە عىلمى كەلام).

جا عىلمى كەلام نەوېستراوھ، سەلەف بەوپەرى ئاگادار كىردنەوھ خەلكيان لى ئاگادار دەكرەوھ، ھەرگىز ئاكرىتە مەنھەجىك لە بىروباوھ پىداو خەلكى لەسەر بىروا و واز لەكىتاب و سوننە بەئىنرى وەكو ئەوانەى دەللىن: - جەستە و جەوھەر... ھتە، دەللىن: سەلماندنى صىفات ماناى بوونى جەستە دەگەيەنى، جەستەكانىش لەيەك دەچن، بۆيە لەترسى (تجسىم) دا ئەوان نەفى ناو و سىفەتەكانى خوا دەكەن، جەستە برىتییە لەجەوھەرى تاكەكان و جەوھەرى تاكىش بەخودى خۆى، بۆيە بىروباوھى خۆيان لەسەر جەستە و پىشكنىن بنىات ناوھ، جگە لەوانە لە خەياللاتى پووجەل، وازيان لەكىتاب و سوننە ھىئاوھ، ئەمەش بەراستى گومرايىيەكى ئاشكرايە _ پەنا بەخوا _ ھىچ موسلماننىك خۆى خەرىك ناكات بەعىلمى جەدەلەوھ و واز لە خۆخەرىك كىردن بەعىلمى كىتاب و سوننە بەئىنرى ئىللا ئەو كەسەى خۆاى گەورە گومراى كىردوھ، سەلەفى ئەم ئوممەتە لەسەر كىتاب و سوننە دەپۆىشتن تاكو ئەو كاتەى كىتابە پۆمىيەكان وەرگىزەدرانە سەر زمانى عەرەبى لەسەردەمى (مەئمون) داو عىلمى مەنتىق و عىلمى جەدەل پەيدا بوو، جا لەو كاتەوھ لەناو ئوممەت خراپەكارى پەيدا بوو و زۆرىك لە خەلكى بىروباوھى خۆيان لەسەر عىلمى مەنتىق و جەدەل بنىات نا.

مەبەست لە: (والجلوس إلى أصحاب الكلام).

ورىا بە لە فىربوونى عىلمى كەلام و تەماشاكردن تىيدا، بۆ ئەوھى بە ھۆيەوھ تووشى فىتنە نەبى و پىي سەرسام نەبى و وریای دانىشتن بە لەگەل زانایانى عىلمى

كەلامدا، لە گەل ئەھلى فەرمودەو ئەھلى عىلمدا دانىشەو لە گەل زانايانى كەلامدا دامەنیشە بۆ ئەوھى كاريگەریت لى ئەكەن و دوورت نەخەنەو لە عىلمى كىتاب و سوننە چونكە دانىشتن لە گەل خراپەكاراندا كاريگەرى دەبى لە سەر ئەو كەسەى دادەنیشى لە گەلئاندا، بۆيە پيغەمبەرى خوا (ﷺ) دانىشتن لە گەل چاكاندا شوبھاندوويەتى بە ميسك فروش و دەفەر مويت: (فحامل المسك إما أن يحذيك) واتە: واتە: لە ميسكە كەى خۆيت دەداتى. (واما أن تبتاع منه وإما أن تجد منه ريحاً طيبة) واتە: ماوھى دانىشتن لای ئەو، دانىشتن لە گەل خراپەكاراندا شوبھاندوويەتى بە كوورە چى: (اما يحرق ثيابك واما تجد منه ريحاً خبيثة)^{۲۷۰} ئەمە نموونەى دانىشتنە لە گەل چاكان و خراپەكاراندا، زانايانى كەلام (علماء الكلام) لە مەجلىسە خراپەكانە بۆيە لە گەلئاندا دامەنیشە چونكە ئەوانە بیروباوهرت تىك دەدەن و دوورت دەكەنەو لە كىتابە كەى خوداو سوننەتى پيغەمبەرە كەى (ﷺ).

﴿۱۱۷﴾ نوسهر ده‌ئیت: (وعلیک بالآثار وأهل الآثار وإیاهم فاسأل ومعهم فاجلس ومنهم فاقتبس).

واته: ده‌ست بگره به فه‌رموده‌و ئه‌هلی فه‌رموده‌و و پرسیار له‌وان بکه‌و له‌که‌ل ئه‌واندا دانیشه‌و له‌وانه‌و وه‌رگره.

پ‌افه/

مه‌به‌ست له: (وعلیک بالآثار) واته: فه‌رموده‌کان.

(وأهل الآثار) واته: فه‌رموده‌ناسان.

(علیک) واته ده‌ستی پێوه‌بگره، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ) المائدة/ (۱۰۵) واته: ئه‌ی گه‌لی خاوه‌ن باوه‌پ! خه‌ریکی پاکسانی ده‌روونی خۆتان بن) واته: ده‌ستی پێوه‌بگرن.

مه‌به‌ست له: (وإیاهم فاسأل).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) (النحل) واته: له ئه‌هلی عیلم، ئه‌هلی قورئان ئه‌وانه‌ی پاسته‌پێیان گرتووه‌ته به‌ر، ئه‌هلی عیلم له‌م ئوممه‌ته، ئه‌وه ئه‌وانه‌ن پرسیاریان لی ده‌کریت.

مه‌به‌ست له: (ومعهم فاجلس ومنهم فاقتبس).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ) (الانعام) واته: هه‌ر که ئه‌و موشریکانه‌ت دیت خه‌ریکن له باره‌ی ئایه‌ت و نیشانه‌کانی ئیمه‌وه خراپ ده‌دوین و گالته ئه‌که‌ن، روویان لی وه‌رچه‌رخینه‌و خیرا هه‌سته‌وجییان به‌یله‌ تا قسه‌که‌یان ئه‌گۆزن و واز له‌و گالته‌و مه‌سخه‌ره دینن ئه‌گه‌ر

شەيتان ئەم ئامۇزگار يەشى لە بىر بردىتە ۋە ھەل گەلئان دانىشتىت جا دواى ئەۋە ھەر
كە بە بىرت ھاتە ۋە ئىتر دواى ئەۋە نابى لە گەل ئەۋە خەلگە ستەمكارە دانىشى بەلگە
دەبى نوو جىيان بەئىلى).

خوای گەرە دەفەر موىت: (وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا
وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ) النساء/ (۱۴۰)
ۋاتە: خۇ بە پراستى خوای گەرە لەم قورئانەدا بەئىۋەى پراگە ياندوۋە كە ھەر كات
زانىتان و بىستان ئايەتە كانى خوا كە سانىك باۋە پريان پى ناكەن و گالته يان پى دەكەن
ھەتا ئەۋە باسە ئەگۈپن و دەچنە سەر قسە يەكى تر و واز لە و كارە يان دىنن ئىۋە
لە گەلئان دامە نىشن ئەگىنا ئىۋە يش لە گوناھ و تاوان ۋەك ئەۋان دەبن).

ئەگەر لە گەل ئەۋاندا دانىشن ئەۋە ئىۋەش ۋەكو ئەۋانن، جا با مروز ئاگادارى
دانىشتن بىت لە گەل خراپە كاران و زانايانى گومرايى، با دەست بگرى بە مەجلىسى
ئەھلى عىلمە ۋە، ئەھلى بىرۋاۋە پى تەۋاۋ، ئەھلى مەنھەجىكى سەلامەت، با لە گەل
ئەۋاندا دانىشتىت و سوود لەۋانە ۋە ۋەرگى.

﴿۱۱۸﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أنه ما عبد الله بشئ مثل الخوف من الله سبحانه وطريق الخوف والحزن والشفقات والحياء من الله تبارك وتعالى).

واتە: بزانه خوای گەرە نەپەرستراوه بەشتیک وەکو ترس لە خوای گەرە رێگای ترس و خەم و بەزەیی و حەیا لەخوای گەرە وەیه.

پاڤە/

مەبەست لە: (واعلم أنه ما عبد الله بشئ مثل الخوف من الله سبحانه).

پەرستن لەسەر سێ شت بەندە: ترس و تکا (پەرجا) و خۆشەویستی (المحبە)، جا پەرستنی خوای گەرە نابێتە پەرستن ئیلا دەبێ ئەم سێ شتەى تیدا بێ: - ترس لەخوای گەرە، تەکاکردنی پەرەمتی خوا، نابێت تەنھا ترسەکە بێت تاكو بپێتە ھۆى بێ ئومێدى لە پەرەمتی خوای گەرە، نابێت تەنھا پەرجاکە بێت تاكو بپێتە ھۆى تەئمین بوون لەمەکرى خوای گەرە، نابێت تەنھا خۆشەویستی بێت بەبێ ترس و پەرجا، بەلکو دەبێ ھەرسێکەى بپێت: - ترس و پەرجا و خۆشەویستی خوای گەرە، بۆیە وتووینە: (ھەرکەسێ خوای گەرەى پەرست تەنھا بەترسەو ھەو ھە (خارجى) - چونکە ئەمە رێگای خەوارىجە، چونکە ئەوانە (أصحاب الوعد) ن و ھەرکەسێ خودای گەرەى پەرست تەنھا بە پەرجا ھەو (مورجیئە) چونکە ئەمە رێگای مورجیئە بە کە لە خوای گەرە ناترسن، بەلکو تەنھا پشت بە پەرجا دەبەستن، خوای گەرە دەفەر مویت: (أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمُرُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ) (۹۹) الاعراف) واتە: بلیت لەمەکرو ھیزو دەسەلات و سزای خوا دلتیان؟ خۆ مەگەر گەل و ھۆزى زیانمەندان لەمەکرو تۆلەى خوا دلتیان.

(هه‌رکه‌سی‌ی خوای گه‌وره‌ی په‌رست ته‌ن‌ها به‌ خۆشه‌ویستی ئه‌وه
 (صوفیه))^{۲۷۶} چونکه صوفیه‌کان ده‌لێن: (ئێمه‌ خوای گه‌وره‌ ناپه‌رستین به‌ته‌ماحی
 به‌هه‌شته‌که‌ی و ناپه‌رستین له‌ترسی ئاگره‌که‌ی، به‌لکو ته‌ن‌ها له‌به‌ر خۆشه‌ویستی
 ده‌په‌رستین)^{۲۷۷} ئه‌مه‌ش گومراییه، چونکه ده‌بی‌ی خوای گه‌وره‌ بپه‌رستری به‌ترس و
 په‌جاو خۆشه‌ویستییه‌وه.

مه‌به‌ست له: (وطریق الخوف والحزن والشفقات والحياء من الله تبارك وتعالى).

واته: پێویسته له‌سه‌رت شه‌رم له‌خوای گه‌وره‌ بکه‌یت، هه‌یاکردنش واته
 له‌سه‌رپێچیدا نه‌تبینی، تو شه‌رم ده‌که‌یت له‌دروستکراوه‌کان له‌شتێکدا بتبینن لایه‌ق
 نه‌بیت، ئه‌ی ئیتر چۆن له‌خوا شه‌رم ناکه‌یت له‌سه‌رپێچیدا بتبینی، ئه‌مه‌ شتیکی
 سه‌رسوڕه‌ینه‌ره له‌مروقه‌وه، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ
 وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُمْ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ) النساء/ ۱۰۸ واته: ئه‌و
 دوو‌پووانه‌ تاوان له‌مه‌ردم ئه‌شارنه‌وه‌و شه‌رم ده‌که‌ن لێیان که‌چی له‌و خوا گه‌وره‌یه
 شه‌رم ناکه‌ن به‌مه‌رجی هه‌موو وه‌ختی خوا له‌گه‌لیانه‌و ئاگاداریانه، به‌تایبه‌تی ئه‌و
 ده‌مه‌ی ئه‌وان به‌شه‌ودا قسانێکیان ده‌کرد که هه‌رگیز (خوا) پێی پازی نییه).

بۆیه پێویسته له‌سه‌رت سه‌ره‌تا له‌خوا شه‌رم بکه‌یت و دوور بکه‌ویت‌وه له‌سه‌رپێچی
 کردنی چونکه ده‌تبینی.

۲۷۶ / ته‌ماشای : مجموع الفتاوى (۲۱/۱۵) وشرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز (ص/۳۷۲) بکه .

۲۷۷ / ته‌ماشای مدارج السالكين بکه : (۷۶/۲) .

﴿۱۱۹﴾ نوسەر دەئىت: (واحذر أن تجلس مع من يدعو إلى الشوق والمحبة

ومن يخلو مع النساء وطريق المذهب فإن هؤلاء كلهم على الضلالة).

واتە: ئاگادار بە لەو ەى دابنىشى لەگەل ئەوانەى بانگەواز بۆ تامەزىوى و خۆشەيىستى دەكەن و لەگەل ئەوانە لەگەل ئافرەتاندا دوو بەدو دەبنەو پرىگای ئەو مەزھەبە، چونكە ھەموو ئەوانە لەسەر گومرايىن.

پافە/

مەبەست لە: (واحذر أن تجلس مع من يدعو إلى الشوق والمحبة).

ئەوانەش صۆفییەكان، كاتى ئاگادارى كردىنەو لەدانىشتن لەگەل زاناىانى كەلامدا، ئاگادارى كردىنەو لەدانىشتن لەگەل كۆمەلئىكى گومراى تردا ئەوانىش صۆفییەكان، ئەوانەى خواى گەورە دەپەرستن بەبيدعو داهىتزاوھكان كەلەلایەن خوداوە ھىچ بەلگەيەكيان نىيە، واز لەسوننەت دەھيئن، بەلكو بايەخ بەفەرموودە نادەن، بايەخ بە داواکردنى عىلم نادەن، ئاگادارى خەلكى دەكەنەو لە وەرگرتنى عىلم، دەئىن:-- (وەرگرتنى عىلم لە زىكرەكانت دەكات و لەپەرستنت دەكات) ئەمەش گومرايى، چونكە ھىچ پەرستنىك چاك نابى، ھىچ زىكرىك چاك نابى ئىللا بەو شىوھە نەبى لەگەل كىتاب و سوننەدا بگونجى، ئەو ەش نابى ئىللا بە داواکردنى عىلم نەبى، بۆيە ئەوان گومرايون _پەنا بەخوا_ خۆيان دوور كەدەو لەعىلم و فەربوون، بەخەلكيان گوت: (خۆتان بە زىكرى خوداوە خەريك بكەن، بەپەرستنەو خۆتان خەريك بكەن) ئەمەش خوودو ناوھپۆكى گومرايى، چونكە پەرستن و زىكر پاست و دروست نابن ئىللا دەبى لەسەر عىلمىكى پاست و دروست بى و شوئىنكەوتنى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بى، بەلام ئەگەر ھاتو لەسەر عىلم و شوئىنكەوتن نەبو ئەوا دەبىتە گومرايى، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى: (من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد) چۆن دەزانن ئەو ەى پىغەمبەرى خواى (ﷺ) لەسەر بوو بەبى فەربوون؟ دەفەرمويت: (من أحدث في أمرنا

هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ) چۆن دەزانى ئەو داهینراوە ئیلا ئەگەر لە گەل سوننەتى پیغمبەرى خوادا (ﷺ) بەرانبەرى نەکەیتەو؟ بۆیە لەپیش ھەمویانەو دەبى فیر ببى، دوور مەکەو لە عیلم و فیریوونى عیلم، جا داواکردنى عیلم چاکترە لە پەرستە سوننەتەکان (نوافل)ەکان، جا ئەو کەسەى دادەنیشیت بۆ ئەوێ مەسەلەپەکی عیلمی باس بکاو گفت و گۆی بکات ئەو ئەو کەسە چاکترە لەو کەسەى ھەموو شەو کە ھەلەستى شەونویژ دەکات، بۆ؟

چونکە خۆای گەرە لەسەر زانست و چارپوونى دەپەرستى و لەبەر ئەوێ کەسى زانا سوودی بۆ خۆی و جگە لەخۆی ھەبە، بەلام کەسى عابید ھەموو شەو کە شەونویژ دەکات و پۆژە کە بەپۆژوو دەبى ئەو تەنھا سوودی بۆ خۆی ھەبە، سوودی بۆ خەلکی نییە، کەواتە سوودەکەى تەنھا بۆ خۆیەتى، جا ئەگەر تۆ فیر بوویت ئەو سوودت بۆ خۆت و خەلکیش ھەبە، بۆیە پیغمبەرى خوا (ﷺ) دەفرمویت: (فضل العالم على العابد، كفضل القمر على سائر الكواكب)^{۲۷۸} واتە: فەزلى زانا بەسەر عابیدەو وەکو فەزلى (مانگ) بەسەر ھەموو ئەستیرەکانەو) چونکە مانگ ھەموو گەردوون پووناك دەکاتەو و کاروانەکان بەھۆیەو پى دەکەن و دەپۆن، بەھۆیەو خۆای گەرە بەروبوومەکان چاک دەکاتەو و چەندین سوودی مەزنى تری ھەبە، بەلام ئەستیرەکان تەنھا خۆی پووناك دەکاتەو، پووناکییەکەى تەنھا بۆ خۆیەتى، ئەمە ئەو عابیدەبە لەسەر حەق و شیوازی پاست خۆای گەرە دەپەرستى، ئەى ئەو عابیدە چۆنە خۆای گەرە دەپەرستى لەسەر نەفامى؟ ئەمە پەنگە پەرستەکەى گومراىی بىت بگێردیتەو بۆ خۆی، کەواتە عیلم و فیریوونى عیلم پتویستە، بەو کەسانە مەغرور مەبە ھانى خەلکی دەدەن لەسەر زیکرو دەرچوون و شەونویژى و پۆژوو دوور

۲۷۸ / صحیح : أخرجه أبو داود (۳۶۴۱) والترمذي (۲۶۸۲) وابن ماجه (۲۲۲) وصححه الشيخ الألباني في

(صحیح الجامع) (۶۲۹۷) .

دەكەونەوہ لە عىلم و دانىشتن لە مزگوتەكاندا بە مەبەستى فېرېوونى عىلم لە سەر دەستى زانايان.

مەبەست لە: (ومن يخلو مع النساء).

چونكە ھەندى لە صۆفییەكان خۆيان لە حەرام ناپارێزن، دەلێن: (ئێمە تاوانمان لە سەر نییە، ئێمە لەو كەسانەین خوا دەناسین) سەرپێچییەكان حەلال دەكەن و دەلێن: (ئێمە حەرامبوونمان لە سەر نییە و (واجبات)مان لە سەر نییە، چونكە ئێمە گەشتوینەتە خواو پێویستیمان بە پەرستەن نییە) بۆیە نێریازی دەكەن و زینا دەكەن و تێڕوانینی حەرام دەكەن و دەلێن: - (لەمەدا تاوانبار نابین، چونكە ئێمە تەماشای ئایەتەكانى خوا دەكەین) دەلێن: (ئەمە بە شىكە لە تەماشاكردنى ئایەتەكانى خوا) شەیتان ئەو شەیتان بۆ دەپارێتیتەو، لەگەڵ لووسكەدا (مردان)دا دوو بە دوو دەبنەو و خراپەیان لێ دەو و شىتەو و وادەزانن ئەوان لە خۆشەويستانى خوان، ھىچ حەرەجێك نییە ئەگەر ئەوان ئەو بەكەن، تەماشاكە بەندە چۆن دەگاتە ئەو سنوورە - پەنا بەخوا - بۆیە لەگەڵ ئەواندا دامەنیشە.

مەبەست لە: (وطريق المذهب).

واتە پێگای مەزھەبى صۆفییەكان، ئەوان دەلێن: (شەيخك بۆ خۆت دیارى بكە) واتە شەيخى تەریقەتێ لە سەر دەستى برۆیت، (ئەو كەسەى شەيخى نییە شەيخەكەى شەیتانە) بۆیە پێویستە شوێنكەوتەى شەيخك بى و بەیعەى پێى بدەیت لە سەر تەریقەتەكەى و لێى دەرئەچى و چەندین زاراوەى پىسیان ھەبە، بۆیە دەبێ خۆتى لێ بپارێزى و ئاگادارى بى، چونكە ئەوانە بانگى خەلكى دەكەن بۆ دەرچوون لە دینی خوداوە بۆ دینی شەیتان _ پەنا بەخوا _.

مەبەست لە: (فإن هؤلاء كلهم على الضلالة).

ئەو صۆفییانە بە ھەموویانەو و زاناكانیان و مۆریدەكانیان و شەيخەكانیان ھەموویان لە سەر گومراپین، ئەو كەسانە نەبێ بە سوننەت كار دەكەن، جا ئەمە حەقەكەبە.

﴿۱۲۰﴾ نوسەر ده‌لیت: (واعلم أن الله -تعالی- دعا الخلق کلهم إلى عبادته ومن من بعد ذلك على من يشاء بالإسلام تفضلاً منه).

واته: بزانه خوای په‌روه‌دگار بانگی هه‌موو خه‌لکی کردووه بۆ په‌رستنی خۆی و له‌پاش ئه‌وه منه‌تی خۆی پڑاندووه به‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ویستی لی بی به‌ ئیسلام به‌ فه‌زل و منه‌تی خۆی.

پافه/

دانه‌ر ده‌لیت: (واعلم).

ئه‌ی برای موسلمان _ ئه‌ی قوتابی زانست و زانیاری _ ئاگاداری ئه‌م کاره به، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه خوای گه‌وره هه‌موو خه‌لکی بۆ په‌رستنی خۆی دروست کردووه: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (۵۶) الذاریات/۵۶) واته: من هه‌ر بۆیه جنۆکه و ئاده‌میم دروست کردووه بپه‌رستن و بمراسن).

ئه‌مه له‌په‌روی هه‌وال دانه‌وه‌و له‌په‌روی فه‌رمانیشه‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۲۱) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۲۲) البقرة) واته: ئه‌ی خه‌لکینه! ته‌نها په‌روه‌دگاری خۆتان بپه‌رستن ئیوه‌و پیشووه‌کانی ئیوه‌ی له‌ نه‌بوون دروستکردووه چونکه ئاوا په‌رستنیك هیزی پارێزگاری دروست ده‌کاو به‌لکو ئیوه‌ش خۆ بپاریزن(۲۱) خواجه‌کی وایه زه‌وی بۆ ئاماده‌کردوون و کردوویه‌تی به‌پایه‌خ تا به‌ناسانی له‌سه‌ری بژین و به‌لای سه‌رووشتانه‌وه _ وه‌ك گومه‌زه‌یی و كۆشك _ ئاسمانی راگرتووه له‌و حه‌وایشه‌وه ئاوێکی بۆ باراندن ئینجا به‌و بارانه جوهره‌ها میوه‌و پۆزی بۆ فه‌راهه‌م هێنان و شینی کرد جا كه‌وابوو

ئىۋەش بىپەرستىن و ھىچ جۆرە ھاۋىيە شىكى بۆ دامەننن دەخۇ خۇيشتان چاك دەزانن
كە ئەو جۆرە بتانە ھىچيان بەدەست نىيە).

خوای گەرە دەفەر مۆيت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ (۱)
الحج) واتە: ئەى خەلکىنە! بەردەوام لە پەرۋەردگارتان بترسن و خۇ پىيارىزن لە
خەشم و ركى ئەو فەرمانەكانى بە چاكى جىيەجى بکەن، چونكە بە راستى بوومە لەرزە
شۆكەى ھاتنى رۆزى قىامت و كاۋل بوونى دونيا كارىكى زۆر سامناك و گەرەيە).

خوای گەرە دەفەر مۆيت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا
يُغُرَّنَّكُمُ بِاللَّهِ الْغَرُورُ (۵) فاطر).

ئەم دواندە بۆ ھەموو خەلکىيە باۋەرداران و بى باۋەپان، جنۆكە و مۆفەكان، خوای
گەرە بە تاك دابننن لە پەرستندا، لە گەل ئەودا ھىچ كەسك نە پەرستىن جگە لە خۆى
نە بى، چونكە ئەوان ھىچ پەرۋەردگارىكيان نىيە تەنھا (اللہ) نە بى، زۆربەى بانگەكان
لە سورەتە مەككىيە كاندا (يَا أَيُّهَا النَّاسُ) و زۆربەى سورەتە مەدەنىيەكان (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا) ھەرچەندە پەنگە كەمك لە سورەتە مەككىيەكان يان سورەتە مەدەنىيەكان بەو
شىۋەيە نىيە بەلام عىبەرت بە زۆرىيە، ئەم بانگانەش دەلالەتتىكى پۈۈن دەكات لەسەر
ئەۋەى عىبادەت تەنھا دەبى بۆ خوا بىت، خوای گەرەش فەرمانى بە ھەموو خەلكى
كردوۋە، لە پىناۋ ئەۋەدا دروستى كردوۋن، بۆيە لەۋەدا ھىچ كەسكى تر ھەقى ئەۋەى
نىيە نە فرىشتەكان و نە پىغەمبەران و نە پىياۋچاكان و ئەۋلىياكان و نە جنۆكە و نە مۆف و
نە ھەر دروستكراۋىكى تر، عىبادەت ھەقى خوايە لەسەر ھەموو دروستكراۋەكان.

جا بانگەواز كردن بۆ پەرستنى خوا گشتىيە بەلام ئەوانەى ھەستاون بەم بانگەوازە
ئەوانە بەندە تاييە تەكانن، زۆرىك لە خەلكى پىشتيان لە پەرستنى خوا كردوۋە،
خەلكىكى كەم ئەوانە گوييان بۆ ئەم بانگەوازو فەرمانە گرتوۋە، فەرمانى خاويان جى
بەجى كردوۋە، بۆيە خوای گەرە ئەۋانى ھىدايەت داۋە بۆ ئەۋە تەۋفىقى داۋن،

بەھۇى گوى گرتن و پووكردنە بانگەوازەكەى خوا، جا ھۆكارەكەى لەلايەن بەندەكەوہى و تەوفىق لەلايەن خوداوەى، جا تەوفىقى خوا بنيات نراوہ لەسەر ھۆكارەكان لەلايەن بەندەكەوہ، جا ئەگەر بەندەكە ھۆكارەكەى ئەنجامدا ئەوا خواى گەرە تەوفىقى دەدات و بۆى ئاسان دەكات، ھەرەكو خواى گەرە دەفەرمویت: (إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى (۴) فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى (۵) وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى (۶) فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى (۷) وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى (۸) وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى (۹) فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى (۱۰) اللیل) واتە: بى گومان كارو تىكۆشانى ئىوہش ئەى مەروا جىاوازو جۆراو جۆرە (۴) ئىنجا ئەوہى مال و سامانى خۆى لە بەر خوا بەخشى و لە نافەرمانى خوا خۆى پاراست (۵) وە بپرواى بە پاداشتى چاكتەر كرد (۶) ئەوا ئىمەش بى گومان بۆ بەهەشت و بۆ كارى ئاسان و چاك نامادە و رىئوینى دەكەين، دەىخەینە سەر راستە رى (۷) وە ئەوہش چىرووكى كرد و خۆى بى نیاز گرت (۸) و بپرواشى بە پاداشى چاكتەر نەكرد لە لای خوا (۹) ئەوا ئىمەش كار ئاسانى بۆ دەكەين بۆ دژوارترین رىگە (۱۰).

جا ھىدايەت ھۆكارى ھەى و گومپاى ھۆكارى خۆى ھەى لەلايەن بەندەوہ، بۆىە ئەمە دەبى لى ئاگادارىين، چونكە كەسانىك ھەن دەلەين: ئەگەر خواى گەرە ھىدايەتى بۆ نوسىيىتم ئەوا ھىدايەت وەرەگرم، ئەگەر تەقدىرى گومپاى بۆم كەردبى ئەوا گومپا دەبم، ئەمەش قەسەىكى پوچەلە، ئىحتىجاج كەردنە بەقەدەرەوہ، ئەوہى لەبىرچووہ ئەنجامدانى ھۆكارەكان لەلايەن خودى خۆىەوہى، ھەرگىز ھىدايەتى دەست ناكەوئ بەبى دەستگرتن بەھۆكارەكانەوہ، چونكە تۆ ئەگەر مندالت دەوئ ئەوا دەبى ژن بەيئى، ھۆكارەكە ئەنجام دەدەيت ئەویش ھاوسەرگىرييە.

بەلام ئەگەر بەگەنجى بىيئىتەوہو ژن نەھيئى ئەوا ھەرگىز مندالت نابى، ھەرەھا پزقىش جا ئەگەر دابنىشى و كار نەكەيت و پشت بەقەدەر بىستى ئەوا ھىچت بۆ نايەت، بەلام ئەگەر ھەستائى و كارت كەردو ھۆكارەكانت گرتە بەرو بەدوائى پزقدا

كەپايت ئەوا خىۋاي گەرە بۆت ئاسان دەكات، گيانلەبەرەن و بالئندەكان لەھىلانە و مائەكانيان نامىنن، بەلكو بەيانيان بەسكى برسى دەردەچەن و ئىۋاران بەتيرى دەگەرپىنەو^{۲۷۹}، دەردەچى بۆ گەرەن بەدۋاي پزق و پوزىدا بۆيە دەبى ھۆكارەكان بگريئە بەر، ھەرۋەھا ھىدايەتەش واىە بەبى ھۆكار دەستت ناكەوئى، گومرايىش پوونادات بەبى ھۆكار لەلايەن بەندەكەو، چونكە خىۋاي گەرە سىتەم لەكەس ناكات، جا ئەو كەسەى خەيرى دەوئى ئەوا خىۋاي گەرە چاكەى بۆ ئاسان دەكات و سىنگى فراوان دەكاتەو، ئەو كەسەش خراپەى دەوئى ئەوا خىۋاي گەرە خراپەى بۆ ئاسان دەكات و بۆى ئامادەى دەكات لە پاداشتى ھەزى وىستى خۆى، كەواتە با بەندەكان بەجوانى لەم بابەتە تىبگەن چونكە بابەتتىكى زۆر وىرە، بۆيە دەبى ھۆكارەكان ئەنجام بەدەن بۆ ھەموو كارىك، لەوانە ئيمان و ھىدايەت وچوونە بەھەشت و دۆزەخەو.

مەبەست لە: (وَمَنْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مِنْ يَشَاءُ بِالْإِسْلَامِ تَفَضُّلاً مِنْهُ).

واتە: خىۋاي گەرە مەنتى كىرەدوۋەتە سەر ئەوانەى وىستى لى بىت بەئىسلام بەفەزلى خۆى، بەلام دەستكەوتنى فەزلى لەلايەن خوداۋە ھۆكارى ھەيە، دەست نەكەوتنى ئەو فەزلى ھۆكارى ھەيە لەلايەن بەندەو، بۆيە دەبى تىبىنى ئەوە بىرى و مۇفەكان ئىحتىجاج بەقەدەرەو نەكەن وەكو ئەوانەى وتيان: (سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا) الانعام/۱۴۸ ئەمەش ئىحتىجاج كىرەنە بەقەدەر ھەرەكو ئىبلىس ئىحتىجاج پى كىرە، گوتى: (فَبِمَا أَغْوَيْنِي) الاعراف/۱۶ ئىحتىجاجى بەقەدەر كىرە ئەوەى لەبىرچوۋ كەخۆى بەزلى زانى لەفەرمانى خوا، خىۋاي گەرە وئلى كىرە چونكە خۆى بەزلى زانى و پارى نەبوو بۆيە بوۋە يەكى لەبىباۋەپان، پارى نەبوو سوزدە ببات، ھەرۋەكو خىۋاي گەرە فەرمانى پىكرد، جا ھىچ حوججەيەكى نىيە لەوۋەدا، بەلكو حوججەكە لەسەر خۆيەتى، چونكە ئەو بەدبەختىيەى بەسەرىدا ھات بەھۆى سەرپىچىيەكەى خۆيەو بوو.

۲۷۹ / رواه الطيالسي وابن المبارك واحمد وعبد بن حميد والترمذي وابن ماجه والحاكم وابن حبان .

﴿۱۲۱﴾ نوسەر دەئیت: (والکف عن حرب علي ومعاوية وعائشة وطلحة والزبير - رحمهم الله أجمعين- ومن كان معهم لا تخاصم فيهم، وكل أمرهم إلى الله تعالى، فإن رسول الله ﷺ) قال: (إياكم وذكر أصحابي وأصهارى وأختاني) وقال: (إن الله تبارك وتعالى نظر إلى أهل بدر فقال: اعملوا ما شئتم فأني قد غفرت لكم).

واتە: وازمەتەن لەباس کردنى جەنگى نىوان عەلى و مەعاویە و عائیشە و تەلحە و زوبەیر - پەرحمەتى خوا لە مەموویان بێت - مەموو ئەوانەى لەگەڵیاندا بوو و مشت و مەر مەكە لەواندا، كارو باسەكەیان بگێرەووە بۆلاى خواى گەورە، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووێتى: (إياكم وذكر أصحابي وأصهارى وأختاني) مەروەها دەفەرموێت: (إن الله تبارك وتعالى نظر إلى أهل بدر فقال: اعملوا ما شئتم فأني قد غفرت لكم) ۲۸۰.

پاڤە /

مەبەست لە: (والکف عن حرب علي ومعاوية وعائشة وطلحة والزبير - رحمهم الله أجمعين).

ئەمە بنەمایەكى مەزنە، ئەویش ئەوەیە كەوا پێیویستە لەسەر موسلمان لەحەقى هاوێلانێ پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لە كۆچەران و پشتیوانان ئەوانەى پشتگیری پێغەمبەرى خودایان (ﷺ) كردو ئەویان پاراستو لەگەڵ ئەودا جیهادیان كردو سەرۆت و سامانی خۆیان لەپێناوی ئەودا خەرج كردو گیانی خۆیان بۆ فیدا كرد، مال و ولاتی خۆیان بەجێ هێشت و شوێنی پێغەمبەرى خوا (ﷺ) كەوتن، پێیویستە فەزلى ئەوان بزانرێ جگە لەوان ئەو فەزلى نێیە، جا ئەوانە باشتەرى سەدەكانن، مەروەكو پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووی: (خيركم قرني، ثم الذين يلونهم ثم الذي يلونهم)

جا باشتیریى چاخەکان هاوەلانی، ئەوانەى هاوڕیتی پێغەمبەرى خوايان (ﷺ) کردو
هەستان بەسەر خستنى و بلاوکردنەوہى دینەکەى و گەیاندى بەوانەى پاش خوڤان
هاتن لەم ئوممەتە، بۆیە ئەو فەزەلەیان دەستکەوت کە هیچ کەسێک لەجگە لەوان
هاوتایان نابن بۆیە خۆى گەورە ستایشى ئەوانى کردو لەوان پازى بوو ھەروەکو لە زۆر
ئایەتى قورئانى پیرۆزدا هاتووە: - خۆى گەورە دەفەرمویت: (لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ
وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ
تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (١١٧) وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ
الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
لِيتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (١١٨) التوبة) ئەمجار فەرمووی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا
اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ (١١٩) التوبة) واتە: خوا لەو کارەى پەيامبەرىش خۆش بوو وە
لەکوچکەران و پشتیوانانیش ئەوانەیان کە لەجەنگە سەختەکەى (تەبووک) دا دواى
پێغەمبەر کەوتن و پەپرەوویان لى کرد پاش ئەوە خەرىک بوو ھێندىکیان دلایان لاری
بیت و نەچنە جیھادەکەوہ پاشان دووبارە خوا تەوہى لى وەرگرتن چونکە بەراستى
خوا بەرامبەر بەوانە زۆر بە لوتفە، زۆریش لەگەڵیان بەمىھەرە (١١٧) خوا تەوہى لەو
سى کەسەش وەرگرت کە خوڤان لە غەزاکە گرتە دواوہ، واتە: لە مەدینە مانەوہ و
نەچوونە جەنگى تەبووک تا لە خەفەتدا وای لێھات ئەم زەوہیە فراوانەیان لا تەنگ بوو،
وہ لە خەم و خەفەتدا لە گىانی خوڤان بیزار بوون، چونکە پەيامبەر بپاری دابوو نابى
ھیچ کەسێک تەنانەتى سلاویشیان لى بکات، ھەتا فەرمانى خوا دیت !! نیت زانیان کە
ھیچ پەنايەکیان نەماوہ، مەگەر ھەر پەنا بە خوا بەرن، لە پاشان خوا رێنمايى تەوہى
کردن، بۆ ئەو تەوہى بکەن، نیت ئەوانیش تەوہىیان کردو خوا بەخشینی بە راستى
تەنھا ئەو خۆایە قەبوولکاری تەوہى و لێبوور دەو زۆریش دلۆقان و مېھرەبانە (١١٨) ئەى
ئەوانەى باوەرپتان ھێناوہ ! لە نافەرمانى خوا پارێز بکەن و ھەمیشە لە گەڵ دەستەى

راستان بن نه‌وانه که له گهل پیغه‌مبه‌ردا چوونه غه‌زا و بو ری خوا به مال و به گیان تیکشان (۱۱۹).

له گهل راستگیاندا بن، له گهل نه‌واندا، هاره‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: (وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) (۱۰۰) التوبة) واته: له ده‌سته‌ی به‌که‌می پیغه‌نگی کۆچه‌ران و پشتیوانان و چاک په‌په‌روانی نه‌وانیش خوی پازی بوو لییان و نه‌وانیش له‌خوا پازی بوون به‌ده‌ر له‌وه‌ش چندان باخ و بیستانی بو سازداون که: به به‌رده‌خت و کۆشکه‌کانییدا پووبار گه‌لی ده‌چیت به‌ه‌تا هه‌تاییش تییدا نه‌می‌ننه‌وه هه‌ر نه‌وه‌یشه ده‌سکه‌وت و سه‌رفرازی گه‌وره و به‌نرخ).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا) (۱۸) الفتح) واته: بی گومان خوی پازی بوو له‌ئیمانداره‌کان کاتی _ له‌ژیر نه‌و دره‌خته دا پیی ده‌لین (شجرة الرضوان) په‌یمانیان له‌گهل ده‌به‌ستیت نه‌ی موحه‌مه‌د جا خوا به‌و پاستی و وفایه‌ی له‌دلیاندا بوو بو په‌یامه‌که‌ت ناگاداریبو ئینجا له‌کاتی په‌یمانه‌که‌دا نارامی دابه‌زاند هه‌ریان و به‌سه‌رکه‌وتنیکی نزیک پاداشتی دانه‌وه).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا) الفتح (۲۹) واته: موحه‌مه‌د (ﷺ) په‌وانه‌کراوو په‌یامبه‌ری خوی نه‌و که‌سانه‌ش له‌گهل نه‌ون و شوینی نه‌و که‌وتوون له‌به‌رامبه‌ر بی پرواکانه نازاو به‌هیزن، له‌ناو خوشیاندا میهره‌بان و به‌سۆز و دل نه‌رمن ده‌یان بینی هه‌رده‌م خه‌ریکی پکوع و سوژده‌ن).

تاكو كۆتايى سورەتى (الفتح)، ئەمە دەربارەى ھاۋەلان، خۋاى گەۋرە كاتى باسى (الفىئى) كىردۈە لە سورەتى (الحشر) فەرمۇيەتى: (وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (٦) مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (٧) لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصَرُّوْنَ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ (٨) الحشر) واتە: ئەۋەى خوا گىپراپەۋە بۆ پىغەمبەرەكەى لە دارايى جولەكەكانى (بەنى نەزىر) ئىۋە ھىچ ئەسپ و شىرىكتان بۆتا و نەدابوو، واتە: ھىچ زەحمەت يىكتان نەكىشاپوو، بەلام خوا پىغەمبەرانى خۆى بەسەر ھەر كەسىكىدا حەز بكا زال ئەكات بە بى جەنگ و خواش دەسەلاتى بەسەر ھەموو شىكىدا ھەيە و ويستى لە ھەرشى بىت ئەيكات (٦) ئەۋەى خوا گىپراپەۋە بۆ پىغەمبەرەكەى لە (فەيئى) شارەكان بە بى كوشتار ئەۋە بۆ خۋايە و بۆ پەيامبەرەكەى و بۆ خىزمانى نىزىكى و بۆ مىندالى بى باوك و بۆ داماو و بى نەوايان و رىيۋاران، بىرپارە بەو شىۋەيە دابەش بىرى ئەك بىيە سەرمايەى دەستە و دەستكردن لە ناو دەۋلە مەندەكان تانداو ھەزارەكان لى بى بەش بىن، ۋە ھەرچى پەيامبەر پى دان ۋەرى بگرن، واتە: - بەچى فەرمانى پى كردن بىكەن چ لەم دەستكەوتەدا و چ لە ھەر شىكى تردا جىبەجى بىكەن ۋە رىيشى لە ھەرشى لى گرتن ئىۋەش دەستى لى ھەلگرن، و خۆتان لە خەشم و غەزەبى خوا بپارىزن بە جىبەجىكردنى فەرمانەكانى و ۋازەيتان لە قەدەغەكراۋەكانى بە راستى خوا سەخت تۆلەيە قارى لە ھەر كەسىك گرت رىزگارى نابى (٧) ئەۋەيئو دەستكەوتەيە بۆ ئەۋەزارە دوۋرە ۋلات و كۆچكردۋانەيە لە خانوو سامانى خۆيان دەركران داۋاى چاكە و پەزەمەندى لە خوا دەكەن و يارمەتى خوا و پەيامبەرەكەى دەدەن ئا ئەۋانەن پاستگۆكان لەباۋەپو جىھاد ياندا (٨).

ئەمبار باسى كۆچەرەن دەكەت دەفەرەمۆيت: (وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُجْزَوْنَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) (۹) وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (۱۰) (الحشر) واتە: ئەو كەسانەى نىشتەجىي (دار الھجرە) و (دار الایمان) بوون، واتە: پشتیوانان لە پېش كۆچى كۆچەرەكان، كۆچەرەكانیان خۆش دەوین و بەشېك لە دارایی خۆيانیان ئەدەنى و دلخۆشیان دەكەن، هیچ شتێكیان لە دلدا نىيە سەبارەت بەوھى بە كۆچەرەكان درا لە فەيئى بەنى نەزىر، چونكە پەيامبەرى خوا لەو ھەموو دەستكەوتە تەنھا بەشى سى كەسيانیدا، لە گەل ئەوھيشدا كەسيك نەبوو پىي ناخۆش بێت و نىسارى كۆچەرەكان دەكەن بە سەر خۆياندا لە سەرھەت و ساماندا، ئەگەر چى خۆيشيان نىازيان پىي ھەبى و ھەزار بن، ھەر كەسى لە سىفەتى رۆدى دەروونى بپارىزى، واتە: ھەر كەسى خوا بپارىزى لە چرووكى دەروونى جا ئەوانەن برەوھەكان (۹) ئەوانەش لەدواى ئەوانەو ھاتوون دەلێن: ئەى پەرەردگارەكەمان ! لەئیمەو لەو برايانەمان پېش ئیمە باوھەريان ھیناوە خۆش ببەو هیچ بوغزو قىنيك مەخە دلمانەو بەرامبەر بەو كەسانەى باوھەريان ھیناوە ئەى پەرەردگارى ئیمە ! بەراستى تەنھا ئەتۆى بەسۆزى مېھرەبان (۱۰).

ئەمە ھەلۆيستى مۆسلمانانە دەربارەى ھاوھەلانى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەوان دەلێن: (رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا) وە (الغل) بریتیيە لە رق و كینە، (رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ).

لەسوننەتدا چەندین فەرەمۆدە ھەيە لەوانە ئەو فەرەمۆدەيە كە پېغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرەمۆيت: (لا تسبوا أصحابي فالذي نفسي بيده لو أن أحدكم أنفق مثل أحد ذهباً

ما بلغ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ^{۲۸۱} واتە: جىنئو بە يارانى من مەدەن، سوپىند بە و كەسەى گىيانى منى بە دەستە ئەگەر يەككى لە ئىو بە ئەندازەى كىئوى ئوحد ئالتون بكات بە خىر، ئەوا ناگاتە مشتى يەككى لەوان و بە نىوہى مشتىكىش).

ئەگەر يەككى لە پاشىنەكان جگە لە ھاوہ لآن ھەرچەندە لە شوپىنكە وتوان بىت (التابعين) بە ئەندازەى كىئوى ئوحد لە ئالتونى پوخت وساغ لە صەدەقە بدات لە پىناوى خوادا ئەوا لە پاداشدا بە ئەندازەى صەدەقەى مشتى يەككى لە ھاوہ لآنى نابى لە جۇيان لە خورما يان نىوہ مشتىكىش، كىئوىكى ئالتون لە جگە لە ھاوہ لآن بە ئەندازەى مشتىكى ئەوان نابى، بۆ؟ لە بەر فەزلى ئەوانە.

جا ھەلۆيسىتى موسلمان دەر بارەى ھاوہ لآنى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پىزلى گرتىيانە و داواى پازى بوون لە خواى گەورە بۆيان و چاولىكردىيان و شوپىنكە وتنىيان و بەرگىرى كردن لە شەرەف و ناموسى ئەوان، ئەمە ھەلۆيسىتى موسلمانە لە بەرانبەر ھاوہ لآنى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، خوشەويسىتى ئەوان بە شىكە لە خوشەويسىتى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، جا ھەر كەسى پىغەمبەرى خواى (ﷺ) خوشدەوى ئەوا با ھاوہ لآنى پىغەمبەرى خواى خوشبوپىت، ھەر كەسى پقى لە ھاوہ لآن بىت ئەو پقى لە پىغەمبەرى خوادى (ﷺ) پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەرەمۆپىت: (من أحبهم فبحي أحبهم)^{۲۸۲} واتە: ھەر كەسى ئەوانى خوشبوپىت ئەوا بە خوشويسىتى خوم ئەوم خوشدەوپىت).

ئەو مەسەلەى شەيخ ئامازەى پى كرد كەوا نەچىنە ناو باسى ئەوہى لە نىوان ھاوہ لآندا پوویدا، جا تاكەكانى ھاوہ لآن ئەوانىش وەكو مرقەكانى تر ھەلە دەكەن، بەلام نىەتى ئەوان پاك بوو و مەبەستىيان چاك بوو، ئامانجىيان باش بوو ھىچ كەسىك

۲۸۱ / صحيح : سبق تخريجه .

۲۸۲ / ضعيف: أخرجه الترمذي (۳۸۶۲) وأحمد (۸۷/۴) وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف الجامع) (۱۱۶۰) .

گومانى لەو ھەدا نىيە ئەو ھى تەنھا گەردىلە يەك ئيمان لەدلىدا بىت، ھىچ كەسىك لەوان تۆمەتبار ناكىت، بەلام كاتى فیتنەكە پوویدا _ فیتنەش ھىچ كەسى دەسەلاتى تىدا نىيە داوا لەخوا دەكەين بمانپارىزى _ فیتنەكە لەسەردەمى ئەواندا پوویدا بەھوى ئەو كابرا چەپەلەو (عبداللەى كوپى (سبأ) ئەو ھى لەپوالەتدا موسولمانبوونى خوى دەرخت، ئەمجار ھات و دەستى كرد بەتانەدان لە خەلىفەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) عوسمان، تانەى لى دەدا، قالەقالى دەكردو خەلكى لەسەر كۆدەكردەو ئەوانەى خراپەيان لاخۆشە، پاشاگەردەنيان پى خۆشە، ھەموو سەردەمىك لەو جۆرەى تىدا، جا خەلكى ئەگەر كەسىك بدۆزنەو بەرەو خراپە سەركردايەتيان بكات ئەو لەدەورى كۆدەبنەو ئىللا مەگەر كەسىك خواى گەرە پەحمى پى كردىت، چونكە ئەوان قالەقال و تىكدان و تەشويشيان پى خۆشە، ھەز دەكەن قسە بەدەسەلداران بكىت، پىيان خۆشە كارەكان خراپ بكن و يەكپىزى تىكدەن، لەم جۆرە لەناو خەلكىدا ھەيە، جا ئەگەر يەككىيان دۆزىيەو بانگى خەلكى بۆ ئەو بكات ئەو لەدەورى كۆدەبنەو، جا ئەو ھى لەدەورى ئەم كابراى چەپەلە كۆبوو ھە ئەو كۆبوو ھە، موسولمان يەك ئوممەت بوون و لەژىر فەرمانى يەك خەلىفەدا بوون ئەویش عوسمان بوو، سى يەم خەلىفەى راشدى ئەم كابرا چەپەلە كارى لىكردن و لەكۆتايىدا كارەكە بەكوشتنى عوسمان كۆتايى پىھات، خەلىفەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) و ئەمىرى ئيمانداران و سى يەم خەلىفەى راشدى، جا كاتى عوسمانيان كوشت، فیتنە لەنىوان موسلماناندا ھەلگىرسا، موسولمانان لەكوشتنى عوسمان لەنىوانيان خوياندا غىرەتيان جۆشى سەندو ويستيان تۆلەى بسىننەو لە بكورانى، بەھوى ئەو ھە جەنگى (الجمل) پوویدا لەنىوان ھاو ھالاندا، ئەوانەى (قصاص)يان دەويست لە بكورانى عوسمان لەشارى مەدىنە دەرچوون، لەو كاتەدا بەيە درابوو ئەمىرى ئيمانداران ەلى كوپى ئەبو تالىب لەپاش عوسمان، بەيە درا بە ەلى ئەویش چوارەم خەلىفەى راشدى بوو داويان لە

عەلى كەرد تۆلەى عوسمان لەوانە بىسپىتتەو، ئەو ھاوولانەى لە مەدېنە دەرچووبوون و دايكى ئيماندارانيان لەگەلدا بوو پىككەوتن لەگەل عەلېدا ئەو بكوژانە تەسلىم بكات، بەلام عەلى نەيتوانى ئەوان تەسلىم بكات، چونكە پوچووبوونە ناو لەشكرەكەىو فېتنەيان دەگىپرا، عەلى لەگەل براكانياندا تەلەو زوېپىرو عائىشەو ئەوانەى ھاتبوون بۆ مەدېنە بەمەبەستى صولج كەردن، جا كاتى بكوژەكان ھەستيان بە صولج كەردنە كەرد لەنئوان ھاوولانەى پىغەمبەرى خواداو (ﷺ) وازمەنسان لە جەنگ، فېتنەيان ھەلگىرساندو وایان دەرخت جەنگ ھەلگىرسا دەستيان بەتير باران كەردو ھاواريان كەرد لەنئو لەشكرەكەو، جا ھاوولان وایان زانى جەنگ ھەلگىرسا، بۆيە جەنگ بەرپابوو لەجەنگى (الجمل) بەبى مەبەستى ھاوولان، بەلكو ئەوانە ھەلئان گىرساند ھەر ئەوانە بوون، ئەوانەى عوسمانيان كوشت، ئەوھى لە ھاوولان كوژرا لەم فېتنەدا ئەوا كوژراو لەم جەنگەداو كۆتايى پى ھات ئەمجار معاويەى كوپى ئەبو سوفيان ھەستا لەشام و خەلكى (شام)ى لەگەلدا بوو داواى بكوژانى عوسمانيان دەكەرد بۆ ئەوھى تۆلەى بىسپن، بەلام ئەو كۆمەلە گومراپە ديسان دەستيان كەرد بە فېل و ھەلخەلەتاندن و ھەلگىرسانى فېتنە بۆيە جەنگى (صفین) بەرپا بوو لەنئوان عەلى و معاويەدا، ھۆكارەكەشى ئەو گومراكەرانە بوون كە فېتنەيان ھەلەدەگىرساند لەنئوان موسلماناندا.

كارەكە بە كوشتنى عەلى كۆتايى پى ھات، خەوارىپ كوشتيان ئەوانەى لەدژى عوسمان دەرچوون، (عەلى)يان گەياندە عوسمان و كوشتيان، مەبەستى ئەوان دادپەرەرىو (ئىنصاف) نەبوو بەلكو مەبەستيان رقو تۆلە سەندنەو بوو، وىستيان معاويەو عەمرى كوپى العاصو عەلى كوپى ئەبو تالېب بكوژن بەلام خواى گەورە (معاويە)و (عەمرى كوپى العاص)ى دەرباز كەردو قەدەرى خوا وابوو عەلى بكوژى بۆيە شەھىد بوو.

جا پىۋىستە لەسەر موسولمان واز لەو باسانە بەيئى و نەچىتە ناو ئەو باسانەو،
باسى نەكات ئىللا لەپەوى ئىعتزارو داواى لى خۆش بوون بۆ ھاوەلانى پىغەمبەرى خوا
(ﷺ)، بزانى ئەوان (مجتەد) بوون ئەوانەى حەقيان پىكارو ئەوا دوو پاداشتى ھەيە
ئەوھى نەپىپكارو ئەوا يەك پاداشتى ھەيە، ھىندە چاكەو فەزلى مەزنىان ھەيە ئەو
ھەلانى لە ھەندىكىانەو پەويداوە دايدەپۆشى، چونكە ئەوانە ھاوەلانى پىغەمبەرى
خوان (ﷺ) ھەروەكو لە ھەرمودەيەكدا ھاتووە: (ان الله أطلع على أهل بدر، فقال:
اعملوا ما شئتم فقد غفرت لكم) واتە: خواى گەورە تەماشاي ئەھلى بەدرى كردو
فەرمووى: ھەرچى دەتانەوى بىكەن ئەوا بىكەن من لىتان خۆشبووھە).

ئەوان لە ھەموو حالەتەكدا خواى گەورە لىيان خۆشبووھە، لىخۆشبوون بەشى ئەوانە،
چ ئەوانەى پىكارويانەو ئەوانەى نەيانپىكارو، چونكە ئەوھى ھەلەى كردووە
بەمەبەستەو ھەلەى نەكردووە بەلكو لە ئىجتىھادەو بوو، بۆيە پىۋىستە ھەرگىز
موسولمان نەچىتە ناو ئەو باسەو، كەسيان بە ھەلە نەژمىرى لە ھاوەلانى پىغەمبەرى
خوا (ﷺ) بەلكو ئىعتزاريان بۆ بەيئىتەو داواى لىخۆشبوونيان بۆ بكات و
پەحمەتيان بۆ بنىرە، ئەوا دەبيتە يەككە ئەوانەى خواى گەورە دەريارەيان
دەفەرموئىت: (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ
وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (۱۰) الْحَشْر).

چەند كاسىتەك لە ھەندى لەنەفامانەو دەركەوتووە ئەم باسانەى تىدا تۆمار
كردووە، ئەوھى لەنىوان ھاوەلاندە پەويداوە، بەچەند كاسىتەك دەركەوتووەو ئىستا
لەبەردەستى خەلكىدايە، جا ئەم كەسە:

- ياخود نەفامەو عەقىدەى نەخوئندووە.

- يان مەبەستىكى ھەيە دەيەوى پۇق و كىنە بالۇ بىكەتەۋە بەرانبەر ھاۋەلانى
پىغەمبەرى خوا (ﷺ).

جا با مۇسلمانان ئاگادارى ئەو كاسىتتەنە ھاۋشىۋە كانيان بن، با ئاگادارو ورياي
فروفيلى شىعە بن، جويندان بە ھاۋەلانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بەدۋاي عەيىبە كانياندا
دەگەرپىن، جا با مۇسلمان ئاگادارى ئەۋە بىت، بۇ ئەۋەى نەبىتتە يەكى لەۋانەى
بە ھەلاكەتدا چوون _ پەنا بە خوا _ .

﴿۱۲۲﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم -رحمك الله- أنه لا يحل مال امرئ مسلم إلا بطيبة من نفسه، وإن كان مع رجل مال حرام فقد ضمنه، لا يحل لأحد أن يأخذ منه شيئاً إلا بإذنه، فإنه عسى أن يتوب هذا فيريد أن يردّه على أربابه فأخذت حراماً).

واته: بزانه -پەحمەتى خوات لى بى- مالى ھىچ مۇسلماننىڭ ھەلال نىيە ئىللا بەويست و پارىيىۋىنى خۆى نەبى، ئەگەر پارەيەكى ھەرام لاي كەسىڭ بوو ئەوا زەمانەتى كىردو، بۆ ھىچ كەسىڭ ھەلال نىيە ھىچ شىئىكى لى ببات ئىللا بە ئىزنى ئەو نەبى، چونكە پەنگە ئەو كابرەيە تەويە بىكات و بىھوى مائەكە بۆ خاۋەنەكەى بگىرپتەو ئەو ئەو كاتە تۆ ھەرامىكت بىردو.

پافە /

مەبەست له: (واعلم -رحمك الله- أنه لا يحل مال امرئ مسلم إلا بطيبة من نفسه).

لەپىزگرتنى مۇسلمانان پىزگرتنە لە خوین و مائەكەيان و پىزگرتنە لەشەرەفو ناموسيان، چونكە ھەركەسى بوو مۇسلمان ئەوا بەو مۇسلمان بوونە خوین و مالو سامانى پارىزاو دەبى، بۆيە دروست نىيە تەعدا لە مۇسلمان بىكرىت، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى: (كل المسلم على المسلم حرام: دمه وماله وعرضه)^{۲۸۲} لە وتارى ھەجى مائتاوييدا فەرمووى: (إن دماءكم وأموالكم وأعراضكم حرام عليكم كحرمة يومكم هذا - واته: رۆژى قورىانى - في شهركم هذا - واته: مانگى ذى الحجة - في بلدكم هذا)^{۲۸۴} ئەويش مەككەى پىرۆزە، جا خوین و مال و شەرەفى مۇسلمان ھەرامە، بۆيە نابىو

۲۸۲ / رواه مسلم (۲۵۶۴).

۲۸۴ / صحيح: سبق تخريجه .

دروست نىيە تەئەدا لەمالى موسلمان بکرىت يان بېرىت ئىللا بە ويست و خوايشتى خۆى نەبى، ئەگەر ھەر ماللىكى بەخشى ئەو ھەلەلە بەلام ئەو ھە زۆر لىى دەبىرىت يان بە خوايشتى خۆى نىيە يا دەيدىزى يان خىانەتى لى دەكرى ئەو ھەرامە ھەكو ھەرامبىونى خۆىن و شەرەفى، ئەمەش ھەر ھەكو ئەو ھە خۆى گەرە دەفەرەمۆيت: (وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ) البقرة/۱۸۸.

خۆى گەرە دەفەرەمۆيت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ) النساء/۲۹ واتە: ئەى ئەوانەى باوەرپتان ھىناو! مال و سامانى يەكترى لەخوت و خۆپايى مەخۆن مەگەر لەپىگەى سەداو بازەرگانى و پەزامەندى نىو خۆتانەو ھە بىت و خۆتان مەكوژن چونكە بەراستى خوا دەريارەى ھەمووتان دلوفان و مېھرەبانە).

زۆرىك لەخەلكى گۆى بەمە نادەن يان برا موسلمانەكەى دەكوژى بۆ ئەو ھە مالەكەى ببات و يان مالەكەى دەدزى و يان پىگەى لى دەگرى و يان بەخىانەت و يان بەساختەکردن لەكرپىن و فروشتەندا، گۆى بەو نادات جا مالەكەى دەبات بەناحق و بەبى خوايشتى خۆى، ئەمەش ھەمووى ھەرامەو يەكىكە لەتاوانە گەرەكان.

مەبەست لە: (وَإِنْ كَانَ مَعَ رَجُلٍ مَالٌ حَرَامٌ فَقَدْ ضَمِنَهُ).

ئەگەر مالى براىەكى خۆى برد بە ناحقى بەھەر جۆرىك بىت لەجۆرەكانى بردن ئەوا لەسەر ئەو پاراستنى تاكو دەگىرپىتەو بۆ خاوەنەكەى، چونكە دەبى زەوتكراوەكان (ئەو ھەى بەستەم بردراو) بگىرپىتەو بۆ خاوەنەكانيان لەپىش مردن، ئەگەر نا خاوەنەكەى لەپۆزى قىامەت تۆلە لەستەمكارەكە دەكاتەو، لەھەسەناتەكانى ئەو دەبەن، تاكو پەنگە تەنھا يەك چاكەى نەمىنى، ئەمجار لەتاوانەكانى ستەملىكراوەكان دەدرىتە ستەمكارەكە و فرى دەدرىتە ئاگرەو پەنا بەخوا جا مالى موسلمان ئەگەر بەزۆر بردووتە يان بەمامەلەيەكى ھەرام يان بەدزى ئەوا لەسەر

تۆيە و دەبى بىگىرپىتە وە يان لە دۇنيا ياخود لە قىيامەت، جا ئاگادارى ئەو بە، چونكە ئەو لە ئەستۆى تۆيە و دەبى بىدەيتە وە يان لە دۇنيا و ياخود لە قىيامەت، گەپانە وەى لە دۇنيادا سووك و ئاسانترە لە گەپانە وەى پۆڭى قىيامەت.

مەبەست لە: (لا يَحِلُّ لِأَحَدٍ أَنْ يَأْخُذَ مِنْهُ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِهِ، فَإِنَّهُ عَسَى أَنْ يَتُوبَ هَذَا فَيُرِيدَ أَنْ يَرُدَّ عَلَى أَرْبَابِهِ فَأُخِذَتْ حَرَامًا).

دروست نىيە هېچ شتەك بىەى دەزانى ئەو حەرامە يان لە كەسابەتى حەرامە وەىيە لە بەر چەند ھۆيەك:

يەكەم: تۆ دەزانى ئەو حەرامە ئىتر چۆن حەللى دەكەيت؟ لە كاتىكدا دەزانى ئەو حەرامە، مولكى ئەو كاپرايە نىيە.

دووەم: ئەگەر ئەم ستمكارە تەويەى كردو ويستى مالەكە بگىرپىتە وە لە كاتىكدا تۆ لە ئەوت بردووە ئەو ئەو كاتە ناتوانى بىگىرپىتە وە.

سى يەم: تۆ دەبىتە شەريك و ھاويەشى ئەو لە تاوان و ستمەكەدا.

﴿۱۲۳﴾ نوسهر ده‌لئیت: (والمکاسب ما بان لك صحته فهو مطلق إلا ما ظهر فساد، وإن كان فاسدا يأخذ من الفساد ممسكة نفسه ولا تقول: اترك المكاسب وأخذ ما أعطوني لم يفعل هذا الصحابة ولا العلماء إلى زماننا هذا قال عمر بن الخطاب رضي الله عنه: (كسب فيه بعض الدنية خير من الحاجة إلى الناس)^(۲۸۵)).

واته: که‌سابه‌ته‌کان ئه‌وه‌ی بۆت پوون بووه‌ته‌وه له‌دروستی‌تی ئه‌وه پ‌ه‌ایه، ئیلا ئه‌وه نه‌بیّ فه‌ساده‌که‌ی ده‌رکه‌وتووه، ئه‌گه‌ر خراب بوو ئه‌وه‌نده له‌خرابه‌که ده‌بات ته‌نها بۆ مانه‌وه‌ی خو‌ی، مه‌لّی: واز له‌که‌سابه‌ت ده‌هیتم و ئه‌وه ده‌به‌م پیم ده‌به‌خشن، ئه‌مه هاوه‌لان نه‌یانکردووه، مه‌روه‌ها زانا‌یان تا‌کو ئه‌م سه‌رده‌مه نه‌یانکردووه، عومه‌ری کو‌پی خه‌تتاب فه‌رموویه‌تی: که‌سابه‌تیک که‌میک ده‌نائه‌تی (سووکی و نزمی) تیدا بیت چاک‌تره له‌پ‌یو‌یستی ده‌ستی خه‌لکی).

پا‌فه / مه‌به‌ست له: (والمکاسب ما بان لك صحته فهو مطلق).

پ‌یغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (ان الحلال بین وإن الحرام بین وبينهما أمور مشتهيات لا يعلمهن كثير من الناس فمن أتقى الشبهات فقد استبرأ لدينه وعرضه)^(۲۸۶) جا حه‌لّال پوون و دیاره وه‌رده‌گیریت، چونکه ئه‌صل له‌مامه‌له‌دا حه‌لّال پوونه ئیلا ئه‌وه نه‌بیّ حه‌رامبوونه‌که‌ی دیاره، مه‌روه‌ها حه‌رامیش ئاشکرایه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنَازِيرِ وَمَا أَهْلَ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ) المائدة/۳ مه‌روه‌ها قوما‌رو مه‌ی، ئه‌مه حه‌رامه به‌ده‌قی قورئان، مه‌روه‌ها دزی و خواردنی مائی خه‌لکی به‌ناحه‌قی ئه‌مه حه‌رامیکی ئاشکراو پوونه.

۲۸۵ / رواه ابن ابی الدنيا في اصلاح المال (۳۲۱) .

۲۸۶ / صحيح : سبق تخريجه .

ئه وهی (مشتبه) به نازانریت تابه ئه وه حه لاله یان حه رامه له بهر بوونی به لگه کانی له دژی یه ک، ئه مه لئی پاده وهستی تا کو پوون ده بیته وه، ئه مه ئه و یاساو پێسایه یه پێغه مبه ری خوا (ﷺ) داینا وه ئه ویش یاسایه کی پوون و ناشکرایه، ئه مه ش مانای قسه ی دانه ره که ده لیت: (إلا ما ظهر فساد).

مه به ست له: (وإن كان فاسدا يأخذ من الفساد ممسكة نفسه).

ئه مه مه سه له ی زه روره ته، ئه گه ر مرقف ترسا له خوی که به هه لاکه تدا ده چی ئه گه ر نه خوات، ئه و ده ستی ده که وی ئه وه نده ی ژیا نی بمی نی ده یخوات هه رچه نده ئه گه ر له مائی که سیکی تر بیت، هه رچه نده ئه و ماله حه رام بیت، ئه گه ر مرداره وه ش بوو یان جگه له وانه، ده خوات لئی له بهر زه روره ت، بۆ ئه وه ی نه مری، خوای گه وره ده فه رمو یت: (إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۷۳) البقرة) واته: خوای گه وره ته نها هه ر ئه مانه ی لی یاساغ کردوون: لا کی مرداره وه بوو، خوینی پژاوو په وان، گوشتی به رازیش و هه ر ئازده لیکیش _ که بۆ سه ره برین _ ناوی غه یری خوای لی هی ترابی به لام هه رکه سی له بهر نا چاری و بی ئاره زوو، هه ر به ئه ندازه ی پتو یست بخوات و زیاده خوری نه کات هیچ تاوان و گونا میکی ناگات، به راستی خوا زۆر گونا چیۆش و دلۆ فان و میهره بانه.

ئه وه نده له حه رام ده به یت ژیا نت بمی نی، ئه مجار له وه ی ماوه پاده وه ستی، خوای گه وره ده فه رمو یت: (وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّرْتُمْ إِلَيْهِ) الانعام/ ۱۱۹) جا له کاتی زه روره تدا حه رام نییه.

مه به ست له: (ولا تقول: اترك المكاسب وآخذ ما أعطوني).

هه ندی له خه لکی ده لێن: - من پشتم به خوا به ستووه، من داده نیشم به مه به ستی په رستن و وه رگرتنی زانست و زانیاری خه لکی پیم ده به خشن، ئه مه دروست نییه،

بەلکە دەبى بەدوای پىزىق و پۆزىدا بگە پىت ئەوئەندەى بەشى خۆت و خىزان و مندالە کانت و ئەوانەى لەمالە کەتدان بکات، ئەمەش بەشىکە لەعیبادەت، دامەنیشە و چاوەپى خىرو سەدەقەى خەلکى بکەیت، بەلکە پىوئىستە لەسەرت بەدوای پىزىق و پۆزىدا بگە پىت، خۆى گەورە دەفەرموئە: (وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى) (البقرة/۱۹۷).

مەبەست لە: (لم يفعل هذا الصحابة ولا العلماء إلى زماننا).

ئەم کارەیان نەکردوو، ئەویش دانىشەن لە گەپان بەدوای پىزىقداو تەماشای دەستى خەلکى بکەن تەنها بەک هاوئەلىش لەهاوئەلى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، لەکاتىکدا ئەوان لەهەموو کەس زیاتر لەخواترسترو عابدىتر بوون بۆ خۆى گەورە، بەلکە خاوەن کاربوون تىياندا هەبوو بەکشتوکالەو خەرىک بوو، تىياندا هەبوو بازىگان بوو بەکپىن و فرۆشتەو خەرىک بوو، لەوانە (ئەبو بەکر) و (زویرى کۆپى عەوام) و (عبدالرحمنى کۆپى عوف) و (عوسمانى کۆپى عەففان) خاوەنى پارە بوون دەیانکپى دەیانفرۆشت، لەکاتىکدا باشترین هاوئەلى بوون، لەهەمان کاتدا لەپىناوى خاودا دەیانبەخشى و بەسامانى خۆيان لەشکریان ئامادە دەکرد وازيان لەگەپان بەدوای پۆزىدا نەهێنا، ئەبو بەکر دەیکپى دەیفروشت و یارمەتى پىغەمبەرى خواى (ﷺ) دەدا هەر لەو کاتەو خۆى گەورە پەوانەى کرد لەمەکە، ئەو بەسامانەکەى یارمەتى ئەوى دەدا لەچەندىن هەلۆیستى بەناوبانگدا، نانى هەژارنى دەداو ئەو کۆیلانەى ئازار دەدران ئەوانى دەکپى ئازادى دەکردن وەکو بىلال و جگە لەو، کەچى وازى لەکەسابەت نەهێنا بلیت: من دادەنیشم و خوا پەرسى دەکەم و من لەهاوئەلى پىغەمبەرى خودام (ﷺ).

مەبەست لە: (قال عمر بن الخطاب رضي الله عنه: كسب فيه بعض الدنيا خير من الحاجة

إلى الناس).

خاوەنى پىشەبەک بێت دەنائهتى تىدا بێت (سووکى و نزمى تىدا بێت) وەکو حىجامە (کەلەشاخ گرتن) لەبەرانبەر ئەنجام دانىدا پارەبەک وەرگرى و بۆ خۆت خەرجى بکەیت، ئەو زۆر باشترە لەوئەلى داوا لەخەلکى بکەیت و زەلیل بێت بەرانبەریان.

﴿۱۲۴﴾ نوسەر دەئیت: (والصلوات الخمس جائزة خلف من صليت خلفه إلا أن يكون جهميا فإنه معطل وإن صليت خلفه فأعد صلاتك وإن كان إمامك يوم الجمعة جهميا وهو سلطان فصل خلفه وأعد صلاتك وإن كان إمامك من السلطان وغيره صاحب سنة فصل خلفه ولا تعد صلاتك).

واتە: پېنج نويژه که دروسته له پىشتى ھەرکەسێکەوہ بیکەیت ئیلا مەگەر جەھەمى بێت چونکە ئەو (معتل)ە، جا ئەگەر نوێژت کرد لە پىشتییەوہ ئەوہ نوێژەکەت دووبارە بکەرەوہ، ئەگەر پىشنوێژەکەت جەھەمى بوو لەکاتیکدا ئەو دەسەلاتدار بوو ئەوہ نوێژ لە پىشتییەوہ بکەرەوہ نوێژەکەت دووبارە بکەرەوہ، ئەگەر پىشنوێژەکەت دەسەلاتداربوو یان جگە لەو خاوەنى سوننە بوو ئەوا نوێژ لە پىشتییەوہ بکەرەوہ نوێژەکەت دووبارە مەکەرەوہ.

رافە/

مەبەست لە: (والصلوات الخمس جائزة خلف من صليت خلفه).

ئەمە مەسەلەى پىشنوێژییە لە نوێژدا، کى دروستە بکریتە پىشنوێژ؟ کى پىشنوێژییەکەى دروست نییە؟

یەكەم: ئەگەر ھاتوو پىشنوێژەكە سولتان بوو ئەوہ لە پىشتییەوہ نوێژ دەکری، ھەرەكو دیت بەبى ئەوہى تەماشای ھەندى لە مومارەسەکانى بکریت، كە سەرپىچى تىدایە یان موخالەفەيەك لە دین دەرى ناکات، چونکە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمانى کردوہ نوێژ لە پىشتیانەوہ بکریت، لەبەر یەكخستنى پىزى موسلمانان نەھىشتنى دووبەرەكى، جا ھەرچەندە تاوان و سەرپىچى ھەبوو بەمەرجى نەگاتە ھەدى كوفر ئەوا نوێژ لە پىشتییەوہ دەکری، لە پێناو یەكخستنى پىزەكان بە تايبەتى لە پۆزانی ھەبى و

جەژنەکاندا ھەروەھا لەفەرزەکانشدا، ئەگەر ھاتوو دەسەلاتدارەکە جەھەمى بوو ئەوا نوێژ لەپشتییەو دەکەین و بەلام نوێژەکەت دووبارە دەکەیتەو.

دووھەم: ئەگەر ھاتوو پێشنوێژەکە (فاسق) بوو دەسەلاتدار نەبوو، ئەمە جێى جیاوازی زانایانە لەسەر دوو پارت:—

پارت یەکەم: ھەندى لەزانایان مەرجى (عدالە)ى تیدا دانائە، بۆیە دروست نییە لەپشت فاسقیکەو نوێژ بکەیت تاوانێک لە تاوانە گەورەکان ئەنجام دەدا جگە لەشیرک دەلێن:— نوێژ لەپشتیەو ناکرێت، چونکە ئەو (عدل) نییە، بە پێشنوێژش دانانرێ.

پارت دووھەم: لەبەر ئەوەى ئەو موسڵمانەو نوێژەکەى خۆى بۆخۆى تەواوە، ئەوا نوێژکردنیش لەپشتییەو دروستە، بۆیە لەپشت ھەموو موسڵمانێکەو نوێژ دەکری، ھەرچەندە ھەندى لەسەرپێچییەکانى ھەبى جگە لە شیرک و جگە لە کوفر، جا ئەو نوێژ لە پشتییەو دەکریت، ئەمەش لەپارێژى قسەکەى نوسەردا دەردەکەوێت.

﴿۱۲۵﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بأن أبا بكر وعمر -رحمة الله عليهما- في حجرة عائشة مع رسول الله ﷺ) قد دفنا هنالك معه فإذا أتيت القبر فالتسليم عليهما بعد رسول الله (صلى الله عليه و سلم) واجب).

واتە: باوہ پېیون بەوہى ئەبوبەکر و عمر _پەحمەتى خوايان لى بى _ لە ژوورە کەى عائیشە دان لە گەل پېغەمبەرى خوادا (ﷺ) لەوى نىژدان، جا ئەگەر چوویت بۆ لای قەبرە کە ئەو سەلام کردن لە هەردووکیان لە پاش پېغەمبەرى خوا (ﷺ) واجیبە.

پافە /

مەبەست لە: (والإيمان بأن أبا بكر وعمر -رحمة الله عليهما- في حجرة عائشة مع رسول الله ﷺ).

کاتى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) کۆچى دواىى کرد خەلکى جياواز بوون ئايە لە کویدا بينیژن؟ ئايە لە گەل هاوہ لانییدا بينیژن لەبەقیع؟ یان چ بکەن؟ بۆیە باسى فەرموودەىەکیان کرد کە فەرموویەتى: (أن النبي يُدفن حيث يموت)^{۲۸۷} واتە: پېغەمبەر لەو جیگەىە دەنىژریت کە وەفات دەکات) لەو کاتەدا کیشە کە چارەسەر بوو، بۆیە لەو جیگەىە وەفاتی کرد هەر لەویدا نىژرا، لە ژوورە کەى دایکى ئیمانداران عائیشە، چونکە لە کاتى نەخۆشیدا لەمالى عائیشە بوو.

لەلایەکی ترەوہ ئەگەر قەبرە کەى بەرز بکرایە تەوہو لەبەقیع بنیژرایە ئەو زیادە پەوى پوویدەدا خەلکى لەسەر گۆرپە کەى کۆدە بوونەوہ، جا لەبەر پاراستنى لەمالە کەى خۆیدا نىژرا، بۆیە کاتى عائیشە باسى نەمى کردن لە زیادە پەوى قەبردا

كردو جوله كه و گاوردەكان زیادەپەوييان كرد لە گۆپى پىڤەمبەرانىانداو كردويانەتە (اوشان) فەرمووى:

(لولا ذلك لأبرز قبره ولكن خشي أن يتخذ مسجداً)^{٢٨٨} واتە: ئەگەر ئەو نەبوايە ئەوا گۆپەكەى بەرز دەكرايەو بەلام ترس لەو هەيە بكرىتە (نوێژگە) مزگەوت).

جا حىكمەتى ناشتنى لەمالەكەيدا پوون كردهو، ئەو كاتە مالەكەى لەدەرەوہى مزگەوتەكە بوو، چونكە ژوورەكانى پىڤەمبەر (ﷺ) لەتەنىشت مزگەوتەكەو لەپووى پۆژەلاتو باشوورەو بوو، جا لەمالەكەى خۆيدا نىژرا لەدەرەوہى مزگەوتەكە تاكو (وہلىدى كورى عبدالملك) ويستى مزگەوتەكە فراوان بكاتەو، بۆيە ژوورەكەى كرده بەشيك لە مزگەوتەكە، هېچ شتىكى ئى نەگۆرا، بەلكو ئەو ژوورە كرايە ناو مزگەوتەكەى پىڤەمبەرى خوداو (ﷺ) بە بيانووى فراوان كردنى مزگەوتەكە، ئەگەر نا ئەو هەر لەژوورەكەى خۆيداىەو لەمزگەوتەكەدا نىيە، ئەمجار كاتى ئەبو بكر كۆچى دوايى كرد ئەویش لەگەل پىڤەمبەرى خوادا (ﷺ) لەژوورەكەداو لەپشتىيەو نىژرا، وەكو پىزىك بۆ ئەو تاييەتمەندىيەكى تاييەت، چونكە لەژيانيدا بەردەوام لەگەل پىڤەمبەرى خوادا (ﷺ) بوو هەر بۆيەش لەگەلدا نىژراو، ئەمجار كاتى عومەر كۆچى دوايى كرد، ئەو كات عائىشە دەيويست خۆى لەگەل مێردەكەيدا پىڤەمبەرى خواو (ﷺ) باوكيدا بنىژرى، بەلام عومەر مۆلەتى لە عائىشە وەرگرت بۆ ئەوہى لەگەل ئەواندا بنىژرى لەبەر خۆشەويستى پىڤەمبەرى خواو (ﷺ) خۆشەويستى بۆ ئەبو بەكر، ئەویش مۆلەتى پىداو و پىش خۆى خست، بۆيە لەپشتى ئەبو بەكرەو نىژرا، جا ئەمە سى قەبرەكەيە: قەبرى پىڤەمبەرى خودا (ﷺ) لەپووى قىبلەوہيە، ئەمجار قەبرى ئەبو بەكر، ئەمجار قەبرى عومەر لە ژوورەكەى عائىشەدا، عائىشە كاتى كۆچى دوايى كرد ئەوا لەبەقيع و لەگەل ھاوہلاندا نىژرا.

پێیوستە باوەر بەو بەینین، چونکە زانینى ئەو و زانینى قەبرى پێغهەمبەرى خواو (ﷺ) قەبرى هەردوو هاوڕێکەى سوودی بۆ موسلمانان هەیه لەبەر ئەوێ سەلامیان لێ بکات و سەردانیان بکات و سەلام لە پێغهەمبەرى خواو (ﷺ) هەردوو هاوڕێکەى بکات، بۆ ئەوێ پاداشتى دەست بکەوێ، پاداشتى سەردان و سەلام کردن.

مەبەست لە: (فَإِذَا أَتَيْتَ الْقَبْرَ فَالتَّسْلِيمَ عَلَيْهِمَا بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) واجب).

ئەمە ئەو بەرەم و حیکمەتەیه لە زانینى ئەوێ ئایە پێغهەمبەرى خواو (ﷺ) هەردوو هاوڕێکەى ئەبوبەکر و عومەر لەکوێدا نێژراون، بەرەمەکەى ئەوێ سەلامیان لێ بکەیت ئەگەر سەردانى مزگەوتى پێغهەمبەرى خوات (ﷺ) کردو نوێژت تێدا کرد، بۆ ئەوێ بەو کارەت پاداشتى سەردانت دەست بکەوێ.

سەردانى پێغهەمبەرى خواو (ﷺ) هەردوو هاوڕێکەى لەبەر سەلام کردن لەوان و دواکردن بۆیان و داواى لیخۆشبوون بۆیان، نەک لەبەر زیاده‌پەرەى دواکردنى بەرەکەت، یان داواى جێ بەجێ کردنى پێیوستییەکان لە پێغهەمبەرى خوا (ﷺ)، هەروەکو هەندێ لە خەڵەفاوەکان وادەزانن ئەوانەى ئازارى پێغهەمبەرى خوا (ﷺ) دەدەن، بەلکو ئەو تەنها سەلام کردنە، سەلامیش بۆ ئەو کەسەیه لە سەفەرەو هاتبى ئێتر خەلکى مەدینە بێت یان لەدەرەوێ مەدینە بێت، جا ئەو کەسەى لەسەفەر گەرابێتەو سەلامیان لێ دەکات کاتى دەچێتە ناو مزگەوتەو لەپاش سەفەرەکەى، سەلام کردنەکە دووبارە ناکاتەو هەموو جارێ دەچێتە ناو مزگەوتەکەى پێغهەمبەرى خوداوە (ﷺ) چونکە هاوێلان ئەوێان نەکردووە، وەکو کارکردنێک بەو فەرمودەیهى دەفەرمویت: (لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا)^{۲۸۹} چونکە (عید) ئەوێ دووبارە دەبێتەو، نەیکاتە خوێوە و شتێک هەر جارەى چووێ ناو مزگەوتەکەو بپروات سەلام بکات لەپێغهەمبەرى

خوداو (ﷺ) دوو ھاوړيکەى، ئەمە بیدعەى، ئەمەش وەسیلەىە که خاوەنەکەى بەرەو شىرك دەبات، قەبرەکەى بکړیتە (عید)ک، بەلکو ئەمە بۆ ئەو کەسەىە لە سەفەر دەگەریتەو، ئەگەر (ئێبىن عومەر) لەسەفەریک بگەراییەتەو ئەوا دەهات و پووى دەکرد لە پیغەمبەرى خوداو (ﷺ) دەیفەرموو: (السلام عليك يا رسول الله ورحمة الله وبركاته) ئەمجار کەمێک بەرەو پۆژەلات دەپوات و بەرەو لای پاستى و دەیگوت: (السلام عليك يا أبا بكر الصديق ورحمة الله وبركاته) ئەمجار کەمێک دوا دەکەویت بەرەو لای پاست و دەیگوت: (السلام عليك يا عمر بن الخطاب ورحمة الله وبركاته) ئەمجار دەپۆشت^{٢٩٠}، ئەگەر بیویستایە دوعای بکردایە ئەوا پووى لە قیبلە دەکرد و دوعای دەکرد، پووى لە قەبرەکە نەدەکرد، بەلکو پووى لە قیبلە دەکرد.

﴿۱۲۶﴾ نوسەر دەلئیت: (والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر واجب إلا من خفت سيفه وعصاه).

واتە: ھەرمان کردن بە چاکە و ھەمی کردن لە خراپە واجیبە ئیلا بە رانبەر ئەو کە ھەمی لە شمشیرە کە یان لە عەساکە ی بترسیت).

پاڤە /

پێڤە مەبەری خوا (ﷺ) دە ھەر مویت: (من رأى منكم منكراً فليغيره بيده، فإن لم يستطع فليسله فإن لم يستطع فليقلبه)^{۲۹۱}، ئەمەش ھەر ھەروە کە ئەو یە لە قورئاندا ھاتووە، خوای گەر ھەر دە ھەر مویت: (كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ (۱۱۰) ال عمران).

ھەر ھەر ھا خوای گەر ھەر دە ھەر مویت: (وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۱۰۴) ال عمران) واتە: پێویستە ھەمیشە کۆمەڵ و دەستە یە ک لە ئێوە بپێت ئەو موسلمانان! مەردم بۆ پێی خێر و چاکە بانگ بکەن و ھەرمان بە چاکە بدەن و پێی لە خراپە بگرن دیارە ئەوانەن سەر فراز و بەختیار).

ھەر ھەر ھا خوای گەر ھەر دە ھەر مویت: (وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۷۱) التوبة) واتە: پیاوان و ژنانی باوەردار ھەر ھەر دوستان و خوشەویست و یارمەتیدەری یە کەن ھەر دەم ھەرمان بە چاکە ئە دەن و لە خراپە پێگری ئە کەن و ھەلە سن بە نوێژ و زە کات ئە دەن و ئیتاعە و ملکە چن بۆ ھەرمانە کانی

خواو پەيامبەرەكەى ئەو، بى گومان خوا ئەوانە ھەر دەخاتە بەر مېھرەبانى و بەزەبى خۆى چونكە بى گومان خوا زۆر دەسەلاتدارە، كارزان و كار بەجىيە).

بە جىياواز لەگەل دوو پووەكاندا ئەوان بە پىچەوانەو ھەرمان دەكەن بە خراپەو نەھى دەكەن لە چاكە داوا لە خوا دەكەن بمانپارىزى، خواى گەورە دەفەر مۆيت: (الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ) (التوبة) واتە: پياوو زنى دوو پوو ھەموو ھەكو يەكەن ھەرمان بە خراپە دەدەن و پى بە چاكە دەگرن و دەست لە مال بە خەتەردن بۆ پى خوا دەفوجىين).

(وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ) واتە: لە ھەدەقەو بەخشىن لە پىناوى خوادا، ئەوان دەست بلو ناكەن ھەو بە بەخشىن و چاكە دا، چونكە ئەوان باو ھەريان بە خوا نىيە، چونكە سەر ھەو سامان لای ئەوان لە ھەموو شتەك خۆشەو ىستەرە، بە جىياواز لەگەل ئيمانداراندا ئەوان نوێزەكانيان دەكەن و زەكاتى سامانەكەيان دەردەكەن، گوێراپەللى خواو پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەكەن و ھەرمان دەكەن بە چاكەو نەھى دەكەن لە خراپە، ئەمىش لە پىناوى دامەزراندنى دىن و پاكەردنەو ھى كۆمەلگە لە خراپە كارى.

بەس نىيە بۆ مەوۇ بلت: مەن تەنھا خۆم لە سەرە، تەنھا خۆى چاكەسازى دەكات و واز لە خەلكى تە دەھىنى، بەلكو پىو ىستە لە سەرى خەلكى تەرىش چاك بەكاتەو تە لە توانا پدايە، چونكە ئەمە لە ئامۆزگارىيەو لەو ىستى چاكەيە بۆ خەلكى، جا ئەو ھى ھەرمان بە براكەى دەكات بە چاكەو نەھى دەكات لە خراپە، ئەمە كارىكى واجبە لە سەرت، يەكى لە ھەقەكانى ئەو لە سەرت ئەو ھى ھەرمانى پى بەكەت بە چاكەو ئەگەر كەم تەرخەمىيەكت لى بىنى لە گوێراپەلدا و نەھى لى دەكەت لە خراپە ئەگەر ھەلەيەكت لى بىنى، مەھىلە بە ھەلا كەتدا بچت لەكاتى كەدا دەتوانى ئاگادارى بەكەتەو، نەك وەكو ئەھلى نىفاق و خراپە كارى دەلتن: ھەرمان كردن بە چاكەو نەھى كردن لە خراپە ئەو چوونە ناو كاروبارى خەلكىيەيان و ىصايەتە بەسەر خەلكىيەو، ھەر ھەكو ئىستا

لە پۆزنامەكان و جگە لە پۆزنامەكان دەلێن، ئەمە قسەى ئەھلى نىفاق و ئەھلى (باطل)ە، بەلام ئەھلى ئيمان وادەبينن ئەمە بەشێكە لە نامۆزگارى بۆ براكانيان و لە دەرکردنيان لە زيانەو بە قازانج، لە تاريكيبەو بە پووناكى، خواى گەورە دەفەرمویت: (وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ) (۳) العصر).

ھەروەھا لوقمان دەلێت: (يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ) (۱۷) لقمان) واتە: ئەى كۆرە بچکۆلەو شیرینەكەم! ھەمیشە نوێژەكانت بەتەواوى و بەچاكى بەجى بهێنە فەرمان بەچاكە بدەو پى لە گوناھ و خراپە بگرە لەسەر ھەر ئەو بەلاو نەھامەتیبەى تووشت دەبى خۆراگرە بى گومان ئەو كارانە لەو كارە پەسەندو گرنگانە پەسەندە دەبەیت).

ئەم ئایەتە ھەروەكو سورەتى (العصر)ە، كە مەزھۇف فەرمان بەچاكە بكات و نەھى لە خراپە بكات و ئارام بگریت لە لەسەر ئەوئەوى تووشى دەبى لەو پێناوەدا، چونكە ئەو لە پێناوى خوادايە، ئەوئەش تووشى دەبى لەلایەن خداوە پاداشتى دەدریتەو.

ئاشكراشە زۆریەى خەلكى ئەو كەسانەى فەرمان دەكەن بەچاكە و نەھى دەكەن لە خراپە گران لەسەریان و قسەیان پى دەكەن غەیبەت و نەمىمە و جۆننەیان پى دەدەن، بەلام ئارام دەگرن لەسەر ئەو، چونكە ئەوان لە پێناوى خوادان، لە گوێراپەلى خوادان، لە پێناوى پزگارکردنى براكانیان، ئەو نامۆزگارى نىبە واز لە براكەت بهێنى لەسەر كە مەترخەمى لە عیبادەتداو چوونە ناو خراپەو، لەكاتێكدا تۆ دەتوانى نامۆزگارییان بكەیت و وریایان بكەیتەو و پێنموییان بكەیت، ئەمە كە مەترخەمى بەرانبەر بەوان، لەكاتێكدا تۆ چاكەت بۆ ئەوان دەوى و پزگاربونت بۆ ئەوان دەوى، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرمویت: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ) (۲۹۲)

جا ئەگەر تۆ خەبەر پىزگار بونى بۆ خۆت پى خۆشە، با لەم شتەدا براكەشت وەكو خۆت بىت، تۆ فەرمانى پى دەكەيت و ئامۆزگارى دەكەيت بەلام بەو پىگايەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پىنموى كىرەويت لەم فەرمودەيەدا: (من رأى منكم منكراً فليغيره بيده)^{۲۹۲} ئەگەر دەتوانى بەدەستى بىگۆرپىت وەكو دەسەلاتدار يان ئەو كەسەى دەسەلاتدار دەسەلاتى پىداوہ بۆ ئىنكارى كردن بەدەست وەكو پىاوانى (الحسبہ)، ئەوا بەدەستى دەيگۆرپى و بەدەستى خراپەكە ناھيلى، ھەروەھا خاوەن مال دەسەلاتى لەمالەكەى خۆيدا ھەيە، بەدەستى خۆى خراپە لەمالەكەى خۆيدا دەگۆرپى، چونكە ئەو شوانى مالەكەى خۆيەتى و بەرپرسىارە لەژىردەستەكەى، خواى گەورە دەفەرمويت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ (٦) التحريم) واتە: ئەى ئەوانەى باوەرپتان ھىناوہ! خۆتان و ژن و مال و كەس و كارەكەتان پيارىزن لە ئاگرىك سوتەمەنيەكەى جەستە و لاشەى مرۆى كافىر و بەردى گۆگردە، يان ئەو بەردانەن خەلكى دەپپەرستەن، مەبەست ئەوہيە كە زۆر بلىسەدار و بە گر و گەرمە)

جا ئەھلى مالەكەت لەئەستۆى تۆدايە.

بەلام ئەگەر دەستت نەبوو دەسەلاتت نەبوو، نە دەسەلاتى گشتى و نە تاييەتى ئەوا تۆ بەزمان ئىنكارى لى دەكەيت، پوونى دەكەيتەوہ ئەوہ حەرامە و ئەوہ سەرپىچىيە، يان ئەو كارە دروست نيە، پوونى دەكەيتەوہ بە ئامۆزگارى بە وتارو بە دەرس وتەوہ و بە ئامۆزگارى نەيتى لەنيوان خۆت و براكەتدا، بۆى پوون دەكەيتەوہ، لىى ئاگادار دەكەيتەوہ چونكە ئەگەر ئامۆزگارى سوودى نەبوو، قسەكردن سوودى نەبوو لەگەلدا ئەوا ئەو كەسە ئاگادار دەكەيتەوہ كە بتوانى ئەو خراپەيە بەدەستى نەھيلى، پىاوانى (الحسبہ) لى ئاگادار دەكەيتەوہ، ھەيئەكان ئاگادار دەكەيتەوہ، كار بەدەستان ئاگادار دەكەيتەوہ، ئەمە بەشيكە لەئىنكارى كردن بە زمان.

به‌لام نه‌گه‌ر نه‌تتوانی به‌زمان ئینکاری بکه‌یت وه‌کو نه‌وه‌ی پێگرت لێ بکریت، نه‌وا تو به‌دلێ ئینکاری لێ ده‌که‌یت، له‌هیچ حاله‌تیکدا دان به‌خرابه‌دا نانیت، به‌دلێ ئینکاری لێ ده‌که‌یت، وه‌کو نه‌وه‌ی له‌کۆپی خرابه‌کاریدا دوور ده‌که‌ویت‌وه و له‌خرابه‌کاران دوور ده‌که‌ویت‌وه و له‌گه‌ڵ نه‌واندا دامه‌نیشه بۆ نه‌وه‌ی سه‌لامه‌ت بیت.

ئه‌مه پله‌کانی فه‌رمان کردن به‌چاکه‌و نه‌می کردن له‌خرابه‌یه ئه‌مه‌ش هه‌روه‌کو نه‌وه‌ی له‌و ئایه‌ته‌دا یه که ده‌فه‌رمویت: (فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ) (التغابن/ ۱۶)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا) (البقرة/ ۲۸۶) نه‌گه‌ر به‌م هه‌نگاوه‌دا پویشتی نه‌وا ئینکاری له (منکر) کردووه و سه‌لامه‌ت بووی.

به‌لام نه‌گه‌ر ئینکاری له‌خرابه‌ نه‌که‌یت نه‌ به‌ده‌ست و نه‌ به‌زمان و نه‌ به‌ دل ئه‌مه به‌لگه‌ی نه‌بوونی ئیمان هه‌روه‌کو پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (وليس وراء ذلك من الإيمان حبة خردل)^{۲۹۴}.

نه‌و که‌سه‌ی به‌دل ئینکاری له (منکر) ناکات نه‌و نه‌صله‌ن ئیمانی نییه، بۆیه پێویسته ئینکاری له (منکر) بکریت، به‌لام به‌و سیسته‌مه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پێنمووی کردوین، هیچ که‌سێک نه‌و ئایه‌ته نه‌کاته بیانوو که ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ) (المائدة/ ۱۰۵) واته: نه‌ی که‌لی خاوه‌ن باوه‌ر! خه‌ریکی پاکسازی ده‌روونی خۆتان بن ئه‌وساکه بپواتان هێنا و پێتان دۆزییه‌وه و ئامۆژگاری خه‌لکیشتان کرد، ئیتر خه‌لکانی گومرا بوو ناتوانن زیانتان پێ بکه‌یه‌ن هه‌رچه‌نده پیلان بگێن.

هه‌ندی له‌خه‌لکی واده‌زانن ئه‌م ئایه‌ته ده‌لاله‌ت ده‌کات له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ئینکاری کردنی (منکر) پێویست نییه، نه‌گه‌ر مڕۆڤ خۆی چاکساز کرد نه‌وه خه‌لکی تری له‌سه‌ر

نییه، بۆیه ئینکاری کردن له (منکر)ناکات، فرمان بەچاکە ناکات، ئەمەش لەگەڵ
کتاب و سوننەدا جیاوازه، ئەو ئایەتە پێرۆزە مانای ئەوە ناگەیەنێ هەرەکو (ئەبو
بەکر الصدیق) پوونی کردووەتەو کاتی پرسیاری ئی کرا لەبارەیهووە فرموی:
پرسیارم لە پێغمەمبەری خوا (ﷺ) کرد فرموی: (كَلَّا وَاللَّهِ لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَلَتَأْخُذَنَّ عَلَى يَدَيِ الظَّالِمِ وَلَتَأْطُرُنَّهُ عَلَى الْحَقِّ أَطْرًا وَلَتَقْصُرُنَّهُ عَلَى الْحَقِّ قَصْرًا)^{۲۹۰}
جا مانای ئایەتەکە ئەوەیە ئەگەر تۆ فرمانت بەچاکە کردو نەهیت لەخراپە کرد و
بەقسەى تۆى نەکرد ئەوا پێویستە دەست بەخۆتەو بگری، نەئێی: منیش وەکو
خەلکی یان ئەمە شتیکەو خەلکی لەسەریەتی، بەلکو فرمان بەچاکە دەکەیت و نەهی
لەخراپە دەکەیت جا ئەگەر لێت وەرنگرێ ئەوا لە هیچ شتیکی دینەکەت واز مەهێنە
(تنازل)مەکەو زمان شیرینی لەگەڵیاندا مەکەو لەگەڵ ئەواندا بپۆیت.

مەبەست لە: (إِلَّا مِنْ خَفَتْ سَيْفَهُ وَعَصَاهُ).

ئەگەر لەو ترسای کاتی ئینکاری لە(منکر) دەکەیت دەکوژیت، یان ئی دەدریت
ئەوا تۆ بۆ پلەى دووهم دەپۆیت ئەویش پوونکردنەووە بەزمان، جا ئەگەر ترسای
لەپوونکردنەو بە زمان، ئەوا بۆ پلەى سێ یەم دەپۆیت، ئەمەش هیچ کەسێک پێگرت
ئى ناکات، هیچ کەسێک پێگرت نییه بەدل ئینکاری لە(منکر) بکەیت، چونکە هیچ
کەسێک نازانی چی لەدەڵەکاندا هەیه تەنها خوا نەبی.

﴿۱۲۷﴾ نوسەر دەئیت: (والتسليم على عباد الله أجمعين) واتە: سەلام
کردن لە ھەموو بەندەکانى خوا.

پاڤە /

حەقى موسلمانان لە سەر یە کتر بلۆکردنەوہى سەلامە لە نیتوان یە کتردا، خوای
گەرە دەفەر مویت: (وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ حَسِيبًا (۸۶) النساء) واتە: کاتى بە ھەر جۆرىک چاک و چۆنى و سلاوتان لى بکری
لە لایەن موسلمانانەوہ جا ئیوہ بە جوانتر لەو چاک و چۆنى لە باوہ پداران بکەن، یان ھەر
ھیچ نەبیت وەکو خۆى وەلام بەدەنەوہ بە پاستى خوا بە حسابى ھەموو شتیک دەگا
لە گشت کەسیک دەپرسیتەوہ و پاداشتى ھەموو کاریکیش ئەداتەوہ).

خوای گەرە دەفەر مویت: (فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ (۶۱) النور) واتە:
ھەرکاتیش چوونە مالائیکەوہ سلاو لە خۆتان و یە کترى بکەن).

واتە ھەندیکیان سلاو لە وانیتەر بکەن، چونکە ئیمانداران وەکو یە ک نەفسن ھەر وەھا
وەکو یە ک جەستەن، سلاوکردن تەحییەى ئیماندارانە کاتى بەخوای گەرە دەگەن،
خوای گەرە دەفەر مویت: (يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا (۴۴) الاحزاب)
واتە: ئەو رۆژەش کە بە دیدارى ئەو دەگەن ریز و تەحییەیان سەلامە بە سلاوکردن لە
لایەن خوای میھرەبانەوہ پیشوازییان لى دەکریت و پاداشیکى زۆر چاکیشى بۆ ئامادە
کردوون).

خوای گەرە سەلامیان لى دەکات و ئەوانیش سەلام و کەلامى خوا دەبیسن و
وەلامى دەدەنەوہ و دەئین: (اللهم أنت السلام ومنك السلام) ھەر وەھا ئەھلى بەھشت
تەحییەکەیان سەلامى تێدایە لە نیتو یە کتردا، جا ھەندیکیان بە سەلام کردن تەحییەى

ئەوانى تەدەكەن لە بەهەشتدا، ھەروەھا لەدۇنياشدا بەسەلام كردن تەحييە بۆ يەكتر دەكەن.

بلاو كردنەوھى سەلام يەكئىكە لەھۆكارەكانى چوونە بەھەشت بەئاسوودەيى، ھەروەكو لەفەرموودەيەكدا ھاتووە: (أَنْ مَنْ أَطْعَمَ الطَّعَامَ وَأَفْشَى السَّلَامَ وَصَلَى بِاللَّيْلِ وَالنَّاسِ نِيَامًا، دَخَلَ الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ)^{۲۹۶} جا بلاو كردنەوھى سەلام داواكراوھ لەنيوان موسلماناندا، ماناكەي: پارانەوھى بە سەلامەتى بۆ موسلمانان، دەلێن ماناكەي: ناوى خوا لەسەرتان، چونكە يەكئى لەناوھەكانى خوا (السەلام)ە، جا ئەگەر وت: (السەلام عليكم) واتە: ناوى خوا لەسەرتان، ئەويش (السەلام)ە، جا ئەم وشەيە مەزنە بلاو ببێتەوھ لەنيوان موسلماناندا، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرمويت: (لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تَوْمِنُوا، وَلَا تَوْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَفَلَا أَدْلِكُمْ عَلَىٰ أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ)^{۲۹۷} واتە: ھەرگىز ناچنە بەھەشتەوھ تاوھكو باوھر نەھيئن، وھ باوھر ناھيئن تاوھكو يەكترتان خۆش نەويت، ئايا رێگايەكتان پێى بڵێم ئەگەر جێى بە جێى بکەن ئەوا يەكترتان خۆش بويت؟ سەلام كردن لە نيوانتاندا بلاو بکەنەوھ).

جا بلاو كردنەوھى سەلام خۆشەويستى لەدەلەكاندا دەپويئى، ئەگەر تۆ موسلمانێك پيئت گەيشت و سەلامى لى نەكردى، ئەوا لەناخى خۆتدا بەرانبەر بەو شتێك دروست دەبى و دەلێى: ئايە بۆ سەلامى لى نەكردم؟ بەلام ئەگەر سەلامى لى كردى ئەوا ئەو شتە لەدەلتدا ناميئى، پيى دل ئارام دەبيت و خۆشت دەوي، ئەمەش پيشت راستكەرەوھى فەرموودەكەي پيغەمبەرى خودايە (ﷺ) كە دەفەرمويت: (أَفَلَا أَدْلِكُمْ عَلَىٰ أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ) جا بلاو كردنەوھى سەلام كارىگەرييەكى مەزنى لەدەروونى موسلماناندا ھەيە، تەنھا ئەوھ بەس نيبە بلييت: -حياك الله، بەيانى

۲۹۶ / رواه أحمد والترمذي والدارمي وابن ماجه والحاكم والضياء المقدسي وغيرهم .

۲۹۷ / أخرجه مسلم (۵۴) .

باش، ئۆتۈرە باش؟ ئەم وشانە پاشكۆرى سەلامن، ئەگەر وتت: السلام عليكم ئەوا پاشان دەلئيت: چۆنى؟ بەيانيت باش، ئا لەوشىۋانە، ھەروەھا تەنھا ئاماژە كىردن بەدەست بەس نىيە چونكە ئەمە تەحييەى جولەكەيە^{۲۹۸}، بەلكو ئاماژە كىردنكە بەدەست ئەگەر ھاتوو موسلمانەكە لىت دوور بوو، ئەوا ئەو كاتە سەلامى لى دەكەيت بە وشەو بەدەستت ئاماژەى بۆ دەكەى بۆ ئەوەى بزانى تۆ سەلامى لى دەكەيت بۆ ئەوەى وەلامى سەلامەكەت بداتەو.

﴿١٢٨﴾ نوسەر دەلّیت: (ومن ترك صلاة الجمعة والجماعة في المسجد من غير عذر فهو مبتدع، والعذر: كمرض لا طاقة له بالخروج إلى المسجد، أو خوف من سلطان ظالم وما سوى ذلك فلا عذر لك).

واتە: ھەرکەسێک واز لە نوێژی جومعه و جماعت بهێنێ لە مزگەوت بەبێ ھیچ بیانوویەك ئەو (مبتدع)ە، پاساو و کانیش بریتین لە نەخۆشی كە نەتوانی دەرچیت بۆ مزگەوت یان ترسان لە دەسەلاتدارێکی ستمکار، جگە لەوانە ئەو ھیچ پاساوێکی نییە.

پاڤە /

مەبەست لە: (ومن ترك صلاة الجمعة والجماعة في المسجد من غير عذر فهو مبتدع).

چونکە ئەو دابراوێ لە جماعەتی موسڵمانان، دابراوێ لە جماعەتی موسڵمانان و (شدوذ) بیدعە، نوێژی جماعەت واجب و فەرزی لە سەر موسڵمان، لە مەش دلتیاتر نوێژی جومعه، بۆیە پێویستە لە سەر موسڵمان کەوا ئامادەى جومعه و جماعت بێت لە گەڵ موسڵماناندا، نابێت لە جماعەتی موسڵمانان لە نوێژدا دابریت لە جومعه و جماعەت، چونکە نوێژکردن بە جماعەت دەبێ بکریت، نوێژی جماعەت واجب و فەرزی لە سەر ھەموو موسڵمانێک و ئەو کەسەش وازی لێ بهێنێ ئەو تاوانبار دەبێ، بەلکو تەمبیش دەکری، چونکە پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: (من سمع النداء فلم يجب فلا صلاة له إلا من عذر) قیل: وما العذر؟ قال: خوف أو مرض^{٢٩٩}.

کاتی کابرای نابینا ھات بۆلای پێغەمبەری خوا (ﷺ) و بۆی باس کرد لە نێوان ئەو و مزگەوتە کە دا ناپەرھەتییەك ھەبە کەسێ نییە دەستی بگریو بیھێنێ و داوای لە پێغەمبەری خوا (ﷺ) کرد مۆلەتی پێ بدات لە مالە کەى خۆیدا نوێژ بکات پێغەمبەری

خوّا (ﷺ) پیّی فه‌رموو: (هل تسمع النداء؟ قال: نعم. قال: فأجب) ^{۲۰۰} جا ئه‌و که سه‌ی بانگ ده‌بیسی بۆی نییه به‌جی بمیّنی و نه‌یه‌ت: بۆیه فه‌رموو: (من سمع النداء فلم يجب فلا صلاة له إلا من عذر) نوّیژه‌که‌ی ته‌واو نییه، جا ئه‌و نه‌فیه ده‌لّین: نه‌فی صیحه‌ته‌و ده‌لّین: (لا صلاة له) واته: نوّیژه‌که‌ی به‌کاملی بۆ نانسری، که‌واته نه‌فی که‌ماله، پوآله‌تی فه‌رموو ده‌که ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی نوّیژه‌که‌ی ته‌واو نییه ئیلا مه‌گه‌ر پاساویکی هه‌بی ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر (واجب) بوونی نوّیژی جه‌ماعه‌ت له‌مزگه‌وتدا کاتی بانگی بۆ ده‌کری، بۆیه (عبدالله بن مسعود) ده‌فه‌رمویت: (من سرّه أَنْ يَلْقَى اللَّهَ عَدَا مُسْلِمًا فَلْيُحَافِظْ عَلَى هَؤُلَاءِ الصَّلَوَاتِ حَيْثُ يُنَادَى بِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ شَرَعَ لِنَبِيِّكُمْ (ﷺ) سُنَنَ الْهُدَى وَإِنَّهُنَّ مِنْ سُنَنِ الْهُدَى وَلَوْ أَنَّكُمْ صَلَّيْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ كَمَا يُصَلِّي هَذَا الْمُتَخَلِّفُ فِي بَيْتِهِ لَتَرَكْتُمْ سُنَّةَ نَبِيِّكُمْ وَلَوْ تَرَكْتُمْ سُنَّةَ نَبِيِّكُمْ لَضَلَلْتُمْ وما من رجلٍ يَطْهَرُ فَيُحْسِنُ الطُّهُورَ ثُمَّ يَعْمِدُ إِلَى مَسْجِدٍ مِنْ هَذِهِ الْمَسَاجِدِ إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خَطْوَةٍ يَخْطُوهَا حَسَنَةً وَيَرْفَعُهُ بِهَا دَرَجَةً وَيُحِطُّ عَنْهُ بِهَا سَيِّئَةٌ وَلَقَدْ رَأَيْنَا مَا يَتَخَلَّفُ عَنْهَا إِلَّا مُنَافِقٌ مَعْلُومُ النَّفَاقِ وَلَقَدْ كَانَ الرَّجُلُ يُؤْتِي بِهِ يُهَادِي بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ حَتَّى يُقَامَ فِي الصَّفِّ) ^{۲۰۱}.

هاوه‌لانی پیّغه‌مبه‌ری خوّا (ﷺ) ئاوابوون له‌گه‌ل نوّیژی جه‌ماعه‌تدا، ته‌نانه‌ت نه‌خۆشیش که ناتوانی پێ بکات له‌نیوان دوو پیاویدا ده‌یانه‌ینا تا‌کو له‌نیو پرێزه‌که‌دا راده‌وه‌ستا چونکه ده‌یانزانی نوّیژ جه‌ماعه‌ت واجیبه‌.

پیّغه‌مبه‌ری خوّا (ﷺ) وه‌صفی ئه‌وانه‌ی کرد له‌ نوّیژی جه‌ماعه‌ت دوا ده‌که‌ون به‌ نیفاق، پیّغه‌مبه‌ری خوّا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (اثقل الصلوات على المنافقين: صلاة العشاء وصلاة الفجر) ^{۲۰۲} خوای گه‌وره‌ شایه‌تی ئیعمانی داوه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی مزگه‌وته‌کان

۲۰۰ / أخرجه مسلم (۶۵۳) .

۲۰۱ / أخرجه مسلم (۵۱۴) .

۲۰۲ رواه البخاری (۶۲۶) ومسلم (۶۵۱) .

به‌نوێژکردن ئاوه‌دان ده‌که‌نه‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِنَّمَا يَغْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُتَّقِينَ) (١٨) التوبة) واته: به‌پاستی هه‌ر به‌و که‌سه ده‌که‌وێ مزگه‌وته‌کانی خوا ئاوه‌دان بکاته‌وه که به‌وای به‌خواو به‌پۆژی دوابی هه‌یه‌و به‌جوانی و دروست هه‌لده‌سی به‌ئه‌نجام دانی نوێژو زه‌کات ده‌دات و له‌خواش نه‌بی‌ت له‌هیچ که‌سی ترسی نییه‌ بی‌ گومان بن ئه‌وانه‌_ ئه‌و کرده‌وه چا‌کانه ده‌که‌ن_ له‌پیزی شاره‌زا کراوان دان).

جا نوێژی جه‌ماعه‌ت کارێکی زۆر مه‌زنه‌و که‌مه‌ترخه‌می تیا‌دا نا‌کری، یان ئاوێ له‌ که‌سانه‌ بدریته‌وه ته‌مه‌لی لی ده‌کات، ئه‌گه‌ر نا ئیتر بۆ مزگه‌وته‌کان دروست کراون؟ ئه‌گه‌ر نوێژی جه‌ماعه‌ت واجیب نییه‌ بۆ مزگه‌وته‌کان دروست ده‌کرین و ئه‌و هه‌موو پارهی بۆ خه‌رج ده‌کریت و به‌هه‌شتین بنیات ده‌نری و پێشه‌واو بانگ‌ده‌ری بۆ دابین ده‌کری؟ ئایه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سوننه‌ته‌ نه‌خیر، ئه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌ نوێژی جه‌ماعه‌ت واجیبه‌، مزگه‌وته‌کان ته‌نها بۆ سوننه‌تێک دروست نه‌کراون، به‌لکو له‌به‌ر واجیێک دروست کراوه‌، بۆیه‌ ده‌بی ئاگاداری ئه‌وه‌ بین، پوو وهرنه‌گێڕین له‌ قسه‌ی زیاده‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌و قسه‌و رایانه‌ وهرده‌گرن له‌گه‌ڵ به‌لگه‌دا جیا‌وازه‌، کۆی ده‌که‌نه‌وه‌و ده‌لێن: ئه‌مه‌ قسه‌ی زانا‌یانه‌، ده‌لێن: قسه‌ی زانا‌یان ده‌پێکی و هه‌له‌ ده‌که‌ن، جا پتویسته‌ شوینی به‌لگه‌ بکه‌وین، نه‌ک شوینکه‌وتنی قسه‌ی خه‌لکی.

مه‌به‌ست له‌: (ومن ترك صلاة الجمعة).

پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (من ترك ثلاث جمع تهاؤنا بها طبع الله على قلبه) (٣٠٢).

ھەروھە دەفەر مویت: (لَيَسْتَهَيِّنَ أَقْوَامٌ عَنْ وَدْعِهِمُ الْجُمُعَاتِ أَوْ لَيَخْتِمَنَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ ثُمَّ لَيَكُونُنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ) ۳۰۴.

مەبەست لە: (والعذر: كمرض).

ھەروھەكو لەكۆتایی فەرموودەكەدا ھاتوو، دەفەر مویت: (خوفٌ أو مرض) ئەو نەخۆشییەى مەوۇف پەك دەخات لەرۆیشتن بۆ مزگەوت یان دەترسێ نەخۆشییەكەى زیاد بکات لەسەرى، یان شتێك بەرى بکەوێ کاریگەرى لەسەر زیادبوونی نەخۆشییەكە ھەبێ، یان ترس لە دوژمن، یان ترسان لەدەردەبەك، ترسێكى دۇنیایى نەك ترسنۆكى، بەلكو ئەو ترسنێكى دۇنیایى بێت، لەرێگادا دوژمنێك رێى لى بگرێ یان دەردەبەك نازارى پێى بگەینى، ئەوا ئەم كەسە پاساوى ھەبە لەمالەكەى خۆیدا نوێژ بکات، بەلام ئەوھى لەئاسایشیداو پارێزراو ئەوا ھېچ بیانوویەكى نییە.

﴿۱۲۹﴾ نوسەر دەلێت: (ومن صلى خلف إمام فلم يفتد به فلا صلاة له).

واتە: ھەركەسى لەپشت پێشنوێژێكەو نوێژى كردو ئیقتداى پێو نەكرد ئەوا نوێژەكەى دروست نییە.

﴿۱۳۰﴾: (والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر باليد واللسان والقلب بلا سيف).

واتە: فەرمان کردن بە چاکە و نەهى کردن لە خراپە بە دەست و زمان و دل نەك بە شیر (شمشیر).

رافە /

مەبەست لە: (ومن صلى خلف إمام فلم يقتد به فلا صلاة له).

چونکە ئەمە جیاوازه لە گەڵ ئەو فەرموودەى دەلیت: (إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ)^{۲۰} بە لام نىستا گومراکان و تەكفیرییهکان لە گەڵ موسلماناندا نوێژ ناکەن، ئەگەر نوێژیش بکەن ئەو نىتەى نوێژکردن بە تەنها دەهێنن، ئەمەش بیدەى یەكی داهێنراوه، جا تۆ لە گەڵ موسلماناندا نوێژ دەکەیت و گومانی باش بە موسلمانان دەبەى، بۆیە گومانی خراپ بە پێش نوێژی مزگەوتەکان مەبە.

مەبەست لە: (والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر باليد واللسان والقلب بلا سيف).

لە پێشدا ئەو پوون کرایەو کە فەرمان کردن بە چاکە و نەهى کردن لە خراپە و ئەویش بە پێى توانایە، بە لام ئەو قسەى (بلا سيف) واتە: دروست نىبە چەك بە رانبەر بە سولتان هەلگرى و بلیت: ئەمە بە شیکە لە فەرمان کردن بە چاکە و نەهى کردن لە خراپە! ئەمە مەزەبى خەوارى و موعتەزىلەى کە دژى سولتان دەردەچن و دەلێن:— ئەم سولتانە فاسقە، ئەمەش لە ئینکاری کردن (منکر)ە! بە لام ئەمە خودى خۆى (منکر)ە، چونکە دەرچوون لە دژى کاربە دەستان خۆى لە خۆیدا (منکر)ە، چونکە ئەو سەرپێچى پێغەمبەرى خودایە (ﷺ)، هەروەها چەندین زەرەرو زیانی مەزن لە گەڵ خۆیدا دەهێنێ لە خوێن پرشتن و تیکدانى ئەمن و ئاسایش و تیکدانى یەك پىزى و چەند

مەفسەدەى گەورەتر، كە لە ئارامگرتن لەسەر سەرپىچىيەكەى و جىاوازييەكەى گەورەترە، چونكە سەرپىچىيەكەى و جىاوازييەكەى تەنھا زىانى بۆ خۆى ھەيە بەلام دەرچوون لەدژى بەشمشێر ئەمە زىانەكەى بۆ موسلمانانە، ئەمەش مەزھەبى موعتەزىلە و خەوارىجە.

جا بنەماكانى موعتەزىلە بریتىن لە:-

يەكەم: فەرمان كردن بەچاكە و نەھى كردن لەخرابە، بەمەش دەيانەوئى لەدژى دەسەلاتدار دەرچن و دەلێن:- ئەمە بەشێكە لەفەرمان كردن بەچاكە و نەھى كردن لەخرابە.

دووەم: يەكتاپەرستى، ماناكەى: نەھى ناو و سىفەتەكان، چونكە سەلماندنى ناو و سىفەتەكان لای ئەوان شىركە.

سێيەم: دادپەروەرى، ماناكەى: نەھى قەدەرە، دەلێن: ئەگەر خواى گەورە سزايان بدات و خواى گەورە تەقدىرى لەسەريان كردبى ئەو ستمە لێيان دەكات.

چوارەم: منزلة بين المنزلتين، ئەويش ئەوھيە كەوا ئەو كەسەى تاوانى گەورە ئەنجام دەدات پێى ناگوتى: كافر و پێى ناگوتى: موسلمان، بەلكو ئەو لە (منزلة بين المنزلتين) دايە (واتە: نە كافرە و نە موسلمانە).

پنجەم: جى بەجى كردن و تەنفىزى ھەرپەشە، ئەويش بەكافر زانينى ئەو كەسەى تاوانى گەورە ئەنجام دەدات كە لەخوار شىركەوھيە.

﴿۱۳۱﴾ نوسهر ده‌لئیت: (والمستور من المسلمین من لا یشهر منه ربه).^{۳۰۶}

واته: که‌سی نابرودار (ع‌یب داپۆشراو) له موسلمانان نه‌و که‌سه‌یه که هیچ گومانی (تاوانی ناشکرای) لی ده‌رنه‌که‌وتوه.

ئه‌صل له موسلماندا (عه‌داله‌ته) و گومانی خراپ به‌برای موسلمانان خۆتدا مه‌به، خوای که‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَتُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ (۱۲) الحجرات) واته: ئه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی بپروتان هیتاوه! خۆتان له‌زۆرێک له‌گومان بردن به‌یه‌کتر دووربگیرن چونکه هه‌ندی له‌و گومانانه مایه‌ی گوناوه و دوچار بونتانه لای خوا وه‌به‌دوای ع‌یب و عاری به‌کتر مه‌که‌ون و سیخوپی مه‌که‌ن و له‌پاشمله ناوی به‌کتر به‌خراپه مه‌به‌ن ئایا که‌ستان پێی خۆشه‌گۆشتی برای خۆی به‌مردوویی بخوات؟! ناشکرایه که‌ئه‌وه‌تان زۆر پێ ناخۆشه وه‌له‌خوا بترسن بێ گومان خوا زۆر لێبۆرده‌یه بۆ هه‌ر که‌سێک په‌شیمان بێته‌وه زۆریش میهره‌بانه له‌گه‌ڵ به‌نده‌کانی خۆیدا).

پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (ایاکم والظن فإن الظن اکذب الحديث)^{۳۰۶} واته: قسه‌کردنی نه‌فس، په‌نا به‌خوا بگه‌وه گومانی باش به‌برایانی موسلمانان خۆت ببه، ئه‌گه‌ر دلنیا‌بوویت ئه‌م براهه‌ت تێبینی له‌سه‌ره نه‌وا تو به‌نه‌ینی ئامۆزگاری ده‌که‌یت و هه‌له‌که‌ی بشاره‌وه، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (ومن ستر مسلما ستره الله في الدنيا والآخرة)^{۳۰۷} خه‌جاله‌تی مه‌که‌و له‌ناو کۆبو مه‌جلیسدا ناوبانگی بزپێنی و باسی بکه‌یت، به‌لکو ئه‌وه‌ی له‌سه‌رته ئامۆزگاری بکه‌یت به‌نه‌ینی له‌گه‌ڵ سترکردنی.

۳۰۶ / متفق علیه : أخرجه البخاري (۴۸۴۹) ومسلم (۲۵۶۲) .

۳۰۷ / متفق علیه : أخرجه البخاري (۲۳۱۰) ومسلم (۲۵۸۰) .

﴿۱۳۲﴾ نوسەر دەلئیت: (وكل علم إدعاه العباد من علم الباطن لم يوجد في الكتاب و السنة فهو بدعة وضلالة ولا ينبغي لأحد أن يعمل به ولا يدعو إليه).

واتە: ھەر علمىك بەندەكان بانگەشەى بۆ دەكەن لە عىلمى (باطن) لە كىتاب و سوننەدا نەبى ئەو ەببىدەو ەگومرايىە و بۆ ھىچ كەسىك نەبى كارى پى بكات و بانگەوازى بۆ بكات.

پاڤە /

عىلمى (باطن) لای گرووى (الباطنية) لە كۆمەلى (الاسماعيلية) و جگە لەوان ئەوانەى دەلئىن: دەقەكان (ظاهر) و (باطن) ەى ھەيە، جا (باطن) ەكەى ھىچ كەسىك نازانى تەنھا كەسە تايبە تەكان نەبئت و (ظاهر) ەكە ئەو ە بۆ خەلكى ەوامە.

دەلئىن: — مەبەست لە نوێژ پارانەو ەيە، جا ھەركەسى پاراپەو ە ئەو نوێژى كردو ە، مەبەست پى پىنج نوێژەكە و نوێژە سوننە تەكان نىيە.

دەلئىن: مەبەست لە زەكات پاك كەردنەو ە و خاوین كەردنەو ە نەفسە و مەبەستى زەكاتى سەروەت و سامان نىيە.

دەلئىن: مەبەست لە پۆژو و شارەندەو ە نەئىنى و شارەندەو ە مەزھەبەكەيانە، بۆيە پىيان دەگوتى: (پىخراو ە نەئىنىيەكان).

دەلئىن: مەبەست لە ەج پۆيشتنە بۆ لای شىخەكانيان و مەبەست پۆيشتن نىيە بۆ كەبەى پىرۆژ بۆ ەج و ەومرە.

مەبەست لە: (و هو بدعة وضلالة).

واتە: وتن بە عىلمى (الباطن) لە دىندا بىدعەيە، گومراپوونە لە حەق، عىلمىش پەيدا نابى ئىيللا بە فىرېوون لە سەر دەستى زانا خواناسەكان نەبى، بۆيە (إبن القيم) دەفەر مۆيت: _

والجهل داء قاتل وشفاءه أمران في التركيب متفقان
نص من القرآن أو من سنة وطبيب ذاك العالم الرباني^{٣٠٨}

ئەمە عىلمە، عىلم بە زەوق و ئىلھام نىيە و عىلمى (باطن) نىيە ھەرودە کو لاى (الباطنية) ھەيە، بە لکو عىلم ئەو ھەيە لە لاىەن خوا و پىغەمبەرە کەيەو ھە (ﷺ) ھاتوو ھە ئەو ھەيە ھاو ھە لانی پىغەمبەرەى خوا (ﷺ) ووتوو يانە، ئەمە عىلمە، بە دەر لە مانە ئەو ھە فامى و گومراپيە و نە عىلمە و نە ھىدايەتە.

مەبەست لە: (ولا يتبغى لأحد أن يعمل به ولا يدعو إليه).

بە لکو پىوېستە و رىاي ئەمە ببين، چونکە ئەو ھە لى صوفىيە کانە، ئەوانەى وا دەبينن عىلم لە کىتاب و سوننە دا نىيە، بە لکو ئەمە بۆ عەوامى خەلکىيە و بۆ ئەوانەيە کە نازانن، بە ئەم عىلمە دەلێن (شەرىعە) بە لام ئەوانەى خوا دەناسن ئەوا ئەھلى عىلمى (حەقىقە) تن.

﴿۱۳۳﴾ نوسەر دەلّیت: (وَأَيُّهَا امْرَأَةٌ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِرَجُلٍ فَإِنَّهَا لَا تَحِلُّ لَهُ، يَعْقِبَانِ إِنْ نَالَ مِنْهَا شَيْئًا إِلَّا بُولِي وَشَاهِدِي عَدْلَ وَصَدَاقَ).

واتە: ھەركاتى ئافرەتلىك خۆى پىشكەش بەپياوڭ كرد ئەوا بۆى ھەلال نىيە، ھەردووكيان سزا دەدرىن ئەگەر ھەركارىڭ بكن، ئىللا بەبوونى خاوەنەكەى و دوو شايتەى عەدل و مارەبى نەبى.

پاڤە /

ھاوسەرگىرى دروست نىيە ئىللا بەچەند مەرجىك نەبى:—

لەوانە: (الولى): ئەوھى عەقدەكەى بۆ دەكات، ئەوئىش كەسىكى نزيكە لە (عصبى) ئافرەتەكە، پىڤەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموئیت: (لا نكاح إلا بولي وشاهدي عدل)^{۳۰۹} جا دروست نىيە خۆى عەقد بۆ خۆى بكات، بەلكو دەبى خاوەنەكەى عەقدەكەى بۆ بكات، ئەگەر خۆى بۆ خۆى عەقدەكەى كرد ئەوا ئەو عەقدە فاسدە، ئەمەش پاي جەمھورى زانايانە، بەلام لاى ھەنەفییەكان دروستە ئافرەت بۆ خۆى عەقد بكات و مەرجى (الولى) دانانەن بەلام ئەم مەزھەبە جىاوازه لەگەل بەلگەداو لەگەل ئەوھى زۆربەى زانايانى لەسەرە، چونكە ئافرەت (قاصرە) يە پەنگە پەيوەست بىت بەكەسىكەوھ كەچى بۆى شىاو نەبى و شىاوى خىزانەكەى نەبى، چونكە ئەو خاوەن سۆزىك و تىپوانىنىكى بەپەلەيە، بۆيە كارەكە بۆ خاوەنەكەى دەگىرپىتەوھ، خاوى گەورە لە گەل پىاواندا دواوھ وفەرموئەتى: (وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ) (النور/۳۲) ئەمە لە گەل پىاواندايە، جا فەرمانى بەپىاوان كىردوھ ئەو كچانەى مێردىان نىيە بە شوويان بدەن، لە فەرمودەكەشدا ھاتوھ: (لا نكاح إلا بولي وشاهدي عدل)^{۳۱۰} لە فەرمودەيەكى تردا

۳۰۹ / سبق تخريجه .

۳۱۰ / رواه أحمد وأبو داود والترمذي والدارمي والطحاوي .

ھاتوھ: (أَيُّ امْرَأَةٍ نَكَحْتَ بِغَيْرِ إِذْنٍ وَلِيَّهَا فَنَكَاحَهَا بَاطِلٌ بَاطِلٌ بَاطِلٌ) ^{۳۱۱} سى جارى، چا خاوەن بۆى دەبىتە بەرگريپەك دەپپارىزى لى يارى پىكردن، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموئىت: (إِذَا أَتَاكُمْ) لى گەل خاوەنەكاندا دەدوئى دەلئىت: (مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَأَمَانَتَهُ فَرُوجُهُ) ^{۳۱۲} خاوى گەورە نەھى كىردووه لى (العُضْل) - ئەوئىش برىتپىيە لى وەھى كەوا خاوەنئىك پىگريپىت لى و كچەى (ئەم خاوەنئەھى) لى كەسىكى ھاوكوفى خۆى و خۆى پىى پارىيە، تەنھا پارى بوون بەس نىيە، بەلكو دەبىت لى ھەمان كاتدا (ھاوكوف) ش بىت، دەبى ئەو دووكارە ھەبى: - دەبى ھاوكوف بىت و دەبىت پىى پارى بىت، ئەو ھاوكوف بوونە تەنھا پىاوان دەزانن، خاوەن عەقلەكان، ئافرەتەكان لى نازانن، ئەوانەھى خاوەن سۆزو نەفسى لاوازن.

مەبەست لى: (وَأَيُّ امْرَأَةٍ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِرَجُلٍ).

ئافرەتئىك خۆى بەپىاويك بىەخشى ئەمە تايپەتە بەپىغەمبەرى خوداوه (ﷺ)، خاوى گەور دەفەرموئىت: (وَأَمْرَأَةٌ مُؤْمِنَةٌ إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لِّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ) (الاحزاب/ ۵۰) چونكە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) خاوەنئى ئەم ئوممەتەتەھ.

مەبەست لى: (يَعْقَابَانِ إِنْ نَالَ مِنْهَا شَيْئًا).

چا ئەگەر بەبى ئىزنى خاوەنەكى شووى پىكرد ئەو لى يەك جىا دەكرئەووه لى سەر ئەو سزا دەدرئىن، چونكە ئەم عەقدە پوچەلە.

۳۱۱ / سبق تخريجه .

۳۱۲ / حسن : أخرجه الترمذي (۱۰۸۴) وحسنه الشيخ الألباني في (المشكاة) (۲۰۹۰) .

﴿۱۳۴﴾ نوسەر دەئیت: (واذا رأيت الرجل يطعن على أحد من أصحاب رسول الله ﷺ) فاعلم أنه صاحب هوى وصاحب قول سوء لقول رسول الله ﷺ: (إذا ذكر أصحابي فأمسكوا)^{۲۱۳} فقد علم النبي ﷺ ما يكون منهم من الزل بعد موته، فلم يقل فيهم إلا خيرا وقوله: (ذروا أصحابي لا تقولوا فيهم إلا خيرا) ولا تحدث بشيء من زللهم ولا حربهم ولا ما غاب عنك علمه ولا تسمعه من أحد يحدث به فإنه لا يسلم لك قلبك إن سمعت).

واته: ئەگەر كەس ئىك تىنى تانەى لە يەكك ئەھاوەلانى پىغەمبەرى خوا ﷺ دەدا ئەوا بزانه ئەو شۆئىكەوتەى ئارەزوو و خاوەنى قسەيەكى خراپە، لەبەر فەرموودەكەى پىغەمبەرى خوا ﷺ كە دەفەرموئەت: (إذا ذكر أصحابي فأمسكوا) چونكە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەيزانى لە پاش مردنى ئەو تووشى ئەو دەبن، بۆيە لە چاكە زياتر دەريارەيان هېچى نەگوتو، ئەو فەرموودەيەى دەئیت: (ذروا أصحابي لا تقولوا فيهم إلا خيرا) دەريارەى ئەو كەكانيان هېچ مەگێرەووە هەروەها دەريارەى جەنگەكانيان و ئەوەى كە زانينى لە تۆو ناديارە، گوى لە هېچ كەس ئىك مەگرە باسى دەكات، چونكە دلت هەركيز سەلامەت نابى ئەگەر تۆ ئەو تە بىست.

پاڤە /

لە نیشانەكانى گومراكاران و دوو پووەكان ئەو يە تانە لەھاوەلانى پىغەمبەرى خوا ﷺ دەدەن چونكە ئەوان پقيان لىيانە، هەركەسى پقى لەوان بىت ئەوا دوو پووە و ئيمان دەردەخات و كوفرى شاردووەتو، چونكە (خۆشويستنى ئەوان ئيمانە و پق

لەيپوونيان دووپووييە^{۳۱۴} ھەر ھەركو لە ھەر مودە كە دا ھاتووە، چونكە ئەوان ھاوھەلى پىڧەمبەرى خوان (ﷺ) و ئامۆژگارى كردىن چاك بىن لە گەلىاندا ونەھى كردووە لە جویندان پىيان، چونكە ئەوانە بوون پشتگىريان كرد لە پىڧەمبەرى خواو (ﷺ) لە گەل ئەودا كۆچيان كرد، پشتىوانى بوون و دالە ياندا، ئەوانەى كۆچيان كرد ئەوان (المهاجرين)ن، ئەوانەى دالە ياندا و پشتىوانى بوون ئەوانە (الانصار)ن، خوشويستنى ھەمويان پىويستە و ستايشكردن و چاولىكردنيان، جا ھەر كەسى تانەيان لى بدات و بە كەمىان بزائى ئەو بە لگەيە پىڧەمبەرى خواى (ﷺ) خوش ناوى، چونكە ئەگەر پىڧەمبەرى خواى (ﷺ) خوش بوىستايە ئەوا ھاوھەلىنى خوش دەويست، بۆيە ھىچ كەسى رقى لەوان نىيە ئىللا كە سىك نەبى رقى لە پىڧەمبەرى خوايە (ﷺ)، ھەر كەسى رقى لە پىڧەمبەرى خوا (ﷺ) بىت ئەو (كافرە).

مەبەست لە: (فاعلم أنه صاحب هوى وصاحب قول سوء).

واتە: ھەر كەسى جوین بە ھاوھەلىان بدات ئەوا خواھنى ئارەزوو و شوینكەوتەى ئارەزوو كەيەتى، خواى گەورە دە ھەر مودە: (وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ) القصص/۵) خواھنى بىدەيە، خواھنى دووپووييە، ھەموو خراپەيەكى تىدا كۆبوو ئەو.

ئەو ھەر مودەيەى كە دە ھەر مودە: (إذا ذكر أصحابي فأمسكوا) پىويستە بىدەنگ بىين لە ئاستى ھاوھەلىنى پىڧەمبەرى خواو (ﷺ) قسەيان دەربارە نەكەين ئىللا بە چاكە نەبى و ستايشيان بکەين و نەچىنە نىو باسى كاروبارى ئەوانەو.

مه‌به‌ست له: (فقد علم النبي ﷺ) ما يكون منهم من الزل بعد موته، فلم يقل فيهم إلا خيرا).

پارێزراوی له هه‌له (العصمه) به‌نیسبه‌ت ئیجماعی هاوه‌لانه‌وه‌یه، جا نه‌گه‌ر ئیجماعیان له‌سه‌ر شتی بوو نه‌وا ئیجماعه‌که‌یان (معصوم) ه‌و ئیجماعه‌که‌یان به‌لگه‌یه، به‌لام نه‌گه‌ر جیاوازی‌بون نه‌وا ته‌ماشای نه‌وه‌یان ده‌کریت به‌لگه‌ی پێیه وه‌کو زانایانی تر، به‌لام وه‌کو تاك نه‌وه (معصوم) نین له هه‌له، په‌نگه هه‌ندی جار هه‌له بکه‌ن، به‌لام خوای گه‌وره له‌وان خۆش بووه، تاییه‌تمه‌ندی کردوون به‌هاوه‌لبوون، جا هێنده فه‌زلیان هه‌یه ده‌بیته هۆی داپۆشینی نه‌وه‌لانه‌ی ده‌یکه‌ن له‌به‌رچه‌ند هۆیه‌ک:

یه‌که‌م: چونکه نه‌وان (مجتهد)بوونه وه‌به‌ستیان هه‌له نه‌بوه، به‌لکو ئیجتیهادی کردوه وه‌حقی نه‌پێکاوه، جا نه‌وا دا‌داشت ده‌ده‌ریته‌وه وه‌خوای گه‌وره له‌هه‌له‌که‌ی خۆش ده‌بیته.

دووه‌م: هێنده فه‌زلیان هه‌یه ده‌بیته هۆی داپۆشینی نه‌وه‌لانه‌ی له‌وان ده‌وه‌شێته‌وه، چونکه خوای گه‌وره له‌وان پازی بووه ته‌ماشای نه‌هلی به‌دری کردووه وه‌رموویه‌تی: (اعملوا ما شئتم فقد غفرْتُ لکم)^{۳۱۰}، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ الْفَتْحِ/ ۱۸) هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ التَّوْبَةِ/ ۱۱۷) نه‌مه‌گشتی یه، خوای گه‌وره ته‌وبه‌ی لی وه‌رگرتوون، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ (۱۵۵) ال عمران) نه‌وان خوای گه‌وره لێیان خۆش بووه، نه‌وان هه‌رگیز تانه‌یان لی نادریت.

مەبەست لە: (فقد علم النبي ﷺ) ما يكون منهم من الزلل بعد موته) پېغەمبەرى خوا (ﷺ) غەيب نازانى ئىللا ئەو نەبى خۆى گەورە ئاگادارى كىدووتەو، جا نوسەر دەلەت: (قد علم) واتە ئەوئەى خۆى گەورە فەرى كىدووتەو ئاگادارى كىدووتەو، بۆيە پېغەمبەرى خوا (ﷺ) دەلەت: (فانه من يعيش منكم فسرى اختلافاً كثيراً، فعلىكم بسنى وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدى)^{۳۱۶} واتە: ھەركەس لەئێو _ لەپاش _ بژىت ئەو جىاوازى و دووبەرەكى زۆر دەبىنى، جا ئامۆزگاريتان دەكەم دەست بەسوننەت و رىكاكەى مەو بەگرن و دەست بە سوننەت و رىكاكەى جىنشىنە رىنموى كراوكانى پاش (من بگرن).

خۆى گەورە ئاگادارى كىدووتەو جىاوازى و دووبەرەكى پوودەدات، جا پىنموى و ئامۆزگارى كىدوون لەكاتى جىاوازىدا چى بگن، ئەوانىش ئاوا بوون، ھاوئەلان ئەگەر لەشتىكدا جىاوازىيان ھەبوايە ئەو دەگەرپانەو بۆ قورئان و سوننەت و جىاوازىيەكەيان كۆتايى پى دەھات و دەگەرپانەو بۆ حق (فلم يقل فيهم إلا خيراً) پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ستايشى ئەوانى كىدووتەو لەگەل ئەوئەى زانىويەتى لەپاش خۆى پوودەدات و چى دەكەن.

مەبەست لە: (ذرو أصحابي، لا تقولوا فيهم خيراً).

ذرو: واتە: واز لە ھاوئەلانم بىنن لەقسەكردن پىيان و لەچاكە و خەير نەبى ھىچى تر مەلەن، لەو (صحيح) تر فەرموودەى: (لا تسبوا أصحابي فوالذي نفسي بيده لو أنفق أحدكم مثل أحد ذهباً ما بلغ مدّ أحدكم ولا نصيفه)^{۳۱۷} جا كىدووتەوئەكى كەم لە تاكەكانى ئەوانەو چاكترە باشترە لەكىدووتەوئەكى مەزن و گەورە لەوانەى پاش خۆيان دىن، لەبەر ئەوئەى لەپىش ھەموو كەس موسلمان بوون.

۳۱۶ / سبق تخريجه .

۳۱۷ / رواه البخارى (۲۴۷۰) ومسلم (۲۵۴۱) .

مەبەست لە: (ولا تحدث بشيء من زللهم ولا حرهم).

ئەوھى لەوانەوھ پوویداوھ مەيگپرەوھ ئىللا لەپووى بيانووھىنانەوھ نەبى بۆيان.

مەبەست لە: (ولا تسمعه من أحد يحدث به فإنه لا يسلم لك قلبك إن سمعت).

گوئى لەو کەسانە مەگرە قسە بەھاوھلان دەکەن لەمەجلىسەکانياندا، يان لەوانەکانياندا، يان لە ھەر بوارىکدا، ئامادەى ئەو مەجلىسانە مەبە، بەردەوام مەبە لە گوڭگرتن لىيان، بەلکو وازى لى بھىنە و لىى دوور بکەوھ، بۆ ئەوھى شتىک نەچىتە دلتەوھو بىتتە ھۆى ئەوھى رقت لەھاوھلانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بىت و بەھەلاکەتدا بچىت.

﴿۱۳۵﴾ (وَإِذَا سَمِعْتَ الرَّجُلَ يُطْعَنُ عَلَى الْآثَارِ أَوْ يَرُدُّ الْآثَارَ أَوْ يَرِيدُ غَيْرَ الْآثَارِ فَاتَّهَمَهُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَلَا تَشْكُ أَنَّهُ صَاحِبُ هَوًى مُبْتَدِعٌ).

واتە: ئەگەر كەس ئىكك بىنى تانە لەئەسەر (فەرمودە) دەدات يان ئەسەر (فەرمودە) پەد دەكاتەوہ يان جگە لەئەسەرى دەوئەت ئەوا تۆمە تبارى بگە لەسەر ئىسلام، گومانەت نەبى ئەوہ خاوەنى ئارەزووہ (مبتدع)ە.

﴿۱۳۶﴾ (وَاعْلَمْ أَنَّ جُورَ السُّلْطَانِ لَا يَنْقُصُ فَرِيضَةَ مَنْ فَرَأَضَ اللَّهَ الَّتِي افْتَرَضَهَا عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ ﷺ) جُورُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَتَطَوُّعُكَ وَبِرْكَ مَعَهُ تَامٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى يَعْنِي الْجَمَاعَةُ وَالْجَمْعَةُ وَالْجِهَادُ مَعَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ مِنَ الطَّاعَاتِ فَشَارِكُهُمْ فِيهِ فَلَيْسَ نِيَّتُكَ).

واتە: بزانه ستمى سولتان هەرگىز فەرزىك لە فەرزەكانى خوا كەم ناكاتەوہ كە لە سەر زارى پىغەمبەرەكەى ﷺ فەرزى كردووە، ستم كردن لەنەفسى خۆيەتى و چاكەى تۆ لەگەڵ ئەوا تەواوہ (إن شاء الله) واتە جومعه و جماعهت و جيهاد كردن لەگەڵ ئەودا، هەموو شتێك لەگوێرايە ئىيەكان بەشدارىيان لەگەڵدا بگەو ئەوا بەپى نىيەتەكەت بۆت دەنوسریت.

پاڤە/

لەپێشدا باسى ئەمە كرا چىتر پىويستى بەدووبارە كردنەوہ نىيە.

﴿۱۳۷﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وإذا رأیت الرجل یدعو علی السلطان فاعلم أنه صاحب هوی وإذا رأیت الرجل یدعو للسلطان بالصلاح فاعلم أنه صاحب سنة إن شاء الله، یقول فضیل بن عیاض: (لو کان لی دعوة مستجابة ما جعلتها الا فی السلطان).

قیل له: (یا أبا علی، فسر لنا هذا) قال: (إذا جعلتها فی نفسی لم تعدنی، وإذا جعلتها فی السلطان صلح، فصلح بصلاحه العباد والبلاد)

فأمرنا أن ندعو لهم بالصلاح، ولم نؤمر أن ندعو علیهم وإن جاروا وظلموا لأن ظلمهم وجورهم علی أنفسهم، وصلاحهم لأنفسهم وللمسلمین)

واته: ئەگەر کابرایه‌کت بینی دوعای له‌سولتانی ده‌کرد بزانه ئەوه خاوه‌ن ئاره‌زووه، به‌لام ئەگەر که‌سیکت بینی دوعا بۆ سولتانی ده‌کات به‌چاکسازی ئەوا بزانه خاوه‌نی سوننه‌ته (ان شاء الله)، (فضیل ی کوری عیاض) وتویه‌تی: (ئەگەر ته‌نها یه‌ک دوعای وه‌رگیراوم بوایه ئەوه بۆ هیچ که‌سیک نه‌مده‌کرد ته‌نها بۆ سولتانی نه‌بی) پێیان فهرموو: ئەی باوکی عه‌لی ئەمه پوون بکه‌ره‌وه، فهرمووی: (ئەگەر دوعاکه‌م بۆ خۆم کرد ئەوه له‌ خۆم تێناپه‌ی، به‌لام ئەگەر بۆ سولتانم کرد ئەوا ئەو چاک ده‌بی، به‌چاک بوونی ئەو به‌نده‌کان و ولات چاک ده‌بی).

جا فهرمانمان پێکراوه دوعای چاکسازییان بۆ بکه‌ین، فهرمانمان پێ نه‌کراوه دوعایان لی بکه‌ین ئەگەر سته‌میان کرد، چونکه سته‌میان له‌سه‌ر خۆیان، چاک بوونیان بۆ خۆیان و موسلمانانه.

رافه‌/

ئهم ده‌سته‌واژه‌یه له‌سه‌له‌فه‌وه هاتووه: (وإذا رأیت الرجل یدعو علی السلطان فاعلم أنه صاحب هوی) ئەمه په‌وه‌شتی خه‌واریجه‌و په‌وه‌شتی (معتزله‌)یه، چونکه خه‌واریج و موعتزله‌ ئەوانه‌ن دوعا له‌ده‌سه‌لاتدارانی موسلمانان ده‌که‌ن، پێویست

پېچەوانەكەيەتى بەوھى دوعاى چاكسازى و تەوفىقيان بۆ بىكات، چونكە چاكسازى ئەوان چاكى ئىسلام و مۇسلمانانى تېدايە، جا ئەگەر دوعات بۆ ئەوان كىرد ئەوا دوعات بۆ مۇسلمانان كىردوۋە، چونكە چاكبۇونى دەسەلاتدار چاكىيە بۆ ژىر دەستەكەى، ئەمە مەنەجى سەلەفە، ئەويىش دوعا كىردنە بۆ دەسەلاتداران بە چاكسازى.

مەبەست لہ: (وَإِذَا رَأَيْتَ الرَّجُلَ يَدْعُو لِلسُّلْطَانِ بِالصَّلَاحِ فَاعْلَمْ أَنَّهُ صَاحِبُ سُنَّةٍ إِنْ شَاءَ اللَّهُ).

ئەگەر بىنىت دوعايان بۆ دىكات بۆ چاكسازى ئەوۋە بزانە خاۋەنى سوننەتە، چونكە ئەمە پىگاي سەلەفە لەگەل دەسەلاتداراندا.

مەبەست لہ: (يقول فضيل بن عياض).

(الفضيل ي كوپى عياض) يەككىكە لەگەۋرە زانايان و يەككىكە لەخوا پەرست و زامىدەكان، ئەم دەستەۋازىيە دەلەيت: (لو كان لي دعوة مستجابة ما جعلتها الا في السلطان).

ئەمە بەشېكە لەئامۇژگارى، وەكو كار كىردنىك بەو فەرمودەيەى كە دەفەر مۆيت: (الدين النصيحة) قلنا: لمن يا رسول الله؟ قال: (لله ولكتابه ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامتهم)^{۳۱۸} لە بەشېكە لە ئامۇژگارى كىردن بۆ پېشەوايانى مۇسلمانان دوعا كىردنە بۆيان بە چاكسازى، مەروەھا لە ساختە و غەش كىردن لەوان دوعا كىردنە لىيان.

مەبەست لہ: (فأمرنا أن ندعو لهم بالصلاح، ولم نؤمر أن ندعو عليهم وإن جاروا وظلموا).

چونكە دوعا كىردن لەوان دوعا كىردنە لە مۇسلمانان، چونكە ئەگەر كارەكە تېكچوو سولتان پووخا ئەوا خوین دەپىژىت و ئەمە ئاسايش نامىنى و خراپەكارى بلاو دەپىتەوۋە سنورەكان لەكار دەكەوتت، جا لەپووخانى ئەودا چەندىن خراپەكارى تر

ھەيە، بەلام لەم سەردەمەدا ھەركەسىّ دوعا بۆ سولتان بىكات ئەو تۆمەتبار دەكرىت
لە لايەن خاوەن ئارەزووكانەو بە (مداھنە) لە لايەن حزيەكان و شوينكەوتەكانى
خەوارىجەو، جا ئەو قسەيەى نوسەر لە سەريان جىّ بەجىّ دەبىّ كەوا ئەوان لەگەلّ
سوننەتدا ناكۆكن و خاوەنى ئارەزوون بۆيە پىويستە ئاگادارى ئەوە بيبين.

﴿۱۳۸﴾ نوسەر دەلئیت: (ولا تذكر أحدا من أمهات المؤمنين رضي الله عنهن- إلا بخير).

واتە: باسى ھىچ يەكك لە دايكانى ئيمانداران مەكە ئىللا بەخەيرو چاكە نەبى.

رافە/

مەبەست لە: (ولا تذكر أحدا من أمهات المؤمنين إلا بخير).

دايكانى ئيمانداران: بريتىن لە خىزانەكانى پېغەمبەر (ﷺ)، خواى گەورە ناوى لى ناون دايكانى ئيمانداران لە و ئايەتەى كە دەفەرموئىت: (النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ) (الاحزاب/۶) مەبەستى ئەوان دايكى ئيمانداران لە پىزو حورمەتدا، حەرام بوونى خوازىنيان لە پاش مردنى پېغەمبەرى خوا (ﷺ)، دايكى ئەوان نين لە نەسەدا، بەلكو لە پىزو حورمەتدا، حەقى دايكىتيان ھەيە لەسەر ئيمانداران چونكە ئەوانە خىزانى پېغەمبەرى خوان (ﷺ)، بۆيە خوشويستن و پىز لى گرتنيان پىويستە و بەكەم نەزانينى يەككى لەوانە، چونكە بەكەم زانينيان مەزھەبى (رافضە)كانە كە ھەندى لە خىزانەكانى پېغەمبەر (ﷺ) بەكەم دەزانن، ئەمەش تۆمەتبار كردنى خواى گەورەيە كەوا ئەو بۆ پېغەمبەرەكەى (ﷺ) كەسانىكى ھەلبىزاردووە بۆ ئەو ناگونجىن، تۆمەتبار كردنى پېغەمبەرى خوايە (ﷺ) كەوا ئەو دايكانىكى ھەلبىزاردووە بۆ ئيمانداران شاىستەى ئەو نين، ئەمەش كوفرە بەخواى گەورە.

﴿۱۳۹﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وَإِذَا رَأَيْتَ الرَّجُلَ يَتَعَاهَدُ الْفُرَائِضَ فِي جَمَاعَةٍ مَعَ السُّلْطَانِ وَغَيْرِهِ فَاعْلَمْ أَنَّهُ صَاحِبُ سَنَةِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى وَإِذَا رَأَيْتَ الرَّجُلَ يَتَهَاوَنُ بِالْفُرَائِضِ فِي جَمَاعَةٍ وَإِنْ كَانَ مَعَ السُّلْطَانِ فَاعْلَمْ أَنَّهُ صَاحِبُ هَوَى).

واته: نه‌گهر که‌سیکت بینى به‌رده‌وامه له‌سهر فهرزه‌کان به‌جه‌ماعه‌ت له‌گه‌ل سولتان و جگه له‌و، بزانه ئه‌وه خاوه‌نى سوننه‌ته (ان شاء الله تعالى)، نه‌گهر که‌سیکت بینى که‌م ته‌رخمه له‌جی به‌جی کردنى فهرزه‌کان به‌جه‌ماعه‌ت مه‌رچه‌نده له‌گه‌ل سولتانیش بیت بزانه ئه‌وه خاوه‌نى ئاره‌زووه.

پافه:

مه‌به‌ست له: (وَإِذَا رَأَيْتَ الرَّجُلَ يَتَعَاهَدُ الْفُرَائِضَ فِي جَمَاعَةٍ مَعَ السُّلْطَانِ وَغَيْرِهِ فَاعْلَمْ أَنَّهُ صَاحِبُ سَنَةِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى).

واته نه‌گهر که‌سیکت بینى پارێزگاری له‌نویژی جه‌ماعه‌ت ده‌کات له‌گه‌ل سولتان و له‌گه‌ل جگه له‌ودا، ئه‌مه به‌لگه‌یه ئه‌وه که‌سیکی ئه‌هلی سوننه‌یه و ئه‌هلی ئیمان، خوای که‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِنَّمَا يَغْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ) (۱۸) التوبة/ (۱۸) پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) باسی ئه‌و که‌سه‌ی کردووه دلی په‌یوه‌سته به‌ مزگه‌وته‌کانه‌وه که‌وا په‌کیکه له‌و حه‌وت که‌سه‌ی خوای که‌وره ده‌یانخاته ژیر سیبه‌ری عرشى خویه‌وه، ده‌فه‌رمویت: (وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ بِالْمَسَاجِدِ)^{۳۱۹} جا هاتوچۆکردنى مزگه‌وته‌کان به‌مه‌به‌ستى جی به‌جی کردنى نویژی جه‌ماعه‌ت نیشانه‌ی ئیمان و نیشانه‌ی ئه‌هلی سوننه‌یه، ئه‌و که‌سه‌ی واز له‌ نویژکردن ده‌هێنى له‌گه‌ل موسلماناندا واده‌زانى موسلمانان له‌سهر حه‌ق نین و دروست نییه نویژیان له‌گه‌لدا

بكریت بى گومان ئەم كەسە لە كۆمەلى مۇسلمانان جىابووەتەو دژايەتى خواو پىغەمبەرەكەى (ﷺ) مۇسلمانان دەكات، بۆيە دەبينى ئەوانەى خواوەنى بىرۆكەى لارن نزيكى مزگوتەكان ناكەونەو لەگەل مۇسلماناندا نوێژ ناكەن، بەلكو هەندىكيان حوكم بە پوچەلكردنەو نوێژى مۇسلمانان دەدەن، ئەمەش نيشانەى خراپەكارى و نيشانەى لادان و خراپى عەقيدە و دژايەتییەتى، خواى گەورە دەفەرمویت: (وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا) (النساء) (۱۱۵) جا پىويستە لەسەر مۇسلمان لەگەل مۇسلماناندا بىت، خواى گەورە دەفەرمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ) (التوبة) (۱۱۹) مۇسلمانان لەگەل مۇسلماناندا دەبى، خۆى جيا ناكاتەو خۆى تاك ناكاتەو، لەگەل جەماعەتدا دەبى، لادان و لە مۇسلمانان خۆدوورە پەريز گرتن، ئەمەش نيشانەى خراپە و ئارەزو و خراپى بىرۆكە و لادانە.

مەبەست لە: (وَإِذَا رَأَيْتَ الرَّجُلَ يَتَهَاوَنَ بِالْفَرَائِضِ فِي جَمَاعَةٍ وَإِنْ كَانَ مَعَ السُّلْطَانِ فَاعْلَمْ أَنَّهُ صَاحِبُ هَوًى).

ئەگەر كابراییەكت بينى وازى لە نوێژى جەماعەت هێنا:--

ئەگەر لەگەل سولتاندا وازى لە نوێژ هێنا ئەوە خواوەن ئارەزو و ئەویش يەكێكە لە موعتەزىلە يان لە خەواریج كە دەسەلاتدارانى مۇسلمانان بە كافر دەزانن بەسەرپىچى.

ئەگەر وازى لە جەماعەت هێنا لەگەل جگە لە سولتان ئەوە دوو پووە، چونكە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرمویت: (اتَّقِ الصَّلَاةَ عَلَى الْمُنَافِقِينَ: صَلَاةُ الْعِشَاءِ وَصَلَاةُ الْفَجْرِ)^{۳۲۰} جا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دواكەوتن لە نوێژى جەماعەت بە دوو پووى ژماردووە، تەنانەت (عبداللهى كورپى مسعود) دەلى: (ولقد رأيتنا وما يتخلف عنها إلا

منافق معلوم النفاق) جا ئەو كەسەى لە نوڧىزى جەماعەت دوا دەكەوى بەبى ھىچ
 بىانويەك، ئەو بەلگەيە لەسەر دوپوويى، چونكە دوپووەكان لە نوڧىزەكان دوا
 دەكەون بەتايبەتى لەشەواندا، چونكە شەوان ھىچ كەسك ئەوان نابىنى، بەلام بە پوڭ
 ئەوا ئامادە دەبن چونكە خەلكى دەيانبىنى، ئەوانىش پىايى دەكەن بەكردەوہكانيان و
 دوپوويى دەكەن.

﴿١٤٠﴾ نوسەر دەئیت: (والحلال ما شهدت عليه وحلفت عليه أنه حلال وكذلك الحرام ما حاك في صدرك فهو شبهة).

واتە: ھەلەل ئەو ھەيە شایەتى لەسەر بدەیت و سویندى لەسەر بخۆى ھەلەل، ھەروەھا ھەرامیش، بەلام ئەو ھەي گومانە لەسەرى ھەبیت ئەو (شوبە) ھە. / پافە

مەبەست لە: (والحلال ما شهدت عليه وحلفت عليه أنه حلال).

پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەرمو ھەي: (إن الحلال بين وإن الحرام بين، وبين ذلك أمور مشبهات)^{٣٢١} لێرەدا ھەلەل ھەي و گومانى تیدا نییە و ھەرام ھەي و گومانى تیدا نییە، بەشى سى ھەمیش ھەيە گومانە، نازانری ئایا ئەو ھەلەل یان ھەرامە؟ ئەمەش کەس نایاناسیت تەنھا زاناکان نەبى، زۆریەى خەلکى نازانری، ئەمەش ھەقى خۆیەتى لى بکۆلێتەو تاكو بزانی لە کام بەشە ئەو، ئەگەر ھەلەل بوو ئەو دەبەیت و ئەگەر ھەرام بوو ئەو لى دوور دەکەویتەو، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەرمو ھەي: (الإثم ما حاك في القلب وكرهت أن يطلع عليه الناس)^{٣٢٢} ھەست دەکەیت دلت لەسەرى ئارام نییە، نەبوونی دلتیایى لەناختدا بەلگە ھەي ئەو گومانى تیدا، بۆیە پێویستە لە سەرت وازى لى بەیتى، (والحلال ما شهدت عليه وحلفت عليه أنه حلال) واتە: لى دلتیا بیت، ھىچ گومانە لى نەبى، تەنانت بگاتە ئەو پادە ھەي ئامادەى سویندى لەسەر بخۆى ھەلەل، چونکە ئەو پوونە، ھەروەکو پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەرمو ھەي: (الحلال بين).

مەبەست لە: (وكذلك الحرام).

ھەروەھا ھەرامیش دیار و ئاشکرایە دەقیك ھەيە بۆ ھەرام بوونی وەکو مرداربووە و ھەي و گۆشتى بەراز، ئەمە ھەرامە و دیارە، چونکە خوائ گەرە ھەرامى کردووە.

٣٢١ / سبق تخريجه .

٣٢٢ / حسن : أخرجه أحمد (٢٢٨/٤) وحسنه الشيخ الألباني في (مصحح الترغيب والترهيب) (١٧٣٤) .

﴿۱۴۱﴾ نوسهر ده‌لئیت: (والمستور من بان ستره والمهتوك من بان هتکه)

واته: که‌سی ئابرودار (عهیب داپۆشراوه) ئه‌و که‌سه‌یه که داپۆشینه‌که‌ی ئاشکرایه (هه‌له‌کانی داپۆشراوه)، وه که‌سی بی ئابروو ئه‌و که‌سه‌یه که ریسوایه‌که‌ی ئاشکرایه.

ئه‌صل له‌موسلماندا عه‌داله‌ت و خه‌یرو چاکه‌یه بۆیه گومانی خراپی پی مه‌به، بۆیه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ) الحجرات/ (۱۲) پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی: (إياكم والظن فإن الظن أكذب الحديث)^{۳۲۳} بۆیه هه‌چ گومانی به‌موسلمان مه‌به ته‌نها خه‌یر نه‌بی ئه‌گه‌ر خه‌یلافی ئه‌وه‌ی لی ده‌رنه‌که‌وت، جا ئه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌کت لی بیهی ئه‌وه له‌سه‌رت به‌شاره‌یه‌وه (من ستر مسلماً ستره الله في الدنيا والآخرة)^{۳۲۴} به‌لام له‌که‌ل ئامۆژگاریدا، هه‌له‌کانی به‌شاره‌وه‌و ئابرووی مه‌به، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (۱۹) النور).

۳۲۳ / سبق تخريجه .

۳۲۴ / صحيح : سبق تخريجه .

﴿١٤٢﴾ نوسەر دەئیت: (واذا سمعت الرجل يقول: فلان ناصبي، فاعلم أنه رافضي وإذا سمعت الرجل يقول: فلان مشبه أو فلان يتكلم بالتشبيه، فاعلم أنه جهمي، وإذا سمعت الرجل يقول: تكلم بالتوحيد وشرح لي التوحيد فاعلم أنه خارجي معتزلي، أو يقول فلان مجبر أو يتكلم بالإجبار أو تكلم بالعدل فاعلم أنه قدری، لأن هذه الأسماء محدثة أحدثها أهل البدع).

واتە: ئەگەر گویت لە کابرایەك بوو وتی: فلان كەس (ناصبی)یە، بزانه ئەو كەسیكى (رافضی)یە، ئەگەر گویت لى بوو كەسىك وتی: فلان كەس (مشبەه)یە یان فلان كەس قسە دەربارەى (تەشبیە) دەكات بزانه ئەو جەھەمى یە، ئەگەر گویت لى بوو كەسىك وتی: دەربارەى یەكتاپەرستى قسە بكەو یەكتاپەرستیم بۆ پافە بكە بزانه ئەو كەسیكى (خارجى معتزلى)یە یان وتی: فلان كەس (مجبور)ە یان قسە دەربارەى (الاجبار) دەكات یان قسە دەربارەى (العدل) دەكات بزانه ئەو كەسیكى قەدەربىیە چونكە ئەم ناوانە داھێنراون ئەھلى بیدعە دایانھێناوہ.

پافە/

مەبەست لە: (واذا سمعت الرجل يقول: فلان ناصبي).

(نواصب) ئەو كەسانەن پرقیان لە ئەھلى بەیتە، (روافض)یش ئەھلى سوننە تۆمەتبار دەكەن بەوھى پرقیان لە ئەھلى بەیتە، ھەركەسى پقى لە ئەھلى بەیت بیت ئەو (ناصبى)یە.

مەبەست لە: (فاعلم أنه رافضي).

چونكە ئەمە مەزھەبى (روافض)ە تەنانەت ھاوہ لانیشیان بە (نواصب) ژماردووە چونكە ھاوہ لانی بە ھاوہ پى ئەوان پرقیان لە ئەھلى بەیتە و خیلافەتیان لى زەوت کردوون، ئابەو شیوہیە دەئین، جا ئەو كەسى دەئیت: ھاوہ لانی (نواصب)ن یان

ئەھلى سوننە (نواصب) ن ئەمە بەلگەيە ئەو كەسە (رافىي) يە، ئەھلى سوننە پىيان ئەھلى بەيت نىيە، بەلكو ئەوانيان خۇش دەۋىت و پىزيان لى دەگىرن و ئامۇزگار يىيە كەى پىغەمبەر (ﷺ) لەواندا دەپارىزن، بەلام زىادەپەوييان تىدا ناكەن وەكو زىادەپەوى (روافى) و نايانكەنە پەرورەدگار لەجگە لەخوا، يان باۋەپىيان وابى ئەوان (معصوم) ن، ھەرورەكو شىعەكان باۋەپىيان وايە پىشەواكانيان (معصوم) ن و پىيان دەلئىن: (الائمة المعصومين) ئەھلى سوننە باۋەپىيان بە (معصومىيەتى) ئەوان نىيە و زىادەپەوييان تىدا ناكەن، بەلكو لەپلە و پاىەى خۇياندا دايان دەنئىن، ئەوانيان خۇش دەۋىت لەبەر نىكيان لەپىغەمبەرى خوداۋە (ﷺ) ئەوانيان خۇش دەۋىت لەبەر ئىمانەكەيان، جا ئەھلى سوننە ئەوانيان خۇش دەۋىت لەبەر دوو مەبەست: ئىمان و نىكيان لە پىغەمبەر ۋە (ﷺ)، بەلام ئەگەر نىكيان ھەبوو بەلام ئىمانيان نەبوو ئەوا ھىچ خۇشەيستىيەكيان نىيە، (ابو لەب) مامى پىغەمبەرى خوايە و (ﷺ) لەئاگردايە، چونكە تەنھا نىكى لەپىغەمبەرى خوداۋە (ﷺ) بەس نىيە ئىللا دەبى ئىمانى لەگەلدا بىت.

مەبەست لە: (وَإِذَا سَمِعْتَ الرَّجُلَ يَقُولَ: فُلَانٌ مِّثْلَهُ أَوْ فُلَانٌ يَتَكَلَّمُ بِالتَّشْبِيهِ، فَاعْلَمْ أَنَّهُ جَهْمِيٌّ).

چونكە (جەھەمىيەكان) و (موعتەزىلەكان) و (ئەشعەرىيەكان) و (ماترىدىيەكان) باۋەپىيان وايە سەلماندنى سىفەتەكان (تەشبىھە)، بۆيە ئەوان ئەھلى سوننە - كە ناو سىفەتەكانى خوا دەسەلمىنن - ناويان لى دەنئىن بە (المشبهه) چونكە سىفەتەكان دەسەلمىنن، يان ناويان لى دەنئىن بە (المجسمة) چونكە سەلماندنى سىفەتەكان لاي ئەوان ماناي سەلماندنى جەستەيە بۇ خوا، جەستەكانىش لەيەك دەچن، ئەمە قسەى ئەوانە، ئەگەر ھەر كەسىكت بىنى دەلئىت: _ فلان كەس (مشبهه) يە، فلان كەس (مجسمة) يە، بزانە ئەۋە (جەھەمىيە) يان (موعتەزىلەيە) يان قوتابى ژىر دەستى ئەوانە

له گروپه‌کانی تر، چونکه باوه‌ریان وایه سه‌لماندنی سیفه‌ته‌کان بۆ خوا ته‌شبییه‌و ته‌جسیمه.

مه‌به‌ست له: (وإذا سمعت الرجل يقول: تكلم بالتوحيد وشرح لي التوحيد فاعلم أنه خارجي معتزلي).

چونکه (ته‌وحدید) به‌کێکه له‌بنه‌ماکانی (موعته‌زیله) ته‌وحدیش لای ئه‌وان بریتی به نه‌نه‌فی کردنی سیفه‌ته‌کان، لای ئه‌وان سه‌لماندنی سیفه‌ته‌کان شیرکه، نه‌فی کردنی سیفه‌ته‌کان ته‌وحدیه، گومانی ئه‌وه مه‌به‌سه‌ستی له (ته‌وحدید) ئه‌وه‌یه که به‌تاكدانانی خودایه له‌په‌رستندا، به‌لکو مه‌به‌ست لای ئه‌وان نه‌فی سیفاته، چونکه سه‌لماندن لای ئه‌وان مانای شیرک ده‌گه‌یه‌نی، بۆیه ده‌لێن: - قورئان شیرکی له‌گه‌ڵ خۆیدا هێناوه، چونکه قورئان ناو سیفه‌ته‌کان ده‌سه‌لمی‌نی، ئه‌مه مه‌به‌ستی شه‌یخه، مه‌به‌ستی ئه‌و ته‌وحدیه‌یه له‌سه‌ر مه‌زه‌بی موعته‌زیله‌یه، به‌لام ئه‌و ته‌وحدیه‌ی له‌سه‌ر مه‌زه‌بی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌یه که ئه‌ویش به‌تاكدانانی خوایه له‌په‌رستندا، ئه‌گه‌ر داوای پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی کرد که ئه‌ویش به‌تاكدانانی خوایه له‌په‌رستندا و نه‌فی کردنی شیرکه - ئه‌مه ئاساییه، به‌لکو ئه‌وه داوایه‌کی چاک و پڕخه‌یره.

مه‌به‌ست له: (أو يقول: فلان مجبر أو يتكلم بالإجبار أو يتكلم بالعدل فاعلم أنه قدری).

هه‌روه‌ها له‌بنه‌ماکانی موعته‌زیله بریتییه له (العدل) ئه‌ویش نه‌فی (قه‌ده‌ره) چونکه ئه‌وان ده‌لێن: ئه‌گه‌ر قه‌ده‌رمان سه‌لماند ئه‌وه خوای گه‌وره‌مان به‌سته‌مکار وه‌صف کردووه، چونکه خوای گه‌وره سزایان ده‌دات له‌سه‌ر شتێک خۆی ته‌قدیری کردووه له‌سه‌ریان، ئیتمه‌ش به‌وان ده‌لێن: - خوای گه‌وره سزایان نادات به‌قه‌ده‌ر به‌لکو سزایان ده‌دات له‌سه‌ر کاری خۆیان، له‌سه‌ر کوفرو شیرکی خۆیان، سزایان نادات له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌قدیری کردووه، به‌لکو سزایان ده‌دات له‌به‌ر کرده‌وه‌و شیرک و سه‌رپیچی ئه‌وان، جا سزا له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانه نه‌ک له‌سه‌ر قه‌ده‌ر، جا خوای گه‌وره پاداشتی هیچ که‌سێک

ناداتەو لەسەر ئەو ەى تەقدىرى کردووە بىتە ئىماندار، تاكو بە فعلى ئيمان نەھىنى و کار بە ئيمانەكەى نەكات، سزای هیچ كەسك نادات تەنھا لەبەر ئەو ەى تەقدىرى کردووە سەرپىچى ئەنجام بدات تاكو سەرپىچى ئەنجام نەدات و ھۆكارى سزاكە ئەنجام نەدات، جا پاداشت و سزا پەيوەستن بە كەردەو ەى بەندەكانەو ە ھەرگىز پەيوەست نین بەقەدەرەو ە، جا ئەگەر كەسك بىنى دەلئىت: - فلان كەس جەبرىيە، بزانه ئەو كەسە موعتەزىلەيە، چونكە موعتەزىلەكان دەلئىن: - مروق ئازادە خۆى فعلى خۆى دروست دەكات، هیچ شت ك تەقدىرى بۆ نەكراو ە، دەلئىن : ئەو كەسەى خۆى كارەكەى ئەنجام داو ە بىي ئەو ەى خواى گەرە تەقدىرى لەسەر كەردبى و ەصفى ئەو كەسانە دەكەن كە دەلئىن: فعلى بەندەكان بە تەقدىرى خوايە _ ەصفیان دەكەن بە (جەبرى).

مەبەست لە: (لأن هذه الأسماء محدثة أحدثها أهل البدع).

ئەھلى بىدعە دايانھێناو ە لە شیعە و موعتەزىلە و جەھەمىيەكان، بەلام ئەھلى سوننە نەچوونە تە ناو ئەم باسانەو ە ئىللا بە پىي قورئان و سوننە نەبىي، بۆيە ناو و سىفاتەكانى خوايان سەلماندو ە، قەدەريان سەلماندو ە و باو ەريان پىي ھێناو ە، نەيانگوتو ە: (اجبار) پىويست دەكات لەسەرى، يان ستم پىويست دەكات لەسەرى، ھەر ەھا نەيانگوتو ە: _ سەلماندن سىفەتەكان شىرك و لەيەكچواندنە، هیچ كەسك ئەمەى نەگوتو ە تەنھا ئەھلى بىدعە نەبىي.

﴿۱۴۳﴾ نوسەر دەئىت: (قال عبد الله بن المبارك: (لا تأخذوا عن أهل الكوفة في الرفض شيئاً، ولا عن أهل الشام في السيف شيئاً، ولا عن أهل البصرة في القدر شيئاً، ولا عن أهل خراسان في الإرجاء شيئاً، ولا عن أهل مكة في الصرف شيئاً، ولا عن أهل المدينة في الغناء، ولا تأخذوا عنهم في هذه الأشياء شيئاً)).

واتە: (عبدالله ى كوپى المبارك) فەرموۋىەتى: لە ئەھلى كوفەو دەربارەى (الرفض) ھىچ شىئەك وەرمەگرن و لە ئەھلى شامەو دەربارەى شمشىر (السيف) ھىچ شىئەك وەرمەگرن، لە ئەھلى بەسەرەو دەربارەى قەدەر ھىچ شىئەك وەرمەگرن و لە ئەھلى خوراسانەو ھىچ شىئەك دەربارەى (ئىرجاء) وەرمەگرن، لە ئەھلى مەككەو دەربارەى (الصرف) ھىچ شىئەك وەرمەگرن، لە ئەھلى مەدینەو دەربارەى (الغناء) ھىچ شىئەك وەرمەگرن، لەوانەو دەربارەى ئەو شتانە ھىچ وەرمەگرن.

پاڤە /

ئەو قسەىەى (عبدالله ى كوپى المبارك) دەئىت: (لا تأخذوا عن أهل الكوفة في الرفض شيئاً).

چونكە زۆربەى شىعە لە كوفە پەرەردە بوون، بۆيە لە ئەوانەو مەزھەبەكەيان وەرمەگرن، لەتانەدانى ھاوئەلان و زیادەپەوييان لە ئەھلى بەيتدا.

ئەمجار فەرموۋى: (ولا عن أهل الشام في السيف شيئاً).

پوالەتى قسەكەى نوسەر وادەردەخات زۆربەى خەوارىچ ئەھلى شام، جا ئەو قسەىەى: (في السيف) واتە: دەرچوون لەدژى كار بەدەستان و كوشتنى مۇسلمانان،

به‌لام نه‌م قسه‌یه تیڤامانیکی تیڤدایه، چونکه خه‌واریج له‌عیراق بوون و له‌شام نه‌بوون،
یان مه‌به‌ستی جه‌نگه‌که‌یان له‌گه‌لّ عه‌لیدا بوو.

نه‌مجار فه‌رمووی: (ولا عن أهل البصرة في القدر شيئا).

چونکه (ئیعتزال) له‌ به‌صره‌وه په‌یدا بوو، هه‌روه‌ها (ته‌صه‌وف)ش له‌ئه‌ه‌لی
به‌صره‌وه په‌یدا بوو.

نه‌مجار فه‌رمووی: (ولا عن أهل خراسان في الإرجاء شيئا).

چونکه ئیرجاء له‌ ناوچه‌ی خوراسانه‌وه په‌یدا بوو که ئه‌ویش به‌کیکه له‌ناوچه‌کانی
ولاتی فارس، ئه‌ویش ولاتیکی فراوان بوو، ولاتیك بوو چه‌ندین زانای تیڤدا بوو، ولاتیك
بوو خه‌یرو به‌ره‌که‌تی زۆری تیڤدا بوو، چه‌ند په‌وشت و ئاکاری جوانی تیڤدا بوو، به‌لام
مه‌زه‌بی ئیرجائی تیڤدا پوو، ئیرجائیش بریتییه له‌: ده‌رکردنی عه‌مه‌ل له‌ حه‌قیقه‌تی
ئیمان، ده‌لّین: ئیمان عه‌مه‌لی تیڤدا نییه، مروّف ئیمانداره هه‌رچه‌نده هه‌یج کاریك نه‌کات
چونکه ئه‌و به‌دلّی باوه‌پ‌ی هه‌یه، هه‌ندیکیان ده‌لّین: به‌دلّ باوه‌پ‌ی پێی هه‌یه و به‌ زمانی
ده‌یّی، هه‌ندیکیان ده‌لّین: ته‌نانه‌ت با به‌دلّ باوه‌پ‌ی پێی نه‌بی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و
ده‌زانّی ته‌نها زانین ده‌یکاته که‌سیکی ئیماندار، جا (عه‌مه‌ل) به‌شیک نییه له‌ ئیمان لای
هه‌موو گروپه‌کانی مورجیئه، مروّف ئیمانداره لای ئه‌وان هه‌رچه‌نده هه‌یج عه‌مه‌لیکی
نه‌بی، ئه‌مه مه‌زه‌بی مورجیئه‌یه، ئه‌مه‌ش مه‌زه‌بیکی پووجه‌له، چونکه ئیمان بریتییه
له: وتن به‌ زمان و باوه‌پ‌ به‌ دلّ و کارکردن به‌جه‌واریج، ئیمان دروست نابێ ئیلا به‌و سێ
شته نه‌بی، چونکه هه‌رکه‌سێ به‌دلّ باوه‌پ‌ی بوو به‌زمانی نه‌یگوت ئه‌وه کاری کافرانه،
چونکه پاستی پێغه‌مبه‌ریان ده‌زانسی، جوله‌که‌و گاواره‌کان پاستی پێغه‌مبه‌ریان
ده‌زانسی، ته‌نها به‌زانینیان یان به‌ باوه‌پ‌ی دلّیان به‌بی ئه‌وه‌ی به‌زمانیان بیلّین نه‌بوونه
ئیماندار، هه‌ندیکیان ده‌لّین: وتن به‌زمان به‌سه هه‌رچه‌نده باوه‌پ‌ی نه‌بی، به‌م قسه‌ش

واپتويست دەكات دووپووه كان ئيماندار بن، خواى گەورە نەفى ئيمانى لەوان كرددووه،
خواى گەورە دەفەرموئەت: (يَقُولُونَ بِاللَّيْتَةِ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ) الفتح/ ۱۱).

مەبەست لە: (ولا عن أهل مكة في الصرف شيئاً).

الصرف: بریتىه لەفرۆشتنى نەقد بە نەقد، چونکە ئەوان لەوهدا نەرم و نیاان.

مەبەست لە: (ولا عن أهل المدينة في الغناء).

چونکە ھەندێک لەوان گۆرانى بەحەلال دەزانن، ھیچ تاوانێکی لەگۆرانیدا نابینن،
بۆیە لەوهدا شتیان لێ وەرناگیرى.

﴿۱۴۴﴾ نوسەر دەئىت: (واذا رأيت الرجل يحب أبا هريرة وأنس ابن مالك وأسيد بن الحضير فاعلم أنه صاحب سنة إن شاء الله وإذا رأيت الرجل يحب أيوب وابن عون ويونس بن عبيد وعبد الله بن ادريس الأودي والشعبي ومالك بن مغول ويزيد بن زريع ومعاذ بن معاذ ووهب بن جرير وحماد بن زيد وحماد بن سلمة ومالك بن أنس والأوزاعي وزائدة بن قدامة فاعلم أنه صاحب سنة وإذا رأيت الرجل يحب أحمد بن حنبل والحجاج بن المنهال وأحمد بن نصر وذكرهم بخير وقال بقولهم فاعلم أنه صاحب سنة).

واتە: ئەگەر كەس ئىككى بىننى (ابو ھىرەرە) و(أنس ابن مالك) و(أسيد بن الحضير)ى خۆش دەۋى بزانە ئەو لەسەر سوننەتە ان شاء الله، ئەگەر كەس ئىككى بىننى (ايوب) و(ابن عون) و(يونس بن عبيد) و(عبد الله بن ادريس الأودي) و(الشعبي) و(مالك بن مغول) و(يزيد بن زريع) و(معاذ بن معاذ) و(وهب بن جرير) و(حماد بن زيد) و(حماد بن سلمة) و(مالك بن أنس) و(الأوزاعي) و(زائدة بن قدامة)ى خۆش دەۋىت بزانە ئەو لەسەر سوننەتە، ئەگەر كەس ئىككى بىننى (أحمد بن حنبل) و(الحجاج بن المنهال) و(أحمد بن نصر)ى خۆش دەۋىت باسيان دەكات بەچاكە و قسەكانى ئەوانى دەگوت بزانە ئەو لەسەر سوننەتە.

پاڤە/

مەبەست لە: (واذا رأيت الرجل يحب أبا هريرة...)

خۆشويستنى ھاو لەنى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) بەگشتى (واجب)ە، ھەر ھەركو لەپېشدا باسكرا، ئەۋىش بەشىكە لە ئيمان، بەلام ھەندى لە ھاو لەن ھەن ئارەزوو پەرستان تانەيان لى داۋن ھەكو: —ئەبو ھورەيرە كە پراۋى فەرمودەكانە، چەندىن

فەرمودەى پىۋايەت كىردۈۋە لە پېغەمبەرى خوداۋە (ﷺ) ئەۋانېش پاراستنى سوننەتتەن پى ناخۇشە بۆيە پىيان لە (ئەبۇ ھورەيرە) يە لەبەر بايەخدانى بە پىۋايەت كىردنى فەرمودە، بۇ ئەم ئوممەتە زۆرۈك لە فەرمودەكانى پېغەمبەرى (ﷺ) پاراستۋە، لەبەر ئەۋ ھۆيە پىيان لىي دەبىتتەۋە.

(ئەنەس ى كۆرى مالىك) خىزمەتكارى پېغەمبەرى خوا (ﷺ)، (اسىدى كۆرى الحىزىر) الانصارى، جا ئەۋان پىيان لەۋانەيە، چۈنكە پىيان ناخۇشە ئەۋانە ھەندى شت لەۋانەى تاييەتمەندىبۇن بەچەند فەزلىك ھاۋەلانى تر ئەۋ فەزلىيان نىيە.

مەبەست لە: (وَإِذَا رَأَيْتَ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَيُّوبَ وَابْنَ عَوْنٍ وَيُونُسَ بْنَ عَبِيدٍ وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَدْرِيسَ الْأَوْدِيَّ وَالشَّعْبِيَّ وَمَالِكَ بْنَ مَغُولٍ وَيَزِيدَ بْنَ زُرَيْعٍ وَمَعَاذَ بْنَ مَعَاذٍ وَوَهْبَ بْنَ جَرِيرٍ وَحَمَادَ بْنَ زَيْدٍ وَحَمَادَ بْنَ سَلَمَةَ وَمَالِكَ بْنَ أَنَسٍ وَالْأَوْزَاعِيَّ وَزَائِدَةَ بْنَ قَدَامَةَ فَاعْلَمْ أَنَّهُ صَاحِبُ سَنَةٍ).

چۈنكە ئەۋانە سوننەتتەن پىۋايەت كىردۈۋە لە (حُفَاز) ى فەرمودەن و زانايانى (الجرىح والتعديل) ن جا ئەۋ كەسەى پىي لەۋان بىت ئەۋا پىي لەكارە چاكەكانىانە، ئەۋېش پاراستن و بايەخدانە بەسوننەت، بەسەنەدەكان و پىۋايەت كىردن و پەد كىردنەۋەى فەرمودە ھەلبەستراۋەكان، جا ئەۋان پىيان لىيان نىيە تەنھا لەبەر ئەۋەى ئەۋ كارە پىرۆزە دەكەن، ئەۋ كارەى كە بە ھۆيەۋە خۋاى گەۋرە سوننەتەكەى پېغەمبەرى (ﷺ) پاراست.

مەبەست لە: (وَإِذَا رَأَيْتَ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَحْمَدَ بْنَ حَنْبَلٍ وَالْحِجَّاجَ بْنَ الْمُنْهَالِ وَأَحْمَدَ بْنَ نَصْرِ وَذَكَرَهُمْ بِخَيْرٍ وَقَالَ بِقَوْلِهِمْ فَاعْلَمْ أَنَّهُ صَاحِبُ سَنَةٍ).

ئەۋانە ئەۋ پىشەۋايانەن تاقىكرانەۋە لەسەر وتنى ئەۋەى بلىن: (قورئان مەخلۇقە) ئەۋانېش پازى نەبۇن ئەۋ قەسەيە بلىن لەسەردەمى (المأمون والمعتصم والواثق) دا تاقىكرانەۋە بەھۆى موعتەزىلەۋە، چۈنكە موعتەزىلەكان لەدەۋرى خەلىفەكان

کۆبۆونه‌وه‌و بوونه دارو ده‌سته‌ی ئه‌وان، بوونه پاویژکاری ئه‌وان و کاریگه‌رییان له‌سه‌ریان هه‌بوو مه‌زه‌به‌ی ئیعتزالیان هاویشه‌ نۆیانه‌وه‌و فه‌توایان بۆ دان بۆ ئه‌وه‌ی زۆر له‌خه‌لکی بکه‌ن به‌وتنی ئه‌و قسه‌یه‌ ئه‌ویش (قورئان مه‌خلوقه‌) بۆیه‌ به‌هۆی ئه‌و کێشه‌یه‌وه‌ فیتنه‌یه‌کی گه‌وره‌ به‌ریا بوو.

به‌رامبه‌ر ئه‌و کێشه‌یه‌ ئیمامی ئه‌حمه‌د پاوه‌ستا، پاوه‌ستانیکه‌ی پیاوانه‌ وه‌کو چیا‌یه‌کی سه‌رکه‌ش، نه‌یان‌توانی هیچ کاری لێ بکه‌ن، به‌لکو به‌رگه‌ی گرت و پاوه‌ستاو ئارامی گرت له‌سه‌ر ئازارو ئیهانه‌و به‌ندیخانه‌، تا‌کو خ‌وای گه‌وره‌ له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و ئه‌م دینه‌ی سه‌رخست و به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ ئه‌و زه‌ندی‌قانه‌ی له‌ناو برد، هه‌ندێ له‌زانایان کوژران وه‌کو (احمد بن نصر) و (ابن نوح) و جگه‌ له‌وان، چه‌ندین که‌س کوژران پازی نه‌بوون بۆلێن قورئان مه‌خلوقه‌ بۆیه‌ کوژران، ئیمامی ئه‌حمه‌د سزادراو مو‌عته‌زیله‌ دا‌وای کوشتنی ئه‌ویان کرد، به‌لام خ‌وای گه‌وره‌ له‌کوشتن پزگاری کرد، ده‌ستی خه‌لیفه‌ی پاراست له‌کوشتنی ئه‌ودا، به‌لام ئازارو سزایاندا ئه‌ویش ئارامی گرت تا‌کو خ‌وای گه‌وره‌ سه‌ری خست به‌ (المتوکل ی کوری المعتصم) جا خ‌وای گه‌وره‌ به‌هۆیه‌وه‌ می‌جنه‌تی له‌سه‌ر ئیمامی ئه‌حمه‌د هه‌لگرت و پێزی لێ گرت و سه‌ربه‌رزی کردو سوننه‌تی ده‌رخست و ئاشکرا کرد.

ئهمه‌ش سوننه‌تی خ‌وایه‌ له‌ پاش ته‌نگانه‌ خ‌ۆشی دێت: (فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (۵) إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (۶) الشرح).

﴿١٤٥﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وَإِذَا رَأَيْتَ الرَّجُلَ يَجْلِسُ مَعَ أَهْلِ الْأَهْوَاءِ فَاحْذَرِهِ وَعَرَفْهُ فَإِنْ جَلَسَ مَعَهُ بَعْدَمَا عَلِمَ فَاتَّقِهِ فَإِنَّهُ صَاحِبُ هَوَى).
 واته: ئەگەر که سیکت بینی له‌گه‌ڵ ئاره‌زوو په‌رستاندا داده‌نیشی ئه‌وه ئاگاداری

بکه‌ره‌وه‌و پیتی بناسینه، جا ئەگەر له‌گه‌ڵیدا دانیشته‌وه‌ی زانی ئه‌وا خۆتی لی
 بپاریزه، چونکه ئه‌وه خاوه‌نی ئاره‌زووه.

پاڤه/

مه‌به‌ست له: (اهل الاهواء).

ئو که‌سانه‌ن شوینی چه‌زو ئاره‌زووه‌کانیان ده‌که‌ون و شوینی قورئان و سوننه‌ت
 ناکه‌ون، به‌لکو شوینی ئه‌وه ده‌که‌ون که نه‌فسه‌که‌یان چه‌زی لێیه‌تی، جا ئەگەر
 قورئان و سوننه‌ت جیاواز بوو له‌گه‌ڵ ئاره‌زووه‌کانیاندا ئه‌وا واز له‌قورئان و سوننه‌ت
 ده‌هێنن، ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ئاره‌زووه‌کانیاندا ده‌گونجا ئه‌وا وه‌ری ده‌گرن نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
 باوه‌ریان پیتی مه‌یه، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ئاره‌زووه‌کانیاندا ده‌گونجی و ئه‌مه‌ش
 ریگای جوله‌که‌یه، چونکه جوله‌که‌ گۆپراپه‌لی پیغه‌مبه‌ران ده‌بوون له‌وه‌ی له‌گه‌ڵ
 ئاره‌زوویاندا بگونجی و ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ئاره‌زووه‌کانیاندا نه‌گونجی ئه‌وا له‌گه‌ڵ
 پیغه‌مبه‌راندا جیاواز ده‌بن، یان ده‌یانکوژن، یان به‌دریان ده‌خه‌نه‌وه‌ هه‌روه‌کو خوای
 گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ
 (٧٠) المائدة).

ده‌باره‌ی دوو‌په‌وه‌کانی ئه‌م ئوممه‌ته‌ فه‌رموویه‌تی: (وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
 بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ (٤٨) وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ (٤٩) النور) واته:
 کاتیکیش بانگ بکړین بۆ لای بپیاره‌کانی خواو په‌یامبه‌ره‌که‌ی، تا له‌نیوانیاندا داوه‌ری
 بکه‌ن که‌چی ده‌سته‌یه‌کیان کت و پې‌په‌و وه‌ر ئه‌گێن و ئاماده‌ نابن (٤٨) ئەگەر سوور

بزانن، ئەو سوود و قازانچە بۇ ئەوان دەبىي و بەوان دەدرى بەپەلە دېنە لاي و ملکہ چى ئەبن و رازى دەبن بەبپارى پەيامبەر).

ئەمە پېڭاي ئارەزوو پەرستانە لەکۆن و تازەدا جا پتوەر بۇ حەق لاي ئەوان ئەوہیە لە گەل ئارەزوویاندا بگونجی، ئەوہی لە گەل ئارەزوویاندا نەگونجی ئەوا پووجەلە، ئەمە پېڭاي ئەوانە، ئەم پېڭایە ھەر ئەو پېڭایە گرووپە گومراکانی ئەم ئوممەتەى لەسەرە، چونکہ ئەوان ئەوہی لە پېغەمبەرەوہ (ﷺ) ھاتووە وەری ناگرن، بەلکو ئەوہی لەقورئاندا ھەپە وەری ناگرن، ئەوہی لەسوننەتدا ھاتووە وەری ناگرن ئەگەر لەگەل گرووپ و ئارەزوویاندا ناکۆک بێت، جا یاخود تەئویلی دەکەن، یان تەحریفی دەکەن، یان بەدرۆی دەخەنەوہ، ئەمە پېڭاي ئەوانە، نوسەر دەلێت: ئاگاداری ئەوانە بە لەگەلئاندا دامەنیشە، چونکہ کاریگەرییان لەسەرت دەبى، پەنگە قەناعات بەقسەى ئەوان بکەیت و بجیتە سەر قسەى ئەوان، بۆیە دوور بکەوہرەوہ لەوان و لەگەل بیدعەکاراندا دامەنیشە، جا ھەرچەندە بیدعەکە لە بیروباوەردا بێت وەکو جەھەمى و موعتەزىلەکان و ئەوانیتەر لەبیدعەکاران، یان بیدعەکە لەپەرستندا بێت، وەکو ئەوانەى خوای گەورە دەپەرستن بەنەقامى و گومراپى، خوا پەرستى دەکەن و زوھد دەکەن، بەلام بەبى ھیچ بەلگەیک و بەبى ھیچ ھىدايەتیک، ئەمەش بەسەر صوفیەکاندا جى بەجى دەبیت و ئەوانەى وەکو ئەوانن، ئەوانەى (مبتدعە)ن لەپەرستندا، یان بیدعەکەیان لەوہ کەمترە، بیدعەکانیش جیاوازن، ھەر ھەمووی شەپو خراپن ھەرگیز نابیت نەرم و نیان بین بەرانبەریان، ناگوتریت: - ئەم بیدعەپە سووکە، چونکہ ھەرەوہکو بلیتسەى ئاگر وایە، ئەگەر وازى لى بەیتنریت دەورو بەرى خوۋى دەسوتینى، ئەگەر پەلەى لى بکریت و بکوژیتەوہ ئەوا خەلکى لەخراپەى پارێزراو دەبى، بیدعە بەم شیوہیە، بۆیە پتویستە لەسەر موسلمانان ئاگاداری (مبتدعە) بن و ھەرگیز گومانى باشیان پى نەبن، یان مەغرور بن لەوہى لە پوالتیان دەرەکەوئى، دەلێن ئەوانە خوا

پەرستىن، ئەوانە تەوبەكارىن، ئەوانە دلى خەلكى نەرم دەكەن، ئەوانە كەسانىكىن خەرىكى زىكىن، ئەوان سەرپىچىكارىن تەوبە دەدەن، ھەرەكە دەربارەى جەماعەتى (تەبلىغ) دەگوتى، لەبەر ئەوەى ئەوانە (مبتدع) و صوفىن ھەرگىز پىيان ھەل مەخەلەتى.

مەبەست لە: (وَإِذَا رَأَيْتَ الرَّجُلَ يَجْلِسُ مَعَ أَهْلِ الْأَهْوَاءِ فَاحْذَرِهِ).

ئەگەر كابىرەكت بىنى لەگەل (مبتدع) دا دادەنىشى ئەوا ئاگادارى بکەرەو، چونكە دانىشتن لەگەل ئەوانەدا بەلگەىە لەسەر خۆشویستنى ئەوان و دلەواىى کردنیان و پەنگە پىيان کاریگەر بىت، جا ھەموو كەسكىش لەگەل ھارپكەیدایە، ھەرکەسى لەگەل چاکەکاراندا دانىشت ئەو بەلگەى ئەو بە چاکەکارانى خۆش دەو، ھەرکەسى لەگەل خرابەکاراندا دانىشى ئەوا بەلگەىە خرابە و خرابەکارانى خۆش دەو، خواى گەرە دەفەرەمۆیت: (وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۶۸) الانعام) واتە: ھەر كە ئەو موشرىكانەت دىت خەرىكن لە بارەى ئایەت و نىشانەكانى ئىمەو خراب دەوین و گالته ئەكەن، روىان لى وەرچەرخىنەو خىرا ھەستەو جىيان بەئىلە تا قەسەكەيان ئەگۆپن واز لەو گالته و مەسخەرە دینن ئەگەر شەیتان ئەم ئامۆزگارىەشى لە بیر بردیتەووە لە گەلیان دانىشتیت جا دواى ئەو ھەر كە بە بىرت ھاتەو ئىتر دواى ئەو نابی لە گەل ئەو خەلكە ستەمكارە دانىشى بەلكو دەبى زوو جىيان بەئىلى).

خواى گەرە دەفەرەمۆیت: (وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا (۱۴۰) النساء) واتە: خۆ بەراستى خواى گەرە لەم قورئانەدا بەئىوەى راگەياندوووە كە ھەركات زانىتان و بىستان ئایەتەكانى خوا كەسانىك

باوه‌پریان پیّ ناکهن و گالته‌یان پیّ ده‌که‌ن هه‌تا ئه‌و باسه ئه‌گۆپن و ده‌چه‌ن سه‌ر قسه‌یه‌کی تر و واز له‌و کاره‌یان دینن ئیوه له‌گه‌لیان دامه‌نیشن ئه‌گینا ئیوه‌یش له‌گونا‌ه وتاوان وه‌ک ئه‌وان ده‌بن، دیاره‌ خوای گه‌وره‌ش له‌پۆژی قیامه‌تدا گشت دووپوو بیّ باوه‌په‌کان له‌دۆزه‌خ کۆ ده‌کاته‌وه).

فه‌رمانی به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) کردووه له‌ گه‌لّ چاکه‌کاراندا دانیشی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَاصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذِیْنَ یَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِیِّ یُرِیدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عِینَاکَ عَنْهُمْ تُرِیدُ زِینَةَ الْحَیَاةِ الدُّنْیَا (۲۸) الک‌هف) واته: دان به‌ خۆت بگه‌ره له‌ گه‌لّ ئه‌وانه‌ی که به‌یانیان و ئیواران له‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌پارینه‌وه و ده‌په‌رستن و ته‌نیا ره‌زامه‌ندی ئه‌ویشیان ده‌وی ئیتر داران یان نه‌دار به‌هین یان بیّ هین، هه‌رگیز چاوپشت لییان کل نه‌که‌یت و پشتگوێیان نه‌خه‌یت، به‌ مه‌به‌ستی ئه‌وه روو له‌ جوانی و زه‌رقو به‌رقی ئه‌م دونیایه‌ بکه‌یت).

خوای گه‌وره فه‌رمانی کرد به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) له‌گه‌لّ بیلال و عه‌ممار و سه‌لماندا دانیشی که له‌ هاوه‌له‌ هه‌ژاره‌کان بوون و دانه‌نیشی له‌گه‌لّ گه‌وره‌ پیاوانی قوره‌یش و ئه‌وانیتردا، چونکه پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) له‌ گه‌لّ ئه‌واندا داده‌نیشته به‌ ته‌ماحی ئه‌وه‌ی ئیمان به‌هین دلته‌وایی ده‌کردن به‌لام خوای گه‌وره نه‌هی لی کرد له‌و کاره‌ی چونکه ئه‌وان وتیان: ئه‌وانه له‌خۆت دوور بکه‌ره‌وه تاکو ئیمه له‌گه‌لّ تۆدا دانیشین و گویت لی بگرین، پیغه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سوور بوو له‌سه‌ر خه‌یرو چاکه‌ ویستی بۆ ئه‌و هه‌ژارانه مه‌جلیسی تر دابنی، وه‌کو وه‌لامدانه‌وه‌یه‌کی پیاو ماقولانی قوره‌یش به‌ته‌ماحی ئیسلام بوونیان، جا خوای گه‌وره نه‌هی لی کرد ئه‌و کاره بکات له‌ پیش ئه‌وه‌ی بیکات، فه‌رمووی: (وَلَا تُطِغْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبُهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا) الک‌هف / ۲۸ واته: به‌ گوێی ئه‌وه مه‌که —که له‌ به‌ر لاساری خۆی— دلّمان بیّ ناگا کرد له‌ یادی خۆمان بۆیه هه‌میشه سه‌ری کردۆته دنیاو شوینی هه‌واو

ئارەزووى خۆى كەوتتوۋە وازى لە فەرمانى خۋاى گەورە ھىناۋە و ھەموو كارو
فەرمانىكى لەرادە و لە سنوور دەرچوۋە).

چونكە خۋاى گەورە زانى ئەوانە ئەم دىنە وەرناگرن و ئيمان ناھيئن بۆيە پىى
فەرموو: (وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ
شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ (۵۲) الانعام)
مەبەست لە: (وعرفه فإن جلس معه بعدما علم فاتقه فإنه صاحب هوى).

واتە تۆ ئامۆزگارى دەكەيت دوور بکە ویتەوہ لەتیکەل بسوون و دانىشتنى
خراپەکاران، جا ئەگەر ئامۆزگارییەكەى تۆى وەرئەگرت ئەوا لىى بە دووربە، چونكە
ئەو لەگەل بیدعەکاراندا دانىشتوۋە لەكاتیکدا عیلمى ھەبوۋە نەك دانىشتوۋە و
نەیزانىبى.

﴿۱۴۶﴾ نوسەر دەلّیت: (وَإِذَا سَمِعْتَ الرَّجُلَ تَأْتِيَهُ بِالْأَثَرِ فَلَا يُرِيدُ الْقُرْآنَ فَلَا تَشْكُ أَنَّهُ رَجُلٌ قَدْ اِحْتَوَى عَلَى الزُّنْدَقَةِ فَقُمْ مِنْ عِنْدِهِ وَدَعِهِ).

واتە: ئەگەر بیستت کابرایەك فەرمودەى بۆ دەهینیتەوہ کەچى نایەوئ و تەنھا قورئانى دەوئ ئەوا هیچ گومانەت نەبئ ئەو کەسە زەندەقەى تیداىە، بۆیە لای ئەو ھەستەو وازى لى بەیتە.

پاڤە/

کۆمەلّیک خەلکى ھەن پىيان دەگوتريت: (قورئانییەکان) بەباوہرى خویان تەنھا قورئان دەکەنە بەلگەو سوننەت پەد دەکەنەوہ، بزائە ئەوانە زەندیقن، چونکە کارکردن بەسوننەت کارکردنە بەقورئان، خوائ گەورە دەفەرمويت: (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا) (الحشر/۷)

لە بەر ئەوہ سوننەت تەفسیری قورئان دەکات و پوونى دەکاتەوہ، خوائ گەورە دەفەرمويت: (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ) (النحل/۴۴) واتە: وا بۆ تۆش ئەم قورئانەمان دابەزاندە خواری بۆ ئەوہى بۆ ئەو خەلکە پوون بکەیتەوہ ئەوہى بۆیان دابەزینراوہ و بەشکو بیر بکەنەوہ و پینما بین).

ئەو (قورئانییانە) پیغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەوائى دەربارەى ئەوان داوہو فەرموویەتى: (رب رجل شعبان على أريكته، يقول: بيننا وبينكم كتاب الله، فما كان فيه من حلال احللناه وما كان فيه من حرام حرمناه) واتە: خەریکە وای لى دیت کەسیکی تیر لەسەر قەنەقەکەى دانیشتوہو دەلّیت: نیتوان ئیمەو ئیوہ کیتابەکەى خودایە (قورئانە) (واتە: تەنھا ئەم قورئانەمان بەسە) ئەوہى حەلال بوو تیایدا ئەوا حەلالی دەکەین و ئەوہى حەرام بوو تیایدا ئەوا حەرامى دەکەین) ئەمجار پیغەمبەرى خوا (ﷺ)

فەرەموى: (أَلَا وَإِنِّي أَوْتَيْتُ الْقُرْآنَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ) ^{۳۲۰} واتە: خوای گەورە قورئانی پى بەخشیوم و هاوشیوه که ی له گەلدايه (واتە: سوننەت).

خوای گەورە دەفەرەموی: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (۳)) واتە: پێغه مبهري خوا (ﷺ) (إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (۴) النجم) جا فەرەمۆده کان وەحین له خوداوه، هەرچەندە وشەکانی له پێغه مبهره وهیه (ﷺ) به لام ماناکه ی له خوداوه یه.

جا ئەو کەسە ی تەنها قورئان دەکاتە بەلگە _ بەبانگەشە ی خۆی _ سوننەت ناکاتە بەلگە، ئەو کە سێکی زەندیقە واتە: مونا فقه، مەبەست له زەندیق دوو پوو، ئەمە مانای ئەو دەستەواژه یه: (قد احتوى على الزندقة).

مەبەست له: (فقم من عنده ودعه).

له گەلیدا دامەنیشە، چونکە هەندێ کەس دەلێن: ئەمە قورئان دەکا بە بەلگە، بۆیه پێی مەغرور دەبن، له کاتی کدا ئەو کاری به قورئان نه کردووه، چونکە قورئان فەرمانی کردووه به وەرگرتنی سوننەت، کەواتە ئەم کەسە قورئانی نه کردووه تە بەلگە، بەلکو دەیهوێ خۆی داپۆشی و خەلکی هەل خەلە تیئێ.

﴿۱۴۷﴾ نوسهر ده لئیت: (واعلم أن الأهواء كلها ردية تدعو كلها إلى السيف، وأردؤها وأكفرها الرافضة والمعتزلة والجهمية فإنهم يردون الناس على التعطيل والزندقة).

واته: بزانه ئاره زووه کان هه مووی خراپن هه مووی بانگه شه ده که ن بۆ شمشیر، له هه موویان خراپتر و کوفتر (روافض) و (المعتزله) و (الجهمیه) ن جا ئه وانه خه لکی ده گێرپنه وه بۆ له کارخستن (تعطیل) و (زنده قه).

رپاهه /

مه به ست له: (واعلم أن الأهواء كلها ردية).

الاهواء: ئه وهیه که جیاوازه له گه ل قورئان و سوننه تدا له مه زه به و بۆچوون و بیرو که کان، جا ئه وهی له گه ل قورئان و سوننه تدا جیاوازه له بۆچوون و مه زه به کان و بیرو که کان و حزبیه کان و جگه له وانه ئه وانه هه موو له ئاره زووه وهیه، خوای گه وره ده فه رمویت: (فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۵۰) القصص) واته: خو ئه گه ر وه لامیان نه دایته وه، ئه وه بزانه که ئه وانه هه ر په پره وی له ئاره زووی خو یان ئه که ن، چ که سی گومراره له و که سه ی په پره وی هه و او ئاره زووی خو ی کردوه، بی ئه وه ی هیچ پێنوینیکی له خوا وه هه بی...؟ به راستی خواش پێنوینی گه لی سته مکار ناکات).

جا ئه مه واجبه له سه ر موسلمان شوینی ئه وه بکه ویت له خوا و پێغه مبه ره که یه وه (ﷺ) هاتوه و شوینی ئه وه نه که وی نه فسه که ی حه زی لئیته ی، یان فلان و فیسان ده لئیت، پێویسته له سه ر موسلمان قسه ی خه لکی به راورد بکات له گه ل قورئان و سوننه تدا جا ئه وه ی له گه ل قورئان و سوننه تدا ده گونجی وه ری ده گری و ئه وه ی

لەگەل قورئان و سوننەتدا نەگونجى ئەوا وازى لى دەھىنى، ئەمە خاوەنى حەقە، بەلام ئەوھى لەگەل خەلگىدا دەپوات بۆ ھەر كۆى بپۆن، دەبىتە گەمژەيەك ھەرگىز بىر ناكاتەوہ لەوھى ئەوان لەسەرى دەپۆن، ئەوھى ئەوان لەسەرى دەپۆن تاقى ناكاتەوہ ئا ئەو كەسە خاوەنى ئارەزووہ و شوپىنى ئارەزووہكەى دەكەوئت.

مەبەست لە: (تدعو كلها إلى السيف).

واتە: ئارەزووہكان خەلكى بەرەو فیتنە بانگ دەكەن، جا ئەو جەنگانەى لە نىوان موسلماناندا پوویداو بووہ ھۆى تىكچوونى يەكپىزى موسلمانان، ھەر ھەمووى بە ھۆى ئارەزوو پەرستانەوہ پوویدا لە موعتەزىلە و خەوارىج و جگە لەوان، جا ئەوانە ھۆى فیتنەكان بوون، ھىچ فیتنەيەك پووى نەداوہ ئىللا لە پىنگاى ئەوانەوہ نەبى و بەھۆى ئەوانەوہ نەبى.

كى بوو ئەو كەسەى ئىمامى عوسمانى كوشت؟

كى بوو ئەو كەسەى ئىمامى عەلى كوشت؟

كى بوو ئاگرى فیتنەى ھەلگىرساند لە نىوان موسلماناندا لەپاش ئەوہ ئىللا ئارەزوو پەرستان نەبى؟

كى بوون ئەوانەى كە (مأمون) و ئەوانەى پاش ئەو ھاتن ھەلخەلە تاند بە تاقىكردنەوہى ئەھلى سوننە تاكو ئىمامى (ئەحمەدى كوپى حەنبەل) يان پاكىشاو لىيانداو بەندىيان كرد، ئىللا ئارەزوو پەرستان نەبى؟

كى بوو ئەو كەسەى (شیخ الاسلام ابن تیمیہ)ى بەند كردو تاكو لەبەندىخانەدا كۆچى دواىي كرد ئىللا ئارەزوو پەرستان نەبى؟

بۆيە پىويستە لەسەرمان ئاگادارى ئەوانە بىن، چونكە خراپەيان لەكۆتايدا بەرەو تىكدانى يەكپىزى موسلمانان دەبات، دەرچوون لەدژى كارىبەدەستانى موسلمانان و

تەيكدانى جەماعەتى موسلمانان، بۆ ئەو ھى بېنە پارچە پارچە و چەندىن حزبە ھە
لە جىياتى ئەو ھى بېنە يەك ئوممەت.

مەبەست لە : (وأردؤها وأكفرها الرافضة والمعتزلة والجهمية).

ئەوانە خراپترىن ئارەزوو پەرستانن، لە سەر ۋە ھەمويانە ھە (رافضە) كان لە
مەزھەبى شىعە، ناويان لىئىرا (رافضە) چونكە (زىدى كۆپى على كۆپى الحسين) يان
پەدكردە ھە ۋە پىي پازى نەبوون كاتى بانگيان كرد بۆ ئەو ھى ھاودەنگى ئەوان بىت لە
جۆيىندان بە (ئەبو بەكر و عومەر) وتى: (نەخىر ئەبو بەكر و عومەر ھەردوو ھەزىرى
پىغەمبەرى خوا ﷺ) بوون كاتى ئەو پازى نەبوو لە گەلىاندا ھاودەنگ بىت، وتيان:
كەواتە ئىمە تۆ (رفض) دەكەين، بۆيە ناويان نرا (رافضە).

(الجهمية): شوئىنكە وتوانى (الجهمى كۆپى الصفوان)ن، لە پىشدا چەند جارىك
باسمان كردو ھە.

(المعتزلة): شوئىنكە وتوانى (عمروى كۆپى عبىد) و (واصل كۆپى العطاء) لە
مەجلىسەكانى (الحسن البصرى) جىابوونە ھە ۋە لە پى لاياندا و عىلميان لە زانايانى
سوننە ھە ۋە رنەگرت، بۆيە پىيان دەگوتىت (موعتەزىلە).

مەبەست لە : (فإنهم يردون الناس على التعطيل والزندقة).

التعطيل: لە كارخستىن: برىتييە لە نەفى كردنى ناو و سىفەتەكانى خوا.

الزندقة: برىتييە لە پەدكردە ھە ۋە قورئان و سوننەت، لە جىي ئەوانە شوئىنى ھەزو
ئارەزووكانيان دەكەون.

﴿١٤٨﴾ نوسەر دەلّیت: (واعلم أنه من تناول أحدا من أصحاب رسول الله ﷺ) فاعلم أنه إنما أراد محمداً (ﷺ) وقد آذاه في قبره).

واتە: بزانه هەر کەسێ قسەى بە یەكێك لە هاوێ لانی (محمد) (ﷺ) کرد ئەوا بزانه ئەو کەسە مەبەستى (محمد) (ﷺ) و ئازارى ئەوى داوه لە گۆرە کەیدا.

﴿١٤٩﴾ نوسەر دەلّیت: (وإذا ظهر لك من إنسان شيء من البدع فاحذره فإن الذي أخفى عنك أكثر مما أظهر).

واتە: ئەگەر لە هەر کەسێکەو شتێکی بیدعەت بۆ دەرکەوت ئەو ئاگاداری بە چونکە ئەوێ لیت شارداراوەتەو لەو زۆرتەرە بۆت ئاشکرا بوو.

پاڤە /

مەبەست لە: (واعلم أنه من تناول أحدا من أصحاب رسول الله ﷺ).

واتە: هەر کەسێ جوین بە هاوێ لانی پێغەمبەرى خوا (ﷺ) بدات و بە کەمیان بزانی ئەو جوینی بە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) داوه چونکە ئەوانە هاوپی و هاوێ لۆ یارمەتى دەرو پشتیوانى ئەو بوون، جا ئەگەر تانەیان لى بدا ئەوا تانەى لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) داوه، چونکە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) خۆى ئەوانى کۆکردەو، هەرئەویش بوو سەرکردایەتى ئەوانى دەکردو کاروبارى ئەوانى بە پێو دەبرد، ئەمەش تانەدانه لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) کەوا ئەو هاوپیتى کەسانى خراپى کردو، ئەمەش تانەدانه لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ)، دەلّین: (الجبت والطاغوت) مەبەستیان (ئەبوبەکر و عومەر)، ئەمەش تانەدانه لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ)، چون دەبى هەردوو هاوپی و هەردوو وزیرە کەى (جبت و طاغوت) بن؟ کەواتە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) تیناگات و

نازانی!! داوا له‌خوا ده‌که‌ین بمانپاریزی، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ستایشی
 هاوه‌لانی ده‌کردو مه‌دحی ده‌کردن، که‌واته ئه‌و حه‌قیقه‌تی ئه‌وانی نه‌زانیه!!
 پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌فه‌رمووده‌یه‌کی (صحیح) دا فه‌رموویه‌تی: (لا تسبوا أصحابی،
 فوالذي نفسي بيده لو أنفق أحدكم مثل أحد ذهباً، ما بلغ مدّ أحدهم ولا نصيفه)^{٣٢٦} واته:
 جنتو به‌یارانی من مه‌ده‌ن، سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته ئه‌گه‌ریه‌کی له
 ئیوه به‌ئه‌ندازه‌ی کێوی ئوحوو ئالتون بکات به‌خێر، ئه‌وا ناگاته مشتی یه‌کی له‌وان و
 به‌نیوه‌ی مشتیکیش).

مه‌دحی ئه‌وان ده‌کات، که‌واته پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌له‌ی کرد له‌مه‌دح و سه‌نای
 ئه‌واندا له‌کاتی‌که‌دا ئه‌وان خراپه‌کارو (جبت و طاغوت) و بێ باوه‌پن، ئه‌مه تانه‌دانه له
 پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، به‌لکو ئه‌وه تانه‌دانه له‌قورئان...

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ (١٨)
 الفتح).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي
 سَاعَةِ الْمُسْرَةِ (١١٧) التوبة).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ
 بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (١٠٠) التوبة).

که‌واته ئه‌مه له‌که‌دارکردنی قورئانه که مه‌دحی ئه‌وانی کردووه، جا هه‌رکه‌سی یه‌ک
 که‌ردیله ئیمان له‌دایدا هه‌بێ ئه‌وا جوین به‌هاوه‌لان نادات.

مەبەست لە: (فاعلم أنه إنما أراد محمداً ﷺ) وقد آذاه في قبره).

هەرکەسێ جوین بەهاوە لانی بدات ئەوا نازاری پیغەمبەری خوای (ﷺ) داوە لە گۆرەکهیدا چونکە ئەو پازی نابێ جوین بەهاوە لانی بدریت، لە کاتی کدا خوای گەورە دەفەر مویت: (إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا) (٥٧) الاحزاب) واتە: بەپاستی ئەو کەسانەى نازارو ئەزیەتى خواو پەيامبەرەکەى دەدەن خوا لەدوایاو لەقیامەتدا نفرینى لى کردوون و لەمبەرەبانى خۆى دوورى خستوونەتەو سزایەکی زۆر سوککەرى بۆ ئامادەکردوون).

جا هەرکەسێ جوین بەهاوە لانی بدات ئەوا نازاری خواو پیغەمبەرەکەى (ﷺ) داوە، ئەمەش تاییەت نییە بە ئەو کاتەى پیغەمبەری خوا (ﷺ) لە ژياندا بوو بەلکو نازاری دەدات لە کاتی کدا ئەو لە گۆرەکهیدا بە پاش مردنى، جا هەرکەسێ ئەو بەکات ئەو نەفەرەت لیکراوە (ملعونه): (لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا) داوا لە خوا دەکەین بمانپاریزێ.

﴿۱۵۰﴾ نوسہر دہلّیت: (وإذا رأيت الرجل رديء الطريق والمذهب فاسقا فاجرا صاحب معاص ظالما وهو من أهل السنة فاصحبه، واجلس معه، فإنه ليس تضرك معصيته).

واتہ: نہ گہر کہ سیکت بینی ریگا و مہ زہہ بی باش نہ بوو، کہ سیکی (فاسق) و (فاجر) بوو، خاوه نی سہرپیچی و ستہ مکار بوو بہ لّام نہ ہلی سوننہیہ نہوہ ہاوپیتی بکہ و لہ گہلّیدا دابنیشہ، چونکہ نہوہ سہرپیچیہ کہی زیانت پی ناگہیہ نی.

پافہ /

مہ بہ ست لہ: (وإذا رأيت الرجل رديء الطريق والمذهب فاسقا فاجرا صاحب معاص ظالما وهو من أهل السنة فاصحبه) ہاوپیتی کردنی کہ سیکی (فاسق) ی سوننی ہرچہ ندہ (فسق) و نہ نجامدانی سہرپیچی تیدا بیّت و دانیشتن لہ گہلّ نہودا باشترہ لہ دانیشتن لہ گہلّ کہ سی (مبتدع) دا، چونکہ کہ سی سہرپیچیکار دہ زانی نہوہ سہرپیچیکارہ، تکای نہوہی لّی دہ کریّ تہوبہ بکات بہ جیاواز لہ گہلّ کہ سی (مبتدع) دا، نہوہ وادہ زانیّ خوی لہ سہر حہقہ بویہ تہوبہ ناکات، جا (مبتدع) لہ کان بہ زوری تہوبہ ناکہن چونکہ نہوان وادہ زانن لہ سہر حہقن نہمہش مانای نہوہ نییہ لہ گہلّ سہرپیچیکاراندا دانیشی، بہ لکو مانای نہوہیہ دانیشتن لہ گہلّ سہرپیچیکاراندا لہ نہہلی سوننہ باشترہ لہ دانیشتن لہ گہلّ (مبتدع) دا ہرچہ ندہ پوالّہت و پووکہشیان خواپہ رستی و چاکہ کاربن، نہمہ مہ بہ ستی نوسہرہ، گومانیش لہوہ دا نییہ بیدعہ خراپہ و لای شہیتان خوشہ ویستترہ لہ سہرپیچی، چونکہ خاوه نی بیدعہ تہوبہی لّی ناکات، بہ جیاواز لہ گہلّ سہرپیچیکاردا نہوا نہوہی لّی دہ کریّ تہوبہی لّی بکات، چونکہ باوہ پی وایہ نہوہ سہرپیچیہ و شہرم دہ کات و ناشکرای ناکات بہ جیاواز لہ گہلّ (مبتدع) دا.

مه‌به‌ست له: (وهو من أهل السنة فاصحبه).

واته: به مه‌رجی له‌ئیسلام ده‌رنه‌چی به‌لکو خاوه‌نی چهند تاوانیکی گه‌وره‌یه جگه له شیرک و بیدعه‌ی نییه، جادانیشتنی تو له‌گه‌ل ئه‌ودا ئه‌وا سووکتره له‌دانیشتن له‌گه‌ل (مبتدع) دا، مه‌رچهنده کابرای (مبتدع) ته‌قواو چاکسانی خوی ده‌رخات، مه‌روه‌کو باسماں کرد مانای ئه‌وه نییه شه‌یخ پیت ده‌فه‌رموی برۆ له‌گه‌ل سه‌رپیچیکاراندا دانیشه، به‌لکو ئه‌و به‌راورد ده‌کات له‌نیوان خراپه‌ی دانیشتن له‌گه‌ل سه‌رپیچیکارو خراپه‌ی دانیشتن له‌گه‌ل (مبتدع) دا، جا خراپه‌ی دانیشتن له‌گه‌ل (مبتدع) دا توندتره له‌دانیشتن له‌گه‌ل سه‌رپیچیکاردا، ئه‌ی چۆنه له‌گه‌ل که‌سیکی خاوه‌ن سوننه ده‌ستی گرتووه به‌دینه‌که‌یه‌وه دانیشی؟ ئه‌گه‌ر دانیشتن له‌گه‌ل سوننه‌یه‌کی سه‌رپیچیکاردا باشتی بیت له‌دانیشتن له‌گه‌ل (مبتدع) دا، جا چۆنه به‌دانیشتن له‌گه‌ل که‌سیکی سوننی پینمویی کراو ده‌ستی به‌دینه‌که‌وه گرتیی؟ ئه‌مه به‌راستی (الجلیس الصالح) ه.

مه‌به‌ست له: (فإنه ليس تضرک معصيته).

چونکه سه‌رپیچیه‌که‌ی له‌سه‌ر خۆیه‌تی ئه‌مه له‌باسی به‌راورده‌وه، به‌لام که‌سی (مبتدع) بیدعه‌که‌ی زیانت پی ده‌گه‌یه‌نی.

نوسه‌ر ده‌لێت: (وإذا رأيت الرجل مجتهدا في العبادة متقشفا محترقا بالعبادة صاحب هوى فلا تجلس معه ولا تسمع كلامه ولا تمش معه في طريق فإنه لا آمن أن تستحلي طريقه فتهلك معه).

واته: ئه‌گه‌ر کابرایه‌کت بینی له‌خواپه‌رستیدا زۆر هه‌ولێ ده‌داو وازی له‌دunia هیناوه و له‌ناو عیباده‌تدا سووتاو بیت به‌لام خاوه‌نی ئاره‌زوو بوو، ئه‌وا له‌گه‌لیدا دامه‌نیشه و گوپیستی قسه‌کانی مه‌به، له‌پێگاشدا له‌گه‌لیدا پی مه‌که، چونکه من دُنیا نیم پێگاکه‌ی حه‌لال بکه‌یت و له‌گه‌ل ئه‌ودا به‌هه‌لاکه‌تدا بجیت.

پاڤە /

مەبەست لە : (وإذا رأيت الرجل مجتهدا في العبادة متعشفا محترقا بالعبادة صاحب هوى فلا تجلس معه ولا تسمع كلامه).

ھەرگیز مەغرور مەبە بە ھەى کەسانى (مبتدع) دەرى دەخەن لە خواپەرستى و زوھد و شەونویژ کردن، لەبەر ئەوەى ئارەزوو و بیدەى ھەى ئەوا ھەرگیز نەرم و نیا ن مەبە لە گەلێدا، دووریکە ھە لێى ئەو پەپى دوورکە و تنە ھە، ھەر ھە کو ھەندى لە سە لە ف دەلێن: (اقتصاد في سنة خير من اجتهاد في بدعة)^{٣٢٧}.

مەبەست لە : (ولا تمسّ معه في طريق).

ئە مە (عطف) لە لە سەر ئە ھەى پێشى ھاتوو ھە ئاگادار کردنە ھە لە ھاو پێتى (مبتدع) ھە و دانێشتن لە گە لێاندا، پێغەمبەرى خواش (ﷺ) لە ھە ئاگادارى کردینە تە ھە، دە فەر مویت: (اياكم ومحدثات الأمور)، (اياکم) ئە مە ئاگادار کردنە ھە، فەر مویە تى (شر الامور محدثاتها)^{٣٢٨} جا بیدە خراپترە لە سەر پێچى، کە سى (مبتدع) ش خراپترە لە سەر پێچى کار، بۆیە پێویستە ئاگادارى ئە م بابە تە بین، (ولا تمسّ معه في طريق) چونکە ئە و کارت لى دە کات و تووشى بیدە کە ی خۆیت دە کات، تۆ گومانى باشت بۆى ھە یە، چونکە ئە و خۆى بە خواپەرست و زاھید دە رخستوو، بۆیە بیدە کە ی دیت بۆت، ئە و ھە ش زۆر ترسناکە، ھەر ھە کو پێغەمبەرى خوا (ﷺ) نمونە ی لە سەر ھاو ھە لى چاک ھیناوە تە ھە بە ميسك فروش، جا یان لە ميسكە کە ی خۆیت پى دە بە خشى و ھیان لێى دە کپى و ھیان بۆ نیکى خۆشت دە ست دە کە وى چونکە تۆ لای ئە و دانێشتوى، ئە گەر ھیچت دە ست نە کە وى نە بە پێدان و نە بە فروشتن ئە و تۆ ھەر بۆنى ميسك دە کە يت لە

٣٢٧ / رواية الطبراني ومحمد بن نصر وابن بطه .

٣٢٨ / سبق تخريجه .

کاتیکدا تۆ لای ئەو دانیشتووی بەلام ھاوێلی خراپ ئەووە وەکو ئاسنگەر وایە یان جل و بەرگەگەت دەسوتینى وەیان بۆنیکى پيس دیت بەسەرتدا ^{٢٢٩}.

ئەمەش جى بەجى دەبى بەسەر جەماعەتى (تەبلیخ) دا ئەوانەى خەلکى زۆر ئەمۆ پێیانەووە مەغرور بوو، چونکە خواپەرستى و تەوێبەدانى سەرپێچیکارانى لى دەردەگەوت هەرەکو دەلێن، توندی کاریگەرییان بەسەر ئەوانەى ھاوڕێتیان دەکەن، بەلام سەرپێچیکاران دەردەگەن لەسەرپێچیەو بۆ بیدە، بیدەش لەسەرپێچی خراپترە، سەرپێچیکاریکی ئەهلى سوننە باشترە لە خواپەرستىکی ئەهلى بیدە، بۆیە دەبى ئاگادارى ئەووە بێن.

من ئەم قەسەم نەگوتوووە لەرقى ئەو خەیرەى تیاپاندایە - ئەگەر خەیریان تیدا بێت - بەلکو ئەمەم گوت لەرقى ئەو بیدە، چونکە بیدەگە خەیرەگە لەناو دەبات.

ئەو بیدەنەى لای جەماعەتى تەبلیخ هەیه کۆمەلێک لەوانەى ھاوڕێتیانی کردوووە ئەمجار تەوێبەى کردوووە لە ھاوڕێتیان باسى کردوووە چەندین کتیبیان نوسیوە لەوریاکردنەوێ خەلکى لێیان و پوونکردنەوێ بیدەکانیان.

هەرچەندە شەیح (محمەدى کورى ابراهیم) لەسەرەتای کارەگەیانەووە مۆلەتى بەهەندیکیان دا بۆ ئەوێ لە (المملکە) دا بانگەواز بکەن، چونکە کارەگەى ئەوانى لا پوون نەبوووەو، بەلام کاتى کارەگەى ئەوانى بۆ پوون بوووەو بەتوندى وەلامى دانەو، هەرەکو لە (مجموع الفتاوى) کەیدا ھاتوو ^{٢٣٠}، ئەو مەرجى لەسەریان دانا بۆ بۆ بانگەوازکردن بۆ یەکتاپەرستى بەلام ئەوان مەرجەگەیان نەبردە سەر، هەرەھا لەسەرەتادا شەیح (ابن بان) وەسف و سەنای ئەوانى کرد چونکە کارەگەى لا پوون نەبوووەو، بەلام کاتى بۆ پوون بوووەو لەقەسەگەى گەراپەووە و فەرمووی: (ھیچ

٢٢٩ / رواه البخاری (١٩٩٥) ومسلم (٢٦٢٨) .

٢٣٠ / (٢٢٧/١) .

كەسەك لەگەل ئەواندا دەرنەچى ئىللا كەسەك بىھەوى بانگيان بکات بۆ حق و
يەكتاپەرستى و ئىنكارى ئەوھيان لى بکات ئەوان لەسەرى دەپۆن^{٣٣١} ئا بەم شىۋەيەى
فەرموو، ھەرچەندە خاوەن بىدعە بانگەواز وەرناگرىت، ھەرۋەھا خاوەنى مەنھەج لە
مەنھەجەكەى خۆى ناگەرپىتەوھە كە بەيەى شەيخەكانى لەسەر داوھ.

مەبەست لە: (فإني لا آمن أن تستحلي طريقه فتهلك معه).

ئەمە ئەنجامەكەيەتى ئەگەر لەگەل ئەواندا پى بکەيت و دانىشى و ھالى ئەوت بەدل
بىت، جا بىدعەكەى دەگاتە تۆو تۆيش وەرى دەگرىت و بەھەلا كەتدا دەچى و دەبىتە
كەسەكى (مبتدع)، جا ترسناكەيەكە زۆر توندە لەلايەن (مبتدع) ھوھ چەندىش زۆر
لەم سەردەمەدا، بەلام دەبى بزانين بىدعە چى يەو چۆنە، چونكە ھەندى كەس ھەيە
ھەموو شتەك لای ئەو بىدعەيە، بىدعە چەند پىسايەكى خۆى ھەيە، جا ئەگەر ئەوھ جى
بەجى بوو و دەرکەوت ئەوھى لەسەريەتى بىدعەيە ئەوا لەگەلیدا دامەنیشە و ھاوپىتى
مەكە.

نوسەر دەئىت: (رأى يونس بن عبيد ابنه وقد خرج من عند صاحب هوى، فقال: يا بني
من أين خرجت؟ قال: من عند عمرو بن عبيد، قال: يا بني لأن أراك خرجت من بيت خنثى
أحب إلي من أن أراك تخرج من بيت فلان وفلان ولأن تلقى الله يا بُني زانيا فاسقا سارقا خائنا،
أحب إلي من أن تلقاه بقول أهل الأهواء).

أفلا ترى أن يونس بن عبيد قد علم أن الخنثى لا يضل ابنه عن دينه وأن صاحب البدعة
يضله حتى يكفره.

واتە: (يونسى كوپى عبید) كۆپەكەى خۆى بىنى لای ئارەزوو پەرستىكەو
 دەرچوو فەرمووى: _ كۆپم لەكوپۆو دەرچوویت؟ وتى: لای (عمروى كوپى عبید)ەو،
 وتى: كۆپم، ئەگەر بتبىنم لەمالى (نۆرەموككەو) دەرچىت پىم خۆشترە بتبىنم
 لەمالى فلان و فلانەو دەرچى، كۆپەكەم، ئەگەر بگەیتە خواكەى خۆت وەكو كەسىكى
 زىناكارى فاسقى دزى خائىن، پىم خۆشترە پىى بگەیت لەسەر قسەى ئارەزووپەرستان
 بىت).

ئایە نابىنى (يونسى كوپى عبید) زانیویەتى كەسىكى (نۆرەموك) كۆپەكەى
 گومرا ناكات لە دینەكەیدا، بەلام ئارەزوو پەرست گومراى دەكات تاكو كوفر دەكات.

رافە/

مەبەست لە: (راى يونس بن عبید ابنه وقد خرج من عند صاحب هوى، فقال: يا بني من
 أين خرجت؟ قال: من عند عمرو بن عبید - (عمروى كوپى عبید) شەىخى موعتەزىلەكانە)
 - قال: يا بني لأن أراك خرجت من بيت خنثى أحب إلي من أن أراك تخرج من بيت فلان
 وفلان).

ئەم وشەیه (خنثى) پوون نىیه، لەهەندى نوسخەدا هاتوو (من بيت هيتى) ئەویش
 هەر پوون نىیه، بەلام مەبەستەكەى ئەوێه لەگەل بیدعەكاراندا دامەنىشە، جا ئەگەر
 تۆلای كەسىكى سوننىیهو دەرچىت بەلام سەرپىچىكارە ئەو سووك و ئاسانترە
 لەوێ لای خاوەن بیدعەیهكەو دانیشى، ئەمە ئەوێه يونس كۆپەكەى خۆى لى
 ئاگادار كۆپەتەو، چونكە ئەو لای (عمروى كوپى عبید) دانىشتوو كە گەرەى
 موعتەزىلەكانە، جا ئەو لای موسلمانىكى سوننى دانیشى هەرچەندە لەدینەكەیدا
 نوقسانى هەبى ئەو ئاسانترەو زىانەكەى كەمترە لەدانىشتن لەلای (مبتدع)ك.

لەو ھەركەت ڤىرېوونە، لای ئارەزوو پەرستان و بیدعەکاران ڤىر مەبە، بەلكو لەسەر دەستی ئەھلى سوننە ڤىر بە، لەسەر دەستی زانایانى سوننە، زانایانى عەقیدەى تەواو، ھەر ھەكو (مەھمەدى كۆپى سیرین) ڤەرموویەتى: (إِنَّ هَذَا الْعِلْمَ دِينٌ فَانظُرُوا عَمَّنْ تَأْخُذُونَ دِينَكُمْ)^{٣٣٢} واتە: (ئەم عیلمە دینە كە وابوو تەماشاكەن بزانن دینەكەتان لە چ كەسێكەو ھەردەگرن) جا ئەگەر تەنھا دانیشتن لایان ھێندە ترسناك بێت، چۆنە ڤىرېوون لەسەر دەستی ئەو (مبتدع)انە؟؟!!

مەبەست لە: (وَلَأَنْ تَلْقَى اللَّهَ يَا بُنَيَّ زَانِيَا فَاسْقَا سَارِقًا خَائِنًا، أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ تَلْقَاهُ بِقَوْلِ أَهْلِ الْأَهْوَاءِ).

بەكۆرەكەى دەلێت: (و ھەكو كەسێكى سەرپێچیکارى خاوەن تاوانى گەورە بمریت جگە لەشیرك ئەوا تۆ چاوەپوانى پەحمەتى خوا دەكەیت، خواى گەورە دەڤەرمویت: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا (٤٨) النساء)).

تەنانت ھەرچەندە خاوەنى تاوانى گەورە سزا بەدریت لەئاگردا ئەوا ئایندەى بۆ بەھەشتەو بە ھەتا ھەتایی لەئاگردا نامینیتەو، بەلام خاوەنى بیدعە پەنگە بیدعەكەى بەرەو كوفر پەلكیشى بكات و ببیتە لەوانەى تا ھەتاھەتایی لەئاگردا دەمینیتەو، چونكە لەدیندا شتى تازەى داھینا كە لە دیندا نییە، كەسى سەرپێچیکار نەيگوتوو ھەركەتێكەى بەشێكە لە دین، جا لەسەر تاوانێكى گەورە بمریت جگە لەشیرك سووك و ئاسانترە لەسەر بیدعە بمریت، ئەمەش قەسەى كى زۆر ئاشكرايە.

مەبەست لە: (أَفَلَا تَرَى أَنَّ يُونُسَ بْنَ عُبَيْدٍ قَدْ عَلِمَ أَنَّ الْخَنْثَى لَا يَضِلُّ ابْنَهُ عَنْ دِينِهِ وَأَنَّ صَاحِبَ الْبِدْعَةِ يَضِلُّهُ حَتَّى يَكْفُرَ).

ئەمە حیکمەتە کە پە کە لە گەل کەسی (مبتدع) دا دانانیشتی، بەلام ئەگەر لای کەسیکی سوننی دانیشی هەرچەندە کەم و کووپی لە دین و ئیمانە کەیدا هەبی، جا ئەو زیانە‌ی لە ئەنجامی دانیشتن لە گەل (مبتدع) دا دروست دەبی سەخت‌تر و توند‌ترە لەو زیانە‌ی لە گەل کەسیکی سوننی سەرپێچیکاردا دروست دەبی، چونکە خواوەنی بیدعە بانگت دەکات بۆ بیدعە کە‌ی و بۆ جیاوازی کردن لە گەل کیتاب و سوننه‌دا، بەلام کەسی سەرپێچیکار لە کیتاب و سوننه‌ دوورت ناکاتە‌وه و هانت نادا بۆ دوورکە‌وتنه‌وه لە شوێنکە‌وتنی سوننه‌ هەرگیز.

جا جیاوازی هەیه لە نێوان پێنماییه‌کانی ئەم و پێنماییه‌کانی ئەودا، ئەوپە‌ری کاری ئەو تەنها جوانکاری کردنی ئەنجامدانی سەرپێچییە کە بەلام هانت بدات بۆ دوورکە‌وتنه‌وه لە سوننه‌ ئەوا نە‌خێر، هەرگیز ئاگادارت ناکاتە‌وه.

دوورت ناکاتە‌وه لە سوننه‌ بە‌لکو پێز لە سوننه‌ دە‌گرێت و بە‌مه‌زنی دە‌زانێ بە‌جیاواز لە گەل مبتدع دا ئەوا ئەو هەرگیز سوننه‌ بە‌مه‌زن نازانی.

﴿١٥١﴾ نوسەر دەلّیت: (فاحذر ثم احذر أهل زمانك خاصة وانظر من تجالس وممن تسمع ومن تصحب فإن الخلق كأنهم في ردة إلا من عصم الله منهم).

واتە: ئاگاداربەو ئەمجار ئاگادارى كەسانى زەمانى خۆت بە بەتايبەتى، تەماشىا بكە لەگەڵ كێدا دادەنیشى، ئەوانەى گويىبىستيان دەبى و ئەوانەى ھاوپىتيان دەكەيت، چونكە خەلكى ھەر دەلّىى لە ھەلگەپانەو ھەدان ئىللا ئەوانە نەبى خۆى گەورە پاراستوونى.

پاڤە /

مەبەست لە: (فاحذر ثم احذر أهل زمانك خاصة).

چونكە لەكاتى دانەرى ئەم كتيبەدا (بەربەھارى) فيتنەكان زۆر مەزن و گەورە بوون، بۆيە خەلكى ھەموو سەردەمىك ئاگاداردەكاتەو ھەراپەى ئارەزوو و بىدەعى تێدا دەرکەوتوو، جا ئەو ئاگاداريان دەكاتەو لىى، ئەمەش تايبەت نىيە بەسەردەمى خۆيەو، بەلكو ھەموو سەردەمىك خراپەكارى و ئارەزوو و بانگەوازى پووچەلى تێدا بالۆ بىيئەو ئەو بەتوندى موسلمان ئاگادار دەكاتەو بۆ ئەو ئاگاداريبەكەى ھەرگى.

مەبەست لە: (وانظر من تجالس وممن تسمع ومن تصحب فإن الخلق كأنهم في ردة إلا من عصم الله منهم).

ئەمە لەسەردەمى خۆيدا ھەروەھا ئەمە دووبارە دەبىئەو، جا ئەم كاتەى ئىمەو ئەو بەدوايدا دىت _والله اعلم_ توندترە چونكە ھەركاتىك زەمانە دوور بكەوئەو ئەو فيتنەكان و خراپەكارى زۆر دەبن، سوننەت نامۆ دەبىت و ئەوانەى دەستى پىو ھەگرن كەم دەبنەو، جا ترسەكە توندترە.

﴿١٥٢﴾ نوسەر دەلێت: (وإذا رأيت الرجل يذكر ابن أبي دؤاد وبشر المريسي و ثمامة أو أبا هذيل أو هشاماً الفوطي أو واحداً من أتباعهم وأشياعهم فاحذره فإنه صاحب بدعة فإن هؤلاء كانوا على الردة، واترك هذا الرجل الذي ذكرهم بخير ومن ذكر منهم).

واتە: ئەگەر کەسیکت بینی بەباشی باسی (ابن ابو دؤاد) و (بشر المريسی) و (ثمامة) یان (ابو هذیل) یان (هشام الفوطی) یان هەر یەکێک لە شوێنکەوتوان و جەماعەتی ئەوانی کرد ئەوا ئاگاداری بە چونکە ئەو خاوەنی بیدعەیە، چونکە ئەوانە لەسەر هەلگەرانەو بوون، واز لەو پیاوێ بەیتنە بەباش باسیان دەکات یان باسی یەکێک لەوان دەکات.

پاڤه/

مەبەست لە: (وإذا رأيت الرجل يذكر ابن أبي دؤاد وبشر المريسي و ثمامة أو أبا هذيل أو هشاماً الفوطي).

ئەگەر کەسیکت بینی ستایشی خراپەکاران و زانایانی گومپایی سەردەمی خۆی دەکرد وەک ئەوانە کە بێچووی جەھەمیەکانن، بزانی ئەو کەسە فاسقەو کەسیکی خراپەکارەو کەسیکی گومپایە، چونکە ئەو ستایشیان ناکات تەنھا لەبەر ئەوەی ئەوانی خۆش دەوێت و پێگای ئەوانی گرتۆتە بەر، ئەگەر کەسیکت بینی ستایشی ئەهلی سوننە دەکات وەک (ئیمامی ئەحمەد) و (ابن مبارک) هەروەها ستایشی زانایانی شوێنکەوتوان دەکات و ئەوانە لەپاش ئەوان هاتوون بزانی ئەو کەسە خاوەنی خەیر و چاکەییە، چونکە ئەو ستایشی ئەهلی سوننە ناکات تەنھا لەبەر ئەوەی سوننەیی خۆش دەوێت و دەستی پێوە گرتووە، ئەمەش دەرسیکمان پێدەدات کەوا هەندێ لەو برايانە یان هەندێ لە قوتابیانی عیلم ستایشی هەندێ لە (مبتدعە)کان یان خاوەنی

ئارەزوۋەكان و خاۋەنى بېرۆكە لارەكان دەكەن، كەچى تەماشى بېرۆكەكان و بۆچۈنەكانىيان ئاكەن، لەلەيەكى ترەۋە قسە بەچاكەكاران دەكات، چاكەكاران بەكەم دەزانى و لەئاستيان كەم دەكاتەۋە، چونكە لەئەوانەۋە بەكەمزانىنى ئەمان دەبېسى و باۋەپىيان پى دەكات، بە راستى ئەمە ترسىكى زۆرگەۋرەيە، ئەگەر چاكەكاران زاناىيان و ئەھلى سوننە بەكەم بزانى و خاۋەنى بېرۆكە لارەكان و بۆچۈنە لارەكان ستايش بكات ئەۋە ترسىكى زۆرگەۋرەيە، ھەرچەندە لاىان دانەنىشى، ئەمەش ئاگادارمان دەكاتەۋە لەۋەى زۆربەى خەلكى تىكەۋتوۋە ئەمپۆ.

مەبەست لە: (ابن أبي دؤاد وبشر المريسي).

ئەۋ دوۋكەسە ھەر ئەۋ دوۋكەسە بوون پېشنىارىيان كرد بۆ مەئمون سزاي ئىمامى ئەحمەدو ئەۋانئىر بىدات لەزاناىيان تەنھا لەبەر ئەۋەى بلىن قورئان دروستكراۋە.

(ثمامة)ى كوپى (الاشرس): ئەم كەسە يەككىكە لەسەركردەى گومراكاران.

(وابوالهذيل) العلاف: يەككىكە لەگەۋرەكانى موعتەزىلە.

(هشام الفوطى): يەككىكە لە (مبتدعە).

مەبەست لە: (أو واحدا من أتباعهم وأشياعهم فاحذره).

ئەگەر بىنئىت ستايشى خراپەكاران و لەپى لادەران دەكات ئەۋا ئاگادارى بە.

مەبەست لە: (فإن هؤلاء كانوا على الردة).

ۋاتە: ھەندىكىيان ھەلگەراۋەن لە دىن - (مرتد)ن - ئەۋانىش پېشەۋاى جەھەمىيەكانو موعتەزىلەكان ئەۋانەى بە ئەنقەست لەگەل قورئان و سوننەتدا ئاكۆك بوون، ئەۋانە گومان لەكوفرياندا نىيە، بەلام ئەۋكەسەى تەنھا لاساىيان دەكاتەۋە ئەۋا ھوكمى گومرايى بەسەردا دەدرىت، ھوكمى كوفرى بەسەردا نادرىت تاكو بۆى پوون

نە کرێتەو، بە لām پێشەواو بانگەوازکارانیان ئەوان دەزانن ئەو گومراپیە لە سەرین،
بۆیە حوکمی هەلگەرانەو هەیان بە سەردا درا.

مەبەست لە: (واترك هذا الرجل الذي ذكرهم بخير).

هەرگیز مەغرور مەبە بە ستایشی ئەم کابرایە، کە ستایشی ئەوان دەکات، پەنگە
گومراکاران هەندێ سیفاتى باشیان تێدا بێت، بە لām تەماشای ئەو گومراپیەى ئەوان بکە
تیایدان، بۆیە بە سیفەتێک لە سیفەتەکانى خەیر مەغرور مەبە، کە چى لەو هەموو
سیفەتە خراپە بى ئاگا بێت، ئەمەش دانایى کى گەرەیه، چونکە هەندى کەس دەلێن:
فلان کەس چاکەى تێداى، هەرچەندە کە سیکی لار بێت، جا ئەو خەیری تێدا نییە،
هەرچەندە کە سیکی خاوەن سوننەت خراپەى تێدا بێت ئەوا دەستی پێو بگرە چونکە
ئەو کە سیکی خاوەن سوننەتە.

﴿١٥٣﴾ نوسەر دەلّیت: (والحنّة في الإسلام بدعة وأما اليوم فيمتحن بالسنة، لقوله: (إن هذا العلم دين فانظروا ممن تأخذون دينكم) ^{٣٣} وقوله: (لا تقبلوا الحديث الا ممن تقبلون شهادته) فتنظر فإن كان صاحب سنة له معرفة صدوقا كتبت عنه وإلا تركته.

واته: (تاقىکردنەو) ى خەلکى لە ئىسلامدا بیدعەى، بەلام ئەمڕۆ بەسوننەت تاقیدەکریتەو لەبەر ئەو گوتارەى کە دەفەرمویت: (بزانن ئەم عیلمە دینە کەواتە تەماشاکەن بزانن دینەکەتان لە چ کەسێکەو وەردەگرن) وە ئەو گوتارەى کە دەلّیت: (فەرموودە لەھێچ کەسێکەو وەرمەگرن ئیلا لەو کەسانەو نەبێ شایەتییەکەى وەردەگرن) بۆیە تەماشای دەکەین ئەگەر ھاتوو کەسە کە خاوەنى سوننەت بوو شارەزاو راستگۆ بوو ئەوا فەرموودەى لێو دەنوسین ئەگەر نا وازى لێ دەھێنى.

پاڤە/

مەبەست لە: (والحنّة في الإسلام بدعة وأما اليوم فيمتحن بالسنة).

ئەصلّ لەموسڵماندا خەيرو چاکەى و گومانى باش پێدا بردنە، بەمەرجى جیواوازی ئەوەى لێ دەرئەکەوێ، ئەمە بنەمايە، جا نووسەر دەلّیت: — لەبەر ئەوەى ئەو موسڵمانە لەخەيرو چاکە زیاتر لێى دەرئەکەوتوو ئەوا ئیمەش خەیرەکەى لێ وەردەگرن، تەنانەت کەسى دووپووش (منافق)، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) پۆلەتى دووپووەکانى وەرگرت (ئەوەى لێیانەو دەرئەکەوت) و نەهێنى و شاراوەکانى گەپاندەو بۆ لای خوا، چونکە هێچ شتێکى جیواوازی لەوانەى لێ دەرئەکەوتوو ئەوا گومانى باشى پێ دەبەین، بەلام ئەگەر پقى بەرانبەر بەسوننەتى لێ دەرئەکەوت و بەرانبەر بەئەھلى سوننە، ئەوا ئەو کاتە وریای بە (ئاگادارى بە) ئەمە مانای ئەو قەسەى بە کە دەلّیت: (والحنّة في الإسلام بدعة) واتە ھەر موسڵمانێک خراپەى لێ دەرئەکەوت ئەوا تاقى مەکەرەو.

مەبەست لە: (وَأَمَّا الْيَوْمُ).

واتە: لەسەردەمى ئەودا ئەوا خەلکى بەسوننەت تاقى دەکرانەو، چونکە گروپ و کۆمەلە گومراکان زۆر بوو بوون بانگەشەى ئىسلام دەکەن، بۆیە پێویستە بزانرێت کى لەسەر سوننەتە، تەنھا بەو مەغرور نەبى بانگەشەى ئىسلام دەکەن.

جا ھەرکەسى ئەھلى سوننەى خۆش بویت ئەمە بەلگەى ئەھلى خەيرو چاکەى، ئەو کەسى ئەھلى بیدعەى خۆش بویت ئەو بەلگەى ئەو کەسە لە خراپەکارانە. مەبەست لە: (إِنَّ هَذَا الْعِلْمَ دِينَ فَانظُرُوا عَمَّنْ تَأْخُذُونَ دِينَكُمْ).

فێر بوون دەبى لەسەر دەستى زانایانى ئەھلى سوننە بێت، نابێت لەسەر دەستى زانایانى بیدعە بێت.

مەبەست لە: (لَا تَقْبَلُوا الْحَدِيثَ إِلَّا مِمَّنْ تَقْبَلُونَ شَهَادَتَهُ).

واتە: ئەوانەى پێواىەتى فەرموودە دەکەن لێیان وەرەگرێ ئیلا ئەوانە نەبى شایەتییان لى وەرەدەگرێ لای داوەر، چونکە کەسانى (ضعیف) زۆریوون لە پێواىەتدا، درۆ زۆر بوو لە پێواىەتدا، ئەمە لەحەقى ئەو کەسانەدا لەزانستى فەرموودە دەزانن، بەلام ئەوانەى وانین ئەوا دەگەڕێنەو بۆ کتیبە (صحیح)ەکانى فەرموودە.

مەبەست لە: (فَتَنْظُرْ فَإِنْ كَانَ صَاحِبَ سَنَةِ لَهُ مَعْرِفَةٌ صِدْقًا كَتَبْتَ عَنْهُ وَإِلَّا تَرَكْتَهُ).

ئەمە روونکردنەوێ ئەو دەستەواژەى کە دەلێت: (إِنَّ هَذَا الْعِلْمَ دِينَ) تەماشاکە ئەو کەسى لەسەر دەستى فێر دەبى و پێواىەتى فەرموودەى لێو دەکەیت جا ئەگەر بینیت خاوەنى سوننەتەو پاستەپێى گرتووە ئەوا فەرموودەى لێو بگێرەو و لێوێ بنوسە، بەلام ئەگەر جیاوازی ئەو بوو ئەوا فەرموودەى لى وەرەگر، چونکە کەسانیک ھەن فەرموودە لەپێغەمبەرى خوداوە (ﷺ) دەگێرێنەو لەھەمان کاتدا درۆزن، چەند زۆر ئەوانەى فەرموودە لەسەر زارى پێغەمبەرەو (ﷺ) بە درۆو دادەنێن، ئەمە لەپووی پێواىەتى فەرموودەو بەسەندەو، بەلام لەپووی گواستنەوێ فەرموودەو ئەوا بگەڕێو بۆلای کتیبە (صحیح)ەکانى سوننە.

﴿١٥٤﴾ نوسهر ده‌ئیت: (وإذا أردت الإستقامة على الحق وطريق أهل السنة قبلك، فاحذر الكلام وأصحاب الكلام والجدال والمراء والقياس والمناظرة في الدين، فإن استماعك منهم وإن لم تقبل منهم يقدح الشك في القلب، وكفى به قبولا، فتهلك، وما كانت قط زندقة ولا بدعة ولا هوى ولا ضلالة إلا من الكلام والجدال والمراء والقياس وهي أبواب البدع والشكوك والزندقة).

واته: نه‌گه‌ر ده‌ته‌وێت دامه‌زراو بیت له‌سه‌ر حه‌ق و پێگای نه‌هلی سوننه‌ی پێش خۆت، نه‌وا ناگادری (که‌لام) به‌و ناگاداری خاوه‌نی (که‌لام) و (جیدال) و (میراء) و (قیاس) و (مناظره) به‌ له‌ دیندا، چونکه‌ گوێ گرتنت لێیان هه‌رچه‌نده‌ لێیان وه‌رنه‌گری نه‌وا گومان و دوودلی له‌ دلتدا دروست ده‌کات، به‌سیه‌تی نه‌و وه‌رگرتنه‌ (که‌مه‌)، نه‌وا به‌مه‌لاکه‌ندا ده‌چیت، هه‌رگیز زهنده‌قه‌و بیدعه‌و ئاره‌زوو گومپایی په‌یدا نه‌بووه‌ ئیلا له‌ ریگای (که‌لام) و (جیدال) و (میراء) و (قیاس) وه‌ نه‌بی، نه‌ویش ده‌رگاکانی بیدعه‌و گومان و زهنده‌قه‌یه‌.

پاڤه‌:

مه‌به‌ست له‌: (وإذا أردت الإستقامة على الحق وطريق أهل السنة قبلك، فاحذر الكلام وأصحاب الكلام).

له‌فیتنه‌کانی گومپا‌کاران نه‌وه‌یه‌ نه‌وان (عیلمی که‌لام) و (جه‌ده‌ل) و (عیلمی مه‌نتیق) یان هێناوه‌و کردوویانه‌ته‌ به‌لگه‌و ده‌لیل له‌ بیروباوه‌په‌کانیاندا پشتیان پێ ده‌به‌ست، وازیان له‌ قورئان و سوننه‌ت هێنا، چونکه‌ نه‌و دووانه‌ _به‌پای نه‌وان_ سوودی یه‌قین نابه‌خشی، به‌لگه‌کانی مه‌نتیق و عیلمی که‌لام لای نه‌وان به‌لگه‌ی

یه‌قینی و به‌لگه‌ی یه‌کلایین، به‌و شیوه‌یه خراپه هاته نیو موسلمانانه‌وه له‌پێگای زانایانی (که‌لام و جه‌ده‌لو و مه‌نتیق) هوه، ئه‌وانه‌ی پشت به‌یاساو پێساکانی مه‌نتیق و عیلمی که‌لام ده‌به‌ستن و ده‌یکه‌نه به‌لگه‌و ده‌لیل، پشت به‌قورئان و سوننه‌ت نابه‌ستن، چونکه‌ قورئان و سوننه‌ت به‌قسه‌ی ئه‌وان یه‌قین نابه‌خشی، به‌لام ئه‌م یاسایانه به‌لای ئه‌وان یه‌قین ده‌به‌خشی و ناوی ئی ده‌نین به‌لگه‌کان.

مه‌به‌ست له: (والجدال والمراء والقیاس والمناظره فی الدین).

باس و باب‌ته‌کانی دین دروست نییه بکریته جیگای وه‌رگرتن و په‌دکردنه‌وه و جیدال و نازادی پاو بۆچوون هه‌روه‌کو ده‌لێن، بکریته نیو پۆژنامه‌و گۆزاره‌کانه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌ی له‌سه‌ر بکریته، چونکه‌ باس و باب‌ته‌کانی دین پێزی ئی ده‌گیری ته‌نها باسی ئه‌وه‌ی تێدا ده‌کری قورئان و سوننه‌ت ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر ده‌که‌ن هه‌رگیز جیدال تێدا ناکری، ئه‌مه‌ یاساو پێساو مه‌نه‌جی سه‌لامه‌ته، ئه‌مه‌ش به‌شیکه‌ له‌باوه‌په‌یوون به‌خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)، بۆیه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویه: — (مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْزُوكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبِلَادِ (٤) غافر) ئه‌وانه‌ی له‌قورئاندا جیدال ده‌که‌ن، ئایه‌ ئه‌وه‌ که‌لامی خوایه‌ یان که‌لامی به‌شه‌ره؟ ئایه‌ ئیفا‌ده‌ی یه‌قین ده‌کات یان ئیفا‌ده‌ی ناکات؟.... یان.... یان.... هتد، ئه‌مه‌ به‌شیکه‌ له‌ جیدال کردن له‌ ئایه‌ته‌کانی خوا‌دا، واته‌ وه‌کو ئه‌وه‌ وایه‌ ئه‌وان سیقه‌یان به‌ئایه‌ته‌کانی خوا نییه‌ تا‌کو جیدال تێدا ده‌که‌ن، یان فه‌رمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که‌ (معصوم) هه‌رگیز له‌خۆه‌ قسه‌ ناکات، (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (٣) النجم) هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی جیگای گومان و وه‌رگرتن و هه‌لامدانه‌وه‌یه، باس و باب‌ته‌کانی دین تیروانیی (مناظره‌)ی تێدا نییه‌ به‌لکو باس و باب‌ته‌تکی سابت و نه‌گۆڕن، ده‌بی ته‌سلیمی بپین، هیچ گومانی تێدا نییه‌ و تا‌کو بخریته‌ به‌ر باس و لی‌کۆلینه‌وه‌ هه‌روه‌کو ده‌لێن.

مەبەست لە: (فإن استماعك منهم وإن لم تقبل منهم يقدح الشك في القلب).

واتە: گوئیگرتن لەجیدال لەکاروباری دیندا لە ئەوانەوه هەرچەندە باوەڕیان پێ
نەکەیت، کاریگەری لەسەر دلت دەبێو لەئایندەشدا کەمتەرخەمی تیدا دەکەیت،
چونکە (إذا كثر الامساس قلّ الاحساس) هەروەکو دەلتین، پێش ئەوەی ئەو کەناله
ئاسمانیانە دەرکەوێت و ئەو جیدالانەى تیدا بلاوێکریتەوه لەدین و عەقیدەدا ئەو کاتە
موسلمانان لەم ولاتەدا لەسەر عەقیدەیهکی سەلامەت بوون، هیچ گومان و خەیاڵیان
نەبوو، هیچ کەسێک جورئەتى ئەوەى نەدەکرد قسە لەو مەسەلە دینیانە بکات، بەلکو
لەو مەسەلانەدا دەگەرێتەوه بۆلای زانایان، بەلام ئیستا کاروباری دین بووەتە جیگای
جیدال و ەرگرتن و پەدکردنەوهی و ئازادی پادەریپین هەروەکو دەلتین، بەهۆی ئەم
کەناله ئاسمانیانەوه، جا کارەکه زۆر ترسناکه، یەکیک لەوان دەلتیت: ئەم مەسەلەیه
جیاوازی تیدیەو زانایان ئەوەمان لێ دەشارنەوه، ئەمەش گومان دەخاتە دلتی
خەلکییەوه، زانایان جیاوازی دەزانن، بەلام بۆ خەلکی پوونی ناکەنەوه بەلکو لەنتوان
خۆیاندا پوونی دەکەنەوهو لەنتوان خۆیاندا لیکۆلینەوهی تیدا دەکەن و باسی دەکەن،
چونکە ئەوان ئەهلی ئەوهن، بەلام ئەوان باسی بکەن بۆ خەلکی و لەسەر مینبەرەکان و
لەئیزگەکاندا و بلتین: مەسەلەکه جیاوازی تیدیەو چەند قسەو بۆچوونیکی تیدیەو، ئەمە
گومان دەخاتە ناو دینەوه، بۆیه دروست نییه.

مەبەست لە: (وما كانت قط زندقه ولا بدعة ولا هوى ولا ضلالة إلا من الكلام والجدال والمرء والقياس).

چونکە بوار بۆ خەلکی دەکاتەوه بۆ جیدال لەکاروباری دیندا، (والقياس) مەبەستی
قیاسی فاسدە، بەلام قیاسی راست و دروست ئەوه یەکیکە لەبنەماکانی بەلگەکان جا
قیاس سێ جۆری هەیه:—

یەكەم: قیاس الأولى / وەكو ئەوەى بڵێن: ھەموو (كمال) يَك كه (نەقص) ی لەگەڵدا نەبى ئەوا خواى گەورە لە پێشترە بۆى، خواى گەورە دەفەر مۆیت: (وَلَهُ الْمُلْكُ الْأَعْلَى فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (٢٧) الروم) واتە: وەسفی ھەرە بەرز لە ئاسمانەكان و زەویدا ھەر شایانى ئەوە).

دووھەم: قیاس التمثيل / وەكو ئەوەى بڵێن: سیفەتەكانى (خالق) وەكو سیفەتەكانى (مخلوق) ھەروەكو گرووى (المثلة) دەبڵێن ئەمەش (باطل) و پوچەلە.

سێ یەم: قیاس العلة / ئەمەش یەكێكە لە بەلگەكانى (اصول الفقه) لەمەسەلە فێقەییەكاندا بەكار دەھێنرێت، ئەمەش رای كۆى زانایانە و لایان پەسەندە.

﴿١٥٥﴾ نوسەر دەئیت: (فَالله الله في نفسك، وعليك بالآثار وأصحاب الأثر والتقليد فإن الدين إنما هو بالتقليد، يعني: للنبي ﷺ) وأصحابه رضوان الله عليهم أجمعين ومن قبلنا لم يدعونا في لبس، فقلدهم واسترح ولا تجاوز الأثر وأهل الأثر).

پاڤه/

مەبەست لە: (فَالله الله في نفسك، وعليك بالآثار وأصحاب الأثر والتقليد).

مەبەستى بە (التقليد) لێرەدا شوێنکەوتنە، نەك ئەو (تقليد)ەى لای (المتأخرين) ھەبە، بەلكو مەبەست لێى: شوێنکەوتن و چاویلکردنى زانا چاكسازەكانە، خواى گەرە دەفەر مویت: (وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ التوبة/١٠٠)، خواى گەرە دەفەر مویت: (وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ) يوسف/٣٨ ئەمە شوێنکەوتنە، ئەو (تقليد)ەى بە مانای شوێنکەوتن دیت ئەو شتیکی باشە، بەلام تەقلیدی کوێرانە كە بە بى بەلگەى ئەو نەویستراوە، جا (تەقلید) دوو جۆرە: -

١_ تەقلیدیك بەمانای شوێنکەوتنى حەق دیت، ئەمەش شتیکی باشە.

٢_ تەقلیدیك بەبى بەلگەو بەبى ھیچ زانیارییەك دەربارەى ئەوێ ئەم چاوى لى دەكات لەحەق و ناحەق ئەمەش كارێكى خراپەو نەویستراوە.

مەبەست لە: (وعليك بالآثار) واتە: دەست بەسوننەت و فەرموودەكانەو بەگرە.

مەبەست لە: (فإن الدين إنما هو بالتقليد، يعني: للنبي ﷺ) وأصحابه رضوان الله عليهم أجمعين).

ئەمە مانای شوێنکەوتنە.

مەبەست لە: (وَمَنْ قَبْلَنَا لَمْ يَدْعُونَا فِي لَيْسٍ).

لەپێش ئێمە لەسێ سەدە چاکەکەو و پێشەوايان لەگومان و شاردنەو و بەجێ نەهێشتوون بەلکو ئەم دینەیان بۆ پوون کردوونەتەو و بنەمایان بۆ داناوین و پوونیان کردووەتەو و بۆیە ئەوێ لەسەرمانە شوێنیا بکەوین و لەسەر مەنەجەکیان بپۆین، چونکە کەمتەرخەمییان نەکردووە لە پوونکردنەوێ ئەم دینەداو بکێتە بنەما، نەفی کردن لە بیدعەو ئەو خەڵتەى پێوێ لکاوە نوێیان کردەو و پوونیان کردەو و پەحمەتى خوايان لى بێت.

مەبەست لە: (فَقُلْدَهُمْ وَاسْتَرَح).

تەکلێف لەخۆت مەکە چونکە کارەکەت بۆ کراوە و ئامادەکراوە، جا تۆ لەسەر حەقى ئەگەر لاسایی ئەوان بکەیتەو.

مەبەست لە: (وَلَا تَجَاوِزِ الْأَثْرَ وَأَهْلُ الْأَثْرِ).

تێمەپەرە لەفەرموودەو فەرموودەناسان چونکە ئەوان لەسەر حەقن، هەر ئەوانیش کۆمەلە پزگاربوووەکن، کاتى پرسیار کرا لە ئیمامى ئەحمەد: کۆمەلە پزگاربوووەکە کێن؟ فەرمووی: ئەگەر ئەهلى فەرموودە (شوێنکەوتوانى فەرموودە) نەبن نازانم کێن^{٣٣٤}.

﴿١٥٦﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وقف عند متشابه القرآن والحديث ولا تقس شیئا).

واته: له‌ئاستی (متشابیه‌کان) ی‌قورئان و فه‌رمووده‌دا پاره‌سته‌و هیه‌ شتیک (قیاس) مه‌که.

پاره‌

مه‌به‌ست له: (وقف عند متشابه القرآن والحديث ولا تقس شیئا).

خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (٧) رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ فُتُونَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (٨) رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ (٩) آل عمران) واته: هه‌ر نه‌و خواجه نه‌م کتیبه (قورئان) ی‌دابه‌زنده سه‌رت هه‌ندیکی (ته‌ئویل) هه‌لئاگرن و ماناو مه‌به‌سته‌کانیان موحه‌م و پۆشن و دامه‌زراوو ماک و بناغه‌ن بۆ ئایه‌ته‌کانی ترو نه‌وی تریشی (موته‌شابییه) و لیک چوون، ئینجا نه‌وانه‌ی له‌دلایندا لادان و چه‌وتی هه‌یه هه‌ر له‌موته‌شابییه‌کان ده‌گه‌رین و هه‌رله‌وان په‌یره‌وی ده‌که‌ن به‌مه‌به‌ستی گیره شیوینی و لادانی خه‌لکی له‌پریگای راست و خولقاندنی گومان بۆیان وه‌یان هه‌ر چۆنیک دلایان هه‌زیکا مانایان بکه‌ن و ته‌فسیری بۆیکه‌ن له‌کاتیکیدا ته‌فسیرو لیكدانه‌وه‌ی مانا راسته‌که‌یان خوا نه‌بی که‌سیکی تر نازانی نه‌وانه‌ش که له‌زانستدا پۆچوو و دامه‌زراوو زۆر زانان ده‌لئین: ئیمه باوه‌رمان به (متشابیه) هه‌یه هه‌ردوو به‌شه‌که‌ی قورئان (محکم و متشابیه) له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمانه‌وه‌یه خۆ له‌پراستیدا ته‌نها خاوه‌ن بیرو پیاوه زیره‌ک و دل و شیاوه‌کانن، به‌وردیی بیر نه‌که‌نه‌وه سودی لێ وه‌رده‌گرن و له‌م حه‌قیقه‌ته

تێدەگەن (٧) ئەو ژێرو تێگەشتوانە دەلێن: پەرەردگارمان ! دواى ئەوھى
 ھىدايەتتداين و رێنماييت کردین، دلەکانمان لە رێى ھەقى خۆت لامەدە، ھەتا بکەوینە
 شوینی فیتنە خوازەکان. وە لە لای خۆتەوہ رەحمەتمان پێى بێخەشەو دلمان لەسەر
 ھەق داہمەزێنە بە راستى ھەر ئەتۆى بەخەشندە و بەخەشێنەری ھەرەمەزن (٨)
 پەرەردگارمان ! بەراستى ھەر تۆ کۆکەرەوہى خەلکیت (بۆ پاداشت و تۆلە) بۆ رۆژێک
 کە بۆ ھاتنى گومانێک نىیە بە راستى خوا لە بەلێن و وەعدەکانى خۆى لاناڤا پەیمان
 ناشکێنى (٩).

خوای گەورە ھەوالی پێداوین قورئانى داہەزاندووہ و ئایاتى (محکمات) ى تێدایە
 ماناکەى پوون و ئاشکرایە و لەتەفسیرکردنیدا پێویستى بە ھیتەر نییە و ئایاتى
 (متشابھات) ى داہەزاندووہ لە تەفسیرکردنیدا پێویستى بە جگە لەخۆیەتى لەکیتابەکەى
 خواو سوننەتى پێغەمبەرەکەى (ﷺ)، ئەویش وەکو (المطلق والمقيد) و (المجمل و
 المبین) و (الناسخ و المنسوخ) ھەموو ئەوانە لەکەلامى خوادا ھەيە، لە قسەکانى
 پێغەمبەرەکەیدا (ﷺ) ھەيە، جا لەپێى لادەران ئایەت و فەرموودە (متشابھە) کان
 وەردەگرن و واز لە (محکم) ەکان دەھێنن چونکە فیتنەیان دەوێ و دەلێن: ئێمە کەلامى
 خواو پێغەمبەرەکەى (ﷺ) دەکەینە بەلگە، لەکاتێکدا لایەکیان وەرگرتووہ
 کە (متشابھە) و ئەو لایەکەى تری وازی لێ دێنن کە تەفسیری دەکات و پوونى دەکاتەوہ،
 (تقید) ى دەکات و پوونى دەکاتەوہ، بەلام ئەوانەى شارەزای تەواون لەعیلمدا و
 دامەزراون تێیدا دەلێن: (كُلُّ مِنْ عِنْدِ رَبَّنَا) جا (متشابھە) کان دەگێرەوہ بۆ (محکم) ەکان
 ئەویش تەفسیری دەکات و پوونى دەکاتەوہ بۆیان، بۆیە بەھەموو قورئان کار دەکەن و
 بە ھەموو سوننەت کار دەکەن و دەلێن: (كُلُّ مِنْ عِنْدِ رَبَّنَا).

بەلام لەپێى لادەران لایەکی وەردەگرن و واز لە لایەکەى تری دەھێنن و دەلێن:—
 ئەمە لە قورئاندايە، بەلێ راستە ئەوہ لەقورئاندايە بەلام ئەوہ لەخودى خۆیدا پوون

نېيە و پېۋىستى بە پوونكردنه وەيە، خواى گەورە خۆى لە ئايەتكى تردا پوونى
 كرددووە تەو و پېغەمبەرى خوا (ﷺ) لەچەندىن فەرموودەى (صحیح) دا پوونى
 كرددووە تەو جا كەلامى خوا و پېغەمبەرەكەى (ﷺ) دەگێرناوە بۆ يەكتر، هەندىكى
 ئەوانىتر تەفسىر دەكات، هەندىكى ئەوانىتر پشت راست دەكاتەو، هەندىكى ئەوانىتر
 پوونددەكاتەو، ئەمە پێگای زاناكانە، بەلام لەپێى لادەران هەندىكى قورئان وەردەگرن و
 واز لەهەندەكەى تری دەهێنن، ئەمەش لەهەموو كات و شوێنێكدا هەيە، هەندىكيان بە
 ئەنقەست دەيكات و گومراكردى خەلكى دەوێ، هەندىكيان بە نەفامى دەيكن چونكە
 خۆى بەزانا دەزانى و كەچى نازانى، (علم الاصول) ى نەخویندووە، هەروەها (علوم
 القرآن) و (علوم الحديث) و (المصطلح) و (اصول الفقه) يان نەخویندووە، ئەم بابەتانەى
 نەخویندووە، ئەوپەى ئەم مەسەلەيە ئەو هەيە ئەو كەسە زۆر دەخویننیتەو و زۆر لەبەر
 دەكات بۆيە وادەزانى زانايە، ئەگەر ئەو زۆر بخویننیتەو و زۆر لەبەر بكات، بەلام
 بنەماكانى عىلم و پێساو ياساكانى لانهبى، چونكە ئەو لەسەر دەستى ئەهلى عىلم فێر
 نەبوو، ئەم كەسە لەسەر نەفامىيە و لەهەمان كاتدا گومرايە، چونكە ئەو پێگايەى
 لەسەرى دەرواى پێگای گومرايە، بابەت و كارەكانى دىن و بابەتەكانى ئەحكامى
 شەرى پېۋىستى بە عىنايەتە، پېۋىستى بە فێربوونە، پېۋىستى بە وەرگرتنەيەتى
 لەسەر دەستى ئەهلى عىلم، جا ئەوان لەنێوان دوو كاردان:—

يان لايداو و دەزانى هەلەيە و بەلام گومراكردى دەوێت و دەلێت: ئەمە ئايەتەو ئەمە
 فەرموودەيەو منیش لەقورئان و فەرموودەو بەلگە دەهێنمەو و خەلكى
 هەلەخەلەتێنى.

بەلام كەسى نەفام نازانى پێگاكانى بەلگە وەرگرتن چۆنە، پێگای تێگەيشتنى
 دەقەكان نازانى، ئەم بابەتە نازانى، چونكە ئەو فێر نەبوو لەسەر دەستى ئەهلى عىلم
 بەلام تەنها لەسەر كاغەزەكان فێر بوو.

جا کاره‌که زۆر ترسناکه، بۆیه پێویسته له‌سه‌ر قوتابییانی زانست و زانیاری بایه‌خ به‌م کاره‌ بده‌ن و به‌جوانی و حه‌قیقی له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌هلی عیلم خۆیان فێر بکه‌ن و له‌سه‌ر ده‌ستی چاوپوهنه‌کان ئه‌گه‌ر ئه‌وان هیدایه‌ت و خه‌یریان ده‌وی، ئه‌گه‌ر نا مه‌سه‌له‌که‌ زۆر ترسناکه، کاره‌که‌ ته‌نها خۆیان ناگرێته‌وه، به‌لام جگه‌ له‌خۆیان ده‌گرێته‌وه ئه‌وانه‌ی چاویان لێ ده‌که‌ن و شوێنیان ده‌که‌ون، جا به‌لگه‌کانی شه‌رع به‌یه‌کتره‌وه به‌سترون، حوکه‌مه‌ شه‌رعییه‌کان به‌یه‌کتره‌وه به‌سترون، ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ی نێوانیان بپچڕیت ئه‌وا ئه‌و شته‌ی بپچڕاندوه که‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی به‌گه‌یانندی کردوه، ده‌بیته‌ به‌کۆک له‌و که‌سانه‌ی خوای گه‌وره‌ ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمویت: (وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ اللَّعَنَةُ وَهُمْ سُوءُ الدَّارِ (٢٥) الرعد) په‌نا به‌خوای.

مه‌به‌ست له‌: (ولا تقس شیئا) مه‌به‌ستی (قیاس)ی پووجه‌له‌.

بۆ نمونه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَضَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا) (البقرة/٢٣٤) له‌و ئایه‌ته‌ی پاش ئه‌و هاتوه‌ ده‌فه‌رمویت: (وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ) (البقرة/٢٣٤) عیدده‌ی ئه‌و که‌سه‌ی پیاوه‌که‌ی مردوه‌ دایناوه‌ به‌سالتیکی ته‌واو، کام له‌م دوو ئایه‌ته‌ وه‌رده‌گریت؟ زانیان له‌نێوان هه‌ردوو ئایه‌ته‌که‌دا (جمع)یان کردوه، که‌وا ئایه‌ته‌ دواییه‌نه‌که‌ له‌سه‌ره‌تاوه‌ بووه، ئه‌و که‌سه‌ی مێرده‌که‌ی ده‌مریت ده‌بیته‌ به‌ک سالتی ته‌واو له‌ماله‌که‌یدا بمیئیته‌وه‌ له‌عیدده‌دا بیته‌، ئه‌مجار خوای گه‌وره‌ سووکی کرده‌وه‌و ئه‌و ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند که‌ فه‌رمووێته‌ی: (وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَضَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ) واته‌: گه‌یشته‌ چوار مانگ و ده‌ پۆژ، (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) (٢٣٤)) تاوانی نییه‌ ئه‌گه‌ر له‌عیدده‌که‌ی ده‌رچوو ئه‌وا شوو بکات چونکه‌ عیدده‌که‌ی ته‌واو بووه‌.

خوای گه‌وره فه‌رمانی کردووه به‌برینی ده‌ستی دزو ده‌فه‌رمویت: (وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا) المائدة/٣٨

کام له‌دوو ده‌ستی ده‌بردریت‌ه‌وه؟

له‌چی جی‌گایه‌که‌وه ده‌بردریت؟

ئه‌و مه‌بله‌غه‌ چه‌نده ده‌ستی له‌پیناویدا ده‌بردریت؟

هه‌موو ئه‌مانه له‌قورئاندا نییه، به‌لکو ئه‌مه له‌سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) هاتووه که‌خوای گه‌وره پوونکردنه‌وه‌ی قورئانی گرتووته‌ نه‌ستۆی، ئه‌ویش ئه‌وه‌ی پوونکرده‌وه‌ که‌ئه‌و ده‌سته‌ی ده‌بردریت ده‌ستی پاسته‌و و برینه‌که‌شی ده‌بی‌ت (مفصل‌ی ده‌سته‌وه‌وه‌ بی‌ت، نابیت بردریت ئیلا‌مه‌گه‌ر نیسابی دزییه‌که‌ بگاته‌ سیّ دره‌م یان چاره‌که‌ دیناریک، جا سوننه‌ت قورئانی پوونکردووه‌ته‌وه‌.

خوای گه‌وره فه‌رمانی به‌ئه‌نجامدانی نوێژ کردووه‌...

چه‌ند نوێژه؟

کاته‌کانی که‌یه؟

ژماره‌ی پکاته‌کانی چه‌نده؟

کی ئه‌مه‌ی پوونکرده‌وه؟

ئه‌و که‌سه پیغه‌مبه‌ری خودایه‌و (ﷺ) له‌سوننه‌تدا پوونی کردووه‌ته‌وه، سوننه‌ت قورئان ته‌فسیر ده‌کات و پوونی ده‌کاته‌وه، ده‌لاله‌تی بۆ ده‌کات، جا مه‌سه‌له‌که‌ پێویستی به‌عیلمه، پێویستی به‌چاوپوونییه، پێویستی به‌تیگه‌یشتنه‌ له‌دینی خوادا.

هەروەها پێغه مەبەرى خوا (ﷺ) دەفەر مۆیت: (لا ترجعوا بعدى كفارا يضرب بعضكم رقاب بعض)^{٢٣٥} ئەمە بەلگەى هەر کەسێ کە سێکی ئیماندار بکوژێت دەبێتە کەسێکی کافەر لە دین دەردەچێت، بەلام خۆی گەورە دەفەر مۆیت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ) (البقرة/١٧٨) کەسێ بکوژی بەبرای کوژراو ناوناوێ لەو ئایەتە کە دەفەر مۆیت: (مِنْ أَخِيهِ) واتە: کوژراو، ئەمەش دەلالەت دەکات بکوژ لە ئیسلام دەرنەچێت، بڕایەتی ئیمانی بەردەوامە و دەمێنێ، کەواتە مەبەست بە کوفر لەو فەرموودەدا: (لا ترجعوا بعدى كفارا) کوفری بچووکە خاوەنە کەسێ لە ئیسلام دەرنەکات، هەروەها ئەو ئایەتەى کە دەفەر مۆیت: (وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا) (الحجرات/٩) لە ئیمانداران، دەلالەت دەکات بەهۆی کۆشتاری نێوان ئیماندارانە و ئیمان ناپوێ و لەناو ناچێت، بەلکو ئەمە تاوانیکە لە تاوانە گەورەکان و کوفری بچووکە ئەمجار فەرمووی: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ) ئەوانەى کۆشتار دەکەن بە برا ناوی بردوون، بۆیە پێویستە لەم بابەتانە بکۆڵێنەو و بە جوانی لە دینە کەسێ خوا تێگەین، عیلم لە سەرچاوە و هەلگرانییە و هەرگیز.

هەروەها چۆن لە قورئاندا ئایاتی (متشابهاً) هەیه بەو شێوەیە لە فەرموودەکانیشدا (متشابهاً) هەیه، هەندیکیان دەگێردرێتەو بۆ هەندە کەسێ تر، جا هەندیکیان هەندە کەسێ تر پوون دەکەنەو، هەندیکیان هەندە کەسێ تر تەفسیر دەکەن.

﴿١٥٧﴾ نوسەر دەئیت: (ولا تطلب من عندك حيلة ترد بها على أهل البدع فإنك امرت بالسكوت عنهم ولا تمكنهم من نفسك أما علمت أن محمد بن سيرين مع فضله لم يجب رجلا من أهل البدع في مسألة واحدة ولا سمع منه آية من كتاب الله عز و جل، فقليل له، فقال: أخاف أن يحرفها فيقع في قلبي شيء)^{٣٣}.

واتە: داوا مەكە لەخۆتەو پێگایەك بدۆزیتەو بۆ وەلامدانەوێ ئه‌هلى بیدعە، تۆ فەرمانت پێكراوێ بێدەنگ بیت دەربارەیان (بەرانبەرەیان)، زانیان مەكە بەسەر خۆتدا، ئه‌ی نازانی محمدی كۆپى سیرین لەگەڵ ئەو مەموو فەزڵەیدا وەلامى كابراییەكى ئه‌هلى بیدعەى نەدایەوێ لەیەك مەسەلەداو گۆییبیستی ئایەتێك لەكىتابەكەى خوا نەبوو لەئەوێ، پێیان گوت، ئه‌ویش فەرمووی: — لەوێ دەترسم تەحریفى بكات و لەدڵمدا جێگیر بێت.

پاڤه /

مەبەست لە: (ولا تطلب من عندك حيلة ترد بها على أهل البدع).

ئەگەر ویستت وەلامى ئه‌هلى بیدعە بدەیتەو، ئەوا بەنەفامییەو (نەزانینەو) وەلامیان مەدەرەوێ چونكە ئەمە بەلاکە لەسەر بەلاکە زیاد دەكات، بۆیە بەعیلمەوێ نەبێ وەلامیان مەدەرەوێ، ئەگەر عیلمت پێ بوو و ئامادەبیت تێدا بوو بۆ وەلامدانەوێیان ئەوا وەلامیان بدرەوێ ئەگەر نا ئەوا مەچۆ ناو ئەو مەیدانەوێ، نەوێك ئەوێ خراپى دەكەیت زۆرتر بێت لەوێ چاكى دەكەى، بە ئارەزووى خۆت وەلامیان

مەدەرەووە یان ئەوێ لە بێرۆکەتدا بێت، وەلامیان مەدەرەووە ئیلا بەعێلمەووە نەبێ
ئەگەر نا پاووەستە.

مەبەست لە: (فإنك امرت بالسكوت عنهم).

ئەگەر عێلمت پێ نەبوو ئەوا بێ دەنگ بە، بەئێ، ئەو رێگایەى ئەوانى لەسەرە پقت
لێى بێ و بەدلت ئینکاری ئێ بکە بەلام لەگەڵیاندا مەچۆرە ناو وەلامدانەووە بەبێ عێلم
جا ئەوێ خراپى دەکەى لەوێ زۆر ترە چاکى دەکەیت.
مەبەست لە: (ولا تمكنهم من نفسك).

چونکە ئەگەر بەنەفامییەووە وەلامیان بدەیتەووە ئەوا زالیان دەکەیت بەوێ ئەوان
وەلامى تۆیان داووەتەووە سەرەدەکەون بەسەرتدا، ئەو هەلانەى تۆ کردووە باسى
دەکەن و تۆ دەبیتە کەسێکى هەلەکار، بەلام ئەگەر بە بەلگەو عێلمەووە وەلامت دایەووە
ئەوا ئەوان ناتوانن وەلامت بدەنەووە.

مەبەست لە: (أما علمت أن محمد بن سيرين مع فضله لم يجب رجلا من أهل البدع في
مسألة واحدة).

محمەدى كورپى سیرین یەکیكە لەگەورە شوینکەوتووێ (كبار التابعين) و یەکیكە لە
زانا بەناوبانگەکان، لەگەڵ ئەوێ شدا نەچووێ نێو باسو وەلامدانەووە لەگەڵ ئەو پیاوێدا،
چونکە وادەبینێ وەلامدانەووە ئەو کابرایە سوودی نییە، چونکە پرسیارەکەى
پرسیاریکی عێلمى نییە بەلکو پرسیارى خۆبەزلزانە، ئەمەش لەحیکمەتەوێ، چونکە
مەبەستى خراپەکاران و پواندن و وروژاندنى خراپەى، ئەو کاتى هەستى بەمەکردو ئەوان
لەپرسیارەکەیاندا پێنموویان ناوێ و حەقیان ناوێت، بەلکو تەنها تەشویشیان دەوێت
بۆیە بەرانبەریان بێ دەنگ بوو وازیان ئێ هێنا، شاعریش دەلێت:

إذا نطق السفیه فلا تجبه فخير من إجابه السكوت^{٣٣٧}

مەبەست لە: (ولا سمع منه آية من كتاب الله عز و جل).

ئەگەر كەسێك وتی: ئایەتێك بۆ دەلێم یان دەمانەوی بگەڕێن بەدوای ماناكەیدا، لەكاتێكدا ئەو ماناكەى دەزانى و ئەو مەبەستى پێنمویی كردن نییه ئەوا وەلامى نادریتهو و ئایەتى بۆ تەفسیر ناكړیت.

مەبەست لە: (فقیل له، فقال: أخاف أن يحرفها فيقع في قلبي شيء).

ئەگەر بواری پێ بدریت پەنگە شتێك لە گومانەكەى بجێتە دلى (ابن سیرین) هەوە جا ئەویش داخستنى ئەم دەرگایەى دەوێت.

﴿١٥٨﴾ نوسەر دەئیت: (وَإِذَا سَمِعْتَ الرَّجُلَ يَقُولُ: إِنَّا نَحْنُ نَعْظُمُ اللَّهَ، إِذَا سَمِعَ آثارَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، فاعلم أنه جهمي، يريد أن يرد أثر رسول الله ﷺ ويدفعه بهذه الكلمة، وهو يزعم أنه يعظم الله وينزهه إذا سمع حديث الرؤية^{٣٣٨}، وحديث النزول^{٣٣٩}، وغيره أفليس قد رد أثر رسول الله ﷺ إذ قال: إِنَّا نَحْنُ نَعْظُمُ اللَّهَ أَنْ يَنْزَلَ مِنْ مَوْضِعٍ إِلَى مَوْضِعٍ فَقَدْ زَعَمَ أَنَّهُ أَعْلَمُ بِاللَّهِ مِنْ غَيْرِهِ، فَاحْذَرِ هَؤُلَاءِ، فَإِنْ جَمَّهَرُوا النَّاسَ مِنَ السُّوقَةِ وَغَيْرِهِمْ عَلَى هَذَا الْحَالِ، وَحَذَرِ النَّاسَ مِنْهُمْ).

واته: ئەگەر گوتیت لەکەسێک بوو وتی: ئێمە خوا بەمەزن دەزانین - کاتێ باسی فەرموودەکانی پێغەمبەری ﷺ بۆ بکړیت - ئەوا بزانه ئەو کەسە جەهەمییه، دەیهوێ فەرموودەکانی پێغەمبەری خوا ﷺ پەد بکاتەو بەو وشەیه، لەکاتێکدا ئەو بانگەشەى ئەو دەکات دەیهوێ خواى گەورە بەمەزن بزانی و بەپاکی پابگری کاتێ فەرموودەى بینینی خواى گەورەو فەرموودەى دابەزین و جگە لەوە ببیستی، ئایە ئەو فەرموودەکانی پێغەمبەری خواى ﷺ پەد نەکردووەتەو کاتێ دەئێ: ئێمە خواى گەورە بەمەزن دەزانین لە جیگایەکەو دابەزیتە جیگایەکی تر، جا ئەو بانگەشەى ئەو دەکردووە ئەو شارەزاترە دەربارەى خوا لەجگە لە خۆی.

بۆیە ئاگاداری ئەوانە بە، چونکە زۆربەى عەوامی خەلکی و جگە لەوان لەسەر ئەو حالەتەن، ئاگاداری خەلکی بکەرەوە لییان.

٣٣٨ / سبق تخريجه .

٣٣٩ / سبق تخريجه .

پاڤه /

مه‌به‌ست له: (وَإِذَا سَمِعْتَ الرَّجُلَ يَقُولَ: إِنَّا نَحْنُ نَعْظُمُ اللَّهَ، إِذَا سَمِعَ آثَارَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)،
فاعلم أنه جهمي).

چونکه که‌سی جه‌ه‌می نه‌گه‌ر گوئی له‌فه‌رمووده‌ی سیفات بیت وه‌کو‌فه‌رمووده‌ی
دابه‌زین وه‌فه‌رمووده‌ی بینینی خوای گه‌وره له‌لایه‌ن ئیماندارانه‌وه، ده‌لئیت: ئیمه‌ خوای
گه‌وره به‌مه‌زن ده‌زانین، واته: ئیمه به‌گه‌وره‌ی ده‌زانین له‌و‌جۆره‌ فه‌رموودانه، چونکه
لای ئه‌و مانای لیکچوونی خوای گه‌وره به‌دروست‌کراوه‌کانی ده‌کات، ئه‌مه‌ش به
که‌مزانیینی خوای گه‌وره‌یه، جا لای ئه‌و فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌که‌مزانیینی
خوای تیدایه و لیکچوونی تیدایه، جا ئه‌و نایه‌وی خوای گه‌وره به‌مه‌زن بزانییت
مه‌زنییتیبه‌کی پاستی، به‌لام ئه‌و ئامانجیکی مه‌یه به‌وتنی ئه‌و وشه‌یه، ئه‌و ده‌یه‌وی کار
به‌و فه‌رموودانه نه‌کات.

مه‌به‌ست له: (يُرِيدُ أَنْ يَرِدَ أَثَرُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) ويدفعه بهذه الكلمة).

واته: به‌وتنی وشه‌ی (نعظم الله) جا ئه‌وه وشه‌یه‌کی حه‌قه به‌لام ناحه‌قی لئی ده‌وی
(مه‌به‌ستی ناحه‌قه) مه‌به‌ستی به‌وتنی ئه‌وه وه‌لامدانه‌وه فه‌رمووده (صحیح)ه‌کانی
سیفات، که له پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) پیمان گه‌یشته‌وه، چونکه ئه‌و واده‌زانئ به
که‌مزانیینی خوای تیدایه.

مه‌به‌ست له: (فقد زعم أنه أعلم بالله من غيره).

واته: ئه‌و زیاتر ده‌زانئ ده‌رباره‌ی خوا له‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)، ئایه له‌پاش ئه‌م
کوفره کوفری تر مه‌یه؟ په‌نا به‌خوا.

مه‌به‌ست له: (فإن جمهور الناس من السوق وغيرهم على هذا الحال).

السوق: واته عوامی خه‌لکی، نه‌گه‌ر وشه‌ی (نعظم الله) ببیستین ئه‌وا قسه‌ی جه‌ه‌می
وه‌رده‌گرن به‌پرواله‌تی چونکه ئه‌وان مه‌به‌ستی نازان.

﴿١٥٩﴾ نوسەر دەئیت: (وَإِذَا سَأَلَكَ أَحَدٌ عَنْ مَسْأَلَةٍ فِي هَذَا الْبَابِ وَهُوَ مُسْتَرَشِدٌ فَكَلِمَهُ وَأَرْشَدَهُ، وَإِذَا جَاءَكَ يَنَظُرُكَ فَاحْذَرَهُ، فَإِنْ فِي الْمَنَظَرَةِ: الْمَرَاءُ وَالْجِدَالُ وَالْمَغَالِبَةُ وَالْخُصُومَةُ وَالْغَضَبُ، وَقَدْ نَهَيْتَ عَنْ جَمِيعِ هَذَا جَدًّا، وَهُوَ يَزِيلُ عَنْ طَرِيقِ الْحَقِّ، وَلَمْ يَبْلُغْنَا عَنْ أَحَدٍ مِنْ فَقَهَائِنَا وَعِلْمَائِنَا أَنَّهُ نَظَرَ أَوْ جَادَلَ أَوْ خَاصَمَ).

واتە: ئەگەر کەسێک پرسیاری ئێ کردی دەربارەى ئەم بابەت و مەسەلەى ئەکاتیکیدا ئەو کەسێکی (مسترشد)بوو (واتە: داواى پێنمویی دەکات) ئەوا قەسەى ئەگەڵ بکەو پێنمویی بکە، ئەگەر هات بۆلات بۆ (مناظرە) ئەوا ئاگاداری بە، چونکە لە (مناظرە)دا: دەمەقالە و جیدال و زالبوون و رکەبەرایەتى و تووپەبوون هەیه، تۆش دەربارەى هەموو ئەوانە نەهیت ئێ کراوه ئەوەش خەلکی لەسەر پێگای حەق لادەدات، لە هێچ زانایەک لە زانایانمان و فەقیهێک لە فووقەهاکانمانەو نەهاتوو هەرگیز (مناظرە) یان جیدال یان رکەبەرایەتى کردبێ.

پاڤە:

مەبەست لە: (وَإِذَا سَأَلَكَ أَحَدٌ عَنْ مَسْأَلَةٍ فِي هَذَا الْبَابِ وَهُوَ مُسْتَرَشِدٌ فَكَلِمَهُ وَأَرْشَدَهُ).

کەسى پرسیارکار دەبێتە دوو بەشەو:—

بەشى یەكەم: پرسیارکاریکی (مسترشد) واتە پێنمویی دەوێت، ئەمە حەقی هەیه لەسەرت وەلامی بدەیتەو و بۆی پوون بکەیتەو و هانی بدەیت.

بەشیکی تر: پرسیارکاریکی لاسارو رق ئەستور گومان دەخاتە دلى خەلکییەو، ئەوا ئەو کەسە وریای بەو لەگەڵیدا مەچۆرە نیتو ئەو مەیدانەو، چونکە ئەگەر تۆ وازت

لِی هینا ئه‌وا کاره‌که یه‌کلا ده‌بیته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌گه‌لیدا چروپه‌ته‌ ناو مه‌سه‌له‌که‌وه
ئه‌وا کاره‌که خراپتر ده‌بیته‌، جا ئه‌و ده‌یه‌وێت فیتنه‌که بجولێنی.

مه‌به‌ست له‌: (في هذا الباب) واته‌: باسی ناوو سیفه‌ته‌کان.

مه‌به‌ست له‌: (وإذا جاءك يناظرک فاحذره).

ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی (مناظره‌) و (مجادله‌) بوو ئه‌وا وازی لی بهێنه‌، مه‌چۆره‌ ناو
باسه‌که‌یه‌وه، چونکه ئه‌و گومرایی ده‌وێت و هه‌ل خه‌له‌ تاندنی ده‌وێت.

مه‌به‌ست له‌: (فإن في المناظرة: المراء والجدال والمغالبة والخصومة والغضب).

بۆیه کاتی کابرایه‌که هاته ژووره‌وه بۆلای ئیمامی مالیک، کاتی ئه‌و له‌مه‌جلیسی
خۆیدا بوو، وتی: خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت: (الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى) (ه) طه‌) چۆن
ئێستوای کردووه؟ مالیک سه‌ری داخست تاكو له‌شه‌رمی خوای گه‌وره‌دا ئاره‌قه‌ی کرد،
ئه‌مجار سه‌ری به‌رزکرده‌وه و فه‌رمووی:

(ئێستواکه‌ی ئاشکرایه‌و چۆنییه‌تی‌ه‌که‌ی نه‌زانراوه، باوه‌ر بوون پێی واجبه‌و
پرسیارکردن ده‌رباره‌ی بیدعه‌یه‌ و من تو نابینم ئیلا که‌ سیکی فیتنه‌ی)^{٣٤٠}.

بۆیه فه‌رمانی کردو ئه‌و کابرایه‌یان ده‌رکرد، چونکه ئه‌و مه‌به‌ستی فێربوون نییه‌
به‌لکو مه‌به‌ستی لێکچواندنه‌ له‌سه‌ر خه‌لکی و نه‌فی کردنی ئێستوایه‌و ته‌فسیرکردنییه‌تی
به‌ ته‌فسیریکی ناپاست.

٣٤٠ / رواه عثمان الدرامي وأبو نعيم واللائكاثي والصابوني والبيهقي وابن قدامة .

مەبەست لە: (ولم يبلغنا عن أحد من فقهاءنا وعلمائنا أنه ناظر أو جادل أو خاصم).
 واتە: ئەم جۆرە (مخاصمە)ى نەکردووە مەبەست تیايدا وروژاندنى فیتنە و
 دروستکردنى گومان لە دلى خەلکى داو بلاوکردنەوێ ئازاوه و سەرلێتێکدان، هێچ
 بەکێک لە پێشەوایان و زانایان و پێشینی ئەم ئوممەتە، چووێتە ناو ئەو مەیدانەو،
 بەلگە پێنمووی ئەو کەسانە دەکەن پێنموویان دەوێ نەك پرسیارکاریکی لاسار سوودی
 ناوێ، بەلگە تەنها وروژاندنى فیتنە و جیدالو (مناظرە)ى دەوێ، دینیش پوون و
 ئاشکرایە سوپاس بۆ خوا، خۆی گەرە دەفەر مویت: (مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا) غافر/٤
 قورئانیش ئاشکراو پوونە، هێچ جیدالی تیا دا نییە، ئیمانمان پێى هەیه و
 ئەوێ ئەو هیئاویەتی دەیسە لمێنین، باوەرمان پێى هەیه بە (لفظ) و ماناو کاری پێى
 دەکەین هەر وەکو ئەوێ هاتوو لە خواو پێغەمبەرە کە یەو (ﷺ)، ئەمە واجبى
 سەر شانمانە.

نوسەر دەلێت: (قال الحسن البصري: الحكيم لا يماري ولا يداري حكمته ينشرها إن قبلت حمد الله وإن ردت حمد الله)
 وچاە رەجل إلی الحسن فقال: (أنا أنظرک فی الدین) فقال الحسن: أنا قد عرفت دینی فإن
 ضلّ دینک فاذهب فاطلبه).

واتە: حەسەنى بەصرى فەرموویەتی: کەسێ دانا جیدالی بێ سوود ناکات و نەرمى
 نواندن لە گەل کەس ناکات (لە سەر حیسابی دینە کە) ئەو حیکمەتە کەى خۆی
 بلاو دەکاتەو، ئەگەر وەرگیرا ئەو سوپاسی خوا دەکات و ئەگەر پەدکرایەو ئەو هەر
 سوپاسی خوا دەکات).

کابرایەك هات بۆلای حەسەن و وتی: من (مناظرە)ت لە گەلدا دەکەم دەربارەى دین،
 حەسەن فەرمووی: من دینە کەى خۆم زانیو، چا ئەگەر تۆ دینە کەى خۆت بزرکردووە
 ئەو بپۆ بە داویدا بگەرێ.

پاڤە /

مەبەست لە: (قال الحسن البصري: (الحكيم لا يماري ولا يداري).

الحسن البصري: (الحسن كورى ابى الحسن البصري) يە پيشەوايەكى بەناوبانگە لە شوێنكە وتوانە، دەلێت:

(الحكيم): ئەو كەسەى خاوەنى حىكمەتە، حىكمەتیش بریتى يە لە: دانانى ھەرشتيك لە جيگای خۆيدا، ھەروھا (الحكيم) بەمانای ھەقيھيش دیت، جا (الحكيم) دوو مانای ھەيە:

مانای يەكەم مەبەستى دانانى ھەرشتيكە لە جيگای خۆيدا، مەبەستى ھەروھا (ھەقيھە) چونكە حىكمەت بریتىيە لە (فيقھ) و زانينى مەبەستى خواو پيغەمبەرەكە يەتى (ﷺ).

(لا يماري): واتە جيدال ناكات جيدالتيكى نەزۆك مەبەست لێى سوود وەرگرتن نەبى.

(ولا يداري) واتە: نەرمى نانويئى بەرانبەر ئەھلى ناحەق و تەسليميان نابيئ.

مەبەست لە: (حكمتہ) واتە: عيلمەكەى.

مەبەست لە: (ينشرھا، إن قبلت حمد الله؟

ئەمە داواكراوە و ئەگەر لێى وەرنەگيرى ئەوھى لەسەر بووھە كردوويەتى و حوججەكەى گەياندوھە.

(حمد الله) چونكە ئەو ئيقامە حوججەى كردوھە و حوججەكەى گەياندووە و ئەوھى لەسەرى بووھە گەياندوويەتى، ھيدايەتدانى دلەكانش بەدەست خوايە.

مەبەست لە و قسەییەى حەسەن: (أنا قد عرفت ديني، فإن ضلّ دينك فاذهب فاطلبه).

ئەم وشەییە بەپراستی حیکمەتە، کاتى وتى: - من (مناظره) ت دەگەم لە دیندا،
حەسەن گوتى: (انا اعرف ديني) واتە: من لە گوماندا نيم تاكو (مناظره) و (مجادله) ت
لە گەل بگەم، بەلام تۆ ئەگەر دینەكەت لا نيبە ئەوا بپۆ بەدوايدا بگەپۆ.

نوسەر دەلالت: (وأعلم أن الدين هو التقليد، والتقليد لأصحاب رسول الله)

واتە: بزانه دین بریتییه لە (تەقلید) لاسایی کردنەوه، لاسایی کردنەوهش دەبێ بۆ
هاوەلانی پێغەمبەرى خوا (ﷺ) بێت.

پاڤه /

لەپێشدا پاڤەى ئەمە کرا.

نوسەر دەلالت: (وسمع رسول الله ﷺ) قوما على باب حجرته يقول أحدهم: ألم يقل الله
كذا؟ ويقول الآخر: ألم يقل الله كذا؟ فخرج مغضبا فقال: (أهكذا أمرتكم؟! أم بهذا بعثت
إليكم؟! أن تضربوا كتاب الله بعضه ببعض؟!)^{٣٤١} فنهاهم عن الجدل.

واتە: پێغەمبەرى خوا (ﷺ) گوێى لە کۆمەلەىك بوو لەپێش ژوورەكەیدا یەكێکیان
دەیکوت: ئایە خوای گەورە وای نەفەرمووه؟ ئەوێتر دەلالت: ئایە خوای گەورە وای
نەفەرمووه؟ ئەویش بەتوورەبییهوه دەرچوووه دەرەوهو گوتى: ئایە بەمە فەرمانم پێتان
کردووه؟ یان بۆ ئەمە بۆتان پەوانە کراوم؟ کیتابەكەى خوا بەیەكتردا بدەن؟! بۆیە
نەهێ جیدالکردنى لى کردن.

رافه/

(المناظره) له شتیکی شاراوهدا ده‌کریت نازانریت حه‌ق لای کتیه، جا نه‌مه (مناظره) ی تیدا ده‌کریت له‌به‌ر نه‌وه‌ی حه‌ق ئاشکرا بیت و پوون ببیته‌وه له‌گه‌ل کام دوو کۆمه‌ل‌دایه یان له‌گه‌ل کام دوو پیاودایه، به‌لام کاتی حه‌قه‌که ئاشکرا بوو و پوون بوه‌وه نه‌وا به (المناظره) پازی نابین، چونکه (المناظره) ده‌یه‌ویت کاریگه‌ری له‌سه‌ر حه‌ق بیت و خه‌لکی له‌حه‌ق لادات.

مه‌به‌ست له: (أهَذَا أَمْرُكُمْ...).

نه‌مه فه‌رمووده‌یه‌کی مه‌زنه، کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) گوئی له‌کۆمه‌لێک بوو موجداه‌له له‌قورئاندا ده‌که‌ن و ئایه‌ته (متشابه) کان وهرده‌گرن و ده‌یکه‌نه حوججه، هه‌موو نه‌و ئایه‌ته وهرده‌گری و دژی ئایه‌ته‌که‌ی تره، ده‌لێن:

(أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ كَذَّابًا؟) ئایه‌ خوای گه‌وره‌ وای نه‌فه‌رمووه؟

نه‌مجار نه‌ووتر ده‌لێت: (أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ كَذَّابًا؟) ئایه‌ خوای گه‌وره‌ وای نه‌فه‌رمووه؟

جا نه‌مه‌ پێگای له‌پێ لاده‌رانه، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ (٧) آل عمران) بۆیه‌ فه‌رمووی: (أَهَذَا أَمْرُكُمْ؟!) ئایه‌ به‌ نه‌مه‌ فه‌رمانم پێتان کردووه؟ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌هی له‌مه‌ کردووه، فه‌رمووی: (لَا تَضْرِبُوا كِتَابَ اللَّهِ بَعْضُهُ بَعْضًا) کیتابه‌که‌ی خوا هه‌رگیز به‌یه‌کترا نادریت و هه‌رگیز دژ به‌یه‌کی تیدا نییه، نه‌گه‌ر که‌سی زانا خوای گه‌وره‌ ته‌وفیقی بدات بۆ تیگه‌یشتنی، به‌لام نه‌وه‌ لای که‌سی نه‌قامه‌ و ده‌زانی دژ به‌یه‌کی تیداوه‌ و ده‌یدات به‌یه‌کدا، نه‌و که‌سه‌ی بنه‌ماکانی عیلمی (صحیح)ی لا نییه.

نوسەر دەئیت: (وكان ابن عمر يكره المناظرة، ومالك بن أنس ومن فوقه ومن دونه، إلى يومنا هذا، وقول الله عز وجل أكبر من قول الخلق، قال الله تعالى: ﴿وَمَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾)

وسأل رجل عمر بن الخطاب فقال: ﴿ما (والناشطات نشطاً)؟ فقال: لو كنت مخلوقاً، لضربت عنقك^{٣٤٢}﴾.

وقال النبي (ﷺ): ﴿المؤمن لا يماري ولا أشفع للمماري يوم القيامة فدعوا المراء لقله خيره^{٣٤٣}﴾.

واته: (ئيبين عومەر) حەزى لە (مناظره) نە دە کرد، وه (مالك ی کوپی ئەنەس) و ئەوانەى سەر وى ئەو و ئەوانەى خوارە وەى ئەو تاكو ئەمڕۆ، ئایەتى خوائ گە وەرە گە وەرە ترە لە قەسەى خە لکى، خوائ گە وەرە دە فەرمویت: ﴿مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (٤) غافر).

کابرایەك پرسىارى کرد لە (عومەرى کوپی خەتتاب) فەرمووی: ﴿وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا﴾ (٢) چىیە؟ فەرمووی: ئەگەر سەرت تاشراو بوايە، ئەوا لە گەردنتم دەدا).

پێغه مبهرى خوا (ﷺ) دە فەرمویت: کەسى ئیماندار جیدالى بى سوود ناکات و لە پۆزى قیامە تدا شەفاعەتى بۆ ناکەم، بۆیە واز لە (میرا) بهێنن لە بەر کەمى خەیرە کەى).

پاڤه:

مەبەست لە: (وكان ابن عمر يكره المناظرة).

واته: مەبەستى ئەو (مناظره) یە کە مەبەست تێیدا تەشویش کردنە بە سەر خە لکى یە وە، هەر یە کە و دە یە وى پاي خوى سەرخات، ئەو حەقى ناوێت بە لکو دە یە وى پا کە ی

٣٤٢ / رواه الدارمي (١٤٤) .

٣٤٣ / رواه الطبراني وابن حبان والأجري وابن بطة قال الهيثمي : (وفيه كثير بن مروان وهو ضعيف جدا) .

خۆى سەرخات و زال بېت بەسەر نە يارەكەيدا، ئەم جۆرە (مناظرە) نە وىستراو، بەلام ئەگەر مەبەست تېيدا گەشتن بەحق بېت و زانىنى حەق بېت لای ھەر كەسى بېت، ئەمجار بگەرپنەو، بۆلای حەق ئەوا شتىكى داواكراو.

مەبەست لە: (ومالك بن أنس ومن فوقه ومن دونه، إلى يومنا هذا).

واتە پريان لە (مناظرە) يە ھەرچەندە پەنگە ھەندى جار پېويست بېت بەلام مەبەست لە كاتى خۆشيدا ناچېتە نېو (مناظرە) ھەو ئىللا لە كاتى پېويستدا نەبى، ئەگەر ئامادەبى تېدا بوو ھەروەھا لە ئارەزوو ھەو بوو، مەبەستى تەنھا سەركەوتنى خۆى نەبى بەلگە مەبەستى ھەركەوتنى حەق و پوونكردنەو، حەق، جا ئەگەر لای خۆى بېت يان لای نە يارەكەى بېت، ئەم (مناظرە) يە راست و دروستە، بۆيە لە ئىمامى شافعى يەو ھاتو، كەوا ھەرموئەتى: لە گەل ھىچ كەسكدا (مناظرە) م نەكردو، ئىللا پېم خۆش بوو، حەقەكەى لای ئەو ھەو ھەركەوت بۆ ئەو ھەو سوودى لى بېينم، چونكە ئەو مەبەستى ئارەزوو و سەرخستنى خۆى نېيە، بەلگە مەبەستى ھەرخستنى حەق و پوونكردنەو، حەق، جا ئەگەر لای خۆى بېت يان لای جگە لە خۆى بېت.

مەبەست لەو ئايەتە: (مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا (٤) غافر).

موجادەلە كردن لە ئايەتەكانى خوادا ماناى ئىنكارى لى كردنېيەتى، ئەويش بەو دەبى ئايەتەكان بدريت بەيەكدا، ھەندىكيان بەرنگارى ھەندەكەى تەركاتەو ئەو كارى بى باو، پانە، بۆيە كاتى گوپيان لى بوو پېغەمبەرى خوا (ﷺ) لە نوپزەكانيدا دەيفەرموو: (يا رحمن يا رحيم) گوتيان: تەماشاي بكن ئەو بانگەشەى ئەو دەكات تەنھا يەك خۆى ھەيەكەچى دەلېت: يا رحمن يا رحيم، لەخەلكى تېكيان دەدا كەوا (رحمن) خودايەكى جودايە و (رحيم) خودايەكى ترە، بۆيە خۆى گەورە ئەو ئايەتەى دابەزاند كە دەفەرموئەت: (قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ

الحُسْنَى (١١٠) الاسراء) واتە: پێيان بۆ: لە نزاو دوعا کاتتاند ئەر ناوی پیرۆزی (الله) بەرن و یان هاوار بە هەر یەکێ لە سیفەتە پیرۆزەکانی ئەر بکەن، بۆ نمونە: وەکو (الرحمن) هەر یەکە و قەبوڵە، جا ئێوەش بە هەر ناوێ سیفەتێکەو، لە ناوێ سیفەتانە بۆ خۆی دیاری کردون دەتوانن داوای لێ بکەن و هاواری بۆ بەرن چونکە ناوی پیرۆزی خوا زۆرین ئەر دوانەیش (الله، الرحمن) هەر لەوانە.

مەبەست لە: (وسأل رجل عمر بن الخطاب).

ئەر کابرایە ناوی (صبيغى كوبرى عسل) بوو، ناویانگی بەجیدال دەركردبوو، لەسەر دەمی (عمر) دا پرسىاری لێ کرد دەربارەى (وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا) (٢) (النازعات) چیه؟ لە کاتێکدا ئەر پێویستی بەو نیه، ئەرەى پێویست بوو لەسەر پرسىاری لێ بکات دەربارەى دینهکەى و دەربارەى عەقیدەکەى، بەلام پرسىارکردن دەربارەى (وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا) ئەرە ئاسانەو لە کیتابەکانى تەفسیردا هیه، پێویست بەو ناکات لەسەر پاوەستى، ئەرەى پێویستە لەسەر پرسىاری لێ بکات لەشتێک لەو گەرەترو زیاتر پێویستی پێى هەبێ، جا خۆ دەرخستن لە پرسىارکردندا نابێ (طالب العلم) خۆی پێوەى خەریک بکات و مامۆستا کەشى خەریک بکات، بەلکو پێویستە لەمەسە لە گەرەو گرنەکان پرسىار بکات.

مەبەست لە: (لو كنت مخلوقا).

واتە سەرت تاشراو بوايه، چونکە ئەرە سیفەتى خەوارىچ بوو ئەرەوان لەو جۆرە پرسىارە دەکەن، جا ئەرە نیشانەکەى ئەرەوان لەتۆدا بوايه ئەرە ئازارتم دەدا، جا ئەرە پرسىارە لە جۆرى پرسىارەکانى خەوارىچ، چونکە ئەرەوان پرسىار دەکەن دەربارەى شتێک پێویستیان پێى نیه.

مەبەست لە : (لضربت عنقك).

واتە : دەمکۆشتى، چونکە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمانى کردوو بە کۆشتنى خەوارىچ، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر مویت : (فَأَيْنَمَا لَقَيْتَهُمْ فَاَقْتُلُوهُمْ، وَلَنْ أَدْرَكَتْهُمْ لَأَقْتُلَنَّهَمْ قَتْلَ عَادٍ) ئەم خىتابە بۆ دەسەلاتدارانەو بۆ هەموو کەسێک نىيە، بۆيە چەک لەگەڵ خۆتدا هەلەمەگرەو هەر کەسێ بە خەوارىچ تۆمەتبار بکەیت ئەوا بیکۆژى، ئەمە پاشاگەر دەنىيە، ئەوەى دەکۆژیت کار بە دەستانەو عومەريش کار بە دەست بوو.

مەبەست لە : (المؤمن لا يماري ولا أشفع للمماري يوم القيامة فدعوا المراء لقلّة خيره).

مىراء : برىتييە لەجىدالیکى بى سوود، دەبێتە هۆى گومان، کاتى خۆى خەرىک دەکات بەبى سوود، مىراء و مجادلەو مناظرە هەمووى يەک مانای هەيە.

(المؤمن لا يماري) واتە : لە نىشانەکانى کەسى ئىماندار ئەوەيە خۆى بەدوور بگریت لە مىرائىک سوودى تێدا نىيە.

(ولا أشفع للمماري يوم القيامة) بەپاستى ئەمە هەپەشەيەکی توندە لەو کەسەى (مىراء) دەکات هەروەها ئاگادار کردنەوى تێدايە لە (مىراء) کردن.

(فدعوا المراء لقلّة خيره) هەندى لەزانايان لەکتێبەکانى عەقیدەدا کە بە هۆنراوە نوسىويانە فەرموويانە :

فلا مراء وما في الدين من جدل وهل يجادل إلا كلٌّ من كفر

﴿١٦٠﴾ نوسەر دەلّیت: (ولا يحل لرجل مسلم أن يقول: فلان صاحب سنة، حتى يعلم منه أنه قد اجتمعت فيه خصال السنة، فلا يقال له صاحب سنة حتى تجتمع فيه السنة كلها).

واتە: حەلّال نىيە بۆ ھىچ كەس يىكى مۇسلمان بلىت: فلان كەس خاوەنى سوننەتە تاكو نەزانی ئاكارەكانى سوننەتى تىدا كۆبۈۋەتەو، پىي ناگوتى خاوەنى سوننە تاكو ھەموو سوننەى لا كۆ نەبىتەو.

پاڤە:

تەزكىيەى ھىچ كەس يىك مەكەو مەدھى مەكە ئىللا بە زانستەو نەبى (زانبارىيەو نەبى) بۆ ئەو ھى خەلگى بە مەدھەكەى تۆ بۆ ئەو كەسە مەغرور نەبى لەكاتىكدا واش نىيە، بەلام ئەگەر لىي كۆلايتەو لەپىڭاكەىو لەعىلمەكەىو لەسەقامگىرىيەكەى ئەو ئەو كات تەزكىيەى دەكەيت، بەلام ھەستى بە مەدھ كەردن و تەزكىيە كەردنىو لەكاتىكدا تۆ دەربارەى ھىچ نازانى ئەو ئەم تەزكىيە زۆر ترسناكە خەلگى بەم كەسە مەغرور دەكەيت، خۆزگە ئەو كەسانەى تەزكىيەى خەلك دەكەن پادەو ەستان لەو كارە، تەزكىيەى ھىچ كەس يىك ناكەن ئىللا ئەو كەسانە نەبى مەرجەكانى تەزكىيەيان تىدايە، چونكە تەزكىيە كەردن شايتەى دانە، جا ئەگەر تەزكىيەكە راست نەبى ئەو دەبىتە (شهادة زور).

مەبەست لە: (قد اجتمعت فيه خصال السنة).

ئاكارەكانى سوننەت برىتىيە لەعەقىدەو لەعىلم و لەكارو كەردەو لەشۈيىنكەوتنى سەلەفى (صالح)، بەلام ئەو تەنھا يەك ئاكارى تىدايە ئەو حوكم مەدە بەسەرىدا ئەو كەسە ئەھلى سوننەى ھەر بەپشت بەستن بەتەنھا يەك ئاكارىيان بە يەك شت، جا چۆنە ئەگەر كەس يىك ھىچ ئاكارىكى تىدا نەبى؟

﴿١٦١﴾ نوسەر دەئیت: (قال عبد الله بن المبارك: أصل اثنين وسبعين هوى أربعة أهواء، فمن هذه الأربعة الأهواء تشعبت الاثنان وسبعون هوى: القدرية والمرجئة والشيعية والخوارج).

واتە: (عبدالله ی کوپی المبارک) دەفەرمویت: بنەمای هەفتاو دوو ئارەزووەکە چوار ئارەزووە، جا لەم چوار ئارەزووەوە هەفتاو دوو ئارەزووەکەى لى بووئەو: (القدرية والمرجئة والشيعية والخوارج).

پاڤە:

مەبەست لەو قسەىەى (عبدالله ی کوپی المبارک): (أصل اثنين وسبعين هوى أربعة أهواء، فمن هذه الأربعة الأهواء تشعبت الاثنان وسبعون هوى: القدرية والمرجئة والشيعية والخوارج).

ئەمە دانەر لەسەرەتای پەيامەكەیدا باسى کردووە و لەو پافەمان کرد.

مەبەست لە: (الاهواء).

چونکە ئەوێ بووئەتە هۆى جیاوازی و ناكوکىيان ئارەزووە، هەر کۆمەلەو شوینى ئارەزووى خۆى کەوتو، جا ئەگەر شوینى حەق بکەوتایەن ئەوا نەدەبوونە هەفتاو سى کۆمەلەو، چونکە ئەو کەسەى شوینى حەق بکەوێت ئەوا ئارەزوو نایکاتە چەند کۆمەلێکەو، هەر یەكەیان سواری ئارەزووەکەى بوو، خۆای گەورە دەفەرمویت: (فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبًّا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ (٥٣) المؤمنون) واتە: لەناو خۆیاندا کارو فەرمانى ئایینەكەیان پچر پچر کردو بوونە چەند گرووپ و دەستەيەكەو، هەر گروپەش پێگا و پێبازىكى بۆ خۆى هەلبارد! هەموو دەستەو گروپێك بەو بەرنامەيەى لایانە خوڤشال و دلخۆش).

هەر یەكەیان شوینی ئارەزووەكەى كەوتوو، ئارەزووەكانش هەرگیز تەواو نابن، بەلام حەق یەك دانەیه و دابەش نابیت، خوای گەورە دەفەر مویت: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا) تەنھا یەك رێگا (فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ (١٥٣) الانعام) جا ئەو كەسەى لەرێگای راست دەرچیت ئەوا دەكەویتە ناو ئەو پێچكە جیاوازانەو هەرگیز كۆتایی نایەت.

مەبەست لە: (القدرية).

ئەوانەى قسە دەربارەى قەدەر دەكەن، چونكە باوەر بەقەدەر یەكێكە لەشەش پوكنەكەى ئیمان: (أَنْ تَوْثِقَ بِاللَّهِ وَمَلَأَتْكَ وَكُتِبَ وَرَسُولُهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتَوْثِقَ بِالْقَدَرِ خَيْرُهُ وَشَرُّهُ)^{٣٤٤} بەوێ خوای گەورە:

تەقدیری کردوو لە (اللوح المحفوظ) دا و....

نوسیویەتی و....

ویستی لێ بوو و گەرەکی بوو و....

هێناویەتی بوون...

ئەمە مەزەبى ئەهلى سوننە و جەماعەیه، باوەر بە قەزاو قەدەر بەم چوار مەرتەبەیه، ئەوانەى نە یارن لەسەر دوو كۆمەلن:

كۆمەلێ یەكەم: (القدرية النفاة): ئەوانەى نكۆلێ لەقەدەر دەكەن و دەلێن: هەر یەكەو خۆى كارو كردووەكانى خۆى دروست دەكات، خوای گەورە تەقدیری لەسەر نەكردوو، بەلگەو خۆى و بەسەر بەخۆی ئەنجامی داو، ئەمەش قسەى موعتەزىلەكان و ئەوانەى هاوڕای ئەوانن.

كۆمەلەى دووھم: (القدرية المجبرة): ئەوانەى زىادەپرەوى دەكەن لە سەلماندنى قەدەرداۋ دەلەين: بەندە ھىچ ھەلباردنەك و ھىچ ويست و كارىكى بە دەست نىيە، بەلكو كارى خوايە لەودا، ئەو ھەر ھەركو پەرىكە بەويستى با دەجولتەو، ھەر ھەركو مردوويەكە لە بەر دەستى ئەو كەسەدايە دەيشۆرى ناچارەو ھەلباردنى بە دەست نىيە، ئەوانە پەيان دەگوتى: (المجبرة)، زىادەپرەوييان كرد لە سەلماندنى قەدەردا پەنا بە خوا _ تەنانەت ھەر ھەلباردن و كارىكى بەندەكەيان لى دامالى و كرديانە ئەو ھى ناچارە بۆ ئەنجامدانى كارەكانى، نوێژ ناكات بە ھەلباردنى خۆى، زىنا ناكات بە ھەلباردنى خۆى، زەكات نادات بە ھەلباردنى خۆى، پىيا وەرناگرى بە ھەلباردنى خۆى، بەلكو ئەو ناچارە ھەموو كەسەك لای ئەوان ناچارە، ئەمە قەسەى (الجبرية) يە. مەبەست لە: (المرجئة).

ئەمە لەباس و بابەتى ئىماندايە، ئيمان ھەر ھەركو ئەھلى سوننە و جەماعە پەنناسەيان كردووە برىتيە لە:

وتن بە زمان و باوەر بوون بە دل و كار كردن بە ئەندامەكان، بەگوێرەيە لى زياد دەكات و بەسەرىچى كەم دەكات.

مورجئەكان دەلەين: كارو كردەو ھەكان بەشەكى ئيمان نەين، جا ئەگەر كەسى بە دل باوەرى ھەبو ھەرچەندە وازى لە ھەموو كارەكان ھەتايەت، ئەگەر نوێژيش نەكات و پۆڤو نەگرى ھىچ كارەك نەكات دەچىتە بە ھەشتەو، ئيمانيش لای ئەوان زياد ناكات و كەم ناكات، چونكە لە دلدایە، جا ئيمانى (ئەبو بەكر) و خراپترين كەس لای ئەوان وەكو يەكە چونكە لە دلدایە.

مەبەست لە: (الشيعة).

ئەوانەن بانگەشەى ئەو دەكەن گوايە ئەوان ئەھلى بەيتيان خۆش دەوى، لایەنگرى ەلى و نەو ەكەى دەكەن و باوەريان وايە ئەوان سەمیان لى كراو ەو مافيان خوراو،

خیلافہ تیش لہ پاش پیغہ مبر (ﷺ) بۆ عہ لی بووہ، عہ لی وہ صی پیغہ مبرہری خواہ و
(ﷺ) ہاوہ لان ئہ و خیلافہ تہ یان لی سہ ندوہ و لی زہوت کرد، جا ئہ وان ستمکار و
تاغوتن، ئہ مہ باوہ پری ئہ وانہ _ پنا بہ خوا _

مہ بہ ست لہ : (الخوارج).

ئہ وانہ ن دژی کار بہ دہستان بہ شمشیر دہردہ چن، ئہ گہر ہہ لہ یہ کیان لی دہرکہوت و
نہ گہ یشتہ پادہی کوفر، لہ گوپرایہ لی دہردہ چن و موسلمانان بہ تاوانی گہورہ کافر
دہکەن لہ خواروی شیرکہ وہیہ، جا مہ زہ بہ کہ یان لہ دوو شت پیک ہاتوہ: _

یہ کہ م: دہرچوون لہ دژی کار بہ دہستانی موسلمانان و گوپرایہ لی نہ کردنیان.

دوہم/ بہ کافر زانیی ئہ و کہ سانہی تاوانہ گہورہ کان ئہ نجام دہدەن کہ لہ
خواروی شیرکہ، حوکم بہ سہر زیناکاردا دہدەن بہ وہی کافرہ، بہ سہر دزدا کافرہ،
ئہ و کہ سہی ریبیا دہخوات کافرہ، ئہ مہ مہ زہ بی خہواریجہ ئہ مہ شہ مہ زہ بیکی توندو
زیادہ پوہ پنا بہ خوا، شمشیر لہ دژی موسلمانان ہلہ دہ گرن، پیغہ مبرہری خوا (ﷺ)
دہفہ رمویت: (يَقَاتِلُونَ أَهْلَ الْإِيمَانِ وَيَدْعُونَ أَهْلَ الْأُوثَانِ)^{۳۴۰} لہ میژوودا نہ ہاتوہ خہواریج
کوشتاریان لہ گہل بئی باوہ پاندا کردبی، بہ لکو ئہ وان ہہرگیز و ہہردہم کوشتار لہ گہل
موسلماناندا دہکەن.

نوسہر دہلئیت: (فمن قدم أباً بكر وعمر وعثمان وعلياً على جميع أصحاب رسول الله
(ﷺ) ولم يتكلم في الباقيين إلا بخير ودعا لهم فقد خرج من التشيع أوله وآخره).

واتہ: جا ہہر کہ سیئک ئہ بو بہ کرو عومہر و عوسمان و عہ لی پیشخست بہ سہر ہہ موو
ہاوہ لانی پیغہ مبرہری خوادا (ﷺ) و قسہی بہ ئہ وانیتہر نہ گوت ئیللا بہ چاکہ نہ بی و
دوعای بۆ کردن، ئہ وا لہ (التشيع) دہردہ چیت لہ سہرہ تاو کوتایبہ کہی.

رافە /

مەبەست لە: (فمن قدم أبا بكر وعمر وعثمان وعلياً على جميع أصحاب رسول الله ﷺ) ولم يتكلم في الباقيين إلا بخير ودعا لهم).

ئەمە مەزھەبى ئەھلى سوننە و جەماعەى بە جىاواز لەگەڵ شىعەدا، جا ئەھلى سوننە و جەماعە ئەبوبەكر پيش دەخەن و ئەمجار عومەر و ئەمجار عوسمان و ئەمجار عەلى، كەچى شىعە دەلێن: عەلى خەلىفەى بە پاش پيغەمبەرى خواو (ﷺ) ئەو سى خىلافەتەكە پوچەلەو ئەبوبەكر عومەر بە كافەر دەزانن.

مەبەست لە: (ولم يتكلم في الباقيين) لە ھاوولانی پيغەمبەرى خوا (ﷺ).

(إلا بخير) و ستایش کردنى ئەوان (ودعا لهم) لەجىاتى ئەوێ لەعەتیان ئى بکەن ھەر ھەروەکو چۆن شىعە لەعەتیان ئى دەکەن، یان زەمیان بکەن ھەر ھەروەکو ھەندى کەس دەیکات، زەمى ھەندى لەھاوولان دەکات یان قسەیان پى دەکات، ھەرچەندە پيويستە پيچەوانەى ئەو بەیت، پيويست وایە ستایشیان بکړیت و مەدحى ئەوان بکړیت، نەچیتە نيو باسى ئەوانەو بە ھەلەیان بزانی، چونکە خواى گەورە لەوان پازى بوو و لە زۆرێک لە نایەتەکاندا مەدحى ئەوانى کردووە، پيغەمبەرى خواش (ﷺ) لەوان پازى بوو، ئەو کەسەى بە ھاوولان قسە بکات یان بە یەکیکیان قسە بکات ئەو دەبێتە یەکیک لە گومراکاران، دەبێتە نەیارى خواو پيغەمبەرە کەى (ﷺ) لە حەقى ھاوولاندا، بۆیە ھەرگیز دروست نییە بچیتە نيو باسى حەقى ھاوولانەو نە بە تاکەکانیان و نە بە جەماعەتیان ئیلا بە خەيرو چاکە نەبێت، لەبەر ئەو تاییەتە نەدیەى ھەیانە بەسەر ئەم ئوممەتەو، ئەوان باشتەین سەدەن، چاکترین سەدەن بە شایەتى پيغەمبەرى خوا (ﷺ) کە دەفەر مویت: (خيرکم قرني)^{٢٤٦} واتە ئەو سەدەى پيغەمبەرى خواى (ﷺ)

تەدايە، ئەوان باشتىرىنى سەدەكانن (ولم يتكلم في الباقيين) نە بە تاكيان و نە بە كۆمەليان (إلا بخير).

مەبەست لە: (فقد خرج من التشيع أوله وآخره).

هەركەسى چوار خەلىفەكە بە و پىزىبەندىيەى هەيانە پېش بخات و ستايشى هاوەلانى
تربكات ئەوا ئەو قەسەى مەزەبى ئەهلى سوننەى و بەرئە لە (تشيع).

نوسەر دەئەيت: (ومن قال: الإيمان قول وعمل يزيد وينقص فقد خرج من الأرجاء أوله
وآخره).

ومن قال: الصلاة خلف كل بر وفاجر، والجهاد مع كل خليفة، ولم ير الخروج على السلطان
بالسيف، ودعا لهم بالصلاح فقد خرج من قول الخوارج أوله وآخره.

ومن قال: المقادير كلها من الله عز وجل، خيرها وشرها يضل من يشاء ويهدي من يشاء
فقد خرج من قول القدرية أوله وآخره وهو صاحب سنة.

واتە: هەركەسى بئى: ئيمان وتن و كرده وەيە، زياد دەكات و كەم دەكات، ئەوا
لە ئىرجاء دەچىتە دەرەو سەرەتاو كۆتاييەكەى.

هەركەسى بئى: نوێژکردن لە پەشت هەموو چاك و خراپێكەو دەرۆستەو جيهاد لە گەل
هەموو خەلىفەكەداو دەرچوون نابىنى لە دژى سولتان بە شمشير و دوعاى چاكسازيان
بۆ بكات، ئەوا لە قەسەى خەوارىچ دىتە دەرەو سەرەتاو كۆتاييەكەى.

هەركەسى بئى: تەقدىرەكان هەموو لە خواوەيە، چاكە و خراپەى، هەركەسى ويستى
لئى بئى ئەوا گومراى دەكات و هەركەسى ويستى لئى بئى ئەوا هيدايتى دەدا ئەوا لە قەسەى
(قەدەرى) يەكان دەرەچىت سەرەتاو كۆتاييەكەى، ئەویش خواوەنى سوننەى.

رافە /

مەبەست لە: (ومن قال: الإيمان قول وعمل يزيد وينقص فقد خرج من الأرجاء أوله وآخره).

كاتى باسى ئەو ەى كرد مورجىئە يەككەن لە بنەماكانى كۆمەلە گومراكان ئەمجار مەزھەبى ئەھلى سوننە و جەماعەى پوون كەردەو ەو ئەو دژى مەزھەبەكەى ئەوانە، چونكە ئەھلى سوننە وا دەبينن ئيمان بریتىيە لەوتن و كەردەو ەو باو ەپ، زیاد دەكات و كەم دەكات، ەروەكو چۆن چەندىن بەلگەى لەسەر ەاتوو ە لەقورئان و سوننەتى پىغەمبەردا (ﷺ) بەجىاواز لەگەل مەزھەبى مورجىئە كەوا دەبينن: كەردەو ە بەشتىك نىيە لەحەقىقەتى ئيمان.

مەبەست لە: (ومن قال: الصلاة خلف كل بر وفاجر، والجهاد مع كل خليفة، ولم ير الخروج على السلطان بالسيف، ودعا لهم بالصلاح).

ئەو كەسە بەربىيە لە كۆمەلەى خەوارىچ، چونكە ئەو باسى چوار كۆمەلەكەى كرد، جا ەەر كەسى دەستى گرت بەگوپراپەلەى كاربەدەستانى مۇسلمانانەو ە دەرنەچى دژى ئەوان بەھۆى ەلەپەكەو ە كرديتيان لە خوار كوفرەو ە بىت يان سەرپىچىبەك تىي كەوتبى لە خوار كوفرەو ە بىت ئەوا مەزھەبى ئەھلى سوننە و جەماعەيە، ئەویش نوێژكردنە لەپشت كاربەدەستانى مۇسلمانانەو ە جىھادكردنە لەپىناوى خوادا لەگەل ئەواندا و دوعاكردن بۆيان بەچاكسازى و تەوفىق، ئەمە مەزھەبى ئەھلى سوننە و جەماعەيە، جەماعەت كردن لەگەل كاربەدەستاندا، جا ەەر كەسىك لەشتىك لەوانەدا جىاواز بوو ئەوا ئاكارىك لەگومراپى تىادايە لە ئاكارەكانى خەوارىچ.

مەبەست لە: (والجهاد مع كل خليفة).

ئەگەر فەرمانى بەجىھاد كرد ئەوا پىويستە ھاوشانى جىھاد بكريت.

ئەمە پێویستە: بیستن و گوێپارێهێ، نوێژکردن لە پەشتیانە وەو جیهادکردن
لە گەڵیاندا و دەرنەچوون لە دژیان بە کوشتار هەروەکو خەواریج دەیکەن، ئەمە مەزەبە
ئەهلی سوننە و جەماعە یە دەربارەى کاربە دەستان، بە پێچەوانەى ئەوێ خەواریج و
موعتەزێلە دەیلێن.

مەبەست لە: (ومن قال: المقادير كلها من الله عز وجل، خيرها وشرها يضل من يشاء
ويهدي من يشاء فقد خرج من قول القدرية أوله وآخره).

هەموو شتێک پوودەدات ئەوا لە قە دەری خوادایە، کوفرو ئیمان، سەرپێچی و
گوێپارێهێ، هەژاری و دەوڵەمەندی، نەخۆشی و لەشساعی و جگە لەوانە، هەموو شتێک
لە گەردووندا پوودەدات ئەوا بە قەزاو قە دەری خوا پوو دەدەن، هیچ شتێک لە قەزاو
قە دەری خوا دەرنەچێ، ئەمە مەزەبەى ئەهلی سوننە و جەماعە یە بە جیاواز لە گەڵ
کۆمەڵی قە دەریەدا بە هەردوو بەشە کە یانە وە: النفاة والمجبرة.
مەبەست لە: (يضل من يشاء).

خوای گەورە هیچ کەسێک گومرا ناکات ئیلا هۆکاری گومرایی ئە نجام دابی، ئەو
کات خوای گەورە گومرای دەکات، خوای گەورە دە فەرمویت: (فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ
قُلُوبَهُمْ) (الصف/٥) لە قورئاندا نەهاتوو بە هەلاکەت بردن یان گومراکردن یان
سزا ئیلا باسی هۆکارە کە ی کردوو لە لایەن بەندەکانە وە، خوای گەورە بە هۆکاریک
لە بەندەکانە وە تەقدیری لە سەر کردوو، بۆیە دەلێن: _ هەرکەسێ ویستی لێ بێ
گومرای دەکات بە دادپەرورەى خۆی، دادپەرورەى دەسەپێنن بە سەر گومراکاراندا،
و هەکو هیدایەت کارانی لێ ناکات، خوای گەورە دە فەرمویت: (أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ
كَالْمُجْرِمِينَ) (٣٥) مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (٣٦) (القلم) واتە: ئایا موسلمانان وەك تاوانباران
لێ دەکەین؟! (٣٥) چیتانە حوکم و بریاری وا ئەدەن...؟ چونکە هیچ کات نابێ چاککارو
خراپکار چوون یەك مامەڵە یان لە گەڵ بکری (٣٦).

بە فەزلی خۆی هیدایەتی هەرکەسێ بدات ئەوا دەیدات.

﴿١٦٢﴾ نوسەر دەئيت: (وبدعة ظهرت هي كفر بالله العظيم ومن قال بها فهو كافر بالله لا شك فيه، من يؤمن بالرجعة ويقول: علي بن أبي طالب حي وسيرجع قبل يوم القيامة ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر ويتكلمون في الإمامة وأنهم يعلمون الغيب فاحذرهم فإنهم كفار بالله العظيم، ومن قال بهذا القول).

واتە: بیدەئەك پەیدا بوو ئەویش كوفرە بەخوای گەورە، ھەركەسى بیلەیت ئەوا بەبى گومان محمد بن علي) محمدى كوپى عەلى كوپى الحسين الباقر، (جعفر بن محمد) جەغفەرى كوپى محمدى كوپى عەلى كوپى الحسين ئەویش (جعفر الصادق)ە، (وموسى بن جعفر) موسای كوپى جەغفەرى الكاظمى كوپى جەغفەرى الصادق، بۆيە (الرافضة)ەكان بەخۆيان دەئەتەن (الموسوية) وه (الموسوية) له بەر خۆدانە پال موسای كازمە.

مەبەست لە: (ويتكلمون في الإمامة وأنهم يعلمون الغيب).

باوەرپان وایە ئیمامەكان غەیب دەزانن، ئەوان ئەو شەرەعی بیانەوی دایدەپێژن و ئەو شەرەعی بیانەوی نەسخی دەکەنەو، چونکە خوای گەورە ئەوێ خستوووە ئەستۆی ئەوان.

(وأنهم) واتە: پێشەواکانیان (يعلمون الغيب) ئایە هیچ کەسێک غەیب دەزانێ جگە لەخوای گەورە؟

مەبەست لە: (فاحذرهم فإنهم كفار بالله العظيم).

ھەركەسى بانگەشەى زانینی غەیبی کرد یان باوەرپی وابیت کەسێک غەیب دەزانێ_ئێلا ئەو کەسە نەبێ خوای گەورە فێری کردوو لە پێغەمبەرەکان_ ئەوا کافرە،

خوای گەورە دەفەر مویت: (عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَيْهِ أَحَدًا) (٢٦) إِلَّا مَنْ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ.. (٢٧) الجن ئەمە تاییبەتە بە پیغەمبەرانیوە، لەبەر بەرژەوێندی ئوممەت و بانگەواز بۆ لای خواو بییته موعجیزەیک بۆیان بەلام جگە لە پیغەمبەران ئەوا خوای گەورە هیچ شتیکی غەیبی بۆ ئاشکرا ناکات.

﴿١٦٣﴾ نوسەر دەلّیت: (قال طعمة بن عمرو وسفيان بن عيينة - رحمهما الله: من وقف عند عثمان وعلي فهو شيعي، لا يُعدّل ولا يُكلم ولا يُجالس، ومن قدّم علياً على عثمان فهو رافضي، قد رفض آثار أصحاب رسول الله ﷺ)، ومن قدم الأربعة على جميعهم، وترحم على الباقيين وكف عن زلّهم، فهو على طريق الاستقامة والهدى في هذا الباب.

واتە: (طعمە ی کوپی عمرو) و (سفیان ی کوپی عیینە) - پەحمەتی خویان لی بی - دەفەرموون: ھەرکەسی لە ئاستی عوسمان و عەلیدا پراوەستا ئەوا شیعەیه، نابێ تەعدیل بکریت و نابێ قسە ی لەگەڵدا بکری و نابێ لەگەڵدا دانیشی، ھەرکەسی عەلی پێش عوسمان خست ئەوا (رافضی)یە، چونکە فەرموودەکانی ھاوہ لانی پێغەمبەری خوای (ﷺ) رەد کردووە، ھەرکەسی ئەو چوارە ی پێش ھەموویان خست و پەحمەتی بۆ ئەوانیتر نارد وازی لە باسکردنی ھەلەکانیان ھێنا، ئەوا لەسەر پێگای سەقامگیرییە و ھیدایەتە لەم باسەدا).

پاڤە:

ھەرکەسی لە ئاستی عوسمان و عەلیدا پراوەستا و تی: - خیلافەت ھی (عەلی)یە و ھی عوسمان نییە ئەوا کەسیکی شیعەیه، ئەو چۆنە ئەو کەسە ی دەلّیت: خیلافەت بۆ ئەبوبەکر و عومەر نییە ھی عەلی یە ھەر ئەویش وەحسی یە؟!

مەبەست لە: (لا يُعدّل لا يُكلم ولا يُجالس).

ئەو شەيخە يە دەبى بەرئەتى لى بىرى (لا يُعَدَّل) حوكم نادىت بەعەدالەت بوونى (لا يُكَلِّم) قسە كردنى پىزو گوڭگرتن و پازى بوون (ولا يُجَالِس) چونكە زەرەر و زىيانى بلاودە بىتەو بەسەر ئەوانەى لەگەلئاندا دادەنیشى، چونكە بانگە وازكارانى گومپاىى كاردەكەنە سەر ئەوانەى لەگەلئاندا دادەنیشن و ئەوانەى ھاوپىتيان دەكەن.

مەبەست لە: (ومن قَدَّم عليا على عثمان فهو رافضي).

واتە لە خىلافەتدا، بەلام لەمەسە لە چاكترينيان ئايە كاميان چاكترە؟ ئەو مەسە لە يە زانايان تىيدا جياوازن، هەندىكيان دەلئىن عەلى چاكترە و هەندىكيان عوسمان بە چاكتر دەزانن، بەلام خىلافەت ئەو ھەركەسى عەلى پيش عوسمان بخات ئەو دەبىتە گومپاكاران، چونكە ھاوئەلان لەكاتىكدا (عەلى) خۆيشى لەناوياندا بوو ھەموويان ئىجماعيان لەسەر پيشخستنى عوسمان كردووە.

مەبەست لە: (قد رفض آثار أصحاب رسول الله ﷺ).

ناويان لى نزا (الرافضة) چونكە بە (زەيدى كورى عەلى) يان گوت: چى دەلئىى دەريارەى ئەبو بەكر و عومەر؟ گوتى: خۆشيانم دەوئى و پشتيوانيان لى دەكەم (موالاتم بۆيان ھەيە) چونكە ئەوان وەزىرى باپىرم پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بوون. وتيان: كەواتە (رفض)ت دەكەين، بۆيە ئەويان (رفض) كردو ئەوانيش ناوئزان بە (الرافضة) چونكە (زەيدى كورى عەلى) يان (رفض) كرد.

مەبەست لە: (ومن قدم الأربعة على جميعهم) واتە: ھەموو ھاوئەلان.

(وترحم على الباقيين): لە ھاوئەلان ھەروەكو لەسەرەتاي قسەكە باسى كرد.

مەبەست لە: (وكف عن زللتهم).

وازی ھىتا لەباس كردنى ئەو ھەلانەى لە ھەندىكيانەو ئەنجام دراو، چونكە ئەوان وەكو تاك (معصوم) نين، پەنگە ھەندى ھەلە لە ھەندىكيانەو پوو بدات، بەلام ھىندە

فەزلىيان ھەيە و ھىندە ئيمانبيان ھەيە دەبىتتە ھۆى داپۆشىنى ھەلەكانيان، ھىندە ھاوپىتى پىغەمبەرى خاويان (ﷺ) ھەيە ھەلە كەمەكانيان دادەپۆشى.

مەبەست لە : (فهو على طريق الاستقامة والهدى في هذا الباب).

ھەركەسى باوھەرى لە ھاوھلەندا ئاوا بىت ئەوا لە ھەلى ھىدايەتە، چونكە ئەوھى خواى گەورە پىشى خستووھ ئەمىش پىشى دەخات و دوھى پەزامەندى لە خوا بۆ ئەوانىتر دەكات و بەدواى ھەلەكانياندا ناكەوئ ئەوا دەبىتتە ئەھلى سوننە و جەماعە، چونكە ئەمە مەزھەبى ئەھلى سوننە و جەماعەيە لە ھاوھلەنى پىغەمبەرى خاوا (ﷺ).

﴿١٦٤﴾ نوسەر دەئیت: (والسنة أن تشهد أن العشرة الذين شهد لهم رسول الله ﷺ بالجنة أنهم من أهل الجنة لا شك فيه)

واتە: لەسوننەتدا ھەيە شایەتى بدەیت ئەو دە کەسەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) شایەتى بەھەشتى بۆ داوان ئەوان لەئەلى بەھەشتن بەبى ھیچ گومانیک.

پاڤە/

مەبەست لە: (والسنة أن تشهد أن العشرة^{٣٤٧} الذين شهد لهم رسول الله ﷺ بالجنة أنهم من أهل الجنة لا شك فيه).

لەسوننەتدايە شایەتى بدەیت بەو کەسانەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) شایەتى بەھەشتى بۆ داوان ئەوانیش دە کەسە کەن: چوار خەلیفە کەو (طلحە) و (الزبیر) و (سعد بن ابى وقاص) و (سعید بن زید بن عمرو بن نفیل) ئامۆزای عومەرى کوپى خەتتاب و (ابو عبیدە بن الجراح) و (عبدالرحمن بن عوف) ئەوانە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) شایەتى بەھەشتى بۆ داوان ئەوان ئیمەش شایەتى بەھەشتیان بۆ دەدەین لەسەر شایەتى دانەکەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ).

مەبەست لە: (لا شك فيه).

ھەركەسى گومانى ھەبى یەكێك لەو دە کەسە لەئەلى بەھەشت نییە ئەوا كافر دەبیت، ئەى ئایە پات چۆنە کەسێك لەعەت لە ئەبو بەكرو عومەر بکات و ھەصفى ئەوان بکات بە (صنم)؟

﴿١٦٥﴾ نوسهر ده‌لیت: (ولا تفرد بالصلاة على أحد إلا لرسول الله ﷺ) وعلى آله فقط).

واته: هیچ که سیک تاییه‌تمه‌ند مه‌که به سه‌لاوات دان ته‌نها پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و نالی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌بیّت.

پافه:

مه‌به‌ست له: (ولا تفرد بالصلاة على أحد إلا لرسول الله ﷺ) وعلى آله فقط).

(الصلاة) له‌زمانه‌وانیدا واته پارانه‌وه (الدعاء) به‌لام (الصلاة) له‌شه‌رعدا بریتیه له‌و په‌رسته‌شی که به (تکبیر) ده‌ست پیّ ده‌کات و به (التسليم) کوتایی پیّ دیت، هه‌ستان و کرپنۆش و سوژده‌و دانیشتن و خویندنه‌وه‌ی قورئان و (تکبیر) و (تسبیح) ی تیدایه، که‌واته چه‌ند کرده‌وه‌و قسه‌یه‌که، به (تکبیر) ده‌ست پیّ ده‌کات و به (تسليم) کوتای پیّ دیت، نه‌مه‌ نوێژه (الصلاة) ه له‌ شه‌رعدا.

جا نه‌گه‌ر (آل) و (اصحاب) پیکه‌وه‌ هاتن نه‌وا (آل) بریتیه له‌نزیکه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و (اصحاب) هه‌موو هاوه‌لان په‌نگه‌ هیچ خزمایه‌تییه‌کی پیغه‌مبه‌ری خوی (ﷺ) نه‌بیّ و په‌نگه‌ هه‌بیّ.

به‌لام نه‌گه‌ر (آل) به‌ته‌نها هات نه‌وا هاوه‌لانش ده‌گریتنه‌وه‌ چونکه (آل) بۆ دوو شیوه ده‌گوتریت: _

- وتنیك مه‌به‌ست لیّی نزیکه‌کانی پیغه‌مبه‌رن (ﷺ)، نه‌وانیش نه‌وانه‌ن (صدقه) یان بۆ حه‌رامه‌.

- وَتَنْيِكَ مَهَبَسْت لَيْسَى شُوَيْنَكَ وَتَوَانِيهِ تِي پَيَّان دَه گوتري: (آل) وه كو (آل فرعون) واته: شُوَيْنَكَ وَتَوَانِي فِيرَعُون و (ال محمد) واته: شُوَيْنَكَ وَتَوَانِي محمد (ﷺ).

به لام سه لاوات ناردن به سهر جگه له پيغه مبهري خوا (ﷺ) به ته نها وه كو هاوه ليك يان موسلمانيك به ته نها نه وا دروسته به مهربجي نه بيته دروشميك، ده ليبي: (اللهم صل على فلان) نه مه دروسته به مهربجي نه كريته دروشميك هه روه كو لاي (الرافضة) هه يه، به لام سه لاوات دان له سهر جگه له پيغه مبهري خوا (ﷺ) هه ندي جار نه وه ناساييه، پيغه مبهري خوا (ﷺ) فه رموويه تي: (اللهم صل على آل ابي اوفي)^{٢٤٨} خوي گه وره به وه فه رماني پيكردوه، خوي گه وره ده فه رموي: (خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ (١٠٣) التوبة) واته: دوعايان بو بكه (إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ).

مه به ست له: (وعلى آله فقط) آله: مه به ست پي شوي نكه وتواني نه وه.

﴿١٦٦﴾ نوسهر ده ليبي: (وتعلم أن عثمان بن عفان قتل مظلوماً ومن قتله كان ظالماً).

واته: بزانه عوسماني كوي عه عفان به (سته مليكراوي كوژا و نه وه ي كوشتي سته مكاره).

﴿١٦٧﴾ فمن أقر بما في هذا الكتاب وآمن به واتخذهُ إماماً ولم يشك في حرف منه ولم يجحد حرفاً واحداً فهو صاحب سنة وجماعة كامل قد اكتملت فيه الجماعة ومن جحد حرفاً مما في هذا الكتاب أوشك في حرف منه أو شك فيه و وقف فهو صاحب هوى.

واته: ھەركەسى دان بەوھدا بنیت لەم كەتبەدا ھەيە و بىكاته پێشەنگى خۆى و لەيەك (پیت)دا گومانى نەبى و نكۆلى لەيەك پیتی نەكات، ئەوا خاوەنى سوننە و جەماعەيە، بەتەواوى جەماعەتى تێدا كامەل بوو، ھەركەسى نكۆلى لەپیتىك بكات لەوھى لەم كەتبەدا ھەيە، يان گومانى لەپیتىكى ھەبى يان گومانى بوو وەستا، ئەوا خاوەنى ئارەزوو.

رافە:

مەبەست لە: (وتعلم أن عثمان بن عفان قتل مظلوماً ومن قتله كان ظالماً) ئەمە لەپێشدا پوون كرايەو.

مەبەست لە: (فمن أقر بما في هذا الكتاب وآمن به واتخذهُ إماماً ولم يشك في حرف منه ولم يجحد حرفاً واحداً فهو صاحب سنة وجماعة).

ئەوھى لەم كىتابەدا ھاتوو بريتییە لەباوھپى ئەھلى سوننە و جەماعە، نەيگوت: ئەو كەسەى باوھپى نەبى بەوھى من گوتومە بەلكو وتى: ھەركەسى باوھپى نەبى بەوھى لەم كىتابەدا ھەيە ئەويش بنەماكانى ئەھلى سوننە و جەماعەيە - ھيچ خالێك لەسەر نوسەر نییە لەم قەسەدا ھەروەكو ھەندى لەخوێنەرەن تێبینیان كردو - چونكە لەم كەتبەدا بنەماكانى ئەھلى سوننە و جەماعەى تێدا تۆمار كردوو، جا

ھەركەسى ئىنكارى لەشتىكى بىكات يان ئىنكارى بىكات ئەوا بى گومان كەسىكى گومرايە .

مەبەست لە : (فهو صاحب سنة وجماعة كامل قد اكتملت فيه الجماعة).

چونكە باوەپى ھىناوہ بەوہى ئەھلى سوننەو جەماعەى لەسەرە ئەوہى لەم كىتەبەدا باسكراوہ، ئەگەر باوەپى وەكو باوەپى ئەھلى سوننەو جەماعە وابى ئەوا دەبىتە يەككە لەوان، ھەركەسى ئىنكارى لەشتىك لە باوەپى ئەھلى سوننەو جەماعە بىكات ئەوا دەبىتە يەككە لە (المبتدعة).

﴿١٦٨﴾ نوسەر دەلّیت: (ومن جحد أو شك في حرف من القرآن أو في شيء جاء عن رسول الله ﷺ) لقي الله تعالى مكذبا فاتق الله واحذر وتعاهد إيمانك).

واتە: ھەركەسى نكۆلى بكات يان گومانى ھەبىت لە پىتىك لە قورئان يان لەشتىك لە پىغەمبەرى خواوہ (ﷺ) ھاتبى ئەوا دەگاتە خواى گەورە وەكو كەسىكى بەدۆرخەرەوہ (مكذب) بۆيە لەخوا بترسەو وريابەو دەست بەئىمانەكەتەوہ بگرە.

پاڤە /

مەبەست لە: (ومن جحد أو شك في حرف من القرآن أو في شيء جاء عن رسول الله ﷺ).

ھەركەسى گومانى ھەبىت لەشتىك لە قورئان ھەرچەندە پىتىك بىت لە قورئان ئەوہ كافرە، چونكە باوہ پى بە خواى گەورە نىيە، يان گومانى ھەبوو لەشتىك لە و قسەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كە بە جىگىرى لەئەوہوہ ھاتبى، وەكو ئەوہى بلّیت: ھەرچەندە ئەم فەرمودەيە لە پىغەمبەرەوہ (ﷺ) پىوايەت كرابى بە (صحیح)ى بەلام من باوہ پىم بە ناوہ پۆكەكەى نىيە، يان گومانم ھەيە يان دەوہ ستم، ئەوہ باوہ پى بە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) نىيە، چونكە پىويستە باوہ پىكى يەكلايى بە قسەكانى خواو قسەكانى پىغەمبەر (ﷺ) بكرىت، دەبى مۆف دوو دل نەبى يان پاوہ ستى لەشتىكدا لەو بابەتە، بەلكو باوہ پى بە ھەموو قورئان بەئىنى، باوہ پى بەوہ ھەبى بە (صحیح)ى لە پىغەمبەرى خوداوہ (ﷺ) ھاتبى، ھەموو ئەوانەى لە خواو پىغەمبەرەكەيەوہ (ﷺ) ھاتبى گومانى نەبى و تىيدا پانەوہ ستى، ئەمە پىگای ئىماندارانە: باوہ پەيتان و بەراست زانىنى ئەوہى لە كىتابەكەى خواو سوننەتى پىغەمبەرى خواوہ (ﷺ) ھاتبى.

مەبەست لە: (فاتق الله واحذر وتعاهد إيمانك).

واتە: لەخوا بترسە گومانێک بێتە ناختدا لە قسەکانی خۆی گەرەدا، یان گومانێک لە قسەکانی پێغەمبەری خوادا (ﷺ)، یان گومانێ لەبێرو باوەڕی ئەھلی سوننە و جەماعە ھەبێ، بەدوای ئیمانەکەتدا بگەرێ (بەدوادا چوونی ئیمانەکەت بکە) نەوێک شتێک لەو جۆرە ی تێ بکەوێ.

﴿١٦٩﴾ نوسهر ده‌ئیت: (ومن السنة أن لا تطيع أحدا في معصية الله ولا الوالدين والخلق أجمعين ولا طاعة لبشر في معصية الله ولا يحب عليه أحدا واکره ذلك كله لله تبارک وتعالی).

واته: له سوننه‌تدایه نابئ گوی‌پایه‌لی هیج که‌سیک بکه‌ی له‌سه‌رپیچی خوادا، نه‌دایک و نه‌باوک و نه‌ه‌موو خه‌لکی، گوی‌پایه‌لی هیج مرؤفیک نابئ بکریت له‌سه‌رپیچی خوادا، له‌سه‌ر نه‌وه هیج که‌سیکی خوش نه‌وی و رقت له‌ه‌موو نه‌وانه بیت له‌به‌ر خوای گه‌وره.

پافه/

مه‌به‌ست له: (ومن السنة أن لا تطيع أحدا في معصية الله).

نه‌مه بنه‌مایه که له‌بنه‌ماکانی نه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه له و فه‌رمووده‌وه وه‌ریگرتووه ده‌فه‌رمویت: (لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق)^{٣٤٩} وه پیغه‌مبه‌ری خوا (﴿٣٥٠﴾ ده‌فه‌رمویت: (إنما الطاعة بالمعروف)^{٣٥٠} جا هه‌رکه‌سی فه‌رمانی به‌سه‌رپیچی کرد نه‌وا گوی‌پایه‌لی مه‌که له و سه‌رپیچییه‌دا هه‌رچه‌نده نه‌و که‌سه باوکت بیت یان دایکت یان نزیکترین که‌ست بیت یان ده‌سه‌لاتدار بیت یان سولتان، خوای گه‌وره ده‌ربه‌اره‌ی جووله‌که و گاوده‌کان ده‌فه‌رمویت: (اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ) التوبة/ (٣١) واته: (له‌بری خوا مه‌لاو په‌به‌نه‌کانی خویانیان کرده خوا و فه‌له‌کانیش عیسی‌ای کوپی مه‌پیه‌میان کرده خوا) کاتی گوی‌پایه‌لی نه‌وانیان کرد له‌سه‌رپیچیدا.

٣٤٩ / سبق تخريجه .

٣٥٠ / سبق تخريجه .

مه‌به‌ست له : (ولا الوالدين والخلق أجمعين).

خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی دایک و باوک ده‌فرمویت: (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
وَهُنَا عَلَيَّ وَهْنٍ وَفَصَّالَهُ فِي شَامِئِينَ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ (١٤) وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى
أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَقْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ
إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (١٥) لقمان) واته: (ئیمه ده‌رباره‌ی باوک و
دایک به مرقمان راگه‌یاندو ئاموزگاریمان کرد که هه‌میشه ره‌فتاری چاکه‌یان له‌گه‌ل
بکه‌ن، به‌تایبه‌تی له‌گه‌ل دایکید، دایکی به‌پیتستی سک هه‌لیگرتوو به‌لاوازی له‌سه‌ر
لاوازی تا له‌داوینی به‌ربۆته‌وه، هاتۆته ئهم جیهانه، شیر برینه‌وه‌شی دوو سالی
خایاند، که‌وايه (ئهی مرقۆ!) به‌رده‌وام سوپاسی من بکه له‌سه‌ر نيعمه‌ته‌کانم و
سوپاسی باوک و دایکیش بکه له‌سه‌ر ئه‌وه‌موو ئه‌زیه‌ت و ئازاره له‌پیتاوی تۆدا
چیش‌توویانه، گێرانه‌وه‌شتان هه‌ر بۆ لای منه‌ دواي زیندوو بوونه‌وه (١٤) خو ئه‌گه‌ر
هه‌ولیشیانداو پیتیان داگرت له‌سه‌ر ئه‌وه که شتێک بکه‌ی به‌شهریک و هاوبه‌شم، که هه‌یچ
به‌لگه‌و زانیارییه‌کت پی نییه ئه‌وسا گوێرایه‌لییان مه‌که وه له‌دونیادا له‌گه‌ل
هه‌ردووکیاندا به‌شپوه‌یه‌کی چاک و په‌سه‌ند هاوه‌لی بکه وه به‌رده‌وام هه‌ر پێگه‌ی ئه‌وه
بگه‌ر به‌ره‌و من پێگه‌ی گرتۆته به‌ر و گه‌راوه‌ته‌وه بۆ لام له‌پاشا هه‌مووتان هه‌ر بۆلای
من ده‌گه‌رپێته‌وه، ئینجا له‌و کارو کرده‌وه‌یه‌ش له‌دونیادا کردوتانه ئاگادارتان ده‌که‌م
(١٥)).

خوای گه‌وره ده‌فرمویت: (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا
لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (٨) العنكبوت).

جا گوێرایه‌لی هه‌یچ که‌سێک ناگرت له‌سه‌ر پێچی خوادا هه‌ر که‌سێک بیت ئه‌و
دروستکراوه (ئه‌و که‌سه) هه‌رچه‌نده ئه‌و که‌سه نزیکترین که‌ست بیت وه‌کو دایک و
باوک، ئه‌ی جگه له‌وان ده‌بێ چۆن بیت؟

مەبەست لە : (ولا يحب عليه أحدا وَاكره ذلك كله لله تبارك وتعالى).

واتە : سەرپىچىت خۆش نەوى يان ئەو كەسەت خۆش بویت فەرمانى پى دەكات بەلكو پقت لى بى، پقت لە سەرپىچى بىت و لە سەرپىچى كاران و ئەوانەش فەرمانى پى دەكەن، ئەویش لەبەر ئەو فەرموودەيەى كە دەفەرمویت : (من رأى منكم منكرا فليغيره بيده، فإن لم يستطع فبلسانه، فإن لم يستطع فبقلبه وذلك أضعف الإيمان)^{٣٥١} جا پقت لە سەرپىچى و سەرپىچىكاران بىت، ئەمەش لە ئيمانەوێە.

﴿١٧٠﴾ نوسەر دەلێت: (والإيمان بأن التوبة فريضة على العباد أن يتوبوا إلى الله عز و جل من كبير المعاصي وصغيرها)

واتە: باوەڕ بەوەی تەوبە فەرزه له سەر بەندهكان، دەبێ تەوبە بکەن و بگەرێنەوه بۆ لای خوا له تاوانه گه‌وره‌و بچووکه‌كان.

پاڤه/

مه‌به‌ست له: (والإيمان بأن التوبة فريضة على العباد).

پێویسته باوەڕت هه‌بێ بەوەی تەوبە فەرزه، تەوبەکردن له‌تاوانه‌كان فەرزه، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت: (وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) (٣١) النور) واتە: (ئەى باوە‌پداران! هه‌مووتان به‌ره‌و لای خوا بگه‌رێنەوه‌و په‌شیمان ببنه‌وه‌ به‌شکو گشتتان هه‌م له‌دنیاو هه‌م له‌قیامه‌ت، پزگاره‌و به‌ختیار ببن).

ده‌فه‌رموێت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمُ سَيِّئَاتِكُمْ) (التحریم/٨) واتە: ئەى ئەوانه‌ى باوە‌پتان هه‌تاوه‌! بگه‌رێنەوه‌ بۆ لای خوا به‌ تەوبه‌و گه‌رانه‌وه‌یه‌كى ئیجگارى، واتە: به‌ شیوه‌یه‌ك، ئیتر جارىكى تر نه‌گه‌رێنەوه‌ سه‌ر ئەو تاوان و گوناها‌نه‌، دلنیا‌بن – ئە‌گه‌ر تەوبه‌ى ئاوا بکەن – په‌روه‌ردگارتان له‌ گونا‌هه‌كانتان خوش ده‌بی‌ت).

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت: (وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ) (١١) الحجرات).

بۆیه‌ پێویسته‌ له‌سه‌ر موس‌لمان تەوبه‌ بکات له‌گونا‌هه‌كان و تاوانه‌كانى و به‌رده‌وام نه‌بێ له‌سه‌رى یان سووربێ له‌سه‌رى یان كه‌مه‌ترخه‌مى تیدا بکات و بلی‌ت: ئە‌مه‌ سووك و ئاسانه‌، به‌كه‌مى نه‌زانى چونكه‌ ئە‌وه‌ سه‌رپێچیه‌، به‌لكو په‌له‌ بکات له‌ تەوبه‌کردن، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت: (وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ فَرَحٌ وَإِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ) (١٣٥) أولئك جزأؤهم

مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ) ال عمران) واته: هر کاریکی دزیوو نه شیواو ده کهن یان سته م له خو بکهن به تالووکو به په له خوا یاد ده که نه وه و داوی لیبور دنی گونا هه کانیا نی لی ده کهن جا ده بی بیجگه له خوا _ کی گونا هان بیوشی؟ جا نه وانه له سهر تاوان و گونا حی زانیویانه هه له یه، سوور و بهرده وام نین، خوشیان نه زانن که سوور بیون له سهر گونا ح کاریکی زور خراپ و نا په سهنده (١٣٥) نه وانه پاداشتیان لای په روه ردگاریان به خشین و لیبور دنه و چند باخیکی به هه شته ((١٣٦)).

خوای گه وره ستایشی نه وانی کردو به لینی پیدان، خوای گه وره دهفه رمویت: (إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا (١٧) وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ) النساء) واته: به راستی خوا تهویه ته نها له و که سانه وهرده گری که به نه فامی و نه زانی خراپه ده کهن پاشان له ماوه یه کی نزدیکا په شیمان ده بنه وه و تهویه ده کهن نا نه وانه خوا تهویه یان لی وهرده گری و خوایش هه میسه زاناو کارجوانه (١٧) تهویه و په شیمانی بو نه وانه نییه که به دریژی ته مه نیان خه ریکی گونا ح و تاوانن تا له کاتی گیانه لاو مردندا ده لی: بی گومان له و کارانه م په شیمانم).

نه گه ر گه یشته سه ره مه رگ و مردن ناماده بوو نه و تهویه وهرنا گیری، هه رچه نده مروف هیشتا زیندو بیت به لام تهویه که ی له سه ره مه رگدا لی وهرنا گیری بویه پیویسته په له بکریت له تهویه و داوی نه خات هر نه و کاته ی تاوان ده کات و تهویه بکات به دوایداو بگه ریته وه بو لای خوا، مروفیش پاریزراو نییه له هه له (معصوم) نییه به لکو هه له ده کات، که مته رخه می ده کات، تاوان ده کات، به لام خوای گه وره به ره حمه تی خو ی ده رگای تهویه ی کردوه ته وه بانگی تو ی کردوه بو ی، په یمانی پیدای له تاوانه کانت خوش بیت نه گه ر به راستی تهویه بکهیت، ته نانه ت که سی کافیش نه گه ر تهویه بکات نه و خوای گه وره تهویه که ی لی وهرده گری، خوای گه وره دهفه رمویت: (قُلْ

لِّلَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ (الانفال/٣٨) واتە: (بەبى باوەرەکانیان بلى: ئىستایش ئەگەر دەست لەبى دینی و جەنگ هەلبەگرن و موسلمان ببن، لە هەرچى رابردوویانە چاوپۆشی دەکری).

لە کوفرو شیرک و کوشتنی گیانەکان و جگە لەوانە، ئەگەر تەوبە بکەن ئەوا خواى گەرە تەوبەیان لى وەر دەگری، لە فەرموودە یە کدا هاتوو: (التوبة تجب ما قبلها)^{٣٥٢} جا کەسى موسلمان پێویستی بە تەوبە یە، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لە هەموو پۆژیکدا سەد جار تەوبە ی دەکرد و داواى لى خوش بوونی دەکرد، دە فەرمویت: (أيها الناس توبوا إلى الله فإنّي أتوب إلى الله في اليوم أكثر من سبعين مرة)^{٣٥٣} واتە: ئەى خەلکینە تەوبە بکەن و بگەرێنەوه بۆ لای خوا، من لە رۆژیکدا زیاتر لە حەفتا جار تەوبە دەکەم).

هاوڕێکانى لە مەجلیسیکدا دەیانژمارد (استغفر الله، استغفر الله) زیاتر لە سەد جار^{٣٥٤}، لە کاتی کدا ئەو پێغەمبەرى خودایە (ﷺ)، ئەى چۆنە ئەگەر کەسیکی ترییت؟ جا ئیمە پێویستیمان بە تەوبە و گەرانهوه یە بۆ لای خوا، مۆفیش پارێزراو (معصوم) نییه و تاوان ئەنجام دەدات، کە مەترخەمى لى دەوه شیته وه، هەلە دەکات، بۆیه پێویستی بە تەوبە یە، سوپاس و ستایش بۆ خواى گەرە دەرگای تەوبە ی بۆ کردینە تەوه پەیمانی پێداوین لیمان وەرگری و هەموو تاوانەکانمان بپڕیتەوه.

٣٥٢ / قال الشيخ الألباني في (الصحيحة) (١٤١/٣) : لا أعرف له أصلا .

قلت : إنما الوارد عن النبي (صلى الله عليه وسلم) : (الهجرة تجب ما قبلها) أخرجه أحمد (٢٠٥/٤) .

٣٥٣ / أخرجه البخاري (٥٩٤٨) .

٣٥٤ / رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه والنسائي وابن حبان .

﴿١٧١﴾ نوسهر ده‌ئیت: (ومن لم يشهد لمن شهد له رسول الله ﷺ بالجنة فهو صاحب بدعة وضلالة شاك فيما قال رسول الله ﷺ)).

واته: هه‌رکه‌سی شایه‌تی نه‌دات به‌و که‌سه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شایه‌تی به‌هه‌شتی بۆ دابی، نه‌وه که‌سیکی خاوه‌ن بیدعو و گومپایه‌و گومانی هه‌یه له‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرموویه‌تی.

ر‌افه/

مه‌به‌ست له: (ومن لم يشهد لمن شهد له رسول الله ﷺ بالجنة فهو صاحب بدعة وضلالة).

شایه‌تیدان به‌به‌هه‌شت یان به‌ ئاگر لای ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ روونکر نه‌وه‌ی تیدایه: -

جا هه‌رکه‌سی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شایه‌تی بۆ دابی به‌به‌هه‌شت یان به‌ ئاگر نه‌وا ئیمه‌ش شایه‌تی بۆ ده‌ده‌ین چونکه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ): (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (٣) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (٤) النجم).

به‌لام که‌سیک به‌لگه‌ نه‌هاتبی که‌وا نه‌و که‌سه‌ له‌ به‌هه‌شتدایه‌ یان له‌ ئاگر دایه‌، نه‌وا ئیمه‌ شایه‌تی به‌هه‌شت یان ئاگری بۆ ناده‌ین، به‌لکو تکاو پ‌جامان هه‌یه بۆ چاکه‌کاران و ده‌ترسین له‌ ده‌رئه‌نجامی تاوانباران، نه‌مه‌ وه‌کو تاکه‌کان.

به‌لام به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی نه‌وا ئیمه‌ باوه‌پ‌مان وایه ئیمانداران له‌به‌هه‌شتدان و بۆ باوه‌پ‌ان هه‌موویان له‌ ئاگردان، له‌پ‌وانگه‌ی گشتی یه‌وه، به‌لام له‌پ‌ووی تاکه‌کانه‌وه‌ نه‌وا پیو‌یستی به‌ روونکردنه‌وه‌یه جا ئیمه‌ بۆ هه‌یج که‌سیک جه‌زمی به‌هه‌شت یان ئاگر ناکه‌ین ئیلا به‌به‌لگه‌یه‌ک له‌قورئان و سوننه‌ت نه‌بی.

جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شایه‌تی بۆ کۆمه‌لێک له‌هاوه‌لان داوه‌ که‌وا ئه‌وان له‌به‌هه‌شتدان بۆیه‌ ئیمه‌ش دلتیاین له‌ به‌هه‌شتدان به‌خودی خۆیان ئه‌وانیش: - ئه‌وه‌ که‌سه‌ی شایه‌تی به‌هه‌شتیان بۆ دراوه‌ (العشره‌ المبشره‌): _ چوار خه‌لیفه‌که‌، ئه‌بو به‌کرو عومه‌رو عوسمان وعلی و (طلحه‌) و (الزبیر) و (سعد بن ابی وقاص) و (سعید بن زید بن عمرو بن نفیل) و (ابو عبیده‌ الجراح) و (عبدالرحمن بن عوف) ئه‌وانه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شایه‌تی به‌هه‌شتی بۆ داو، ئیمه‌ش باوه‌رمان به‌وه‌ هه‌یه‌، یه‌کلای ده‌که‌ینه‌وه‌ ئه‌وانه‌ خودی خۆیان له‌ به‌هه‌شتدان، باوه‌رمان وایه‌ هاوه‌لان هه‌موویان له‌به‌هه‌شتدان ئه‌وانه‌ له‌سه‌ر هاوه‌ل‌بوون مردوون و هه‌لنه‌که‌راونه‌ته‌وه‌، چونکه‌ خوای که‌وره‌ فهرموویه‌تی: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ الْفَتْحِ/١٨) واته‌: (بۆ گومان خوا پازی بوو له‌ئیمانداره‌کان کاتی له‌ژێر ئه‌وه‌ دره‌خته‌ دا پێی ده‌لێن: (شجرة‌ الرضوان) په‌یمانیاں له‌که‌ل ده‌به‌ستیت).

خوای که‌وره‌ فهرموویه‌تی: (وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) (١٠٠) التوبة) واته‌: (له‌ده‌سته‌ی یه‌که‌می پێشه‌نگی کۆچکه‌ران و پشتیوانان و چاک په‌یره‌وانی ئه‌وانیش خوا پازی بوو لێیان و ئه‌وانیش له‌خوا پازی بوون به‌ده‌ر له‌وه‌ش چه‌ندان باخ و بێستانی بۆ سازداون که‌: به‌ به‌رده‌رخت و کۆشکه‌کانییدا پووبار که‌لێ ده‌چیت به‌هه‌تا هه‌تاییش تێیدا ئه‌مێننه‌وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌یشه‌ ده‌سکه‌وت و سه‌رفرازی که‌وره‌و به‌نرخ).

جا هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌موویان له‌به‌هه‌شتدان به‌شایه‌تی خوای که‌وره‌ بۆیان، به‌تاییه‌تی ئه‌وه‌ ده‌که‌سه‌و ئه‌وانه‌ی (بیعة‌ الرضوان) و به‌شداربووانی جه‌نگی (بدر) ئه‌وانه‌ی فه‌زلی تایبه‌ت ده‌رباره‌یان هاتووه‌، ئه‌وانه‌ی له‌پیش رزگارکردنی مه‌که‌که‌ باوه‌ریان هێناوه‌و به‌خشییوانه‌ پله‌یان به‌رزتر و زۆتره‌ له‌وانه‌ی به‌خشییوانه‌

لەپاش رزگارکردنى مەككە و جەنگاون، جا ئەوانەى لەپيش رزگارکردنى مەككە
موسلمان بوون ئەوانە باشترین لەوانەى لەپاش رزگارکردنى مەككە موسلمان بوون،
ھاوہ لانی لەنیوان خۆياندا جیاوازیان ھەبە بى گومان، بەلام ھەمويان خواى گەورە
لەيان پازى بوو، ھىچ كەسك تانە لەھاوہ لانی پيغەمبەر (ﷺ) نادات ئیلا
كەسك لە ئارەزوو پەرستان و بیدعەكاران نەبى لەخەوارىج و (الرافضة) و جگە لەوان،
جا ئەو كەسەى تانە بدات لەچوار خەلیفە راشیدیەكە: ئەبوبەكر عومەر و عوسمان
وعەلى و بەستەم وەسفیان بكات و وەسفى ئەبوبەكر عومەر بە دوو بەتەكەى قورەیش
بكات و ئەوان بت و تاغوتن، ئەوانە گومراپیەكەیان گەورەتر و مەزنتەرە لەجولەكە و
گاوردەكان، چونكە جولەكە و گاوردە قسانە بەھاوہ لانی پيغەمبەرى خوا (ﷺ) نالین
لەكاتیكدان ئەوان جولەكە و گاوردەكان، ئەوانە بانگەشەى ئیسلام دەكەن و ئەو قسە
خراب و بۆگەنە دەلین.

ئەگەر بەجولەكە بگوترى: باشترین كەسى ئیوہ كى یە؟

ئەوا دەلین: ھاوہ لانی موسایە.

ئەگەر بەگاوردەكان بگوترى: باشترین كەسى ئیوہ كى یە؟

ئەوا دەلین: ھاوہ لانی عیسایە.

ئەگەر بەو رافىضانە بگوترى: خراپترین كەسى ئیوہ كى یە؟

ئەوا دەلین: ھاوہ لانی پيغەمبەرى خوا (ﷺ).

داوا لە خوا دەكەین بمانپاریزی، چونكە ئەم مەسەلەى زۆر ترسناكە.

﴿١٧٢﴾ نوسەر دەلّیت: (قال مالك بن أنس: (من لزم السنة وسلم منه أصحاب رسول الله ﷺ) ثم مات كان مع النبيين والصديقين والشهداء والصالحين وإن كان له تقصير في العمل).

وقال بشر بن الحارث: (السنة هي الإسلام والإسلام هو السنة).

وقال فضيل بن عياض: (إذا رأيت رجلاً من أهل السنة فكأنما أرى رجلاً من أصحاب رسول الله ﷺ) وإذا رأيت رجلاً من أهل البدع فكأنما أرى رجلاً من المنافقين).

وقال يونس بن عبيد: (العجب ممن يدعو اليوم إلى السنة وأعجب منه المحيب إلى السنة) ٣٥٠.

واته: مالیکى کوپى ئەنەس دەلّیت: (هەرکەسى دەست بگرتت بە سوننەتە وەو هاوەلانى پێغەمبەرى ﷺ) لى سەلامەت بى و ئەجار بمریت ئەوا لەگەڵ پێغەمبەران و صدیقه كان و شهیدان و پیاو چاكاندايه، هەرچەندە كەمتەرخەمى هەبى لە كرده وەكانیدا).

بشرى كوپى الحارث دەفەر مویت: (سوننەت ئىسلامە و ئىسلامىش سوننەتە).

(فضيل ي كوپى عياض) دەلّیت: (ئەگەر كەسێك ببینم لە ئەهلى سوننە هەروەكو ئەو یە كەسێك لە هاوەلانى پێغەمبەرى خوا ﷺ) دەبینم، ئەگەر كەسێك ببینم لەبەدعەكاران ئەوا هەروەكو ئەو یە كەسێك ببینم لە دوو پووەكان).

(يونس ي كوپى عبيد) دەلّی: (سەیرە كەسێك ئەمڕۆ بانگەواز دەكات بۆ سوننەت و لەو سەیرتر ئەو یە كەسێك وەلامى سوننەت دەداتەو).

رافه /

١/ قسه که ی مالیکی کوپی نه نه س: (من لزم السنة وسلم منه أصحاب رسول الله ﷺ) ثم مات كان مع النبيين والصديقين والشهداء والصالحين).

هه رکه سی ده ست به سوننه ته وه بگری، واته: سوننه ته که ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ)، به زانست و کرده وه و باوه په وه و له سه ر نه وه بمړیت، هاوه لانی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) لئی سه لامه ت بن، تانه یان لی نه دات یان له هیچ به کی له وان نه و له که ل پیغه مبه ران و (صدیقه کان) و شه هیده کان و پیاوچا کانداه بی، چونکه نه و که سه گوپراهی لی خوا و پیغه مبه ره که به تی (ﷺ)، خوی گه وره ده فه رمویت: (وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا) (النساء ٦٩) واته: (هه رکه سیکیش بهر فه رمانی خوا و نه م په یامبه ره بی ده بیته هاوپی نه و که سانه خوا چاکه و به هره ی خوی به سه را پشتوون له په یامبه ران و راستگو یان و شه هیدانی پیگی خوا و صالحان و کارچاکان دیاره نه مانه چ هاوده م و هاوپی به کی چاک و بی وینه).

مه به ست له: (وسلم منه أصحاب رسول الله ﷺ).

به که میان نه زانی و تانه یان لی بدات، خوی گه وره ده فه رمویت: (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ) واته: هاوه لان له کوچه ران و پشتیوانان (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ) (الحشر ١٠) واته: (نه وان هه له دوی نه وان وه هاتوون ده لین: نه ی په روه ردگار ه که مان ! له نیمه و له و برایانه مان پیش نیمه باوه رپان هیناوه خوش بیه و هیچ بوغزو قینیك مه خه دلمانه وه به رامبه ر به و که سانه ی باوه رپان هیناوه نه ی په روه ردگاری نیمه ! به راستی ته نها نه توی به سوزی میهره بان).

بۆیە (شیخ الاسلام ابن تیمیة) لە (العقيدة الواسطية) دا دەفرمویت: (لە بنە ماکانی ئەهلی سوننە و جەماعە ئەوەیە: سەلامەتی دل و زمانیانە بەرانبەر هاوێلانێ پیغمبەری خوا (ﷺ) ئەمجار باسی ئەم ئایەتە کردوو: (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا) ئەمە پاراستنی زمانە (وَلَا خَوَانًا لِلَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا يَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا) ئەمە پاراستنی دلەکانە بەرانبەر هاوێلانێ پیغمبەری خوا (ﷺ).

مەبەست لە: (وإن كان له تقصير في العمل).

هەرچەندە کە مەترخەمی تێدا هەبێ لە کردەوه کانی دا، ئەوا خوای گەورە لەو کەسانەى ویستی لى بێت خۆش دەوێ، خوای گەورە دەفرمویت: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ) النساء / ٤٨ واتە: (بێگومان هەرگیز خوا لە دانانی هاوبەش بۆى نابووێ و لە خوار شیرکەوه لە هەر گوناھێک دەبووێ بۆ هەر کەسێک خۆی بیهوێت).

٢/ قسەکەى (بشرى كورى الحارث): (السنة هي الإسلام والإسلام هو السنة) ئەم دەستەواژەى لە سەرەتای کتێبە کە دا باسکرا.

٣/ قسەکەى (فضيل ي كورى عياض): (إذا رأيتُ رجلاً من أهل السنة فكأنما أرى رجلاً من أصحاب رسول الله ﷺ).

چونکە ئەو شوێنە کە وتەى ئەوانە، چونکە هەرکەسێ شوێنیان بکەوێ ئەوا دەبێتە یەكێک لەوان، ئەویش هەروەکو ئەوەیە مالیک فرموی: (أولئك مع الذين أنعم الله عليهم) جا هەرکەسێ شوێنیان بکەوێ ئەوا لەوان دەبێ.

دەلێت: (وإذا رأيتُ رجلاً من أهل البدع فكأنما أرى رجلاً من المنافقين).

ئەگەر كابرايەكت بىنى لەبىدەكاران و ئارەزوو پەرستان ئەوانەى جىياوازن لەگەل ئەھلى سوننەدا ئەوا ھەرەكو ئەوھىە كابرايەكت لەدووپووەكان بىنبىي ئەوانە بەپوالەت بانگەشەى ئىسلام دەكەن و لەناخەوہ بى باوہپن ھەلخەلەتاندنيان دەوئ جا ئارەزوو پەرستان و بىدەكاران لىكچوونىكيان تىدايە لەگەل دووپووەكاندا چونكە ئەوانىش بەپوالەت ئىسلام دەردەخەن بەلام بىدە دەكەن و شوئى سوننەت ناكەون، ئەمە سىفەتى دووپووەكانە.

٤/ قسەكەى (يونسى كوپى عبىد): (العجب ممن يدعو اليوم إلى السنة وأعجب منه المجيب إلى السنة).

سوننەت نامۆ بوو، نامۆيە ئەو كەسەى بانگەوازی بۆ دەكات، لەو نامۆتر كەسىك كارى پى بكات، گومان لەوہدا نىيە سەردەمانىك دىت سوننەت لە ناو ئەھلەكەيدا نامۆ دەبى، ھەرچەند زەمانە دوا بكەوئ ئەوا سوننەت نامۆتر دەبى و سوننەكان نامۆ دەبن، بۆيە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى: (بدأ الاسلام غربيا، وسيعود غربيا كما بدأ، فطوبى للغرباء) قالوا: من الغرباء يا رسول الله؟ قال: الذين يصلحون إذا فسد الناس) وفي رواية: يصلحون ما أفسد الناس^{٣٥٧} واتە: ئىسلام بە نامۆي دەستى پىكرد و جارىكى تر بە نامۆي دەگەرپتەوہ ھەرەكو چۆن دەستى پىكرد، بۆيە موژدە بۆ نامۆكان، وتيان: ئايە نامۆكان كىن ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)؟ فەرمووى: ئەوانەى چاكەسازى دەكەن ئەگەر خەلكى خراب بوون) لە رىوايەتىكى تردا ھاتوہ: چاكەسازى دەكەن ئەوہى خەلكى خرابى كردوہ).

ئەوانە نامۆكانن لەدوا سەردەمدا ئەگەر خەلكى خراب بوون ئەوا ئەوان دەست بەسوننەتەوہ دەگرن، ئارام دەگرن لەسەر ئەو ئازارەى تووشيان دەبى و ئارام دەگرن

لەسەر نامۆبۆون لەنیۆ خەلکید، چونکە ئەوانەى جیاوازن لە گەلیاندا زۆن، جا ئەوان لەنامۆبۆوندا دەژین لەنیۆ خەلکید.

نوسەر دەئیت: (وكان ابن عون يقول عند الموت: (السنة السنة وإياكم والبدع) حتى مات.

وقال أحمد بن حنبل: (مات رجل من أصحابي فرُئي في المنام فقال: قولوا لأبي عبد الله: عليك بالسنة فإن أول ما سألتني ربي عز و جل عن السنة).

وقال أبو العالية: (من مات على السنة مستورا فهو صديق، الاعتصام بالسنة نجاة).

واته: ئیبن عون لەکاتی مردندا دەیفەرموو: (دەست بە سوننەتەو بەگرن، دەست بە سوننەتەو بەگرن، دووریکەوئەو لەبیدە) تاكو مرد.

ئەحمەدی کورپی حەنبەل فەرمووێتی: (یەکتێک لەهەرلەوێک کۆچی دواى کرد، لەخەودا ئەویان بینیبوو، وتی: بەباوکی عبدالله بئین: دەست بەسوننەتەو بەگەر، چونکە یەكەم شت خۆای گەرە پرسیاری ئی کردم سوننەت بوو).

(ابو العالیه) دەئیت: هەرکەسێ لەسەر سوننەت بمیریت (جیاوازی ئەوێ لێ دەرنەکەیت) ئەوا کەسێکی (صدیق)ە، دەست گرتن بە سوننەتەو پزگەر بوونە).

رافە /

١/ قسەکەى (ئیبن عون): (السنة السنة).

واته: دەست بەسوننەتەو بەگرن، ئەو وشەى (السنة) (منصوب)ە لەسەر (الاعراء) واته: دەست بەسوننەتەو بەگرن.

مەبەست له: (وإياكم والبدع).

(إياكم) وریاکردنەوێ، (والبدع) ئەوێ لە گەل سوننەتدا جیاوازه، ئامۆزگاری بە ئەمە دەکرد لەکاتی مردندا، ئەمە لە بابەتێ ئامۆزگاری ئوممەتە.

٢/ قسەكەى ئەحمەدى كوپى ھەنبەل: (مات رجل من أصحابي فَرَّيَّ في المنام فقال: قولوا لأبي عبد الله: عليك بالسنة فإن أول ما سألي ربي عز و جل عن السنة).

ئەم كابرايە يەككە لە ھاوہ لانی ئىمامى ئەحمەد، ئىمامى ئەھلى سوننە، ئەو كەسەى ئارامى گرت لە تاقىکردنەوہكە، ئەو كابرايە لەخەودا بېنرا، ئامۆزگارى ئەو كەسەى كردوہ خەوہكەى پىوہى بېنىوہ كەوا ھەوال بە ئىمامى ئەحمەد بدا بەوہى دەست بەسوننەتەوہ بگريئت و دەليئت: (إن أول ما سألي ربي عز و جل عن السنة) ئەم قسەيە ھاندانى تىدايە بەدەستگرتن بە سوننەتەوہ ئارام گرتن لەسەرى.

٣/ قسەكەى (ابو العالیه): (من مات على السنة مستورا فهو صديق).

الصديق: ئەو كەسەى زۆر پاستگويە و ئەويش پلەيەكە لە پاش پىغەمبەران ديت، جا پلە و پاىەى (الصديق) پلە و پاىەى كى بەرزە، مەبەستيش لىى دەست گرتنە بە پاستگويەوہ لە قسە و كردەوہكانيدا، جا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بوى پوون كردىنەوہ (الصديق) كى يە؟ ھەرمويەتى: (لا يزال الرجل يصدق ويتحرى الصدق)^{٣٥٨} لەخويدا پاست دەكات، بەدواى پاستيدا دەگەپى لەوہى خەلكى دەيلى، ھەموو ئەوہى دەيبنى بلاوى ناكاتەوہ، ھەموو ئەوہى دەگوتى، بەلكو دلىا دەكاتەوہ، بەدواى پاستيدا دەگەپى، چونكە ئەو لەخودو ناخى خويدا پاستگويە ھەركىز ھەوال نادات و قسە ناكات ئىللا ئەوہى پاستە، ئەمە (صديق)ە.

مەبەست لە: (مات على السنة).

واتە: دەستى گرتوہ بە ئىسلامەوہ، مەبەست لەسوننە ئىسلامە، ئىسلاميش سوننەتە، ھەركەسى لەسەر ئەوہ بمرى بە (مستورى ھىچ شتىكى لى دەرنەكەوتى جياواز بيت ئەوا بە (صديق)ى دەمرىت.

مه‌به‌ست له: (الاعتصام بالسنة نجاة).

واته: ده‌ست‌گرتن به‌سوننه‌ته‌وه پزگاری‌بوونه له سزاو فیتنه‌و سزاگان، بویه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (فإنه من يعش منكم فسيرى اختلافا كثيرا، فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين)^{۳۵۹} واته: هرکس له‌ئی‌وه _له‌پاش من_ بژی‌ت ئه‌وا جیاوازی و دووبه‌ره‌کی زۆر ده‌بینی، جا نامۆزگاری‌تان ده‌که‌م ده‌ست به‌سوننه‌ت ریگا‌که‌ی منه‌وه بگرن و ده‌ست به‌سوننه‌ت و ریگای جی‌نشینه‌ رینمویی کراوه‌کانه‌وه بگرن).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا) ال عمران/ (۱۰۳) واته: (به‌تیکرا گشتان ده‌ست به‌پرشته‌ی ئایینی خوا و قورئانه‌که‌یه‌وه بگرن و قه‌ت لیتی نه‌ت‌رازین).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ (۱۵۳) الانعام) واته: (ئهم هێله‌ شاسته‌یه به‌رنامه‌و پێبازه‌که‌ی منه‌، ده‌سا ئیوه‌یش ئه‌ی ئیمانداران! هه‌میشه‌ شوینی بکه‌ون و هه‌ر به‌ودا بچن مه‌که‌ونه‌ شوینی پێچه‌کانی تر، ئه‌وسا له‌شارپێکه‌که‌ی خوا ب‌ت‌رازین و په‌راگه‌نده‌ بین ئه‌وانه‌ گشت وه‌سیه‌ت و پاسپارده‌و نامۆزگاری خوان، ده‌سا به‌لکو ئیوه‌یش بیانپاریزن و سنوور شکینی نه‌که‌ن).

ئهمه‌ نامۆزگاری خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی (ﷺ) ئه‌ویش ده‌ست‌گرتنه‌ به‌سوننه‌ته‌وه.

نوسهر ده‌ئیت: (وقال سفیان الثوري: (من أصغى بإذنه إلى صاحب بدعة خرج من عصمة الله ووكل إليها)^{۳۶۰} يعني إلى البدع،

۳۵۹ / سبق تخريجه .

۳۶۰ / رواه أبو نعيم وابن بطه .

وقال داود بن أبي هند: (أوحى الله تبارك وتعالى إلى موسى بن عمران: لا تجالس أهل البدع فإن جالسهم فحاك في صدرك شيء مما يقولون أُكبيت في نار جهنم)^{٣٦١}.

وقال الفضيل بن عياض: (من جالس صاحب بدعة لم يعط الحكمة)^{٣٦٢}.

وقال الفضيل بن عياض: (لا تجلس مع صاحب بدعة فإن أخاف أن تنزل عليك اللعنة)^{٣٦٣}.

وقال الفضيل بن عياض: (من أحب صاحب بدعة أحبط الله عمله وأخرج نور الإسلام من قلبه)^{٣٦٤}.

وقال الفضيل بن عياض: (من جلس مع أصحاب بدعة في طريق فجز في طريق غيره)^{٣٦٥}.

واته: (سفيان الثوري) فەرموویەتی: (هەرکەسی بە گۆیەکانی گۆیی لەخاوەن بیدعە بگرێ ئەوا لە پارێزراوی خوا دەردەچێ و پێی دەسپێردرێ) واتە بۆ بیدعەکە.

(داود) ی کوپی (ابو هند) دەلی: خوای گەرە وەحی کرد بۆ موسای کوپی عمران: لەگەڵ بیدعەکاراندا دامەنیشە، جا ئەگەر لەگەڵیاندا دانیشتی و شتێکت بە سنگدا هات لەوەی دەیلێن ئەوا دەچیتە ناو ئاگرەو).
(الفضیل کوپی عیاض) دەلی: هەرکەسی لە گەڵ خاوەن بیدعەیه کدا دابنیشی ئەوا چیتەر (حیکمەتی) پێ نابه خشری.

٣٦١ / رواه الأجرى وابن بطة .

٣٦٢ / رواه اللالكائي وابن بطة والبيهقي .

٣٦٣ / رواه اللالكائي وابن بطة والهروي .

٣٦٤ / رواه اللالكائي وابن بطة والهروي وابو نعيم وابن الجوزي .

٣٦٥ / رواه ابن بطة وابو نعيم وابن الجوزي .

(الفضیل کوپی عیاض) دەلى: لەگەڵ خاوەن بیدعەدا دامەنیشە، چونکە لەو دەترسم لەعنتت بەسەردا دابارى).

(الفضیل کوپی عیاض) دەلى: ھەرکەسى خاوەن بیدعەى خوش بوى، ئەوا خواى گەورە کارەکەى پووچەڵ دەکاتەووە و روناکى ئیسلام لە دلى دەردەکات).

(الفضیل کوپی عیاض) دەلى: ھەرکەسى لەگەڵ خاوەنى بیدعەدا لەپێگادا دانیشیت ئەوا لەپێگایەکی ترەووە بپۆ.

پاڤە/

١/ قسەکەى سفیان الثورى: (من أصغى بإذنه إلى صاحب بدعة خرج من عصمة الله).

لەپێشدا باسى ھەڵاتن لەخاوەن بیدعەى کردو دانەنیشتن لەگەڵیانداو ھاوپیى نەکردنیان، جا ھەرکەسى ھاوپیى ئەوانى کردو گویى لەقسەکانیان گرت و ئینکاری لى نەکردن، ئەوا لەگەڵ ئەواندا بەھەلاکەتدا دەچى، بۆیە دروست نییە بۆ تۆ لەگەڵ ئەھلى بیدعەدا دانیشى و گوى لەقسەکانیان بگرى و بلیت: من کەسىكى ئیماندارم و ئیمانەکم بەھێزەو شارەزای عەقیدەم و کارم تى ناکەن، ئەمە مەغرور بوونە، پەنگە مەرؤف تووشى فیتنە بێت، جا دوورکەوتنەووە لییان و گوى نەگرتن لەقسە پووچەڵەکانیان پارێزگارییە، بەلام ئەگەر گویت لییان گرت ئەوا شایەنى ئەوہى لەگەڵیاندا تووشى فیتنە ببى.

مەبەست لە: (ووکل إليها) یعنى إلى البدع).

چونکە ھەرکەسى پشت بەخوا ببەستى ئەوا خواى گەورە دەپارێزى و ھەرکەسى گویى لەبیدعە گرت ئەوا شایستەى ئەوہیە تووشى فیتنە بێت، تەوکیل دەکرى بۆى (واتە: بۆ بیدعە) و لەپارێزگارى خوا دەردەچى.

٢/ قسه‌که‌ی (داودی کوپی نه‌بو هیند): (أوحى الله تبارك وتعالى إلى موسى بن عمران: لا تجالس أهل البدع فإن جالسهم فحاك في صدرك شيء مما يقولون أكببت في نار جهنم).

ئه‌مه له موساوه پړوايه‌ت کړاوه، (أن الله أوحى إليه: لا تجالس أهل البدع) ئه‌مه له‌کاتیکدا نه‌و (کلیم الله)یه، خوای گه‌وره نه‌هی لی ده‌کات له‌گه‌ل نه‌هلی بیدعه‌و جیاوازا‌کاراندا دانیشی، چونکه ئه‌گه‌ر دانیشی له‌گه‌لیاندا نه‌وا کاریگه‌ر ده‌بی پټیان، ئه‌ی چۆنه بۆ که‌سیکی تر؟

مه‌به‌ست له: (فحاک فی صدرك شيء مما يقولون).

ئه‌مه ترسه‌که‌یه، ئه‌گه‌ر تۆ له‌گه‌لیاندا دانیشتی و گویت له قسه‌کانیان گرت نه‌وا ناخت خوتخوته ده‌کات یان په‌نگه شتیک له‌وانه له‌ناختدا خوتخوته بکات، بۆیه پش‌ت به‌هیزی باوه‌رپت یان عیلمه‌که‌ت مه‌به‌سته، چونکه ئه‌وان درۆیان هه‌یه و ساخته‌یان هه‌یه و قسه‌ی په‌نگاو په‌نگیان هه‌یه و چه‌ندین شیوازیان هه‌یه، بۆیه پټویسته له‌سه‌رت ئاگاداریان بیت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ) بۆیه ئاگاداریان به (هُمْ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُهُمْ فَأَتْلَهُمُ اللَّهُ أَلَّا يُؤْفَكُونَ (٤) المنافقون) واته: (هه‌رکه ده‌یان بینیت له‌ش و قه‌لافه‌تیان سه‌ر سامت ده‌کات و ئه‌گه‌ر قسه‌یش بکه‌ن _له‌قسه‌زانیدا_ گوئ بۆ قسه‌که‌یان ده‌گریت ده‌لټی ته‌خته‌داری هه‌لپه‌سی‌رراون واده‌زانن هه‌موو قسه‌و ده‌نگیک بۆ سه‌ر ئه‌وانه هه‌ر ئه‌وانن دوژمن، ده‌سا ئیوه‌ش هۆشیارو ئاگاداریان بنو خۆتان بپاریزن لټیان، خوا بیانکوژی، له‌ناویان به‌ریت، چۆن له‌پټی هه‌ق لانه‌درین؟)

بۆیه هه‌رگیز نه‌رم‌ونیان نه‌بی له‌گه‌ل نه‌هلی بیدعه‌داو گویتیان لی بگری یان له‌گه‌لیاندا دانیشی.

٣/ قسه‌که‌ی (الفضیل ی کوپی عیاض): - (من جالس صاحب بدعة لم يعط الحكمة).

واته: مه‌حروم و بئ‌به‌ش ده‌بئ‌له‌حیکمه‌ت، حیکمه‌تیش بریتیه‌له: تیگه‌یشتن له‌دینی خوا، جا‌ئه‌و که‌سه‌ی له‌گه‌ل‌ئه‌هلی بیدعه‌دا داده‌نیشئ‌ئه‌وا تیگه‌یشتن له‌دینی خوای له‌سه‌ر حه‌رام ده‌بئ‌وه‌کو توله‌یه‌ک.

٤/ قسه‌که‌ی (الفضیل کوپی العیاض):— (لا تجلس مع صاحب بدعة فإني أخاف أن تنزل عليك اللعنة).

چونکه‌ خاوه‌ن بیدعه‌ سزاو تووره‌یی و له‌پی لادانی داده‌باریتته‌ سه‌ر، ترسی ئه‌وه‌ هه‌یه‌ تویش تووشی شتیکی له‌و جوړه‌ بییت که‌ ئه‌و تووشی بووه‌، بویه‌ خوای که‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِئَنَّ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (٦٨) الانعام).

به‌ ئیمانداران ده‌لئیت: (وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا (١٤٠) النساء) واته: (خو به‌پاستی خوای که‌وره‌ له‌م قورئانه‌دا به‌ئیه‌ی پاگه‌یاندوه‌ هه‌رکات زانیتان و بیستان ئایه‌ته‌کانی خوا که‌سانیک باوه‌ریان پئ‌ناکه‌ن و گالته‌یان پئ‌ده‌که‌ن هه‌تا ئه‌و باسه‌ ئه‌گوپن و ده‌چنه‌ سه‌ر قسه‌یه‌کی تر و واز له‌و کاره‌یان دینن ئیه‌وه‌ له‌گه‌لیان دامه‌نیشن ئه‌گینا ئیه‌وه‌یش له‌ گوناو و تاوان وه‌ک ئه‌وان ده‌بن، دیاره‌ خوای که‌وره‌ش له‌پوژی قیامه‌دا گشت دووپوو بئ‌باوه‌ره‌کان له‌دۆزه‌خ کۆ ده‌کاته‌وه‌).

ئه‌مه‌ش وریاکردنه‌وه‌و ئاگادارکردنه‌وه‌ی تیدایه‌ له‌دانیشتن له‌گه‌ل‌گومراکاران و ئاره‌زوو په‌رستانداو دانیشتن له‌گه‌لیانداو هاوڕیتی کردنیان و گوێگرتن له‌قسه‌کانیان و خوێندنه‌وه‌ی کتێبه‌کانیان، پێویسته‌ له‌سه‌رت له‌و کارانه‌ دوور بکه‌ویتته‌وه‌، خواش پشت و په‌نامانه‌، هه‌رکه‌سئ‌ئه‌مڕۆ ئه‌وه‌ بکات پئ‌ی ده‌لئین: وشکو داخراوه‌ (منغلق) و (متحجر)، گومانی له‌خه‌لکی هه‌یه‌، تا کۆتایی ئه‌و جوړه‌ قسانه‌.

٥/ قسەكەى (الفضيل كوپى عياض): (من أحب صاحب بدعة أحبط الله عمله).

شايەنى ئەو ەيە خۇاى گەورە كەردەو ەكانى پوچەل بكا تەو ە، بەراستى ئەمە ەپەشەيەكى توندە بەتايىبەتى ئەگەر بىدعەكە (مكفرە) بىت (واتە بىتتە ەوى ئەو ەى خاوەنەكەى كافىركات) ئەوا ئەو كاتە پەنگە قسەو كوفىر شىركەكانىان بەباش بزانى و كەردەو ەكانى پوچەل بىتتەو ە، ئەمەش لەبابەت و باسى ئاگادار كەردنەو ەيە، جا با مۇسلمان بە خۇى سەرسام نەبى، يان گومانى ەبى ئەوان كارى تى ناكەن، چونكە مەرفۇ مەرفۇ.

٦/ قسەكەى (الفضيل كوپى عياض): (من جلس مع أصحاب بدعة في طريق فجز في طريق غيره).

تەنانەت لەپىگاشدا، ئەگەر لەپىگايەك ئەوت بىنى ئەوا لەگەلدا مەپۆ، لەپىگا و سەفەردا ەاوپىتتىيان مەكە، چونكە كارت تى دەكەن، جا كوان ئەوانەى دەچن بۆلاى (المبتدعە) و ەاوپىتتىيان دەكەن بەبىيانوى ئەو ەى بانگەوازيان دەكەن؟!

نوسەر دەئىت: وقال الفضيل بن عياض: من عظم صاحب بدعة فقد أعان على هدم الإسلام، ومن تبسم في وجه مبتدع فقد استخف بما أنزل الله (عز و جل) على محمد (ﷺ)، ومن زوج كريمته من مبتدع فقد قطع رحمها، ومن تبع جنازة مبتدع لم يزل في سخط من الله حتى يرجع^{٣٦٦}.

وقال الفضيل بن عياض: (من جلس مع صاحب بدعة ورثه العمى)^{٣٦٧}.

٣٦٦ / رواه بنحوه : ابو الفتوح الطائي وابو نعيم وابن الجوزي .

٣٦٧ / رواه الدينوري واللالكائي وابو الفتوح الطائي .

وقال الفضيل بن عياض: (أكلُ مع يهودي ونصراني ولا أكل مع مبتدع، وأحب أن يكون بيني وبين صاحب بدعة حصن من حديد)^{٣٦٨}.

وقال الفضيل بن عياض: (إذا علم الله عزو جل من الرجل أنه مبغضٌ لصاحب بدعة، غفر له، وإن قل عمله، ولا يكن صاحب سنة يمالئ صاحب بدعةٍ إلا نفاقاً، ومن أعرض بوجهه عن صاحب بدعةٍ، ملأ الله قلبه إيماناً، ومن انتهر صاحب بدعة آمنه الله يوم الفزع الأكبر، ومن أهان صاحب بدعة رفعه الله في الجنة مائة درجة، فلا تكن صاحب بدعة في الله أبداً)^{٣٦٩}.

انتهى والله أعلم وصلى الله وسلم على نبينا محمد.

واته: (الفضيل كورپی العیاض) دەلێت: هەركەسى خاوەن بیدعەیهك (بیدعەچییهك) بە مەزن بزانیت ئەوا یارمەتی دەدات بۆ پووخانی ئیسلام، هەركەسى بە پووی (مبتدع) یكدا پێكەنی (بزهی كرد) ئەوا بە سووك تەماشای ئەوەی كردووه دابەزیووتە سەر (محمد) دا (ﷺ)، هەركەسى كچەكەى خۆى دا بە (مبتدع) یك ئەوا پەيوەندى خزمایەتییهكەى بچراندووه، هەركەسى شوێن جەنازهى (مبتدع) یك بكەوى ئەوا بەردەوام لەتووڕەبوونی خوادایە تاكو دەگەرێتەوه).

(الفضيل كورپی العیاض) دەلێت: هەركەسى لەگەڵ خاوەن بیدعەیهكدا دابنیشی ئەوا تووشى كوێرەوهرى دەكات.

(الفضيل كورپی العیاض) دەلێت: (لەگەڵ جوولهكەو گاوردان دەخۆم بەلام لەگەڵ (مبتدع) دا ناخۆم، پێم خۆشە لەنێوان من و خاوەن بیدعەدا قەلایەكى ئاسنین هەبێت).

(الفضيل كورپی العیاض) دەلێت: ئەگەر خوای گەرە زانى كەسێك پرقى لە خاوەن بیدعەیه ئەوا لێى خۆش دەبێ، هەرچەندە كردهوهكانى كەم بێ، كەسێكى خاوەن

٣٦٨ / رواه اللالكائي وابن بطة ببعضه والهروي وابو نعيم .

٣٦٩ / رواه وابن بطة وابو نعيم بنحوه .

سوننەت لايەنگىرى خاوەن بىدعە ناكات ئىلا دووپووى يە، ھەركەسى پوو لە خاوەن بىدعە ھەرگىزى ئەوا خاوى گەورە دلى پر دەكات لە ئيمان، ھەركەسى توورە بىت لە خاوەن بىدعە يەك (پىياھەلشاخى) ئەوا خاوى گەورە لە پۆزى قىامەت دلتياو بى ترسى دەكات، ھەركەسى خاوەن بىدعە يەك ريسوا بكات ئەوا خاوى گەورە لە بە ھەشتدا سەد پلە بە رزى دەكات ھە، بۆيە لە بەر خوا ھەرگىز خاوەنى بىدعە مە بە.

تەواو بوو

والله اعلم وصلى الله وسلم على نبينا محمد (ﷺ)....

رافە/

١/ قسەكەى (الفضيل كورى العياض): (من عظم صاحب بدعة فقد أعان على هدم الإسلام).

چونكە بىدعە دژى ئىسلامە، جا ئەگەر تۆ ھانى (مبتدع) ئىكت دا ئەوا يارمەتيت داوھ بۆ پوو خانى ئىسلام، چونكە ئىسلام سوننەتەو سوننەتیش ئىسلامە، ھەروەكو لە پىشدا باسكرا، بۆيە پىويستە لە سەر مروف ئەھلى بىدعە بە مەزن نە زانى و مەدحيان نە كات و ستايشيان نە كات، ئىستا _ ھەروەكو دەببىسن _ لە مەدحى بى باوھ پان و جوولەكەو گاورەكان و ستايش كردنيان و ئەوان خاوەنى پىشكەوتن و شارستانين و ئىمە دواكەوتوين تا كۆتايى ئەو قسانەى دەيلين، ئەمە لە توندترين دووپووى يە پەنا بە خوا. مە بە ست لە: (ومن تبسم في وجه مبتدع فقد استخف بما أنزل الله (عز و جل) على محمد (ﷺ)).

چونكە كەسى (مبتدع) جياوازە لە ھەى خاوى گەورە دايبە زاندو ھە سەر (محمد) (ﷺ) جا ئەگەر بە پوویدا پىكەنى (بزەى كرد) ئەوا ئەو كاتە جياواز دەبى لە ھەى لە

قورئان وسوننەتدا ھاتوھ، لە دوورکەوتنەوھ لێيان و پق لى بوونيان و پازى نەبوون لێيان، چونکە پێکەنین بەدەميانەوھ بەلگەيە لەسەر پازى بوون و نەرم و نيان بوون لەگەڵياندا.

مەبەست لە: (ومن زوج کریمته من مبتدع فقد قطع رحمها).

پێویستە لەسەر ئەو کەسەى خواوەنى کچیەکە: _ کچی خۆى یان خوشک یان ئەو کەسەى ئەم خواوەنى نیکاحى ئەوھ (نیکاحى ئەو بەدەستى یەتى) پێویستە لەسەرى ھاوکوفیكى باشى بۆ ھەلبژێرى، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرمویت: (إذا أتاکم من ترضون دینہ وأمانتہ فزوجوہ، إن لم تفعلوا تکن فتنۃ فی الأرض وفساد کبیر) ^{٣٧٠} واتە: ئەگەر کەسێک ھات بۆ لاتان (بە مەبەستى خوازیینی) لە کاتیگدا لە دین و سپاردەى رازى بوون ئەوا ژنى پێى بدەن، جا ئەگەر نەیکەن ئەوا فیتنەيەك و فەسادێكى گەورە لە زەویدا پەیدا دەبێت) جا ئەگەر یەكێک دیارى نەکات لە دین و ئەمانەتەكەى پازى بێت ئەوا فەسادێكى گەورە پوو دەدات، نەوێک بیدا بەکەسیكى دوورپوو یان ئەھلى بیدعە ئەوا لەگەڵیاندا گومرا دەبێ، تۆ بویتە ھۆکارى ئەوھ.

دەلێت: (ومن تبع جنازة مبتدع لم یزل فی سخط اللہ حتی یرجع).

ئەگەر ئەوان مردن ئەوا شوینی جەنازەیان مەکەوھ، چونکە ئەوان سزاو توورپەیی خوا بەسەریاندا دادەبەزى و ئەوھى تووشى ئەوان ببێ ئەوا تووشى تۆش دەبێ.

٢/قەسەكەى (الفضیل كوپى العیاض): (من جلس مع صاحب بدعة ورثه العمی) واتە: كۆیژ بوون لەچاوپوونى و كۆیژ بوونى دل.

٣/قەسەكەى (الفضیل كوپى العیاض): (أكل مع یهودی و نصرائی ولا أكل مع مبتدع).

چونكە جوولەكە و گاوردە زانرى و دە ناسرىن كەوا خاوەنى دىنىك و مىللەتتىكى جياوازن لە دىنەكە مان، ئە وىش لە ئە ھلى كىتابە، بە لام كەسى (المبتدع) بانگەشەى ئىسلام دەكات، بە لام جوولەكە يان گاوردە بانگەشەى ئىسلام ناكەن، تۆش دە زانى ئە وە جوولەكە يە يان گاوردە بە لام كىشەكە لە و كەسە يە بانگەشەى ئىسلام دەكا، متمانەى پى دەكەى، لە گەلیدا دادە نىشى و بەرە و خراپە پات دەكەشى، جا مە ترسى ئە و توندترە لە مە ترسى دوژمناىكى ئاشكرا بە دوژمناىەتى.

مە بە ست لە: (وأحب أن يكون بيني وبين صاحب بدعة حصن من حديد) واتە: پىگىرى دەكات لە تىكەل بوون.

٤/ ئە و قسە يەى فضيل: (إذا علم الله عز وجل من الرجل أنه مبغض لصاحب بدعة غفر له وإن قل عمله)

چونكە ئە مە لە دوژمناىەتى و دوژمناىەتییە (الولاء والبراء) دوژمناىەتى بو ئە ھلى ئيمان و دوژمناىەتى لە دوژمناى خا، ئە مە ش بنە ماىەكە لە بنە ماكانى عە قیدە.

مە بە ست لە: (ولا يكن صاحب سنة يمالئ صاحب بدعة إلا نفاقاً).

ئە گەر خاوەن سوننەىك لاىە نگىرى خاوەن بیدە يەكى كرد ئە و جۆرىكە لە جۆرەكانى دوو پەوى.

مە بە ست لە: (ومن أعرض بوجهه عن صاحب بدعة ملأ الله قلبه إيماناً). چونكە ئە مە لە دوژمناىەتییە.

مە بە ست لە: (ومن انتهر صاحب بدعة آمنه الله يوم الفرع الأكبر)

ھەر كەسى بە قسە ریسواى بكات، ئىنكارى لى بكات ئە و خاى گە و رە لە پۆژى قیامەتدا پاداشتى دە داتە وە، لە پۆژى قیامەت بە پاداشتىكى باش، چونكە ئە و ئىنكارى

له (منكر) كردووه، بەلام ئەگەر ستایشى كردو مەدحى كرد ئەوا ئەمە جۆرىكە
له دوو پوویى، جۆرىكە له دۆستایەتى له گەل دۆژمنانى خوادا.

مەبەست له: (ومن أهان صاحب بدعة رفعه الله في الجنة مائة درجة).

پێویستە پێز له ئەهلى بیدعه نهگیرى له مەجلیسه كاندایان مەدح بكرین یان بەهەر
جۆرىك له جۆره كانى پێزگرتن، چونكه خواى گەوره ئەوانى ریسوا كردووه، ئەمە هەر
له دۆستایەتى و دۆژمنایەتییه.

مەبەست له: (فلا تكن صاحب بدعة في الله أبدا).

پێویستە له سەرت دوور بكهویتەوه له بیدعه و به هیچ شێوهیهك نهرم و نیا نەبى
له گەلیاندا هەرگیز، بۆ ئەوهى پارێزگارى بكهیت له دینه كهت و سوننەتى پێغه مبه ره كهت
(ﷺ) ..

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

ناوہرؤك

بابہت

لاپەرہ

- ٥ پیئشہکی
- ٨ ژیاننامہى ئیمامى بہربہھارى.
- ١٥ چمکیک لہ ژیانى شہیخ (صالح الفوزان)
- ٢١ بہ ناوى خواى گہورہو میہرہبان.
- ﴿١﴾ نوسەر دەلّیت: (اعلموا أن الإسلام هو السنة والسنة هي الإسلام، ولا يقوم أحدهما إلا بالآخر).
- ٢٧ ﴿٢﴾ نوسەر دەلّیت: (فمن السنة لزوم الجماعة، فمن رغب غير الجماعة وفارقها فقد خلع ربة الإسلام من عنقه وكان ضالا مضلا).
- ٣٠ ﴿٣﴾ نوسەر دەلّیت: (والأساس الذي تبنى عليه الجماعة: هم أصحاب محمد ﷺ) ورحمهم الله أجمعين، وهم أهل السنة والجماعة،).
- ٣٤ ﴿٤﴾ نوسەر دەلّیت: (قال عمر بن الخطاب رضي الله عنه: (لا عذر لأحد في ضلاله ركبها حسبها هدى ولا في هدى تركه حسبه ضلاله فقد بينت الأمور وثبتت الحجة وانقطع العذر)).
- ٤٢ ﴿٥﴾ نوسەر دەلّیت: (واعلم -رحمك الله- أن الدين إنما جاء من قبل الله -تبارك وتعالى- لم يوضع على عقول الرجال وآرائهم وعلمه عند الله).
- ٤٩ ﴿٦﴾ نوسەر دەلّیت: (واعلم أن الناس لم يبتدعوا بدعة قط حتى تركوا من السنة مثلها فاحذر المحرمات من الأمور فإن كل محدثة بدعة).
- ٦١ ﴿٧﴾ نوسەر دەلّیت: (واحذر صفار المحدثات من الأمور فإن صفار البدع تعود حتى تصير كبارا وكذلك كل بدعة أحدثت في هذه الأمة).
- ٦٦

- ﴿٨﴾ نوسهر ده‌لئیت: (فانظر -رحمك الله- كل من سمعت كلامه من اهل زمانك خاصة فلا تعجلن ولا تدخلن في شيء منه حتى تسأل وتنظر:). ٧١
- ﴿٩﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واعلم ان الخروج عن الطريق على وجهين: اما أحدهما فرجل قد زلّ عن الطريق وهو لا يريد إلا الخير). ٧٨
- ﴿١٠﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واعلم -رحمك الله- أنه لا يتم إسلام عبد حتى يكون متبعا مصدقا مسلما، فمن زعم أنه قد بقي شيء من أمر الإسلام). ٨٣
- ﴿١١﴾ واعلم -رحمك الله- أنه ليس في السنة قياس ولا تضرب لها الأمثال ولا تتبع فيها الأهواء بل هو التصديق). ٨٦
- ﴿١٢﴾ فالكلام والخصومة والجدال والمراء يحدث يقدر الشك في القلب، وإن أصاب صاحبه الحق والسنة). ٨٨
- ﴿١٣﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واعلم -رحمك الله- أن الكلام في الرب تعالى محدث، وهو بدعة وضلالة، ولا يتكلم في الرب إلا بما وصف به نفسه -عز و جل- في القرآن). ٩١
- ﴿١٤﴾ ربنا أول بلا متى، وآخر بلا منتهى، يعلم السر وأخفى، وهو على عرشه استوى، وعلمه بكل مكان، ولا يخلو من علمه مكان). ٩٢
- ﴿١٥﴾ نوسهر ده‌لئیت: (ولا يقول في صفات الرب تعالى: كيف؟ ولم؟ إلا شاك في الله تبارك وتعالى). ١٠٦
- ﴿١٦﴾ نوسهر ده‌لئیت: (والقرآن كلام الله وتنزيله ونوره، وليس مخلوقا، لأن القرآن من الله، وما كان من الله فليس بمخلوق، وهكذا قال). ١٠٧
- ﴿١٧﴾ نوسهر ده‌لئیت: (والإيمان بالرؤية يوم القيامة يرون الله عز و جل بأعين رؤوسهم وهو يحاسبهم بلا حاجب ولا ترجمان). ١١٦
- ﴿١٨﴾ نوسهر ده‌لئیت: (والإيمان بالميزان يوم القيامة يوزن فيه الخير والشر له كفتان وله لسان). ١٢٢
- ﴿١٩﴾ نوسهر ده‌لئیت: (والإيمان بعذاب القبر، ومنكر ونكير). ١٢٥

- ﴿٢٠﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بحوض رسول الله ﷺ) ولكل نبي حوض إلا صالح (عليه السلام) فإن حوضه ضرع ناقته) ١٣٠
- ﴿٢١﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بشفاعه رسول الله ﷺ) للمذنبين الخاطئين يوم القيامة، وعلى الصراط، ويخرجهم من جوف جهنم،) ١٣١
- ﴿٢٢﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بالصراط على جهنم يأخذ الصراط من شاء الله، ويجوز من شاء الله ويسقط في جهنم من شاء الله ولهم أنوار على قدر إيمانهم) ١٣٨
- ﴿٢٣﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بالأنبياء والملائكة) ١٤٣
- ﴿٢٤﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بأن الجنة حق والنار حق، وأنهما مخلوقتان، الجنة في السماء السابعة، وسقفها العرش، والنار تحت ن) ١٥٠
- ﴿٢٥﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بالمسيح الدجال) ١٥٦
- ﴿٢٦﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بنزول عيسى ابن مريم (عليه السلام) ينزل فيقتل الدجال ويتزوج ويصلي خلف القائم من آل محمد ﷺ) ويموت ويدفنه المسلمون) ... ١٥٩
- ﴿٢٧﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بأن الإيمان قول وعمل ونية يزيد وينقص يزيد ما شاء الله وينقص حتى لا يبقى منه شيء) ١٦٢
- ﴿٢٨﴾ نوسهر دهلیت: (وأفضل هذه الأمة والأهم كلها بعد الأنبياء صلوات الله عليهم أجمعين: أبو بكر ثم عمر ثم عثمان هكذا) ١٦٦
- ﴿٢٩﴾ نوسهر دهلیت: (والسمع والطاعة للأئمة فيما يحب الله ويرضى ومن ولي الخلافة بإجماع الناس عليه ورضاهم به فهو أمير المؤمنين) ١٨١
- ﴿٣٠﴾ ولا يحل لأحد أن يبیت ليلة ولا يرى أن ليس عليه إمام برا كان أو فاجرا) ١٨٢
- ﴿٣١﴾ نوسهر دهلیت: (والحج والغزو مع الإمام ماض، وصلاة الجمعة خلفهم جائزة، ويصلى بعدها ست ركعات، يفصل بين كل ركعتين، هكذا قال أحمد ابن حنبل) ١٨٧
- ﴿٣٢﴾ نوسهر دهلیت: (والخلافة في قريش إلى أن ينزل عيسى ابن مريم عليه السلام) ١٩١

- ﴿٣٣﴾ نوسہر دہلّیت: (ومن خرج على إمام من أئمة المسلمين فهو خارجي قد شق عصا المسلمين وخالف الآثار وميتته ميتة جاهلية)..... ١٩٣
- ﴿٣٤﴾ نوسہر دہلّیت: ولا يحل قتال السلطان، ولا الخروج عليه وإن جار وذلك لقول رسول الله (ﷺ) لأبي ذر الغفاري: (اصبر وإن كان عبدا حبشيا)..... ١٩٨
- ﴿٣٥﴾ نوسہر دہلّیت: (ويحل قتال الخوارج إذا عرضوا للمسلمين في أموالهم وأنفسهم وأهلهم وليس له إذا فارقوهم)..... ٢٠٢
- ﴿٣٦﴾ نوسہر دہلّیت: واعلم أنه لا طاعة لبشر في معصية الله عز وجل..... ٢٠٤
- ﴿٣٧﴾ ومن كان من أهل الإسلام، ولا يشهد على أحد، ولا يشهد له بعمل خير ولا شر فإنك لا تدري بما يختم له عند الموت، ترجو له ٢٠٤
- ﴿٣٨﴾ وما من ذنب إلا وللعبد منه توبة..... ٢٠٥
- ﴿٣٩﴾ نوسہر دہلّیت: (والرجم حق) واته: رجم کردن حقه..... ٢٠٩
- ﴿٤٠﴾ نوسہر دہلّیت: (والمسح على الخفين سنة)..... ٢١٤
- ﴿٤١﴾ نوسہر دہلّیت: (وتقصير الصلاة في السفر سنة)..... ٢١٦
- ﴿٤٢﴾ نوسہر دہلّیت: (والصوم في السفر من شاء صام ومن شاء أفطر)..... ٢١٧
- ﴿٤٣﴾ نوسہر دہلّیت: (ولا بأس بالصلاة في السراويل)..... ٢١٨
- ﴿٤٤﴾ نوسہر دہلّیت: (والنفاق أن يظهر الإسلام باللسان ويخفي الكفر بالضمير)..... ٢١٩
- جوری یہ کہہ: نفاق اعتقادی (دوورویٰ له بیروباومردا)..... ٢١٩
- جوری دووہم/ (النفاق العملي) (دوورویٰ کرداری)..... ٢٢٠
- ﴿٤٥﴾ نوسہر دہلّیت: (واعلم بأن الدنيا دار إيمان وإسلام)..... ٢٢٥
- ﴿٤٦﴾ (وأمة محمد (ﷺ) فيها مؤمنون مسلمون في أحكامهم ومواريتهم وذبائهم والصلاة عليهم)..... ٢٢٥
- ﴿٤٧﴾ (ولا نشهد لأحد بحقيقة الإيمان حتى يأتي بجميع شرائع الإسلام فإن قصر في شيء من ذلك كان ناقص الإيمان حتى يتوب)..... ٢٢٥

- ﴿۴۸﴾ نوسہر دہلّیت: (والصلاة على من مات من أهل القبلة سنة: والمرجوم والزاني والزانية والذي يقتل نفسه وغيره). ۲۳۲
- ﴿۴۹﴾ نوسہر دہلّیت: (ولا يخرج أحد من أهل القبلة من الإسلام حتى يرد آية من كتاب الله عز و جل أو يرد شيئا من آثار رسول الله ﷺ،). ۲۳۴
- ﴿۵۰﴾ نوسہر دہلّیت: (وكلما سمعت من الآثار شيئا مما لم يبلغه عقلك نحو قول رسول الله ﷺ): (قلوب العباد بين أصبعين من أصابع الرحمن عز و جل)..... ۲۳۷
- ﴿۵۱﴾ نوسہر دہلّیت: (ومن زعم أنه يرى ربه في دار الدنيا فهو كافر بالله عز و جل)..... ۲۴۵
- ﴿۵۲﴾ نوسہر دہلّیت: (والفكرة في الله بدعة، لقول رسول الله ﷺ): (تفكروا في الخلق ولا تفكروا في الله) فإن الفكرة في الرب تقدر الشك في القلب)..... ۲۴۷
- ﴿۵۳﴾ نوسہر دہلّیت: (وأعلم أن الهوام والسباع والدواب نحو الذرو والذباب والنمل كلها مأمورة ولا يعلمون شيئا إلا بإذن الله تعالى)..... ۲۴۹
- ﴿۵۴﴾ نوسہر دہلّیت: (والإيمان بأن الله قد علم ما كان من أول الدهر، وما لم يكن، وما هو كائن، أحصاه وعده عدأ، ومن قال:). ۲۵۱
- ﴿۵۵﴾ نوسہر دہلّیت: (ولا نكاح إلا بولي وشاهدي عدل) وصادق قل أو كثر ومن لم يكن لها ولي فالسلطان ولي من لا ولي له)..... ۲۵۴
- ﴿۵۶﴾ نوسہر دہلّیت: (وإذا طلق الرجل امرأته ثلاثا فقد حرمت عليه، لا تحل له حتى تنكح زوجا غيره)..... ۲۵۷
- ﴿۵۷﴾ نوسہر دہلّیت: (ولا يحل دم امرئ مسلم يشهد أن لا اله الا الله ويشهد أن محمدا عبده ورسوله إلا بإحدى ثلاث: زنا بعد إحصان.....). ۲۶۰
- ﴿۵۸﴾ نوسہر دہلّیت: (وكل شيء مما أوجب الله عليه الفناء يفنى إلا الجنة والنار والعرش والكرسي والصور والقلم واللوح ليس يفنى شيء من هذا أبدا،). ۲۶۵

- ﴿٥٩﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بالقصاص يوم القيامة بين الخلق كلهم بني آدم والسباع والهوام حتى للذرة من الذرة حتى يأخذ الله عز و جل). ٢٧٣
- ﴿٦٠﴾ نوسهر دهلیت: (وإخلاص العمل لله)..... ٢٧٦
- ﴿٦١﴾ نوسهر دهلیت: (والرضى بقضاء الله). واسته: رازی بوون به فهزای خوای گه وره. ٢٧٨
- ﴿٦٢﴾ نوسهر دهلیت: (والصبر على حكم الله. والإيمان بأقدار الله كلها خيرها وشرها حلوها ومرها. والإيمان بما قال الله قد علم الله ما العباد). ٢٨١
- ﴿٦٣﴾ نوسهر دهلیت: (والتكبير على الجنائز أربع، وهو قول مالك بن أنس، وسفيان الثوري، والحسن بن صالح، وأحمد بن حنبل، والفقهاء، وهكذا قال رسول الله ﷺ). ٢٨٦
- ﴿٦٤﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بأن رسول الله ﷺ) حين كلم أهل القليب يوم بدر أي: المشركين كانوا يسمعون كلامه)..... ٢٨٩
- ﴿٦٥﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بأن الرجل إذا مرض أجره الله على مرضه. ٢٩١
- ﴿٦٦﴾ والشهيد يأجره الله على شهادته. ٢٩١
- ﴿٦٧﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بأن الأبطال إذا أصابهم شيء في دار الدنيا يألمون وذلك أن بكر بن أخت عبد الوهاب (عبدالواحد) قال: لا يألمون، وكذب)..... ٢٩٣
- ﴿٦٨﴾ نوسهر دهلیت: (واعلم أنه لا يدخل أحد الجنة إلا برحمة الله، ولا يعذب الله أحدا إلا بقدر ذنوبه، ولو عذب أهل السموات والأرض برهم). ٢٩٤
- ﴿٦٩﴾ نوسهر دهلیت: (وإذا سمعت الرجل يطعن على الآثار ولا يقبلها أو ينكر شيئا من أخبار رسول الله ﷺ) فاتهمه على الإسلام فإنه رجل رديء). ٣٠٢
- ﴿٧٠﴾ فإن القرآن إلى السنة أحوج من السنة إلى القرآن..... ٣٠٢
- ﴿٧١﴾ نوسهر دهلیت: (والكلام والجدال والخصومة في القدر خاصة منهي عنه عند جميع الفرق، لأن القدر سر الله،.....). ٣١٢
- ﴿٧٢﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بأن رسول الله ﷺ) أسري به إلى السماء وصار إلى العرش وكلم الله تبارك وتعالى ودخل الجنة واطلع إلى النار). ٣٢٠

- ﴿٧٣﴾ نوسهر دهئیت: (واعلم أن أرواح الشهداء في حواصل طير خضر تسرح في الجنة وتأوي إلى فتناديل تحت العرش وأرواح الفجار والكفار في بئر برهوت، وهي في سجين). ٣٢٥
- ﴿٧٤﴾ نوسهر دهئیت: (والإيمان بأن الميت يقعد في قبره وترسل فيه الروح حتى يسأله منكر ونكير عن الإيمان وشرائعه ثم تسل روحه بلا ألم). ٣٢٧
- ﴿٧٥﴾ نوسهر دهئیت: (والإيمان بأن الله هو الذي كلم موسى بن عمران يوم الطور وموسى يسمع من الله الكلام بصوت وقع في مسامعه). ٣٣٠
- ﴿٧٦﴾ نوسهر دهئیت: (والعقل مولود، أعطي كل انسان من العقل ما أراد الله يتفاوتون في العقول مثل الذرة في السماوات ويطلب). ٣٣٤
- ﴿٧٧﴾ نوسهر دهئیت: (واعلم أن الله فضل العباد بعضهم على بعض في الدنيا والآخرة عدلا منه لا يقال: جار ولا حابي فمن قال:). ٣٣٨
- ﴿٧٨﴾ نوسهر دهئیت: (ولا يحل أن تكتم النصيحة أحدا من المسلمين برهم وفاجرهم في أمر من أمور الدين فمن كتم فقد). ٣٤٢
- ﴿٧٩﴾ نوسهر دهئیت: (والله سميع بصير عليم، يداه مبسوطتان، قد علم أن الخلق يعصونه قبل أن يخلقهم، علمه نافذ فيهم، فلم يمنعه). ٣٤٦
- ﴿٨٠﴾ نوسهر دهئیت: (واعلم أن البشارة عند الموت ثلاث بشارات، يقال: أبشر يا حبيب الله برضى الله والجنة، ويقال: أبشر يا عبد الله). ٣٤٩
- ﴿٨١﴾ نوسهر دهئیت: (واعلم أن أول من ينظر إلى الله تعالى في الجنة الأضراء ثم الرجال ثم النساء بأعين رؤوسهم كما قال رسول الله ﷺ: (إنكم سترون). ٣٥١
- ﴿٨٢﴾ نوسهر دهئیت: (واعلم أنها لم تكن زندقه ولا كفر ولا شكوك ولا بدعة ولا ضلالة ولا حيرة في الدين إلا من الكلام وأهل الكلام). ٣٥٢
- ﴿٨٣﴾ نوسهر دهئیت: (والإيمان بأن الله يعذب الخلق في النار في الأغلال والانكال والسلاسل والنار في أجوافهم وفوقهم وتحتهم وذلك). ٣٥٣

- ﴿٨٤﴾ نوسہر دہلّیت: (واعلم أن صلاة الفريضة خمس صلوات، لا يزداد فيهن ولا ينقص في موافقتها، وفي السفر ركعتان، إلا المغرب، فمن قال:). ٣٥٥
- ﴿٨٥﴾ نوسہر دہلّیت: (والزكاة من الذهب والفضة والتمر والحبوب والدواب على ما قال رسول الله ﷺ) فإن قسمها فجائز وإن دفعها إلى الإمام فجائز، والله أعلم). ٣٥٩
- ﴿٨٦﴾ نوسہر دہلّیت: (واعلم أن أول الإسلام شهادة أن لا اله الا الله وأن محمدا عبده ورسوله). ٣٦١
- ﴿٨٧﴾ نوسہر دہلّیت: (وأن ما قال الله كما قال ولا خلف لما قال وهو عند ما قال). ٣٦٦
- ﴿٨٨﴾ نوسہر دہلّیت: (والإيمان بالشرائع كلها) واته: باومرپوون بهههموو شهر يعهته كان. ٣٦٧
- ﴿٨٩﴾ نوسہر دہلّیت: (واعلم أن الشراء والبيع حلال إذا بيع في أسواق المسلمين على حكم الكتاب والسنة من غير أن يدخله). ٣٦٩
- ﴿٩٠﴾ نوسہر دہلّیت: (واعلم - رحمك الله - أنه ينبغي للعبد أن تصحبه الشفقة أبدا ما صلب الدنيا لأنه لا يدري على ما يموت). ٣٧٢
- ﴿٩١﴾ نوسہر دہلّیت: (وينبغي للرجل المسرف على نفسه ألا يقطع رجاءه من الله تعالى عند الموت ويحسن ظنه بالله ويخاف ذنوبه فإن رحمه الله فبفضل وإن عذبه فبذنب). ٣٧٣
- ﴿٩٢﴾ نوسہر دہلّیت: (والإيمان بأن الله تعالى اطلع نبيه ﷺ على ما يكون في أمته إلى يوم القيامة). ٣٧٨
- ﴿٩٣﴾ نوسہر دہلّیت: (واعلم أن رسول الله ﷺ قال: (ستفترق أمتي على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة وهي الجماعة) قيل:). ٣٨٠
- ﴿٩٤﴾ نوسہر دہلّیت: (هكذا كان الدين إلى خلافة عمر بن الخطاب الجماعة كلها وهكذا في زمن عثمان فلما قتل عثمان رضي الله عنه جاء الاختلاف). ٣٨٥
- ﴿٩٥﴾ نوسہر دہلّیت: (واعلم أن المتعة - متعة النساء - والاستحلال حرام إلى يوم القيامة). ٣٩٦

- ﴿٩٦﴾ نوسهر دهلئیت: (واعرف لبني هاشم فضلهم لقرابتهم من رسول الله ﷺ) واعرف فضل قريش والعرب وجميع الأفخاذ فاعرف ٣٩٨
- ﴿٩٧﴾ نوسهر دهلئیت: (واعلم أن أهل العلم لم يزالوا يردون قول الجهمية، حتى كان في خلافة بني العباس تكلمت الروبضة في أمر العامة، ٤٠٦
- ﴿٩٨﴾ ومن قال: لفظي بالقرآن مخلوق فهو جهمي، ومن سكت فلم يقل: مخلوق أو غير مخلوق فهو جهمي، وهكذا قال أحمد بن حنبل، وقال رسول الله ﷺ: ٤١٤
- ﴿٩٩﴾ نوسهر دهلئیت: (واعلم أنه إنما جاء هلاك الجهمية: أنهم فكروا في الرب عز و جل، فأدخلوا: لم؟ وكيف؟ وتركوا الأثر ووضعوا القياس وقاسوا ٤١٨
- ﴿١٠٠﴾ نوسهر دهلئیت: (وقال بعض العلماء—منهم الإمام أحمد بن حنبل: الجهمي كافر ليس من أهل القبلة، حلال الدم، لا يرث ولا يورث لأنه قال: ٤٢١
- ﴿١٠١﴾ نوسهر دهلئیت: (وأوهنوا الإسلام وعطلوا الجهاد وعملوا في الفرقة وخالفوا الآثار وتكلموا بالمنسوخ واحتجوا بالمتشابه فشككوا الناس في أديانهم ٤٢٤
- ﴿١٠٢﴾ نوسهر دهلئیت: (واعلم أنه لم تجئ زندقة قط إلا من الهمج الرعاع اتباع كل ناعق يميلون مع كل ريح فمن كان هكذا فلا دين له قال الله عز و جل: ٤٣٦
- ﴿١٠٣﴾ نوسهر دهلئیت: (واعلم أنه لا يزال الناس في عصابة من أهل الحق والسنة يهديهم الله ويهدي بهم غيرهم ويحيي بهم السنن فهم الذين ٤٣٩
- ﴿١٠٤﴾ نوسهر دهلئیت: (واعلم — رحمك الله - أن العلم ليس بكثرة الرواية والكتب وإنما العالم من اتبع العلم والسنن وإن كان قليل العلم ٤٤٦
- ﴿١٠٥﴾ نوسهر دهلئیت: (واعلم —رحمك الله- أن من قال في دين الله برأيه وقياسه وتأويله من غير حجة من السنة والجماعة فقد قال ٤٤٩
- ﴿١٠٦﴾ نوسهر دهلئیت: (والحق ما جاء من عند الله عز و جل والسنة: سنة رسول الله ﷺ) والجماعة ما اجتمع عليه أصحاب رسول الله ﷺ في خلافة أبي بكر وعمر وعثمان) ٤٥١

- ﴿١٠٧﴾ نوسەر دەلئيت: (ومن اقتصر على سنة رسول الله ﷺ) وما كان عليه أصحابه والجماعة فلج على أهل البدعة كلها واستراح بدنه وسلم ٤٥٣
- ﴿١٠٨﴾ نوسەر دەلئيت: (واعلم أن الدين العتيق؛ ما كان من وفاة رسول الله ﷺ) إلى قتل عثمان بن عفان رضي الله عنه وكان قتله أول الفرقة ٤٥٩
- ﴿١٠٩﴾ نوسەر دەلئيت: (ومن عرف ما ترك أهل البدع من السنة وما فارقوا منها فتمسك به فهو صاحب سنة وصاحب جماعة.....). ٤٦٣
- ﴿١١٠﴾ نوسەر دەلئيت: (واعلم أن أصول البدع أربعة أبواب يتشعب من هذه الأربعة اثنان وسبعون هوى ثم يصير كل واحد من البدع). ٤٦٥
- ﴿١١١﴾ نوسەر دەلئيت: (واعلم أن الناس لو وقفوا عند محدثات الأمور ولم يتجاوزوها بشيء ولم يولدوا كلاماً مما لم يجيء فيه أثر). ٤٧٥
- ﴿١١٢﴾ نوسەر دەلئيت: (واعلم أنه ليس بين العبد وبين أن يكون مؤمناً حتى يصير كافراً إلا أن يجد شيئاً مما أنزله الله أو يزيد في كلام الله). ٤٧٦
- ﴿١١٣﴾ نوسەر دەلئيت: (وجميع ما وصفت لك في هذا الكتاب فهو عن الله تعالى وعن رسول الله ﷺ) وعن أصحابه وعن التابعين وعن القرن الثالث إلى القرن الرابع..... ٤٨٢
- ﴿١١٤﴾ نوسەر دەلئيت: (وإذا وقعت الفتنة فالزم جوف بيتك وهر من جوار الفتنة وإياك والعصبية وكل ما كان من قتال بين المسلمين على الدنيا). ٤٩٧
- ﴿١١٥﴾ نوسەر دەلئيت: (وأقل من النظر في النجوم إلا بما تستعين به على مواقيت الصلاة وآله عما سوى ذلك فإنه يدعو إلى الزندقة). ٥٠٤
- ﴿١١٦﴾ نوسەر دەلئيت: (وإياك والنظر في الكلام والجلوس إلى أصحاب الكلام). ٥٠٩
- ﴿١١٧﴾ نوسەر دەلئيت: (وعليك بالآثار وأهل الآثار وإياهم فاسأل ومعهم فاجلس ومنهم فافتبس)..... ٥١٢
- ﴿١١٨﴾ نوسەر دەلئيت: (واعلم أنه ما عبد الله بشئ مثل الخوف من الله سبحانه وطريق الخوف والحزن والشفقات والحياء من الله تبارك وتعالى). ٥١٤

- ﴿١١٩﴾ نوسهر دهلیت: (واحذر أن تجلس مع من يدعو إلى الشوق والمحبة ومن يخلو مع النساء وطريق المذهب فإن هؤلاء كلهم على الضلالة)..... ٥١٦
- ﴿١٢٠﴾ نوسهر دهلیت: (واعلم أن الله -تعالى- دعا الخلق كلهم إلى عبادته ومن من بعد ذلك على من يشاء بالإسلام تفضلا منه)..... ٥١٩
- ﴿١٢١﴾ نوسهر دهلیت: (والكف عن حرب علي ومعاوية وعائشة وطلحة والزبير -رحمهم الله أجمعين- ومن كان معهم لا تخاصم فيهم،)..... ٥٢٣
- ﴿١٢٢﴾ نوسهر دهلیت: (واعلم -رحمك الله- أنه لا يحل مال امرئ مسلم إلا بطيبة من نفسه، وإن كان مع رجل مال حرام فقد ضمنه،)..... ٥٣٣
- ﴿١٢٣﴾ نوسهر دهلیت: (والكاسب ما بان لك صحته فهو مطلق إلا ما ظهر فساد، وإن كان فاسدا يأخذ من الفساد ممسكة نفسه ولا تقول:)..... ٥٣٦
- ﴿١٢٤﴾ نوسهر دهلیت: (والصلوات الخمس جائزة خلف من صليت خلفه إلا أن يكون جهميا فإنه معطل وإن صليت خلفه فأعد صلاتك)..... ٥٣٩
- ﴿١٢٥﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بأن أبا بكر وعمر -رحمة الله عليهما- في حجرة عائشة مع رسول الله ﷺ) قد دفنا هنالك معه فإذا أتيت)..... ٥٤١
- ﴿١٢٦﴾ نوسهر دهلیت: (والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر واجب إلا من خفت سيفه وعصاه)..... ٥٤٥
- ﴿١٢٧﴾ نوسهر دهلیت: (والتسليم على عباد الله أجمعين) واته: سهلام كردن له هه موو بهنده كانی خوا..... ٥٥١
- ﴿١٢٨﴾ نوسهر دهلیت: (ومن ترك صلاة الجمعة والجماعة في المسجد من غير عذر فهو مبتدع، والعذر: كمرض لا طاقة له بالخروج إلى المسجد،)..... ٥٥٤
- ﴿١٢٩﴾ نوسهر دهلیت: (ومن صلى خلف إمام فلم يقتد به فلا صلاة له)..... ٥٥٧
- ﴿١٣٠﴾: (والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر باليد واللسان والقلب بلا سيف)..... ٥٥٨
- ﴿١٣١﴾ نوسهر دهلیت: (والمستور من المسلمين من لا يظهر منه ريبة)..... ٥٦٠

- ﴿١٣٢﴾ نوسهر دهلیت: (وكل علم إدعاه العباد من علم الباطن لم يوجد في الكتاب و السنة فهو بدعة وضلالة ولا ينبغي لأحد أن يعمل به ولا يدعو إليه)..... ٥٦١
- ﴿١٣٣﴾ نوسهر دهلیت: (وأیما امرأة وهبت نفسها لرجل فإنها لا تحل له، يعاقبان إن نال منها شيئاً إلا بولي وشاهدي عدل وصادق)..... ٥٦٣
- ﴿١٣٤﴾ نوسهر دهلیت: (وإذا رأيت الرجل يطعن على أحد من أصحاب رسول الله ﷺ) فاعلم أنه صاحب هوى وصاحب قول سوء لقول رسول الله ﷺ: (.....)..... ٥٦٥
- ﴿١٣٥﴾ (وإذا سمعت الرجل يطعن على الآثار أو يرد الآثار أو يريد غير الآثار فاتهمه على الإسلام ولا تشك أنه صاحب هوى مبتدع)..... ٥٧٠
- ﴿١٣٦﴾ (واعلم أن جور السلطان لا ينقص فريضة من فرائض الله التي افترضها على لسان نبيه ﷺ) جوره على نفسه وتطوعك وبرك معه (.....)..... ٥٧٠
- ﴿١٣٧﴾ نوسهر دهلیت: (وإذا رأيت الرجل يدعو على السلطان فاعلم أنه صاحب هوى وإذا رأيت الرجل يدعو للسلطان بالصلاح فاعلم أنه صاحب)..... ٥٧١
- ﴿١٣٨﴾ نوسهر دهلیت: (ولا تذكر أحدا من أمهات المؤمنين رضي الله عنهن- إلا بخير)..... ٥٧٤
- ﴿١٣٩﴾ نوسهر دهلیت: (وإذا رأيت الرجل يتعاهد الفرائض في جماعة مع السلطان وغيره فاعلم أنه صاحب سنة إن شاء الله تعالى وإذا رأيت الرجل ز)..... ٥٧٥
- ﴿١٤٠﴾ نوسهر دهلیت: (والحلال ما شهدت عليه وحلفت عليه أنه حلال وكذلك الحرام ما حاك في صدرك فهو شبهة)..... ٥٧٨
- ﴿١٤١﴾ نوسهر دهلیت: (والمستور من بان ستره والمهتوك من بان هتكه)..... ٥٧٩
- ﴿١٤٢﴾ نوسهر دهلیت: (وإذا سمعت الرجل يقول: فلان ناصبي، فاعلم أنه رافضي وإذا سمعت الرجل يقول: فلان مشبه أو فلان يتكلم بالتشبيه،)..... ٥٨٠
- ﴿١٤٣﴾ نوسهر دهلیت: (قال عبد الله بن المبارك: لا تأخذوا عن أهل الكوفة في الرفض شيئاً، ولا عن أهل الشام في السيف شيئاً،)..... ٥٨٤
- ﴿١٤٤﴾ نوسهر دهلیت: (وإذا رأيت الرجل يحب أبا هريرة وأنس ابن مالك وأسيد بن الحضير فاعلم أنه صاحب سنة إن شاء الله وإذا رأيت)..... ٥٨٧

- ﴿١٤٥﴾ نوسهر دهلیت: (واذا رأيت الرجل يجلس مع أهل الأهواء). ٥٩٠
- ﴿١٤٦﴾ نوسهر دهلیت: (واذا سمعت الرجل تأتیه بالأثر). ٥٩٥
- ﴿١٤٧﴾ نوسهر دهلیت: (واعلم أن الأهواء كلها ردية تدعو كلها إلى السيف، وأردؤها وأكفرها الرافضة والمعتزلة والجهمية فإنهم يردون الناس على التعطيل والزندقه). ٥٩٧
- ﴿١٤٨﴾ نوسهر دهلیت: (واعلم أنه من تناول أحدا من أصحاب رسول الله ﷺ) فاعلم أنه إنما أراد محمدا ﷺ) وقد آذاه في قبره). ٦٠٠
- ﴿١٤٩﴾ نوسهر دهلیت: (واذا ظهر لك من إنسان شيء من البدع فاحذره فإن الذي أخفى عنك أكثر مما أظهر). ٦٠٠
- ﴿١٥٠﴾ نوسهر دهلیت: (واذا رأيت الرجل رديء الطريق والمذهب فاسقا فاجرا صاحب معاص ظالما وهو من أهل السنة فاصحبه، واجلس معه، فإنه ليس تضرك معصيته). ٦٠٣
- ﴿١٥١﴾ نوسهر دهلیت: (فاحذر ثم احذر أهل زمانك خاصة). ٦١١
- ﴿١٥٢﴾ نوسهر دهلیت: (واذا رأيت الرجل يذكر ابن أبي دؤاد وبشر المريسي و ثمامة أو أبا هذيل أو هشاما الفوطي أو واحدا من أتباعهم). ٦١٢
- ﴿١٥٣﴾ نوسهر دهلیت: (والمحنة في الإسلام بدعة وأما اليوم فيمتحن بالسنة، لقوله: (إن هذا العلم دين فانظروا ممن تأخذون دينكم) وقوله:). ٦١٥
- ﴿١٥٤﴾ نوسهر دهلیت: (واذا أردت الإستقامة على الحق وطريق أهل السنة قبلك، فاحذر الكلام وأصحاب الكلام والجدال والمرء والقياس والمناظرة في الدين،). ٦١٧
- ﴿١٥٥﴾ نوسهر دهلیت: (فالله الله في نفسك، وعليك بالآثار وأصحاب الأثر والتقليد فإن الدين إنما هو بالتقليد، يعني: للنبي ﷺ)). ٦٢١
- ﴿١٥٦﴾ نوسهر دهلیت: (وقف عند متشابه القرآن والحديث ولا تقس شيئا). ٦٢٣
- ﴿١٥٧﴾ نوسهر دهلیت: (ولا تطلب من عندك حيلة ترد بها على أهل). ٦٢٩
- ﴿١٥٨﴾ نوسهر دهلیت: (واذا سمعت الرجل يقول: إنا نحن نعظم الله،). ٦٣٢

- ﴿١٥٩﴾ نوسەر دەئیت: (واذا سألك أحد عن مسألة في هذا الباب وهو مسترشد فكلّمه وأرشدّه، وإذا جاءك يناظرك فاحذرّه، فإن في المناظرة:). ٦٣٤
- ﴿١٦٠﴾ نوسەر دەئیت: (ولا يحل لرجل مسلم أن يقول:). ٦٤٤
- ﴿١٦١﴾ نوسەر دەئیت: (قال عبد الله بن المبارك: أصل اثنين وسبعين هوى أربعة أهواء، فمن هذه الأربعة الأهواء تشعبت الاثنان وسبعون هوى:). ٦٤٥
- ﴿١٦٢﴾ نوسەر دەئیت: (وبدعة ظهرت هي كفر بالله العظيم.....). ٦٥٣
- ﴿١٦٣﴾ نوسەر دەئیت: (قال طعمة بن عمرو وسفيان بن عيينة - رحمهما الله: من وقف عند عثمان وعلي فهو شيعي، لا يعدل ولا يكلم ولا يجالس،). ٦٥٥
- ﴿١٦٤﴾ نوسەر دەئیت: (والسنة أن تشهد أن العشرة الذين شهد لهم رسول الله ﷺ) بالجنة أنهم من أهل الجنة لا شك فيه) ٦٥٨
- ﴿١٦٥﴾ نوسەر دەئیت: (ولا تفرد بالصلاة على أحد إلا لرسول الله ﷺ) وعلى آله فقط). ٦٥٩
- ﴿١٦٦﴾ نوسەر دەئیت: (وتعلم أن عثمان بن عفان قتل مظلوماً ومن قتله كان ظالماً). ٦٦٠
- ﴿١٦٧﴾ فمن أقر بما في هذا الكتاب وآمن به واتخذّه). ٦٦١
- ﴿١٦٨﴾ نوسەر دەئیت: (ومن جحد أو شك في حرف من القرآن). ٦٦٣
- ﴿١٦٩﴾ نوسەر دەئیت: (ومن السنة أن لا تطيع أحداً في معصية الله). ٦٦٥
- ﴿١٧٠﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بأن التوبة فريضة على العباد.....). ٦٦٨
- ﴿١٧١﴾ نوسەر دەئیت: (ومن لم يشهد لمن شهد له رسول الله ﷺ) بالجنة فهو صاحب بدعة وضلالة شاك فيما قال رسول الله ﷺ)). ٦٧١
- ﴿١٧٢﴾ نوسەر دەئیت: (قال مالك بن أنس: (من لزم السنة وسلم). ٦٧٤
- ناوەرۆك ٦٩١